КИРИЛЛО-МЕФОДИЕВСКИЕ СТУДИИ . 2

ИЗДАТЕЛЬСТВО БОЛГАРСКОЙ АКАДЕМИИ НАУК. СОФИЯ. 1985

CYRILLO-METHODIAN STUDIES . 2

PUBLISHING HOUSE OF THE BULGARIAN ACADEMY OF SCIENCES. SOFIA. 1985

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

КИРИЛО-МЕТОДИЕВСКИ НАУЧЕН ЦЕНТЪР
ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

ГЕОРГИ ПОПОВ

ТРИОДНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ

КИРИЛО-МЕТОДИЕВСКИ СТУДИИ

КНИГА 2

КИРИЛО-МЕТОДИЕВСКИ НАУЧЕН
ЦЕНТЪР

СОФИЯ, 1985

ИЗДАТЕЛСТВО НА БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

Л
К 54

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Петър Динеков (отг. редактор), **Иван Добрев**,
Светлина Николова (секретар на редакцията)

© Георги Атанасов Попов
1985
c/o, Jusautor, Sofia

Предговор

В резултат на няколкогодишните ми изследвания върху текста на славянските ръкописни триоди установих наличието на оригинална (непреводна) старобългарска химнографска част — цикъл от канони, седални и стихири за делничните дни на Четиридесетница (Великия пост). Каноните са написани в акростих. От началните букви на отделните съставни елементи (тропарите) е образуван значителен по размер старобългарски стихотворен текст, в началото на който се чете името на автора — Константин. Като взех под внимание историческите податки в съдържанието на отделни песнопения и сходствата с канона в службата на Методий, стигнах до извода, че новооткритият химнографски цикъл е дело на старобългарския книжовник Константин Преславски.

Триодният цикъл на Константин Преславски е ценен литературен и езиков паметник от началната епоха на славянската писменост. В него са намерили отражение борбите за утвърждаване на славянското богослужение и просвета, което му придава стойност на първостепенен исторически извор. Откриването на цикъла доведе до важни заключения относно състава и съдържанието на първите старобългарски химнографски сборници и спомогна за изясняването на редица въпроси около дейността на Кирило-Методиевите ученици в България в периода непосредствено след смъртта на Методий.

Настоящата книга е посветена на основната част от цикъла — акростиховите канони за Четиридесетница. Проучени са текстологически и са издадени всички намерени досега преписи. Специално място в изследването е отделено на акростиха, който заедно с Прогласа към евангелието, Азбучната молитва и Похвалата на Симеон е едно от първите старобългарски стихотворения. Текстът на акростиха е разгледан и като непосредствен старобългарски езиков паметник от IX в.

С изданието на акростиховите канони на Константин Преславски се поставя основата за по-нататъшни изследвания както върху оригиналната старобългарска част в текста на Триода, така и върху останалия преводен дял на тази богослужебна книга. Акростиховите канони ще спомогнат и за по-цялостното и пълно изучаване на литературното творчество на Константин Преславски. Те ще послужат също като важен източник за различни по характер изследвания.

В процеса на работата бяха използвани ръкописи, фотокопия и микрофилми, съхранявани в следните книгохранилища и архиви: България — Ръкописния отдел на НБКМ, Научния архив на БАН, Сбирката от фотокопия и микрофилми в Централната библиотека на БАН, Ръкописния отдел на ПНБ „Иван Вазов“; СССР — Ръкописния отдел на Държавната библиотека „Ленин“ — Москва, Държавния исторически музей — Москва, Централния държавен архив за древни актове — Москва, Ръкописния отдел на Ленинградската публична библиотека „Салтиков-Шчедрин“, Ръкописния отдел на Библиотеката на АН СССР — Ленинград, Архива на Ленинградското отделение на Института за история; Югославия — Ръкописния отдел на Белградската народна библиотека; Гърция — Сбирката от микрофилми в Института за патристични проучвания в манастира Влатадон край Солун. Дължа да изкажа благодарност на ръководителите и сътрудниците на посочените ръкописни отдели и архиви за оказаното ми съдействие по време на моята работа.

Първа част

ТРИОДЪТ И НЕГОВИЯТ СТАРОБЪЛГАРСКИ ПРЕВОД

КРАТКИ ИСТОРИЧЕСКИ СВЕДЕНИЯ ЗА ГРЪЦКИЯ ТРИОД

ПЕСНОПЕНИЯ И ПЕСНОПИСЦИ

Триодът е богослужебен химнографски сборник, който съдържа песнопения за дните от подвижния кръг на църковната година — времето от Неделята на митаря и фарисея до Неделята на всички светии. Според установилата се практика химнографският материал е разделен на две части, които образуват две отделни книги — Постен и Цветен триод (на гръцки τριῴδιον и πεντηκοστάριον).

От специалните изследвания върху Триода най-голяма научна стойност има излязлата през 1910 г. в Петроград книга на руския литургист И. Карабинов, посветена на историята на Постния триод[1]. Като се опира на постиженията във византинистиката и литургическата наука до това време (трудовете на Питра, Мин, Христ и Параникас, Маас, Пападопулос-Керамевс, Крумбахер, Мансветов, Дмитриевски и др.[2]) и се позовава на данните, извлечени от десетки гръцки и славянски ръкописни триоди, стихирари, устави и пр.[3], Карабинов проследява историята на Постния триод от появата на най-старите триодни песнопения до фиксирането на текста в първите печатни издания.

След Карабинов специални изследвания на гръцкия триод посвещават Н. Капуинс и Е. Д. Теодору. Н. Капуинс[4] прави опит за групиране на гръцките ръкописни триоди по типове, а богословът Е. Д. Теодору[5] разглежда Триода като книга с определена религиозно-образователна и възпитателна стойност.

Сведения за отделни триодни песнопения и автори могат да се намерят и в някои по-общи трудове, както и в статии с енциклопедическо съдържание[6].

---

[1] Карабинов, И. Постная триодь. Исторический обзор ее плана, состава, редакций и славянских переводов. СПб., 1910.

[2] Вж. цитираната литература в книгата на И. Карабинов.

[3] Пълен списък на из ползуваните ръкописи е даден в началото на книгата. с. IV—VI.

[4] Cappuyns, N. L'histoire de livres liturgiques grecs. — Studi Byzantini e Neoellenici, 6, 1940, 470—473. В тази статия са изложени основните изводи на автора, а неговата дисертация „Le Triodion. Ètude historique sur la constitution et la formation" (1935) е останала непубликувана.

[5] Θεοδώρου, Ε. Δ. Ἡ μορφωτικὴ ἀξία τοῦ ἰσχύοντος Τριῳδίου. Ἐν Ἀθήναις, 1958.

[6] Филарет. Исторический обзор песнопевцев и песнопений греческой церкви. СПб., 1860; Флоринский, Н. И. История богослужебных песнопений православной католической восточной церкви. Киев, 1881; Никольский, К. Пособие к изучению устава богослужения православной церкви. СПб., 1894, 105—110; Krumbacher, K. Geschichte der byzantinischen Literatur. München, 1897; Beck, H.-G. Kirche und theologische Literatur im byzantinischen Reich. München, 1959; Wellesz, E. A History of Byzantine Musik and Hymnography. Oxford, 1961; Θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ

Историческият обзор тук е направен според книгата на И. Карабинов. По-подробно са разгледани делничните великопостни песнопения на Теодор Студит, Йосиф Песнописец и Климент Студит, тъй като те имат пряко отношение към предмета на изследването. За останалите автори и песнопения се дават само най-общи сведения.

Карабинов дели историята на Постния триод на три основни периода: 1. Времето до Теодор Студит; 2. Дейността на Теодор Студит, на неговите последователи и подражатели от IX в.; 3. Времето от X до XV в.

През първия период, когато песнотворческата дейност е съсредоточена на Изток, предимно в Сирия, създават своите триодни произведения такива бележити песнописци като Роман Сладкопевец, ерусалимския патриарх Софроний, Андрей Критски, Йоан Дамаскин, Козма Маюмски, Андрей Пир и др.

Роман Сладкопевец твори във време, когато господствуваща жанрова форма е кондакът. По своята същност кондакът (гр. κοντάκιον) е особен вид песнопение, което се отличава от останалите форми на византийската църковна поезия. Състои се от отделни строфи, свързани в една смислова цялост. В първата строфа се излага темата, а в останалите се разкрива последователно съдържанието. От първоначалните пълни кондаци в съвременните богослужебни книги са останали обикновено само две строфи. Те се поместват след шестата песен на канона и се наричат съответно кондак и икос (гр. οἶκος)[7].

На Роман Сладкопевец принадлежат по-голяма част от триодните кондаци. Едни от тях са поместени в печатните издания на Триода, а други, които са излезли от употреба, са останали по ръкописите.

Особено място сред кондакарните произведения в Триода заема т. нар. Богородичен акатист (гр. ἀκάθιστος, т.е. неседален). В него е запазена древната несъкратена форма на кондака. Богородичният акатист се състои от 25 строфи, 24 от които са свързани в азбучен акростих. Извън акростиха остава само първата строфа — кондакът „Возбранной воеводе“, който стои изолирано от останалите строфи и по съдържание и ритмо-мелодически особености.

Относно произхода и предназначението на Богородичния акатист съществуват доста неизяснени въпроси. В своето изследване И. Карабинов застъпва следното становище: първоначално текстът на акатиста е бил предназначен за празника Благовещение. По-късно същият текст е бил преработен и приспособен за друго църковно възпоминание — избавлението на Константинопол от обсадата на персите през 626 г. Във връзка с това е била създадена и строфата „Возбранной воеводе“, която е била прибавена към първоначалния текст[8].

По въпроса за авторството на Богородичния акатист са изказани различни предположения. Едни смятат, че той е дело на патриарх Сергий (VII в.), други, че е написан от монахинята Касия (VIII в.), трети, че при-

---

ἐγκυκλοπαιδεία. Ἀθῆναι, 1967; **К. Μητσάκη. Βυζαντινὴ Ὑμνογραφία. Θεσσαλονίκη, 1971**; Трифуновић, Ђ. Азбучник српских средньовековних книжевних појмова. Београд, 1974; Момина, М. А. Постная и Цветная триоди. — Методические рекомендации по описанию славяно-русских рукописей для Сводного каталога рукописей, хранящихся в СССР. Вып. 2, ч. 2. М., 1976, 389—419.

[7] По-подробно за кондака вж. **К. Μητσάκη. Βυζαντινὴ ὑμνογραφία**, 171—353; Момина, М. А. Песнопения древних славяно-русских рукописей. — Методические рекомендации по описанию славяно-русских рукописей для Сводного каталога рукописей, хранящихся в СССР. Вып. 2, ч. 2. М., 1976, 448—481.

[8] Карабинов, И. Постная триодь, 39—50.

надлежи на патриарх Фотий (IX в.), и т.н. Днес по-голяма част от учените приемат, че и това кондакарно произведение е дело на Роман Сладкопевец[9].

С името на ерусалимския патриарх Софроний се свързва произходът на някои от песнопенията през Страстната седмица. По-специално неговото авторство се търси сред стихирите и тропарите на т.нар. „Последование на светите страдания“ и на „Нощния чин“ на Велики петък. Първоначално се е смятало, че патриарх Софроний е автор на цикъл трипеснеци и четирипеснеци, намерени в един Ватикански триод. По-късно обаче е установено, че тези трипеснеци и четирипеснеци са произведения на Йосиф Песнописец[10].

Основните песнопения, които определят характера и състава на Триода, възникват в периода между VII и IX в. Техни автори са редица видни палестински песнописци. Пръв по време твори Андрей Критски (починал около 720 г.).

С името на този виден песнописец се свързва утвърждаването на канона като форма на византийската църковна поезия. По своя произход канонът (гр. κανών) води началото си от припевите, с които древните християни съпровождали изпълнението на библейските песни. Тъй като за богослужебна употреба са установени 9 библейски песни, то и песните в канона са също 9. Всяка библейска песен е с определена тематика. В първата песен на пророк Моисей (Исход, XV, 1—19) се прославя бог за чудесното преминаване на юдеите през Червено море. Във втората Моисеева песен (Второзаконие, XXXII, 1—44) се говори за гнева на бога срещу юдеите заради тяхното непокорство при преминаването през пустинята. В третата песен — на Анна, майката на пророк Самуил (I Книга царства, II, 1—10) — се изказва благодарност за раждането след продължително безплодие. В четвъртата песен — на пророк Авакум (Книга на пророк Авакум, III, 1—19) — се предсказва въплъщението на бога. В петата песен — на пророк Исай (Книга на пророк Исай, XXVI, 9—20) — се изрича пророчество за възкресението на мъртвите и за възтържествуването на божията правда. Шестата песен представлява молитва на пророк Йона за избавяне от утробата на кита (Книга на пророк Йона, II, 3—10). Седмата песен е песента на тримата отроци (Даниил, III, 26—45), които по заповед на цар Навуходоносор били хвърлени в горяща пещ, но останали невредими. В осма песен, която също е песен на тримата отроци (Даниил, III, 57—90), се отправя призив към всички твари да прославят бога. Деветата песен е взета от Новия завет. Тя е песен на Богородица (Лука, I, 46—55) и на пророк Захарий (Лука, I, 68—79)[11].

Песните в канона се състоят от встъпителна строфа — ирмос (гр. εἱρμός), и определен брой тропари, средно между 4 и 6. Тематичната връзка със съответната библейска песен личи най-добре от ирмоса. Освен това той служи като образец за ритмиката и мелодията на останалите тропари.

По структура и техника каноните на Андрей Критски се отличават от каноните на по-късните песнописци. Много техни особености ги свързват с древнохристиянските припеви към библейските песни. Преди всичко ирмосите в каноните на Андрей Критски нерядко се вземат направо от библейските песни. Тропарите с краткостта си също напомнят древните кратки припеви. Тяхното число и разпределение в отделните песни не е подчинено на стремежа за симетрия. Те не са свързани в акростих. Количеството на песните в пълните канони на Андрей Критски е винаги 9. За разлика от по-късните песнописци той никога не пропуска втората песен.

---

[9] За Богородичния акатист и неговия автор вж. **К. Μητσάκη.** Βυζαντινὴ ὑμνογραφία, 483—509; Аверинцев, С. С. Поэтика ранневизантийской литературы. М., 1977, 231—236. Подробна библиография за Богородичния акатист може да се намери и у Szövérffy, J. A Guide to Byzantine Hymnography. Brookline, 1978.

[10] Карабинов, И. Постная триодь, 97—98.

[11] Тихомиров, Н. Б. Ирмологий (ненотный). — Методическое пособие по описанию славяно-русских рукописей для Сводного каталога рукописей хранящихся в СССР. Вып. 1. М., 1973, 306—331.

В печатните издания на Триода са поместени само част от каноните на Андрей Критски, между които и Великият канон за четвъртък от петата седмица на поста. Останалите му канони са излезли от употреба и се намират по ръкописите.

На Андрей Критски принадлежат и първите канони, които са типични за Триода и са дали названието на сборника — т. нар. трипеснеци (на гръцки τριῴδιον означава трипеснец). И при създаването на този тип канони Андрей Критски е следвал установилата се преди него богослужебна практика. В древността количеството на библейските песни за съответното богослужение се е определяло в зависимост от характера и продължителността на службата. Всички 9 песни са се изпълнявали само на по-тържествени служби — в неделните и празничните дни. За останалите дни от седмицата е съществувало следното разпределение: 2 от песните — осма и девета — се употребявали постоянно, а останалите песни били разпределяни последователно за всеки ден — първа в понеделник, втора във вторник, трета в сряда, четвърта в четвъртък, пета в петък, а шеста и седма в събота. Така според общия брой на песните в първите 5 дни от седмицата е имало по 3 песни, т.е. трипеснец (гр. τριῴδιον), а в събота по 4, т.е. четирипеснец (гр. τετραῴδιον).

Трипеснеците на Андрей Критски са предназначени за първите 5 дни на Страстната седмица. Те са съгласувани по съдържание с евангелските четива за съответните дни.

Освен канони Андрей Критски е написал за Триода и няколко самогласни стихири.

След Андрей Критски създават триодни песнопения и други двама видни песнописци — Йоан Дамаскин и Козма Маюмски. На Йоан Дамаскин принадлежат голяма част от самогласните стихири в Триода. Той е автор и на редица канони. В старите гръцки ръкописи неговите песнопения са означени с името Йоан монах.

Козма Маюмски повтаря извършеното от Андрей Критски за Страстната седмица, като написва за нея цикъл канони. За разлика от Андрей Критски обаче в каноните си той пропуска втората песен. Така във Велики вторник вместо трипеснец той написва двупеснец (гр. διῴδιον), т. е. канон, съставен само от осма и девета песен (без втора). В неговите канони, както и в каноните на Йоан Дамаскин, се среща и друга особеност, която не е присъща на Андрей Критски, но е характерна за по-късните песнописци — акростихът. Каноните на Козма Маюмски за Страстната седмица имат акростих, който означава съответният ден от седмицата: **ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΡΙΤΗ ΤΕ, ΤΕΤΡΑΔΙ ΨΑΛΩ** и т.н.[12]

Козма Маюмски е написал и един четирипеснец за Лазарева събота, както и редица самогласни стихири.

Почти едновременно с Йоан Дамаскин и Козма Маюмски създават своите триодни песнопения Андрей Пир, ерусалимският патриарх Илия III и Стефан Саваит. На Андрей Пир принадлежат 85 самогласни стихири в Триода. Тези самогласни Карабинов определя като едни от най-хубавите песнопения в гръцките богослужебни книги. Те се отличават със задушевност , езикът им има особен индивидуален характер, освободен от шаблонни изрази и чужд на преднамерената риторика, характерна за някои други песнописци.

---

[12] Текстовете са извлечени от следното печатно издание на гръцкия триод: **Τριῴδιον. Ἐνετίῃσιν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς τυπογραφίας τοῦ Φοινίκος.** 1850. Същото издание се използва и по-нататък в настоящото изследване.

Ерусалимският патриарх Илия III е твърде плодовит песнописец, но в печатния триод са останали малко негови произведения. Той е автор не само на канони, но и на стихири.

Стефан Саваит е написал редица самогласни стихири за подготвителните недели на поста, а също и някои други триодни песнопения.

От константинополските песнописци, които работят през първия период от образуването на Триода, Карабинов посочва имената на цариградските патриарси Герман и Тарасий. В печатния триод са поместени само някои техни песнопения. Останалите са излезли от употреба и се намират по ръкописите.

През втория период от образуването на Триода центърът на песнотворческата дейност се премества от Изток на Запад и по-специално в Константинопол. През това време се създават почти всички основни триодни песнопения. Константинополските песнописци продължават труда на своите ерусалимски предшественици, като създават песнопения не само за Страстната седмица, но и за останалите дни на великопостното и следвеликопостното богослужение.

Първо място сред константинополските песнописци заема Теодор Студит. На него принадлежат голяма част от триодните песнопения в печатния триод. За делничните дни на Четиридесетница в печатния триод са включени 30 негови трипеснеца, 4 четирипеснеца, 30 подобни стихири и 30 седални. Съдържанието на тези песнопения е пригодено към кръга на седмичното възпоминание. Песнопенията в сряда и петък са посветени на кръста и Христовите страдания, в четвъртък се възпяват апостолите, в събота се отдава почит на мъчениците за Христовата вяра и се отправя молитва за починалите, а песнопенията в понеделник и вторник имат покаянен характер. Заедно с това във всичките му песнопения присъствува наставническият момент във връзка с поста.

Трипеснеците на Теодор Студит обикновено имат следната структура: 3 тропара, троичен и богородичен. Наличието на троични тропари във всяка песен е характерна особеност за каноните на Теодор Студит, която много рядко се наблюдава у други песнописци. Ирмосите, а следователно и ритмиката на своите трипеснеци и четирипеснеци Теодор Студит заема от ерусалимските песнописци. Така например ирмосът на пета песен в трипеснеца за петък от втората седмица на поста („Нощи прешедшей“)[13] е взет от канон на Йоан Дамаскин за предпразненство на Рождество Христово, ирмосът на осма песен („Въ купинѣ моисею“) — от канона на Андрей Критски за Неделята на мироносците, а ирмосът на девета песен („Чистую и пречистую“) — отново от канон на Йоан Дамаскин. Голямото количество тропари, които са необходими за целия цикъл трипеснеци и четирипеснеци, както и еднообразието на повтарящите се всяка седмица теми довеждат до подражания и повторения в съдържанието на триодните песнопения на Теодор Студит. Новото и оригиналното в сравнение с предишните творци се проявява най-вече на онези места, където авторът се обръща с наставления и увещания. В останалите песнопения се повтарят известни вече мисли и образи. Например в песнопенията, посветени на кръста и страданията Христови, се повтаря известното алегорично тълкуване, че

---

[13] Примерите са извлечени от книгата на Карабинов. При цитирането на текстовете е спазен правописът на изданието.

Исус Христос с разпрострените си на кръста длани събрал всички народи. В тропарите, посветени на апостолите, се срещат обикновено епитети, употребявани от много византийски песнописци — „тръби на света“, „светлина на вселената“, „лъчи на слънцето“, „работници на Христа“ и т.н. Особено често апостолите се сравняват с рибари, които улавят в мрежите си човеци. Някои тропари са съставени под несъмненото влияние на Роман Сладкопевец. Нерядко Теодор Студит повтаря с малки изменения варианти от едни и същи тропари в различни трипеснеци. Така например Карабинов отбелязва, че в неговите трипеснеци се срещат 5 различни варианта от следния тропар: „Багряней ризе твоей, гвоздию и кресту, губе же и копию Иисусе покланяемся.“[14]

Седалните (гр. κάθισμα) и подобните[15] (гр. προσόμοιον) също са написани по образеца на тропари, седални и стихири на други, по-ранни песнописци. По глас те обикновено следват гласа на дневния трипеснец.

За триодните песнопения на Йосиф Студит, брата на Теодор Студит, съществуват доста неясни сведения. Преданието говори, че заедно със своя брат той е първият съставител и редактор на Триода. За това се споменава в синаксара за Неделята на митаря и фарисея. В изследването си обаче Карабинов изказва съвсем категорично съмнение относно достоверността на това сведение. Той подчертава, че в най-старите ръкописни триоди е трудно да се намерят следи от подобна дейност, а означените в печатния триод и в някои по-късни ръкописни триоди трипеснеци за Четиридесетница с името Йосиф Студит са всъщност произведения на известния сицилийски монах Йосиф Песнописец[16].

Създадените по-рано песнопения за дадена служба не били пречка за възникването на нови такива произведения. Според Карабинов това може да се обясни както със стремежа на авторите да разнообразят и украсят богослужението, така и с чисто литургически потребности. Например Теодор Студит съставил за всеки ден от Четиридесетница само по един седален и по един подобен. В най-стария достигнал до нас паметник на Студийския устав обаче — Ὑποτύπωσις -а — е отбелязано, че на утренната се полагат по 4 катизми, от което следва, че са били необходими не по-малко от 4 седални. Има също данни, от които се вижда, че на места са се отнасяли критично към трипеснеците на Теодор Студит, като казвали, че не са съставени по правилата на изкуството. Всичко това според Карабинов предизвиква появата на повторения, подражания и допълнения към триодните песнопения на Теодор Студит[17].

Към най-древните подражатели Карабинов отнася най-напред известния почти само по име византийски песнописец Климент, означен в синаксарите като ποιητής τῶν κανόνων. За неговата личност са изказани различни предположения. Според едни автори Климент е бил третият игумен на Студийския манастир, приемник на ученика на Теодор Студит Николай (починал в 868 г.), според други — монах и игумен по времето на Теодор Студит и заради своите иконопочитателски убеждения бил изпратен на заточение, където починал[18].

---

[14] Карабинов, И. Постная триодь, с. 133.

[15] Подобен (гр. προσόμοιον) е название на вид църковно песнопение. За разлика от самогласния (гр. ἰδιόμελον), който има своя мелодия, подобният се изпълнява по образеца на ритмиката и мелодията на друго песнопение.

[16] Карабинов, И. Постная триодь, 135—137.

[17] Пак там, 137—138.

[18] Карабинов, И. Постная триодь, 138—139. За личността и творчеството на византийския песнописец Климент вж. Beck, H.-G. Kirche und theologische Literatur im byzantinischen Reich, p. 518.

Песнопенията на Климент за Четиридесетница обхващат пълен комплект трипеснеци и подобни стихири — по един трипеснец за всеки ден и по две подобни стихири. За разлика от Теодор Студит той не съставя четирипеснеци и седални. В печатния триод неговите песнопения не са включени. Те се намират само по ръкописите.

Съдържанието на великопостните песнопения на Климент е пригодено към кръга на седмичното възпоминание, но наставническият момент в тях заема твърде голямо място. В трипеснеците си той често разяснява ползата от поста, възхвалява го, призовава християните достойно да го завършат.

По обем трипеснеците на Климент са по-обширни от трипеснеците на Теодор Студит. Обикновено те се състоят от 4 тропара и богородичен, но понякога количеството на тропарите достига до 5 или се съкращава на 3. Влиянието на Теодор Студит върху триодните песнопения на Климент е доста очевидно. Някои тропари са взети направо от Теодоровите трипеснеци. Така например в 9 песен на трипеснеца за четвъртък от първата седмица на поста са вмъкнати 2 тропара от трипеснеца на Теодор Студит за вторник от втората седмица на поста. В девета песен на трипеснеца за четвъртък от шестата седмица е заимствуван съответният богородичен тропар на Теодоровия трипеснец. Други тропари представляват доста буквална перифраза на тропари от трипеснеците на Теодор Студит. На места Климент използува ирмосите на Теодоровите трипеснеци. Карабинов отбелязва заимствувания и от други песнописци, например от Великия канон на Андрей Критски. В стихирите си Климент доста често повтаря тропари от свои трипеснеци, понякога почти буквално, а веднаж преправя в своя стихира тропар на Теодор Студит[19].

Малко по-късно от Климент създава триодни песнопения известният сицилийски монах Йосиф Песнописец, един от най-плодовитите представители на византийската църковна поезия. Количеството на създадените от него песнопения е огромно и разнообразно — канони, стихири, седални, кондаци и др. На Йосиф Песнописец принадлежат голяма част от песнопенията, включени в печатния триод.

За делничните дни на Четиридесетница Йосиф Песнописец създава двоен комплект трипеснеци. Втората група, в която са прибавени и четирипеснеци за съботните дни, е написана в акростих. От началните букви на тропарите във всеки отделен трипеснец и четирипеснец са образувани кратки по съдържание изречения, в които обикновено стои името на автора. Ето текстът на акростиховите фрази във всеки отделен трипеснец и четирипеснец[20]:

I седмица

Понеделник:	ΥΜΝΩΔΙΑ ΙΩΣΗΦ
Вторник:	ΑΙΝΕΣΙΣ ΙΩΣΗΦ
Сряда:	ΩΔΗ ΑΥΤΗ ΙΩΣΗΦ
Четвъртък:	ΥΜΝΗΣΙΣ ΙΩΣΗΦ
Петък:	ΔΟΞΑ ΤΩ ΘΕΩ ΑΜΗΝ

---

[19] Карабинов, И. Постная триодь, 144—147.

[20] Акростиховите фрази на трипеснеците са препечатани от книгата на Карабинов (с. 150—152), а на четирипеснеците са извлечени от печатното издание на Триода.

II седмица

Понеделник: ΠΕΝΘΗΣΟΝ ΙΩΣΗΦ
Вторник: ΚΛΑΥΣΟΝ ΙΩΣΗΦ
Сряда: ΑΙΝΕΣΙΣ ΚΥΡΙΩ
Четвъртък: Ο ΨΑΛΜΟΣ ΙΩΣΗΦ
Петък: ΘΕΩ ΧΑΡΙΣ ΑΜΗΝ
Събота: Ο ΥΜΝΟΣ ΟΥΤΟΣ ΙΩΣΗΦ

III седмица

Понеделник: ΘΡΗΝΗΣΩ ΙΩΣΗΦ
Вторник: ΠΕΝΘΗΣΩ ΙΩΣΗΦ
Сряда: ΥΜΝΗΣΙΣ ΙΩΣΗΦ
Четвъртък: ΨΑΛΜΩΔΙΑ ΙΕΡΑ
Петък: ΣΟΖΕ ΜΕ ΧΡΙΣΤΕ
Събота: ΑΔΕΙ ΤΑΥΤΑ Ο ΙΩΣΗΦ

IV седмица

Понеделник: ΣΤΑΥΡΕ ΣΩΖΕ ΜΕ
Вторник: ΑΥΤΗ ΩΔΗ ΙΩΣΗΦ
Сряда: ΤΩ ΘΕΩ ΑΙΝΕΣΙΣ
Четвъртък: ΧΑΙΡΟΙΣ ΣΤΑΥΡΕ
Петък: ΧΑΡΙΣ ΘΕΩ ΑΜΗΝ
Събота: ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ

V седмица

Понеделник: ΣΩΣΟΝ ΜΕ ΚΥΡΙΕ
Вторник: ΔΑΚΡΥΣΩ ΚΑΛΩΣ
Сряда: ΩΔΗ ΘΕΩ ΠΡΕΠΕΙ
Четвъртък: ΤΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ
Петък: ΔΟΞΑ ΤΩ ΘΕΩ ΑΜΗΝ
Събота: ΑΥΤΗ Η ΩΔΗ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ

VI седмица

Понеделник: ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΩΔΗ
Вторник: ΑΙΝΕΣΩ ΚΥΡΙΟΝ
Сряда: ΚΑΛΩΣ ΘΕΩ ΨΑΛΩ
Четвъртък: ΑΓΑΘΟΝ ΨΑΛΜΟΣ
Петък: ΑΥΤΗ ΩΔΗ ΙΩΣΗΦ

В съвременните печатни издания на Триода са включени само трипеснеците от първата, неакростиховата група и четирипеснеците от втората, акростиховата група. В постройката и на двете групи се забелязва стремеж към симетрия. Всяка песен е съставена от 3 тропара и богородичен. Изключенията от този принцип на разположение са твърде малко.

Освен трипеснеци и четирипеснеци Йосиф Песнописец е съставил за делничните дни на Четиридесетница и цикъл седални и стихири — по един седален и по две подобни стихири. По глас те следват гласа на дневния трипеснец от неакростиховата група.

Съдържанието на великопостните песнопения на Йосиф Песнописец е ориентирано към кръга на седмичното възпоминание. Неговите трипеснеци имат покаянно-лирически характер, но се забелязват и редица дидактически моменти — нещо характерно за триодните песнопения на Теодор Студит.

Огромното количество песнопения, необходими за съставянето на Триода, както и съобразяването с определената тематика, повтаряща се многократно в кръга на седмичното възпоминание, довеждат до неизбежните повторения на мисли и образи и в триодните песнопения на Йосиф Песнописец. Наред с това обаче Карабинов отбелязва, че е налице стремеж от страна на автора да предава старите мисли и образи с нови изразни средства. От предишните песнописци се чувствува влиянието на Теодор Студит, Андрей Критски, Козма Маюмски и др.

Подражатели на Теодор Студит, съвременници на Йосиф Песнописец са и монасите от Студийския манастир Антоний и Стефан. На тях принадлежат редица песнопения за Сирната седмица — трипеснеци, седални и стихири.

В изследването си Карабинов отбелязва, че с течение на времето се появяват допълнения към триодните песнопения на Теодор Студит, Климент Студит и Йосиф Песнописец — предимно седални и подобни за делничните дни на Четиридесетница. Най-много такива допълнителни седални и подобни са засвидетелствувани към триодните песнопения на Йосиф Песнописец. Някои от тях са преминали и в печатните издания на Триода.

Карабинов отбелязва и наличието на една група допълнителни седални и подобни за Четиридесетница, които се срещат само в славянските ръкописни триоди. Тези песнопения той определя като допълнения към седалните и подобните на Теодор Студит, но, както ще видим по-нататък, има основание да се твърди, че голяма част от тези песнопения са възникнали на старобългарска почва.

През IX в. в Константинопол работят и други автори на триодни песнопения — *патриарх Методий (починал в 847 г.), Никейският митрополит Игнатий* (починал около 860 г.), монахинята Касия, император Теофил (829—842), група студийски монаси, Марк монах, император Лъв VI и др.

От ерусалимските песнописци през IX в. с най-голям дял в образуването на Триода участвува Теофан Начертани. В печатния триод са запазени много негови канони и стихири. Друга част от песнопенията му е излязла от употреба и се намира по ръкописите. Карабинов предполага, че някои от създадените и включените по това време в Триода песнопения също имат ерусалимски произход, но за авторите им не са запазени някакви по-конкретни сведения.

През втория период възниква основната част от химнографския материал в Триода. През следващия, трети период (X—XV в.) се правят само някои допълнения към създаденото преди това. По-голяма част от тези допълнения възникват през X—XI в. и навлизат в Триода анонимно. От песнописците през това време Карабинов посочва като автори на триодни песнопения император Константин Багренородни, известния съставител на жития Симеон Метафраст, Теодор Протоасикрит, Анастасий Квестор, евхаитския митрополит Йоан, Никифор Веллемид и др.

ТИПОВЕ ГРЪЦКИ ТРИОДИ

Според преданието появата на Триода като специализиран химнографски сборник се свързва с дейността на Теодор Студит и неговия брат Йосиф. В синаксара за Неделята на митаря и фарисея, чийто автор е Никифор Калист Ксантопулос, се съобщава, че двамата братя събрали всичко, което било написано за Триода дотогава,в една книга. Ето началото на този синаксар според църковнославянското издание на Триода: „**въ настоѧ́щїй же де́нь, съ бг҃омъ и трїѡ́дь начина́емъ: ю́же оу҆́бѡ мно́зи ѿ ст҃ы́хъ и бг҃оно́сныхъ красотворѣ́тель на́шихъ ѻ҆те́цъ, до́брѣ и ꙗ҆́кѡ дос[illegible]нижими**

КИРИЛО-МЕТОДИЕВСКИ НАУЧЕН
ЦЕНТЪР

дх҃а, сложи́вше пѣснодѣ́лаша. Пе́рвый же всѣ́хъ сі̀е ѹ҆мы́сли, три́ глаго́лю пѣ̑сни, во ѡ҆́бразъ мню̀ ст҃ы́ѧ и҆ живонача́льныѧ тр҃цы, вели́кїй творе́цъ ко́сма̀, въ вели́кой и҆ ст҃о́й стр҃те́й гдⷭ҇а и҆ бг҃а и҆ сп҃са на́шегѡ і҆и҃са хрⷭ҇та̀ седми́цѣ, по и҆̑менова́нїю вкра́тцѣ, коегѡ́ждо днѐ краегра́несьми ѹ҆мы̑слилъ пѣ̑сни. Ѿ негѡ́же и҆̑ про́чїи ѿ ѻ҆те́цъ, па́че же и҆̑ны́хъ, ѳео́дѡръ и҆̑ і҆ѡ̑сифъ стꙋді́те, по ре́вности ѻ҆̆́нагѡ, и҆̑ про́чымъ недѣ́лямъ ст҃ы́ѧ и҆̑ вели́кїѧ четыредеся́тницы сочини́вше, тѣ́хъ ѻ҆̑би́тели стꙋді́йстѣй пе́рвѣе преда́ша. наипа́че пѣ̑сни ѹ҆чини́вше, и҆̑ ѹ҆ста́вивше, и҆̑ дрꙋга̑ѧ кни́зѣ, ѿню́дꙋже и҆̑ когда̀, ѿ ѻ҆̑те́цъ собра́вше и҆̑ списа́вше."[21]

В своето изследване Карабинов отделя специално внимание на това съобщение. Той смята, че сведението на Н. К. Ксантопулос не би трябвало да се приема като напълно достоверно. Голямото разнообразие в състава и разположението на материала в най-старите достигнали до нас гръцки ръкописни триоди от X—XI в. не дава основание те да бъдат изведени генеалогически от една обща първоначална редакция. Някои от тези ръкописи съвсем определено показват как са изглеждали първоначално триодите. В тях според Карабинов били събрани триодните песнопения само на един от тримата автори — или само на Теодор Студит, или само на Климент, или само на Йосиф Песнописец. Останалите триодни песнопения се намирали в сборници с еднороден състав от типа на достигналите до нас кондакари, стихирари, тропологии. Така например триодните кондаци били разположени заедно с кондаците от минейния кръг в кондакарите, а триодните самогласни стихири заедно с минейните стихири — в стихирарите. Сборниците с еднородни песнопения не били удобни за богослужебна употреба. Почти за всяко отделно песнопение е трябвало да се прибягва до специална книга и в нея да се търси съответният текст. Това неудобство предизвикало появата на систематизираните триоди, минеи и октоиси. Първи съставители на тези книги били самите преписвачи. Съществуващите по-рано триодни песнопения били съединени с трипеснеците, седалните и подобните на Теодор Студит, Климент и Йосиф Песнописец и по този начин бил образуван Триодът. Карабинов смята, че по всяка вероятност ерусалимските песнопения за Страстната седмица били събрани вече в подобен род сборници, които послужили като образец за групирането и на останалите триодни песнопения. Самото име „триод" като название на сборника се появило по-късно. Има данни, от които се вижда, че първите триоди били назовавани с общото име на старите сборници с еднородни песнопения — тропологии. Във Ватиканския триод № 771 от XI в. в края на службата за събота от петата седмица на поста стои следната бележка: Κυριακῇ ε′: ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν Ἀνδρέου Κρήτης πβ′· Πόθεν ἀρξώμεθα : ζήτει εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τροπολογίου. Същото название τροπολόγιον носили и древните минеи и октоиси[22].

Тъй като съставителите на Триода били много, живеели на различни места и употребявали различни по състав сборници, между най-старите достигнали до нас триоди има големи различия. Като взема предвид особеностите в състава и разположението на материала, Карабинов дели тези триоди на няколко типа.

---

[21] Цитирам по най-новото издание на църковнославянския триод, излязло в Москва през 1974 г. Трі́ѡдь постнаѧ. Москва, ҂ацод.

[22] Карабинов, И. Постная триодь, с. 207.

От най-стария тип триоди, в които били събрани само триодните песнопения на един от тримата автори Теодор Студит, Йосиф Песнописец и Климент Студит, до нас не са достигнали ръкописи. Той се възстановява въз основа на запазените ръкописи от следващия, своден тип сборници. В тях триодните песнопения на Теодор, Йосиф и Климент са събрани заедно. Представители на сводния тип триоди са следните ръкописи: Синайски триод №734—735, Ватикански триод №771 и отчасти Гротафератски Δ.β.I. От особеностите на техния състав и разположението на материала могат да се направят изводи за начина, по който е ставало комплектуването на Триода. Така например преписвачът на Синайския триод № 734—735 е преписвал последователно от трите триода на Теодор, Йосиф и Климент. Най-напред той е записвал седалния на Теодор Студит, след това седалния на Йосиф Песнописец, а след тях допълнителните седални. По-нататък следват подобните на Теодор и Йосиф с техните допълнения и накрая подобните на Климент с неговите допълнения. Трипеснеците са записани по следния начин — най-напред Теодоровият трипеснец, след това Йосифовият от неакростиховата група и накрая Климентовият. Преписвачът на Гротафератския триод обикновено на първо място поставя седалните на Йосиф с техните допълнения, след това седалния на Теодор. По-нататък следват подобните на Йосиф отново със съответните допълнения и Теодоровият подобен. След седалните и подобните са записани четирите групи трипеснеци — на Климент, двете групи на Йосиф Песнописец и трипеснеците на Теодор Студит. Във Ватиканския триод седмичните песнопения за Четиридесетница са записани по следния начин: най-напред седалните, подобните и двете групи трипеснеци на Йосиф Песнописец, след тях трипеснеците на Климент и накрая трипеснеците, седалните и подобните на Теодор Студит.

И така, според Карабинов отличителни черти на сводния тип триоди са обширността на състава и не съвсем удачното му разположение. В следващия тип триоди някои от недостатъците на сводния тип са отстранени. Съставът на песнопенията за делничните дни на Четиридесетница е ограничен предимно от произведения на Теодор Студит и Йосиф Песнописец. От трипеснеците на Йосиф Песнописец са оставени само неакростиховите. Разположението на материала обикновено е следното: седални, подобни, самогласни и трипеснеци. Като представители на втория тип триоди Карабинов посочва следните ръкописи: Синайски № 733 и № 736, Барберинов № 484 и Гротафератски Δ.β.VIII.

И при втория тип триоди разположението на материала не съответствува напълно на реда на дневната служба. В тях на едно място се оказват записани вечерни и утренни песнопения. Затова според Карабинов почти едновременно с втория тип се появява трети тип триоди, в който е направен опит за подреждане на материала според реда на службата. В третия тип започват да се появяват бележки от Типика. Понякога при самогласните се посочват началата на мъченичните и богородичните от Октоиха. В триодите от третия тип се наблюдава относително по-голямо постоянство само в състава на делничните служби за Четиридесетница. Останалите служби са доста по-разнообразни по състав. В ръкописите от третия тип се утвърждава и делението на Триода на две части — Постен и Цветен (на гр. *τριῴδιον* и *πεντηκοστάριον*). Обикновено се употребяват два еднакво често срещащи се начина за деление. Според единия Постният триод завършва със службата на Велика събота, а Цветният започва със службата на Великден. Според друтия начин Постният триод завършва със службата преди Лазарева събота, а Цветният започва със службата на Лазарева събота. Карабинов посочва, че примери за делението на Триода на две части могат да се намерят още в най-старите достигнали до нас триоди от X—XI в.

Четвъртият тип триоди според изследването на Карабинов се появява през XII в. Той се образува под влияние на Ерусалимския устав. В триодите от четвъртия тип за първи път се включват и паримии. По своето разположение съставът на този тип е съобразен напълно с реда на службите. Той почти напълно съвпада с разположението в печатния триод. При някои ръкописи от четвъртия тип делението на Триода на две части не е осъществено, но при други то е налице.

През XIII—XIV в. се появява малко по-съкратен вариант на четвъртия тип, който Карабинов определя като пети тип триоди.

Освен посочените типове според състава и разположението на материала Карабинов дели триодите на източни и западни. Западните триоди според него се отличават от източните почти само по състав. В тях се пазят редица архаични елементи, които не се срещат в източните триоди. Освен това Карабинов посочва, че във всяка от двете групи могат да се отделят подтипове, например триоди със силно студийско влияние или с някои други местни особености[23].

На практика според Карабинов почти всички изброени типове триоди се употребяват до появата на първото печатно издание на гръцкия триод.

РЕЗУЛТАТИ ОТ ДОСЕГАШНИТЕ ИЗСЛЕДВАНИЯ ВЪРХУ СТАРОБЪЛГАРСКИЯ ПРЕВОД НА ТРИОДА

КИРИЛО-МЕТОДИЕВСКИТЕ ИЗВОРИ И ВЪПРОСЪТ ЗА ПОЯВАТА НА ПЪРВОНАЧАЛНИЯ СТАРОБЪЛГАРСКИ ТРИОДЕН ПРЕВОД

В Пространното житие на Климент Охридски, съставено от архиепископ Теофилакт, се съобщава, че „като предусетил смъртта си, [Климент] поднесъл последен дар на българските църкви и прибавил към Триода това, което му липсвало, защото тогава завършил тази част, която се пее от новата неделя до Петдесетница“: „προεγνωκὼς δὲ τὸν θάνατου ἐξιτήριον δῶρον ταῖς Βουλγάρων ἐκκλησίαις χαρίζεται· καὶ τὸ λεῖπον τῷ τριῳδίῳ προστίθησι, τὸ γὰρ ἀπὸ τῆς καινῆς κυριακῆς ἄχρι τῆς πεντηκοστῆς ψαλλόμενον τότε δὴ συνετέλεσε.“[1]

Въз основа на това съобщение изследователите правят следните изводи.

И. Карабинов: „Первый славянский перевод Постной триоди сделан был до 916 г. По свидетельству жития св. Климента, архиепископа болгарского, в этом году св. Климент завершил славянскую триодь переводом второй ея части — пентикостария . . . Вероятно, первая половина триоди переведена была или учениками св. Методия, или тем же св. Климентом.“[2]

Подобно е становището и на Н. Л. Туницкий: „По свидетельству жития Климента, он уже в глубокой старости дал болгарской церкви прощальный дар, состоящий в прибавлении к Триоди того, чего в ней недоставало, именно перевел все, что поется от недели Томиной до Пятидесятницы. Следовательно, предшествующая части Триоди, в том числе и Триодь постная, переведены были раньше, самим-ли Климентом, или кем-либо из его сотрудников.“[3]

---

[23] Местните особености на гръцките триоди се вземат предвид и при класификацията на Н. Капукис, който дели триодите на 3 типа — ерусалимски, константинополски и студийски (Cappuyns, N. L’histoire de livres liturgiques grecs, 472—473).

[1] Милев, Ал. Гръцките жития на Климент Охридски. Увод, текст, превод и обяснителни бележки. С., 1966, с. 141.

[2] Карабинов, И. Постная триодь, с. 217.

Хр. Кодов също е склонен да приеме, че Климент е автор на превода и на Постния триод: „От съобщението на Теофилакт Охридски в обширното Климентово житие (XXVI, 73) — пише той — знаем с положителност, че Климент наскоро преди смъртта си завършил превода на Цветния триод. Но може би не ще бъдем далеч от истината, ако приемем, че и преводът на Постния триод е негово дело.“[4] Като цитира съответното място в житието, Кодов задава въпроса: „Не е ли логично да предполагаме, че другото, което се пее преди това (т.е. Постният триод), самият Климент ще да е превел по-рано, а сега само е завършил цялото дело?“[5]

В подкрепа на своето становище Кодов посочва и друго съображение. Каноните на Йосиф Песнописец, починал през 883 г.[6], които са засвидетелствувани в най-старите славянски ръкописни триоди, навлизат в състава на Триода едва към края на живота му, а някои от тях може би и след смъртта на песнописеца. Когато Кирил и Методий са превеждали богослужебните книги, те едва ли са могли да имат под ръка (и то в далечна Моравия) оформен вече гръцки Постен триод, в който да влизат и творенията на Йосиф Песнописец. Следователно според Кодов по-правдоподобно е да се приеме, че Климент Охридски е превел както Цветния, така и Постния триод[7].

Като изхожда от съобщението в Теофилактовото житие на Климент Охридски, Вл. Мошин[8] смята, че първият дял от Триода е бил преведен в рамките на целокупната преводаческа дейност в Моравия. Преводът е останал недовършен вероятно поради настъпилите гонения на славянската просвета. Когато към края на своя живот Климент се заема с превода на останалия дял от Триода, несъмнено той грижливо сверява целия преведен порано дял. Следователно според Мошин Климент е не само автор на превода на Цветния Триод, но и редактор на първоначалния моравски превод на Постния триод.

Същото становище застъпва и Л. Славева[9]. Според нея податките, съдържащи се в XV глава на Константиновото житие, говорят, че първият славянски превод на Триода е възникнал в рамките на преводаческата дейност на братята Кирил и Методий. Този първоначален превод е обхващал целия Постен триод и началото на Цветния триод — от Лазарева събота до Томина неделя. Моравският превод на Триода е останал недовършен поради жестоките гонения на славянските просветители и техните ученици. Славева смята, че не е изключено този първи превод да е бил направен от Климент Охридски и поради това към края на своя живот той е искал да завърши започнатото дело. Вероятно тогава Климент е направил и редакция на първоначалния превод, като добавил някои нови песнопения, например стихирата на Лъв Мъдри — Дрѣманием моудримь. От такава гледна точка според Славева най-старият славянски триод може да се смята за Климентов.

---

[3] Туницкий, Н. Л. Св. Климент, епископ словенский. Его жизнь и просветительная деятельность. Сергиев Посад, 1913, с. 80.

[4] Кодов, Хр. Фрагмент от старобългарски ръкопис с глаголическа приписка. — В: Климент Охридски. Сборник от статии по случай 1050 години от смъртта му. С., 1966, с. 126.

[5] Пак там, с. 126.

[6] За Йосиф Песнописец вж. H.-G. Beck. Kirche und theologische Literatur, p. 601.

[7] Кодов, Хр. Фрагмент от старобългарски ръкопис, с. 126.

[8] Mošin, V. Heretici trojezičnici u staroslavenskom prijevodu Trioda. — Slovo, 22, 1972, 117—125.

[9] Славева, Л. За старословенскиот триод. — Slovo, 22, 1972, 93—116.

Въпросът за превода на Триода се засяга и в някои литургични трудове, посветени на проблема за богослужебния чин, преведен от братята Кирил и Методий. Подробно на този въпрос се спира Ив. Гошев в своята студия „Светите братя Кирил и Методий“[10]. Ето част от неговите разсъждения: „Ако изхождаме от днешните богослужебни книги, които изнасят подобни материали (т. е. изменяемите текстове на ежедневното, празничното и великопостното правило)[11], би трябвало да очакваме, че древните извори ще ни засвидетелствуват превеждането на следните книги — октоих, триод (постен и цветен) и миней. Изворите обаче твърде малко свидетелствуват за превода на такива или подобни тям книги, макар че тия или подобни тям книги са били необходими за отслужване на богослужението и следователно под едно или друго наименование ще да са били преведени. Най-ясно е свидетелството на Нестора, който в своята повест за Кирил и Методий ни съобщава, че Кирил и Методий след като превели апостола и евангелието, превели псалтира и октоиха и останалите книги: по сем же преложиста псалтырь и оХтоикъ и прочаꙗ книги. . . За триода и минея обаче нямаме преки свидетелства. Нещо повече, днес в науката не са познати и ръкописни сборници от VIII или IX век, представящи оформени минеи или триоди в днешния смисъл на тия наименования. Такива книги нямаме, защото песненият състав на тия книги в оная епоха не съществувал в днешния му вид и тъкмо в оная епоха едни книги изчезват, а нови почват да се формират. Изчезва книгата, съдържаща стари песни (като тия на Пражките глаголически листи), наричана „тропологий“, а почват да се оформяват триодът и по-късно минеят. Старият песенен материал се състои от тропари, антифони, кондаци, икоси и акатисти, но в VIII в. Йоан Дамаскин и Козма Маюмски полагат началото на един бавен обрат, като създават първите песни-канони. Тъкмо във времето на светите братя тия канони правят най-големия преврат в богослужебните книги: нови песни-канони се явяват, нови сборници се пишат и туй продължава и след като мисията на светите братя в западния славянски свят пропада. Теофан Начертани, който живял тъкмо когато светите братя превели своите богослужебни книги, пише години наред нови великопостни канони и започва да влага в църковната съкровищница и следвеликопостни (цветни) канони, т.е. почва да твори новия състав на постния и на цветния триод. Но тия триоди дълго време са още недооформени: Йосиф Песнописец (починал 883 год.) съставя канони за цветния триод, които се изпълняват от Томина неделя до Неделята на всички светии. С оглед към тия данни на литургическата наука трябва да се тълкува и известието на Теофилакта от XI в. (дадено в житието на св. Климента Охридски, починал 916 г.), че Климент изобилно спабдил църквата „с песни-канони“ (ψαλμικοῖς κανόσι, гл. XXIII) и прибавил към триода онова, което му „недостигало“, а именно — дозавършил превода на онуй, що се пее (τὸ ψαλλόμενον συνετέλεσε) между Нова неделя и Петдесетница (гл. XXVI). Явно е, че на славянския триод „недостигало“ нещо не поради туй, че св. Кирил и Методий не пожелали или нямали време да го преведат, а затуй, защото този песенен елемент на цветния триод се появил по-късно, след като светите братя вече били превели своите първи богослужебни славянски книги. В такъв случай, щом приемем, че светите братя още в началото превели целия съществуващ тогава църковен чин, в който безспорно влизали и тогавашните песни за следпасхалното богослужение, ще трябва да приемем, че св. Климент ще е превел новосъставените византийски песни-канони, предназначени за периода на т.н. цветен триод, а не — че св. Климент пръв превел и целия цветен триод.“[12]

---

[10] Гошев, Ив. Светите братя Кирил и Методий. — Год. Соф. унив., Богосл-фак. , т. XV, 3, 1937/1938, 1938.

[11] Пояснението в скоби е добавено въз основа на предходния текст. Гошев, Ив. Светите братя Кирил и Методий, с. 63.

Срещу становището на Ив. Гошев възразява Бл. Чифлянов[13]. Той смята, че братята Кирил и Методий превели не съвременния компилиран богослужебен чин, нито чисто манастирския палестински богослужебен чин на денонощните последования, а азматическия богослужебен чин на византийската църква. Бл. Чифлянов посочва, че последованията на този чин (утренната, трето-шестият час, вечернята и панихидата) са съставени от три елемента: 1. Псалми или библейски химни, които се пеели антифонно с припеви или тропари. 2. Синапти, т.е. колективни моления на свещеника, дякона и народа и 3. Библейски четения. Следователно според Чифлянов за извършването на целогодишното богослужение по този начин не били необходими книги като Триод, Октоих и Тропологий. Тези книги били необходими само за манастирското богослужение. Затова в древните извори за Кирил и Методий се говори само за превода на Евангелието, Апостола, Псалтира и избрани църковни служби.

Спирайки се на съобщението в Теофилактовото житие на Климент Охридски, Чифлянов подчертава, че Климент ще е превел не само тогавашния състав на Цветния триод, но и тогавашния състав на Постния триод. Чифлянов смята, че Климент е преводач и на тогавашния Октоих, и на материала, който влиза в състава на Минеите, тъй като естествено било Климент да даде на основания от него манастир книги, които съдържали манастирския чин на богослужението от денонощния кръг.

Съобщението на Теофилакт Охридски, както и останалите исторически сведения, които намираме в изворите за Кирил и Методий, са само единият източник за историята на старобългарския превод на Триода. Другият основен източник са достигналите до нас славянски ръкописни триоди.

ОПИТИ ЗА ХАРАКТЕРИСТИКА И КЛАСИФИКАЦИЯ НА СЛАВЯНСКИТЕ РЪКОПИСНИ ТРИОДИ

Досега в славистиката триодите са били предмет на различни по характер изследвания. В редица работи се разглеждат езиковите особености на отделни ръкописни триоди (предимно среднобългарски) с оглед извличането на материал за историята на езика[14]. В тези работи въпросите на триодния превод се засягат твърде общо или почти не се засягат. В други изследвания триодите се разглеждат като музикални паметници[15]. Някои ръкописни триоди са привличани и като обект на изкуствоведчески проучвания[16]. Ценни палеографски, лингвистични и текстологически сведения за отделни ръкописни триоди могат да се намерят в различните описи, а така също и в някои литургични трудове[17].

---

[12] Пак там, 63—65.

[13] Чифлянов, Б. Богослужебният чин, преведен от св. братя Кирил и Методий в началото на тяхната Моравска мисия. — Год. Духовна академия „Св. Климент Охридски“, т. XXII (XLVIII), 4, 1972/1973. С., 1976; Богослужебният чин, преведен от братята Кирил и Методий в началото на Моравската им мисия. — Славистичен сборник. С., 1973, 57—68.

[14] Милетич, Л. Интересен среднобългарски паметник от XIII век. — Псп, LXVI, 1905, 95—112; Ильинский, Г. А. Копитарова триодь XIII в. — РФВ, 55, 1906, 199—215; Rusek, J. Deklinacja i uzicie przypadków w Triodzie Chłudowa. Wroclaw-Warszawa-Kraków, 1964; Formy czasownikowe w Triodzie Chłudowa. (Przyczynek do historii form czasownikowych w języku bułgarskim). — Rocznik Slawistyczny, XXVI, cz. I, 1966, 83—93; O języku Triodu Szafaryka. — Sprawozdania z posiedzén komisiji oddzialu PAN w Krakowie. Kraków, 1966, 489—492; Triod Orbelski. — Sprawozdania z posiedzen komisiji

От специално посветените на триодния превод изследвания на първо място трябва да се спомене книгата на Карабинов, в която е отделено значително място за историята на славянския триод[18]. Карабинов разграничава три основни момента в историята на тази богослужебна книга на славянска почва: 1. Появата на първия превод; 2. Неговото поправяне при българския Патриарх Евтимий; 3. Поправянето на текста в Русия (в Москва и Киев) през XVII в. В развитието си славянският триод следва еволюцията на гръцкия триод. Но тъй като през IX—XI в. гръцкият триод все още се е формирал и непрекъснато възниквали нови типове триоди, за славянските преписвачи е било почти невъзможно да следят за всички нововъведения и да привеждат своите преписи в съответствие с гръцките оригинали. Затова в еволюцията на славянския триод се забелязва известно изоставане спрямо гръцкия.

Според Карабинов първоначалният славянски превод на Триода е достигнал до нас в не съвсем чист вид. Той е представен в следните по-известни триоди: Шафариков, Орбелски, Погодин 40, Типографски 137, Синодален 319 и Софийски 84. Макар в основата на тези ръкописи да лежи един и същ превод, те значително се отличават по състав. В много от тях преводът е поправен според гръцкия текст. Има случаи, когато някои песнопения в един и същ ръкопис са записани в два превода — по-древен и поправен.

Като най-древен по състав и превод, а отчасти и по палеографски данни Карабинов посочва Шафариковия триод. Този ръкопис съдържа и двете части на Триода — постната и цветната част. В неговия състав има елементи, които се отличават с дълбока древност, но наред с това има и по-нови песнопения от края на IX — началото на X в. По разположение Шафариковият триод се свързва с третия тип гръцки триоди: самогласните и подобните в него са поместени обикновено след трипеснеците. Гласовете са означени като преки и косвени, което според Карабинов е архаична особеност. Карабинов отбелязва, че при превода на някои гръцки термини преводачът е срещал затруднения. Едни думи той направо пренася в славянския текст, например телонъ в самогласните от четвъртата седмица на поста, а други заменя

---

oddzialu PAN w Krakowie, XIV, 1970, 1, 113—115; Й. Русек. За езика на Битолския триод — Palaeobulgarica, V, 1981, 2, 72—78; Минчева, А. Г(ОСПОД)А НА ВСЕМОУ ДОМОУ в Хлудовия триод. — БЕ, XVI, 1966, № 2, 142—145. Богат лингвистичен материал от среднобългарските триоди е извлечен и в обобщаващия труд на К. Мирчев „Историческа граматика на българския език". С., 1963. Среднобългарските триоди са използувани като лингвистичен източник и от Е. В. Чешко. История болгарского склонения. М., 1970.

[15] Петров, Ст., Хр. Кодов. Старобългарски музикални паметници. С., 1973; Кожухаров, Ст. Нотни начертания в Орбелския триод — среднобългарски книжовен паметник от 13 в. — БЕ, XXIV, 1974, 4, 324—341; Палеографски проблеми на -ѳ- нотацията в среднобългарските ръкописи от 12—13 в. — В: Славянска палеография и дипломатика. Доклади и съобщения от Семинара по славянска палеография и дипломатика. София, септември 1979. С., 1980, 228—246.

[16] Джурова, А. 1000 години българска ръкописна книга. Орнамент и миниатюра. С., 1981.

[17] Лисицын, М. А. Первоначальный славяно-русский типикон. СПб., 1911.

[18] Карабинов, И. Постная триодь, 205—243.

но пак с гръцки думи. Например в стихирата на Велика сряда „Іуда беззаконный, Господи“ изразът ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμήν е преведен с „иже хризмѣ смышлъ цѣнѫ“[19]. Понякога близки думи са преведени буквално, например ἀσώτως (самогласен в сряда вечерта от третата седмица) се превежда с неспасъно[20]. Карабинов смята, че преводачът на първоначалния превод на Триода е имал не съвсем изправен гръцки текст. Така например в първия тропар от осма песен на Йосифовия трипеснец за вторник от третата седмица на поста в оригинала вм. ἀγνοίᾳ (въ невѣдѣніи сотворихъ) вероятно е стояло ἁγνείᾳ (не въ чистотѣ скончахъ)[21]. Понякога преводачът, след като се е затруднявал при превода на някои думи, ги е пропускал. В други случаи той погрешно възприема гръцкия текст. Карабинов посочва, че в Шафариковия триод сравнително по-добре от другите песнопения са преведени трипеснеците на Йосиф и Теодор, а по-слабо самогласните стихири.

Несъвършенството на първоначалния превод било забелязано твърде рано и скоро започнал процес на поправяне. Следи от опити за поправяне на превода се пазят в Шафариковия триод. Например вторият вечерен самогласен за понеделник от петата седмица на поста е поместен на две места (л. 67б и л. 70) в два различни превода. Освен това част от самогласните в ръкописа са записани в поправена редакция.

В края на своята книга, в бележките към с. 217 и 218, Карабинов посочва още един ръкопис, който е твърде сходен с Шафариковия триод — триода от Ленинградската публична библиотека № F.п.I.68, сръбски ръкопис от XIII в. Различията в състава между тези два триода са незначителни. Някои песнопения в триод F.п.I.68, например Великият канон на Андрей Критски, се отличават с по-архаичен превод, а други като стихирите на Велики понеделник и четвъртък „Господи совершеннѣйшая“, „Вторую Еву“, „Іуда беззаконный“ и „Іуда рабъ“ са поправени.

Като любопитна особеност на Шафариковия триод и триод F.п.I.68 Карабинов посочва пренесения азбучен акростих от гръцкия оригинал на Богородичния акатист[22]. За да нагласи буквите според реда на старобългарската азбука, преводачът е прибягнал до разместване на строфите и до промени в началните изрази. В резултат се е нарушила последователността в съдържанието на отделните строфи. Напоследък Ст. Кожухаров установи, че подобен опит за спазване на азбучния акростих е засвидетелстван и при превода на стихирите след Великия канон на Андрей Критски[23]. Тази особеност също е запазена в Шафариковия триод и в триод F.п.I.68, а също и в някои други триоди от типа на тези два ръкописа.

Според Карабинов започналото частично поправяне на първоначалния превод продължило до появата на Евтимиевата редакция на Триода през XIV в. В почти всеки триод могат да се намерят поправки и допълнения. Най-малко са били подложени на поправяне трипеснеците, а най-много самогласните стихири. Наред с поправянето на текста редакторите се стремели да комплектуват славянския триод според плана и състава на гръцкия. Затова в поправените ръкописи се появяват нови песнопения, а някои от предишните се изоставят. По образеца на гръцките ръкописи в славянските триоди се внасят паримии, отбелязват се мъченичните и богородичните тропари след самогласните стихири и др. Разположението на състава е според гръцкия триод.

---

[19] Пак там, с. 218.

[20] Пак там.

[21] Пак там.

[22] Пак там, 291—292. За превода на Богородичния акатист вж. Момина, М. А. Постная и Цветная триоди. — В: Методические рекомендации, 413—419; Gove, A. F. Slavic liturgical hymns as a repository of Byzantine poetics: the case of the Akathistos Hymn. — Folia Slavica, 2, 1978, 1—3, 130—140.

[23] Кожухаров, Ст. Новооткрит уникален опит на старобългарското преводаческо изкуство. — Константин-Кирил Философ. 1150 години от рождението. 10—11 ноември 1977 г. Юбилейна научна сесия. (Резюмета), с. 27.

Като втори по древност след Шафариковия триод Карабинов посочва триод № 137 от Московската типографска библиотека. Този ръкопис от XII в. е най-старият руски препис на Триода. Той съдържа и двете части — Постен триод и Пентикостар. По своя план съответствува на втория тип гръцки триоди. В Типографския триод са включени малко от истинските седални и подобни на Теодор Студит и Йосиф Песнописец и твърде много допълнителни песнопения. Текстът на самогласните стихири е прегледан и поправен според гръцкия оригинал.

След Типографския триод Карабинов поставя Орбелския и Погодин № 40. И двата триода съдържат постния и цветния дял. В състава на Орбелския триод се забелязват някои архаични особености, но в него има и нови песнопения. В този ръкопис са внесени паримии и цели рубрики от църковния устав, студийски по характер. Разположението на материала в Орбелския триод е точно копие на четвъртия тип гръцки триоди. Песнопенията са разположени с оглед на реда им в службата. Към самогласните и седалните са отбелязани мъченичните и богородичните от Октоиха. Редакторът, или преписвачът на Орбелския триод се е стремял да подражава на гръцкия оригинал даже в надписанията на някои песнопения. Така например много от седалните и подобните са надписани с имената на Теодор и Йосиф, въпреки че в повечето случаи тези песнопения не принадлежат на посочените автори.

По отношение на превода Орбелският триод съдържа няколко слоя. Най-напред тук има части, които значително са поправени в сравнение с Шафариковия триод: Великият канон на Андрей Критски, Богородичният акатист заедно с канона в събота от петата седмица на поста и др. Голяма част от самогласните стихири също са поместени в поправен превод, но други са записани в своя архаичен вид. Карабинов отбелязва, че в Орбелския триод са внесени някои нови песнопения, например част от истинските седални и подобни на Теодор Студит и Йосиф Песнописец, но преводът им изобилствува от неточности. На едно място при превода на Йосифов подобен за четвъртък от втората седмица на поста се е получил дори куриоз. Преводачът не е забелязал, че подобните в гръцкия оригинал са два и ги е превел като едно песнопение.

Погодиновият триод до Неделя Вайя представлява близко копие на Орбелския триод, но от Неделя Вайя този ръкопис се приближава повече до евтимиевските триоди. Затова Карабинов го определя като преходен тип.

На с. 226—227 Карабинов се спира на една интересна особеност в Шафариковия и Орбелския триод. Той посочва, че в тези два ръкописа е записана една стихира, в службата за петък от петата седмица на поста, която служи като свидетелство за преследването на славянската просвета от латинците или гърците. В стихирата се отправя молитва за „приемащите страдания по земи“ и за „премахване на злините, причинени на новозваните народи от страна на еретиците триезичници“. Карабинов определя стихирата като „допълнителен“ подобен към триода на Теодор Студит и смята, че тя е преработена на славянска почва. Първоначалният текст на стихирата според Карабинов е засвидетелствуван в Типографския триод № 137. Ето текста на тези два варианта, които Карабинов публикува в своята книга[24]:

---

[24] Текстовете са препечатани от И. Карабинов. Постная триодь, с. 227.

Тип. 137	Шаф.
Страсти спсьныꙗ· приимъ ты бе҃ рода человѣчьскаагo. отъ страсти гн҃. хотѧ свободити. стадо си избраноѥ. ѥже сътѧжа пр҃чстою своѥю кръвию. врѣмѧ се постьное. мирьно съконъчати. и ст҃ыꙗ ти страсти цѣловати. ими же просвѣщаѥми. въскрьсениꙗ хв҃а свѣтли да доидемъ. крстомь огражаѥми. противьнаго жала и злобꙋ. да потрѣбимъ хв҃и молѧщеса о душахъ нашихъ.	Страсти спс҃ныѫ приемъ ты спе҃. ро҃ чл҃чскы. ѿ страсти хотѧ свободити. новозванъны ѫзыкъ. прогнавъ еретичьскѫѫ триѫзычникы· по землѣмъ и странамъ. страсть приемлѧ. оутѣшны млостиве. схрани и оумножи взрасти ихже искоупи кръвиѫ своеѫ честноѫ. тѣлострастъны прѣщедры бе бесмртны гн҃.

За произхода и принадлежността на това песнопение, което Карабинов определя като „допълнителен“ подобен към триода на Теодор Студит, както и на останалите „допълнителни“ седални и подобни в славянските ръкописни триоди ще стане въпрос в следващата глава. Тук ще отбележа само, че освен от Карабинов посочената стихира е обнародвана и от Н. Л. Туницкий[25], а напоследък опит за реконструкция на нейния текст въз основа на различни преписи направи Вл. Мошин[26].

След Орбелския триод и Погодиновия триод № 40 Карабинов разглежда триодите, употребявани в Русия. Това са Синодалния триод № 319, Софийски № 84 и следните триодни стихирари: Софийски № 85, № 96 и № 97 и Типографски № 147 и № 148. Двата триода — Синодален 319 и Софийски 84 са постни. Те съдържат служби до Неделя Вайя. В състава им са изоставени т.нар. „допълнителни“ подобни и са внесени истинските подобни на Теодор и Йосиф, но сред седалните се срещат още значително количество „допълнителни“ седални — 29. По своя план двата руски триода съответстват на третия тип гръцки триоди — подобните в тях са поместени след седалните, а утренните самогласни се намират след трипеснеците. Що се отнася до превода, всички самогласни тук са поместени в поправен превод, който е засвидетелствуван и в Орбелския триод, но с още по-големи подобрения. Преводът на внесените Йосифови и Теодорови подобни се отличава с добро качество. Карабинов смята, че ако сред южнославянските ръкописи не се намерят триоди с характерните особености на посочените руски ръкописи, би могло да се предположи, че поправянето на част от текста и новите преводи са дело на руски преводачи и редактори.

Като обобщава съдбата на славянския триод за периода от IX до XIV в., Карабинов подчертава, че през това време са правени само частични опити за поправяне на текста. Затова преводът на различните части на Триода се намирал в различно състояние. Така например докато текстът на самогласните стихири бил твърде щателно поправен, текстът на трипеснеците изобилствувал от неточности. Към недостатъците на превода с течение на времето се прибавили и множеството грешки на преписвачите. В резултат на всичко това общото състояние на славянския триод към XIV в. било твърде неудовлетворително. Постепенно назряла необходимостта от цялостно поправяне на текста. Според Карабинов това станало в България през времето на цар Иван Шишман в кръга на образовани лица, начело на които стоял Патриарх Евтимий. Като най-ранен български препис (откъслек) на Евтимиевия триод Карабинов посочва ръкопис № 1721 от сбирката на Григорович (ГБЛ), който по палеографски данни се отнася към началото на XV в.

---

[25] Туницкий, Н. Л. Св. Климент . . . , с. 79.

[26] Mošin, V. Heretici trojezičnici; Славева, Л. Триезичната ерес во Климентовиот превод на триодот. — Гласник на Институтот за национална историја, XVII, 1973, 1, 157—167.

При евтимиевския тип триоди е установено делението на две части — Постен и Цветен триод. Постният триод продължава до Лазарева събота, а службите през Страстната седмица заедно с Пентикостара образуват Цветния триод. По евтимиевския текст са направени първите печатни издания на славянския триод в Краков през 1491 г. и последвалите московски дониконовски издания.

Карабинов подчертава, че Евтимиевите преводачи на Триода свършили добре своята работа. Те знаели превъзходно гръцки език и се придържали точно към гръцкия текст. Почти всички груби грешки на стария превод били отстранени.

С течение на времето в поправения текст на Триода се появяват нови преписвачески отклонения и грешки, някои от които преминават и в печатните издания. Така постепенно възниква необходимостта от ново сверяване на Триода с гръцки текст. Това станало в Русия през XVII в. по времето на патриарх Никон, когато били предприети две такива поправяния — едното в Киев, а другото в Москва. И в двата случая поправянето на Триода било направено във връзка с общото поправяне на богослужебните книги[27].

Въпросът за старобългарския превод на Триода (по-специално на Цветния триод) се засяга накратко и от Н. Л. Туницки в статия, посветена на Шафариковия триод[28]. В нея Туницки отбелязва, че цветната част в Шафариковия триод се отличава от други известни преписи по своя архаичен език и кратък състав. За сравнение са привлечени следните триоди: Орбелски, Синодален № 27 и Хлудов № 133. В тези триоди според Туницки е представена друга редакция на Цветния триод, която се е формирала върху основата на Шафариковия текст, но се отличава от него със систематически проведеното поправяне на предишния превод, с нови преводи на някои места и с попълване на текста с нов химнографски материал. По-древната редакция според Туницки, която е запазена в Шафариковия триод, с архаизмите си насочва към епохата на ранните старобългарски преводи в България, а втората редакция е отдалечена от първата с непродължителен период от време. Туницки смята, че няма пречка втората редакция да бъде отнесена към Симеоновата епоха. Нейната поява би могла да бъде предизвикана от неудовлетворителния първи превод, извършен вероятно в края на IX и началото на X в.

Във връзка с обнародването на новооткрития триоден фрагмент от XI в. Хр. Кодов[29] също прави някои наблюдения върху текста на Триода. Той подчертава, че текстът в новооткрития фрагмент и съответният текст в Орбелския триод и в някои други триоди от XIII в. възхождат към един и същ превод, който се отличава от превода на ръкописите след XIV в.

---

[27] По-подробно за руските печатни издания на Триода вж. Карабинов, И. Постная триодь, 233—243; К истории исправления Постной триоди при патриархе Никоне. — Християнское чтение, 1911, май—июнь, 627—643.

[28] Туницкий, Н. О тексте болгарской рукописи Публичной библиотеки F.п.I. 74. — Сборник статей в чест акад. А. И. Соболевского. Л., 1928, 394—397.

[29] Кодов, Хр. Фрагмент от старобългарски ръкопис, 124—126.

В последно време на славянския триод посветиха специални изследвания Й. Русек от Полша, Л. Славева от Югославия и М. Момина от Ленинград.

Русек избира за обект на проучванията си лексиката на среднобългарските триоди[30] и търси отговор на следните въпроси: 1. Какъв е бил първоначалният превод на Триода и каква част от лексиката му представлява Кирило-Методиево наследство; 2. Какво са прибавили по-късните преводачи и преписвачи; 3. В каква степен лексиката на среднобългарските триоди обогатява българската историческа лексикология.

Според Русек в лексиката на триодния превод могат да се отделят няколко пласта, които показват последователните етапи на неговото формиране. Най-старият пласт свързва лексиката на среднобългарските триоди с лексиката на старите глаголически паметници. Русек отбелязва, че това сходство не е само по отношение на лексиката. Според него няма съмнение, че първоначалният превод на Триода е бил написан с глаголица. За това свидетелстват не само някои особености на писмото, но и цели редове, писани с глаголица в Битолския триод, Шафариковия триод и триод № 933 от НБКМ. От изследваните ръкописи Русек отбелязва най-много архаични думи в Шафариковия триод, например **жлъдь, сѧдра, сѧтъ, жалне**. Срещат се и редица моравизми като **рѣснота, балии, намѣстие, ашоуть, надѣза** и др. От друга страна, Русек намира сред лексиката на среднобългарските триоди много общи думи с кирилските паметници, генетически свързани с Източна България, напр. **багрѣница, лѫщіа, съборъ, быстръ, небонъ, островъ, лѣвъ, пастоухъ, дѣліа, тъчиѫ** и др. Тези думи той отнася към по-новия лексикален пласт. В работата си полският българист се спира и на някои лексикални варианти, както и на гръцки и протобългарски заемки, извлечени от среднобългарските триоди. В заключение авторът отбелязва, че преводът на Триода е много старинен и трябва да се отнесе към Кирило-Методиевата епоха. Наличието на т.нар. моравизми позволява да се направи предположение, че преводът на някои части от Триода е бил направен в Моравия. Относно моравизмите Русек изказва и друго предположение, а именно, че в епохата на първите славянски преводи тези т.нар. моравизми са се употребявали и сред южните славяни.

В своята класификация на славянските ръкописни триоди Л. Славева[31] взема под внимание структурните промени, които стоят във връзка с църковния типик. Еволюцията на славянския триод според Славева е протичала от по-кратката и обикновена служба към по-пълната и по-комплектувана, което налагало включването на нови песнопения на различни места от вечерния и утренния дял или разместването на съществуващите вече песнопения. В зависимост от тези структурни промени прегледаните южнославянски ръкописни триоди (около 60 на брой от XI до XVI в.), както и най-старите южнославянски печатни издания на Триода, могат да бъдат групирани в няколко структурни типа, в рамките на които повече или по-малко еднообразно са разположени самогласните и подобните стихири, седалните, кондаците със своите икоси и другите песнопения. Като пример за групирането на триодите по типове Славева разглежда структурата на службата за Сирната неделя. Най-старият структурен тип според Славева е представен в Постния и Цветния триод от Югославската академия в Загреб IV d107 и в Шафариковия триод. Този структурен тип има обикновена служба от минеен тип, с 4 стихири, без полиелеи и велико славословие. В тези два ръкописа се пазят следи от най-стария превод наред с примери от по-новия. Вторият структурен тип е застъпен от Орбелския, Копитаревия триод, Хлудовия триод (№ 133) и няколко други ръкописни триоди от втората половина на XIII в. и от началото на XIV в. В този тип е въведено велико славословие в края на утренната, поради което отпадат утренните стиховни стихири. Същите стихири се преместват в другите дялове на утренната и вечернята като допълнение или замяна на първоначалното разположение на старите стихири. Славева отбелязва, че ръкописите от този тип са твърде еднообразни и че те продължават традицията на текста, представен в Загребския триод (IV d 107). На много места стихирите имат по-правилен превод от Загребския триод, което авторката обяснява с по-добрата стара подложка. В този тип триоди са внесени паримии и се дават извадки от църковния устав. Според Славева въз основа на редакцията, отразена в Орбелския триод, се изработва сръбският вариант на Триода от началото на XIV в. Този вариант е представен от Загребския триод IVd4. Третият структурен тип е представен от ръкописа на анагност Георги от около 1330 г. и от триода на Белградската народна библиотека от 1328 г. В този тип са внесени извадки от Типика за реда на полиелейната служба. Текстът продължава традицията на първоначалната сръбска редакция от типа на Загребския триод (IVd4) и чрез нея на единични места се свързва с Шафариковата версия. Последният структурен тип, в който намираме бдения с варианти на малка и голяма вечерня, с литии, със синаксари след шестата песен на канона, се появява според Славева през третата четвърт на XIV в. Този тип е застъпен в много ръкописи от края на XIV до XV в., а се отразява и в ръкописи от XVI в. Славева смята, че тъкмо този тип, изработен в рамките на голямата акция за сверка на всички литургически книги в Света гора на Атон през третата четвърт на XIV в., е възприет и в българската школа на Патриарх Евтимий. Като един от най-старите ръкописи, който се отнася към тази група, е посочен триодът от Ленинградската публична библиотека — Титов №1983 от третата четвърт на XIV в.

---

[30] Русек, Й. Из лексиката на среднобългарските триоди — ИИБЕ, 17, 1969, 149—180; Słownictwo średiobułgarskich triodów. — Sprawozdania z Posiedzén Komisiji Naukowych Oddziału PAN w Krakowe, 1967, p. 227—230; O pierwotnym przekładzie Triodu. — Slavia Orientalis, 1979, пг. 4, 427—434. Неки проблеми у вези са издавањем словенског триода. — Међународни научни скуп Текстологија средњовековних јужнословенских књижевности. Српска академија наука и уметности. Научни скупови, књ. X. Одељење језика и књижевности, кн. 2. Београд, 1981, 217—223.

[31] Славева, Л. За старословенскиот триод. Въпросите на триодния превод са разгледани от авторката и в статията „Две стихири на словенскиот триод како прилог за историјата на постапните редакции". — Зборник Владимира Мошина. Београд, 1977, 133—139.

В заключение Славева се опитва да даде отговор на следните въпроси: може ли въз основа на запазените текстове да се тръгне към реконструкция на първоначалния Кирило-Методиев превод на Триода, на Климентовия превод на Пентикостара и на Климентовата редакция на първоначалния моравски превод на Постния триод и Светлата седмица на Цветния? Кой от двата варианта на най-старата редакция трябва да се приеме за първоначален — на Загребския триод IVd107 или на Шафариковия триод? Според Славева в Шафариковия триод има следи от първоначалния Кирило-Методиев превод, а несъвършенствата в него водят до извода, че този първи опит за превод е бил направен при тежки условия. Вторият превод, представен от Загребския триод IVd107 и Орбелския триод, би трябвало да се смята за дело на Климент Охридски и въз основа на тези два ръкописа да се пристъпи към реконструкция на Климентовия превод на Триода.

На въпроса за следите от Климентовия превод на Триода се спира и Вл. Мошин[32] в своята статия, посветена на отбелязания от И. Карабинов „допълнителен“ подобен за петък от петата седмица на поста, в който се споменава за „еретици триезичници“ и „новозвани народи“. Като се позовава на приведените от Карабинов примери за два различни превода в Шафариковия триод и като взема предвид сходството между текста на Орбелския триод и открития от Хр. Кодов триоден фрагмент от XI в., Мошин стига до извода, че двата превода — архаичният и поправеният — са възникнали още в най-ранната епоха на славянската писменост. Поради това най-вероятно е да се приеме, че автор на поправения превод е Климент Охридски.

Последният опит за класификация на славянските триоди принадлежи на съветската изследователка М. А. Момина[33]. Въз основа на разночетенията в превода, състава на песнопенията, разположението на материала и делението на Триода на Постен и Цветен тя отделя 9 типа триоди. Към първия тип отнася Шафариковия триод, триод F.п.I.68 от ГПБ, триодния фрагмент от XI в. (БАН № 37) и триод № 1157 от НБКМ — София. Вторият тип според Момина е представен единствено от Битолския триод (БАН № 38). Като характерна особеност на този ръкопис е посочено наличието на трипеснеци на Климент Студит. Момина отбелязва, че разположението на материала в Битолския триод е според втория тип гръцки триоди —трипеснеци, седални, подобни и самогласни. Като трети тип е посочен най-старият руски препис на Триода — Типографски № 137 от XII в. (ЦГАДА). Този триод според авторката е преписан непосредствено от български оригинал. Разположението на материала е според втория тип гръцки триоди. Съдържа постна и цветна част. Към четвъртия тип е отнесен Загребският триод IVd107. В много отношения той е сходен с Шафариковия триод, но има и редица особености. Освен това между двата триода се забелязват разночетения, които са възникнали в резултат на сверяване с различни гръцки оригинали. Затова Момина отделя Загребския триод в отделен тип. Разположението на материала е според третия тип гръцки триоди. Съдържа и двете части на Триода. Петият тип е означен като Гимовски, тъй като е представен от Синодалния триод № 319, който се пази в ГИМ — Москва. Освен този ръкопис в тази група са посочени и следните руски триоди: Софийски № 84 (ГПБ), Погодин № 41 (ГПБ), F.I.680 (ГПБ), Софийски № 110 (ГПБ), Вол. № 241 (ГБЛ), Сверод. 232 (ИРЛИ). Разположението на материала е по втория тип гръцки триоди. Налице е делението на две части — Постен и Цветен триод. Към шестия тип Момина отнася Жеравненския триод, от който са запазени само фрагменти. Сравнението на тези фрагменти с другите преписи на Триода показва, че в Жеравненския триод има някои особености в разположението на каноните, в подбора на трипеснеците и в разночетенията. Разположението на песнопенията е по третия тип гръцки триоди. Съдържа постна и цветна част. Към седмия тип са причислени най-много ръкописи: Орбелски триод, Хлудов № 133, триоди №№ 4.5.13, 4.5.17, 4.5.16, 4.5.9 (от БАН СССР), Пловдивският триод (ПНБ № 57), триод № 39 (БАН), триод № 579 (НБКМ), № 933 (НБКМ), Хлудов № 138 (ГИМ), Погодин № 40, № 13.1.4(БАН СССР) и триоди №40 и № 41 (БАН). Разположението на материала в тези ръкописи е според четвъртия тип гръцки триоди. Те съдържат постна и цветна част. Момина отбелязва, че с изключение на БАН № 41, който е сръбски ръкопис, всички триоди от седмия тип са български. Осмият тип е представен от всички онези ръкописи, които отразяват поправения текст от XIV в., или т.нар. евтимиевски триоди. Разположението на песнопенията в него е според четвъртия тип гръцки триоди. Осъществено е делението на две части — Постен и Цветен триод. Евтимиевският тип триоди е съобразен с изискванията на Ерусалимския устав. Този тип е широко разпространен и е представен от стотици български, сръбски и руски преписи в рамките на шест века. Евтимиевският текст лежи и в основата на печатните издания на Триода в Краков през 1491 г., във Венеция през 1561 г., в Острожкото издание от 1598 г., в Московското от 1590 г. и във Виленското от 1609 г. Деветият тип е представен от руските печатни издания на Триода през XVII в. Той се дели на два подтипа: киевски и никоновски. Разположението на песнопенията е по четвъртия тип гръцки триоди. Налице е делението на две части — Постен и Цветен триод. Различията между киевските и никоновските триоди са незначителни. Те засягат само някои кратки по форма песнопения.

---

[32] Mošin, V. Heretici trojezičnici.

[33] Момина, М. А. Типы славянской триоди. — В: Язык и письменность среднеболгарского периода. М., 1982, 102—122; Вопросы классификации славянской Триоди. — ТОДРЛ, XXXVII, 1983, 25—38.

Според Момина от посочените 9 типа седмият, осмият и деветият отразяват хронологически развоя на славянския триод. За първите 6 типа обаче е невъзможно да се каже кой се е появил по-напред. Възможно е някои типове да са се появили едновременно на различни места, например първи и трети, или втори и трети, или трети и пети. Според авторката обаче няма съмнение, че всички тези типове, независимо от различията, отразяват в повечето песнопения един и същ превод. Това позволява да се заключи, че най-стар е бил някакъв общ тип, върху основата на който впоследствие са се образували останалите типове. Освен това Момина подчертава, че някои типове показват по-голямо сходство помежду си, а други по-малко. Например Шафариковият, Загребският и Жеравненският тип са твърде сходни. От тях рязко се отличава петият тип. Изолирано от останалите триоди стои и руският Типографски триод № 137. От броя на преписите в различните типове би могло според Момина да се направи известно предположение за разпространението на съответния тип. Така например от XIII до XIV в. до нас са достигнали голям брой български ръкописи от Орбелския тип, което позволява да се направи извод, че през това време в България този тип е бил най-разпространен. Същото може да се каже и за Гимовския тип в Русия. Обратното може да се твърди за Битолския тип. Тъй като от него има запазен само един ръкопис, чийто състав значително се отличава от състава на останалите триоди, би следвало да се предположи, че през това време Битолският тип е бил слабо разпространен.

В заключение резултатите от досегашните проучвания върху историята на старобългарския превод на Триода могат да бъдат обобщени по следния начин: основавайки се на съобщението в Теофилактовото житие на Климент Охридски, изследователите единодушно приемат, че до 916 г. (годината на Климентовата смърт) е имало цялостен превод на Триода. Преводът на Цветния триод или по-точно на онази част от Цветния триод, която се пее от Томина неделя до Петдесетница, е бил направен от Климент малко преди неговата смърт, докато Постният триод е бил преведен по-рано. Според едни учени това е станало в Моравия, в рамките на целокупната преводаческа дейност на братята Кирил и Методий, а според други — след пристигането на Кирило-Методиевите ученици в България. По-голяма част от учените са склонни да приемат, че преводът на Постния триод или на редакцията на моравския превод на Постния триод е също дело на Климент Охридски.

Обръщайки се към текста на достигналите до нас славянски ръкописни триоди, изследователите установяват, че отделни песнопения (предимно самогласни стихири) са запазени в два превода — единият по-стар, а другият по-нов, възникнал в резултат на повторно сверяване с гръцкия текст. Старият превод изобилствува от неточности, което според някои е указание за тежките условия, при които е бил направен. По-новият превод също е възникнал в старобългарската епоха. Той се свързва с дейността на книжовниците от кръга на Симеон.

За периода от IX до XIV в. почти непрекъснато се правят опити за сверяване на славянските триоди с гръцките оригинали, но тези опити нямат системен характер и не засягат целия триоден текст. В резултат на частичните поправяния на текста и на множеството преписвачески отклонения и грешки се стига до голямо разнообразие в състава и превода на славянските ръкописни триоди. Цялостното преработване на триодния текст се свързва с дейността на книжовниците от кръга на Патриарх Евтимий през втората половина на XIV в. Евтимиевският текст ляга в основата на първите печатни издания на Триода.

В последно време в славянската химнография бяха направени важни открития, които значително променят, уточняват и допълват някои от досегашните научни становища относно възникването на Триода на старобългарска почва и неговата по-нататъшна съдба. На тези открития и на произтичащите от тях изводи е посветена следващата глава от настоящото изследване.

СТАРОБЪЛГАРСКИЯТ ТРИОД В СВЕТЛИНАТА НА НАЙ-НОВИТЕ ОТКРИТИЯ

ОРИГИНАЛНАТА СТАРОБЪЛГАРСКА ЧАСТ В ТЕКСТА НА ТРИОДА И НЕЙНИЯТ АВТОР

Въз основа на проучените гръцки ръкописни триоди в своето изследване И. Карабинов установява наличието на 4 цикъла канони (трипеснеци и четирипеснеци) за делничните дни на Четиридесетница. Техни автори са: Теодор Студит, Йосиф Песнописец (автор на два цикъла, единият от които акростихов) и подражателят на Теодор Студит — Климент. Наред с това Карабинов отбелязва, че в Шафариковия триод за първите 3 дни от първата седмица на поста — понеделник (само девета песен), вторник и сряда — са поместени анонимни трипеснеци, които по всяка вероятност са части от друг, пети пълен цикъл[1]. Карабинов не се съмнява, че и този цикъл е възникнал на гръцка почва, като изказва предположение, че той ще да е дело на неизвестен подражател на Теодор Студит. В края на своята книга, в бележките към с. 148 и 178, руският литургист отново се връща към изказаното предположение за съществуването на пети цикъл от трипеснеци за Четиридесетница. По повод на публикуваните от Й. Иванов части от Битолския триод (Български старини из Македония. С., 1908, с. 87—104) той пише следното: „Предположение о существовании 5-го комплекта трипеснцев для 40-цы потверждается. В г. Битоле (в Македонии) в болгарском торговом агентстве хранится славянская триодь XII—XIII в., найденная в одним из окрестных селений. В ней трипеснцев Теодора и Йосифа, повидимому, совсем нет, а записаны трипеснцы лишь Климента и другие — неизвестного автора, вероятно того же, которому принадлежат анонимные трипеснцы в Шафариковской триоди.“[2]

---

[1] Карабинов, И. Постная триодь, с. 148.

[2] Пак там, с. 290.

В процеса на работата ми със славянските ръкописни триоди имах възможност да се запозная подробно със състава на Битолския триод, среднобългарски книжовен паметник от втората половина на XII в.[3] Вниманието ми върху този ръкопис най-напред бе привлечено от съдържанието на един тропар, който намерих в състава на втория трипеснец за четвъртък от петата седмица на поста. В него се споменава за „разгонени от триезичници (божии) раби, които ходят по земи“. Текстът на тропара бе публикуван в отделна статия[4]. Той бе разгледан във връзка с обнародваната от И. Карабинов стихира, в която се отправя молитва за „приемащите страдания по земи“ и за „премахване на злините, причинени на новозваните народи от страна на еретиците триезичници“. В резултат на наблюдения стигнах до извода, че автор на тези две триодни песнопения е преводачът на Триода, който използува определени места от превеждания материал, за да даде израз на свои мисли и настроения, породени от преследванията на триезичниците.

Конкретното историческо съдържание на намерения тропар и констатираните различия в състава на трипеснеците за четвъртък от петата седмица на поста ми дадоха повод да разширя текстологическите си наблюдения върху Битолския триод[5]. В резултат на извършения анализ установих, че в целия запазен текст на ръкописа има само няколко трипеснеца, или по-точно части от трипеснеци, които принадлежат на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Останалите са на византийския химнограф Климент и на друг, „неизвестен“ автор. Следователно предположението на Карабинов за съществуването на пети цикъл от трипеснеци за Четиридесетница се оказа вярно. Не се потвърди обаче другото му предположение, а именно че този цикъл е възникнал на гръцка почва и че негов автор е неизвестен подражател на Теодор Студит. При внимателното проучване на трипеснеците забелязах, че началните букви на техните съставни елементи — тропарите — са свързани в акростих, който образува значителен по размер старобългарски стихотворен текст. Това е сигурно указание за оригиналния старобългарски произход на т. нар. „анонимни“ трипеснеци. Акростихът минава през целия великопостен цикъл, като обхваща и четирипеснеци за съботните дни.

В резултат на по-нататъшни издирвания и подробен текстологически анализ някои от акростиховите трипеснеци и четирипеснеци намерих и в други триоди. Така стана възможно въз основа на намерените преписи да бъде разчетена по-голяма част от текста на акростиха[6].

Тук помествам разчетения досега текст по реда на делничните канони за Четиридесетница. Възстановените със сигурност начални букви на тропарите са заградени с *кръгли скоби*, а предполагаемите места от акростиха — с *квадратни*. Срещу текста за всеки ден в две колони е посочен общият брой букви, които образуват съответната част от акростиха, и броят на засвидетелствуваните акростихови тропари. Там, където броят на буквите е предполагаем, цифрите са заградени с *кръгли скоби*. На мястото на незасвидетелствуваните букви поставям съответно толкова *тирета*, колкото е броят на предполагаемите или засвидетелствувани акростихови тропари. По-подробни сведения за състоянието на акростиха в намерените досега преписи са дадени във втората част на изследването.

---

[3] Битолският триод се съхранява в Научния архив на БАН. Вж. Хр. Кодов. Опис на славянските ръкописи в библиотеката на Българската академия на науките. С., 1969, 63—75, № 38.

[4] Попов, Г. За едно споменаване на триезичници в Битолския триод. — Старобългарска литература, 1978, № 3, 86—90.

[5] Попов, Г. Някои текстологични наблюдения върху Битолския триод и други триодни ръкописи. — Старобългарска литература, 1978, № 4, 3—20.

[6] Първо предварително съобщение за това откритие бе направено в сп. Български език. Вж. Попов, Г. Новооткрита оригинална старобългарска част в текста на Триода. — БЕ, 1978, № 6, 497—507; Из текстологическата проблематика на славянския триод. Новооткрити творби на Константин Преславски. — В: Славянска палеография и дипломатика. Доклади и съобщения от Семинара по славянска палеография и дипломатика. София, септември 1979 г. С., 1980, 72—86; О наличии древнеболгарской гимнографической части в триоди. — В: Язык и письменность среднеболгарского периода. М., 1982, 122—131. Съобщение за откритието е направено и във в. „Антени“, № 22 (542), 3 юни 1981.

Текстът на разчетения акростих по реда на делничните канони за Четиридесетница

		Общ брой букви	Засвидетелствувани тропари
	I седмица		
Понеделник:	ГРАНЄСА ДОБРА	12	12
Вторник:	КОНСТАНТННОВА	13	13
Сряда:	СЛАВА КРНЖНАѢ	12	12
Четвъртък:	Н АПОСТ(О)ЛСКАѢ	12	12
Петък:	СЄ СЛОВО ДОБРО	12	12
Събота:	- - - - - - - - - - - - - - - -	(16)?	—
	II седмица		
Понеделник:	- - - - - - - - Л- А Н	(12)?	4
Вторник:	НА ТЄЧЄН(Н)Н СЄМ	12	12
Сряда:	СН ХВАЛА ДОБРА	12	12
Четвъртък:	Н СЄ ПѢНН(Є) ꙂѢЛО	12	12
Петък:	Н КРН(Ж)НОЄ ПАЧЄ	12	12
Събота:	ДОБРО Є(С)Т БОГА ПѢТН	16	16
	III седмица		
Понеделник:	ПРАВНЛА ЧНСТА	12	12
Вторник:	СН НА (П)ОКААНН(Є)	12	12
Сряда:	ДОБРО ЄС(Т) ПѢТН	12	12
Четвъртък:	Н БО(Г)А (С)ЛАВНТН	12	12
Петък:	ПО ВСЄН (З)ЄМЛН	11	11
Събота:	СБЄРѢТЄ СЄ СЛОВѢНН	16	16
	IV седмица		
Понеделник:	ХРСТА ЖЄ П(О)НТЄ	12	12
Вторник:	[Н СЛА]ВНТЄ ДРѢВО	(13)?	9
Сряда:	СЄ ДНС КРНЖНОЄ	12	12
Четвъртък:	- - -(Н)ЖЄ ВѢР(Н)НН	12	12
Петък:	СП(АС)ЄННЄ - - - -	(12)?	8
Събота:	СТВ(О)РЄНОЄ НА ЗЄМЛН	16	16

V седмица

Понеделник:	ПРИИМИ БОЖЕ МИ	12	12
Вторник:	ПꙖНИЕ СЕ МАЛОЕ	12	12
Сряда:	ПОДАЖД МИ СИЛѪ	12	12
Четвъртък:	(ПОП)РАТИ ВРАГА	12	10
Петък:	ПОШТЕНИЕМ СИМ	12	12
Събота:	ꙖСИ СТР(А)СТ ОТРПЧꙖ	15	15

VI седмица

Понеделник:	СЕ ДОБРО ПꙖНИЕ	12	12
Вторник:	КОЛ ЄСТ КРАСНО	12	12
Сряда:	БОЖИИ БО ДАР ЄСТ	13	13
Четвъртък:	ТꙖМЖЕ ХВАЛИМ	11	11
Петък:	ХРСТА ДА В[ПИЕМ]	(12)	8

Предполагаемият общ брой на акростиховите тропари е бил около 440. От тях досега в различни ръкописи са засвидетелствувани 402. Най-много материал е намерен в Битолския триод — 311 тропара, от които 229 се срещат само в него. Поради лошото състояние на някои от ръкописите и особено на Битолския триод текстът на много тропари не е изцяло запазен. На редица места е заличен началният текст, поради което се получават празнини в акростиха въпреки наличието на тропари.

В началото на акростиха е засвидетелствувано името на автора: ГРАНЕСА ДОБРА КОНСТАНТИНОВА — „Добри стихове Константинови“.

Кой е този Константин?

При решаването на въпроса за авторството най-напред трябва да се вземе под внимание съдържанието на тропара, в който се споменава за „разгонени от триезичници (божии) раби, които ходят по земи“. Благодарение на акростиха стана ясно, че трипеснецът, в който е включен този тропар, е част от акростиховия цикъл[7]. Началните букви на неговите тропари образуват следната част от акростиха: (ПОП)РАТИ ВРАГА. Буква Г в думата ВРАГА е начална буква на тропара за триезичниците:

Гонимии бывше цр҃и. и кнѧѕы и людьми. ап҇ли.
ст҃ѫѭ вѣрѫ проповѣдаѭще ѩзкмь. и н҃нѣ разгнаныѫ
триѩзычникы рабы вашѫ. ходащѫѭ по зем҇ѣмь.
сблюдѣте ст҃ии. вь правѣи вѣрѣ х҃а славащѫ:—

Съдържанието на този тропар отвежда непосредствено към събитията след смъртта на Методий (885 г.), когато противниците на славянското богослужение — немско-латинските духовници — прогонват Кирило-Методиевите ученици от Моравия. Няма никакво съмнение, че авторът на акростиховите канони Константин е съвременник на тези събития. Изразът „и нн҃ѣ разгнаныѫ триѫзычникы рабы вашѫ ходѧщѫѫ по зем҃ѣмь“ красноречиво говори за това.

---

[7] При първото публикуване на тропара за триезичниците изказах предположение, че трипеснецът, в състава на който е включен този тропар, е произведение на Йосиф Песнописец. Основание за подобно предположение ми даваха първите два тропара от запазените осма и девета песен, които са много сходни по съдържание със съответните тропари от Йосифовия трипеснец за същия ден (вж. Г. Попов. За едно споменаване на триезичници . . .). След откриването на акростиха стана ясно, че сходството с част от Йосифовия трипеснец се дължи на заимствуване от страна на старобългарския книжовник. Както бе посочено в първата глава на настоящото изследване, подобни заимствувания се срещат доста често и при византийските песнописци. В книгата на Карабинов са дадени многобройни примери за това.

За същите събития и почти със същите изразни средства се говори и в службата на Методий. На две места в нейния канон (във втория тропар от пета песен и във втория тропар от девета песен) се споменава за „разгонено от еретици стадо“ и за „стадо, което ходи по чужда земя“[8]:

Т ѧ молимь меѳодие. ст҃лю славне. разгнаное еретикы.
стадо свое схрани. въ вѣрѣ правовѣрнѣи мл҃вми
си ѡч҃е:— (V песен, II тропар)
И҆ мѧща ст҃аа пр҃ѧ ѡ ст҃еи тр҃ци. кирїле пр҃побне.
меѳодие ст҃лю. стадо ваю стое. ходѧще по земи
стран'нѣи. схран'ше стадо свое растїта. мм҃и си
бл҃жнаа:—[9] (IX песен, II тропар)

Съпоставка:

Тропарът в триода	*Канонът на Методий*
разгнаныѫ триѫзычникы рабы вашѫ	разгнаное еретикы стадо свое (V песен, II тропар)
сблюдѣте ст҃ии вь правѣи вѣрѣ	схрани въ вѣрѣ правовѣрнѣи (V песен, II тропар)
ходѧщѫѫ по зем҃ѣмь	ходѧще по земи стран'нѣи (IX песен, II тропар)

Известно е, че в канона на Методий също има акростих. За него най-напред съобщава в сп. „Богословска смотра“ (1936, № 1) Дж. Павич[10]. Като взема предвид факта, че 6 април, денят, в който се чествува паметта на Методий, се пада винаги през поста, Павич изказва предположение, че първоначално в канона е имало втора песен, и се опитва да възстанови текста на акростиха по следния начин: ДОБ/РАГ/О МЕТОДИА П/О/ЕТ КОНСТАНТИН. Това четене е неправилно, тъй като няма основание да се смята, че в канона на Методий е имало втора песен. През времето на поста се чествува паметта и на други светци, но в техните канони няма втора песен, например в канона на Теодор Тирон, чиято памет се празнува в събота от първата седмица на поста[11]. Известни са и редица великопостни канони, в които също няма втора песен. Почти едновременно с Павич акростихът в канона на Методий е забелязан и от Др. Костич. За своето откритие той публикува статия в сп. „Бизантинославика“ (1937 — 1938, № 7)[12]. Като анализира внимателно текста на канона, Костич достига до следното четене на акростиха, което трябва да се приеме като напълно правилно: ДОБРО МЄТОДН ТѦ ПОѬ КОНСТАНТНН — „Добре, Методи, те възпявам. Константин“[13]. Съпоставката на този акростих с началото на акростиха в Триода ГРАНЄСА ДОБРА КОНСТАНТННОВА и отбелязаните по-горе сходства[14] водят до категоричното заключение, че канонът в службата на Методий и новооткритите акростихови трипеснеци и четирипеснеци в Триода са от един и същ автор.

---

[8] Това сходство бе отбелязано още при първото публикуване на тропара за триезичниците в Битолския триод. Вж. Попов, Г. За едно споменаване на триезичници . . . , 89—90.

[9] Текстовете на тропарите са препечатани от изданието на службата по Драгановия миней у Иванов, Й. Български старини из Македония. С., 1931, с. 303, 305.

[10] Pavič, J. Staroslovenski pjesnički kanon u čast sv. Metodija i njegov autor. — Bogoslovska smotra, 1936, 1, 59—86.

[11] Вж. печатното издание на Триода.

Павич и Костич достигат до еднакви изводи относно името на автора в акростиха на Методиевата служба. За тях няма съмнение, че това е ученикът на Методий, българският презвитер, а по-късно епископ — Константин Преславски. До този момент службата на Методий се свързва преди всичко с името на Климент Охридски[15]. По-късно към становището на Павич и Костич се присъединяват и други учени. Някои от тях привеждат допълнителни аргументи в подкрепа на изказаната теза. Така например В. Велчев обръща внимание върху сходствата в Азбучната молитва на Константин Преславски и службата на Методий[16]. Подобни паралели между тези две старобългарски произведения прави и Е. Зиков[17]. Днес въпросът за авторството се смята за решен и службата на Методий се разглежда като едно от доказаните произведения на Константин Преславски[18]. На същия автор принадлежат и новооткритите старобългарски трипеснеци и четирипеснеци в Триода.

---

[12] Kostić, D. Бугарски епископ Константин — писац службе св. Методију. — Byzantinoslavica, VII, 1937—1938, 189—211.

[13] Срещу четенето на Др. Костич се опитва да възрази Е. Георгиев. Той изтъква като недостатък на разчитането прескачането на някои тропари, отклонението на акростиха от вертикалната пос ока и др. Освен това Е. Георгиев смята, че наречието ДОБРО в текста на акростиха е изкуствено комбинирано, тъй като то звучи „неуместно“ в устата на Константин, който като писател проявява голяма скромност. Вж. Георгиев, Е. Разцветът на българската литература в IX—X в. С., 1962, 198—199. Аргументиран и убедителен отговор на по-голяма част от възраженията на Е. Георгиев дава Е. Зиков. Вж. Зыков, Э. Г. О литературном наследии Константина Преславского. — Старобългарска литература, 1978, № 3, 34—47 (бел. под линия 22, с. 38). Що се отнася до възражението на Е. Георгиев за „неуместната“ употреба на наречието ДОБРО в устата на скромния Константин, трябва да се подчертае, че това наречие в случая има терминологично значение. То уточнява жанровата същност на творбата и показва, че тя е написана според изискванията на „добрата“ поезия. По-подробно за това вж. в главата за съдържанието на триодния акростих на Константин Преславски.

[14] Към тези сходства може да се прибави и следното място от триодния акростих: ПРННМН БОЖЄ МН ПѢННЄ СЄ МАЛОЄ, което е твърде сходно с текста на третия тропар от девета песен в канона на Методий: нннѣ прнпадаѫ, ȣчїтєлю свѧтє, молѧ сѧ тєбѣ: ȣмалєноє сє пѣнїє прїнмн . . . (цитирам по изданието на службата според Григоровичевия миней. Вж. Теодоров-Балан, А. Кирил и Методи. Т. 2. С., 1934, с. 70).

[15] Державин, Н. С. К вопросу о литературной деятельности Климента Величского. — Македонски преглед, V, 1929, № 3, 29—44.

[16] Велчев, В. Константин-Кирил и Методий в старобългарската книжнина. С., 1939, 119—120. Вж. също рецензията на В. Велчев за студията на Др. Костич. Бугарски епископ Константин . . . — Родина, № 2, 1939, 171—174.

[17] Зыков, Э. Г. Судьба „Азбучной молитвы“ в древнерусской письменности. — ТОДРЛ, XXVI, 1971, с. 188.

[18] Зыков, Э. Г. О литературном наследии Константина Преславского, 37—39. Въпреки възраженията си срещу разчитането на акростиха Е. Георгиев признава, че името на автора — Константин — се чете ясно, и също приема, че службата на Методий е дело на Константин Преславски (Разцветът на българската литература, 198—199). Като произведение на Константин Преславски службата на Методий е разгледана от Динеков, П. Стара българска литература. Ч. I. С., 1950, 83—84, където е направен литературен анализ на творбата.

Какво знаем за личността на Константин Преславски? За него са запазени твърде малко сведения. Единственото по-конкретно историческо свидетелство, достигнало до нас, е приписката на Тудор черноризец Доксов към Константиновия превод на съчинението „Четири слова против арианите“ от Атанасий Александрийски[19]. В нея се казва следното: „Тия благочестиви книги, наречени Атанасий, преведе по поръка на нашия български княз на име Симеон на славянски език от гръцки епископ Константин, ученик на Методий, архиепископ на Моравия, в годината от сътворението на света 6414 (=906), индикт 10. По поръка на същия княз ги преписа черноризец Тудор Доксов на устието на Тича в годината 6415 (=907), индикт 14, гдето е съградена от същия княз светата златна нова черква. . .“[20] От съдържанието на тази приписка става ясно, че епископ Константин е живял и работил в Преславската област и че е принадлежал към книжовния кръг на Симеон. Пръв достига до това заключение П. Шафарик[21]. Като внасят допълнителни разяснения към становището на Шафарик, руските слависти А. Горски и К. Невоструев[22] също се присъединяват към него. Становището на Шафарик се възприема и от много други учени. Единствен А. Соболевски[23] твърди, че първоначално Константин е бил презвитер в Солун или в околностите на Солун, а след това е бил назначен за епископ в Брегалница. Съображенията, които Соболевски изтъква в подкрепа на своите твърдения, са неубедителни. Затова по-късно те са подложени на основателна критика[24].

Останалите сведения за Константин Преславски се извличат от самите негови произведения. Така например от предисловието към Учителното евангелие узнаваме, че когато е съставял това свое произведение, Константин е бил презвитер. В същото предисловие Константин съобщава, че за съставянето на сборника е бил подтикнат от друг Кирило-Методиев ученик — Наум. Към Наум Константин се обръща като към близък свой съмишленик и другар, наричайки го „брате Науме“[25]. За отъждествяването на презвитер Константин, автора на Азбучната молитва и на Учителното евангелие, с епископ Константин, преводача на „Четири слова против арианите“, заслуга имат руските слависти А. В. Горски и К. И. Невоструев. Те доказват това въз основа на езиковия анализ, направен при описанието на най-стария достигнал до нас препис от Учителното евангелие — Синодалния от XII в.[26]

---

[19] За старобългарския превод на съчинението „Четири слова против арианите“ от Атанасий Александрийски вж. A. Vaillant. Discurs contre les Ariens de saint Athanase. С., 1954. Приписката е публикувана на с. 6—7; Ал. Милев. Старобългарският превод на „Четири слова против арианите“.— Старобългарска литература, 1977, № 2, 61—73. Поради важното значение на приписката като исторически извор тя е публикувана многократно. Вж. най-новата публикация — Попконстантинов, К., В. Константинова. Към въпроса за черноризец Тудор и неговата приписка. — Старобългарска литература, № 15, 1984, 106—118.

[20] Цитирам по превода на приписката, обнародван в Динеков, П., К. Куев, Д. Петканова. Христоматия по старобългарска литература. С., 1967, 142—143.

[21] Шафарик, П. Расцвет славянской письменности в Булгарии. Перевод с чешского О. Бодянского. М., 1848, с. 13.

[22] Горский, А. В., К. И. Невоструев. Описание славянских рукописей Московской синодальной библиотеки. Т. 2, отд. 2. М., 1859, с. 33.

[23] Соболевский, А. И. Материалы и исследования в области славянской филологии и археологии. — СбОРЯС, 88, 1910, 3, 127—131.

[24] Зыков, Э. Г. К биографии Константина Преславского. — Старобългарска литература, 1977, № 2, 74—101.

[25] Вж. текста на предисловието по Троицкия препис от XVI в. заедно с новобългарския превод в изданието на П. Динеков, К. Куев, Д. Петканова. Христоматия по старобългарска литература, 44—45.

[26] Горский, А. В., К. И. Невоструев. Описание славянских рукописей Московской Синодальной библиотеки. Т. 2, отд. 2, 422—423.

Някои автори са склонни да приемат като указание за литературното сътрудничество между Константин Преславски и Тудор черноризец Доксов и съдържанието на една друга приписка, оставена в сборник с огласителни поучения на Кирил Ерусалимски (т. нар. „Катихизис“)[27]. Смята се, че преводът на тези поучения е също дело на Константин Преславски.

Всички тези данни говорят, че Константин Преславски е бил един от преките Кирило-Методиеви ученици. Първоначално той е участвувал в борбата за утвърждаване на славянското богослужение в Моравия и Панония, а след това е бил един от просветителите и организаторите на духовния живот в България през времето на Борис и Симеон. Създадените от Константин Преславски преводни и оригинални старобългарски произведения го представят като един от най-образованите и талантливи Кирило-Методиеви ученици.

* * *

Акростиховите трипеснеци на Константин Преславски са били написани заедно с други триодни песнопения. В своето изследване Карабинов отбелязва, че в славянските ръкописни триоди се намират над 70 седални и стихири за Четиридесетница, които въобще не се срещат в гръцките ръкописи. Тези песнопения, списък на които е даден в книгата на Карабинов[28], се определят като „допълнения“ към седалните и подобните на Теодор Студит. Ето становището на Карабинов относно техния автор: „ . . . в то время как некоторые седальны и стихиры стоять одиноко, почти на каждый день приходится по седальну и по стихире одного и того же гласа. Вероятно, эти парные песнопения принадлежать одному автору. Любопытно, что в первые три дня 40-цы они по гласу совпадают с вышеуказанными трипеснецами из триоди Шафарика, представляющими из себя подражание трипеснецам св. Теодора. Не составлены ли обе названные групы песнопений одним и тем же лицом?“[29] Като отбелязва наличието на анонимни трипеснеци в Битолския триод, Карабинов също подчертава, че по гласа си те съвпадат с гласа на „допълнителните“ седални и стихири за съответните дни[30].

За да се види връзката между отбелязаните „допълнителни“ седални и стихири и акростиховите трипеснеци на Константин Преславски, определяни досега като анонимни, в приложенията към изследването препечатвам списъка на Карабинов, като след седалните и стихирите за всеки ден от поста посочвам и гласа на съответния акростихов трипеснец. За основа на своя списък Карабинов използува Орбелския триод. Когато дадено песнопение е посочено по друг триод, това се отбелязва в скоби. На места гласовете в използуваните от Карабинов ръкописи са означени неправилно. В такива случаи посочвам гласа на съответното песнопение според Битолския триод и отбелязвам това под линия. Бележките, които са дадени в списъка на Карабинов под линия и с които обикновено се отбелязват различия в означаването на подобните, тук не се дават. Целта на приложения списък е само да даде представа за музикално-композиционната връзка на някои от посочените седални и стихири със съответните акростихови трипеснеци на Константин

---

[27] Vaillant, A. La traduction viex-slave de catéchèses de Cyrille de Jérusalem. — Byzantinoslavica, IV, 1932, p. 285; Георгиев, Е. Разцветът на българската литература, с. 196.

[28] Карабинов, И. Постная триодь, 171—178.

[29] Пак там, с. 178.

[30] Пак там, с. 290.

Преславски. Издирването на всички „анонимни" песнопения по ръкописите, тяхното проучване и издаване ще бъде предмет на друга работа.

От приложения списък действително се вижда, че почти за всеки ден има седални и стихири, чийто глас съвпада с гласа на съответния акростихов трипеснец. За тези песнопения може да се твърди, че принадлежат на Константин Преславски. Както бе посочено в първата глава на изследването, седалните и подобните на Теодор Студит и Йосиф Песнописец за Четиридесетница са написани на един и същи глас с великопостните трипеснеци на тези двама автори. По всяка вероятност Константин Преславски е имал предвид именно тази особеност в музикалната структура на византийските химнографски произведения и е съставил своите великопостни песнопения по същия начин.

За връзка между акростиховите трипеснеци на Константин Преславски и посочените седални и стихири говори и съдържанието на публикувания от Карабинов „допълнителен" подобен за петък от петата седмица на поста[31]. В единия от неговите два варианта, този, който е представен в Шафариковия триод, се отправя молитва за „приемащите страдания по земи" и за „премахване на злините, причинени на новозваните народи от страна на еретиците триезичници". Тази важна историческа податка свързва съдържанието на подобния със съдържанието на тропара за триезичниците в акростиховия трипеснец за четвъртък от петата седмица на поста и показва, че двата цикъла — акростиховите трипеснеци и т.нар. „допълнителни" седални и стихири — са възникнали по едно и също време и отразяват едни и същи исторически събития. В другия вариант, който е представен в Типографския триод № 137, не се споменава за „еретици триезичници" и „новозвани народи". Затова Карабинов смята, че този вариант отразява първоначалното състояние на текста, т.е. съответствува на предполагаемия гръцки оригинал, а текстът в Шафариковия триод е резултат на по-късна преработка. Подобно е становището и на Вл. Мошин, който смята, че преработката на тази стихира би могла да бъде дело на Климент Охридски[32]. С откриването на акростиховите трипеснеци на Константин Преславски въпросът за двата варианта на разглеждания „допълнителен" подобен за петък от петата седмица на поста получава друго решение. Анализът на химнографския материал в Типографския триод № 137 показва, че в основата на този руски ръкопис лежи старобългарски оригинал, който е бил подложен на значително редактиране. Това се вижда особено добре от състава и разположението на великопостните трипеснеци (вж. втората част от изследването). На редактиране е бил подложен и текстът на подобния за петък от петата седмица на поста, тъй като неговото съдържание е престанало да бъде актуално. Затова трябва да приемем, че в Шафариковия триод, както и в останалите триоди от Шафариковия тип, е засвидетелствуван първоначалният вариант на подобния, докато в руския Типографски триод № 137 е поместена по-късната преработка на това песнопение.

За произхода на останалите „допълнителни" песнопения, посочени в списъка на Карабинов, които не съвпадат с гласа на акростиховите трипеснеци, засега не бихa могли да се направят някакви по-конкретни изводи. Твърде възможно е по-голяма част от тези песнопения да са възникнали на старобългарска почва и също да са били написани от Константин Преславски, но за да се докаже това, са необходими специални проучвания. Трябва да се отбележи, че между тези песнопения има и такива, които са попаднали погрешно в списъка на Карабинов. Така например в понеделник от четвъртата седмица на поста погрешно е посочена като седален следната стихира на Йосиф Песнописец за същия ден: — г҃и ащє на соудищи: г҃и на кр҃стѣ волєю си . . . Ето нейното начало според гръцкия печатен триод: Στίχ. προσόμοια τοῦ Τριῳδίου ποίημα Ἰωσήφ. ῏Ηχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ. Κύριε, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἑκουσίως, ὑφαπλώσας τὰς παλάμας σου. . .

---

[31] Пак там, 226—227.

[32] Mošin, V. Heretici trojezičnici u staroslavenskom prijevodu Trioda; Славева, Л. Триезичната ерес.

* * *

И така, анализът на достигналите до нас славянски ръкописни триоди показва, че в тях се пазят следи от оригинални старобългарски произведения, възникнали успоредно с превода на Триода. Редица важни съображения водят до заключението, че автор на тези произведения е старобългарският книжовник Константин Преславски.

Освен като литературен, езиков и исторически паметник от началната епоха на славянската писменост новооткритият старобългарски триоден цикъл има и важно методологическо значение. В славистиката се беше утвърдило мнение, че достигналите до нас славянски ръкописни химнографски сборници от типа на Триода, Минеите, Октоиха и др. съдържат почти изцяло преводен материал. Оригинални химнографски произведения се търсеха предимно в службите за славянски празници и светци. След откритието на старобългарската част в Триода стана ясно, че оригинални химнографски произведения могат да се намерят и в служби с общохристиянско съдържание и предназначение. Старобългарските триодни химни свидетелствуват за творческия подход на преводачите към материала в гръцките богослужебни книги — в процеса на превеждане първите старобългарски книжовници създавали свои произведения, които били помествани в новопреведените химнографски сборници заедно с творбите на византийските църковни поети.

Тази констатация се потвърждава и от намерените от Ст. Кожухаров 4 старобългарски канона, също написани в акростих, които са предназначени за службите на архангел Михаил (8 ноември), Въведение Богородично (21 ноември), апостол Андрей (30 ноември) и Пренасяне мощите на Йоан Златоуст (27 януари). В акростиха на два от тези канони са засвидетелствувани имената на Кирило-Методиевите ученици Наум и Константин Преславски[33].

В резултат на по-нататъшни издирвания успях да установя наличието на нови старобългарски химнографски произведения, в които има акростих[34]. По своето съдържание и предназначение те са свързани с чествуването на два от най-големите християнски църковни празници — Рождество Христово и Богоявление. На тези новооткрити химнографски произведения ще бъде посветено специално монографично изследване и издание, но тъй като те са в тясна връзка с новооткритата оригинална старобългарска част в текста на Триода и спомагат за изясняването на редица важни въпроси, тук ще дам кратки сведения за разпространението на тези произведения из ръкописите, за съдържанието на разчетените акростихове и ще се спра на някои по-важни изводи.

---

[33] За своето откритие Ст. Кожухаров е направил научно съобщение на Първата международна комплексна конференция по българистика в Шумен през май 1979 г. Във връзка с това е поместено интервю във в. „АБВ“, № 21, 22 май 1979; Кожухаров, Ст. ПѢТИ ДОСТОИТЬ АРХИСТРАТИГА (Новооткрито произведение на Константин Преславски). — В: Литературознание и фолклористика. В чест на 70-годишнината на акад. Петър Динеков. С., 1983, 59—62; Песенното творчество на старобългарския книжовник Наум Охридски. — Литературна история, 1984, № 12, 3—19.

[34] Попов, Г. Новооткрити химнографски произведения на Климент Охридски и Константин Преславски. — БЕ, XXXII, 1982, № 1, 3—26. За това откритие бе съобщено на Международния симпозиум „Преславска книжовна школа“ в гр. Шумен през септември 1981 г. Вж. публикуваните материали във в. „Антени“, № 39 (559), 30 септ. 1981, бр. 45 (565) от 11 ноем. 1981, бр. 46(566), 18 ноем. 1981 и във в. „За буквите“, № 5, дек. 1981.

НОВООТКРИТИЯТ СТАРОБЪЛГАРСКИ ХИМНОГРАФСКИ ЦИКЪЛ ЗА РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО И БОГОЯВЛЕНИЕ — СВИДЕТЕЛСТВО ЗА СЪВМЕСТНАТА КНИЖОВНА ДЕЙНОСТ НА КИРИЛО-МЕТОДИЕВИТЕ УЧЕНИЦИ В БЪЛГАРСКАТА СТОЛИЦА ПЛИСКА (886). ИЗВОДИТЕ ЗА СТАРОБЪЛГАРСКИЯ ПРЕВОД НА ТРИОДА

Преди известно време в сборник, посветен на 1100-годишнината от смъртта на Константин-Кирил Философ, се появи една публикация на българската изследователка Кл. Иванова[35]. В нея авторката обнародва текста на два неизвестни цикъла азбучни стихири за Рождество Христово и Богоявление, намерени в празничен миней № 522 от НБКМ (т.нар. Скопски миней — среднобългарски ръкопис от XIII в.) и в празничен миней № 166 от Хлудовата сбирка (ГИМ). Стихирите за Рождество Христово, 36 на брой, са разпределени във всекидневните служби от 19 до 24 декември, а стихирите за Богоявление, също 36 на брой — в службите за дните от 31 декември до 5 януари. Спирайки се на въпроса за източниците, Иванова стига до извода, че двата цикъла са написани по подражание и въз основа на познати песнопения („ангелските“ стихири на Роман Сладкопевец), но са самостоятелни произведения със своя вътрешна цялост. Като аргумент за ранния старобългарски произход на стихирите Иванова изтъква глаголическата подредба на буквите в акростиха, а така също езиковите особености, които насочват към дейността на Кирило-Методиевите ученици в България.

След откритието на оригиналната старобългарска част в текста на Триода публикацията на Иванова привлече особено силно моето внимание. Някои езикови и стилни сходства на стихирите за Рождество Христово и Богоявление с новооткритите старобългарски триодни химни ми даваха основание да мисля, че тези два цикъла (триодният и минейният) са възникнали по едно и също време, в една и съща езикова и книжовна среда и че може би те са дело на един и същ книжовник. Всичко това ме накара да насоча изследователските си усилия към химнографския материал за Рождество Христово и Богоявление с надеждата, че там могат да се намерят нови старобългарски произведения.

Предположението ми се оправда напълно. В различни по местопроизхождение славянски ръкописни минеи (среднобългарски, руски и сръбски) от XII—XV в. намерих още 6 старобългарски химнографски произведения, написани в акростих: цикъл предпразнични трипеснеци за Рождество Христово, втори цикъл азбучни стихири за Рождество Христово, цикъл стихири преди Богоявление, предпразничен богоявленски цикъл трипеснеци, цикъл азбучни стихири след Богоявление и канон на Богоявление.

---

[35] Иванова-Константинова, К. Два неизвестни азбучни акростиха с глаголическа подредба на буквите в среднобългарски празничен миней. — В: Константин-Кирил Философ. Доклади от симпозиума, посветен на 1100-годишнината от смъртта му. С., 1971, 341—365.

Предпразничните трипеснеци за Рождество Христово намерих най-напред в споменатия празничен миней № 166 от Хлудовата сбирка (ГИМ). Трипеснеците, 6 на брой, са разположени между откритите от Иванова азбучни стихири в службите от 19 до 24 декември. Ето началото на първия трипеснец:

мц҃а. д҃е. ѳ҃і. тр҃пѣ. гл҃а. а҃. пѣ҃. а҃. ірм҃о. х҃ь
раждаѥт' се славите. . .
Кь виѳлеемоу ѹмь си подвигнѣмь. врьт'поу и
ꙗслемь поклонити се. . .

След по-нататъшни издирвания в книгохранилищата на СССР и България установих наличието и на други преписи от цикъла. Единият от тях се намира в Скопския миней (миней № 522 на НБКМ). В този ръкопис трипеснеците също са поместени в службите от 19 до 24 декември, но навсякъде са разположени между песните на други канони.

Препис от цикъла е запазен и в празничен миней № 23 от ръкописната сбирка на Библиотеката при БАН.

В други 3 ръкописа намерих само отделни трипеснеци от цикъла. В празничен миней № 25 от сбирката на Синайския манастир „Св. Екатерина", среднобългарски ръкопис от XIV в., са засвидетелствувани два трипеснеца: първият — в службата за неделята преди Рождество Христово, и третият — в службата на 20 декември. В служебен миней за септември—февруари от XIV в. (№ 75 от сбирката на Ундолски, ГБЛ) в службата на повечерието на 24 декември е поместен шестият трипеснец, а в среднобългарски празничен миней от XIV—XV в. (№ 523 от НБКМ) в службата на 21 декември е поместен четвъртият трипеснец.

Характерна музикално-композиционна особеност на цикъла е, че трипеснеците са написани по реда на осмогласието — първият трипеснец е написан на първи глас, вторият — на втори, третият — на трети, и т.н. Ето текста на разчетения акростих според намерените досега 6 трипеснеца (възстановените начални букви на липсващите тропари са заградени в скоби):

I трипеснец (I глас) : КЛИМЕНТА
II трипеснец (II глас) : ПꙖСНИ ПРꙖД
III трипеснец (III глас) : ПРАЗДНА ХР
IV трипеснец (IV глас) : СТОВОУ РОЖ
V трипеснец (V глас) : СТ(В)ОУ ТРИПꙖС
VI трипеснец (VI глас) : ННА ОСМОГ(ЛА)С

. . . .

Незавършеният текст на акростиха, както и отбелязаната музикално-композиционна особеност на цикъла са сигурно указание, че в намерените досега преписи не са засвидетелствувани всички трипеснеци. Ако предположим, че за всеки глас е бил написан по един трипеснец, би трябвало да очакваме, че има още два трипеснеца — за седми и за осми глас. При съставянето на църковни песнопения обаче обикновено авторите са избягвали седми глас, означаван в ръкописите с епитета *βαρύς*, на старобългарски **тѧжькъ**. Затова по-вероятно е да предположим, че първоначално цикълът се е състоял от 7 трипеснеца, последователно написани на следните гласове — първи, втори, трети, четвърти, пети, шести и осми.

По съдържание акростихът представлява наслов към цикъла. В него се посочва името на автора, жанровата принадлежност на творбата, нейната музикално-композиционна особеност и конкретно богослужебно предназначение: КАНМЕНТА ПѢСНН. ПРѢД(Ъ)ПРАЗД(Ь)НА ХР(Ь)СТОВОУ РОЖ(Ь)СТВОУ ТРНПѢСН(Ь)НА ОСМОГЛАС. . . — „Песни на Климент. Предпразнични трипеснеци за Рождество Христово (по реда на осмогласието). . .“

В празничен миней № 23 на БАН установих наличието на още един цикъл азбучни стихири за Рождество Христово. За съжаление липсата на листове в ръкописа, а и някои пропуски на преписвача са станали причина от първоначалните 36 стихири да бъдат запазени само 19.

Междувременно югославската изследователка Б. Йованович-Стипчевич в бр. 3 на „Археографски прилози“ (Белград, 1981)[36] обнародва 16 стихири от азбучен цикъл за Рождество Христово, намерени в миней № 361 от Архива на Сръбската академия на науките, сръбски ръкопис от XIII в. Сравнението между двата цикъла — азбучните стихири за Рождество Христово в празничен миней № 23 от БАН и обнародваните от Йованович-Стипчевич азбучни стихири за Рождество Христово, показва, че това са два преписа от един и същ цикъл. В ръкописния миней № 361 от Архива на Сръбската академия на науките не е запазено началото. Стихирите започват от буква Р. В празничен миней № 23 от БАН са засвидетелствувани първите 6 стихири, след което има пропуски и стихирите отново започват от буква Р. Тук помествам началните изрази на стихирите от празничен миней № 23, като срещу тях поставям началните изрази на стихирите, обнародвани от Йованович-Стипчевич според ръкописния миней от Архива на Сръбската академия на науките[37]. Там, където има липси, поставям тирета:

	Празничен миней № 23 от БАН	*Миней № 361 от Архива на САНУ*
л.103а—103б	стры азьбоуков'не на	— — — — — — — — — — —
	Хва. гла. г· аггльскь: —	— — — — — — — — — — —
	А ггаскнѥ прѣндете снлы. . .	— — — — — — — — — — —
	Б ь сь нбь на землю греть. . .	— — — — — — — — — — —
	В еселн се граде вн҃ѳ'леωме. . .	
л.104а	стре азьбоуков'не, гла.	
	г. аггль	
	Г лн прорче нсанѥ. . .	— — — — — — — — — — —
	Д нь ндн прѣслав'ны даннле. . .	— — — — — — — — — — —
	Є стьствомь бь сн. . .	— — — — — — — — — — —
	— — — — — — —	— — — — — — — — — — —
л.108а	Р аун се н тн н веселн се нюдо сь двдомь. . .	л.127 Р ад(о)ун се їоудо сь д(а)в(н)д(о)мь. . .

---

[36] Јовановић-Стипчевић, Б. Текстолошка условљеност састава и броја слова старословенске азбуке према стихирама на Рођење и Крштење у српском препису. — Археографски прилози, 1981, № 3, 93—121.

[37] Текстовете от сръбския миней № 361 предавам според изданието на Б. Йованович-Стипчевич.

л.108б	стⷯ҇ре азьбоⷦ҇у. заⷮ҇у. глаⷭ҇. г҃.		
	С ьтєцєм' сє вѣр'но вь виѳ'лєѥмь. . .		С ьтьцѣм сє вѣрны вь Виѳлєємь. . .
	Т оуча ꙗко на роуно прⷪ҇ркь рⷱ҇є. . .		Т оуча на роуно ꙗкожє пр⟨о⟩р⟨о⟩кь рєчє. . .
	Оу постасию ѥдинь си б҃є. . .		Оу постасьнь єдинь б⟨ог⟩ь си. . .
	— — — — — — — — —		— — — — — — — — — —
л.109а	стⷯ҇ре азьбоⷦ҇у веⷱ҇ глаⷭ҇. г҃.		
	Х валоу земльни приносим' ти сп҃сє. . .		Х валоу земльни приносим ти сп⟨а⟩сє. . .
	О прѣслав'ноѥ чⷣю. . .		О лє прѣславноє чюд⟨о⟩. . .
	П ѣниѥ и хвалоу б҃ци принєсємь. . .		П ѣнїє хвалоу б⟨огороди⟩ци принєсѣмь. . .
л.110а	стⷯ҇ре азбоⷦ҇у заоуⷮра глаⷭ҇. г҃.		
	Ц р҃кви вѣр'ныхь и л҃кь жє в'сь пⷭ҇ѣ вьспоитє. . .		Ц⟨а⟩рствїа вѣрных⟨ь⟩ лик жє всѣх⟨ь⟩ пѣс⟨ь⟩нно поитє. . .
	Ч аꙗниѥ сє ѥзыкомь приходить сп҃сєниѥ. . .		Ч аанїє єзыкомь сє приходить спасєнїє. . .
	Ш иротам' жє сл҃нцоу и звѣⷣзамь м҃лєщє сє вльхви. . .	л.127'	сл⟨ь⟩нцоу и звѣздамь покланꙗют сє вльсви. . .
	— — — — — — — — — —		— — — — — — — — — —
	стⷯ҇ре азбоⷦ҇у веⷱ҇		
	И ꙗкѡвє июдо д҃вдє иѡакимє вєличаитє сє н҃ниꙗ. . .		И ꙗковє іоудо д⟨а⟩в⟨и⟩дє и акимє вєличаитє сє н⟨ы⟩нꙗ
	Ꙗ кожє рⷱ҇є дрєв'лѥ вльхвомь валаамомь. . .		Ꙗ кожє рєчє дрѣвлє вльхва валаамь. . .
	Х льми и гори вєсєлитє сє вькоупѣ. . .		Х льмы и горы в(є)сєлитє сє вькоупѣ. . .
	— — — — — — — —		Ю жє пр⟨о⟩р⟨є⟩кошє вси пр⟨о⟩р⟨о⟩ци прѣс⟨вє⟩тоую д⟨ѣ⟩воу. . .
	— — — — — — — —		ЄЮ жє земльни рад⟨о⟩уют сє. . .
	— — — — — — — —		Є дро пастирїє пристоупишє кь врьѳопоу. . .

И този цикъл подобно на откритите от Иванова азбучни стихири е съставен на шести глас по образеца на „ангелските“ стихири на Роман Сладкопевец. Между двата цикъла съществува явно сходство както по отношение на общата композиционна структура, така и по отношение на азбучната подредба на буквите.

Твърде вероятно е първоначално този втори цикъл азбучни стихири да е бил предназначен за следпразненството на Рождество Христово, но преписвачът на ръкописа или на протографа на празничен миней 23 от БАН да го е записал погрешно в службите преди Рождество Христово. Основание за подобно предположение ми дава наличието на цикъл азбучни стихири за следпразненството на Богоявление, за което ще стане въпрос по-нататък.

В процеса на търсене установих, че освен в Скопския миней и Хлудовия миней № 166 откритите от Иванова азбучни стихири за Рождество Христово са засвидетелствувани и в други ръкописи. Най-напред ще отбележа наличието на преписи в руски ръкописни минеи от XII—XIII в. В празничен миней № 131 от фонда на бившата Московска синодална типография (ЦГАДА), руски ръкопис от XII в., цикълът е записан в цялостен вид без примеси с други песнопения. Всички 36 стихири са поместени на едно място — от л. 76б до л. 81б. По същия начин цикълът е бил записан и в друг руски миней от XII—XIII в. — също от фонда на бившата Московска синодална типография, № 98. В този ръкопис са запазени само част от стихирите — от буква Ф нататък, тъй като в началото има изгубени листове.

Всички 36 стихири са записани заедно, на едно място, и в Синайския празничен миней № 25, от л. 133а до л. 135б. В другите ръкописи, в които намерих преписи от цикъла, стихирите са разположени на съответните места в службите преди Рождество Христово подобно на преписите в Скопския миней и Хлудовия миней № 166. Тези ръкописи са: миней за декември от XIV в., F. I. 70 (ГПБ) и празничен миней № 164 от Хлудовата сбирка (ГИМ). Отделни стихири от цикъла намерих и в празничен миней № 523 от НБКМ — в службата на 24 декември.

Аналогични на старобългарските химнографски произведения за Рождество Христово са и новооткритите богоявленски химнографски творби. Най-напред ще се спра на цикъл стихири, предназначени за службите преди Богоявление. Тези стихири намерих в споменатия Типографски миней № 98, руски ръкопис от XII—XIII в. В него са поместени служби за месеците декември, януари и февруари, но по всичко изглежда, че ръкописът е съставен върху основата на празничен миней. На 14 февруари е поместена служба на Кирил Философ — от л. 74б до л. 77а.[38]

Стихирите преди Богоявление са поместени веднага след службата на 1 януари. Те са разпределени по 3 на утренното и вечерното богослужение за дните от 1 януари вечерта до 5 януари сутринта (общо 24 стихири). Разпределението на стихирите е означено встрани от текста. Тук помествам техните начални изрази:

л. 21б стⷯра прⷣѣ крⷳьниѥмь Х҃вомь· въ. а҃. веⷱр. глⷭа. а҃.
поⷣ. нб҃сьнъıимъ :—
Х отѧи. сп҃сти. сп҃съ родъ чл҃вчь...
В҃ ладка мира всего. и твари зижитель...
А гн҃ѧ ты бъıвъ сп҃се...
заⷮу въ. в҃.
Λ оукавьствиѥ все братиѥ ѿложивъше...
Н ъıнѣ ты готова боуди рѣко иѥрданьскаꙗ...
хълми ꙗко агнѧта. и горъı ꙗко овьни...

---

[38] Служба на Кирил Философ е поместена и в Типографския миней № 131, л. 127 б — л. 132 б.

веⷹ҇р.

Почьрпете въ веселиѥ водоу...
Ꙗко р҃че славьнꙑи д҃вдъ пр҇ркъ...
Нꙑнѣ вси радоуите сѧ вѣрнии...

зауⷮ҇. въ. г҃.

Иоанъ х҃въ пр҇ркъ и прⷣ҇тца...
Ꙗко р҃че словꙑи с҃тꙑи мафеи...
Къ прⷣ҇тци с҃тоуумоу. се сп҃съ грѧдеть..

веⷹ҇р

Отъ славьнаго с҃тъ прозѧбъ пр҇ркъ...
Начинаи тꙑ славьне пр҇рце исаиѥ...
Се ѥсть пр҇ркъ истꙑ и прⷣ҇тца же...

зауⷮ҇ въ. д҃.

Тъ ѥсть въпиюштаго глⷭ҇а въ поустꙑни...
Азъ оубо кр҃щаю васъ. пр҇ркъ оубо въпиꙗше...
На боудоущеѥ огнемь. и д҃хомь с҃тꙑимь...

веⷹ҇р

Тьчѣмъ вѣрнии. и х҃а сърѧщемъ...
Иоанъ же пакꙑ ѿвѣща къ немоу...
Н҃бса и а҃нгли дивѧть сѧ сп҃се...

зауⷮ҇ въ. е҃.

Оустрашихъ сѧ слꙑшавъ ѿ тебе. всь крⷭ҇ти мѧ нꙑнѣ...
Вл҃дцѣ соущию чл҃вце грѧди послоушаи. мнѣ се иоане...
Азъ простьроу оуже десницю...

Началните букви на стихирите образуват следния акростих: ХВАЛН(А) ПꙖНИꙖ КОНСТАНТИНОВА — „Хвалебствени песни Константинови“. Нарушение се забелязва само в шестата стихира.

Засега в този цялостен вид стихирите са засвидетелствувани само в Типографския миней № 98, но няма съмнение, че те са били разпространени и в други славянски ръкописи. Свидетелство за това е известният Драганов миней, среднобългарски ръкопис от XIII в., който се пази в Зографския манастир на Атон. В този ръкопис в утренната служба на 5 януари са поместени последните 3 стихири от цикъла. Ето техните начални изрази:

на гⷭ҇а с нⷭ҇б. стⷯ҇р. глⷭ҇а· (а҃) поⷣ. н҃бснꙑимъ : —
О убоꙗ сѧ влⷣко. слꙑшавъ ѿ тебе крⷭ҇ти мѧ нїнѣ...
Влⷣцѣ сѫщю ѿ҃че. грѧди и послоушаи меⷩ҇ иѡане...
Азъ прострѫ ни҃нѣ десницѫ своѫ...

Непосредствено след този цикъл стихири в Типографския миней № 98 (от л. 23б до л. 25б) са поместени азбучните стихири преди Богоявление. Те започват със следния наслов: стⷯра вторана прⷣѣ крⷳьниѥмь... — факт, който недвусмислено говори за връзка между двата цикъла. В сравнение с публикуваните от Иванова преписи тук са поместени всички 36 стихири без примеси с други песнопения.

Преписи от азбучните стихири преди Богоявление намерих и в други ръкописи. Всички 36 стихири са поместени и в празничния миней № 23 от БАН[39], а също и в празничен миней № 25 от сбирката на Синайския манастир. Отделни стихири от цикъла намерих и в миней за декември — февруари от XIV в. (№ 895 от НБКМ). Новооткрит препис от азбучните стихири преди Богоявление (в миней № 361 от Архива на САНУ) публикува и Йованович-Стипчевич в „Археографски прилози“ № 3.[40]

Наличие на азбучни стихири установих и в службите след Богоявление — през време на т. нар. следпразненство. Следи от този цикъл се пазят в два ръкописа — в празничен миней № 166 от Хлудовата сбирка и в миней за декември—февруари № 895 от НБКМ. В Хлудовия миней № 166 са запазени само първите 6 стихири: 3 от тях са поместени в службата на 6 януари вечерта и 3 — в службата на 7 януари сутринта. В миней № 895 от НБКМ са засвидетелствувани 10 стихири от втората част на цикъла, поместени в службите на 10, 11 и 12 януари. Тук давам началните изрази на засвидетелствуваните досега 16 стихири от двата ръкописа — Хлудов 166 и НБКМ 895. Там, където има липси, поставям тирета.

Хлудов 166

л. 83а а се азьбоуⷦ веⷱ. глⷭа. в҃. поⷣ. пожть тѧ.
Адамово прѣстѫпление влⷣко. хотѧ вь водѣ потопити...
Без нача҃лы изь ѡца. прѣжде вѣкь роⷭжтво имы...
Вь врьхь си прикоснѫв' ти. влⷣко прⷣтча...
л. 85б на стⷯ боⷦу. глⷭ. в҃.
Гьства сь прѣстолы. архаг҃глы и власти же...
Десницею оутврьдивы небеса млрⷭде...
Єстьством си сьпрѣстолень си оц҃оу и дх҃ови...
— — — — — — — — — — — — — — —

НБКМ 895

л. 32а на стхоⷮ стⷯре глⷭ. в҃.
Рѣчныѥ строуѥ все ѡстиль ѥси влⷣко...
— — — — — — — — — — — — — — —
Тыи присно неразлоучень ѿ оц҃а и дх҃а...
— — — — — — — — — — — — — — —

---

[39] За наличието на препис от азбучните стихири преди Богоявление в празничен миней № 23 на БАН съобщава и Б. Йованович-Стипчевич, с. 94.

[40] Јовановић-Стипчевић, Б. Текстолошка условљеност, 107—114.

л. 34^{а} на стоⷮ стрⷯє глⷭ҇. в҃.
П ѣⷭмⷭи те шєстокрилата животнаа славєть...
Ц ⷭрвоу бєсконьчноу сын г҃ь . . .
— — — — — — — — — — — — — —
л. 36^{а} на стхⷮо стрⷯы глⷭа в҃ азбоуковникь.
Ш єстокрилатиа и многоочита хєроувимь. . .
Ш єствоующа видѣвь тє вл̂ко пр̂чѣ. . .
И грантє по прⷪрчьствоу дⷭнь горы и хльми. . .
л. 37^{а} на стихⷮо стрⷯы глⷭа в҃ азбоуковникь
Ꙗ дрь слово нє разлоучив сє николижє. . .
Х валимыи бєспльтными силами нєпрѣстан'но. . .
Єю жє створи вл̂ко по ѡбразоу си плⷮь и҃шоу. . .
— — — — — — — — — — — — — —

Този цикъл азбучни стихири е написан на втори глас. Както по съдържание, така и по отношение на композиционно-структурните си особености и азбучна подредба той е сходен с азбучните стихири преди Богоявление.

Подобно на предпразничните трипеснеци за Рождество Христово в службите преди Богоявление е засвидетелствуван цикъл предпразнични трипеснеци с акростих. Следи от него намерих в два ръкописа — в Типографския миней № 98 и в Скопския миней № 522 от НБКМ.

В Типографския миней № 98 са запазени само първите два трипеснеца от цикъла. Те са поместени между песните на други канони в службите на 2 и 3 януари. В Скопския миней първият трипеснец е записан в службата на 2 януари между песните на друг трипеснец и двупеснец — същите, които са поместени и в печатния гръцки миней за януари. Вторият трипеснец е записан в службата на 3 януари между песните на други два канона и трипеснеца от печатния гръцки миней. В следващата служба — на 4 януари — е записан още един трипеснец от цикъла. Ирмосът на началната песен — ты ми х҃є г҃ь ты жє и сила ми. . . — показва, че този трипеснец е четвърти поред в цикъла. Очевидно преписвачът на ръкописа или на протографа е пропуснал третия трипеснец и е записал погрешно в тази служба четвъртия. В следващата служба на 5 януари има записани само два канона и трипеснецът от печатния миней. Ето началото на първия трипеснец в Скопския миней:

л. 190^{б} ирмⷭо. глⷭа. а҃. твоꙗ дєсница побѣд'на :—
Т роицє прѣстаꙗ. просвѣти мѧ свѣтомь трисьстав'нааго бⷭжва. . .

Въз основа на намерените досега два преписа успях да прочета следния акростих:

I трипеснец (I глас): ТРОИЦЄ СВѦТА
II трипеснец (IV глас): ПРОСВꙖТИ МѦ С
III трипеснец (?): [В ꙖТОМ — — — — — — С]
IV трипеснец (VIII глас): В ꙖТОЗАРНО ПꙖТИ

И тук както при Рождественския цикъл предпразнични трипеснеци акростихът е общ. Той обхваща всички трипеснеци. В подредбата на гласовете също се забелязва известна последователност — първи, четвърти, следващият по всяка вероятност е бил шести и осми глас.

По съдържание акростихът представлява кратка молитва. Въпреки че текстът не е цялостно запазен, може да се приеме, че този акростих има стихотворен характер. По всяка вероятност той е бил образуван от два стиха с дванадесетосричен размер, с цезура след петата сричка:

троице свѧта//просвꙗти мѧ свꙗтом[ь]
. . . . // свꙗтозар(ь)но пꙗти

Старобългарско химнографско произведение с акростих намерих и в службата на самия празник Богоявление (6 януари). Това е един канон на втори глас. Досега съм установил наличието на 7 преписа от него. Те се намират в следните ръкописи: в минеи №№ 164, 165 и 166 от Хлудовата сбирка (ГИМ), Скопския миней (№ 522 от НБКМ), миней № 75 от сбирката на Ундолски (ГБЛ), миней № 895 от НБКМ и Синайския празничен миней № 25. Най-пълни са преписите в празничен миней № 164 от Хлудовата сбирка и в Скопския миней, където са засвидетелствувани всички акростихови тропари. В останалите преписи се забелязват размествания, съкращавания и интерполации, което е довело до нарушения в акростиха.

Ето началото на Богоявленския канон според Скопския миней:

л. 224ᵃ кⷩа. глⷭа. в̄. пⷭѣ. а̄. ирмоѹсь.
пѫть морьскыи вльноѹѫ сѧ пѣнами. . .

Без начѧла сын прѣвѣч'ноѥ слⷡо. изь ѡ̄ца без мт̄ре рожⷣен сѧ. . .

Акростихът на този канон гласи: БОГОꙖВЛЕНИЕ ТИ ПОѬШТЕ ХРИСТЕ СЛАВИМ — „Богоявлението ти, възпявайки, Христе, славим.“ Акростихът има петнадесетосричен стихотворен размер с цезура след седмата сричка: богоꙗвление ти//поѭште христе славим(ъ).

* * *

Първият извод, който произтича от новооткрития химнографски материал, е, че старобългарският цикъл за Рождество Христово и Богоявление е възникнал в процеса на по-широка книжовно-творческа и преводаческа дейност. Той е бил създаден тогава, когато е била създадена и старобългарската част в Триода — успоредно с превода на химнографския материал, необходим за извършване на целогодишното празнично, великопостно и следвеликопостно богослужение. До този извод водят както формално-поетическите, езикови и стилни сходства между двата химнографски цикъла (триодния и минейния), така и тяхното еднакво по степен богослужебно предназначение. Триодните и празничните песнопения са еднакво необходими за целогодишното богослужение, поради което те не биха могли да възникнат в различно време и независимо едни от други.

В разчетените акростихове са засвидетелствувани имената на двама от авторите — Климент (в акростиха на предпразничните трипеснеци за Рождество Христово) и Константин (в акростиха на стихирите преди Богоявление). Няма никакво съмнение, че това са имената на Кирило-Методиевите ученици Климент Охридски и Константин Преславски. За песнотворческите прояви на изтъкнатия старобългарски книжовник и писател Климент Охридски има изрични указания в достигналите до нас исторически източници. Въз основа на тях в науката се правят опити някои старобългарски служби да бъдат признати за Климентови (напр. службата на Кирил Философ), но засега липсват по-конкретни доказателства за това. Предпразничните трипеснеци за Рождество Христово са първото химнографско произведение, в което името на Климент е установено документално — посредством текста на разчетния акростих.

Климентовото авторство се потвърждава и от анализа на стилните особености. Известно е, че последователната употреба на думи със значение „светлина, блясък, сияние“ е много характерен похват в стила на Климент Охридски, благодарение на който често се получава своеобразно игрословие. В предпразничния цикъл трипеснеци за Рождество Христово има няколко такива места. В началото на втория тропар от осма песен в трипеснеца на пети глас авторът се обръща към Христос с думите[41]: „трисвѣтлоѭ зарєѫ просвѣщаѫ мира. неѡрьжимь сын вл̂ко не̅бси. . .“ В друг тропар, първи от девета песен в трипеснеца на втори глас, авторът отправя възторжен възглас към ветхозаветните пророци и патриарси: „ра̂уи сѧ ни̅ѣ адаамє и авраамє. сь д̅вдомь. моиси же и аронє сь самоилємь. патриар'си же в'си сь пр҃ркы коуп'но. ꙗко из' вась вьсиꙗ зарѣ прѣсвѣт҃'лаꙗ. рожвомь си мира просвѣтѧща.“ Ето и началото на третия тропар от девета песен в трипеснеца на четвърти глас: „звѣ̂зоблюстєлѧ мѫдр҃о б̅жиꙗ. трисвѣтлами зарѣми ѡблиставьши. . .“

За химнографското творчество на другия автор — Константин Преславски — не са запазени някакви по-конкретни исторически сведения, но в замяна на това неговото име е засвидетелствувано в акростиха на 4 старобългарски химнографски произведения: канона в службата на Методий ДОБРО МЄТОДИ ТѦ ПОѬ КОНСТАНТИН, в триодния акростих ГРАНЄСА ДОБРА КОНСТАНТИНОВА, в открития от Ст. Кожухаров канон за архангел Михаил ПꙖТИ ДОСТОИТ АРХИСТРАТИГА КОНСТАНТИН и сега отново в акростиха на стихирите преди Богоявление ХВАЛА ПꙖНИꙖ КОНСТАНТИНОВА. След цялостното съпоставително проучване на всички тези произведения биха могли да се направят и някои по-конкретни изводи за стилните и езикови особености на химнографското творчество на Константин Преславски.

По всяка вероятност на двамата автори принадлежат и някои от останалите химнографски произведения за Рождество Христово и Богоявление. Така например повтарянето на думи със значение „светлина, блясък, сияние“ в текста на предпразничния Богоявленски цикъл трипеснеци (срв. акростиха троицє свѧта просвꙗти мѧ свꙗтом..... свꙗтозарно пꙗти или началото на първия тропар от осма песен в четвъртия трипеснец: зарєѫ трисвѣтлааго б҃жва сиꙗѭ пр̂чє. . .)[42], както и аналогията с предпразничните трипеснеци за Рожество Христово съвсем определено насочват към творчеството на Климент Охридски. От друга страна, сходството, което се забелязва между азбучните стихири и известната Азбучна молитва на Константин Преславски[43], както и отбелязаната връзка на стихирите преди

---

[41] Текстовете цитирам по Скопския миней.

[42] Цитатът е според Скопския миней.

[43] Това сходство е отбелязано от Иванова-Константинова, К. **Два** неизвестни азбучни акростиха . . . , с. 346.

Богоявление с азбучните стихири преди Богоявление налагат убеждението, че всички тези произведения са дело на един и същ книжовник.

Но и без да се прибягва до подобни анализи, още тук може да се направи един основен извод, който произтича от новооткрития химнографски материал: разчетените акростихове разкриват пред нас картина на съвместно химнографско творчество, предварително организирано и последователно осъществявано, имащо за цел създаване на старобългарска богослужебна книжнина. Авторите на новооткритите църковни химни работят заедно. Те са представители на един и същ книжовен кръг, придържат се към еднакви езикови и правописни норми, ръководят се от общи творчески принципи. Тяхното съзнание за колективно химнографско творчество е изразено по недвусмислен начин в акростиха на Богоявленския канон — **богоꙗвлєниє ти поѭштє хрїстє славим**. Всичко това насочва към отговора на въпроса: къде трябва да търсим мястото на тази съвместна книжовнотворческа и преводаческа дейност?

Историческите обстоятелства след смъртта на Методий отвеждат към единственото възможно място, където през това време би могло да се разгърне такова значително по обем химнографско творчество — новопокръстената българска държава на княз Борис. Политиката за славянизация на българската църква намира най-ярък израз в радушния прием, който българският владетел оказва на прогонените Кирило-Методиеви ученици. Самите те са знаели, че в България ще намерят добър подслон и условия за своята книжовна дейност. Затова веднага след прогонването им ги обзема мисълта за България: „Изповедниците Христови, понеже знаели, че господ заповядва на гонените от такъв град да бягат в друг град (Мат. 10, 23), закопнели за България, за България си мислели и се надявали, че България е готова да им даде спокойствие."[44]

В достигналите до нас източници има конкретни сведения за пристигането само на Климент, Наум и Ангеларий. Без съмнение обаче почти по същото време в българската столица Плиска по различни пътища са дошли и други Кирило-Методиеви ученици. За една такава група се споменава в най-старото житие на Наум. Това са онези по-млади ученици, презвитери и дякони, за които се знае, че били продадени като роби във Венеция, но наскоро след това били откупени от византийски сановник и отведени в Цариград. От Цариград, след като им били възстановени духовните звания, една част от тях заминават за България, където намират радушен прием[45]. За бързината, с която са се развили всички тези събития, заслужава внимание едно съображение, многократно изтъквано досега от учените. В Цариград Кирило-Методиевите ученици биват приети от император Василий I Македонянин. Следователно това не е могло да стане по-късно от 886 г., тъй като на 29 август същата година император Василий е починал[46].

В славистиката обикновено се приема, че заедно с тази група е бил и Константин Преславски. Съществува обаче и друго предположение, според което Константин Преславски е пристигнал в България няколко години порано. То е изказано от Е. Георгиев и се основава на житието на Методий, където се споменава, че малко преди смъртта си Методий посетил Цариград и оставил там двама от своите ученици — презвитер и дякон — със старобългарски книги. Според Е. Георгиев презвитерът би могъл да бъде Константин Преславски, който бил изпратен в България и заел там важен пост на църковен организатор и просветител[47].

---

[44] Ал. Милев. Гръцките жития, с. 117.

[45] Вж. публикувания текст на житието в Иванов, Й. Български старини из Македония, 306—307.

[46] Туницкий, Н. Л. Св. Климент, епископ словенский, 154—155.

Новооткритите химнографски произведения не могат да дадат отговор на въпроса, по кой път Константин Преславски е пристигнал в България. Те обаче свидетелствуват, че когато са били създавани, Климент Охридски, Константин Преславски и други Кирило-Методиеви ученици[48] (сравни множественото число в акростиха на Богоявленския канон) са били събрани на едно място и са работили заедно. А това съвсем определено насочва към периода на съвместното пребиваване на Кирило-Методиевите ученици в българската столица Плиска, т.е. времето от момента на тяхното събиране там до заминаването на Климент за Кутмичевица.

За този период в достигналите до нас източници има малко сведения. Те са поместени в Пространното Климентово житие. В него подробно се описва пристигането и настаняването на Климент, Наум и Ангеларий в българската столица Плиска, но почти нищо не се говори за техните книжовни занимания там. В житието само се споменава за беседите, които тримата Кирило-Методиеви ученици водели с българския владетел княз Борис и с някои от неговите приближени.

Липсата на повече данни за Климентовата книжовна дейност в българската столица Плиска може да се обясни с недостатъчната осведоменост на Климентовия житиеписец за извършеното през този период (имам предвид автора на житието, което лежи в основата на достигналото до нас гръцко житие на Теофилакт Охридски). Известно е, че този автор е бил непосредствен Климентов ученик, може би същият, който е написал и най-старото житие на Наум[49]. Той е познавал много добре дейността на Климент в югозападните български области (сравни онзи пасаж от житието, в който се говори, че Климентовите ученици били винаги със своя учител и присъствували във всичко, което той вършел и говорел). Затова тази дейност е описана доста подробно. За предишните Климентови подвизи и дела обаче той е знаел твърде малко[50].

Подробно е описана и химнографската дейност на Климент в Охридско: „Той богато снабдил църквата с псалмоподобни песнопения, едни от които са съставени за много от светиите, а други пък, молитвени и благодарствени, са в чест на всенепорочната божия майка.“[51] Прави впечатление, че в този пасаж специално внимание е отделено за изреждането на песнопения, които по богослужебното си предназначение заемат по-второстепенно място (вероятно тук става въпрос за общи служби[52] и молебни богородични канони), докато за такива основни химнографски произведения, каквито са песните за Рождество Христово и Богоявление, не се споменава нищо. Изводът от всичко това би могъл да бъде само един: основният химнографски материал, необходим за целогодишното празнично, великопостно и следвеликопостно богослужение, е бил създаден до идването на Климент в Охридско.

---

[47] Георгиев, Е. Разцветът на българската литература в IX—X в., 161—201.

[48] Без съмнение между тях е бил и Наум.

[49] Иванов, Й. Български старини из Македония, с. 309.

[50] Тук би трябвало да си припомним онова място в най-старото житие на Наум, където житиеписецът говори за трудностите, които е срещал във връзка със събирането на сведения за живота и дейността на двамата отци (Климент и Наум); „А аз, братя, окаяният, изпитах много скръб, когато поисках да намеря за паметта на нашите блажени отци пълното им житие, написано от ония, които са познавали целия им живот и са го изложили обстойно чак докрай, но не намерих. Защото аз малко знаех — толкова, колкото ми казаха самите блажени отци . . . “ (Динеков, П., К. Куев, Д. Петканова. Христоматия по старобългарска литература, с. 127).

[51] Милев, Ал. Гръцките жития, с. 133.

[52] Ангелов, Б. Климент Охридски — автор на общи служби. — В: Константин-Кирил Философ. Юбилеен сборник по случай 1100-годишнината от смъртта му. С., 1969, 237—259.

Едва ли през време на своето пребиваване в българската столица Плиска Климент и останалите Кирило-Методиеви ученици са били оставени да се занимават само с религиозно-просветителска и нравоучителна дейност. Княз Борис е имал идеята за славянизация на българската църква доста преди това и е искал час по-скоро тази идея да бъде осъществена. Затова веднага след пристигането си в България Кирило-Методиевите ученици е трябвало да се заемат със задачата за създаване на необходимата богослужебна книжнина.

Тук възниква въпросът за съдбата на употребяваните във Велика Моравия и Панония старобългарски богослужебни книги. Били ли са пренесени те в България и ако са били пренесени, до каква степен са могли да задоволят нуждите на славянското богослужение? Без да се спирам подробно на този въпрос, бих искал да изкажа някои свои съображения във връзка с него. И да са успели Кирило-Методиевите ученици да пренесат в България всичко, което е било създадено във Велика Моравия и Панония (а това е малко вероятно), то едва ли би се оказало достатъчно за цялостното въвеждане на славянското богослужение.

Известно е, че след 870 г. с решение на Цариградския събор в България се настанява гръцко духовенство и се въвежда богослужение по византийски образец[53]. В продължение на едно десетилетие и половина (до идването на Кирило-Методиевите ученици) из българските предели се разпространяват и употребяват гръцки богослужебни книги. Идеята за славянизация на българската църква е трябвало да бъде съобразена с официално възприетата от Цариград богослужебна практика. Това означава, че за въвеждането на славянското богослужение са били необходими точно определени старобългарски богослужебни книги — такива книги, които биха съответствували по състав и съдържание на установилата се през това време в България официална византийска книжнина. А само върху основата на създаденото във Велика Моравия и Панония тази задача не би могла да бъде осъществена. В най-голяма степен това се отнася за необходимия химнографски материал. Имаме всички основания да смятаме, че неговата употреба във Велика Моравия и Панония е била твърде ограничена. В житието на Методий се дават подробни сведения за текстовете, които били преведени до момента, когато е бил предприет преводът на библейските книги, т.е. няколко години преди смъртта на Методий. От тези сведения става ясно, че за нуждите на славянското богослужение сред западните славяни са били преведени само избрани църковни служби: **„пьсалтырь бо бѣ тъкъмо и єванг҃лиє съ ап҃лъмь и избьранъіими слоужьбами цр҃квьнъіими съ философъмь прѣложилъ пьрьвѣє."**[54] Причината за оскъдното наличие на химнографски материал във Велика Моравия и Панония по всяка вероятност трябва да се търси в отрицателното отношение на Рим към извънбиблейските елементи в богослужението, за каквито били смятани християнските църковни песнопения[55]. Затова една от основните задачи на Кирило-Методиевите ученици веднага след пристигането им в България е била да се заемат със създаването на необходимия за славянското богослужение химнографски материал и преди всичко на този материал, който лежи в основата на целогодишното празнично, великопостно и следвеликопостно богослужение. Едва след осъществяването на тази задача Климент би могъл да замине за Охридско и там да се заеме със своята просветителска и църковно-организаторска дейност.

---

[53] Златарски, В. История на Българската държава през средните векове. Т. 1, ч. 2. С., 1971.

[54] Климент Охридски. Събр. съч. Т. 3. С., 1973, с. 191.

[55] Скабаллaнович, М. Толковый типикон. Вып. 1. Киев, 1910.

В достигналите до нас исторически извори има данни, въз основа на които може да се изчисли годината, през която Климент заминава за Кутмичевица. Кои са тези данни?

В най-старото житие на Наум се съобщава, че когато Симеон назначил Климент за епископ, изпратил вместо него да учителствува Наум. По-нататък в житието се казва, че Наум престоял като учител 7 години, след което се оттеглил в основания от него манастир и като живял там 10 години, починал. В житието се добавя, че Наум починал 6 години преди Климент. Годината на Климентовата смърт е известна — 916. Следователно Наум е починал в 910 г. Като извадим от тази цифра годините, през които Наум е живял в манастир (10), и годините, през които е учителствувал (7), ще се получи 893 г. Това е годината, през която Наум е започнал да учителствува и съответно годината, през която Климент е бил назначен от Симеон за епископ. От друга страна, в Пространното житие на Климент Охридски (гл. XIX,60) се казва, че Климент бил назначен за епископ на осмата година от учителствуването си. Следователно първата година на неговото учителствуване, т.е. годината, в която Климент заминава за Кутмичевица, е била 886.[56]

Като имаме предвид тези изчисления, бихме могли да твърдим, че новооткритите старобългарски триодни произведения на Константин Преславски, както и останалите новооткрити старобългарски химнографски произведения, са били създадени през 886 г. в българската столица Плиска или в околностите ѝ. Този период бихме могли да определим като начален етап от книжовната дейност на Кирило-Методиевите ученици в България[57].

* * *

Какви по-конкретни изводи биха могли да се направят във връзка с превода на Триода? На първо място, новооткритите старобългарски триодни произведения на Константин Преславски показват, чев основата на достигналите до нас староизводни славянски триоди, т.е. триодите, в които е отразено състоянието на текста до появата на новоизводния среднобългарски текст[58], лежи превод, направен наскоро след смъртта на Методий и пристигането на Кирило-Методиевите ученици в България. Засега не могат да бъдат посочени някакви по-съществени доказателства, въз основа на които бихме могли да твърдим, че определени части от достигналия до нас превод са възникнали по време на Моравската мисия на братята Кирил и Методий. Въпросът за съществуването и употребата на химнографски материал от Триода във Велика Моравия и Панония е твърде неясен и на сегашния етап от състоянието на проучванията не би могъл да получи задоволителен отговор. Твърде възможно е сред „избраните църковни служби“, за които се съобщава в Методиевото житие, да е имало и триодни песнопения. Но какви са били тези песнопения и дали техният превод е бил пренесен в България, не може да се каже. Отбелязаните моравизми в текста на някои среднобългарски триоди не могат да се приемат като доказателство, че съответните текстове са били преведени в западнославянска езикова среда. Както се вижда от текста на разчетените акростихове, такива моравизми, предимно християнски термини и названия като **крижьнъ**, **ротьство** и др., намираме и в новооткритите старобългарски химнографски произведения, за които има недвусмислени указания, че са възникнали след прогонването на Кирило-Методиевите ученици от Моравия. Това показва, че навлезлите в старобългарския книжовен език на Кирил и Методий западнославянски термини и названия са продължили да се употребяват от Кирило-Методиевите ученици и на българска почва. Затова би било неправилно, ако само въз основа на един или друг моравизъм в дадено преводно или оригинално старобългарско произведение се правят изводи за възникването на това произведение в западнославянска езикова среда (за моравизмите вж. и в главата за езика на акростиха).

---

[56] По-подробно за тези изчисления вж. Туницкий, Н. Л. Св. Климент, епископ словенский, 151—155.

[57] Ролята и значението на Плиска като първо българско книжовно средище напоследък все повече се изтъква от учените. Вж. П. Динеков. Някои въпроси около Преславската книжовна школа. — Старобългарска литература, 1982, № 12, 3—13; Дуйчев, Ив. Културно-просветни преобразования през IX—X в. и началната история на Рилската обител. — „За буквите". Кирило-Методиевски вестник, № 5, дек. 1981. Направените в последно време археологически открития също показват, че наскоро след пристигането на Кирило-Методиевите ученици в България Плиска и околностите на Плиска се обособяват като център на оживена книжовна дейност. Вж. Попконстантинов, К., Т. Смядовски. За почитането на Климент, папа Римски в Средновековна България (По епиграфски данни от IX—X в.). — Palaeobulgarica, VII, 4, 1983, 86—92; Попконстантинов, К. Двуезични надписи и абецедари от старобългарския манастир при с. Равна, Варненски окръг. — Изв. нар. музей във Варна, 1984, XX (XXXV), 165—183; Новооткрит двуезичен надпис от Равна. — Сборник в памет на проф. Станчо Ваклинов. С., 1984, 231—235; Георгиев, П. За първоначалното седалище на българската архиепископия. — В: Средновековна България и Черноморието. Варна, 1980, 67—77.

[58] Терминът „новоизводни" книги като определение за новите среднобългарски преводи през XIV в. е предложен от Ив. Добрев. Смятам, че този термин е много подходящ,

Като указание, че в достигналите до нас староизводни славянски триоди лежи превод, който е бил направен след смъртта иа Методий, може да се приеме и една особеност в съдържанието на каноиа за Събота сиропустна. Автор на този канон е Теодор Студит. В най-старите достигнали до нас среднобългарски, руски и сръбски триоди като Шафариков, Загребски (IVd107), F.п.I.92(ГПБ), триоди № 644 и 645 от Белградската народна библиотека, Загребски триод (IVd4), Типографски № 137 (ЦГАДА), Синодален № 319 (ГИМ), F.I.680(ГПБ) и др. в третия тропар от осма песен на канона, където се величаят отците и пастирите на Христовата църква, след името на Йоан Златоуст се споменават имената на Кирил и Методий. Ето текста на тази тропар според Загребския триод (IVd107), среднобългарски ръкопис от началото на XIII в.[59]: **иѡⷡанова ѹста злаⷮ плъна. с кирилѡмь методиеⷨ равно прославимъ. такожⷣе и ѥсѹхие иѡана теѡлога. с богл҃аиимь сⷭ҇тимь мел҃еньтиемъ**: — В други преписи след името на Методий е добавено Моравски: **іѡанова зл҃атоглаиваꙗ ѹста. сь кирилѡмь и методиѥмь моравьскымь. непрѣстанно прославимь. такожⷣе исихиꙗ и иного ѳеѡлога сь бг҃оглаиымь и с҃тымь мелеⷨ'тиѥ**: — (цитирам по триод № 645 от Белградската народна библиотека).

тъй като самите книжовници от XIV—XV в. го употребяват за означаване на новопоявилите се по това време преводи. Те пишат за „нов, правилен извод“, за „нов светогорски извод“ и пр.

[59] Тропарът е обнародван от Вл. Мошин при описанието на Загребския триод IVd107. Вж. Mošin, V. Ćirilski rukopisi Jugoslavenske akademije. 1. Opis. Zagreb, 1955, p. 213.

В старите руски триоди като Типографски № 137, Синодален № 319, F.I.680 и др. към имената на Кирил и Методий е прибавено и името на Климент[60]: иωана оуста златоглива. съ курилома и меѳодиа климисъ. прославимъ такоже исухиѩ. иного бословьца съ богласомь. и стъıмь мелетиѥмь: — (цитирам по Типографския триод № 137).

В посочените триоди се забелязва и друга особеност. Във втория тропар от четвърта песен на канона, където се изреждат имената на просиялите в монашески подвиг отци с буква К, е посочено и името Кирил Философ. Ето текста на този тропар според Загребския триод (IVd107): ѥремиꙗ ωблиста житиемъ. ꙗви же сѧ крѣпость. иста исхориωнъ. свѣтить же ни. кариωнь купръ. кириль философь. кастор и касиωнъ: —

Сравнението с гръцкия текст показва, че имената на Кирил и Методий в третия тропар от осма песен на канона и името на Кирил Философ във втория тропар от четвърта песен са добавени на славянска почва. Те не се срещат нито в печатния, нито в ръкописния гръцки текст на канона. Ето гръцкия текст на тези два тропара според печатното издание на Триода:

Καὶ Ἱερεμίας, ἤστραψε τῷ βίῳ· ὤφθη δὲ καὶ σθένος μέγα Ἰσχυρίων· μεθ' ὧν πυρσεύει Καρίων, Κόπρης, καὶ Κάστωρ, Κασσιανὸς δὲ δι' αμφοῖν παγκαλλῆς (втори тропар от IV песен).

Ἰωάννην, τὸ χρυσοῤῥῆμον στόμα, σὺν Κυρίλλοις, τοῖς Θεοσόφοις στύλοις, δοξάσωμεν ὡσαύτως καὶ Ἡσύχιον, ἄλλον Θεολόγον, σὺν τῷ Θεηυόρῳ, καὶ Θείῳ Μελετίῳ (трети тропар от VIII песен).

В по-късните среднобългарски триоди като Орбелски, Погодин № 40, Хлудов № 138 и др. канонът за Събота сиропустна е бил подложен на преработване и отбелязаното различие между гръцкия текст и старобългарския превод — отстранено. В замяна на това обаче редакторът е вмъкнал нов тропар в състава на шеста песен от канона — шести по ред, — в който освен имената на Кирил и Методий се споменава и името на Иван Рилски[61]. В Орбелския триод към същия тропар са добавени имената на Йоаким Осоговски или Сарандопорски и Прохор Пшински[62]. Ето текста на този тропар според Орбелския триод: похвалами да вѣнчаѫт сѧ кириль философь новоизьбранное множво приведе гви. словѣньскаго ѧзыка сь братомь меѳодиωмь с ними же пѣть бѫди рильскы иωань. и ꙗкымь сарѫдапорьскы и прохорь пшиньскы новосщенныи: —

Във всички останали триоди, които възхождат към т.нар. евтимиевска редакция, канонът за Събота сиропустна е преработен изцяло по гръцкия текст, поради което имената на Кирил и Методий вече не се срещат.

Имаме всички основания да смятаме, че имената на Кирил и Методий в третия тропар от осма песен и името на Кирил Философ във втория тропар от четвърта песен са били добавени от преводача на Триода. За това говори фактът, че тези имена са засвидетелствувани във всички най-стари среднобългарски, руски и сръбски триоди. Следователно тук е налице още едно указание, че в основата на достигналите до нас староизводни славянски триоди лежи превод, който е бил направен след смъртта на славянските първоучители[63].

---

[60] Това е отбелязано при описанието на Синодалния триод № 319. Горский, А., К. Невоструев. Описание славянских рукописей Московской Синодальной библиотеки. Отдел 3, ч. 1. М., 1869, с. 497.

[61] Този тропар е включен към изворите за Кирил и Методий от Теодоров-Балан, А. Вж. Кирил и Методи. 2. С., 1934, с. 79.

[62] Името на Йоаким Осоговски се споменава и в триод № 13.1.19 от БАН СССР. Ръкописът е от XVI в., но една част от него, включително и канонът за Събота сиропустна, е преписана от стар извод.

Новите открития позволяват да се направят някои по-конкретни изводи и относно авторството на превода. Както бе посочено, досега в славистиката преводът на Триода се свързваше преди всичко с името на Климент Охридски. Позовавайки се на съобщението в Теофилактовото житие, където се казва, че към края на своя живот Климент прибавил към Триода онова, което недостигало в него, защото тогава завършил частта, която се пее от Новата неделя до Петдесетница, по-голяма част от учените приемат, че и другата част от Триода, преведена по-рано, също е дело на Климент Охридски. Новооткритият старобългарски триоден цикъл уточнява този въпрос и показва, че основен изпълнител на превода е бил Константин Преславски. Със сигурност може да се твърди, че той е съставил своите триодни песнопения успоредно с превода на великопостните трипеснеци, четирипеснеци, седални и стихири. Не бива обаче да се изключва възможността за участие в превода на Триода и на други Кирило-Методиеви ученици и преди всичко на Климент Охридски. От новооткрития химнографски цикъл за Рождество Христово и Богоявление се вижда, че работата по създаването на необходимия богослужебен материал е била предварително разпределяна. Константин Преславски създава цикъл стихири за Рождество Христово и Богоявление, а Климент Охридски се заема с написването на съответните предпразнични трипеснеци. Възможно е първоначално да са били създадени и други оригинални триодни произведения, дело на други Кирило-Методиеви ученици, но от тях да не са достигнали до нас преписи. Затова старобългарският превод на Триода трябва да се разглежда преди всичко като колективно дело на Кирило-Методиевите ученици.

Какво е било онова, което е липсвало в първоначалния превод на Триода и което по-късно Климент е добавил? Като възприемат съобщението в Теофилактовото житие на Климент Охридски буквално, по-голяма част от учените направо приемат, че първоначално е останал непреведен Цветният триод, или по-точно онази част от Цветния триод, която се пее от Нова или Томина неделя до Петдесетница. Както видяхме, по-подробно обяснение на това място от Теофилактовото съобщение се опитва да даде Ив. Гошев. Като подчертава, че Йосиф Песнописец съставил каноните си за Цветния триод едва към края на своя живот, Гошев смята, че именно с оглед на тези данни на литургическата наука трябва да се тълкува съобщението на Теофилакт Охридски относно Климентовия превод на Триода. Ето още веднаж разсъжденията на Ив. Гошев: „Явно е — пише авторът, — че на славянския триод „недостигало“ нещо не поради туй, че св. Кирил и Методий не пожелали или нямали време да го преведат, а затуй, защото този песенен елемент на цветния триод се появил по-късно, след като светите братя вече били превели своите първи богослужебни славянски книги. В такъв случай — пише по-нататък Гошев — щом приемем, че светите братя още в началото превели целия съществуващ тогава църковен чин, в който безспорно влизали и тогавашните песни за следпасхалното богослужение, ще трябва да приемем, че св. Климент ще е превел новосъставените византийски песни-канони, предназначени за периода на т.нар. цветен триод, а не — че св. Климент пръв превел и целия цветен триод.“[64]

---

[63] По-подробно на тропарите с имената на Кирил и Методий в канона за Събота сиропустна се спирам в своя доклад, изнесен на Международния симпозиум, посветен на изворите за Кирил и Методий (ноември 1983 г.). Докладът предстои да бъде отпечатан.

[64] Гошев, Ив. Светите братя Кирил и Методий, с. 65.

Като оставям настрана тезата на Гошев относно първоначалния Кирило-Методиев превод на Триода, смятам, че останалите му разсъждения заслужават внимание. Те могат да бъдат подкрепени и с данни от най-старите достигнали до нас славянски ръкописни триоди.

Ако приемем, че Цветният триод е бил преведен едва към 916 г., както предполагат по-голяма част от учените, възниква въпросът, как тогава се е изпълнявало следпасхалното богослужение. Нима Кирило-Методиевите ученици са могли да снабдят богато с песенен материал делничните великопостни служби, а да оставят без песнопения такива важни празници като Преполовение, Възнесение господне, Петдесетница?

От достигналите до нас най-стари славянски ръкописни триоди няма нито един ръкопис, който да завършва със службата на Томина или Нова неделя. Най-старите пълни триоди, т.е. триодите, в които има постна и цветна част, като Шафариков, Загребски (IVd107), F.п.I. 68(ГПБ), Типографски № 137, Орбелски, НББ 645 и др., включват в своя състав служби до края на цветната част, т.е. до Неделята на всички светии. В раздела от Томина неделя до Петдесетница посочените ръкописи съдържат служби за следпасхалните неделни дни — на Мироносците, на Разслабления, на Самарянката и пр., както и служби за празниците Преполовение и Възнесение господне. В този раздел обаче се забелязва едно твърде съществено различие в състава на триодите. В някои ръкописи като Типографски № 137, F.п.I.68,НББ 645 и др. от понеделник след Томина неделя до Петдесетница са вмъкнати трипеснеците на Йосиф Песнописец за делничните следпасхални служби. Същите трипеснеци намираме и в най-стария достигнал до нас руски препис на Цветния триод — Типографски № 138 (ЦГАДА), който по палеографски особености е отнесен към края на XI в. Твърде вероятно е именно тези трипеснеци на Йосиф Песнописец да са онова, което е липсвало на първоначалния превод на Триода и което е било добавено по-късно от Климент Охридски. За да бъде проверено това предположение, е необходимо да се направи цялостно текстологическо проучване на цветната част на Триода, което ще бъде предмет на друга работа. Тук само ще отбележа, че достигналите до нас най-стари славянски ръкописни триоди не ни дават основание да смятаме, че старобългарският превод на Триода, създаден наскоро след пристигането на Кирило-Методиевите ученици в България, е завършвал със службата на Томина неделя. По всяка вероятност в него са били включени както постната, така и цветната част.

Втора част

АКРОСТИХОВИТЕ КАНОНИ НА КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ

ИЗТОЧНИЦИ

Основен източник за това изследване и издание са староизводните славянски триоди, в които са намерени преписи от акростиховите канони на Константин Преславски. Досега такива преписи (по-големи или по-малки части от текста) са засвидетелствувани в 21 триода. Те се съхраняват в книгохранилищата на България, СССР и Югославия. Листове от отделни триоди се намират в различни книгохранилища или са заведени под различни номера, поради което броят на архивните единици е по-голям — 25.

Като източник са използувани и староизводни славянски триоди и фрагменти от триоди, в които няма запазени преписи от акростиховите канони на Константин Преславски, но в които са засвидетелствувани по-големи или по-малки части от текста на останалите (преводни) великопостни трипеснеци и четирипеснеци. В много от тези триоди също е имало преписи от акростиховите канони на Константин Преславски, но поради изгубени листове те не са достигнали до нас. По-долу е даден списък на източниците по книгохранилища и архивни единици. В списъка най-напред са дадени ръкописите, в които има запазени преписи от акростиховите канони на Константин Преславски, а след това останалите използувани източници. Към всеки ръкопис се отбелязват названието (така, както е дадено в съответния опис, или названието, с което ръкописът е известен в науката), произходът, времето на възникване, броят на листовете и материалът, от който са изработени, както и сигнатурата, под която ръкописът се съхранява в момента. Ако има части от ръкописа, които се съхраняват в други книгохранилища или са заведени под други номера, те също се посочват[1]. Археографските сведения за ръкописите са взети от следните описи и каталози: За ръкописите, съхранявани в България, са използувани: Хр. Кодов. Опис на славянските ръкописи в библиотеката на Българската академия на науките. С., 1969. Цитирам съкратено — Хр. Кодов. Опис на БАН; Б. Цонев. Опис на ръкописите и старопечатните книги на Народната библиотека в София. Т. 1. С., 1910. Цитирам съкратено — Б. Цонев. Опис на НБКМ. Т. I; Б. Цонев. Опис на славянските ръкописи в Софийската народна библиотека. Т. 2. С., 1923. Цитирам съкратено — Б. Цонев. Опис на НБКМ, Т. 2; М. Стоянов, Хр. Кодов. Опис на славянските ръкописи в Софийската народна библиотека. Т. 3. С., 1964. Цитирам съкратено — М. Стоянов, Хр. Кодов. Опис на НБКМ. Т. 3; М. Стоянов, Хр. Кодов. Опис на славянските ръкописи в Софийската народна библиотека. Т. 4. С., 1971. Цитирам съкратено — М. Стоянов, Хр. Кодов. Опис на НБКМ, Т. 4; Б. Цонев. Опис на славянските ръкописи и старопечатни книги в Пловдивската народна библиотека. С., 1920. Цитирам съкратено — Б. Цонев. Опис на ПНБ. Някои сведения са взети и от излезлия наскоро каталог на български ръкописи, запазени в България — Б. Христова, Д. Караджова, А. Икономова. Български ръкописи от XI до XVIII век, запазени в България. Т. 1.С., 1982. Цитирам съкратено — Български ръкописи. Т. I.

---

[1] Посочени са само онези фрагменти, за които е установено, че принадлежат към съответния ръкопис, или които успях да идентифицирам по време на моята работа с тях. Идентифицирането на всички староизводни триодни фрагменти, съхранявани в различни книгохранилища по света, не влиза в кръга на поставените тук задачи. То би могло да да бъде предмет на друго специално изследване.

За ръкописите, съхранявани в СССР, е използуван „Предварительный список славяно-русских рукописей XI—XIV вв., хранящихся в СССР" — В: Археографический ежегодник за 1965 г. М., 1966, 177—272. Цитирам съкратено — ПС.В Предварителния списък могат да се намерят библиографски сведения за описите по сбирки и книгохранилища.

За ръкописите, съхранявани в Югославия, е използуван следният каталог: Д. Богдановић. Инвентар ћирилских рукописа у Југославији (XI—XVII века). Београд, 1982. Цитирам съкратено — Д. Богдановић. Инвентар. В този каталог могат да се намерят библиографски сведения за описите по сбирки и книгохранилища. Използувани са и други археографски източници, които са посочени на съответните места в списъка.

ТРИОДИ, В КОИТО ИМА ЗАПАЗЕНИ ПРЕПИСИ ОТ АКРОСТИХОВИТЕ КАНОНИ НА КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ

Н Р БЪЛГАРИЯ

Библиотеката на Българската академия на науките — София

1. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от втората половина на XII в. 101 пергаментни листа. Сигнатура: № 38. (Хр. Кодов. Опис на БАН, 62—75). Цитирам съкратено — Бит.
2. Триод, пентикостар и миней от втората половина на XV в. (1472 г.). Сръбски ръкопис. 249 хартиени листа. Сигнатура: № 41 (Хр. Кодов. Опис на БАН, 77—81). Цитирам съкратено — БАН 41.

Народната библиотека „Кирил и Методий" — София

3. Фрагмент от триод, намерен от съветската изследователка М.А. Момина през август 1982 г. между листовете на Постен триод № 203 от НБКМ. Според Момина листът е от същия ръкопис, към който принадлежи и намереният от Хр. Кодов старобългарски триоден фрагмент от края на XI в. (БАН 37) (вж. № 31 в настоящия списък). Съобщение за тази находка е направено на Третия международен колоквиум по старобългаристика в София през 1982 г. Вж. публикуваните материали във в. „Антени", № 8 (684), 22 февр. 1984. Цитирам съкратено — ТФ (НБКМ 203).
4. Триод от XIII в. Среднобългарски ръкопис. 4 пергаментни листа. Сигнатура № 574 (Б. Цонев. Опис на НБКМ, Т. 2, с. 82). Тези 4 листа са част от т. нар. Жеравненски триод[2]. Най-напред те са идентифици-

---

[2] За Жеравненския триод вж. Момина, М. А. Жеравинская триодь. — Palaeobulgarica, VII, 1983, 3, 58—67.

рани от Б. Ст. Ангелов. Фрагменти от същия ръкопис се съхраняват в Библиотеката на АН на СССР, Ленинград, под номера 24.4.10 (1 лист), 4.5.14 (4 листа), 4.5.14ᵃ (2 листа) и 32.5.22 (2 листа)[3]. Други 5 листа от Жеравненския триод се намират в Държавната публична библиотека „Салтиков-Щедрин", Ленинград, в сбирката на М. Погодин — Пог. 50 (2 листа) и Пог. 53 (3 листа)[4]. Тези фрагменти са идентифицирани от М. А. Момина. Неотдавна към Жеравненския триод бяха прибавени нови 14 листа. Те са намерени в Ръкописния отдел на НБКМ и идентифицирани от Д. Караджова (вж. следващия пореден № 5 в този списък). Към Жеравненския триод трябва да бъдат отнесени и други 2 листа, съхранявани в НБКМ под № 935 (М. Стоянов, Хр. Кодов. Опис на НБКМ. Т. 3, с. 15). Листовете съдържат част от службата (канони) за Неделя сиропустна, а не част от канона за вторник сутринта на първата седмица от Великия пост, както е посочено в Описа на НБКМ. С новооткритите 14 листа и идентифицираните нови 2 листа[5] общият брой на намерените досега листове от Жеравненския триод става 34. Може би в бъдеще ще бъдат намерени или идентифицирани нови части от този ценен среднобългарски ръкопис. Цитирам съкратено — Жер. (НБКМ 574).

5. 14 пергаментни листа от Жеравненския триод (вж. № 4 в този списък). Листовете са намерени в НБКМ и идентифицирани от Д. Караджова. Предпоставки за възникването на Котленското книжовно средище през XVIII в. (Културно-исторически преглед). — Изв. НБКМ, 18(24), 1983, с. 90. Сигнатура — НБКМ фр. № 9. С тази сигнатура листовете са отбелязани и в издадения наскоро каталог на българските ръкописи, запазени в България (Български ръкописи. Т. 1, с. 36). Новооткритите фрагменти от Жеравненския триод съдържат части от следните служби (описанието е направено по коли): първа кола съдържа част от службата за понеделник от първата седмица на поста (л. 1) и част от службите за сряда и четвъртък от първата седмица на поста (л. 2). Тези листове заедно с Ленинградския фрагмент 32.5.22 образуват две последователни коли от една тетрада — текстовете на двата фрагмента взаимно се допълват (вж. по-нататък в изданието). Следващата кола съдържа част от службите за четвъртък и петък (л. 1) и събота (л. 2) от първата седмица на поста. Третата кола съдържа част от службите за събота от петата седмица на поста, за неделя от шестата седмица на поста (л. 1) и част от службата за вторник от шестата седмица на поста (л. 2). Следват 2 коли от една тетрада — втората и четвъртата (вътрешната) от тетрадата. Те съдържат част от службите за сряда, четвъртък и петък от шестата седмица на поста. Следващата кола съдържа част от службата на Лазарева събота (л. 1) и част от службата на Неделя Вайя (л. 2). Последната кола от новооткритите фрагменти на Жеравненския триод съдържа част от службите на Неделя Вайя, Велики понеделник и Велики вторник. Цитирам съкратено — Жер. (НБКМ фр. 9).

---

[3] Бубнов, Н. Ю., О. П. Лихачева, В. Ф. Покровская. Пергаменные рукописи библиотеки Академии наук СССР. Л., 1976, с. 45 (Бубнов, Н. Ю. Русские и славянские пергаменные рукописи библиотеки АН СССР. — В: Материалы и сообщения по фондам Отдела рукописной и редкой книги. Л., 1978, 211—212.

[4] Иванова, Кл. Български, сръбски и молдо-влахийски кирилски ръкописи в сбирката на М. П. Погодин. С., 1981, 169—172.

[5] Сътрудничката от Ръкописния отдел на НБКМ Д. Караджова също е достигнала до извода, че фрагмент № 935 е част от Жеравненския триод.

6. Триод постен от XIII в. Сръбски ръкопис. 98 пергаментни листа. Сигнатура: № 573 (Б. Цонев. Опис на НБКМ. Т. 2, с. 82). Към същия ръкопис се отнасят и 2 л. от триод, съхранявани в НБКМ под № 205. Цитирам съкратено — НБКМ 573.

7. Постен триод от XIII—XIV в. Среднобългарски ръкопис. 21 пергаментни листа. Сигнатура № 579 (Б. Цонев. Опис на НБКМ. Т. 2, с. 84). Този триод и съхраняваните в библиотеката на АН на СССР, Ленинград, 7 пергаментни листа от Постен триод (№ 4.5.12) са части от един и същ ръкопис. Ленинградските листове (№ 4.5.12) са били притежание на П.А. Сирку. Върху първия лист той е отбелязал с молив, че ръкописът произхожда от софийското село Бояна[6]. Подобна бележка има и върху друг един лист от Постен триод, който се съхранява в библиотеката на АН на СССР, Ленинград, под № 4.5.15.[7] Сходни на посочените листове са и лист от Постен триод, заведен в библиотеката на АН на СССР под № 4.5.16, както и 3 листа от Постен триод, които се намират в Държавната библиотека „Ленин“, Москва, в сбирката на Григорович — № 1720 (вж. № 36 в този списък). Твърде възможно е всички тези листове да са части от триода, който първоначално се е намирал в софийското село Бояна. Не е ли бил този триод между ръкописите в Боянската църква, за които съобщава В. Григорович в своя очерк за пътешествието из европейска Турция през 1844—1845 г.?[8] Цитирам съкратено — Боян. (НБКМ 579).

Пловдивската народна библиотека „Иван Вазов“

8. Пловдивски триод. Среднобългарски ръкопис от XIII в. 156 пергаментни листа. Сигнатура № 57(68)[9] (Б. Цонев. Опис на ПНБ, 37—38). Цитирам съкратено — Пл.

Окръжният музей — гр. Кюстендил

9. Кюстендилски триод. Среднобългарски ръкопис от XIII в. 55 пергаментни листа. Сигнатура № 401. Сведения за ръкописа дава Б. Цонев (вж. Б. Цонев. Кюстендилско четвероевангелие. Среднобългарски прототип на VI правописна школа. — В: Псп., т. 66, 1905, № 7—8, 538—539; Български ръкописи. Т. 1, с. 32). Към същия ръкопис принадлежи и един лист от НБКМ № 575 (Б. Цонев. Опис на НБКМ. Т. 2, 82—83). В „Български ръкописи“. Т. 1, с. 35 л. № 575 от НБКМ е идентифициран с други 8 листа от триод, които се пазят в БАН —

---

[6] Бубнов, Н. Ю., О. П. Лихачева, В. Ф. Покровская. Пергаменные рукописи . . . , с. 119; Бубнов, Н. Ю. Русские и славянские пергаменные рукописи . . . , с. 212.

[7] Бубнов, Н. Ю., О. П. Лихачева, В. Ф. Покровская. Пергаменные рукописи . . . , с. 117.

[8] Григорович, В. Очерк за пътешествие по европейска Турция. Фототипно издание. С., 1978, с. 160.

[9] В ПНБ ръкописите са заведени с номерата, посочени в скоби.

София под №39. Следователно може да се приеме, че тези 8 листа също са части от Кюстендилския триод. В Университетската библиотека в гр. Краков (Полша) се съхраняват 4 листа от триод, които полският българист Й. Русек определя като части от Кюстендилския триод (за Краковските фрагменти вж. № 44 в този списък). В екземпляра на Описа на ПНБ, който се намира в Ръкописния отдел на ПНБ, срещу сигнатурата на ръкопис № 59(213) е отбелязано с молив, че е част от Кюстендилския триод. Един лист от Кюстендилския триод се намира в Ленинград в Архива на Ленинградското отделение на Института за история. Листът е заведен под № 678/3 (вж. № 19 в този списък). При съпоставката на текста на този лист с основната част от Кюстендилския триод, съхранявана в Кюстендил, установих, че Ленинградският фрагмент продължава прекъснатия на л. 7б текст от основната част на ръкописа (вж. изданието на текстовете). В бъдеще различните части от Кюстендилския триод, които днес се намират в различни книгохранилища, би трябвало да се издирят, съпоставят и опишат цялостно. Цитирам съкратено — Кюст.

СССР

Държавният исторически музей — Москва

10. Хлудов триод. Среднобългарски ръкопис от XIII в. 191 пергаментни листа. Сигнатура: Хлудов № 133(ПС № 243). Цитирам съкратено — Хл. 133.
11. Постен триод. Среднобългарски ръкопис от втората половина на XIV в. 250 листа пергамент и хартия. Сигнатура: Хлудов № 138 (ПС № 759). Цитирам съкратено — Хл. 138.

Държавната публична библиотека „Салтиков-Шчедрин“ — Ленинград

12. Шафариков триод. Среднобългарски ръкопис от XII—XIII в. 157 пергаментни листа. Сигнатура: F.п.I.74(ПС № 167). Цитирам съкратено — Шаф.
13. Орбелски триод. Среднобългарски ръкопис от XIII в. 241 пергаментни листа. Сигнатура: F.п.I.102(ПС № 168). Цитирам съкратено — Орб.
14. Постен триод от последната четвърт на XIII в. Сръбски ръкопис. 59 пергаментни листа. Сигнатура: F.п.I.92(ПС № 226). Цитирам съкратено — F.п.I.92.
15. Постен триод. Среднобългарски ръкопис от първата половина на XIV в. 254 пергаментни листа. Сигнатура: Погодин № 40(ПС № 619). Цитирам съкратено — Пог. 40.

Библиотеката на Академията на науките на СССР — Ленинград

16. 2 пергаментни листа от Жеравненския триод. Среднобългарски ръкопис от XIII в. (вж. № 4 в този списък). Сигнатура: 32.5.22 (ПС № 1253). Цитирам съкратено — Жер. (32.5.22).
17. 7 пергаментни листа от Боянския триод, среднобългарски ръкопис от XIII—XIV в. (вж. № 7 в този списък). Сигнатура: 4.5.12 (ПС № 1254). Цитирам съкратено — Боян. (4.5.12).

18. Постен триод. Среднобългарски ръкопис от края на XIV в. 186 хартиени листа. Сигнатура: 13.1.4 (ПС № 880). Цитирам съкратено — 13.1.4.

Архивът на Ленинградското отделение на Института за история при АН на СССР — Ленинград

19. 1 пергаментен лист от Кюстендилския триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. (вж. № 9 в този списък). Сигнатура: Архив ЛОИИ № 687/3 (ПС № 380). Цитирам съкратено — Кюст. (ЛОИИ).

ЮГОСЛАВИЯ

Народната библиотека в Белград

20. Триод от 1328 г. Сръбски ръкопис. 410 пергаментни листа. Сигнатура: № 645 (Д. Богдановић, Инвентар, № 1672, с. 114). Цитирам съкратено — НББ 645.
21. Постен триод от 1320/30 г. Сръбски ръкопис. 158 пергаментни листа. Сигнатура: № 644 (Д. Богдановић, Инвентар, № 1679, с. 114). Цитирам съкратено — НББ 644.

Архивът на Югославската академия в Загреб

22. Загребски триод. Среднобългарски ръкопис от първата четвърт на XIII в. 196 пергаментни листа. Сигнатура: ЈАЗУ IVd107 (Д. Богдановић. Инвентар, № 1670, с. 113). Цитирам съкратено — З.IVd 107.
23. Постен триод от края на XIII – началото на XIV в. Сръбски ръкопис. 151 пергаментни листа. Подвързан е заедно с Цветен триод от края на XIV – началото на XV в. Сигнатура: ЈАЗУ IVd4 (Верковић) (Д. Богдановић. Инвентар, № 1671, с. 113). Цитирам съкратено — З.IVd4.
24. Постен триод от началото на XIV в. Сръбски ръкопис. 147 пергаментни листа. Сигнатура: ЈАЗУ III b 18 (Михановић 3) (Д. Богдановић. Инвентар, № 1684, с. 114). Цитирам съкратено — З.III b 18.

Университетската библиотека в Любляна

25. Копитарев триод. Среднобългарски ръкопис от средата на XIII в. 72 пергаментни листа. Сигнатура: НУК Копитар 9 (Д. Богдановић. Инвентар, № 1677, с. 114). Цитирам съкратено — Коп.

ДРУГИ ИЗПОЛЗУВАНИ ТРИОДИ

Н Р БЪЛГАРИЯ

Народната библиотека „Кирил и Методий“ — София

26. Триод от XIII в. Известен е още като Аргиров триод. Среднобългарски ръкопис. 58 пергаментни листа. Сигнатура: № 933 (М. Стоянов, Хр. Кодов. Опис на НБКМ. Т.3,с. 93—94). Цитирам съкратено—НБКМ 933.

27. Триод от началото на XIII в. Среднобългарски ръкопис. 14 пергаментни листа. Сигнатура: № 1157 (М. Стоянов, Хр. Кодов. Опис на НБКМ. Т. 4, с. 18—19). Ръкописът е палимпсест. Под кирилските букви ясно личат следите на старо гръцко писмо. Неотдавна сътрудничката към ръкописния отдел на Народната библиотека „Кирил и Методий“ — София Боряна Христова е намерила 8 пергаментни листа от триод, които също са написани върху изтрит гръцки текст (вж. № 28 в този списък). След като се запознах със съдържанието на новооткритите листове, установих, че те са част от същия ръкопис, към който се отнасят и листовете, заведени под № 1157. Според М. А. Момина към триод 1157 се отнасят и част от листовете, съхранявани под № 203 в НБКМ. Триод № 203 от НБКМ през време на моята работа не ми бе достъпен поради реставрация. Затова тук давам сведения само за състава на великопостните трипеснеци и четирипеснеци в триод № 1157 и в новооткритите части от същия ръкопис, заведени като фр. № 11. Цитирам съкратено — НБКМ 1157.
28. 8 пергаментни листа от триод. Среднобългарски ръкопис от XIII в. Листовете са намерени от сътрудничката към Ръкописния отдел на НБКМ Б. Христова. Сигнатура: НБКМ фр. № 11 (Вж. Български ръкописи. Т. 1, с. 36, № 57). Листовете са палимпсест и са част от същия ръкопис, към който се отнася и триод № 1157 (вж. № 27 в този списък). Новооткритите листове съдържат част от песнопенията през дните на четвъртата седмица от поста. Цитирам съкратено — НБКМ фр. 11.
29. Постен триод от XIII в. Сръбски ръкопис. 2 пергаментни листа. Сигнатура: № 205 (Б. Цонев. Опис на НБКМ, Т. 1, с. 136). Листовете са част от триод № 573 от НБКМ (вж. № 6 в този списък). Цитирам съкратено — НБКМ 205.
30. 2 пергаментни листа от Атинския триод (вж. № 42 в настоящия списък). Сигнатура № 578 (Б. Цонев. Опис на НБКМ. Т. 2, с. 83—84). Цитирам съкратено — Ат. (НБКМ 578).

Библиотеката на Българската академия на науките — София

31. Фрагмент от триод от края на XI в. Старобългарски ръкопис. Сигнатура: № 37 (Хр. Кодов. Опис на БАН, с. 61—62). Друг фрагмент от същия ръкопис е намерен от съветската изследователка М. А. Момина (вж. № 3 в този списък). Цитирам съкратено — ТФ (БАН 37).
32. Триод от началото на XIV в. Среднобългарски ръкопис. 77 пергаментни листа. Сигнатура: № 40 (Хр. Кодов. Опис на БАН, с. 76—77). Цитирам съкратено — БАН 40.

Пловдивската народна библиотека „Иван Вазов“

33. Триод от XIII в. Сръбски ръкопис. 58 пергаментни листа. Сигнатура № 66 (58) (Б. Цонев. Опис на ПНБ, с. 38). Цитирам съкратено — ПНБ 66.

СССР

Централният държавен архив за древни актове — Москва

34. Постен и Цветен триод от XII—XIII в. Руски ръкопис. 257 пергаментни листа. Сигнатура: Фонд на Московската синодална типография № 137 (ПС № 169). Цитирам съкратено — Тип. 137.

Държавният исторически музей — Москва

35. Постен триод от XII в. Руски ръкопис. 315 пергаментни листа. Сигнатура: Синодално събрание № 319 (ПС № 133). Цитирам съкратено — Синод. 319.

Държавната библиотека „Ленин" — Москва

36. Постен триод от началото на XIV в. Среднобългарски ръкопис. 3 пергаментни листа. Сигнатура: Григорович № 38/М. 1720 (ПС № 600). По всяка вероятност листовете са част от Боянския триод (вж. № 7 в този списък). Цитирам съкратено — Григ. 1720.

Държавната публична библиотека „Салтиков-Шчедрин" — Ленинград

37. Постен и Цветен триод. Сръбски ръкопис от първата половина на XII в. 205 пергаментни листа. Сигнатура: F.п.I.68 (ПС № 206). Цитирам съкратено — F.п.I.68.
38. Постен триод от края на XIII – началото на XIV в. Сръбски ръкопис. 4 пергаментни листа. Сигнатура: Гилфердинг 74 (ПС № 409). Цитирам съкратено — Гилф. 74.
39. Постен триод от XIII—XIV в. Руски ръкопис. 157 пергаментни листа. Сигнатура: Погодин № 41 (ПС № 470). Цитирам съкратено — Пог. 41.
40. Постен триод от втората половина на XIV в. Руски ръкопис. 186 хартиени листа. Сигнатура: F.I.680 (ПС № 760). Цитирам съкратено — F.I.680.
41. Постен триод от XIV в. Руски ръкопис. 249 пергаментни листа. Сигнатура: Соф. 84 (ПС № 1262). Цитирам съкратено — Соф. 84.

ГЪРЦИЯ

Атинската национална библиотека

42. Постен триод от края на XIII или началото на XIV в. Сръбски ръкопис. 129 пергаментни листа. Сигнатура: Cod. Ath. 2159 (Вж. Кр. Станчев, А. Джурова. Археографски бележки от Националната библиотека в Атина — Старобългарска литература, 1981, № 9, с. 33—75). Към същия ръкопис се отнасят и 2 пергаментни листа от триод, съхранявани в НБКМ под № 578 (вж. № 30 в настоящия списък). Цитирам съкратено — Ат. 2159.

АВСТРИЯ

Виенската национална библиотека

43. Триод и пентикостар от XIII—XIV в. Сръбски ръкопис. 115 пергаментни листа. Сигнатура: Cod. slav. 173 (Вж. G. Birkfellner. Gla-

golitische und kyrillische Handschriften in Österreich. Wien, 1975, p. 333—334.[10] Цитирам съкратено — Виен. 173.

ПОЛША

Университетската библиотека в гр. Краков

44. 4 пергаментни листа от Кюстендилския триод (вж. № 9 в настоящия списък). Листовете са идентифицирани от Й. Русек (вж. J. Rusek. Krakowskie fragmenti sredniobulgarskiego Triodu z XIII w. — Sprawozdania z Posidzen komisji Oddzalu PAN w Krakowie, 1962, p. 440—442[11]. Цитирам съкратено — Кюст. (Крак. фр.).

В процеса на работата бяха прегледани и редица гръцки ръкописни триоди от X—XV в. Ето списък на по-често цитираните от тях[12]:

Триод №№ 734—735 от Синайския манастир „Св. Екатерина" — X в. Цитирам съкратено — Син. 734—735.

Триод Δ 13 от Великата лавра „Св. Атанасий" на Атон — X—XI в. Цитирам съкратено — Лавр. Δ 13.

Триод № 771 от Ватиканската библиотека (Vat. grec. 771) — XI в. Цитирам съкратено — Ват. 771.

Триод Δ β VIII от Гротафератския манастир (Cod. crypt. Δ.β.VIII) — X в. Цитирам съкратено — Грот. ΔβVIII.

Триод Δ β I от Гротафератския манастир (Cod. crypt. Δ.β.I) — XII в. Цитирам съкратено — Грот. ΔβI.

Триод Δ β XI от Гротафератския манастир (Cod. crypt. Δ.β.XI),— XII в. Цитирам съкратено — Грот. ΔβXI.

ТИПОВЕ СТАРОИЗВОДНИ СЛАВЯНСКИ ТРИОДИ СПОРЕД СЪСТАВА И РАЗПОЛОЖЕНИЕТО НА ВЕЛИКОПОСТНИТЕ ТРИПЕСНЕЦИ И ЧЕТИРИПЕСНЕЦИ . СЪСТОЯНИЕ НА ДОСТИГНАЛИТЕ ДО НАС ПРЕПИСИ ОТ АКРОСТИХОВИТЕ КАНОНИ НА КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ

Според състава и разположението на великопостните трипеснеци и четирипеснеци, т.е. цикъла, който започва от понеделник на първата седмица и завършва в петък на шестата седмица от поста, староизводните славянски триоди се обособяват в 4 основни групи или типа. Тези групи условно могат да бъдат означени с кирилските букви А, Б, В и Г.

Характерно за първата група триоди, или тип А, е, че почти навсякъде са записани трипеснеците на византийския химнограф Климент Студит и акростиховите трипеснеци на Константин Преславски. Трипеснеците са разположени песен след песен, като на първо място обикновено стоят Климентовите песни, а на второ Константиновите. В съботните дни намираме четирипеснеците на Теодор Студит и акростиховите четирипеснеци на Константин Преславски. Те също са разположени песен след песен — на първо място Теодоровите песни, а на второ Константиновите.

---

[10] Микрофилм от ръкописа получих със съдействието на др. Пандо Колев, за което му изказвам своята благодарност.

[11] Микрофилм от ръкописа ми бе предоставен от доц. Й. Русек, за което му изказвам своята благодарност.

[12] Датировката на ръкописите е според книгата на И. Карабинов. Постная триодь, с. IV—V.

Тип А засега е представен само от два ръкописа — Битолски триод и Жеравненски триод.

Към втората група, тип Б, се отнасят триоди, в които през първата седмица на поста са записани трипеснеците на Йосиф Песнописец (от неакростиховия цикъл) и акростиховите трипеснеци на Константин Преславски. Такива триоди са: Шаф., З.IVd107, НБКМ 573+НБКМ 205, F.п.I.92, З.III b 18, З.IVd4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41. Към същата група се отнасят и НБКМ 1157+НБКМ фр. 11, F.п.I.68, Гилф. 74, Ат. 2159+НБКМ 578, ПНБ 66 и Виен. 173. В тях листовете, където са били поместени трипеснеците за първата седмица от поста, не са запазени, но въз основа на останалия текст тези триоди също трябва да бъдат отнесени към тип Б. Към тип Б условно отнасям намерения от Хр. Кодов триоден фрагмент (БАН № 37) заедно с намерения от М. А. Момина фрагмент от НБКМ (203). Ако се съди от Кодовия фрагмент (БАН 37), може да се предположи, че съставът на трипеснеците е бил еднакъв с триодите от тип Б. Фрагментът на Момина (НБКМ 203) обаче показва, че това не навсякъде е било така. Може би ръкописът, към който се отнасят тези два фрагмента, е бил представител на някакъв друг тип триоди. Условно към тип Б отнасям и триод № 933 от НБКМ. В него е запазена само една малка част от текста на великопостните трипеснеци, от която се вижда, че разположението е било по-различно от останалите триоди. Може би този ръкопис също е представител на друг тип триоди. Към тип Б с голяма вероятност трябва да бъдат отнесени два листа от триод, които се съхраняват в ГИМ Москва — Щук. № 338 (ПС № 366), среднобългарски ръкопис от XIII в. Листовете съдържат част от стихирите след Великия канон на Андрей Критски и част от службата за събота от петата седмица на поста. От запазения текст се вижда, че стихирите след Великия канон на Андрей Критски и началните икоси на Богородичния акатист са разположени в азбучен акростих, което е характерно за Шаф. и за други триоди от тип Б.

В рамките на тип Б сръбските триоди НББ 645 и НББ 644 се обособяват в отделна подгрупа. В тях подобно на триодите от тип В в съботните дни са засвидетелствувани акростиховите четирипеснеци на Константин Преславски. В останалите триоди от група Б (без БАН 41) са засвидетелствувани само четирипеснеците на Теодор Студит. Между НББ 645 и НББ 644 се наблюдават много еднакви особености, вкл. и общи грешки, което дава основание да се предполага, че тези два ръкописа имат общ източник. В БАН 41 характерните особености на триодите от тип Б са отразени до средата на третата седмица от поста. Оттам нататък този ръкопис показва по-голямо сходство с триодите от тип В. Обособено от останалите ръкописи по отношение на някои части от текста стои и З.IVd107. В него намираме пълния текст на акростиховия четирипеснец за събота от втората седмица на поста и акростиховия трипеснец за сряда от четвъртата седмица на поста. Тази особеност сближава З.IVd107 с триодите от тип А. В рамките на тип Б се наблюдават и някои други различия между ръкописите, които водят до обособяването на отделни подгрупи (вж. направеното по-нататък описание и приложенията към него).

В триодите от следващата група — тип В — акростиховите трипеснеци на Константин Преславски не са записани. Засвидетелствувани са само някои от неговите четирипеснеци. Характерно за тази група триоди е и това, че в сряда и четвъртък от първата седмица на поста намираме трипеснеците на Климент Студит. В останалите дни са поместени трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит.

Към тази група принадлежат следните триоди: Орб., Пл., Хл 133, Кюст., Коп., Боян., Пог. 40, Хл. 138 и 13.1.4. Към същия тип се отнася и БАН 40, но листовете, където са били поместени акростиховите четирипеснеци на Константин Преславски, не са запазени. Към тип В трябва да бъдат отнесени и други 2 триода. Единият от тях се съхранява в библиотеката на Православната митрополия в гр. Сибиу (Румъния) под № 1[1], а части от другия, т. нар. Григоровичев триод, чието местонахождение днес е неизвестно, са публикувани от Срезневски[2]. В тези два среднобългарски триода от XIII в. в канона за Събота сиропустна е отбелязано наличието на тропар, в който се прославят имената на Кирил и Методий и на Иван Рилски. Въз основа на това може да се приеме, че те са еднакви по тип с Орбелския триод. По всяка вероятност в триод № 1 от гр. Сибиу са запазени листовете, където се намират акростиховите четирипеснеци на Константин Преславски, но тъй като този триод не ми бе достъпен, преписите от него не са включени в изданието. Към тип В се отнасят и редица среднобългарски триодни фрагменти от XIII—XIV в., в които има запазени части от великопостни трипеснеци, но поради непълнотата на техния текст те не са включени в списъка на източниците.

В триодите от последната група, или тип Г, навсякъде намираме само трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. В съботните дни са записани само Теодоровите четирипеснеци.

Към тази група се отнасят само руски преписи: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84 и други триоди и триодни фрагменти от т.нар. „Гимовски" тип[3]. Между Тип. 137 и „Гимовските" триоди се наблюдават някои различия, които засягат предимно богородичните тропари, но в основата си всички руски преписи възхождат към общ старобългарски архетип.

По-нататък е направено подробно описание на великопостните трипеснеци и четирипеснеци в различните типове староизводни славянски триоди. В описанието най-напред към всеки тип се изброяват ръкописите, в които е засвидетелстван съответният трипеснец или четирипеснец. След това се дават сведения за състава и разположението на отделните песни. Особеностите в състава и разположението на преводните трипеснеци и четирипеснеци са посочени накратко. Целта на описанието е преди всичко да даде представа за мястото на акростиховите трипеснеци и четирипеснеци на Константин Преславски сред останалите канони. Въпросът за преводните трипеснеци и четирипеснеци на Теодор Студит, Йосиф Песнописец и Климент Студит изисква специално проучване, което не влиза в кръга на поставените тук задачи. След описанието на отделните типове се дават подробни сведения за състоянието на достигналите до нас преписи от акростиховите канони на Константин Преславски. Успоредно с това се отбелязват нарушенията в акростиха и се дават кратки сведения за съдържанието и гласа на съответния трипеснец или четирипеснец. На места са посочени и някои стилни особености на отделни тропари. Въпросите на съдържанието, стила и музикалноструктурната страна на цикъла биха могли да получат по-цялостно осветление едва след проучването и на останалите византийски групи трипеснеци и четирипеснеци, но това би могло да бъде предмет на друга, специална работа.

---

[1] Пиструй, К. Славянски ръкописи в библиотеката на Православната митрополия в Сибиу (Румъния). — Изв. Нар. библиотека „Кирил и Методий", т. XII, 1972, 233—240.

[2] Срезневский, И. Древние славянские памятники юсового письма. СПб., 1868, 117—120; 331—343.

[3] За „Гимовския" тип триоди вж. Момина, М. А. Типы славянской триоди, 114—115.

Към описанието е приложен списък, в който са приведени началните изрази на ирмосите и тропарите в отделните трипеснеци и четирипеснеци според един представителен ръкопис от всеки тип. За тип А това е Бит., но там, където неговият текст се допълва от Жер., текстовете на двата ръкописа се привеждат успоредно. Като представителен ръкопис на тип Б е избран Шаф. Когато неговият текст е непълен или заличен, се използуват 3.III b 18 или F.п.I.68. Тези два триода са почти напълно еднакви по състав и разположение с Шаф. Като представителен ръкопис за тип В е избран Орб., а когато в неговия текст има липси или непълноти, е използуван Пл. За тип Г е избран Тип. 137 със заместник Пог. 41. Ако има по-значителни различия в състава и разположението на отделни трипеснеци или четирипеснеци в рамките на една и съща група, след представителния триод се привеждат последователно текстове и от други триоди, представители на съответните подгрупи.

Акростиховите тропари са изнесени малко встрани от текста, за да се отделят от останалите преводни части. Началните букви на тропарите, които образуват акростиха, са предадени с по-едър шрифт. Когато има нарушения в акростиха, началната буква не се предава с по-едър шрифт.

При публикуването на текстовете в списъка се спазват едиционните принципи, възприети при издаването на акростиховите канони (вж. по-нататък), но тъй като списъкът има за цел само да регистрира състава на великопостните трипеснеци и четирипеснеци чрез началните изрази на техните съставни елементи, при неговото публикуване се въвеждат някои опростявания, за да се улесни наборът на текста. В списъка са изоставени надредните знаци с изключение на паерчиците и знаците за мекост, които се предават винаги със запетая след съответната буква. Съединителните черти на ы и ꙑ не се отбелязват. Използуват се само знаците ьı и ъı. Означенията към някои тропари, които обикновено са посочени в полето на ръкописите със специални съкращения б̄, б҇, ѳ̄, тр҇, различни начертания под формата на рибка[4] и др., не се отбелязват. Не се отбелязват и имената на Теодор Студит и Йосиф Песнописец, които понякога са посочени със специални монограми в полето срещу съответните песни. Техните имена са поставени само ако са изписани вътре в самите указания към отделните канони. На места добавените над реда букви или срички са свалени, без това да е отбелязано специално.

Разположението на трипеснеците спрямо останалите триодни песнопения — самогласните стихири, седалните и подобните — не се отбелязва. Когато трипеснеците или четирипеснеците са разположени между песните на други канони, началото на съответния канон се посочва, като се загражда в скоби. В скоби са отбелязани и началните изрази на онези песнопения (предимно кондаци), които са вмъкнати между трипеснеците в някои триоди. Когато тези песнопения са добавени в полето на ръкописа, както е на много места в Орбелския триод, те не се отбелязват.

В списъка са посочени и номерата на листовете, където се намират съответните трипеснеци и четирипеснеци в ръкописите. В триодните фрагменти листовете не се означават. Не са означени и листовете в 3.IVd107 и НББ

---

[4] За знака рибка и за различните съкращения при означаването на тропарите вж. Момина, М. А. Постная и Цветная триоди . . . , 406—407.

645, тъй като във фотокопията и микрофилмите, с които разполагам от тези два ръкописа, номерацията не навсякъде личи. Трябва да се отбележи, че съществуващата номерация на ръкописите невинаги е вярна. На места тя не отговаря на последователния ред на службите. Така например в Битолския триод листовете са номерирани правилно до л. 66. Оттам нататък редът би трябвало да бъде следният: след л. 66 трябва да стоят листовете, означени с номера от 71 до 80. По-нататък следват листовете, означени с номера от 68 до 70, от 81 до 82, от 88 до 90, от 83 до 87, и листове 67, 93, 91 и 92. От 94 до 101 листовете са означени в правилен последователен ред. В списъка номерата на листовете, които са означени неправилно, са заградени в скоби.

За по-нагледно представяне на състава и разположението на великопостните трипеснеци и четирипеснеци в използуваните източници към описанието са приложени съпоставителни таблици, в които са въведени следните съкращения и знаци:

Йо — Йосифов
Т — Теодоров
Ꙁл — Ꙁлиментов
Ꙁ — Ꙁонстантинов
и — ирмос
т — троичен тропар
б — богородичен тропар
х — означава, че текстът е заличен или изгубен.

Песните и тропарите са означени с цифри, като най-напред е посочен номерът на песента, а след това номерът на тропара. Например Йо 1/1 означава Йосифов трипеснец, първа песен, първи тропар; Т 5/т означава Теодоров трипеснец, пета песен, троичен тропар; Ꙁл9/б означава Ꙁлиментов трипеснец, девета песен, богородичен тропар; Ꙁ 2/б означава Ꙁонстантинов трипеснец, втора песен, богородичен тропар и т.н.

Идентифицирането на съставните елементи на трипеснеците и четирипеснеците е направено въз основа на гръцкото печатно издание на Триода и на два от най-старите гръцки ръкописни триоди — Ват. 771 и Син. 734—735. Номерата и означенията на тропарите са според мястото им в съответните гръцки източници. Така например Т 1/3 означава, че този тропар е трети в първа песен на съответния Теодоров трипеснец в гръцкия печатен триод[5]. При идентифицирането на Ꙁлиментовите трипеснеци за основа се взима Ват. 771, в който тези трипеснеци са представени най-пълно. Ако даден тропар не се среща в гръцкия печатен триод, но е засвидетелствуван във Ват. 771, номерът на този тропар се означава според мястото му във Ват. 771, а след цифрата се поставя буква в. Например Т 5/3^{в} означава, че съответният тропар не се среща в гръцкия печатен триод, но е засвидетелствуван във Ват. 771 на трето място в съответната песен. Ако тропарът не се среща нито в печатния гръцки триод, нито във Ват. 771, но е засвидетелствуван в Син. 734—735, номерът на този тропар се означава според мястото му в Син. 734—735, а след цифрата се поставя буква с. Например Йо5/2^{с} означава, че съответният тропар не се среща нито в печатния гръцки триод, нито във Ват. 771, но е засвидетелствуван в Син. 734—735 на второ място в съответната песен. Ако тропарът не се среща в нито един от посочените гръцки източници, номерът на този тропар се означава според мястото му в представителния триод на групата, а след цифрата се поставя знакът (′). Например Т 8/3′ означава, че третият поред тропар на тази песен в представителния триод на групата не се среща в гръцките източници. Ако на същото място в друг триод има друг тропар, който също не се среща в гръцките източници, след цифрата на този тропар се поставя още един знак (′) — Т 8/3″ и т.н.

---

[5] Трябва да се има предвид, че в печатните издания на Триода троичните и богородичните тропари в Теодоровите трипеснеци са поместени след втория тропар, затова като трети по ред определям тропара, записан след тях. Същото се отнася и за четвъртия тропар, ако има такъв.

В Битолския триод за събота от първата седмица на поста е записан четирипеснец, който не се среща в нито един от използуваните гръцки източници. При неговото означаване в таблицата вместо името на автора се поставя въпросителен знак, а песните и тропарите са номерирани според мястото им в Бит.

Ирмосите са означени само с буква и. Единствено в случаите, когато има по-голямо разместване между отделните песни, пред буквата в скоби се означава номерът на съответната песен заедно с инициалите на автора, например (Т9)и, (Йо8)и и т.н. Когато към дадена песен са посочени различни ирмоси, след буквата се поставят съответно един, два или повече знака (′).

Ако поради повреда или съкращаване на текста идентифицирането на даден тропар или ирмос е невъзможно, неговата сигнатура се загражда в скоби. На места в ръкописите има съединени тропари. В такива случаи в таблицата се използуват съединителни скоби}. Вторият тропар от девета песен на Константиновия четирипеснец за събота от втората седмица на поста в Пог. 40 е разделен на две части. На това място в таблицата тропарът е означен два пъти, но след двете части са поставени съответно една и две вертикални черти. За да се отделят по-ясно от останалите преводни части, акростиховите тропари в трипеснеците и четирипеснеците на Константин Преславски са предадени с по-различен шрифт.

В таблиците са включени всички използувани като източници триоди с изключение на Синод.319 и Соф.84. Не е включен цялостно и Хл.138. От него са поместени само трипеснеците за дните на първата седмица от поста и четирипеснеците за съботните дни на втората, третата и четвъртата седмица от поста. Съботният четирипеснец за петата седмица от поста в Хл.133 също не е включен, тъй като не разполагам с текста на тази част от ръкописа. Останалите ръкописи са описани цялостно въз основа на оригинали, фотокопия или микрофилми. Въз основа на оригинали са описани триодите, съхранявани в НБКМ, БАН и ПНБ, а всички останали триоди са описани въз основа на микрофилми или фотокопия. Посредством микрофилм и фотокопие е работено и с гръцките ръкописни триоди Ват. 771 и Син. 734—735.

В таблиците ръкописите са подредени по типове и в известна хронологическа последователност вътре във всеки тип. Към всяка група най-напред е посочен триодът, който е описан като представителен, а след него са дадени останалите триоди. На места се прибягва до разместване на реда в зависимост от прегрупирането на триодите в подтипове.

Понеделник, I седмица

Тип А: Жер. (32.5.22+НБКМ фр. 9).
Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К. Двата фрагмента взаимно се допълват. Текстът в Ленинградския фрагмент (32.5.22) прекъсва след третия тропар от осма песен на Константиновия трипеснец, а в Софийския фрагмент (НБКМ фр. 9) започва от богородичния тропар на същата песен.
Тип Б: Шаф., 3.IVd107, НБКМ 573, 3. III b 18, 3.IVd4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са първа и осма песен на Йосифовия трипеснец, целият акростихов трипеснец на Константин Преславски и девета песен на Теодоровия трипеснец. Разположение: Йо/К Йо/К К/Т. В състава на първа и осма песен на Константиновия трипеснец са вмъкнати троични тропари, които са всъщност троичните тропари от съответните песни на Теодоровия трипеснец. В БАН 41 се забелязва разместване на тропарите между Йосифовия и Константиновия трипеснец в състава на осма песен (вж. приложената таблица).

Тип В: Орб., Пл., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.В Тип. 137 като богородичен в състава на девета песен на Йосифовия трипеснец е записан тропар, който не се среща в останалите триоди и в печатния гръцки текст на Триода. Същият този тропар се среща в Октоиха. Намираме го в девета песен в канона на Йосиф Песнописец за понеделник, втори глас.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец на Константин Преславски за понеделник от първата седмица на поста е записан общо в 9 ръкописа. Най-пълни са преписите в Жер. (32.5.22+НБКМ фр.9), НБКМ 573, 3.III b 18, 3.IVd4, НББ 645 и НББ 644, където са засвидетелствувани всички акростихови тропари. Поради изгубени листове в Шаф. липсва първа и осма песен, а в БАН 41 е пропуснат третият тропар от осма песен. Пропуснати тропари има и в 3.IVd107 — първият тропар от първа песен и третият тропар от осма песен. Между Жер. и останалите преписи се забелязва различие по отношение на ирмосите, които са посочени към първа и осма песен (вж. изданието на текстовете). Ирмосът към първа песен в Жер. е посочен и като ирмос към първа песен на Йосифовия трипеснец от акростиховия цикъл. Това дава основание да се предположи, че този ирмос е бил записан при някоя от по-късните сверки с гръцкия текст на Триода.

Акростихът се чете ясно във всички преписи. По отношение на началните словоформи различие се забелязва само във втория тропар от осма песен — **сльзьно** в 3.III b 18 срещу **съмъıсльно** в останалите преписи. Това обаче не е нарушило акростиха, тъй като и двете словоформи започват с буква **с**.

По съдържание акростиховият трипеснец за понеделник от първата седмица на поста е свързан с началото на Великия пост. Авторът се обръща към вярващите и ги призовава да приемат поста като средство за пречистване на душите и телата. Изтъква се ролята и значението на поста за спасението на човешкия род и се подчертава необходимостта от съпровождането на поста с добри дела. В структурата на съдържанието се забелязва следната схема: първите два тропара на всяка песен са с призивно съдържание, а третият тропар има молитвено-покаянен характер. Последните тропари, както и в останалите трипеснеци, са богородични. В съдържанието на отделни тропари се забелязва влиянието на Теодор Студит. По всяка вероятност под влияние на Теодоровия трипеснец е продиктуван и изборът на гласа — втори.

Акростих: ГРАНЄСА ДОБРА

Вторник, I седмица

Тип А: Няма запазени преписи.

Тип Б: Шаф., З.IVd107, НБКМ 573, З.III b 18, З.IVd4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Константин Преславски. Разположение: Йо/К Йо/К Йо/К. В състава на Константиновите песни с изключение на втора песен в Шаф. са вмъкнати троичните тропари от съответните песни на Теодоровия трипеснец.

Тип В: Орб., Пл., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец на Константин Преславски за вторник от първата седмица на поста е записан общо в 8 ръкописа. Най-пълен е преписът в Шаф., където са засвидетелствувани всички акростихови тропари. В останалите преписи е пропуснат третият тропар от втора песен. Освен него в З. IV d 107 са пропуснати и други акростихови тропари (вж. приложената таблица). В БАН 41 част от тропарите във втора песен са заменени с тропари от съответната песен на Теодоровия трипеснец. По всяка вероятност това е било направено при опит за сверяване с гръцкия текст на Триода. Между отделните преписи се забелязва различие по отношение на ирмоса, който е посочен към втора песен (вж. изданието на текстовете). Различията, които се забелязват по отношение на началните словоформи, са незначителни. Във втория тропар от първа песен в НББ 645 и НББ 644 погрешно е написано **тъı** вм. **къı**, а в богородичния тропар от девета песен в З. III b 18 е написано адамла вм. авраамлꙗ. Последното различие не е довело до нарушаване на акростиха, тъй като и двете словоформи започват с буква а.

По съдържание трипеснецът за вторник от първата седмица на поста има изцяло покаянно-призивен характер. Тук отново се чувствува влиянието на Теодор Студит, но се забелязва и заимствуване от Великия канон на Андрей Критски (сравни първия тропар от втора песен). Влиянието на Теодор Студит е дало отпечатък и върху музикално-композиционната структура на трипеснеца, който е написан на пети глас. Използувани са и ирмосите от съответните песни на Теодоровия трипеснец.

Акростих: КОНСТАНТИНОВА.

Сряда, I седмица

Тип А: Няма запазени преписи.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, НБКМ 573, З. III b 18, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Константин Преславски. Разположение: Йо/К Йо/К Йо/К. В състава на Константиновите песни са вмъкнати троичните тропари от съответните песни на Теодоровия трипеснец. З. IV d 107 показва известно различие от останалите триоди в тази група. В него на мястото на осма песен от Йосифовия трипеснец е записана осма песен от трипеснеца на Климент Студит.

Тип В: Орб., Пл., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Климент Студит. Разположение: Йо/Кл Йо/Кл Йо/Кл. В състава на Климентовия трипеснец намираме същите троични тропари, които са записани и в триодите от тип Б.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за сряда от първата седмица на поста е записан в 8 ръкописа. С изключение на 3. IV d 107 и БАН 41 всички останали преписи са пълни. В 3. IV d 107 са пропуснати третият тропар от осма песен и първият тропар от девета песен, а в трета песен като богородичен е записан богородичният тропар от осма песен. В осма песен само е посочено, че богородичният трябва да се търси назад: ѳ҃. нє корєнє ддва назд̂ : — . В БАН 41 вместо богородичния тропар на девета песен е записан богородичният тропар от девета песен на Климентовия трипеснец. По отношение на началните словоформи, които образуват акростиха, се забелязват следните различия: В първия тропар на трета песен в БАН 41 глаголът снѩктъ (3 л. ед. ч. сег. вр.) е заменен със съществителното снѩнниє, но това не е нарушило акростиха, тъй като началната буква є се е запазила. В първия тропар на осма песен в Шаф. и 3. IV d 107 съществителното собствено аронъ е предадено с йотация на началното а — ѩронъ. Разместване на началните думи, което е довело до нарушаване на акростиха, се забелязва в 3. IV d 107 във втория тропар на девета песен. В богородичния тропар на девета песен в 3. IV d 107 и НББ 645 е написано адъ вм. ѩдъ.

По съдържание трипеснецът е посветен на темата за кръста и кръстните Христови страдания. Написан е на четвърти глас.

Акростих: С Л А В А К Р И Ж N А Ѩ.

Четвъртък, I седмица

Тип А: Жер. (НБКМ фр. 9+32.5.22).

Засвидетелствувани са трипеснеците на Константин Преславски и на Климент Студит. Разположение: К/Кл К/Кл К/Кл. Двата фрагмента взаимно се допълват. Текстът от Софийския фрагмент (НБКМ фр. 9) продължава в Ленинградския фрагмент (32.5.22).

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 573, 3.III b 18, 3.IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Константин Преславски. Разположение: Йо/К Йо/К Йо/К. В състава на Константиновите песни са вмъкнати троичните тропари от съответните песни на Теодоровия трипеснец. В НБКМ 573, 3. IV d 4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41 се наблюдават известни различия в състава на трипеснеците в сравнение с останалите 3 ръкописа от тази група. Първите 3 тропара в четвърта песен на Константиновия трипеснец са заменени със съответните тропари на Теодоровия трипеснец. В девета песен на Йосифовия трипеснец вместо първия тропар е записан първият тропар на Теодоровия трипеснец, а Йосифовият тропар е поместен между първите 2 тропара в девета песен на Константиновия трипеснец (вж. приложената таблица). По всяка вероятност посочените промени са настъпили при опит за сверяване с гръцкия текст на Триода.

Тип В: Орб., Пл., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Климент Студит. Разположение: Йо/Кл Йо/Кл Йо/Кл. В състава на Климентовите песни намираме троичните тропари от трипеснеца на Теодор Студит, а така също и 2 тропара от акростиховия трипеснец на Константин Преславски — богородичния тропар от четвърта песен и третия тропар от девета песен. Това дава основание да се предполага, че триодите от тип В възхождат към оригинал, подобен на триодите от тип Б. В него първоначално на второ място са били записани трипеснеците на Константин Преславски заедно с троичните тропари на Теодор Студит. При последвалите опити за поправяне на текста Константиновите трипеснеци са били заменени с Теодоровите, но това не е станало последователно. В сряда и четвъртък от първата седмица на поста вместо Теодоровите тропари са били записани тропарите от трипеснеците на Климент Студит, а два от Константиновите тропари в четвъртък от първата седмица на поста са останали незасегнати.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец: Акростиховият трипеснец за четвъртък от първата седмица на поста е записан в 9 ръкописа. Два от тропарите — богородичният тропар от четвърта песен и третият тропар от девета песен, са засвидетелствувани в още 5 ръкописа. Най-пълни са преписите в Жер. (НБКМ фр. 9+32.5.22) и в З. III b 18, където са засвидетелствувани всички акростихови тропари. В останалите преписи има липсващи тропари (вж. приложената таблица). Поради лошото състояние на ръкописа в Шаф. са засвидетелствувани, и то твърде фрагментарно, само третият тропар и богородичният от четвърта песен. В НБКМ 573, З IV d 4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41 местата на втория и третия тропар от осма песен са разменени. Текстът на богородичния тропар от четвърта песен в триодите от тип В е претърпял известно изменение, което е довело до заличаване на началната буква о в акростиха. Изменение се забелязва и в третия тропар от осма песен във всички преписи. По всяка вероятност първоначално тук е стояло междуметието о, което е било изпуснато при преписването — [о] славныи петре и павле. . . (цитирам по Жер.).

По съдържание акростиховият трипеснец за четвъртък от първата седмица на поста е свързан с възпоминанието за Христовите апостоли. Трипеснецът е написан на първи глас.

Акростих: И А П О С Т (О) Л С К А Ѩ.

Петък, I седмица

Тип А: Бит., Жер. (НБКМ фр. 9).

В Бит. са засвидетелствувани Йосифовият трипеснец (без пета песен) и Константиновият трипеснец (без първите три тропара на пета песен). Разположение: Йо/К Йо/К Йо/К. В състава на Константиновите песни са вмъкнати троичните тропари от трипеснеца на Теодор Студит. В Жер. (НБКМ фр. 9) е засвидетелствувана цялата пета песен на Константиновия трипеснец и ирмосът от пета песен на Климентовия трипеснец. По всяка вероятност разположението в този ръкопис е било следното: К/Кл [К/КЛ К/Кл].

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, НБКМ 573, F.п.I.92, З. III b 18, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Константин Преславски. Разположение: Йо/К Йо/К Йо/К. В състава на Константиновите песни са вмъкнати троичните тропари от трипеснеца на Теодор Студит. В НБКМ 573, F.п.I.92, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41 вместо богородичния тропар от девета песен на Константиновия трипеснец е записан друг богородичен тропар. Този тропар се среща в състава на девета песен на Теодоровия трипеснец в триодите от тип В и в Тип. 137. В печатния гръцки текст на Триода този тропар няма съответствие, но той е записан в състава на девета песен на Теодоровия трипеснец в гръцкия ръкописен триод от X в. Син. 734—735. В НББ 645 и НББ 644 в пета песен на Йосифовия трипеснец е вмъкнат първият тропар от пета песен на Теодоровия трипеснец.

Тип В: Орб., Пл., Хл. 133, Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Ирмосът към девета песен на Теодоровия трипеснец в триодите от тази група съвпада с ирмоса към девета песен на Константиновия трипеснец. Въз основа на това може да се направи извод, че триодите от тип В възхождат към оригинал, в който първоначално е бил записан Константиновият трипеснец, но по-късно е бил заменен от Теодоровия.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за петък от първата седмица на поста е записан в 11 ръкописа. Най-пълен е преписът в З. III b 18, където са засвидетелствувани всички акростихови тропари. Поради изгубени листове в Бит., Жер. (НБКМ фр. 9) и Шаф. преписите са непълни. В НБКМ 573, З. IV d 4, F.п.I.92, НББ 645, НББ 644 и БАН 41 богородичният тропар от девета песен е заменен с богородичния тропар от Теодоровия трипеснец. В З. IV d 107 и БАН 41 има пропуснати тропари (вж. приложената таблица). Към осма песен в различните преписи са посочени 3 различни ирмоса (вж. изданието на текстовете). По отношение на началните словоформи, които образуват акростиха, се забелязва изменение в първия тропар от пета песен в НБКМ 573, F.п.I.92, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41. Вторият тропар от девета песен в З. III b 18 започва с бг҃обор'ца, а в останалите преписи с борьца (цитирам по Бит.). Това различие не е довело до нарушаване на акростиха, тъй като началната буква в не се е променила.

По съдържание акростиховият трипеснец за петък от първата седмица на поста е свързан с църковното възпоменание за кръста и кръстните Христови страдания. Написан е на втори глас.

Акростих: СЄ СЛОВО ДОБРО.

Събота, I седмица

Тип А: Бит.

Между песните на канона за Теодор Тирон, чиято памет се отбелязва в събота от първата седмица на поста, е записан четирипеснец на първи глас. Засега този четирипеснец няма гръцко съответствие. В гръцките ръкописни триоди Ват. 771 и Грот. Δ.β.I. са поместени 2 четирипеснеца, които се приписват на Теодор Студит, но те се отличават от четирипеснеца в Бит. В триодите от останалите 3 групи — Б, В и Г — няма четирипеснец. В тях е записан само канонът за Теодор Тирон.

Понеделник, II седмица

Тип А: Бит.

Ръкописът показва голяма непоследователност по отношение на записаните в него трипеснеци за този ден. Засвидетелствувани са първа и осма песен на Йосифовия трипеснец, първа песен на Теодоровия трипеснец, девета песен на Климентовия трипеснец за вторник (!) от втората седмица на поста, девета песен на Климентовия трипеснец за понеделник от втората седмица на поста и девета песен на Константиновия трипеснец. Разположение: Йо/Т Йо/Кл (Вт. II, 9) Кл/К. По всяка вероятност констатираната непоследователност при записването на трипеснеците се е получила при съкращаването на първоначалните 4 цикъла трипеснеци (за това вж. в следващата глава на изследването).

Тип. Б: Шаф., З. IV d 107, НБКМ 573, З. III b 18, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В НББ 645 и НББ 644 вторият тропар от първа песен на Теодоровия трипеснец погрешно е вмъкнат между тропарите в първа песен на Йосифовия трипеснец.

Тип В: Орб., Пл., Коп., БАН 40, Пог. 40, Хл. 138, 13. 1. 4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. От акростиховия трипеснец за понеделник от втората седмица на поста е запазена само девета песен. Началото на втория тропар е заличено, поради което от акростиха са запазени само 3 букви. От частично запазения текст се вижда, че този трипеснец има покаянно-молитвено съдържание. Написан е на шести глас.

Акростих: - - - - - - - - λ - λ Н.

Вторник, II седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, НБКМ 573, З. III b 18, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. По отношение на ирмосите към вторите песни на Йосифовия и Теодоровия трипеснец в триодите от тази група, както и в триодите от останалите 2 групи (В и Г) се забелязват някои различия. В НБКМ 573, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41 към втора песен на Йосифовия трипеснец са посочени два ирмоса. В НБКМ 573 първият ирмос съвпада с ирмоса, посочен в печатния гръцки текст на Триода, а в останалите ръкописи е записан ирмосът, посочен към втора песен на Йосифовия трипеснец в триодите от тип В (вж. приложения списък). Вторият ирмос е всъщност ирмосът, който стои пред втора песен на Теодоровия трипеснец в печатния гръцки текст на Триода. В З. III b 18 и в триодите от тип В е посочен само първият ирмос (вж. приложената таблица). В останалите триоди към втора песен на Йосифовия трипеснец е посочен само ирмосът, който стои и в печатния гръцки текст на Триода. В Шаф. този ирмос е записан два пъти — веднаж съкратено, а след това изцяло. Към втора песен на Теодоровия трипеснец в З. IV d 107 е посочен ирмосът, който в триодите от тип В (с изключение на Пог. 40) стои на първо място (вж. приложения списък). В НБКМ 573,З.IV d 4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41 е посочен следният ирмос: **видитє. ꙗко азь єсмь б҃ь вашь ижє кⷬтомь. . .** (цитирам по НБКМ 573), а в останалите триоди от тази група — Шаф. и З. III b 18 — намираме ирмоса, посочен и в печатния гръцки текст на Триода. По всяка вероятност посочените различия се дължат на факта, че много често различните ирмоси към втора песен започват по един и същи начин — **видитє видитє ꙗко азъ єсмь богъ. . .** (вж. в печатния ирмологий). Когато тези ирмоси са били записвани съкратено, т.е. само началният израз, за следващия преписвач невинаги е било ясно кой от различните ирмоси е бил означен с този начален израз. Затова много често са били допускани грешки и непоследователности. Такива грешки и непоследователности се забелязват и в други трипеснеци от великопостния цикъл (вж. приложената таблица). Различия по отношение на посочените ирмоси има и в останалите две песни. В З. IV d 107 към осма песен на Теодоровия трипеснец е посочен следният ирмос: **ц҃рѣ нєбєⷭнаго. єгожє исповѣдашѫ плѣнєни ѿроци. . .**, а в НББ 645 и НББ 644 към девета песен на Теодоровия трипеснец е записан ирмосът: **вьз'вєлич'им' тє нєпорочноую мт҃рь. . .** (цитирам по НББ 645). Различия се наблюдават и по отношение на богородичните тропари в девета песен на Теодоровия трипеснец. Богородичният тропар, който е записан в Шаф. (вж. началото на текста в приложения списък), НБКМ 573, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41, съвпада с богородичния тропар на същата песен в новоизводния светогорски превод на Триода. Същия тропар намираме и в триодите от т. нар. „Гимовски“ тип (група Г). Трябва да се отбележи, че този богородичен тропар е включен в девета песен на канона за Събота сиропустна в новоизводния светогорски превод на Триода. В З. IV d 107 и З. III b 18 е записан друг богородичен тропар. Той е записан в девета песен на Теодоровия трипеснец и в триодите от тип В, както и в руския триод Тип. 137. Интересно е , че този богородичен тропар също е засвидетелстван в канона за Събота сиропустна. Намираме го в най-старите гръцки ръкописни триоди Син. 734—735 и Ват. 771, а така също и във всички староизводни славянски триоди. В неговото съдържание са намерили отглас събитията от иконоборческия период. Ето текста на този богородичен тропар според Орб. триод: **ты єси ч҃таа єрєси побѣждаащи. и нєсториꙗ растрьзавьши. на тѧ хоулы гл҃ща. сама нн҃ѣ иконы твоѫ и с҃на твоєго врагы побѣждаѫщии.**

Тип В: Орб., Пл., Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Към втора песен на Теодоровия трипеснец с изключение на Пог. 40 са посочени два ирмоса. Вторият ирмос съвпада с ирмоса, посочен в печатния гръцки триод. За богородичния тропар в девета песен на Теодоровия трипеснец вж. бележките към триодите от тип Б.

Тип Г: Тип 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. За богородичните тропари в девета песен на Теодоровия трипеснец вж. бележките към триодите от тип Б.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за вторник от втората седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Началото на богородичния тропар в осма песен е заличено, но може да се възстанови по смисъл (вж. изданието на текстовете).

Съдържанието на трипеснеца е подчинено на темата за страшния Христов съд и необходимостта от покаяние през времето на поста. Отглас от древното тематично свързване на песнопенията през втората седмица на поста с евангелската притча за блудния син намираме в съдържанието на първия тропар от девета песен. Вторият тропар от девета песен е заимствуван почти изцяло от трипеснеца на Теодор Студит. Акростиховият трипеснец е написан на осми глас.

Акростих: НА ТЄЧЄН(Н)Н СЄМ.

Сряда, II седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, НБКМ 573, З. III b 18, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В З. IV d 4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41 в трета песен на Йосифовия трипеснец погрешно е вмъкнат тропар от Теодоровия трипеснец (вж. приложената таблица). В НББ 645 и НББ 644 се забелязват някои различия по отношение на ирмосите в сравнение с останалите ръкописи.

Тип В: Орб., Пл., Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F. I. 680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за сряда от втората седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Нарушения в акростиха няма. По съдържание трипеснецът е свързан с църковното възпоминание за кръста и кръстните Христови страдания. Пряко заимствуване от Теодоровия трипеснец се забелязва в третия тропар от трета песен. С Теодоровия трипеснец съвпада и гласът — трети.

Акростих: СН ХВАЛА ДОБРА.

Четвъртък, II седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, НБКМ 573, З. III b 18, З IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип В: Орб., Пл., Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.
Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за четвъртък от втората седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Началато на богородичния тропар в осма песен е заличено.

По съдържание акростиховият трипеснец за четвъртък от втората седмица на поста е свързан с църковното възпоминание за Христовите апостоли. Тук отново се чувствува влиянието на Теодор Студит, главно по отношение на образността, а също и с някои преки заимствувания (сравни втория тропар от девета песен с първия тропар от същата песен на Теодоровия трипеснец). Прави впечатление умелото използуване на етимологически фигури в съдържанието на отделни тропари. Така например в първия тропар от девета песен са употребени последователно на пет места думи с корен **благ-** (вж. изданието на текстовете). Подобен творчески маниер на писане, който е бил характерен за византийските химнографи по това време, се наблюдава и на други места в цикъла. Трипеснецът е написан на четвърти глас.
Акростих: Н С Є П Ꙗ И Н (Є) Ꙃ І Ꙗ Л О.

Петък, II седмица

Тип А: Бит., Жер. (НБКМ 574).
Двата ръкописа взаимно се допълват. Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски.
Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 573, 3. III b 18, 3. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.
Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип В: Орб., Пл., Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.
Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.
Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за петък от втората седмица на поста е записан в два ръкописа. В Бит. са засвидетелствувани цялата пета песен и последните 3 тропара от девета песен, а в Жер. (НБКМ 574) са засвидетелствувани осма (без ирмоса) и девета песен. Така че двата преписа взаимно се допълват. Началото на първия тропар от осма песен в Жер. не е запазено, но може да се възстанови по смисъл. По всяка вероятност този тропар е започвал със съществителното **жьзлъ**. Трипеснецът за петък от втората седмица на поста е свързан тематично с църковното възпоминание за кръста и кръстните Христови страдания, а в трипеснеците на Константин Преславски Христовият кръст често се сравнява с жезъл (сравни втория тропар от осма песен в трипеснеца за понеделник от четвъртата седмица на поста или първия тропар от девета песен в трипеснеца за сряда от първата седмица на поста). Следователно в акростиха би трябвало да се възстанови буква **ж**. Трипеснецът е написанн на шести глас.

Акростих: Н К Р Н (Ж) И О Є П А Ч Є.

Събота, II седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са четирипеснеците на Теодор Студит и на Константин Преславски. Разположение: Т/К Т/К Т/К Т/К. Прави впечатление, че в състава на Теодоровите песни няма троични тропари. По всяка вероятност те са били извадени, тъй като четирипеснецът е записан на първо място. В гръцките ръкописи и печатни триоди на първо място стоят песните на Йосифовия четирипеснец, в които няма троични тропари.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 573, F.п.I.92, 3. III b 18, 3. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Според състава и разположението на четирипеснеците за събота от втората седмица на поста триодите от тип Б се обособяват в 3 отделни групи. В първата група, към която се отнасят Шаф., НБКМ 573, F.п.I.92, 3. III b 18, 3. IV d 4 и БАН 41, е записан само четирипеснецът на Теодор Студит. В осма песен обаче са вмъкнати 2 тропара от седма песен на Йосифовия четирипеснец (вж. приложената таблица). Във втората група, към която се отнасят НББ 645 и НББ 644, намираме следния състав: най-напред са записани първите 3 песни (шеста, седма и осма) на Теодоровия и Йосифовия четирипеснец. В осма песен на Теодоровия четирипеснец отново намираме тропари от седма песен на Йосифовия четирипеснец (вж. приложената таблица). След това е записана девета песен на Теодоровия четирипеснец и девета песен от четирипеснеца на Константин Преславски. В песните на Теодоровия четирипеснец, които са записани на първо място, няма троични тропари. Тези тропари са вмъкнати в песните на Йосифовия четирипеснец и в девета песен на Константиновия четирипеснец, тъй като те стоят на второ място. Ето схемата на разположението: Т/Йо^{а} Т/Йо^{а} Т/Йо^{а} Т/К. Отделно от триодите в група Б стои 3. IV d 107. Неговият състав и разположение е напълно еднакъв с Бит., т.е. засвидетелствувани са четирипеснеците на Теодор Студит и на Константин Преславски.

Тип В: Орб., Пл., Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Съставът и разположението на четирипеснеците в тази група са следните: най-напред са записани първите 3 песни (шеста, седма и осма) на Йосифовия и Теодоровия четирипеснец. В състава на осма песен на Теодоровия четирипеснец отново намираме 2 тропара от седма песен на Йосифовия четирипеснец, което още веднаж показва, че в основата на този тип триоди лежи оригинал, подобен на триодите от тип Б. В състава на Теодоровите песни, които стоят на второ място, троичните тропари са налице. По-нататък следва девета песен от четирипеснеца на Константин Преславски и девета песен от четирипеснеца на Теодор Студит. Ето схемата на разположението: Йо^{а}/Т Йо^{а}/Т Йо^{а}/Т К/Т. От тази схема се отклонява единствено Пог. 40, в който четирипеснеците са записани отделно. Най-напред е записан Теодоровият четирипеснец, а след него първите 3 песни (шеста, седма и осма) на Йосифовия четирипеснец и девета песен на Константиновия четирипеснец.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствуван е само четирипеснецът на Теодор Студит.

Акростихов четирипеснец. Акростиховият четирипеснец за събота от втората седмица на поста е записан изцяло в 2 ръкописа. В тях са засвидетелствувани всички акростихови тропари. Девета песен е записана в още 7 ръкописа. Вторият тропар от девета песен в Пог. 40 е разделен на две, т.е. представен е като два тропара. Нарушение на акростиха се забелязва в третия тропар от седма песен. И в двата запазени преписа този тропар започва с буква є, вместо с очакваната буква с. По всяка вероятност в този тропар е станало някакво разместване на началните думи. По-малка е вероятността формата за 3 л. ед. ч. сег. вр. на спомагателния глагол бꙑти в тази част от акростиха да представя диалектната форма „ет“, тъй като формата єст изцяло изписана се среща на още две места в акростиха. В 3. IV d 107 в третия тропар от осма песен началната словоформа гн҃ е заменена с вл̑ко. В Пог. 40 в началото на третия тропар от девета песен към дателната местоименна форма тєбѣ е прибавен предлог къ. Други нарушения не се забелязват.

По структура четирипеснеците на Константин Преславски са еднакви с четирипеснеците на Йосиф Песнописец. Те се състоят от 3 тропара и богородичен. В първите 2 тропара се възхваляват подвизите и делата на мъчениците за Христовата вяра, а в третия тропар се отправят молитви за починалите. В съдържанието на четирипеснеца за събота от втората седмица на поста отново се чувствува влиянието на Теодор Студит. На места се забелязват и преки заимствувания от Теодоровия четирипеснец (сравни първия тропар от седма песен). От Теодоровия четирипеснец са заимствувани гласът (трети), както и част от ирмосите.

Акростих: ДОБРО Є(С)Т БОГА ПꙖТИ.

Понеделник, III седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 573, F.п.I.92, 3. III b 18, 3. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип В: Орб., Пл., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В Орб. Теодоровият трипеснец неточно е означен със седми глас.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за понеделник от третата седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Няма нарушения в акростиха. Трипеснецът има покаянно съдържание. Освен от Теодоровия трипеснец се забелязват заимствувания и от трипеснеца на Йосиф Песнописец (сравни първия тропар от осма песен). Трипеснецът е написан на шести глас.

Акростих: ПРАВИЛА ЧИСТА.

Вторник, III седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, F.п.I. 68, НБКМ 573, 3. III b 18, 3. IV d 4, Ат. (НБКМ 578), ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В НБКМ 573, 3. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644 и БАН 41 богородичният тропар във втора песен на Теодоровия трипеснец е заменен. Същият тропар е поместен и в печатното издание на Триода. В НББ 645 и НББ 644 първият тропар от осма песен на Теодоровия трипеснец погрешно е вмъкнат във втора песен (вж. приложената таблица). Забелязват се и някои различия между ръкописите по отношение на посочените ирмоси.

Тип В: Орб., Пл., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В триодите от „Гимовския" тип богородичните тропари в Теодоровия трипеснец са заменени с тропари, които са поместени и в печатното издание на Триода. В тези триоди първият тропар от осма песен на Теодоровия трипеснец е записан и в осма песен на Йосифовия трипеснец. Между двата текста се забелязва различие в превода.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за вторник от третата седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Началото на първия тропар от осма песен е заличено, но може да се възстанови по смисъл (вж. изданието на текстовете). Заличено е и началото на богородичния тропар от девета песен. Началната буква є тук се възстановява от текста на акростиха. Трипеснецът има покаянно съдържание. Забелязва се влияние от страна на Йосифовия трипеснец, особено в първите 2 тропара на осма и девета песен. От Йосифовия трипеснец е заимствуван гласът (първи) заедно с ирмосите.

Акростих: С Н N А (П) О К А А N Н (Є).

Сряда, III седмица

Зип А: Бит.

Тасвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 1157, F.п.I.68, НБКМ 573, 3. III b 18, 3. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В девета песен на Йосифовия трипеснец погрешно е вмъкнат първият тропар от девета песен на Теодоровия трипеснец.

Тип В: Орб., Пл., Хл. 133, Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Грешката, която е допусната в триодите от тип Б, се наблюдава и тук. В девета песен на Йосифовия трипеснец е вмъкнат първият тропар от девета песен на Теодоровия трипеснец. Това е още едно указание, че триодите от двете групи (Б и В) възхождат към общ прототип.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за сряда от третата седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Началото на богородичния тропар от осма песен е заличено. Началната буква т се възстановява от текста на акростиха.

По съдържание трипеснецът е свързан с църковното възпоминание за кръста и кръстните Христови страдания. Написан е на четвърти глас.

Акростих: Д О Б Р О Є С (Т) П Ѩ Т Н.

Четвъртък, III седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 1157, F.п.I.68, НБКМ 573, 3. III b 18, 3. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В ПНБ 66, НББ 645 и НББ 644 в четвърта песен на Йосифовия трипеснец погрешно е вмъкнат тропар от четвърта песен на Теодоровия трипеснец.

Тип В: Орб., Пл., Кюст., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В Тип. 137 местата на четвърта песен на Йосифовия и Теодоровия трипеснец са разменени. Най-напред е записана четвърта песен на Теодоровия трипеснец, а след това четвърта песен на Йосифовия трипеснец: Т/Йо Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за четвъртък от третата седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Началото на втория тропар от осма песен е заличено. Началната буква с се възстановява от текста на акростиха. В съответствие с църковното възпоминание на този ден в трипеснеца се отправят молитви и славословия към Христовите апостоли. Трипеснецът е написан на втори глас.

Акростих: Н Б О (Г) А (С) Л А В Н Т Н.

Петък, III седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 1157, F.п.I.68, НБКМ 573, 3. III b 18, 3. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В НБКМ 573,3. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644 и БАН 41 в осма песен на Теодоровия трипеснец е записан друг троичен тропар. Ето неговото начало според НБКМ 573: тебѣ славоу ѡцю н с҃ноу. сь с҃тынмь д҃хомь пⷬнсно пⷬнноснмь. . .

Тип В:. Орб., Кюст., Хл. 133, Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между Тип. 137 и триодите от „Гимовския“ тип се забелязва същото различие по отношение на троичните тропари в осма песен на Теодоровия трипеснец, което бе отбелязано и в триодите от тип Б. В „Гимовските“ триоди е записан същият троичен тропар, който е записан в НБКМ 573 и в други триоди от тип Б (вж. приложената таблица). В „Гимовските“ триоди богородичният тропар в пета песен на Теодоровия трипеснец е заменен с тропар, поместен и в печатния гръцки текст на Триода.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за петък от третата седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Първата половина от текста на третия тропар в осма песен е заличена. По всяка вероятност тропарът е започвал с думата землꙗ. Към такова предположение води съдържанието на запазената част от текста. Може да се приеме, че съдържанието на този тропар е било приблизително следното: „Земята и небето и всички неща, които са на тях, се ужасиха, като те видяха на кръста, Христе, теб, основалия небето и земята и сътворилия всичко с премъдрост.“ Тропар с подобно съдържание е включен и в сряда от втората седмица на поста (трета песен, втори тропар).

Съдържанието на трипеснеца е съгласувано с църковното възпоминание за кръста и кръстните Христови страдания, което се отбелязва в петък. На места в трипеснеца отново са използувани етимологически фигури (сравни богородичния тропар в осма песен и първия тропар в девета песен). Забелязва се влияние от страна на Йосифовия трипеснец, от който са заимствувани гласът (пети) и ирмосите.

Акростих: ПО ВСЄН (З)ЄМЛН.

Събота, III седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са четирипеснеците на Теодор Студит и на Константин Преславски. Разположение: Т/К Т/К Т/К. В шеста, седма и осма песен на Теодоровия четирипеснец няма троични тропари. Троичен тропар има само в девета песен, но той е по-различен от троичния тропар в гръцките източници. Различни от гръцките източници са и богородичните тропари в седма и девета песен на Теодоровия четирипеснец, както и ирмосите към осма и девета песен.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 1157, F.п.I. 68, 3. III b 18, НБКМ 573, 3. IV d 4, Ат. (НБКМ 578+Ат. 2159), ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41. Триодите от тип Б се обособяват в 2 основни групи. В Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 1157, F.п.I. 68, НБКМ 573, 3. III b 18, 3. IV d 4, Ат. и ПНБ 66 е записан само четирипеснецът на Теодор Студит. В състава на този четирипеснец между ръкописите се наблюдават известни различия. В НБКМ 573, 3. IV d 4 и ПНБ 66 троичният тропар в девета песен е заменен с тропар, който намираме и в печатния гръцки текст на Триода, а в 3. IV d 107 е заменен богородичният тропар в девета песен. Различия се наблюдават и по отношение на ирмосите, посочени към осма песен. В НБКМ 573 в девета песен на Теодоровия четирипеснец е поместен тропар, срещу който няма гръцко съответствие. Ето неговия текст: сь с҃тыими ѥже прѣставиль ѥси Хⷭе. вѣрныиѥ рабы своѥ. споⷣби слове вь кровѣхь вѣчьныихь сьрадовати се. В НББ 645, НББ 644 и БАН 41 освен Теодоровия четирипеснец е записан и четирипеснецът на Константин Преславски. Песните на Константиновия четирипеснец обаче са разположени твърде разбъркано — осма песен е записана като шеста с ирмоса от шеста песен на Йосифовия четирипеснец, шеста песен е записана като седма, девета песен като осма, а седма песен като девета с ирмоса от девета песен на Йосифовия четирипеснец. В НББ 645 и НББ 644 Теодоровите песни са записани на първо място, а Константиновите на второ. По всяка вероятност поради тази причина в тях са вмъкнати тропари от Теодоровия четирипеснец, които заместват троичните тропари (вж. приложената таблица). В БАН 41 Константиновите песни са записани на първо място, а Теодоровите на второ. Същия състав и разположение намираме и в триодите от тип В. БАН 41 съвпада с триодите от тип В и по отношение на следващите великопостни трипеснеци и четирипеснеци, което показва, че една част от неговия текст (приблизително от средата на третата седмица на поста) е била преписана от извод, сходен по тип с триодите от група В. В НББ 644 преписвачът на ръкописа е пропуснал осма песен на Теодоровия четирипеснец заедно с девета песен на Константиновия четирипеснец и е записал направо девета песен на Теодоровия четирипеснец заедно със седма песен на Константиновия четирипеснец. По всяка вероятност пропускът е направен съзнателно, тъй като в НББ 645, който е преписан от един и същ оригинал с НББ 644, осма песен е означена два пъти (вж. приложения списък). В подкрепа на предположението, че съкращаването е направено съзнателно, говори и фактът, че в началото на четирипеснеца преписвачът на НББ 644 е написал „трипеснец“, а не „четирипеснец“. Ето схемата на разположение според НББ 645: Т/К(8) Т/К(6) Т/К(9) Т/К(7).

Тип В: Орб., Пл., Кюст.+Кюст. (ЛОИИ), Хл. 133, Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Както бе посочено, съставът и разположението на четирипеснеците в тази група триоди съвпада с БАН 41. Записани са четирипеснеците на Константин Преславски и на Теодор Студит в следния ред: най-напред е записана осма песен на Константиновия четирипеснец с ирмоса от шеста песен на Йосифовия четирипеснец, след това шеста песен на Теодоровия четирипеснец. Следват шеста песен на Константиновия четирипеснец и седма песен на Теодоровия четирипеснец, девета песен на Константиновия четирипеснец и осма песен на Теодоровия четирипеснец, седма песен на Константиновия четирипеснец с ирмоса от девета песен на Йосифовия четирипеснец и девета песен на Теодоровия четирипеснец. Ето схемата на разположението: К(8)/Т К(6)/Т К(9)/Т К(7)/Т. В Коп. Теодоровият четирипеснец не е записан. Записан е само Константиновият четирипеснец в същия ред и състав, както в останалите триоди.

Тип Г: Тип. 137, Синд. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

В тази група триоди е записан само четирипеснецът на Теодор Студит. В Тип. 137 съставът е напълно еднакъв с „Шафариковия“ тип триоди (в приложения списък са дадени началните изрази на тропарите според З. III Ь 18, тъй като в Шаф. има заличени места от текста). В триодите от „Гимовския“ тип богородичните тропари в седма и девета песен, както и троичният тропар в девета песен са заменени с тропари, които са включени в печатното издание на Триода. В „Гимовския“ тип триоди намираме и отбелязания в НБКМ 573 тропар в девета песен на Теодоровия четирипеснец, срещу който няма гръцко съответствие. Ето началото на този тропар според Пог. 41: съ ст҃ми ꙗже прѣставилъ еси Х҃е. вѣрнꙑꙗ рабꙑ твоꙗ сп҃си...

Акростихов четирипеснец. Акростиховият четирипеснец за събота от третата седмица на поста е записан общо в 12 ръкописа. В най-правилна последователност песните са записани в Бнт. В останалите ръкописн местата на песните са разменени (вж. по-горе). В Бит. текстовете на част от тропарите са запазени частично (вж. изданието). В Коп. е пропуснат вторнят тропар от седма песен, а в Хл. 138 — богородичният тропар от осма песен. В Хл. 133 са пропуснати вторият тропар от шеста песен и третият тропар от осма песен, а поради изрязване на лнстове е заличен почти изцяло (останали са само отделни буквн) текстът на богородичния тропар в девета песен и на цялата седма песен. В НББ 644 е пропусната девета песен. Промени в началннте думи се забелязват на следните места: във втория тропар от шеста песен първата дума брань в Пл. е заменена с огнь, а в НББ 645 и НББ 644 — с рана (вж. изданието на текстовете). Във втория тропар от седма песен в Пл. е прнбавено междуметието о. Във втория тропар от осма песен местата на първите две думи в НББ 645 и НББ 644 са разменени. Разместване се забелязва и в началото на богороднчния тропар от осма песен в Пл. В БАН 41 първата дума любнмн в третня тропар от осма песен е заменена с възлюбленьнн (вж. изданието). С изключение на Бит. във всички останали преписи предлог на, с който започва третият тропар от девета песен,е заменен с предлог въ. Привндно нарушение на акростиха има в третия тропар от шеста песен и в третня тропар от седма песен. Тук трябва да се възстанови формата ꙗже, в. п. мн. ч. м. р. от нже. Чрез тази форма е била изразена буква є в акростиха, което показва, че първоначално текстът е бнл написан с глаголица (по-подробно за това вж. в главата за езиковите особености на акростиха).

В съдържанието на четирипеснеца за събота от третата седмица на поста се чувствува влиянието на Теодор Студит (особено това личи в първите тропари на шеста песен). Съставът и редът на песните в Бит. дават основание да се твърди, че от Теоўоровия четирипеснец са занмствувани гласът (осмн) заедно с част от ирмосите. Ирмосите, конто са посочени в останалите преписи, не би трябвало да се взимат под внимание, тъй като местата на песните там са разменени и е настъпило разбъркване.

Акростих: СБЄРꙖТЄ СЄ СЛОВꙖНН.

Понеделник, IV седмица

Тип А: Бит., Жер. (НБКМ 574).

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К. В Жер. (НБКМ 574) е запазен само текстът на първите песни, но тъй като те напълно съвпадат с Бит., следва да се приеме, че останалите песни имат същия състав и разположение.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, НБКМ 1157, F.п.I.68, НБКМ 573, F.п.I.92, З. III b 18, З. IV d 4, Ат. 2159, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между триодите се забелязва различие по отношение на богородичните тропари в девета песен на Йосифовия трнпеснец и в осма песен на Теодоровия трипеснец. В една част от ръкописите тези тропари съвпадат с печатното издание на Триода, а в друга — с богородичните тропари в триодите от тип В и в Тип. 137. Богородичният тропар в осма песен на Теодоровия трипеснец е включен и в гръцкия ръкописен триод от XI в. Ват. 771. (вж. приложените списък и таблица). Наблюдават се известни различия и по отношение на ирмосите към осма песен на Теодоровия трипеснец.

Тип В: Орб., Пл., Кюст., Хл. 133, Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.
Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.
Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Богородичните тропари в осма песен на Теодоровия трипеснец и в девета песен на Йосифовия трипеснец в Тип. 137 съвпадат с триодите от тип В и с част от триодите в група Б, а в „Гимовските“ триоди се покриват с печатното издание на Триода (вж. списъка и таблиците).

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за понеделник от четвъртата седмица на поста е записан в два ръкописа. В Бит. са засвидетелствувани всички акростихови тропари, а в Жер. (НБКМ 574) — само първа песен. Началото на третия тропар от първа песен в Бит. е заличено, но този тропар е запазен изцяло в Жер. Почти изцяло е заличен и първият тропар от девета песен в Бит. Неговата начална буква о се възстановява от текста на акростиха.

Съдържанието на този трипеснец, както и на останалите трипеснеци през седмицата, е съобразено по тематика с поклонението на Христовия кръст, което се извършва през четвъртата седмица от поста, наречена още Кръстопоклонна. Трипеснецът е написан на трети глас.

Акростих: ХРСТА ЖЄ ПОНТЄ.

Вторник, IV седмица

Тип А: Бит.
Засвидетелствувани са осма и девета песен на Климентовия и Константиновия трипеснец. Разположение: [Кл/К] Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ 1157+фр. 11, F.п.I.68, НБКМ 573, 3. III b 18, 3. IV d 4, Ат. 2159, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.
Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В осма песен на Теодоровия трипеснец са вмъкнати два тропара от осма песен на Климентовия трипеснец. В 3. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645 и НББ 644 намираме и богородичния тропар от осма песен на Климентовия трипеснец. В тези триоди се забелязват и други различия в състава на трипеснеците. В осма песен на Йосифовия трипеснец са вмъкнати 2 тропара от осма песен на Теодоровия трипеснец, а във втора песен на Теодоровия трипеснец е записан следният богородичен тропар (цитирам по 3. IV d 4): єдина вьведє вь чл҃вѣчьство стран'но рожьство. ѥдина нє прниѥть ѿ ѥства т'лє. бє‿сѣмєнє нєтлѣн'но рожьство подьѥм'ши. тѣмь тє истин'ноую бц҃оу. достоино зємльнии оублажаѥмь чт҃аѩ. Различия и размествания се наблюдават и по отношение на ирмосите към отделни песни (предимно към втора песен).

Тип В: Орб., Пл., Кюст., Хл. 133, Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.
Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В тази група триоди също намираме отбелязаните тропари от осма песен на Климентовия трипеснец в състава на осма песен на Теодоровия трипеснец. Този факт е още едно указание, че триодите от двете групи — Б и В — възхождат към общ прототип.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между Тип. 137 и триодите от „Гимовския" тип се наблюдават някои различия в състава на трипеснеците. В „Гимовските" триоди във втора песен на Теодоровия трипеснец е записан същият богородичен тропар, който бе отбелязан по-горе в част от триодите на група Б. Ето неговото начало според Пог. 41: ѥдина введе въ чловцтво странно рⷭ҇жтво. . . В Тип. 137 е записан богородичният тропар от печатния триод. В девета песен на Теодоровия трипеснец троичният тропар в Тип. 137 съвпада с печатния триод, а в „Гимовските" триоди е записан друг троичен тропар. Ето неговото начало според Пог. 41: о прⷭ҇ѵтоѥ безначалноѥ трисъставное ѥдиньство ѥствомь. . . Богородичният тропар в тази песен в „Гимовските" триоди съвпада с печатния триод, а в Тип. 137 се отличава от него и съвпада с триодите от тип Б и В.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за вторник от четвъртата седмица на поста е записан само в Бит. Поради изгубени листове втора песен не е запазена. Запазени са само осма и девета песен. В съдържанието на трипеснеца се забелязват заимствувания от Йосифовия трипеснец. С Йосифовия трипеснец съвпада и гласът — осми. В богородичния тропар на осма песен и в първия тропар на девета песен е засвидетелствуван музикалният знак „тита" — тѣмж̇є и ж̇є (вж. изданието на текстовете).

Акростих: [Н СЛА]ВНТЄ ДРꙖВО.

Сряда, IV седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Техните песни са разположени след трета, осма и девета песен на канона за поклонението на кръста по следния начин: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, F.п.I. 68, З. III b 18, Ат. 2159, З. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

В Шаф., F.п.I. 68, З. III b 18, Ат. 2159 и БАН 41 са засвидетелствувани трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Техните песни са разположени след трета, осма и девета песен на канона за поклонението на кръста по следния начин: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В З. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645 и НББ 644 е засвидетелствуван само Йосифовият трипеснец. Неговите песни са разположени след трета, осма и девета песен на втория канон, който е записан на утренната в сряда от четвъртата седмица на поста в тези ръкописни триоди. В девета песен са вмъкнати 2 тропара от Климентовия трипеснец и троичният тропар от девета песен на Теодоровия трипеснец. Между посочените ръкописи и останалите триоди от тип Б без З. IV d 107 се забелязва различие и по отношение на богородичния тропар в трета песен на Йосифовия трипеснец. Изолирано от всички триоди в група Б стои З. IV d 107. В него също както в Бит. са засвидетелствувани трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Техните песни са разположени по същия начин, както в Бит. — след трета, осма и девета песен на канона за поклонението на кръста.

Тип В: Орб., Пл., Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Техните песни са разположени след трета, осма и девета песен на канона за поклонението на кръста по следния начин: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Във всички триоди тези трипеснеци са записани отделно от канона за поклонението на кръста. В Тип. 137 те са записани след канона, а в триодите от „Гимовския" тип — преди канона. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между Тип. 137 и „Гимовските" триоди се забелязва различие по отношение на богородичния тропар в трета песен на Йосифовия трипеснец.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за сряда от четвъртата седмица на поста е записан в 2 ръкописа. Поради лошото състояние на Бит. текстът на много тропари е повреден. В З. IV d 107 са запазени всички акростихови тропари. Трипеснецът е написан на първи глас.

Акростих: С Є Д N С К Р Н Ж N О Є.

Четвъртък, IV седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., ТФ(БАН 37), З. IV d 107, НБКМ фр. 11, F.п.I. 68, F.п.I. 92, З. III b 18, З. IV d 4, Ат. 2159, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41. Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип В: Орб., Пл., Кюст., Хл. 133, Коп., Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4. Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за четвъртък от четвъртата седмица на поста е записан само в Бит. Поради лошото състояние на ръкописа текстът на много от тропарите е заличен в началото. Това създава затруднения при разчитането на акростиха. Сравнително лесно се възстановява последната част от фразата, където е заличена само една буква — . . . . В Ꙗ Р (N) Н Н. Преди тази дума се четат ясно буквите Ж и Є, т.е. ЖЄ. Лесно може да се възстанови и началото на богородичния тропар от четвърта песен. По всяка вероятност той е започвал с предлог нз — нз корене несеѡва, както е в много други тропари от цикъла (сравни богородичния тропар от осма песен в трипеснеца за сряда от първата седмица, богородичния тропар от пета песен в трипеснеца за петък от втората седмица, богородичния тропар от осма песен в трипеснеца за сряда от петата седмица и др.). Следователно преди ЖЄ е стояла буква Н.

По съдържание трипеснецът е свързан предимно с поклонението на кръста, но са включени и тропари, посветени на апостолите. Трипеснецът е написан на рядко използувания във византийската химнография седми глас. На седми глас е написан и трипеснецът на Теодор Студит за същия ден.

Акростих: - - - (Н) Ж Є В Ꙗ Р (N) Н Н.

Петък, IV седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К [Кл/К]. Листовете, където е била записана девета песен на двата трипеснеца, не са запазени.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, НБКМ фр. 11, F.п.I. 68, З. III b 18, З. IV d 4, Ат. 2159, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В ПНБ 66, НББ 645 и НББ 644 богородичният тропар в пета песен на Теодоровия трипеснец е заменен с тропара, който е поместен и в печатното издание на Триода. Забелязват се и значителни различия между ръкописите по отношение на ирмосите към отделните песни. В ПНБ 66 и 3. IV d 4 към пета песен на Теодоровия трипеснец са посочени два ирмоса.

Тип В: Орб., Пл., Хл. 133, Коп., Боян. (НБКМ 579), Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за петък от четвъртата седмица на поста е записан само в Бит. Поради изгубени листове девета песен не е запазена. От листа, където е била записана тази песен в Бит., е останало само малко парче в долния край, на което от едната страна личат началните букви с . . . и пла . . на третия и богородичния тропар в девета песен на Климентовия трипеснец (към богородичния тропар е запазено и означението б҃). От обратната страна на отрязъка личат само отделни букви а, ѣ, в, ра, ь, концовка: — , и чж — в края на редовете. По всяка вероятност тези букви са част от текста на тропарите в девета песен на Константиновия трипеснец, но те не биха могли да дадат някаква по-конкретна представа за останалия текст. По-нататък са останали още два отрязъка от следващите два листа. От едната страна на първия отрязък личи начална буква т, а над нея с киновар е написана буква н. Срещу тази буква е поставен знакът, който стои срещу типикарските означения в ръкописа или срещу текста на ирмосите — •※ . По всяка вероятност началната буква т е част от текста на някаква стихира, която е била записана след трипеснеца за петък от четвъртата седмица на поста, а киноварната буква н — част от текста на указанията към тази стихира. На обратната страна на отрязъка не личат никакви букви. На другия отрязък ясно личи началната буква д и глаголическата буква Ⰶ҃ с титла над нея. Това показва, че буква д е началото на богородичен тропар. Може би това е началото на богородичния тропар в седма песен на Теодоровия четирипеснец за събота от четвъртата седмица на поста, който започва с буква д — дѣваа мати . . . (цитирам по Шаф.). На обратната страна на отрязъка не личат никакви букви.

В съдържанието на трипеснеца за петък от четвъртата седмица на поста се забелязват заимствувания от Теодоровия трипеснец. Трипеснецът е написан на четвърти глас.

Акростих: С П (А С) Є N Н Є - - - - .

Събота, IV седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са непълно четирипеснеците на Теодор Студит и на Константин Преславски. Разположение: [Т/К Т/К] Т/К Т/К. От наличния текст се вижда, че в Теодоровите песни, които са поместени на първо място, липсват троичните тропари.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, НБКМ фр. 11, F.п.I. 68, F.п.I. 92, 3. III b 18, 3. IV d 4, Ат. 2159, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

В Шаф., 3. IV d 107, НБКМ фр. 11, F.п.I. 68, F.п.I. 92, 3. III b 18, 3. IV d 4, Ат. 2159 и ПНБ 66 е засвидетелствуван само четирипеснецът на Теодор Студит. В 3. IV d 107 се забелязва разместване на местата на тропарите. В шеста песен най-напред е посочен следният ирмос: м҃итвѫ си пролѣѫ кь го҃у . . . , след него следният тропар: пр҃рци сь м҃ки ст҃ими . . . По-нататък следват втори тропар от седма песен, втори тропар от осма песен, втори тропар от девета песен и следният богородичен тропар: прѣбы ꙗкоже прѣже б҃а родила єси. . . В НББ 645 и НББ 644 са засвидетелствувани четирипеснеците на Теодор Студит и на Константин Преславски. Техните песни са разположени по следния начин: Т/К Т/К Т/К Т/К. В състава на Теодоровите песни са запазени троичните тропари. В шеста песен на Теодоровия трипеснец погрешно е вмъкнат тропар от седма песен на същия трипеснец. В БАН 41 също са засвидетелствувани двата четирипеснеца — на Константин Преславски и на Теодор Студит, но техните песни са разположени в обратен ред — К/Т К/Т К/Т К/Т. Същото разположение намираме и в триодите от следващата група — В.

Тип В: Орб., Пл., Хл. 133, Коп., Боян. (НБКМ 579+4.5.12), Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са четирипеснеците на Константин Преславски и на Теодор Студит. Разположение: К/Т К/Т К/Т К/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84.

Засвидетелствуван е само четирипеснецът на Теодор Студит. В F.I. 680 като четвърти в девета песен е записан следният тропар: живꙋ и см҃рти г҃ьтвоуꙗ щєдрє. . .

Акростихов четирипеснец. Акростиховият четирипеснец за събота от четвъртата седмица на поста е записан в 12 ръкописа. Поради изгубени листове в Бит. не са запазени шеста и седма песен, в Боян. — седма и осма песен, а в Пл. — богородичният тропар в девета песен. В останалите ръкописи песните са запазени, но има пропуснати тропари (вж. приложената таблица). Промени в началните думи, които образуват акростиха, се забелязват на следните места: Във втория тропар от шеста песен в Орб. вм. течениємь е написано сѣчениємь. Богородичният тропар в шеста песен би трябвало да започва с буква о. Във всички запазени преписи обаче този тропар започва с предлог къ — кь бо҃у сн҃оу си имѫщи дрьзновєниє. . . (цитирам по Орб.). Съпоставката с други подобни текстове показва, че първоначално тук е стоял предлог оу. Ето няколко примера от други тропари в цикъла на Константин Преславски: имѫщє славии ꙋ Х҃а дрьзновєниє (четвъртък втора седмица, четвърта песен, първи тропар — цитирам по Бит.); имѫщи пр҃чистаꙗ дрьзновлєниє д҃во м҃ти ꙋ Х҃а б҃а. . . (понеделник, пета седмица, IX песен, богородичен тропар — цитирам по Бит.); єгожє ты родила єси ст҃аꙗ д҃во м҃и ꙗко имѫщи ꙋ нєго много дрьзновлєниє ч҃стаꙗ . . . (вторник, шеста седмица, втора песен, богородичен тропар — цитирам по Бит.). В по-късните преписи предлог оу е бил заменен с предлог къ. Ето пример за подобна замяна в цикъла на Константин Преславски: в първия тропар от девета песен на четирипеснеца за събота от втората седмица на поста в Бит. е записано ... имѫщє ꙋ х҃а дрьзновєниє ..., а в Пл. ... имѫщє дрьзновлєниѥ кь хоу ... За изразяване на буква о в акростиха е била използувана първата съставка на двубуквеното начертание ѹ. Това се наблюдава и на други места в акростиха (вж. индекса на началните словоформи към главата за езиковите особености на акростиха). В третия тропар от седма песен в НББ 645 и НББ 644 вм. направи е написано оучини. В богородичния тропар от седма песен в Коп. и Хл. 138 предлог о е заменен с предлог къ. Първият тропар от осма песен в Бит. започва със спомагателния глагол бꙑти — єстє вѣры прѣстрали ..., а в останалите преписи с наречието єлико — єлико вы прѣтрьпѣстє ... (цитирам по Орб.). И в двата случая обаче акростихът не е нарушен, тъй като на това място стои буква є. Във втория тропар от девета песен в НББ 645 и НББ 644 вм. мѫчєници е написано страстотрьпьци. Разместване на началните думи се забелязва в Коп. в третия тропар от девета песен. В богородичния тропар от девета песен в Пог. 40 вм. исаиꙗ е написано вєлиꙗ.

Структурата в съдържанието на трипеснеца е същата, както в останалите четирипеснеци. В първите два тропара се възпяват подвизите и делата на мъчениците, а в третия тропар се отправят молитви за починалите. Последните тропари са богородични. Четирипеснецът е написан на шести глас. **Акростих:** СТВ(О)РЄНОЄ НА ЗЄМЛИ.

Понеделник, V седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, F.п.I. 68, F.п.I. 92, Гилф. 74, З. III b 18, З. IV d 4, Ат. 2159, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

В Шаф., З. IV d 107, F.п.I. 68, Ат. 2159, ПНБ 66, З. III b 18 и БАН 41 са засвидетелствувани трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В З. IV d 107 вместо девета песен на Йосифовия трипеснец са записани следните тропари: вторият тропар от първа песен на Теодоровия трипеснец, първият тропар от осма песен на Йосифовия трипеснец и троичният и богородичен тропар от девета песен на Теодоровия трипеснец за понеделник четвъртата (!) седмица на поста. В останалите ръкописи от тази група са засвидетелствувани тропари от 3 трипеснеца — на Йосиф Песнописец, на Климент Студит и на Теодор Студит. В състава на песните обаче се наблюдава голяма напоследователност и разместване. В първа песен на Йосифовия трипеснец последният тропар е от първа песен на Теодоровия трипеснец. В НББ 645 и НББ 644 това е първият тропар, а в F.п.I. 92, З. IV d 4 и Гилф. 74 — богородичният тропар. Понататък е записана първа песен на Климентовия трипеснец, но в нея има вмъкнати тропари от първа песен на Теодоровия трипеснец и от първа песен на Йосифовия трипеснец (вж. приложената таблица). Следват осма песен на Йосифовия трипеснец, осма песен на Климентовия трипеснец, в която са вмъкнати 3 тропара от осма песен на Теодоровия трипеснец, девета песен на Йосифовия трипеснец с тропари от осма и девета песен на Теодоровия трипеснец и девета песен на Климентовия трипеснец с тропари от девета песен на Теодоровия трипеснец. Основната причина за пъстротата в състава на посочените ръкописи би трябвало да се търси преди всичко в редакторските грешки и неточности при съкращаването на първоначалните четири цикъла трипеснеци — на Йосиф Песнописец, на Теодор Студит, на Климент Студит и на Константин Преславски (по-подробно за това вж. в следващата глава на изследването).

Тип В: Орб., Пл., Хл. 133, Коп., Боян. (4.5.12), БАН 40, Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между ръкописите се забелязват различия по отношение на посочените ирмоси към отделни песни.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за понеделник от първата седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Няма нарушения в акростиха.

Трипеснецът има покаянно съдържание. Написан е на втори глас.

Акростих: ПРИИМИ БОЖЄ МИ.

Вторник, V седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, F.п.I. 68, Ат. 2159, F.п.I. 92, 3. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В F.п.I. 92, 3. IV d 4, НББ 645 и НББ 644 в състава на втора и осма песен на Йосифовия трипеснец има вмъкнати тропари от трипеснеца на Теодор Студит (вж. приложената таблица).

Тип В: Орб., Пл., Хл. 133, Коп., БАН 40, Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I.680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В F.I.680 третият тропар от девета песен на Теодоровия трипеснец е записан на мястото на ирмоса и на своето редовно място. В същия ръкопис богородичният тропар в осма песен на Йосифовия трипеснец е заменен с тропара, който намираме в печатното издание на Триода. В Пог. 41 се забелязват различия по отношение на посочените ирмоси.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за вторник от петата седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Въпреки че на места текстът е заличен, началните букви на тропарите се четат ясно. Трипеснецът има покаянно съдържание. Написан е на пети глас.

Акростих: ПꙖНИЄ СЄ МАЛОЄ.

Сряда, V седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски (без девета песен). Разположение: Кл/К Кл/К Кл/[К].

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, ТФ (НБКМ 203), F.п.I. 68, Ат. 2159, НБКМ 205, 3. IV d 4, ПНБ 66, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

В Шаф., 3. IV d 107, F.п.I. 68, Ат. 2159 и БАН 41 са засвидетелствувани трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В Шаф. и F.п.I. 68 богородичният тропар в трета песен на Йосифовия трипеснец съвпада с печатното издание на Триода, а в 3. IV d 107, Ат. 2159 и БАН 41 с тропара, който е поместен в триодите от група В. С триодите от група В последните 3 ръкописа се свързват и с наличието на троичния тропар от осма песен на Теодоровия трипеснец в осма песен на Йосифовия трипеснец (вж. приложената таблица). В останалите триоди от група Б (без ТФ НБКМ 203) се наблюдава същата пъстрота в състава на трипеснеците, каквато бе отбелязана и в трипеснеците за понеделник от петата седмица на поста. Тук отново са засвидетелствувани тропари от трипеснеците на Йосиф Песнописец, Теодор Студит и Климент Студит и отново се наблюдава голяма непоследователност и разместване при записването на тези тропари (вж. приложената таблица). В ТФ (НБКМ 203) е засвидетелствувана само част от девета песен на Йосифовия трипеснец и цялата девета песен на Константиновия трипеснец. С това посоченият фрагмент се отличава от всички останали ръкописи, което дава основание да се предполага, че съставът и редът на трипеснеците в него са били по-различни.

Тип В: Орб., Пл., Хл. 133, Коп., Боян. (НБКМ 579), БАН 40, Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В осма песен на Йосифовия трипеснец е вмъкнат троичният тропар от осма песен на Теодоровия трипеснец.

Тип Г: Синод. 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Някои особености в състава на трипеснеците свързват Пог. 41 с триодите от група В (сравни приложената таблица).

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за сряда от петата седмица на поста е засвидетелствуван в 2 ръкописа. В Бит. са запазени трета и осма песен, а в ТФ (НБКМ 203) — девета песен. Така че двата преписа взаимно се допълват. В Бит. няма нарушение на акростиха. В ТФ (НБКМ 203) богородичният тропар от девета песен започва с относителното местоимение **иже** (вж. изданието на текстовете). Съдържанието на тропара обаче показва, че първоначалната правилна форма на това местоимение е била формата за винителен падеж единствено число женски род **ѭже**: [**ѭже**] **вси роди Хвалеть матерь Х҃вѫ възвеличимь ми** . . . , т. е. „тази, която хвалят всички родове — майката Христова — ние да възвеличим . . . “ В ръкописа първоначалната винителна форма **ѭже** е била заменена от формата **иже**, тъй като в развоя на българския език относителното местоимение **иже** още към края на XI в. е престанало да се употребява в говоримата реч. Формата **иже** е продължила да се употребява само в книжвния език като обща форма за всички падежи, родове и числа[6]. Следователно тази част от акростиха трябва да се прочете **СИЛѪ**, а не **СИЛИ**.

---

[6] Мирчев, К. Историческа граматика, 168—169.

По съдържание трипеснецът е свързан с църковното възпоминание за кръста и кръстните Христови страдания. Написан е на трети глас. **Акростих:** ПОДАЖД МН СНЛѪ.

Четвъртък, V седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит (без трета песен) и на Константин Преславски. Те са записани отделно от Великия канон на Андрей Критски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, F.п.I. 68, Ат. 2159, НБКМ 205, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В НБКМ 205 са запазени само ирмосът и първият тропар на Йосифовия трипеснец (четвърта песен). Трипеснеците са разположени отделно от Великия канон на Андрей Критски (в З. IV d 107 и НББ 645 след канона, а в останалите триоди преди канона). В Шаф. трипеснеците са записани два пъти — веднаж преди канона и втори път след канона. В БАН 41, който, както бе посочено, от средата на третата седмица на поста отразява особеностите на триодите от тип В, трипеснеците са записани след четвърта, осма и девета песен на Великия канон на Андрей Критски. Между триодите се наблюдава различие по отношение на богородичния тропар в четвърта песен на Йосифовия трипеснец и по отношение на някои ирмоси. В З. IV d 4 и НББ 644 в осма песен на Йосифовия трипеснец е вмъкнат тропар от Климентовия трипеснец (вж. приложената таблица). В Шаф., F.п.I. 68, Ат. 2159, З. IV d 4 и НББ 644 е отразена една интересна особеност на стихирите след Великия канон на Андрей Критски. В тях е направен опит за подреждане на стихирите в азбучен акростих.

Тип В: Орб., Пл., Хл. 133, Коп., Боян. (НБКМ 579), БАН 40, Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Те са поместени след четвърта, осма и девета песен на Великия канон на Андрей Критски. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Те са поместени отделно от Великия канон на Андрей Критски. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между ръкописите се забелязва различие по отношение на богородичния тропар в четвърта песен на Йосифовия трипеснец, както и по отношение на някои ирмоси.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за четвъртък от петата седмица на поста е записан само в Бит. Първите два тропара и началото на третия тропар в четвърта песен не са запазени поради изгубени листове. Началните букви се възстановяват от текста на акростиха.

По съдържание трипеснецът е подчинен тематично на църковното възпоминание за Христовите апостоли, което се отбелязва всеки четвъртък. Първите два тропара на осма и девета песен са заимствувани от трипеснеца на Йосиф Песнописец. В третия тропар от девета песен обаче са намерили отглас конкретни исторически събития от началната епоха на славянската писменост. В него авторът се обръща с молитва към Христовите апостоли и ги моли да запазят „разгонените от триезичници божии раби, които се скитат по земи“ (вж. изданието на текстовете и главата за оригиналната старобългарска част в текста на Триода и нейния автор). В богородичния тропар на осма песен умело са използувани етимологични фигури: вл̑цє д҃во м҃ти. владома ма свободи ты ч҃саꙗ. ѿ власти неприꙗзниньныѫ. рож̑ьшиꙗ вк̑ѫ. владѫщаго твариѫ си. . . Трипеснецът е написан на осми глас.

Акростих: (ПОП)РАТИ ВРАГА.

Петък, V седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, F.п.I. 68, F.п.I. 92, Ат. 2159, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между ръкописите се забелязват различия по отношение на ирмосите към отделни песни.

Тип В: Орб., Пл., Хл. 133, Коп., БАН 40, Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. *Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.*

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за петък от петата седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Няма нарушения на акростиха.

По съдържание трипеснецът е свързан тематично с църковното възпоминание за кръста и кръстните Христови страдания, което се отбелязва всеки петък. От Теодоровия трипеснец са заимствувани гласът (шести) и част от ирмосите.

Акростих: ПОШТЄНИЄМ СИМ.

Събота, V седмица

Тип А: Бит., Жер. (НБКМ фр. 9).

Засвидетелствувани са четирипеснеците на Теодор Студит и на Константин Преславски. Те са записани отделно от канона към Богородичния акатист. В Бит. текстът прекъсва след третия тропар от девета песен на Теодоровия четирипеснец, а в Жер. (НБКМ фр. 9) текстът е запазен от този тропар нататък. Така двата преписа взаимно се допълват. Разположение: Т/К Т/К Т/К Т/К. В състава на девета песен на Теодоровия четирипеснец в Жер. (НБКМ фр. 9) липсва троичният тропар.

Тип Б: Шаф., З. IV d 107, F.п.I. 68, Ат. 2159, З. IV d 4, НББ 645, НББ 644.

Засвидетелствуван е само четирипеснецът на Теодор Студит. Той е записан след шеста, седма, осма и девета песен на канона към Богородичния акатист. В БАН 41 четирипеснецът е изпуснат. По отношение на богородичния тропар в девета песен се забелязва различие между триодите от тази група. В З. IV d 4, НББ 645 и НББ 644 е записан следният тропар: выше оума рож̑ьство ти б҃жиꙗ м҃ти . . . (цитирам по З. IV d 4).

Тип В: Орб., Пл., Коп., БАН 40, Хл. 138.

Засвидетелстван е само четирипеснецът на Теодор Студит. Неговите песни са записани след шеста, седма, осма и девета песен на канона към Богородичния акатист. В Пог. 40 четирипеснецът не е записан.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84.

Засвидетелстван е само четирипеснецът на Теодор Студит. Той е записан отделно от канона към Богородичния акатист. Между ръкописите се забелязва различие по отношение на богородичните тропари към осма и девета песен и по отношение на троичния тропар в осма песен.

Акростихов четирипеснец. Акростиховият четирипеснец за събота от петата седмица на поста е засвидетелстван в два ръкописа. В Бит. са запазени шеста, седма и осма песен, а в Жер. (НБКМ фр. 9) — девета песен. Така до нас са достигнали всички акростихови тропари.

В четирипеснеца се прославят Христовите мъченици и се отправят молитви за починалите. От Теодоровия четирипеснец са заимствувани гласът (пети) и всички ирмоси.

Акростих: ꙖСН СТР(А)СТ ОТРПЧꙖ.

Понеделник, VI седмица

Тип А: Бит.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, F.п.I. 68, Ат. 2159, 3. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип В: Орб., Пл., Кюст., БАН 40, Пог. 40, Хл. 138.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за понеделник от шестата седмица на поста е записан само в Бит. Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Няма нарушения в акростиха.

Трипеснецът има покаянно съдържание, но наред с това са включени и тропари, свързани тематично с наближаващия празник Вайя или Цветница. От Теодоровия трипеснец са заимствувани ирмосите и гласът (първи).

Акростих: СЄ ДОБРО ПꙖННЄ.

Вторник, VI седмица

Тип А: Бит., Жер. (НБКМ фр. 9).

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К. В Жер. (НБКМ фр. 9) текстът прекъсва след ирмоса на осма песен на Климентовия трипеснец. По отношение на ирмосите към втора песен на Климентовия и Константиновия трипеснец между двата преписа се забелязва различие.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, F.п.I. 68, Ат. 2159, Виен. 173, 3. IV d 4, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. По отношение на ирмосите към отделни песни се забелязват различия между ръкописите.

Тип В: Орб., Пл., Кюст., Хл. 133, Григ. 1720, Коп., БАН 40, Пог. 40, Хл. 138, 13.1.4.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между ръкописите се забелязва различие по отношение на богородичния тропар във втора песен на Теодоровия трипеснец.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за вторник от шестата седмица на поста е записан в 2 ръкописа. В Жер. (НБКМ фр. 9) е запазена само втора песен, а в Бит. са засвидетелствувани всички акростихови тропари. Няма нарушения в акростиха.

Трипеснецът има покаянно съдържание, но е свързан тематично с приближаващите празници Лазарево възкресение и Неделя Вайя или Цветница. В отделни тропари се забелязват заимствувания от Йосифовия трипеснец. Трипеснецът е написан на втори глас.

Акростих: КОЛ ЄСТ КРАСНО.

Сряда, VI седмица

Тип А: Бит., Жер. (НБКМ фр. 9).

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К. Поради изгубени или зацапани листове в Жер. (НБКМ фр. 9) е запазена само част от текста на трипеснеците.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, F.п.I. 68, Ат. 2159, Виен. 173, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В осма песен на Теодоровия трипеснец във Виен. 173, НББ 645 и НББ 644 е записан тропар, който не се среща в останалите триоди. Ето неговото начало според Виен. 173: ин҃ѧ ра̂ѹи сє сиωнє Хⷭь б҃ь нашь маⷭрдиꙗ ради . . . Забелязват се и различия по отношение на някои ирмоси.

Тип В: Орб., Пл., Кюст. (Крак. фр.), Хл. 133, Коп., БАН 40, Пог. 40, Хл. 138.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за сряда от шестата седмица на поста е записан в 2 ръкописа. В Жер. е запазена добре само трета песен. Листът, където е записана осма песен, е силно зацапан. Сравнително по-ясно се четат само началните букви на тропарите, а от останалия текст личат отделни думи или букви. В Бит. са засвидетелствувани всички акростихови тропари. Няма нарушения в акростиха.

Съдържанието на трипеснеца е свързано тематично с дневното възпоминание за кръста и приближаващите празници Лазарево възкресение и Неделя Вайя. На места се забелязва влияние от Йосифовия трипеснец. Трипеснецът е написан на четвърти глас.

Акростих: БОЖИИ БО ДАР ЄСТ.

Четвъртък, VI седмица

Тип А: Жер. (НБКМ фр. 9).

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/К.

Тип Б: Шаф., 3. IV d 107, F.п.I. 68, Ат. 2159, Виен. 173, НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип В: Орб., Пл., Кюст., Хл. 133, Коп., БАН 40, Пог. 40, Хл. 138.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т.

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между Тип. 137 и останалите ръкописи от тази група се забелязва различие по отношение на богородичния тропар в четвърта песен на Теодоровия трипеснец. В триодите от „Гимовския“ тип богородичният тропар съвпада с печатния гръцки текст на Триода.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за четвъртък от шестата седмица на поста е записан само в Жер. (НБКМ фр. 9). Засвидетелствувани са всички акростихови тропари. Няма нарушения в акростиха.

Съдържанието на трипеснеца е свързано с дневното възпоминание за Христовите апостоли и с приближаващите празници Лазарево възкресение и Неделя Вайя. Трипеснецът е написан на шести глас. На същия глас е написан и Теодоровият трипеснец за този ден.

Акростих: ТѨМЖЄ ХВАЛИМ.

Петък, VI седмица

Тип А: Жер. (НБКМ фр. 9).

Засвидетелствувани са трипеснеците на Климент Студит и на Константин Преславски. Разположение: Кл/К Кл/К Кл/[К]. Поради загубени листове част от текста не е запазена, а поради замърсяване на запазения лист друга част от текста е заличена.

Тип Б: Шаф., НБКМ 933, F.п.I. 68, Ат. 2159, Виен. 173. НББ 645, НББ 644, БАН 41.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. В НБКМ 933 е запазена само последната част от трипеснеците за този ден, където са засвидетелствувани тропарите от девета песен на Йосифовия трипеснец. Това показва, че разположението на трипеснеците в този триод е било по-различно. За съжаление цялата предишна част на ръкописа е изгубена, поради което не биха могли да се правят някакви по-конкретни изводи за състава и разположението на останалите великопостните трипеснеци и четирипеснеци. В НББ 645 и НББ 644 е настъпило голямо разместване на отделни песни, ирмоси и тропари (вж. приложената таблица).

Тип В: Орб., Пл., Кюст., Хл. 133, БАН 40, Пог. 40, Хл. 138.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В пета песен на Йосифовия трипеснец е записан богородичният тропар от четвърта песен на Йосифовия трипеснец за четвъртък (!) от шестата седмица на поста (вж. приложения списък).

Тип Г: Тип. 137, Синод. 319, Пог. 41, Соф. 84.

Засвидетелствувани са трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. Разположение: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Между Тип. 137 и останалите триоди от тази група се забелязват различия по отношение на богородичните тропари в осма и девета песен на Йосифовия трипеснец. В „Гимовските“ триоди тези тропари съвпадат с печатния триод.

Акростихов трипеснец. Акростиховият трипеснец за петък от шестата седмица на поста е записан само в Жер. (НБКМ фр. 9). Листът, където е записана пета песен, е твърде много изтрит, поради което текстът се чете трудно. С големи усилия могат да се прочетат началните изрази на тропарите и някои думи и изрази от останалия текст. Осма песен е запазена добре, а девета песен не е достигнала до нас поради изгубени листове. От запазения текст се вижда, че съдържанието на трипеснеца е свързано с приближаващите празници Лазарево възкресение и Неделя Вайя. В запазения текст на осма песен гласът не е означен, а в пета песен е изтрит. Въз основа на ирмосите обаче би могло да се приеме, че трипеснецът е написан на четвърти глас. **Акростих:** ХРСТА ДА В[ПНЄМ].

ИЗВОДИ ЗА РАЗВОЯ НА ВЕЛИКОПОСТНИТЕ ТРИПЕСНЕЦИ И ЧЕТИРИПЕСНЕЦИ В СЪСТАВА НА ТРИОДА

От направеното описание на староизводните славянски триоди се вижда, че в състава и разположението на великопостните трипеснеци и четирипеснеци са ставали редица изменения. Какво е било първоначалното състояние на текста в тази част от Триода и на какво се дължат различията между ръкописите? За да се отговори на тези въпроси, е необходимо най-напред да се обърнем към състава на достигналите до нас гръцки ръкописни триоди.

Във Ватиканския триод № 771 от XI в. навсякъде са записани 4 цикъла трипеснеци — неакростиховите и акростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец, трипеснеците на Климент Студит и трипеснеците на Теодор Студит. Това е посочено в заглавието, оставено пред службата за понеделник от първата седмица на поста: Τριῴδια σὺν Θεῷ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς τέσσαρα· δύο τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ καὶ ἕν τοῦ μακαρίου Κλήμεντος. καὶ ἕτερον τοῦ μεγάλου Θεοδώρου. Разположението на трипеснеците във Ватиканския триод № 771 е следното: Йо/Йо^{а} /Кл/Т Йо/Йо^{а}/КлТ Йо/Йо^{а}/Кл/Т. Същият състав и разположение има и Гротафератският триод Δ.β.II, който според Карабинов е копие на Ватиканския[1]. В друг Гротафератски триод (Δ.β.I от XII в.) също са записани четирите групи трипеснеци, но разположението е по-различно от Ватиканския триод № 771. На първо място стоят Климентовите трипеснеци, след тях акростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец, следват неакростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец и трипеснеците на Теодор Студит. Ето схемата на разположението: Кл/Йо^{а}/Йо/Т Кл/Йо^{а}/Йо/Т Кл/Йо^{а}/Йо/Т.

В Синайския триод № 734—735 от X в. акростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец не са записани. Тук намираме само неакростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец, трипеснеците на Теодор Студит и Климентовите трипеснеци. Разположението е следното: Т/Йо/Кл Т/Йо/Кл Т/Йо/Кл.

Интересно е разположението на трипеснеците в триод Δ.13 от Великата лавра „Св. Атанасий“, гръцки ръкопис от X—XI в. В него са засвидетелствувани двете групи трипеснеци на Йосиф Песнописец и трипеснеците на Теодор Студит, като всеки цикъл е записан отделно. Най-напред са записани неакростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец (началото на ръкописа е изгубено, поради което цикълът започва от девета песен на трипеснеца за вторник от втората седмица на поста). След тях намираме акростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец, които носят самостоятелно заглавие: Τριῴδια τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς μετὰ καὶ ἀκροστίχου Ἰωσήφ. От л. 73 нататък са записани Теодоровите трипеснеци, но тъй като краят на ръкописа не е запазен, цикълът прекъсва в петък от първата седмица на поста. Може само да се съжалява, че този изключително ценен ръкопис не е запазен цялостно, за да се види дали в него са били записани и Климентовите трипеснеци и какви други триодни песнопения е имало.

---

[1] Карабинов, И. Постная триодь, с. 207.

В по-голяма част от останалите гръцки ръкописни триоди намираме само неакростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец и трипеснеците на Теодор Студит, като разположението е следното: Йо/Т Йо/Т Йо/Т. Същият състав и разположение имат и печатните издания на Триода.

Въз основа на това състояние може да се направи извод за съществуването на два етапа в развоя на великопостните трипеснеци на гръцка почва. През първия етап в гръцките триоди били записвани и четирите цикъла трипеснеци за Четиридесетница — на Теодор Студит, на Климент Студит и двата цикъла на Йосиф Песнописец. Тяхното разположение е било неустановено. В едни ръкописи на първо място са стояли Йосифовите трипеснеци от неакростиховата група, в други — Климентовите, и т.н. Може би най-старото състояние в разположението на четирите цикъла е засвидетелствувано в триода от Великата лавра (Δ.13), където всяка група е записана отделно. Това състояние на текста се съгласува с предположението на Карабинов, че първоначално триодните песнопения на всеки един от трима автори били записани в отделни книги, а след това съединени в специален сборник.

Продължителността на първия етап е била сравнително кратка. По всяка вероятност още в края на IX или началото на X в. употребата на великопостните трипеснеци през дните на Четиридесетница е била официално установена и регламентирана. От първоначалните четири цикъла са отпаднали акростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец и трипеснеците на Климент Студит, а за богослужебна употреба били утвърдени само неакростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец и трипеснеците на Теодор Студит. Съботните четирипеснеци на Йосиф Песнописец (от акростиховия цикъл) и четирипеснеците на Теодор Студит продължили да се преписват и разпространяват. Това състояние на текста е зафиксирано в по-голямата част от достигналите до нас гръцки ръкописни триоди, а също и в печатните издания на гръцкия триод.

Започналият процес на съкращаване обаче не е ставал едновременно и по еднакъв начин навсякъде. В своето изследване Карабинов отбелязва, че западните триоди са изоставали в еволюцията си от източните, тъй като на Изток, откъдето идват реформите, тази еволюция се е осъществявала по-бързо. Затова на Запад много по-дълго се пазят такива елементи от текста, които на Изток са престанали да се употребяват или съвсем са изчезнали[2]. С изоставане в еволюцията на текста може да се обясни и фактът, че в триодите, произхождащи от Гротафератския манастир, като Ватикански № 771[3], Гротафератски Δ.β.II и Гротафератски Δ.β.I, са запазени и четирите цикъла трипеснеци, докато в източните триоди от това време е установена вече употребата само на Йосифовите и Теодоровите трипеснеци.

---

[2] Пак там, с. 205.

[3] Карабинов посочва, че Ватиканският триод № 771 също първоначално се е намирал в Гротафератския манастир (пак там, с. 207).

Въз основа на очерталите се два етапа в развоя на великопостните трипеснеци на гръцка почва би могло да се потърси обяснение и за състоянието на текста в достигналите до нас староизводни славянски триоди. Химнографският материал, който намираме в тях, ни задължава да приемем, че първоначално на старобългарска почва са съществували 4 цикъла канони за делничните дни на Четиридесетница — неакростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец, трипеснеците на Климент Студит, акростиховите канони на Константин Преславски и каноните (трипеснеците и четирипеснеците) на Теодор Студит. Всички те в по-голяма или по-малка степен са засвидетелствувани в ръкописите. Очевидно старобългарският преводач на тази част от Триода (за когото не трябва да има съмнение, че е бил някой друг, а не същият Константин, чието име стои в началото на акростиха) е имал за основа при превода гръцки ръкопис, в който са били записани четирите византийски цикъла трипеснеци за Четиридесетница — на Теодор Студит, на Климент Студит и двата цикъла (неакростиховият и акростиховият) на Йосиф Песнописец. Трите цикъла — на Теодор Студит, на Климент Студит и неакростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец, той е превел, а вместо акростиховите канони на Йосиф Песнописец е съставил свои трипеснеци и четирипеснеци, от които е изградил оригинален старобългарски акростих.

Този факт разкрива един много важен момент от дейността на първите старобългарски преводачи, а именно — творческия подход към материала в гръцките богослужебни книги. Константин Преславски не е искал преводът му да отстъпва по формално-художествени достойнства на гръцкия оригинал. През онова време (втората половина на IX в.) във византийската литература акростихът е достигнал връхна точка на развитие и се е утвърдил като висша поетическа форма. Произведение, написано в акростих, се е означавало с епитета καλός — „добро, изискано“. Известно е, че при превод от един език на друг акростихът от изходния текст се нарушава. За да не остане старобългарският превод на Триода без този външен белег на изисканост и съвършенство, Константин Преславски прибягва до създаването на свои канони, в които изгражда оригинален старобългарски акростих. Но това е само конкретният повод. Създаването на каноните и особено образуването на акростиха са преди всичко резултат на поетическото вдъхновение, породено от конкретната историческа обстановка на славянска просвета (по-подробно за това вж. в главата за съдържанието и литературните особености на акростиха).

В достигналите до нас староизводни славянски триоди е отразен вторият етап от развоя на великопостните трипеснеци след настъпилото съкращаване. От първоначалните 4 цикъла в официалната богослужебна практика са останали да се употребяват само трипеснеците на Йосиф Песнописец и каноните на Теодор Студит, а трипеснеците и четирипеснеците на Константин Преславски и трипеснеците на Климент Студит са излезли от употреба. Съкращаването обаче не е ставало едновременно и навсякъде по еднакъв начин. Свидетелство за това са обособените 4 групи староизводни славянски триоди, които отразяват различни начини на съкращаване.

Най-правилно от гледна точка на официалните изисквания е направено съкращаването в четвъртия тип триоди — Г, представители на който са редица руски преписи от XII—XIV в. Навсякъде в тях намираме само Йосифовите трипеснеци и каноните (трипеснеците и четирипеснеците) на Теодор Студит. Разположението е както в повечето гръцки ръкописни триоди — Йо/Т Йо/Т Йо/Т (вж. приложената схема). От трипеснеците на Климент Студит и от акростиховите канони на Константин Преславски в тази група триоди не са запазени никакви следи. По всяка вероятност в основата на тип Г лежи старобългарски оригинал, в който са намерили отражение редакторските изменения в текста на Триода, направени през X в. в някой ръководен книжовен център на България (най-вероятно в Преславския книжовен център от времето на цар Петър).

Трябва да се отбележи, че редакторските изменения в триодите от тип Г са засегнали само акростиховите канони на Константин Преславски. Останалите негови триодни песнопения — седалните и подобните стихири — са продължили да се преписват и разпространяват. Карабинов отбелязва, че в Типографския триод № 137 са записани 36 „анонимни" (както той ги нарича) седални и 33 „анонимни" подобни стихири. В останалите руски староизводни триоди от т.нар. „Гимовски" тип са засвидетелствувани само част от „анонимните" седални. „Анонимните" подобни стихири в тези ръкописи са заменени с подобните стихири на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит. По всяка вероятност това се дължи на някои по-късни редакторски изменения в текста на Триода, направени върху основата на триодния стихирар. В тези ръкописи самогласните стихири също са записани в поправен превод. Твърде възможно е, както предполага Карабинов, по-късните редакторски изменения в триодите от т.нар. „Гимовски" тип да са дело на руски книжовници, но засега това не би могло да се твърди със сигурност. Между Типографския триод № 137 и останалите руски староизводни триоди се забелязват и някои различия в състава на Йосифовите и Теодоровите трипеснеци, които засягат предимно богородичните тропари. Тези различия също се дължат на по-късни редакторски изменения. В основата си обаче трипеснеците в Типографския триод № 137 и в останалите руски староизводни триоди (Синодален № 319, Пог. 41, F.I. 680, Соф. 84 и др.) възхождат към един и същ превод, който от своя страна съвпада с превода на трипеснеците от останалите 3 групи — А, Б и В. За илюстрация привеждам текста на първия тропар от осма песен на Йосифовия трипеснец за петък от първата седмица на поста според Битолския триод, представител на тип А, Шафариковия триод, представител на тип Б, триод № 573 от НБКМ, друг представител на тип Б (сръбски ръкопис), Орбелския триод, представител на тип В, Типографския триод № 137, представител на тип Г, и триод F.I. 680, представител на т.нар. „Гимовски" тип[4].

Бит.

сьмѣрив сѧ самь. взнесе сѧ на кⷭ҇ть за мⷧ҇дне. взвⷣиже
пⷣашаго си. ꙗдиѫ дрѣвноѫ древле. тѣм тѧ єдиного
прѣпѣта и праведна. поемь в вѣкы всѧ:—

Шаф.

сьмѣрив сѧ самь. взнесе сѧ на крьсть. за милосрьдие.
и вздвиже падьшаапо снѣдиѫ дрѣвноѫ древле. тѣм тѧ
єдиного прѣпѣта и праведна поемь х҃а вь вѣкы всѧ:—

НБКМ 573

смѣривыи се самь. вьзнесе се на кⷭ҇ть за млⷭ҇рдиѥ.
вьздвиже падьшааго снѣдию дрѣвнею дрѣв'ле. тѣм' те
ѥдинаго прѣпѣтааго и праведнааго поѥмь вь вѣкы:—

---

[4] По-подробно на особеностите в състава и превода на Йосифовите и Теодоровите трипеснеци ще се спра на друго място.

Орб.

смѣрнвы сѧ самь. вьзнесе сѧ на кⷭ҇рть за мл҃рдне.
и вьⷣзвиже падшаго. снѣдна дрѣва древе. тѣм тѧ
єдиного прѣпѣта поем:—

Тип. 137

съмѣрнвыи сѧ самь. вьзнесе сѧ на кⷭ҇рь за млсрднѥ.
вьздвиже падьшааго. сьнѣдню дрѣвьнею. тѣм' тѧ ѥдиного
прѣпѣтааго. и правьднааго. поѥмь вьпиѥмь. бл҃те:—

F. I. 680

смѣрнвъіи сѧ самъ възне сѧ на кⷭ҇ртъ. въздвиже
падшааго. сьнѣдню дрѣвѧною. тѣмъ тѧ єдиного.
прѣпѣтааго. и правднвааго. поємъ въ вѣкы:—

Друг начин на съкращаване е засвидетелствуван в триодите от тип Б. В тази група триоди също на повечето места намираме само трипеснеците на Йосиф Песнописец и на Теодор Студит, които са разположени както в повечето гръцки ръкописи и както в печатния триод — на първо място песен от Йосифовия трипеснец, след това от Теодоровия и т.н. — Йо/Т Йо/Т Йо/Т. В съботните дни са записани само четирипеснеците на Теодор Студит. През първата седмица на поста обаче се забелязва отклонение от този принцип и известна непоследователност в разположението. В понеделник най-напред е записана първа песен от Йосифовия трипеснец, но след нея е записана първа песен от трипеснеца на Константин Преславски. Така е и в осма песен — най-напред Йосифовата песен, след нея Константиновата. В девета песен обаче най-напред е записана Константиновата песен, а след нея девета песен от трипеснеца на Теодор Студит. В останалите дни — вторник, сряда, четвъртък и петък — са записани само Йосифовите и Константиновите трипеснеци. Трябва да се отбележи, че подобни непоследователности се забелязват и в някои гръцки ръкописни триоди. Така например в Гротафератския триод Δ.β.VIII във вторник от шестата седмица на поста вместо Йосифовия трипеснец е записан Климентовият. Разположението е следното Кл/Т Кл/Т Кл/Т. В друг Гротафератски триод (Δ.β.XI) на места вместо неакростиховите се появяват акростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец. Така е в петък от четвъртата седмица на поста и през всички дни (понеделник, вторник, сряда, четвъртък и петък) на петата седмица. Разположението е следното: Йо^а/Т Йо^а/Т Йо^а/Т. През шестата седмица са записани неакростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец и трипеснеците на Теодор Студит, т.е. Йо/Т Йо/Т Йо/Т, но в петък отново се появява акростиховият трипеснец — Йо^а/Т Йо^а/Т Йо^а/Т. Карабинов посочва, че смесване на неакростиховите и акростиховите трипеснеци на Йосиф Песнописец се забелязва и в други гръцки триоди[5]. Как могат да се обяснят тези непоследователности?

На първо място те биха могли да се обяснят с грешки при редактирането. Вместо да извлекат Йосифовите или Теодоровите трипеснеци, редакторите погрешно са извличали от стария извод други трипеснеци и са ги записвали на мястото на Йосифовите или Теодоровите трипеснеци. Възможно е обаче това да е ставало и съзнателно, ако например в извода, от който са преписвали, текстовете на съответните Йосифови или Теодорови трипеснеци са били заличени. Тогава редакторите са запълвали техните места с текстове на други трипеснеци. Така би могла да се обясни и друга една особеност, която се забелязва в триодите от тип Б, а също и в някои други типове триоди. Прави впечатление, че в състава на Константиновите трипеснеци преди богородичните са вмъкнати троични тропари, които са всъщност троичните тропари от съответните трипеснеци на Теодор Студит. Техният превод се отличава от превода на троичните тропари, засвидетелствувани в състава на Теодоровите трипеснеци от другите два типа триоди — В и Г. За илюстрация ще посоча троичния тропар от осма песен в трипеснеците за понеделник от първата седмица на поста според триод № 573 от НБКМ, представител на тип Б, Орбелския триод, представител на тип В, и Типографския триод № 137, представител на тип Г. В триод № 573 от НБКМ троичният тропар е вмъкнат в състава на Константиновия трипеснец, а в останалите два триода той се намира на обикновеното си място — в осма песен на Теодоровия трипеснец.

---

[5] Карабинов, И. Постная триодь, 152, бел. под линия 196.

НБКМ 573

невидимааго и безначелнаго ѡ҃ца вьспоѥмь вѣрнии.
с҃на сьбезначел’на. и д҃ха вьсиꙗв’шаа ѿ ѡ҃ца.
ѥдиносоущ’на лицы. всѣмь силамь зачело и власть:—

Орб.

присносѫща и безначал’на ѡ҃ца. вьспоемь вѣрни.
с҃на сьбезначал’на. и д҃ха вьсиꙗвша изь ѡ҃ца.
ѡмоусиꙗ сьпрѣстолна ѥдиносѫщ’на. и всемощна
начѧлнице. га п:—

Тип. 137

присносоущѣнаꙗ. безначал’на о҃ца въспоимъ вѣрнии.
с҃на събезначал’на и д҃ха просиꙗвъша изъ о҃ца.
омооусию. съпрѣстольноу. ѥдиносоущьноу. в’семощъноу.
начальницю и власть:—

По всяка вероятност редакторът на тип Б, след като не е намерил Теодоровите трипеснеци в използувания от него старобългарски оригинал и е записал на тяхно място Константиновите, е прибягнал до гръцкия текст на Триода, откъдето е извлякъл троичните тропари за съответните песни и ги е превел. Така той формално е доближил състава на Константиновите трипеснеци до състава на Теодоровите, в резултат на което различието между старобългарския превод и гръцкия текст на Триода е станало понезабележимо.

В някои триоди от група Б, като НБКМ 573, 3. IV d 4, НББ 645, НББ 644 и БАН 41, първите 3 тропара от четвърта песен на Константиновия трипеснец за четвъртък от първата седмица на поста са заменени с тропари от Теодоровия трипеснец. Богородичният тропар обаче е останал незасегнат от тази по-късна намеса в текста. Резултат на по-късни добавки въз основа на образец от третия тип триоди — В, са и текстовете от акростиховите четирипеснеци на Константин Преславски, които намираме в НББ 645, НББ 644 и БАН 41. Някои особености в състава на Загребския триод (IV d 107), като наличието на Константиновия четирипеснец в събота от втората седмица на поста или Константиновия трипеснец в сряда от четвъртата седмица на поста, могат да се обяснят с използването на два различни по тип извода при преписването. Останалите непоследователности и отклонения, които се забелязват в ръкописите, се дължат на преписвачески грешки и неточности.

Опит за по-цялостна редакция на великопостните трипеснеци и четирипеснеци въз основа на текста, засвидетелствуван в група Б, е направен в триодите от тип В. Редакторът на тази група триоди се е опитал да замени Константиновите трипеснеци за първата седмица от поста с Теодоровите. Това обаче не е направено навсякъде точно. В сряда и четвъртък вместо Теодоровите трипеснеци са записани Климентовите, като на места са останали отделни акростихови тропари. Останали са и троичните тропари от стария извод. Това се вижда от сравнението на техния превод с превода на съответните троични тропари от група Б и Г. За пример ще посоча троичния тропар от девета песен в трипеснеца за сряда от първата седмица на поста според Пловдивския триод, представител на тип В, Шафариковия триод, представител на тип Б, и Типографския триод № 137, представител на тип Г. Преводът в Пловдивския триод съвпада с превода в Шаф. и се отличава от превода в Тип. 137.

Пл.

ѥдина триоупостасна трьбезначѧл'наꙗ. гьство и
зачѧло славѣ. ѡче и сне бжи дше спси всѣхь на:—

Шаф.

ѥдина триӱпостаснаа. трӱбезначѫланаа. гьства зачѫла
славѣ. ѡче и сне и бжеи дше. спси всѣхъ насъ:—

Тип. 137

ѥдина триоупостасьна. троице ѥдина. господоначальнаꙗ.
ѥстьствомь равьнохвалима. оць и снъ и дхъ стъи. спси вьсѧ ны
славѧщꙗѧ тѧ:—

Редакторът на Орбелския тип триоди (В) е подходил твърде формално при подбора на четирипеснеците за съботните дни. Той е забелязал липсата на Йосифовите четирипеснеци и се е заел с техния превод. За него обаче тази задача се е оказала непосилна. Успял е да преведе само първите 3 песни (шеста, седма и осма) на Йосифовия четирипеснец за събота от втората седмица на поста[6]. По-нататък, вместо да превежда четирипеснеците на Йосиф Песнописец, редакторът на тип В е извлякъл от някакъв по-стар извод акростиховите четирипеснеци на Константин Преславски и ги е разположил на мястото на Йосифовите четирипеснеци. Това обаче той е направил твърде формално, в резултат на което в четирипеснеца за събота от третата седмица на поста местата на песните са разменени — осма песен е записана като шеста, шеста като седма, девета като осма и седма като девета.

---

[6] Опит за допълнително вмъкване на Йосифовите четирипеснеци се забелязва и в триодите от тип Б. В осма песен на Теодоровия четирипеснец за събота от втората седмица на поста са вмъкнати първите два тропара от седма песен на Йосифовия четирипеснец за същия ден (вж. направеното описание и приложенията към него).

Най-голямо отклонение от официалните изисквания при съкращаването на първоначалните четири цикъла трипеснеци е допуснато в първия тип триоди (А), представители на който са Битолският и Жеравненският триод. Редакторът на този тип е спазил само едното изискване — разположил е за всеки ден по два трипеснеца[7]. Другото изискване, а именно употребата само на Йосифовите и Теодоровите трипеснеци, не е спазено. Почти навсякъде в Битолския и Жеравненския триод са записани Климентовите и Константиновите трипеснеци. По всяка вероятност причината за това е, че съкращаването е било извършено самостоятелно, без гръцки образец.

В трипеснеците за четвъртък от първата седмица на поста в Жер. и в петък от първата седмица на поста в Бит. се забелязват общи елементи с триодите от втората група — тип Б (вж. направеното описание и приложенията към него). Това би могло да се обясни с по-късно кръстосване между двата типа. В Загребския триод (IV d 107) съставът на четирипеснеците за събота от втората седмица на поста и на трипеснеците за сряда от четвъртата седмица на поста е еднакъв с Бит. Това също може да се обясни с по-късно кръстосване между двата типа (А и Б). На места се забелязва, че от състава на Теодоровите четирипеснеци, които в триодите от тип А са поместени на първо място, са извадени троичните тропари. По всяка вероятност това е направил някой по-късен преписвач, който е сравнил текста с гръцкия оригинал и след като е забелязал, че в песните, поместени на първо място в гръцкия триод (това са песните на Йосиф Песнописец), няма троични тропари, е премахнал троичните тропари от състава на Теодоровите песни.

И така, анализът на химнографския материал в староизводните славянски триоди показва, че акростиховите канони на Константин Преславски са излезли твърде рано от употреба в официалната богослужебна практика. В състава на достигналите до нас ръкописи те са останали като архаични елементи.

По всичко изглежда, че по-късните преписвачи не са забелязвали акростиха. За това говорят промените в началните думи на тропарите, различните размествания, съкращения и интерполации, които откриваме в състава на отделни песни и канони. Може би единствено преписвачът на Битолския триод е забелязал съществуването на акростиха. На л. 77б е оставена кратка бележка, която гласи: пѣтиє сиє малоє живо єсть. Хр. Кодов смята, че с тази бележка преписвачът е означил темпото на песента[8]. Мястото, където е оставена бележката, обаче показва, че по всяка вероятност тя има отношение към съдържанието на акростиха. Точно на това място е записан акростиховият трипеснец за вторник от петата седмица на поста. Началните букви на неговите тропари образуват следната част от акростиха: ПѢНИЄ СИЄ МАЛОЄ или с предишния текст: ПРИИМИ БОЖЄ МИ ПѢНИЄ СИЄ МАЛОЄ. За появата на бележката би могло да се даде следното обяснение. След като е забелязал акростиха и е прочел неговия текст, преписвачът на ръкописа е решил да отбележи, че това песнопение е запазено, т. е. **живо єсть**. Затова той е оставил бележката до текста на акростиховия трипеснец.

---

[7] Интересно е да се отбележи, че в новооткритите фрагменти от Жеравненския триод (НБКМ фр. 9) пред трипеснеците за четвъртък и петък от първата седмица на поста стои следното означение: правило двоєпѣсньно, т. е. канон от двойни песни (вж. приложения списък). Може би това означение е било въведено след съкращаването на първоначалните четири цикъла трипеснеци.

[8] Кодов, Хр. Опис на БАН, с. 75.

* * *

От състава и разположението на великопостните трипеснеци и четирипеснеци в староизводните славянски триоди се вижда, че опитите за преработване на триодния текст до XIV в. нямат системен характер. Те се провеждат на различни места и от различни лица. Много често промените се извършват формално, без необходимите образци, върху основата на материала в по-стари ръкописи: оттук идват и различията между триодите.

Цялостното преработване на триодния текст според досегашните изследвания се свързва с дейността на книжовниците от кръга на Патриарх Евтимий. Приема се, че това е станало през втората половина на XIV в. (по времето на българския цар Иван Шишман) във връзка с предприетата тогава книжовно-богослужебна реформа[9].

До нас обаче са достигнали важни исторически сведения, от които се вижда, че редактирането на богослужебните книги е започнало значително по-рано — през първата половина на XIV в. в Света гора. Свидетелство за това е дейността на стареца Йоан. За този български книжовник разказва в една приписка неговият ученик и последовател йеромонах Методий[10]. Доведен от книжовна ревност в най-авторитетния и първенствуващ светогорски манастир, лаврата „Св. Атанасий“, старецът Йоан започва усърдно да превежда от гръцки на български език. За голямата му продуктивност като преводач говорят заглавията на преведените от него книги: „тетраеѵлъ. праⷥн апл҃ъ. лїтоургїѫ, типиⷦ ѱал'тирь ѳеѡкарь. минеѭ, агїрисъ. бгослова. лѣствицѫ. исаака. варлаама дороѳеа. патерикъ. ан'тїѡх. и ина многа“[11]. Йеромонах Методий пише с възторг и признателност за учителя си, сравнявайки го с такива бележити християнски творци като Йоан (Дамаскин), Йосиф (Песнописец), Теофан (Начертани), Козма (Маюмски). Самият Методий с голямо усърдие и старание преписва книгите или, както той ги нарича, „сладките изводи“ на стареца Йоан.

В приписката на йеромонах Методий не се споменава нищо за Триода, но от други сведения се знае, че през XIV в. в Света гора е била преведена и тази богослужебна книга. В един сръбски триод от 1374 г. е оставена приписка, в която се споменава за съществуване на нов, правилен, светогорски, български извод: сии триѡ. полоуⷦть · послѣни кома. исписа се оу стои. синаи. роукою рабь бжии. иеромона. иакова. и грѣшни. иаииє стомоу архистратигоу цркве срьбскыиє оу иерамѣ. извода стогорскога правога. все на редоу. и сь типикомь и сь ѡтанкомь. нища да не липса. извода новога. нь истинь. боугарскога ѥзыка. терь бь вѣсть. велма ни є било оусилно прѣставлѣти га на срьбскы ѥзы. и молимо ви ѡци и братиѥ, аке и ге погрѣшено... и т. н.“[12]

---

[9] Карабинов. И. Постная триодь, с. 229.

[10] Приписката се намира в октоих № 19, който днес се съхранява в библиотеката на манастира „Св. Екатерина“ в Синай. Вж. Розов, В. А. Болгарские рукописи Йерусалима и Синая. — Минало, 1914, № 9, 17—19.

За стареца Йоан и за неговия ученик йеромонах Методий вж. Сырку, П. А. К истории исправления книг в Болгарии в XIV веке. Т. 1, вып. I. СПб., 1898, 456—457; Иванов, Й. Предтечи на Търновската школа. — Архив на БАН, ф. 52, арх. ед. 98, 53—56; 60—65.

[11] Текста цитирам по изданието на приписката у Й. Иванов. Български старини из Македония, с. 275.

Като се позовава на тази приписка, М. Дринов изказва предположение, че светогорският извод на Триода е също дело на стареца Йоан[13].

В процеса на работата ми (посредством микрофилми) с два среднобългарски ръкописни триода от средата на XIV в. — Постен триод № 23 и Цветен триод № 24 от сбирката на Синайския манастир „Св. Екатерина“ — попаднах на неизвестна приписка, в която се съдържат сведения за преводаческата дейност на други двама български книжовници от Света гора — стареца Йосиф и Закхей Философ[14]. Приписката се намира на л. 389 в Постния триод № 23. В нея се казва следното:

слава боу почалоу и съвръшителю. поча сѧ сїа книга глемаа трїѡ въ стѣи горѣ аѳѡн'стѣи. въ домоу стго великомника геѡр'гїа гемаго зѡграфа мноѭ грѣшнъим и недостоинъимъ гаврїиломъ монахѡмъ. сїи изводъ изведе старецъ стъи глемъи їѡсїф' изъ стѫѭ лаврѫ изъ гръчьскаго ѫзыка въ нашь блъгарьскъи, и еще, и глаголемъи захеи фїлософ' и тъ изведе дрꙋгъи изво изъ цриграда въ немже сѧ ѡбрѣтохохѫ (sic) събранїа еже дръжѫ ѿ фарїсеа до въсѣ стхъ. ихъже азъ зе положи, да ѡци и братїа да ꙋвѣстъ ваша стъинѣ ѡти изво добръ бѣше нѫ азъ бѣ немощенъ съ ѻкомъ єдїнѣмъ не видѣ. и дрꙋгое дїаконїа цръковна мѧ (ѡбдрь)жаше да молѧ въсѣкого чьтѫщаго или прѣпїсꙋѭщаго не клънѣте мене грѣшнаго гаврїила нѫ паче бливите да и ва бъ благословитъ.

„Слава на бога, началото и извършителя. Започна се тази книга, наречена триод, в Светата Атонска гора, в дома на светия великомъченик Георги, наречен Зограф, от мен грешния и недостоен монах Гавриил. Този извод изведе (преведе) светият старец, наречен Йосиф, от Светата лавра, от гръцки език на наш български. И още и нареченият Закхей Философ, и той изведе (преведе) другия извод от Цариград, в който се намериха събрания (синаксари) за времето от Фарисея (Неделята на митаря и фарисея) до Всички светии (Неделята на всички светии), които аз поставих тук (в триода). И така, отци и братя, нека узнае светиня ви, че изводът беше добър, но аз бях немощен — с едното си око не виждах; и друго — дяконията църковна ме възпрепятствуваше. Та моля всеки, който чете или преписва, не кълнете мен грешния Гавриил, но по-добре благословете, та и вас бог да благослови.“

Мотивите за появата на приписката са същите, каквито са и при много други приписки. Монах Гавриил се обръща към бъдещите читатели и преписвачи на ръкописа и ги моли да не го проклинат за допуснатите грешки. Но преди това, за да подчертае, че изводите, от които е преписвал, са били добри, той съобщава имената на преводачите и посочва местата (лаврата „Св. Атанасий“ и Цариград), откъдето са били взети и преведени гръцките оригинали. Благодарение на това узнаваме имената на още двама български книжовници от първата половина на XIV в.

---

[12] Филологические наблюдения А. Х. Востокова. СПб., 1865, с. 178.

[13] Дринов, М. Разбор сочинения П. А. Сырку „К истории исправления книг в Болгарии в XIV веке“. СПб., 1900, 29—30.

[14] Попов, Г. Новооткрито сведение за преводаческа дейност на български книжовници от Света гора през първата половина на XIV в. — БЕ, XXVIII, 1978, № 5, 402—410.

В момента на преписването монах Гавриил е извършвал и съставителска работа по комплектуването на триода, а това уточнява дейността на двамата преводачи Йосиф и Закхей. Преведеният от стареца Йосиф триод очевидно не е съдържал синаксари (събрания за триодния цикъл, т. е. за определени дни от Неделята на митаря и фарисея до Неделята на всички светии). Автор на тези четива, които имат за цел да обяснят кога и защо е внесена в Триода паметта на едно или друго по-важно събитие, е византийският писател от началото на XIV в. и свещенослужител в цариградската църква „Св. София“ Никифор Калист Ксантопулос (починал около 1335 г.)[15]. Синаксарът на Н. К. Ксантопулос ще да е бил преведен от Закхей Философ наскоро след неговата поява, преди да е бил разпространен в книжовните центрове извън Цариград. Още през XIV в. синаксарните четива започват да се записват в самите триоди[16]. Така е постъпил и монах Гавриил, който е имал под ръка превода на Закхей Философ и е вмъкнал синаксарите на съответните места в триода. Сведението на монах Гавриил за преводаческата дейност на стареца Йосиф и Закхей Философ уточнява един от основните етапи в историята на славянския триод. Синайските ръкописи, които са преписани от преведения през първата половина на XIV в. триод на стареца Йосиф, дават възможност за съпоставка и сравнение. Извършените наблюдения показват, че техният текст се покрива почти напълно с текста на т. нар. „евтимиевски“ триоди. Като пример ще посоча текста на девета песен от трипеснеците на Йосиф Песнописец и Теодор Студит за четвъртък от първата седмица на поста според Синайския постен триод 23, посочения от Карабинов най-ранен евтимиевски текст — Григоровичевия фрагмент № 1721 (ГБЛ) и триода от сбирката на Титов 1983 (ГПБ), който също се сочи като един от най-ранните представители на евтимиевската редакция на Триода.

Син. 23	Григ. 1721	Титов 1983
пѣ҃ .ѳ҃. їрмос. ѩже	пѣ҃ .ѳ҃. ірмо. иже	пѣ҃ .ѳ҃. ірмо҃. ѩже
невъмѣстимаго ба҃: —	невьмѣстим҃: —	невьмѣстимаго: —
ѿвръженъ сластен. въ	ѿвръжень сластен. въ	ѿврьжень сластен въ
глѫбокѫѫ пѫчинѫ. тво-	глѫбокѫѧ пѫчинѫ тво-	глѫбокѫѧ пѫчинѫ. тво-
его блгоѧтробїа безѫ	ег҃ блгоѫтробїа безнѫ	его блгоѫтробїа безнѫ
призъіваѫ. кръмчии	призываѫ. кръмьчїи	призываѫ. кръмчїи
спи҃ мѧ: —	спси҃ мѧ: —	спси҃ мѧ: —

---

[15] Beck, H.-G. Kirche und theologische Literatur, 705—706.
[16] Карабинов, И. Постная триодь, 203—204.

милосръдїа источниче. дажъ ми ꙋмиленїа капла. ꙗко да плача сѧ залъ мои. безмѣрнъı паче морѣ: —	млрдїа источныче. дажь ми оумиленїа капла. ꙗко да плача сѧ зль мои, безмѣрны паче морѣ: —	млрдїа источниче. дажь ми ꙋмиленїа капла. ꙗко да плача сѧ злъ мои, безмѣрны паче морѣ: —
оученикь твои ісе, чьстнъıми молении. чьстное дарꙋи ми, въскрсенїе поклонити сѧ. и бжтвнъıм ти страстемъ: —	оученикь твои ісе чтными млен'ми. чтное дарꙋи ми въскрсенїе поклонити сѧ. и бжтвным' ти стртемь: —	оученикь твои ісе. чьстными млен'ми. чьстное дароуи ми въскренїе поклонити сѧ, и бжтьвным ти стртемь: —
Б: — ѡнебесившїа наше земное смѣшенїе. еже въ тебѣ бжие въсенепорочнаа въселенїе. избави въсѣ ѿ бѣдъ: —	онбсившїа наше зем'ное смѣшенїе. еже въ тебѣ бие въсенепорѡчнаа въселенїе. из'бави въсѣ ѿ бѣдь: —	онбсившїа нше земное съмѣшение. еже въ тебѣ бжїе въсенепорочнаа въселенїе. избави въсѣхь ѿ бѣдъ: —
ірм. инъ. велїчѣе хе тв: —	ірмо инь. величаемь хе: —	ірмо инъ величѣемъ хе твоѫ: —
изъ источникъ прчьскъıхъ, и спснъıхъ почръпше апли. водѫ бесъмрътїа. жѫжѫщи велѣнїа, жизни напаѫтъ въсегда: —	изь источникь прчьскы. спсны почрьпше апли. водѫ бесъмртїа. жѫжѫщи велѣнїа жизни напаѫть вьсег'да: —	изь источникь прчьскы. спсныхь почрьпше апли. водѫ бесмртїа. жѫжѫщехь велѣнїа жизни напаѫть вьсегда: —
црѣ небснаго ꙗвльше сѧ кнѧѕи апли. повинѫсте въселенѫѫ. сего единого чъсти и покланѣти сѧ. и славо-	црѣ нбнаго ꙗвльше сѧ кнѧз апли. повинѫсте вьселенѫа вьсѧ. сего единого чтн, и покланѣти сѧ.	црѣ нбнаго ꙗвльше сѧ кнѧѕи апли. повинѫсте вьселенѫа вьсѧ, и сего единого чьсти, и покланѣти сѧ. и сла-

словити ꙗко ба: —	и славословити ꙗко ба: —	вословити ꙗко ба: —
слава: —		тр: —
трце нераздѣлнаа единице, въседѣлнаа, и въсесилна. ѡцъ и снъ и стъи дхъ. тъı бъ мои и гъ и свѣтъ. и тебе въспѣваѫ, и покланѣѫ сѧ: —	трце неразѣлна единице. вьседѣтелнаа, и вьсесилнаа. ѡць и снь и стыи дхь. ты бъ мои гь и свѣ. и тебе въспѣваѫ покланѣѫ сѧ: —	троице неразѣлнаа единице. въседѣлнаа и вьсесилнаа. ѡцъ и снъ и стыи дхь. ты бъ мои и гь и свѣть. и тебе въспѣваѫ покланѣѫ сѧ: —
б: — тѧ мти дво чистаа. оублажаемъ роди рѡдовъ. ꙗко бъı ѡцѣстилище мироу. спа и съдѣтелѣ, неизгланно рожъши: —	ф: — тѧ мти дво чтаа. оублажае роди рѡвь. ꙗко бы ѡцѣстилище мирȣ. спса и съдѣтелѣ неиз'глан'но рожьши: —	б: — тѧ мти дво чтаа. ȣблажаемь роди родовь ꙗко бы ѡцѣстилище мирȣ. спса и съдѣтелѣ неизглан'но рожьши: —
слава тебѣ бе нашъ слава тебѣ: —	сла тебѣ бе на: —	слава тебѣ бе ншь сла тебѣ: —
аплъскъı личе. въспѣваѫщих тѧ спсаи. и споби въ оумилени срца. дни въсѧ прѣити. свѣтотворнъıхъ поста: —	аплкыи личе. въспѣваѫщи тѧ спаи. споби въ оумилени срца. дни вьсѧ прѣити свѣтотворны поста: —	аплъскыи личе. въспѣваѫщих тѧ спсаи споби въ ȣмилени срца. дни въсѧ прѣити свѣтотворныихь поста: —
їрмос: — величѣемь хе твоѫ въсенепорѡчнѫѫ матерь чистѫѫ. ꙗко роди тѧ, паче естьства пльтїѧ. въсѣкого врѣда и тлѧ на избавлѣѫща: —	ірмо. величаемь хе твоѫ в'сенепорѡчнѫѧ мтерь чтѫѧ. ꙗко роди тѧ паче ѥства пльтїѫ. вьсѣкого врѣда и тлѧ на избавлѣѫща: —	ірм: — величѣемь хе, твоѫ вьсене порѡчнѫѧ мтрь чтѫѧ. ꙗко роди тѧ паче ѥства пльтиѧ. вьсѣкого врѣда и тлѧ на избавлѣѫща: —

От съпоставката се вижда, че и трите преписа възхождат към един и същ превод. Това показва, че в основата на т. нар. „евтимиевска“ редакция лежи среднобългарският превод на Триода, направен в Света гора през първата половина или по-точно през втората четвърт на XIV в. от стареца Йосиф.

Светогорският превод на Триода е направен от гръцки оригинал, в който са намерили отражение изискванията на Ерусалимския устав. Съставът и разположението на великопостните трипеснеци и четирипеснеци в него съвпадат почти напълно с гръцкото печатно издание на Триода. Трипеснеците и четирипеснеците са преведени на употребявания през това време книжовен български език[17]. Техният превод се отличава от превода на същите трипеснеци и четирипеснеци в староизводните триоди. За илюстрация ще приведа девета песен от Йосифовия трипеснец за четвъртък от първата седмица на поста според Пловдивския триод от XIII в., представител на староизводен тип В:

пѣ ·ѳ·. ирмо. ꙗже невьмѣстимое слово бие вь чрѣво
вьмѣщьши. тѧ хвалами бце дво вели: —
ѿврьжень похот'ми грѣховными. млрдиꙗ безнѫ
призиваѫ. крьм'чи спи мѧ: —
млрдиꙗ источникь дажь ми покаꙗниꙗ каплѧ.
да плачѧ сѧ дѣль моихь злыхь грѣховь: —
оученикь ти ісе чьныихь млтвами. дажь ми вьскрсению
твоемꙋ стомꙋ поклонити сѧ. и бжтвьнымь стртемь: —
исходатаивьшии намь земльнымь небенаꙗ. вь тѧ бо
прѣпѣтаꙗ всели сѧ бь. да избавиши в'сѧ ѿ напасти: —

Освен с различията в превода великопостните трипеснеци в състава на новоизводните триоди се отличават от староизводните и по някои структурни особености. Така например троичните и богородичните тропари в състава на Теодоровите трипеснеци не стоят в края на песните, както е в староизводните триоди, а са разположени непосредствено след вторите тропари (вж. цитираната девета песен от Теодоровия трипеснец за четвъртък от първата седмица на поста).

С появата на новия светогорски превод на Триода се ограничава разпространението на староизводните преписи. Въпреки това известно време те се употребяват успоредно с новоизводните триоди. До нас са достигнали редица ръкописи от XIV в., в които е отразен старият превод. След XV в. обаче броят на староизводните триоди рязко намалява. От това време са останали почти само новоизводни преписи. Най-късният засега староизводен препис, в който са запазени части от акростиховите канони на Константин Преславски, е триод № 41 от БАН (1472 г.). Може би бъдещите проучвания на многобройните славянски триоди от XV в. нататък, които се съхраняват в различни книгохранилища по света, ще доведат до откриването и на други такива преписи.

---

[17] За различните етапи в развоя на книжовния български език вж. Иванова-Мирчева, Д. Проблеми на книжовния български език до Възраждането. — БЕ, XXII, 1972, № 6, 506—516; Към периодизацията на българския литературен език от донационалната епоха (IX—X до XVIII в.). — В: Славянска филология. Т. 15. С., 1978, 287—300.

СХЕМА ЗА РАЗВОЯ НА ВЕЛИКОПОСТНИТЕ ТРИПЕСНЕЦИ В СЪСТАВА НА ТРИОДА

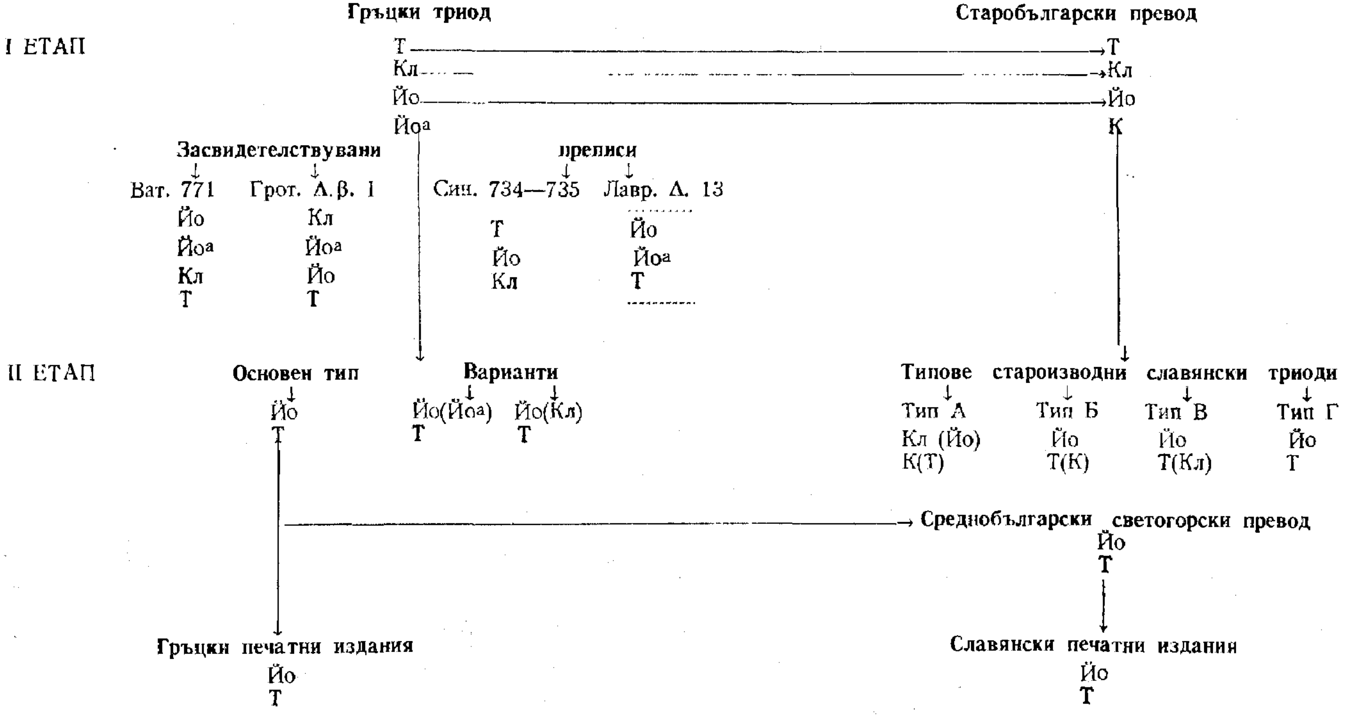

ТЕКСТЪТ НА АКРОСТИХА. СЪДЪРЖАНИЕ И ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ

По жанрова същност текстът на акростиха, образуван от началните букви на тропарите в трипеснеците и четирипеснеците на Константин Преславски, принадлежи към т. нар. декламационен тип старобългарска поезия[1]. Неговото съдържание е разкрито в 18 последователни стиха[2]:

ГРАНЕСА ДОБРА КОНСТАНТИНОВА
СЛАВА КРИЖНАꙖ И АПОСТ(О)ЛСКАꙖ
СЕ СЛОВО ДОБРО. . . . .
. . . . . . .Л. .ЛИ НА ТЕЧЕН(И)И СЕМ
СИ ХВАЛА ДОБРА И СЕ ПꙖНИ(Е) ꙂꙖЛО
И КРИ(Ж)НОЕ ПАЧЕ ДОБРО Е(С)Т БОГА ПІАТИ
ПРАВИЛА ЧИСТА СИ НА (П)ОКААНИ(Е)
ДОБРО ЕС(Т) ПꙖТИ И БО(Г)А (С)ЛАВИТИ
ПО ВСЕИ (З)ЕМЛИ СБЕРꙖТЕ СЕ СЛОВꙖНИ
ХРСТА ЖЕ П(О)ИТЕ [И СЛА]ВИТЕ ДРІАВО
СЕ ДНС КРИЖНОЕ. . . . (И)ЖЕ ВІАР(Н)ИИ
СП(АС)ЕНИЕ. . . . . . СТВ(О)РЕНОЕ НА ЗЕМЛИ
ПРИИМИ БОЖЕ МИ ПꙖНИЕ СЕ МАЛОЕ
ПОДАЖД МИ СИЛѪ (ПОП)РАТИ ВРАГА
ПОШТЕНИЕМ СИМ ꙖСИ СТР(А)СТ ОТРПЧꙖ
СЕ ДОБРО ПꙖНИЕ КОЛ ЕСТ КРАСНО
БОЖИИ БО ДАР ЕСТ ТꙖМЖЕ ХВАЛИМ
ХРСТА ДА В[ПИЕМ]

Първият стих служи като заглавие или наслов: ГРАНЕСА ДОБРА КОНСТАНТИНОВА — „Добри стихове Константинови". Употребата на прилагателното добръ би трябвало да се свърже преди всичко с формата на творбата. Както вече беше отбелязано, през втората половина на IX в. във византийската литература акростихът е достигнал върхна точка на развитие и се е утвърдил като белег на изисканост и съвършенство. Произведение, написано в акростих, се е означавало с епитета *καλός* — „добро, изискано, подобаващо." Така например в трипеснеца на Йосиф Песнописец за сряда от шестата седмица на поста акростихът гласи: *ΚΑΛΩΣ ΘΕΩ ΨΑΛΩ* — „Добре възпявам бога." Същият епитет е употребен от Константин Преславски и в акростиха на канона в службата на Методий: ДОБРО МЕТОДИ ТꙖ ПОѬ КОНСТАНТИН — „Добре, Методи, те възпявам. Константин." Следователно можем да приемем, че прилагателното добръ в наслова има терминологично значение. То уточнява жанровата същност на творбата и показва, че стиховете са написани според изискванията на добрата поезия.

Веднага след наслова следва възглас за прослава на кръста и апостолите: СЛАВА КРИЖНАꙖ И АПОСТОЛСКАꙖ. Появата на този възглас в тази част от акростиха не е случайна. Тя е продиктувана от съдържанието на съответните трипеснеци — за сряда и четвъртък от първата седмица на поста. Подобно на своите византийски предшественици при съставянето на великопостните трипеснеци Константин Преславски се е придържал към кръга на седмичното възпоминание. Трипеснеците в сряда и петък са посветени на темата за кръста и Христовите страдания, а в трипеснеците за четвъртък се възпяват Христовите апостоли. Затова в първата половина от стиха, която е образувана от началните букви на тропарите в трипеснеца за сряда от първата седмица на поста, се прославя кръстът — СЛАВА КРИЖНАꙖ, а във втората, която обхваща началните букви на тропарите в трипеснеца за четвъртък от първата седмица на поста, се величаят апостолите — И АПОСТОЛСКАꙖ. Подобна зависимост между текста на акростиха и съдържанието на съответните трипеснеци се забелязва и на други места в цикъла.

---

[1] За термина „декламационен тип старобългарска поезия" вж. Кожухаров, Ст. Към въпроса за обема на понятието „старобългарска поезия." — Литературна мисъл, 20, 1976, № 7, 35—54.

[2] При публикуването на акростиха незасвидетелствуваните букви, които са възстановени със сигурност, са заградени с кръгли скоби, а предполагаемите букви — с квадратни.

В следващите 6 стиха авторът разкрива целта на своето произведение. То е предназначено за възпяване на бога през времето на поста:

СЄ СЛОВО ДОБРО. . . . .
. . . . . .А. .АИ НА ТЄЧЄНИИ СЄМ
СИ ХВАЛА ДОБРА И СЄ ПꙖНИЄ ꙂꙖЛО
И КРИЖНОЄ ПАЧЄ ДОБРО ЄСТ БОГА ПꙖТИ

Свещените канони са за покаяние. Добре е да се пеят и бог да се прославя:

ПРАВИЛА ЧИСТА СИ НА ПОКААНИЄ
ДОБРО ЄСТ ПꙖТИ И БОГА СЛАВИТИ

Тук отново е подчертана изисканата поетическа форма на произведението чрез употребата на прилагателното добръ — СЄ СЛОВО ДОБРО, СИ ХВАЛА ДОБРА. Наред с това са посочени и някои други особености на формата и съдържанието — дължината на цикъла (СЄ ПꙖНИЄ ꙂꙖЛО) и преобладаването на темата за кръста (И КРИЖНОЄ ПАЧЄ).

Наставническият тон в тази част от акростиха е продиктуван от конкретната историческа обстановка на славянска и религиозна просвета. Особено ярко това личи от следващите два стиха, в които авторът се обръща с възторжени призивни слова към новопокръстените славяни:

ПО ВСЄИ ЗЄМЛИ СБЄРꙖТЄ СЄ СЛОВꙖНИ
ХРСТА ЖЄ ПОИТЄ И СЛАВИТЄ ДРꙖВО

„По цялата земя сберете се, славяни,
възпявайте Христа и славете кръста!“

Този призив, който разкрива общославянския характер и насоченост на произведението, сближава акростиха с идейното съдържание на други две старобългарски стихотворения — Прогласа към евангелието и Азбучната молитва.

В науката и до днес продължават споровете относно авторството на тези две старобългарски стихотворения. Едни учени смятат, че те са дело на Константин Преславски, други — че принадлежат на създателя на славянската писменост Константин-Кирил Философ. Трети приемат, че само Азбучната молитва е написана от Константин Преславски, а Прогласът към евангелието е произведение на Константин-Кирил Философ[3]. С откриването на триодния акростих на Константин Преславски въпросът за авторството на тези две старобългарски стихотворения се актуализира отново. Без да се впускам в подробности, тук бих искал да изразя своето отношение към някои от изказаните становища.

---

[3] Въпросът за авторството на Азбучната молитва е разгледан подробно от Куев, К. Азбучната молитва в славянските литератури. С., 1974. От най-новите публикации върху Азбучната молитва вж. Джамбелука-Коссова, А. Възстановим ли е текстът на Азбучната молитва? — Palaeobulgarica, 2, 1978, 2, 52—65; Куев, К. Новооткрити преписи на Аз-

Смятам, че въпросът за авторството на Азбучната молитва трябва да се смята за окончателно решен. Тя принадлежи на съставителя на Учителното евангелие Константин Преславски. Най-важният аргумент за това е, че Азбучната молитва служи като стихотворен предговор към Учителното евангелие. В най-стария запазен препис — Синодалния от XII в. — изрично е посочено: прологъ о хⷭ҇ѣ. оумѣренъ (т. е. в мерена реч) съказаниꙗ ст҃го еваньгелиꙗ. сътворенъ константинъмь. имьже и прѣложениѥ бысть. тогожде съказаниꙗ. ѥвангельскааго[4]. Следва текстът на Азбучната молитва. Срещу това може да се възрази, че насловът е най-променливата част в едно произведение и че той може да е бил добавен от някой по-късен преписвач. За пряка връзка между Азбучната молитва и Учителното евангелие на Константин Преславски обаче освен наслова свидетелствува и самото съдържание на стихотворението. Това е отбелязано в досегашните изследвания, но привържениците на тезата за Кириловото авторство или подминават с мълчание посоченото място, или се опитват да му дадат друго тълкуване. Става въпрос за следния стих:

ꙗвѣ сътворѭ евангельско слово

Ето как тълкува този стих К. Куев: „Но авторът по-нататък сочи и в какво по-точно ще следва своите учители: в проповядването на евангелските истини на говоримата реч, на родното слово, в разясняването на основните християнски положения, тъй като това е главната повеля на новото време, на новия живот, на напредъка. Двамата братя са превели евангелския текст, но сега предстои той да бъде разяснен, да бъде разшифрован неговият смисъл, да бъде направен достъпен за славянското племе. Казано с други думи, предстои да се започне една по-усилена проповедническа дейност, да се пристъпи към по-системно тълкуване на евангелските текстове; те трябва да се разяснят. И с тази именно задача се залавя авторът на молитвата. На такъв именно фон стават най-разбираеми и неговите думи: ꙗвѣ сътворѭ ѥвангельско слово."[5]

Същият този стих Е. Георгиев изтъква като един от важните доводи в подкрепа на становището, че автор на Азбучната молитва е Константин-Кирил Философ. „Не значат ли тия думи — пише авторът, — че до времето, когато е писана Азбучната милитва, евангелското слово още не е било направено за славяните „ꙗвѣ"?"[6] Затова Е. Георгиев разглежда израза „ꙗвѣ сътворѭ евангельско слово" като указание за намерението на Кон-

---

бучната молитва.— Palaeobulgarica, 3, 1979, 4, 26—33; Георгиев, Е. Кога възниква така наречената „Азбучна молитва". — Кирило-Методиевски студии, 1984, № 1, 39—43. За Прогласа към евангелието вж. Георгиев, Е. Две произведения на св. Кирила. Към въпроса за книжовната дейност на славянския първоучител. С., 1938. В книгата на Е. Георгиев е направен преглед на различните становища по въпроса за авторството. От най-новите публикации върху Прогласа към евангелието вж. Топоров, В. Н. „Проглас" Константина Философа как образец старославянской поэзии. — В: Славянское и балканское языкознание. История литературных языков и письменность. М., 1979, 26—46; Велчев, В. „Проглас към евангелието" — възвестяване на културното самоопределение на славянския етнос. — Кирило-Методиевски студии, 1984, № 1, 21—38.

[4] Куев, К. Азбучната молитва, с. 187.

[5] Вж. Куев, К. Азбучната молитва, с. 123.

[6] Вж. Георгиев, Е. Две произведения..., с. 75.

стантин-Кирил Философ за първи път да преведе евангелското слово и не е склонен да свърже този израз с Учителното евангелие на Константин Преславски.

Очевидно тук въпросът опира до значението на израза ꙗвѣ сътворѭ. Как трябва да се преведе това съчетание — като „преведа словото от един език на друг“ или като „разясня, разтълкувам, направя ясен смисъла на словото“?

В триодния цикъл на Константин Преславски има един пример, в който наречието ꙗвѣ е употребено в съчетание с глагола възглаголати. Този пример съвсем определено показва как са се възприемали подобни съчетания в старобългарски. В третия тропар от осма песен на трипеснеца за сряда от първата седмица на поста, като използува формата на диалога, авторът се обръща към пророк Исая с думите: рци прⷬ҇че ꙗсно. что есть дрѣво славнꙑ исаие. влагаемое въ хлѣбъ. ꙗвѣ взгли. На този въпрос пророкът отговаря: дрѣво есть ст҃ь кр҇ъ хв҃ъ. и хлѣбъ плъть его прѣстаа (цитирам по Шафариковия триод). Ясно е, че съчетанието ꙗвѣ възглаголи в този пример означава „разтълкувай, разясни!“ По същия начин трябва да се разглежда и изразът ꙗвѣ сътворѭ евангельско слово в Азбучната молитва. Този израз не означава „ще преведа евангелското слово,“ а „ще разясня, ще направя ясен смисъла на евангелското слово“. Именно такова е предназначението на Учителното евангелие на Константин Преславски, в което в продължение на 51 беседи се разясняват неделните евангелски четива[6a]. Следователно в самия текст на Азбучната молитва има недвусмислено указание, че тя е възникнала във връзка със съставянето на сборника с неделните евангелски поучения и че нейното конкретно предназначение е било да служи като стихотворен предговор към този сборник.

По-труден за разрешаване е въпросът за авторството на Прогласа към евангелието. Днес в науката преобладава становището, че това старобългарско стихотворение е дело на създателя на славянската писменост Константин-Кирил Философ и че то е възникнало във връзка с първоначалния превод на Евангелието. Наред с това обаче са изказани и някои други мнения, които, ако не оборват направо тезата за Кириловото авторство, то поставят под съмнение твърдението, че това старобългарско стихотворение е възникнало непосредствено преди заминаването на Кирил и Методий за Моравия във връзка с първоначалния старобългарски превод на Евангелието. Има два факта, които могат да се приемат като указание, че Прогласът не е възникнал във връзка с превода на Изборното евангелие, а във връзка с превода на Четвероевангелието. На първо място е фактът, че в 3 от всичко 4 запазени преписа Прогласът стои в началото на четвероевангелия. По-важен е обаче вторият факт, тъй като той се намира в съдържанието на самото стихотворение. Става въпрос за следните стихове[7]:

даръ бо ѥсть ѿ б҃а сь дань.
даръ б҃жии десныѥ чести ѥсть.

[6a] Трябва да се отбележи, че съчетанието ꙗвѣ сътворити се среща и в самия текст на Учителното евангелие. На този факт обръща внимание Р. Нахтигал. Вж. Nachtigal, R. Rekonstrukcija treh starocerkvenoslovanskih izvirnih pesnitev. — Razprave. Filozofsko-filološko-historičnega Razreda, I, Ljubljana, 1943, XXI, s. 99.

[7] Цитирам по изданието на Прогласа у Иванов, Й. Български старини из Македония, 339—340.

дарь б҃жии д҃шамь николиже тлѣѥ.
д҃шамь тѣмь иже и приимоуть.
се же ѥсть дарь. мат'ѳеи марко лоука іѡань.

Още Соболевски[8] обръща внимание на факта, че имената на четиримата евангелисти са изброени по реда, по който са записани в Четвероевангелието — Матей, Марко, Лука и Йоан, а това означава, че в Прогласа става дума именно за превода на Четвероевангелието, а не на Изборното евангелие. Както е известно, в началото на своята Моравска мисия братята Кирил и Методий превеждат Изборното евангелие, или т. нар. Кратък апракос. Смята се, че по-късно този първоначален превод е бил допълнен до пълния текст на Четвероевангелието. Кога е станало това и кой е направил пълния превод, е трудно да се каже. Някои учени са склонни да приемат, че допълването на първоначалния старобългарски превод на Апракоса до Тетраевангелие е станало още във Велика Моравия[9]. Но ако това е било така, остава открит въпросът, дали този превод е бил пренесен от Кирило-Методиевите ученици в България, или след тяхното пристигане се е наложило Четвероевангелието да бъде преведено отново, подобно на преведените от презвитер Григорий мних старозаветни книги, въпреки осъществения по-рано във Велика Моравия превод на Методий. Може би отговор на тези въпроси ще дадат бъдещите изследвания върху запазените евангелски преписи и преди всичко върху онези преписи, в началото на които стои текстът на Прогласа. Ако обаче приемем, че Прогласът е бил създаден като стихотворен предговор към Четвероевангелието, а не към Изборното евангелие, би трябвало да отнесем неговото възникване в периода след първоначалните старобългарски преводи на Константин-Кирил Философ.

Съдържанието на акростиха, който обхваща началните букви на тропарите в трипеснеците на т. нар. Кръстопоклонна или Средопостна седмица (четвъртата седмица от поста), е посветено на темата за кръста. Тук отново проличава стремежът на автора да съгласува съдържанието на акростиха с тематиката на съответните песнопения. Въпреки че текстът в тази част не е цялостно запазен, може да се предположи, че старобългарският книжовник се обръща към вярващите, за да подчертае значението на кръстното спасение за целия човешки род:

СЕ ДНС КРИЖНОЕ. . . . . . .(И).ЖЕ ВІАРНИИ
СПАСЕНИЕ. . . .СТВОРЕНОЕ НА ЗЕМЛИ

По-нататък акростихът придобива молитвено звучене. Авторът се обръща към бог с думите:

ПРИИМИ БОЖЕ МИ ПІАНИЕ СЕ МАЛОЕ

Тук отново се срещаме с „умаления“, т. е. смирения Константин от Учителното евангелие (. . .сего ради и азъ оумалѥныи константии. . .)[10] и със скромния песнописец от службата на Методий (нинѣ припадаѫ Ѹчителю свѧте молѧ сѧ тебѣ Ѹмаленое се пѣние приими. . .)[11].

---

[8] Соболевский, А. И. Епископ Константин. — СбНУ, XVIII, 1901, 68—73.

[9] Неделковић, О. Редакције старославянског еванђеља и старословенска синонимика. — В: Кирил Солунски. Симпозиум 1100-годишнина од смртта на Кирил Солунски. Кн. 2. Скопије, 1970, 269—279.

[10] Цитирам по Синодалния препис от XII в. Вж. Куев, К. Азбучната молитва, с. 189.

[11] Цитирам по изданието на службата в Теодоров-Балан, А. Кирил и Методи. Т. 2. С., 1934, с. 70.

Но смирението е само пред бога. В следващия стих старобългарският книжовник се възправя с цялата си твърдост и решителност за борба със злото. Той се моли бог да му даде сила, за да победи врага:

ПОДАЖД МИ СИЛѪ ПОПРАТИ ВРАГА

Кой е този враг, срещу когото се опълчва смиреният песнописец? Без съмнение, това не е само дяволът, причинителят на всички злини и страдания според мирогледа на средновековния християнин, а конкретен враг — противниците на славянското богослужение[12]. Неслучайно думата врага е вписана в онази част от цикъла, която в най-голяма степен е свързана с конкретния исторически момент — гонението на Кирило-Методиевите ученици от противниците на славянското богослужение, т. нар. триезичници. Буква **г** в думата врага е начална буква на тропара, в който авторът се моли за своите събратя, които продължават да ходят по чужди земи: гоними бывше ц҃ри. и кнѧѕы и людьми. а҃пли. ст҃ѫѫ вѣрѫ проповѣдающє ѫ҃зкмь. и н҃нѣ разгнаныѫ. триѫзычникы рабы вашѫ. ходѧщѫѫ по зем҃ѣмь. сблюдѣте ст҃ии. вь пра҃веи вѣрѣ х҃а славѧщѫ.

Твърде интересно е съдържанието на следващия стих, в който авторът говори за някакво свое телесно страдание:

ПОШТЕНИЕМ СИМ ꙖСИ СТРАСТ ОТРПЧꙖ

Доскоро текстът на тази част от акростиха не бе известен цялостно. В Битолския триод липсва девета песен на четирипеснеца за събота от петата седмица на поста, поради което от последната дума се четат само първите две букви — ОТ. В новооткритите фрагменти на Жеравненския триод обаче (НБКМ фр. 9) тази песен е запазена. Като се прибавят началните букви на нейните тропари, се получава ОТРПЧꙖ — 3 л. ед. ч. мин. св. време на глагола отрьпъчꙗти или отрьпъчати. В речника на Миклошич е отбелязан глагол от несвършен вид отръпъчавати със значение *ἐκτραχύνεσθαι (τὴν γλῶσσαν)*[13]. За точното значение на глагола отрпчꙗ в дадения случай е трудно да се правят някакви по-определени изводи, но може да се предположи, че той е употребен със следното значение: „претръпна, позатихна (за болка, страдание)“ или в контекста на стиха „чрез поста (благодарение на поста) болката (страданието) претръпна“.

За какво страдание говори тук старобългарският книжовник? Отговор на този въпрос трябва да се търси в значението на думата ꙖСИ, която пояснява съществителното страст(ь) „болка, страдание“. Така както е засвидетелствувана в акростиха, тази дума би могла да бъде определена като съществително име в род. пад. мн. ч. — ꙗсиъ. Направените досега справки не доведоха до откриването на подобно съществително. То не би могло да се свърже с прилагателното ꙗсьнъ „открит, ясен,“ тъй като би се получило безсмислие при превода на стиха. Най-вероятно е да се предположи, че с формата ꙖСИ Константин Преславски е назовал някакви части или органи на тялото. За да се установи обаче какви са тези части или органи и какво по-точно е било заболяването, са необходими допълнителни проучвания върху двете засвидетелствувани форми в акростиха — ОТРПЧꙖ и ꙖСН[14]. Би могло да се предположи също, че страданието, за което говори Константин Преславски, е било придобито по време на преследванията от страна на триезичниците.

---

[12] За отъждествяването на дявола с противниците на Кирило-Методиевото дело е показателен и следният пасаж от житието на Методий: „Но старият враг, завистникът на човешкия род, не можейки да търпи всичко това, повдигна някои хора срещу него [Методий]. . .“ Вж. Климент Охридски. Събр. съч. Т. 3. С., 1973, с. 201.

[13] Miklosich, F. Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum. Wien, 1862—1865.

В последната част на акростиха отново се срещаме с характерното за средновековния книжовник съзнание, че всичко, сътворено от човека, е резултат на божието провидение и разум. Ето защо наред с изразеното творческо удовлетворение от изисканата поетическа форма авторът подчертава, че създаденото песнопение е преди всичко божий дар, а след това призовава вярващите да възпяват Христа:

СЄ ДОБРО ПꙖННЄ КОА ЄСТ КРАСНО
БОЖНН БО ДАР ЄСТ ТꙖМЖЄ ХВАЛНМ
ХРСТА ДА В[ПНЄМ]

* * *

От съдържанието на акростиха се вижда, че той не служи само като рамка за формално обединяване на съставните елементи на цикъла, а представлява отделно самостоятелно произведение със своя художествена функция и предназначение. Какво е било по-конкретното предназначение на триодния акростих? За да се отговори на този въпрос, трябва отново да се обърнем към най-известните старобългарски стихотворения от декламационен тип — Прогласа към евангелието, Азбучната молитва и Похвалата на Симеон. Както вече бе посочено, за Прогласа към евангелието и за Азбучната молитва съществуват редица факти, които показват, че тези две старобългарски произведения са били предназначени да служат като стихотворни предговори съответно към превода на Четвероевангелието и към сборника с разяснителни беседи върху неделните евангелски четива — т. нар. Учително евангелие. Напоследък чехословашката славистка З. Хауптова излезе със становище, че първоначално Похвалата на цар Симеон също е била предназначена да служи като стихотворно въведение към някакво съчинение с трудове на Василий Велики[15]. В подкрепа на своето твърдение авторката посочва следните стихове: **въжделаннѥмъ ꙃѣло въжделавъ. . . обавїтн покръвеныꙗ разоумы въ глѫбннѣ многострѫпътьныхъ снхъ кннгъ прѣмѫдраго васнлїа въ разѫмѣхъ**[16]. По-нататък, като се позовава на сходствата в описанието на Симеоновия дворец в Шестоднева на Йоан Екзарх и на изображението на княз Симеон в Похвалата, Хауптова стига до извода, че автор на Похвалата е Йоан Екзарх, а съчинението, към което първоначално е била присъединена тази Похвала като стихотворно въведение, е или Шестодневът, или някакъв друг превод с трудове на Василий Велики.

---

[14] Специализантката към Катедрата по руски език в СУ „Кл. Охридски" Л. Димитрова, която изследва медицинските термини и названия в старите славянски писмени паметници, ми съобщи, че в руски писмени източници от XVII в. е регистрирана думатаясна със значение „венец" (на руски десна). Засега обаче не би могло да се каже със сигурност дали това е думата, която е употребена в акростиха на Константин Преславски.

[15] Хауптова, З. Похвала царю Симеону, ее автор и византийские образцы. — Старобългарска литература, 1981, № 10, 88—94.

[16] Пак там, с. 89. Издание на Похвалата на Симеон по всички три преписа вж. у Ангелов, Б. Ст. Похвала царю Симеону. — В: Изборник Святослава 1073 г. М., 1977, 247—256.

Има основание да се смята, че използуването на стихотворни въведения към по-големи трудове и съчинения по това време е било на мода. Известна е например *Похвалата на император Василий I, която служи* като стихотворно въведение към гръцкия синаксар[17].

Като се има предвид всичко това и като се излезе от съдържанието на акростиха, може да се приеме, че неговото предназначение е било да служи като стихотворно въведение към триодния цикъл на Константин Преславски. По всяка вероятност първоначално текстът на акростиха се е записвал като отделно стихотверение в началото на цикъла или отделните акростихови фрази са били записвани преди съответните трипеснеци и четирипеснеци. Така са записани акростиховите фрази към каноните в гръцките ръкописни и печатни богослужебни книги. Следователно можем да приемем, че акростиховата похвала в Триода не е останала известна само за познавачите на химнографското изкуство. По всяка вероятност тя е достигнала до по-широк кръг слушатели и читатели.

ЛИТЕРАТУРНИТЕ ОСОБЕНОСТИ НА АКРОСТИХА И ПОЕТИЧЕСКОТО МАЙСТОРСТВО НА КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ

Анализът на най-известните старобългарски стихотворения — Проглас към евангелието, Азбучната молитва и Похвалата на Симеон — показва, че те са изградени върху основата на изосилабическия принцип — дванадесетосричен стих с цезура след петата или седмата, а в отделни случаи и след шестата сричка[1]. Същият изосилабически принцип лежи и в основата на акростиховата похвала в Триода. В нея преобладават дванадесетосричните стихове, но се срещат и стихове с по-голям брой срички, предимно 15 или 13. За да се види ритмическата организация на акростиха, по-долу предавам текста на разчетените досега стихове заедно с възстановените места на срички. Всяка сричка е отделена с наклонена черта. Цезурата е означена с 2 наклонени черти. Срещу всеки стих са посочени броят на сричките във всяка от двете половини на стиха и общият брой срички. Когато броят на сричките е предполагаем, числото се загражда с *кръгли скоби.* В публикувания по-долу текст са добавени на съответните етимологически места еровете, които поради невъзможност да бъдат изразени в акростих са били изоставени от автора.

гра/не/са/ до/бра // ко/нъ/ста/нъ/ти/но/ва	5+7=12
сла/ва/ кри/жь/на/ѣ // и/ а/по/сто/ль/ска/ѣ	6+7=13
се/ сло/во/ до/бро // - - - - - - -	5+(7)=(12)
- - - а - а/и // на / те/че/ни/и/ се/мь	(5)+7=(12)
си/ хва/ла/ до/бра // и/ се/ пѣ/ни/є/ꙃѣ/ло	5+7=12
и/ кри/жь/но/є/па/че // до/бро/ є/стъ/ бо/га/пѣ/ти	7+8=15
пра/ви/ла/чи/ста // си/ на/ по/ка/а/ни/є	5+7=12

---

[17] За тази Похвала се предполага, че е послужила като образец при написването на Похвалата на Симеон. Вж. Nachtigal, R. Rekonstrukcija treh starocerkvenoslovanskih izvirnih pesnitev, s. 127—128.

[1] Обобщено разглеждане на въпроса за ритмиката в старобългарската поезия е направено от Станчев, Кр. Поетиката на старобългарската литература. С., 1982, 144—153. Вж. и посочената там литература, с. 190—193.

До/бро/ є/стъ/ пꙗ/ти // и/ бо/га/ сла/ви/ти	6+6=12
по/ вь/сє/и/ зє/мли // съ/бє/рꙗ/тє/ сє/ сло/вꙗ/ни	6+8=14
Хрь/ста/ жє/ по/и/тє // и/ сла/ви/тє/ дрꙗ/во	6+(6)=(12)
сє/ дь/нь/сь/ кри/жь/но/є // - - и/жє/ вꙗ/рь/ни/и	8+(7)=(15)
съ/па/сє/ни/є/ - - - // съ/тво/рє но/є/ на/ зє/мли	(7)+8=(15)
при/и/ми/ бо/жє/ ми // пꙗ/ни/є/ сє/ ма/ло/є	6+7=13
по/да/ждь/ ми/ си/лѫ // по/пь/ра/ти/ вра/га	6+6=12
по/штє/ни/є/мь/ си/мь // ꙗ/сиъ/ стра/сть/ о/трь/пъ/чꙗ	7+8=15
сє/ до/бро/ пꙗ/ни/є // ко/ль/ є/стъ/ кра/сь/но	6+7=13
бо/жи/и/ бо/ да/ръ/ є/стъ // тꙗ/мь/жє/хва/ли/мъ	8+6=14
Хрь/ста/ да/ въ/пи/є/мъ	7

От изцяло разчетените досега стихове 5 стиха имат дванадесетосричен размер, 3 с цезура след петата и 2 с цезура след шестата сричка, 2 стиха са образувани от 15 срички с цезура след седмата сричка, 3 стиха имат тринадесетосричен размер с цезура след шестата сричка и 2 стиха се състоят от 14 срички, единият с цезура след шестата, а другият след осмата сричка. Въз основа на запазените части от текста обаче с твърде голяма вероятност може да се възстанови стихотворният размер и на останалите 5 стиха. По всичко изглежда, че 3 от тях (третият, четвъртият и десетият) са имали 12 срички, 2 с цезура след петата и един след шестата сричка, а другите 2 стиха (единадесетият и дванадесетият) — по 15 срички с цезура след осмата и седмата сричка. Или можем да приемем, че текстът на акростиха е *бил образуван от 8 стиха с дванадесетосричен размер, 5 с цезура след петата* и 3 след шестата сричка, 4 стиха с петнадесетосричен размер, 3 с цезура след седмата и 1 след осмата сричка, 3 стиха с тринадесетосричен размер с цезура след шестата сричка и 2 стиха с четиринадесетосричен размер с цезура след шестата и след осмата сричка. Последният стих, който изпълнява ролята на епилог подобно на епилога във византийските стихотворни акростихове, има по-малък брой срички — 7.[2]

Анализът на стиховете показва, че в това свое произведение Константин Преславски се е придържал към най-разпространения през това време стихотворен размер — дванадесетосричния. На места обаче той използува и стихове с по-голям брой срички — 13, 14 и 15. Причината, поради която авторът е бил принуден да прибягва до използуването на комбинирано стихосложение, трябва да се търси преди всичко в ограниченията, произтичащи от формата на акростиха. Константин Преславски не е могъл да образува стихове с еднакъв брой срички навсякъде, тъй като някои стихове са били изградени върху основата на по-голям брой букви. Така например образуваните върху основата на трипеснец и четирипеснец стихове имат по 28 букви, затова техният стихотворен размер е по-голям, обикновено петнадесетосричен. Останалите стихове обаче, образувани върху основата на два трипеснеца, имат по 24 букви. Затова те са съставени предимно от 12 срички.

Освен ритмиката, основаваща се на изосилабическия принцип[3], в триодния акростих на Константин Преславски се забелязват и някои други поетически похвати. Така например първата част от акростиха е построена върху принципа на синтактическия паралелизъм, който се проявява в ритмичното повтаряне на еднакви по строеж изречения. Например: **се слово добро .... си хвала добра и се пꙗние ѕꙗло**; или **добро ест бога пꙗти ....добро ест пꙗти и бога славити.**

---

[2] Weyh, W. Die Akrostichis in der byzantinischen Kanonesdichtung. — Byzantinische Zeitschrift, 1908, 17, 1—69.

[3] За ритмоопределящата роля на ударението е трудно да се правят някакви изводи.

На места еднаквият морфологически завършек на двете половини от стиха създава впечатление за наличие на рима. Например: **слава крижнаꙗ и апостолскаꙗ** или **добро ест пꙗти и бога славити**. Но дали тази рима е резултат на съзнателно авторско търсене, или се е получила случайно, не може да се каже със сигурност.

Използуваните възгласи и обръщения в акростиха създават впечатление за риторичност и засилват декламационния ефект на творбата. Ссобено показателен в това отношоние е централният възглас — **по всеи земли сберꙗте се словꙗни** — който може да се смята като кулминация в цялостното звучене на стихотворението.

Анализът на съдържанието и поетическите особености на триодния акростих показват, че това старобългарско стихотворение е излязло изпод перото на високообразован за своето време български книжовник. Особено ярко талантът и умението на автора се проявяват при изграждането на акростиха. Образуването на стихотворна творба от началните букви на 440 тропара, равномерно разпределени в структурата на цял цикъл канони, е единствено по рода си явление в историята на средновековната християнска поезия. Най-големият стихотворен акростих във византийската литература е едно четиристишие на Йоан Дамаскин, образувано от началните букви на 135 ямбични стиха в канон за Петдесетница. Ето текста на това четиристишие според гръцкото печатно издание на Пентикостара[4]:

Κανὼν δεύτερος ἰαμβικὸς ἔχων Ἀκροστιχίδα
ταύτην:
Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον.
Ἐκ Γενέτου κόλπων ἧκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσῃσι, φέρον Θεότητος ἄϋλον
Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.

Подобни четиристишия има и в ямбичните канони на Йоан Дамаскин за Рождество Христово и Богоявление[5]. За разлика от тези четиристишия обаче, всяко от които е изградено от съставните елементи само на едно химнографско произведение, Константин Преславски е образувал стихотворен текст от началните букви на тропарите в цял цикъл от канони. Това е напълно оригинално творческо хрумване. Както видяхме, акростихът в трипеснеците и четирипеснеците на Иосиф Песнописец не образува цялостен текст, а отделни, независими една от друга по съдържание фрази, всяка от които е изградена само въз основа на тропарите в един трипеснец или четирипеснец. Задачата, която си е поставил Константин Преславски, е била много по-трудна и сложна. Ако се пренесем в творческата лаборатория на книжовника, ще видим, че той е трябвало да се съобразява с най-различни изисквания. Най-напред е трябвало да бъде съставен план за общата структура на цикъла. Като образец на тази струкура са послужили трипеснеците и четирипеснеците на Йосиф Песнописец, които са били изоставени при превода. Благодарение на това общата структура на гръцкия триод е била запазена и в старобългарския превод. Според избрания план всяка песен в отделните трипеснеци и четирипеснеци е трябвало да се състои от 4 тропара, или общо за всеки трипеснец по 12, а за всеки четирипеснец по 16 тропара. По-нататък въз основа на определения брой тропари е трябвало да се пристъпи към създаването на акростиха. Оттук са започвали и най-големите затруднения за книжовника. Всеки стих е трябвало да бъде изграден въз основа на общия брой букви в два трипеснеца — 24 или на общия брой букви в един трипеснец и един четирипеснец — 28. От своя страна всеки трипеснец или четирипеснец е трябвало да служи като основа за изграждането само на едната половина от стиха, преди или след цезурата. Пренасянето на думи е било недопустимо и се е смятало за нарушение на правилата на изкуството за създаване на акростих. В едно писмо на Теодор Студит до Литоя византийският песнописец критикува ямбичните стихове на иконоборческите поети заради неправилно изградения в тях акростих. Ето извадки от това писмо според руския превод на творенията на Теодор Студит: „Закончив опровержение (иконоборцев), я опять получил ямбы и это доставило мне труд. Однако, чадо, ты хорошо сделал, поставив (меня) в известность о них. Средний акростих не соблюдается. Не во всех стихах он начинается с седьмого слога, но в разных различно. (Иногда) он стоит в середине следующаго слога, а в таком случае это не акростих.“[6]

---

[4] Цитирам по следното издание: *Πεντηκοστάριον. Ἐν Βενετίᾳ,* 1846.

[5] Ловягин, Е. Богослужебные канони на славянском и русском языках. СПб., 1875, с. 2, 19, 93. За четиристишието на Йоан Дамаскин в ямбичния канон за Рождество Христово: Krumbacher, K. Geschichte der byzantinischen Literatur, p. 697.

Въпреки затрудненията и изискванията, с които е трябвало да се съобразява, Константин Преславски е съумял да се справи със задачата и да изгради значителен по размер старобългарски стихотворен текст. Той е спазил доста точно пропорционалното разпределение на тропарите. Почти всяка песен в трипеснеците и четирипеснеците е съставена от 4 тропара. Изключенията са твърде малко. Повече тропари — 5 вместо 4 — имат само втора песен в трипеснеца за вторник от първата седмица на поста и осма песен в трипеснеца за сряда от шестата седмица на поста, а по-малко тропари — 3 вместо 4 — имат девета песен в трипеснеца за петък от третата седмица на поста, шеста песен в четирипеснеца за събота от петата седмица на поста и девета песен в трипеснеца за четвтртък от шестата седмица на поста. Навсякъде стиховете са образувани само въз основа на буквите в съответния трипеснец или четирипеснец. Никъде няма пренесен текст. Умело е реализирана ритмиката на стиховете в зависимост от възможностите, които предлага акростихът. Спазено е изискването за цезура. От друга страна, формалните особености на акростиха не са се отразили върху съдържанието. То е вълнуващо и актуално, свързано с конкретната историческа обстановка. Като имаме предвид всичко това, бихме могли да определим акростиховата похвала „гранєса добра константинова“ като едно от най-значителните постижения не само на старобългарската, но и на цялата средновековна християнска поезия.

АКРОСТИХОВАТА ПОХВАЛА „ГРАНЄСА ДОБРА КОНСТАНТИНОВА“ — СТАРОБЪЛГАРСКИ ЕЗИКОВ ПАМЕТНИК ОТ IX ВЕК

Акростихът притежава едно важно свойство, което е било забелязано и използувано още в древността. Веднаж създаден и вграден в текста на дадено произведение, той се пренася механично във всички по-късни преписи. Промените, които настъпват в процеса на преписване, могат да засегнат в една или друга степен отделни букви, но те трудно могат да заличат целия акростих. Обикновено липсващите звена (заличените букви) се възстановяват лесно от самия контекст. Така в по-късните преписи текстът на акростиха достига без каквито и да са лексикални или граматични промени. Той се изменя само графично.

---

[6] Творения преподобного Теодора Студита в русском переводе. Т. 2. Спб., 1908, с. 797.

Това свойство дава основание на засвидетелстваните старобългарски акростихове в достигналите до нас по-късни преписи да се гледа като на своеобразни автографи, които отразяват всички езикови особености на оригинала. Такъв автограф е и триодният акростих на Константин Преславски. Какви са неговите по-важни езикови особености?

Преди да бъде разгледан този въпрос, е необходимо да се направят някои кратки пояснения във връзка с употребата на акростиха във византийската и старобългарската литература.

Акростихът (гр. *ἀκροστιχίς* от *ἄκρος* „краен" и *στίχος* „стих") е вид тайнопис, който служи за едновременно записване на два, а в някои случаи и на повече от два текста. Единият текст е явен (това е основният текст, който се записва хоризонтално), а другият — скрит или вертикален. Скритият или вертикален текст се образува от началните букви на различни отрязъци от основния текст. Тези отрязъци могат да бъдат стихове, строфи или отделни глави, ако текстът е прозаичен[1]. Освен с началните букви скрит текст може да се образува и от буквите в средата или края на текстовия отрязък. Образуваните по този начин скрити текстове се наричат съответно мезостих (от гр. *μέσος* „среден" и *στίχος* „стих") и телестих (от гр. *τέλος* „край, завършек" и *στίχος* „стих"). Понякога трите начина за записване на скрити текстове се използуват комбинирано[2].

Буквените знаци в акростиха имат двойна, а понякога и тройна функция[3]. С тях едновременно са означени думи от основния и от скрития текст. Необходимо условие за използуването на даден буквен знак в акростих е той да може да се употребява в абсолютно началословие. Гръцката азбука е изключително удобна в това отношение, тъй като всички 24 букви могат да стоят в началото на думата. Затова византийските песнописци много често използуват в своите произведения азбучния акростих.

---

[1] Като пример за употреба на акростих в прозаическо произведение може да се посочи акростихът на Константин Костенечки в неговото съчинение „Сказание за буквите". От началните букви на всяка от 40-те глави е образуван следният акростих: САМОДРЖАВНОМУ ДЕСПОТУ СТЕФАНУ РАБ КОНСТАНТИН. Вж. Трифуновиħ, Ђ. Азбучник српских средњовековних књижевних појмова. Београд, 1974, 124—125.

[2] Във връзка с писмото на Теодор Студит до Литоя Н. Гроссу отбелязва схемата на едно византийско стихотворение, в което има едновременно акростих, мезостих и телестих:

X⏑–⏑–⏑–	*T⏑–⏑–⏑–*	*A*
P	*O*	*I*
I	*ΓραΠτου*	*N*
Σ	*A*	*E*
T	*Σ*	*Σ*
O	*A*	*I*
N	*I*	*Σ*

Гроссу, Н. Преподобный Феодор Студит. Его время, жизнь и творения. Киев, 1907, с. 245.

[3] В изследването си върху акростиха на византийските канони В. Вей обръща внимание на факта, че началните букви на четиристишието в ямбичния канон на Йоан Дамаскин за Петдесетница от своя страна образуват нов акростих — *ΘΕΟΣ*. Вж. Weyh, W. Die Akrostichis, p. 44.

При употребата на акростиха във византийската литература се наблюдават някои отклонения от общоприетите принципни положения. Едно такова отклонение е повтарянето на букви. К. Крумбахер посочва редица примери, в които дадена буква от акростиха е изразена с две строфи вместо с една[4]. Обикновено се повтарят последните букви, например *ᾠδήη* с две *η* вместо с една или *αἶνοςς* с две сигми вместо с една. Срещат се повтаряния на букви и в средата на думата, например *ῥωμαννοῦ* вм. *ῥωμανοῦ*. Подобни примери отбелязва и В. Вей в изследването си върху акростиха на византийските канони[5]. Повтарянето на букви във византийските химнографски произведения се обяснява с начина, по който е ставало образуването на акростиха. Авторите най-напред са създавали текста на самия акростих, а след това срещу всяка буква са съставяли текста на съответните строфи. Понякога обаче текстът на акростиха се е оказвал по-кратък от общия брой строфи, които трябвало да съдържа съответното химнографско произведение. Тогава две или повече съседни строфи са започвали с една и съща буква, за да не се наруши текстът на акростиха.

Друг вид отклонение от общоприетите принципи за образуване на акростих е замяната на даден буквен знак с друг знак, който има същата звукова стойност. Ето няколко такива примера, които В. Вей посочва в своето изследване[6]: В акростиха на Козма Маюмски *Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ θεὸς μένη* е написано *μένη* вместо *μένει*. В акростиха на Йосиф Песнописец *καλοὺς ἐπαινῶ Καλλιωπίου πόνους. Ἰωσήφ* вместо *Καλλιοπίου* е написано *Καλλιωπίου*. В друг акростих на Йосиф Песнописец намираме *ἐπαινῖν* вместо *ἐπαινεῖν*.

Този вид замяна може да се обясни с невъзможността понякога да се намери подходяща начална дума за изразяване на съответната буква в акростиха. Когато по-подходяща за съдържанието на строфата се е оказвала някоя друга дума, в която началната буква се е отличавала графически от съответната буква в акростиха, но е имала еднаква звукова стойност с нея, авторите са поставяли тази дума в началото на строфата и с нея са изразявали буквата в акростиха.

Останалите отклонения или нарушения в текста на акростиха се обясняват с промени, настъпили при преписването — разместванния в началните изрази, съкращавания на отделни отрязъци от текста или различни видове интерполации.

При употребата на акростиха старобългарските книжовници са се ръководели от същите принципи, които са били характерни и за византийския акростих. За разлика от гръцкия език обаче не всички старобългарски букви са могли да стоят в началото на думата. Това е поставяло в много по-неблагоприятно положение старобългарския книжовник, поради което и отклоненията от общоприетите принципни положения са много повече. Като пример могат да бъдат посочени буквите за еровете. Те не са изразени в нито един старобългарски акростих, тъй като не се употребяват в началото на думата[7].

---

[4] Krumbacher, K. Die Akrostichis in der griechischen Kirchenpoesie. — Sitzungsberichte der Königlichen Bayerischen Akademie der Wissenschaften. Philosopisch-philologische und historische Klasse, 1903, 645—651.

[5] Weyh, W. Die Akrostichis, 63—65.

[6] Пак там, с. 63.

[7] В някои азбучни акростихове еровете са изразени апелативно, т. е. предава се по някакъв начин названието на буквата, например: ѥромь (Химн на св. Троица) или ѥрдань („Аз есмь всему миру свет“). Вж. сравнителната таблица на началните думи в различните азбучни акростихове — Кл. Иванова. Два неизвестни азбучни акростиха, с. 348.

При изграждането на акростиха в службата на Методий се наблюдава отклонение, което напомня отбелязаното повтаряне на букви в някои гръцки акростихове. В третия тропар от първа песен и в първия тропар от четвърта песен на канона в текста на акростиха са включени освен първите букви и вторите — бр и тѧ[8]. Това отклонение също може да се обясни с начина, по който е ставало образуването на акростиха. Според предварително избрания план в канона е трябвало да има по три акростихови тропара във всяка песен, или общо 24 тропара (богородичните тропари не са включени в акростиха). Избраният за акростих текст обаче е имал 26 букви: добро методи тѧ поѭ константин. За да не се наруши симетрията в разположението на тропарите във всяка песен, на което по това време много се е държало, авторът е прибягнал до използването и на вторите букви в два от тропарите, като по този начин е успял да вмести текста на акростиха в състава на канона.

В процеса на преписване със старобългарските акростихове са ставали същите изменения както и с византийските — заличаване или поява на нови букви в резултат на промени в началните изрази, съкращавания на текстови отрязъци или различни видове интерполации. Освен това в някои акростихове се забелязват и промени, които са настъпили при транслитерацията на глаголическите текстове в кирилски.

След тези кратки бележки за общите принципни положения и отклоненениятa от тях при употребата на акростиха във византийската и старобългарската литература може да се пристъпи към разглеждане на езиковите особености в триодния акростих на Константин Преславски. За улеснение при езиковия анализ са приложени два индекса: 1. Индекс на началните словоформи, от които е образуван акростихът; 2. Речник-индекс към разчетения текст на акростиха.

Словоформите в първия индекс са подредени по азбучен ред и са дадени с правописна нормализация[9]. Всяка словоформа е определена граматически[10]. В скоби е посочена сигнатурата на съответния тропар. На срещуположната страна е дадена думата от акростиха, като изразената чрез съответната словоформа буква е подчертана. В индекса са включени всички засвидетелствувани или възстановени със сигурност начални словоформи. Ако за предаването на някоя буква от акростиха в преписите има варианти, те са посочени в скоби (тук нямам предвид вариантите, които нарушават акростиха, т. е. водят до заличаване на съответната буква).

В речника-индекс засвидетелствуваните думи в текста на акростиха са нормализирани правописно и са дадени в основната им форма. Към всяка дума е посочено значението, извлечено от контекста, отбелязана е формата от акростиха и е посочен стихът, в който се намира думата. След двата индекса е даден списък на използуваните съкращения. За съкращенията в сигнатурата на тропарите вж. в раздела за принципите на издаване.

При разглеждане на правописните и фонетичните особености на акростиха трябва да се има предвид, че първоначално старобългарският текст на Триода е бил написан с глаголица. За това свидетелствуват на първо място глаголическите редове, оставени в някои среднобългарски триоди.

---

[8] Kostič, Dr. Бугарски епископ Константин — писац службе св. Методиjу, 201—203.

[9] Азбучният ред и правописната нормализация са според Ст. Стоянов, М. Янакиев. Старобългарски език. Текстове и речник. С., 1972.

[10] При определяне на падежите в двата индекса се изхожда от функцията на падежа, а не от окончанието. Затова т. нар. родително-винителни форми са означени с винителен падеж.

Най-много такива редове има в Битолския триод — 59[11], — като голяма част от тях се намират в акростиховите канони на Константин Преславски — общо в 17 тропара[12]. Глаголически редове има и в Шафариковия триод, а и в триод № 993 от НБКМ София, т. нар. Аргиров триод. Някои от останалите среднобългарски триоди също носят в една или друга степен следите на старобългарската глаголическа традиция.

Следите от глаголица в достигналите до нас среднобългарски ръкописи свидетелствуват, че в някои български книжовни средища глаголическата писмена традиция се е задържала доста дълго — до XII–XIII в. В тези средища са работили книжовници, които са могли да си служат и с двете старобългарски азбуки — глаголица и кирилица. Причината за по-дългото запазване на глаголическата писмена традиция в някои книжовни средища трябва да се търси преди всичко в начина, по който се е разпространявала българската ръкописна книга през средновековието. След утвърждаването на кирилицата като официално писмо започва замяна на глаголическите ръкописи с кирилски. Тази замяна обаче не става едновременно и по еднакъв начин навсякъде. Обикновено в по-отдалечените места новите кирилски образци достигали по-бавно и на етапи. Не всички глаголически книги са били заменени изведнъж с кирилски. Известно време новите кирилски книги са се употребявали успоредно със старите глаголически. Например може да се предположи, че на места кирилски евангелия са се употребявали заедно с глаголически апостоли или глаголически минеи заедно с кирилски октоиси и т. н. Това налагало книжовниците да умеят да си служат и с двете старобългарски азбуки. Когато преписвачите транслитерирали текста на даден глаголически ръкопис, поради невнимание или други причини оставяли отделни глаголически редове или букви. Именно така могат да се обяснят и глаголическите редове в Битолския триод. Те свидетелствуват, че преписвачът е имал под ръка глаголически оригинал и в момента на преписването е транслитерирал текста. За наличието на глаголически текст в даден кирилски ръкопис би могло да се потърси и друго обяснение. Например ако преписвачът прибягвал до използуване на втори извод при преписването, който е бил написан с глаголица. Има известно основание да се предполага, че на места така е постъпвал преписвачът на Шафариковия триод. Но каквото и да бъде обяснението за конкретния път, по който са достигнали глаголическите редове в среднобългарските триоди, тези редове недвусмислено свидетелствуват, че първоначално текстът на Триода е бил написан с глаголица.

Второ важно указание за глаголическата първооснова на Триода намираме в самия акростих. На две места в четирипеснеца за събота от третата седмица на поста (в третия тропар от шеста песен и в третия тропар от седма песен) срещу буква є в акростиха — свєрıатє — стои формата за вин. пад. мн. ч. м. р. на относителното местоимение нжє — ıажє (вж. индекса на началните словоформи). В достигналите до нас преписи тази форма е засвидетелствувана в различни правописни и морфологични варианти: ѧжє — в третия тропар от шеста песен в Пог. 40 и 13.1.4; жжє — в третия тропар от шеста песен в Пл. и Хл. 133 и в третия тропар от седма песен в Бит., Пл., Кюст., Пог. 40 и 13. 1. 4; ижє — в третия тропар от шеста песен в Орб., Коп., Хл. 133, НББ 645 и НББ 644 и в третия тропар от седма песен в Орб., Хл. 138, НББ 645 и НББ 644; ихъжє — в третия тропар от шеста песен в БАН 41 и в третия тропар от седма песен в Коп.; ꙗжє — в трегия тропар от седма песен в БАН 41.

---

[11] Глаголическите редове в Битолския триод заедно с тяхната кирилска транскрипция са изладени най-напред от Иванов, Й. Български старини из Македония, 457—462. По-късно тези редове са обнародвани и в Описа на БАН (Кодов, Хр. Опис на славянските ръкописи в Библиотеката на БАН, 63—67).

[12] Освен в Азбучната молитва следи от глаголица са отбелязани и в други произведения на Константин Преславски. Вж. Vaillant, A. Diskours contre les Ariens, 7—8; La traduction viex-slave des catéchèses de Cyrille de Jérusalem, p. 287.

Всички тези варианти могат да се обяснят с промените, които са ставали с относителното местоимение ижє в историческия развой на българския сэик и с употребата на това местоимение в среднобългарските книжовни паметници. Формата ѧжє вм. ѩжє се обяснява с характерната за среднобългарския период замяна на ѩ с ѧ в начална позиция. Формата ихъжє вм. ѩжє е резултат от употребата на родителните форми при местоименията вместо винителните, което се наблюдава още в старобългарските паметници. Напълно изкуствен характер има употребата на формата ижє вм. ѩжє. Известно е, че още към края на старобългарската епоха относителното местоимение ижє е престанало да се употребява в говоримия български език. Неговата функция е била поета от въпросителните местоимения, които получават допълнителна частица — то. В среднобългарските писмени паметници обаче по традиция относителното местоимение ижє е продължавало да се употребява, но вече като форма за всички родове и числа[13]. Така е употребено това местоимение и в посочените примери. По всяка вероятност изкуствен характер има и формата ꙗжє вм. ѩжє, която се среща само в БАН 41. Би могло обаче да се предположи и някакво руско влияние върху правописа на този триод.

Следователно буква є в тази част от акростиха е била изразена със знака за малката носовка. Как може да се обясни този факт?

Единственото възможно обяснение е предположението, че първоначално текстът на Триода е бил написан с глаголица. В науката съществува становище, според което в първоначалната глаголица знакът за малката носовка се е предавал с две букви — Ⰵ и Є. Първата буква е глаголическият знак за є, а втората — специален знак за носовия призвук. Приема се, че първоначално двете букви са се пишели разделено — Ⰵ Є и били съединени по-късно[14]. Ако излезем от това положение и напишем с глаголица формата ѩжє, ще видим, че с тази форма е било напълно възможно да се изрази буква є в акростиха. За да стане по-ясно това, началните словоформи на тропарите в четирипесннеца за събота от третата седмица на поста са написани в две колони една срещу друга с глаголица и кирилица:

Ⱄ Ⰵ. . .	С є. . .
Ⰱ ⱃⰰⱀⰻ. . .	Б рани. . .
Ⰵ Єⰶⰵ. . .	ѩжє. . .
Ⱃ ⰰⰴⱆⰻ ⱄⰵЄ. . .	Р адоуи сѧ. . .
Ⱗ ⰽⱁ. . .	Ѩ ко. . .
Ⱅ ⰲⱃⱑⰴⰻ. . .	Т врѣди. . .
Ⰵ Єⰶⰵ. . .	ѩжє. . .
Ⱄ ⱏ. . .	С ъ. . .

---

[13] Мирчев, К. Историческа граматика, 168—169.

[14] Добрев, Ив. В защита на глаголическите писмена. — БЕ, XIX, 1969, № 3, 241—246.

Ⰵ ⰾⰹⰽⱁ. . .	Є лико. . .
Ⱄ ⰲⱔⱅⰹⰹ. . .	С вѧтии. . .
Ⰾ ⱓⰱⰹⰿⰹ. . .	Л юбими. . .
Ⱁ ⱈⰲⰰⰾⱔⱋⰹⱈⱏ. . .	О хвалѧщихъ. . .
Ⰲ ⰵⰾⰹⱍⰰⰵⰿⱏ. . .	В еличаѥмъ. . .
Ⱑ ⰽⱁ. . .	Ѩ ко. . .
Ⱀ ⰰ. . .	Н а. . .
Ⰹ ⰸⰲⱑⱄⱅⱐⱀⱁ. . .	Н звѣстьно. . .

От направената съпоставка личи, че в глаголическия текст акростихът е цял, докато в кирилския се получава прекъсване там, където се намира местоимението ѩже.

Тук възниква въпросът, защо все пак авторът е предпочел тропарите да започнат с формата ѩже (глаголическото ⱔⰶⰵ), а не с някоя друга дума, която започва с Є? Отговорът на този въпрос трябва да се търси в начина, по който е бил образуван акростихът. Както бе посочено, при създаването на акростих авторите най-напред са съставяли акростиховата фраза, а след това срещу всяка буква съчинявали текста на съответния тропар. Това се вижда от многобройните примери, в които отделни думи или изрази от акростиха се повтарят в началото на тропара, откъдето започва изписването на тези думи. Такива примери има и в триодния акростих на Константин Преславски:

Ꙁ ѣло блажени есте. . . (Ч. II, 9/1)
Ѩ
Л
О

или

Б оже прѣⷮмстиве помⷮꙋни мѧ едине. . . (Пон. V, 8/3)
О
Ж
Є

и др.

Да се намери подходяща начална дума при изграждането на акростиха невинаги е било лесно. Творческата свобода на автора била ограничена от някои предварителни изисквания за съдържанието и предназначението на определени тропари, например богородичните тропари, в които се възпява богородица, троичните тропари, в които се прославя светата троица, мъчениците тропари, в които се величаят подвизите и делата на Христовите мъченици и др. Това стеснявало кръга на избора и пораждало известни затруднения. Така е и с тропарите, поместени на трето място в съботните четирипесенци. Според структурата на цикъла съдържанието на тези тропари е точно определено. В тях се отправят молитви за починалите християни, т. е. това са т. нар. „покойни“ тропари, на стб. покоинъ или покоино, срв.[15]: ѩже прѣставилъ ѥси млⷭрде ѿ житиѩ сего оучини х҃е въ мѣстѣ злачнѣ. идеже с҃ти твои почиваѫт' покои: — (шеста песен, трети тропар);

---

[15] Цитирам според Пловдивския триод.

жже нз'бралъ есн х҃е матнве, в' села правед'нникъ тн вселн ꙗко б҃ъ. матвамн мнникъ тн н помлоун нын: — (седма песен, трети тропар). Формата ꙗже (вин. п. мн. ч. м. р.) е твърде подходяща за съдържанието на покойните тропари. Тя се среща и на други места в цикъла. Ето например съдържанието на покойния тропар в шеста песен на четирипеснеца за събота от петата седмица на поста: сп҃сн н҃се м҃де. покон жже прѣставнлъ есн в села праведныхъ б҃е всѣхъ[16]. Като се има пред вид това, бихме могли да предположим, че авторът е изразил буква Є в акростиха с формата ꙗже (вин. п. мн. ч. м. р.), тъй като тази форма се е оказала най-подходяща за начало на съответните покойни тропари.

Важна особеност, която издава глаголическата първоосновна на акростиха, е предаването на ятовата гласна (ѣ) с думи, които започват с йотувано *а* (ꙗ). Така например ятовата гласна в думите пѣнне, ѕѣло, пѣтн, събереѣте, словѣнн, дрѣво и вѣрьннн е изразена в акростиха с ꙗко или ꙗкоже (вж. индекса на началните словоформи). Известно е, че в глаголицата за означаване на ятовата гласна (ѣ) и *а* след йот или след мека съгласна (ꙗ) се използува един и същ буквен знак — Ⱑ. Този факт се обяснява с особеностите на Солунския старобългарски диалект, в който през IX в. гласежът на тези два звука е бил еднакъв или приблизително еднакъв. Широкият изговор на ятовата гласна през старобългарския период е бил характерен за всички български диалекти. Това е отличавало българския език от останалите славянски езици. Тенденцията към стесняване на ятовата гласна в някои български говори и доближаването ѝ по гласеж до *е* се появява по-късно[17]. Днес широкият извор на ятовата гласна е запазен в югоизточнобългарските (рупски) говори, с които Солунският старобългарски диалект на братята Кирил и Методий стои в най-близка генетична връзка[18]. Затова учените с основание виждат в наличието на един и същ буквен знак за ѣ и ꙗ в глаголицата едно от най-важните доказателства за българската диалектна основа на Кирило-Методиевия език[19].

Глаголическият знак Ⱑ е засвидетелствуван в акростиха и графично. В Битолския триод, в който, както бе посочено, има цели редове, написани с глаголица, богородичният тропар от осма песен в трипеснеца за четвъртък от четвъртата седмица на поста започва с глаголица: Ⱑⰻ ⰵⰶⰵ ⱅⰿⰰⱄⰸ ⰸⱁⰴⰵ ⱄⰸⰱⱅⰡ ⰱⱅⰸⰵ. . .

Като следи от първоначалната глаголическа основа в достигналите до нас кирилски преписи биха могли да се разглеждат и примерите, в които начално ꙗ е предадено с ѣ. Ето например началото на богородичния тропар в девета песен на трипеснеца за четвъртък от първата седмица на поста в Жеравненския триод: (32.5.22): ѣро зміннж прчтаа нїзложн. . .

---

[16] Цитирам според Битолския триод.

[17] Трябва да се отбележи, че ятовата гласна в произведенията на българския химнописец Ефрем от XIV в. също е предадена в акростиха с думи, които започват с ꙗ, например: всепѣтаа с ꙗже (и. ед. ж.), дѣво с ꙗда (р. ед. от ꙗдъ), лютѣ с ꙗже (и. ед. ж.) и др. Вж. Матеич, Пр. Българският химнописец Ефрем от XIV век. Дело и значение. С., 1982. Това е още едно доказателство, че широкият изговор на ятовата гласна е бил характерен за българския език и през XIV в.

[18] Мирчев, К. Историческа граматика, 105—109.

[19] Jagić, V. Entstehungsgeschichte der kirchenslavischen Sprache. Berlin, 1913, p. 271.

С оглед на особеностите в първоначалния глаголически текст на Триода трябва да бъде разгледан и въпросът за носовите гласни в акростиха. Етимологически в разчетения текст те са засвидетелствувани на две места — във възвратната частица сѧ на глагола съберати сѧ и във формата за вин. п. ед. ч. на съществителното сила — силѫ.

Срещу малката носовка във възвратната частица сѧ стои тропар, който започва с думата ѥлико — єлико мѫжь на земи прѣстрасте. стрстрпьци. тѣмже и на небѣ веселите сѧ. ха на вѣкы хвалѧще[20] (осма песен, първи тропар в четирипеснеца за събота от третата седмица на поста). В текста на този тропар не се забелязват някакви по-съществени словоредни или лексикални изменения. Различията между достигналите до нас 11 преписа са незначителни.

По-горе видяхме, че в същата част от акростиха, в думата сберѩте, гласната *е* е предадена с местоимението ѩже (вин. п. мн. ч. м. р.), а тук имаме обратен пример — малката носовка в акростиха е предадена с дума, която започва с *е*. На пръв поглед се създава впечатлението, че за автора на акростиха двете гласни *е* (є) и *ę* (ѧ) са имали еднаква звукова стойност и са били означавани с един и същ буквен знак. Такова предположение обаче напълно противоречи на досегашните научни представи за развоя на носовите гласни в българския език и не може да бъде съгласувано с останалите факти.

В историческата граматика на К. Мирчев, където са обобщени резултатите от проучванията върху развоя на носовите гласни в българския език, се казва, че назалният характер на ѫ и ѧ е започнал да се губи постепенно в ранния среднобългарски период, т. е. от XII в. нататък. В някои български диалекти ограничаването на носовостта е започнало и в края на XI в. През IX и X в. обаче ѫ и ѧ са пазели напълно своето носово произношение[21].

Данните, които намираме в акростиха на останалите химнографски произведения, възникнали по времето, когато е била създадена и старобългарската част в Триода, също не ни дават основание да смятаме, че по това време се е употребявал един и същ знак за *е* и *ę*. В азбучните цикли за Рождество Христово и Богоявление има специална стихира, с която е означена малката носовка. В единия цикъл азбучни стихири за Рождество Христово и в азбучните стихири преди Богоявление тази стихира започва с думата ѩзыкъ (със същата дума ѩзыкъ започва и стихът, с който е предадена малката носовка в Азбучната молитва на Константин Преславски), а във втория азбучен цикъл за Рождество Христово стихирата започва с наречието ѩдро. С наречието ѩдро е изразена малката носовка и на две места в акростиха на предпразничните трипеснеци за Богоявление: троице свѧта просвѩти мѧ . . . Следователно обяснението за предаването на малката носовка във възвратната частица сѧ в триодния акростих с буква є трябва да се търси другаде.

Както бе посочено, наличието на формата ѩже (в. п. мн. ч. м. р.) срещу буква є в акростиха се обяснява с двубуквеното начертание на знака за малката носовка, а изборът на тази форма — с особеностите в съдържанисто на съответните тропари. По същия начин трябва да се обясни и използуването на наречието ѥлико за изразяване на малката носовка в акростиха. Съдържанието на тропара, в който се намира това наречие, е подчинено на общата тематика на съботните четирипеснеци. В тях се възпяват мъчениците за Христовата вяра. По всяка вероятност авторът не е намерил подходяща начална дума, за да изрази с нея малката носовка в тази част от акростиха. Затова той е прибягнал до използуването на наречието ѥлико, което се среща в началото и на други мъченични тропари в съботните четирипеснеци, например[22]: ѥлико вы мѫкь прѣстрадасте мⷱ҇нци... (първи тропар от девета песен в Константиновия четирипеснец за събота от четвъртата седмица на поста) или: ѥлико мⷱ҇никь ликь въсхвалѣѫще ѹкрѣписте сѧ... (втори тропар от седма песен в анонимния четирипеснец за събота от първата седмица на поста). Така чрез наречието ѥлико е била изразена само първата съставка от двубуквеното начертание на малката носовка в акростиха — э. Подобен пример за означаване на един буквен знак с друг знак, сходен по начертание или близък по звукова стойност с него, е засвидетелствуван и в достигналите до нас старобългарски азбучни акростихове — Азбучната молитва на Константин Преславски, азбучните цикли за Рождество Христово и Богоявление и др. В тях намираме два стиха, съответно две стихири, които започват с буква ш. Ето тези два стиха в Азбучната молитва на Константин Преславски[23]:

---

[20] Цитирам по Битолския триод.

[21] Мирчев, К. Историческа граматика, 98—105.

шестокрилатъ. силоу въсприимъ
шьствоую нынѣ. по слѣдоу оучителю

За втория стих се приема, че предава буква щ (глаголическото Ⱋ)[24].

Другата дума от акростиха, в която е засвидетелствувана носова гласна, е съществителното силѫ — вин. п. ед. ч. от сила. Срещу голямата носовка в това съществително стои следният тропар: иже вси роди хвалєть: матерь х҃вѫ: възвеличимь ни: надеждѫ нашѫ: приснодѣвѫ ма[ри]ѫ безьмѫжьнѫ: (ТФ НБКМ 203). В началото на този тропар трябва да се възстанови формата за вин. п. ед. ч. ж. р. на относителното местоимение иже — ѭже. В единствения достигнал до нас препис (ТФ НБКМ 203) тази форма е заменена с иже, тъй като, както беше подчертано по-горе, още в края на старобългарската епоха относителното местоимение иже изчезва от говоримия български език и формата за им. п. ед. ч. м. р. започва да се употребява изкуствено като форма за всички родове и числа. Следователно голямата носовка в акростиха в позиция след твърда съгласна е предадена с буквения знак, с който е била написана в оригинала голямата носовка във формата ѭже (вин. п. ед. ч. ж. р.). Със същата форма ѭже е предадена голямата носовка и в други старобългарски акростихове: добро методи тѧ поѭ константини (акростих в службата на Методий, автор Константин Преславски); кѵрила философа и блажена методиꙗ поѭ (акростих в общия канон на Кирил и Методий, анонимен автор); богоꙗвление ти поѭште христе

---

[22] Цитатите са по Битолския триод.

[23] Цитатът е според Синодалния препис от XII в.; Куев, К. Азбучната молитва, с. 188.

[24] Велчева, Б. Въпросът за Ⱋ в глаголическата азбука. — ИИБЕ, XXII, 1973, 105—124.

славни (акростих в канон на Богоявление, съвместно произведение на Кирило-Методиевите ученици). В тези акростихове голямата носовка се намира след йот.

В достигналите до нас старобългарски глаголически паметници са засвидетелствувани два знака за голямата носова — **ЭЄ** и **ѲЄ**. Въпреки че употребата и фонетичната стойност на тези два знака (особено на втория) все още не е достатъчно добре изяснена, приема се, че първият знак **ЭЄ**, в който ясно личат две съставки — глаголическата буква **Э** и специалният знак за носовия призвук **Є** — се е употребявал след твърди съгласни (в кирилицата той се транскрибира с ѫ), а вторият **ѲЄ** — след гласни и след меки съгласни (в кирилска транскрипция ѭ). Тези два знака обаче са засвидетелствувани в старобългарски ръкописи, които са отдалечени от първоначалните Кирило-Методиеви оригинали с десетилетия, а някои и с повече от столетие. Данните от Кирило-Методиевата епоха (IX — началото на X в.), колкото и оскъдни да са те, водят до по-друго заключение. Във всички старобългарски азбучни акростихове (Азбучната молитва на Константин Преславски, азбучните цикли за Рождество Христово и Богоявление и др.), които отразяват реда и състава на старобългарската глаголическа азбука, има само два стиха за носовките — един за малката и един за голямата носовка. Стихът за голямата носовка започва със същата форма **ѭже** (вин. п. ед. ч. ж. р.), която е засвидетелствувана и при предаването на голямата носовка в посочените по-горе старобългарски акростихове — **снѫ**, **поѭ**, **поѭште**. Въз основа на най-архаичните преписи от съчинението на Черноризец Храбър „За буквите“ като Московския (№ 2 по изданието на К. Куев), Соловецки № 913 (№ 44 по К. Куев), Троицки (№ 12 по К. Куев) и др. също се възстановяват само два знака за носовките — един за голямата и един за малката носовка[25]. Всичко това поражда въпроса, дали в глаголическата азбука, с която си е служил Константин Преславски при създаването на триодния цикъл и с която са били написани преведените по това време в България старобългарски богослужебни книги, не е имало само един знак за голямата носовка? За да се отговори със сигурност на този въпрос, са необходими допълнителни проучвания, като се привлекат и данните от всички старобългарски глаголически паметници. Като имаме превид обаче примера със съществителното **снѫ** (макар и засега единствено свидетелство за начина, по който се е предавала голямата носовка в акростих след твърда съгласна), бихме могли да предположим, че в глаголицата по това време е имало само един буквен знак за голямата носовка, който се е употребявал както след йот, така и след твърда съгласна подобно на употребата на знака за малката носовка. Такова предположение би се съгласувало с данните, които намираме в старобългарските азбучни акростихове, а и в съчинението на Черноризец Храбър „За буквите“. Какво е било точно начертанието на този знак обаче, не може да се каже със сигурност, тъй като достигналите до нас акростихове са видоизменени графически.

На няколко места гласната *о* в акростиха е предадена с думи, които започват с **оу**; например: **оукрѣпи** (2 л. ед. ч., повелително наклонение, Пет. I, 9/1) срещу **добро**; **оуслꙑшавъ** (мин. деятелно прич. I, им. п. ед. ч. м. р.,

---

[25] За състава и реда на старобългарската азбука в съчинението на Черноризец Храбър „За буквите“ вж. Mareš, V. F. Hlaholice na Moravě a v Čechách. — Slovo, 21, 1971, 133—200; Mošin, V. Još o Hrabru, slavenskim azbukama i azbučnim molitvama. — Slovo, 23, 1973, 5—71.

Вт. VI, 2/2) срещу **кол**; **оутврьдн сѧ** (3 л. ед. ч., мин. св. вр., Ср. V, 3/2) срещу **подажд** и др.[26] Това е било възможно поради двубуквеното начертание на *у* както в глаголицата, така и в кирилицата ⰑⰛ **оу**. В акростиха е използуван само първият елемент от диграмата — Ⱁ. Това показва, че двете съставки на глаголическия знак ⰑⰛ първоначално не са били съединени, което може да се види и в някои старобългарски глаголически ръкописи[27].

При предаване на гласна *и* в акростиха не се забелязва някакво специално разпределение на словоформите. Използувани са думи с различни по произход начални гласни *и* (от* і или *јь), собствени библейски имена **їисоусъ**, **издраиль**, **ѥремиѩ** и др. Това показва, че за автора на акростиха различните по произход гласни *и*, както и т. нар. редуцирано *и* в думи като **спасениє**, **пꙗниє**, **покааниє** и др. са имали еднаква фонетична стойност. Може да се предположи, че в оригиналния текст всички начални гласни *и* са били предадени с един и същ буквен знак.

Въпреки че еровете не са изразени в акростих, тяхното присъствие личи от ритмичната организация на стихотворението. Опитът за възстановяване на стихотворния размер показва, че слабите ерове са се пазели, а силните не са били подложени на изясняване (срв. д(ь)н(ь)с(ь), както впрочем би трябвало и да се очаква за старобългарски текст от IX в.

От начина, по който са предадени съгласните в акростиха, интерес представлява съгласковото съчетание *шт* от *stj в думата **поштєниєм**. В акростиха това съгласково съчетание е предадено с две букви, т. е. с два последователни тропара, които започват съответно с **шюнцѫ** и **тєбє**. Съгласковото съчетание *шт* от *tj в причастната форма **поѭштє**, която е засвидетелствувана в акростиха на Богоявленския канон, също е предадено с два последователни тропара — един за **ш** (**шєстокрилатии**) и друг за **т** (**трєпєщѫ**). С две букви, т. е. с два тропара, е предадено и съгласковото *шч* в акростиха на открития от Ст. Кожухоров старобългарски канон на Наум Охридски за апостол Андрей (**нишчии**) и в канона за Пренасяне мощите на Йоан Златоуст (**мошчии**)[28]. Всичко това поражда въпроса, дали по времето, когато са били създавани тези произведения, е имало специален буквен знак за *шт (шч)*? Данните, които намираме в старобългарските азбучни акростихове, показват, че на този въпрос трябва да се отговори утвърдително. Както бе посочено, в Азбучната молитва на Константин Преславски има два стиха, които започват с **ш**. За втория стих (**шьствоуѭ нынѣ**. . .) се приема, че изразява глаголическата буква Ⱋ. Две стихири една след друга, които започват с буква **ш**, има и в Азбучните цикли за Рождество Христово и Богоявление. Следователно в глаголическата азбука по това време е имало специален знак за *шт (шч)*. Горните факти обаче ни задължават да приемем, че този знак се е употребявал успоредно с двубуквеното начертание за *шт (шч)*. Каква е била по-конкретно употребата на глаголическия знак Ⱋ и дали е имало някакво функционално различие между него и двубуквеното начертание за *шт (шч)*, не би могло да се каже само въз основа на данните в достигналите до нас старобългарски акростихове.

---

[26] Вж. индекса на началните словоформи.

[27] Добрев, Ив. В защита на глаголическите писмена.

[28] Кожухаров, Ст. Песенното творчество на старобългарския книжовник Наум Охридски.

В думата зємли, която се среща на две места в акростиха, е предадено епентетичното л. Както е известно, по това време то е било напълно редовно явление за старобългарския език.

В морфологично и синтактично отношение текстът на акростиха не се отличава от старобългарските писмени паметници. Падежните форми при имената и местоименията са в пълно съгласие с нормите на старобългарската граматика. Същото може да се каже и за глаголните форми. От падежните окончания при имената прави впечатление окончанието и на съществителното словꙗни — зв. п. мн. ч. Според етимологичните речници тук би трябвало да има окончание є, тъй като се приема, че това съществително е било образувано с наставка - ꙗнинъ, именителен падеж мн. ч. - ꙗнє[29].

Напоследък обаче са изказани и други предположения относно етимологическия произход на съществителното „славяни“. Л. Мошински например смята, че първоначално това съществително е било апелатив от типа на братѣнъ — братєнъ — братанъ и че сближаването му с nomen originis е станало по-късно[30]. Следователно първичното окончание за множествено число именителен и звателен падеж е било и, а не є. Без да води до решаване на въпроса за етимологията на съществителното „славяни“, примерът в триодния акростих на Константин Преславски показва, че през IX в. звателната форма за множествено число на това съществително е била словꙗни. В този смисъл не е без значение да се отбележи, че в достигналите до нас преписи от Прогласа към евангелието е засвидетелствувана същата звателна форма: тѣмжє оуслышитє словѣни вси[31].

От останалите падежни окончания при съществителните прави впечатление честата употреба на т. нар. родително-винителни форми бога, хрста, врага и др. Това показва, че тези форми са били характерни за старобългарския език още през IX в.

Най-интересната синтактична особеност в текста на триодния акростих е употребата на краткото лично местоимение за дателен падеж ми с притежателно значение след звателната форма божє — приими божє ми. В своята историческа граматика К. Мирчев подчертава, че през старобългарската епоха с постепенното разрастване на дателния падеж с притежателна функция кратките дателни форми на личните местоимения *ми, ти, му, й, ни, им* в приименна употреба започват да изразяват притежателно отношение. Процесът е много характерен за българския език и се смята за балканска особеност. Отчасти този процес е познат и на сърбохърватския език. Като отбелязва, че в старобългарските паметници приименната употреба на дателните форми не е много честа, Мирчев посочва, че от среднобългарските ръкописи най-широко място на кратките дателни лични местоимения с притежателно значение е отделено в Шафариковия триод. Ето примерите, които са приведени: побѣди сѧ дръжава ми, ѡрѣши ми свѧзы многых ми грѣховъ, пришєдъ бо на мѧ дръжавѫ ми раздроуши, срцє ми ѡчисти, ѡ встани рождъства ти, събраномъ оучєникомъ ти, нє вѣрова въстанию ти, на стѫзѫ повєлѣнниѧ ти[32]. В параграфа за среднобългарските паметници Мирчев също отбелязва честата употреба на дателните форми на личните местоимения с притежателна функция в Шафариковия триод, като подчертава, че тази употреба е характерна и за други триодни текстове. Във връзка с това авторът добавя още един пример: „Срещаме дори х̅є ми вм. х̅є мои.“[33]

---

[29] Фасмер, М., Этимологический словарь русского языка. Т. 3. М., 1971.

[30] Moszyński, L. Czy słowianie to rzeczywiście Nomen originis? — Z polskich studiów slawistycznych, seria V. Warszawa, 1978, 499—507.

[31] Цитирам по изданието на Прогласа в Й. Иванов Български старини из Македония, с. 339.

Примерът в триодния акростих на Константин Преславски божє ми показва, че отбелязаната широка употреба на кратките дателни форми на личните местоимения с притежателна функция в среднобългарските триодни текстове не е случайна. Тя не се е появила в резултат на по-късни изменения при преписването, а е била характерна за първоначалния старобългарски превод на Триода. В своето изследване върху развоя на дателния притежателен в българския език А. Минчева[34] също се спира на тази важна синтактична особеност, като дава примери и от други писмени паметници. Авторката изказва предположение, че широката употреба на енклитичните местоименни форми в триодните текстове е продиктувана от ритмични съображения. Възможно е ритмическите и мелодически особености на триодните песнопения да са стимулирали допълнително употребата на кратките дателни местоимения с притежателна функция. Няма съмнение обаче, че тази употреба е била характерна за говоримия български език още през IX в., поради което е намерила широко място в старобългарския книжовен език на Кирило-Методиевите ученици. Приименна употреба на кратка дателна местоименна форма с притежателна функция намираме и в друг старобългарски акростих от това време — акростиха в канона на Богоявление: богоıавлєниє ти поѭщтє христє славим — „Богоявлението ти, като възпяваме, Христе, славим.“

От лексикалните особености на акростиха прави впечатление употребата на прилагателното крижьнъ (във втория, шестия и единадесетия стих). Това прилагателно се смята за типичен моравизъм или западнославянизъм[35]. Типичен моравизъм е отбелязан и в акростиха на Климентовите трипеснеци за Рождество Христово — съществителното роꙁьство — Хрстовоу роꙁьствоу. По своето значение и двете думи отразяват понятия, свързани с християнската религия — хрьстово роꙁьство — Рождество Христово и крижьнъ — кръстен, който се отнася до Христовия кръст. Как може да се обясни наличието на тези моравизми или западнославянизми в езика на Кирило-Методиевите ученици?

Известно е, че сред западните славяни християнството е било разпространено още преди идването на Кирил и Методий във Велика Моравия[36]. С течение на времето, успоредно с проповядването на християнската религия, там са се установили редица местни славянски названия за част от християнските религиозни понятия. Когато Кирил и Методий и техните сподвижници пристигат в Моравия, те заварват там една утвърдена система от славянска християнска терминология. Част от тази терминология е била възприета и включена в създадения от Кирил и Методий старобългарски книжовен език, въпреки че някои думи отразявали местни фонетични особеностн (срв. например африкат ѕ (*дз*) на мястото на *dj в ροѕствоѹ). Известно време след пристигането си в България Кирило-Методиевите ученици продължили да си служат с употребяваните във Велика Моравия и Панония западнославянски термини и названия. Едва по-късно тези термини и названия започват да се заменят с нови думи и да бъдат отстранявани от текстовете. Наличието на моравизми в текста на разчетените акростихове е косвено указание, че новооткритите химнографски произведения са възникнали много скоро след пристигането на Кирило-Методиевите ученици в България, преди още моравизмите да са били отстранени от езика. В самите преписи моравизмите не се срещат, тъй като по-късно те са били заменени с други думи (срв. например крьстъ, крьстьнъ в преписите срещу крнжьнъ в акростиха). В текста на акростиха се забелязват и други архаични лексикални особености. Така например прави впечатление звуковият облик на съществителните хрьстъ „Христос“ и покаанне „покаяние“, който е характерен за най-старите глаголически и кирилски писмени паметници.

---

[32] Мирчев, К. Историческа граматика, с. 170.

[33] *Пак там*, с. 13.

[34] Минчева, А. Развой на дателния притежателен в българския език. С., 1964, с. 133,

[35] За крижь и крижьнъ вж. Jagič, V. Entstehungsgeschichte..., p. 195, 197, 199, 200, 203, 231, 250, 265, 356.

[36] Vavřinek, V. Předcyrilometodějske misie na Velké Moravě. — Slavia, XXXII, 1963, № 4, 465—480.

В заключение трябва да се подчертае, че акростиховата похвала „гранєса добра константннова“, както и останалите акростихове, излезли изпод перото на Кирило-Методиевите ученици, са най-старите засега достигнали до нас преки старобългарски текстове от IX в. В тях е засвидетелствуван употребяваният във Велика Моравия и Панония старобългарски книжовен език на Кирил и Методий. Най-важните езикови особености, които разкриват старобългарската диалектна основа, са шт на мястото на *tj, *stj (поѭштє, поштєннєм), жд на мястото на *dj (подажд), както и употребата на кратките дателни форми на личните местоимения с притежателна функция — божє мн, богоꙗвлєннє тн. За пряка връзка с Кирило-Методиевата книжовна традиция от Велика Моравия и Панония говорят и отбелязаните правописни особености на акростиха. Те недвусмислено показват, че първоначалният текст е бил написан с глаголица — старобългарската азбука на Константин-Кирил Философ.

ИНДЕКС НА СЛОВОФОРМИТЕ, ОТ НАЧАЛНИТЕ БУКВИ НА КОИТО Е ОБРАЗУВАН АКРОСТИХЪТ

авраамлꙗ (вар. **адамлꙗ**) — прил., И. ед. ж. (Вт. I, 9/б) — КОNСТАNТНNОВА

агннца — същ., И. ед. (Ср. V, 3/б) — ПОДАЖД

агньца (вар. **агньцн**) — същ., Р. ед. (Ч. I, 9/3) — АПОСТОЛСКАꙖ

агньца — същ., Р. ед. (Ч. VI, 8/б) — ХВАЛНМ

агньцн (вар. **агньца**) — същ., Зв. мн. (Ч. I, 9/3) — АПОСТОЛСКАꙖ

агньцѧ — същ., В. мн. (Пон. III, 1/3) — ПРАВНЛА

ада — същ., В. ед. (Съб. IV, 8/3) — NА

адама — същ., В. ед. (Вт. VI, 9/1) — КРАСNО

адамль — прил., В. ед. м. (Ср. II, 9/б) — ДОБРА

адамлꙗ (вар. **авраамлꙗ**) — прил., И. ед. ж. (Вт. I, 9/б) — КОNСТАNТНNОВА

адамлꙗ — прил., И. ед. ж. (Съб. II, 8/б) — БОГА

адамова — прил., И. ед. ж. (Ср. VI, 8/б) — ДАР

адамъ — същ., И. ед. (Ср. II, 8/1) — ХВАЛА
адамъ — същ., И. ед. (Пет. II, 9/2) — ПА̄ЧЕ
адамъ — същ., И. ед. (Пон. IV, 8/1) — Х̄РСТА
азъ — мест., И. ед. (Пон. I, 1/3) — ГРАНЕСА
азъ — мест., И. ед. (Пон. I, 8/3) — ГРА̄НЕСА
азъ — мест., И. ед. (Пон. I, 9/б) — ДОБРА
азъ — мест., И. ед. (Вт. I, 8/1) — КОНСТА̄НТИНОВА
азъ — мест., И. ед. (Пон. II, 9/2) — . . . . А . . АН
азъ — мест., И. ед. (Пон. III, 9/б) — ЧИСТА
азъ — мест., И. ед. (Вт. III, 8/б) — ПОКААН̄ИЕ
азъ — мест., И. ед. (Вт. III, 9/1) — ПОКА̄АНИЕ
азъ — мест., И. ед. (Ч. III, 8/1) — БОГА
азъ — мест., И. ед. (Вт. V, 9/1) — МАЛ̄ОЕ
азъ — мест., И. ед. (Пет. VI, 8/3) — Д̄А
аминъ — нар. (Пон. II, 9/3) — . . . . А. . АН
ангели — същ., И. мн. (Вт. III, 2/б) — НА
ангели — същ., Зв. мн. (Вт. II, 2/2) — НА̄
ангельсци — прил., И. мн. м. (Пон. III, 8/3) — ПРАВИЛА
ангелъ — същ., И. ед. (Ч. III, 8/б) — СЛАВИТИ
апостола — същ., Зв. дв. (Пет. VI, 8/1) — ХРСТА
апостоли — същ., Зв. мн. (Ч. I, 4/2) — АПОСТОЛ̄СКАꙖ
апостоли — същ., Зв. мн. (Ч. V, 8/1) — ПОПРАТИ
апостоли — същ., Зв. мн. (Ч. V, 9/2) — ВРАГА
апостоломъ — (вар. апостолъ) — същ., Д. мн. (Ср. I, 9/3) — КРИЖНАꙖ
апостолъ (вар. апостоломъ) — същ., Р. мн. (Ср. I, 9/3) — КРИЖНАꙖ
апостолъ — същ., Р. мн. (Ср. II, 8/3) — ХВАЛА
апостолъ — същ., Р. мн. (Ч. V, 9/б) — ВРАГА
аронъ — същ., И. ед. (Ср. I, 8/1) — СЛАВА
аронъ — същ., И. ед. (Съб. V, 7/б) — СТРА̄СТ
аште — съюз (Ср. I, 3/3) — СЛАВА

богоборьца (вар. борьца) — същ., В. ед. (Пет. I, 9/2) — ДОБРО
боже — същ., Зв. ед. (Съб. II, 6/3) — ДОБРО
боже — същ., Зв. ед. (Ч. III, 4/2) — БОГА
боже — същ., Зв. ед. (Пон. V, 8/3) — БОЖЕ
болѩштаѥго (вар. болюѩшта) — сег. д. пр., В. ед. м. (Ср. VI, 3/1) — БОЖИИ
болюѩшта (вар. болѩштаѥго) — сег. д. пр., В. ед. м. (Ср. VI, 3/1) — Б̄ОЖИИ

борьца (вар. богоборьца) същ., В. ед. (Пет. I, 9/2) — ДОБРО
борьца — същ., В. ед. (Ср. II, 9/2) — ДОБРА
бранн (вар. брань) — същ., В. мн. (Съб. II, 8/1) — БОГА
бранн (вар. браннѥ) — същ., Р. ед. (Съб. III, 6/2) — СБЕРІАТЕ
браннѥ (вар. бранн) — същ., В. ед. (Съб. III, 6/2) — СБЕРІАТЕ
брань (вар. бранн) — същ., В. ед. (Съб. II, 8/1) — БОГА
брань — същ., В. ед. (Пон. VI, 8/1) — ДОБРО
братнꙗ (вар. братнѥ) — същ. съб., Зв. (Пон. I, 9/2) — ДОБРА
братнѥ (вар. братнꙗ) — същ. съб., Зв. (Пон. I, 9/2) — ДОБРА
братнѥ — същ. съб., Зв. (Ср. III, 3/3) — ДОБРО
братьнѭ — прил., В. ед. ж. (Ср. VI, 8/2) — БО

велеславьнн — прил., Зв. мн. м. (Ч. IV, 8/3) — ВІАРННН
велнчаѥмъ — 1 л. мн. сег. (Съб. III, 9/1) — СЛОВІАНН
владꙑко — същ., Зв. ед. (Пет. III, 5/3) — ВСЕН
владꙑко — същ., Зв. ед. (Вт. IV, 9/4) — ДРІАВО
владꙑко — същ., Зв. ед. (Съб. IV, 6/3) — СТВОРЕНОЕ
владꙑчнце — същ., Зв. ед. (Ср. II, 3/6) — ХВАЛА
владꙑчнце — същ., Зв. ед. (Пон. III, 1/6) — ПРАВНЛА
владꙑчнце — същ., Зв. ед. (Ч. V, 8/6) — ВРАГА
вода — същ., И. ед. (Вт. IV, 8/1) — СЛАВНТЕ
волеѭ — същ., Тв. ед. (Пет. I, 8/2) — СЛОВО
въ — предл. (Ч. VI, 8/3) — ХВАЛНМ
въ — предл. (Пет. VI, 8/6) — В[ПНЕМ]
въмѣстнлнште — същ., И. ед. (Ср. I, 3/6) — СЛАВА
вѣтнꙗ — прил., В. мн. м. (Ч. III, 9/1) — СЛАВНТН

гоннмн — сег. стр. пр., И. мн. м. (Ч. V, 9/3) — ВРАГА
господн — същ., Зв. ед. (Съб. II, 8/3) — БОГА
госпожде — същ., Зв. ед. (Ч. III, 4/6) — БОГА
градѣте — 2 л. мн. пов. (Пон. I, 1/1) — ГРАНЕСА

дверь — същ., И. ед. (Пон. I, 8/6) — ДОБРА
длант — същ., В. дв. (Ср. III, 3/1) — ДОБРО
длант — същ., В. дв. (Ср. V, 3/3) — ПОДАЖД
до — предл. (Ср. V, 8/2) — ПОДАЖД
доблꙗꙗ (вар. добрꙑꙗ) — прил., В. мн. м. (Съб. II, 6/1) — ꙆДОБРО
доброѥ — прил., В. ед. ср. (Ср. VI, 8/4) — ДАР

добрꙑихъ — прил., Р. мн. ср. (Пон. VI, 1/3) — ДОБРО
добрꙑ — прил., В. мн. ж. (Пет. VI, 8/2) — ДА
докрꙑѩ (вар. доблѩѩ) — прил., В. мн. м. (Съб. II, 6/1) — ДОБРО
дрѣвоу — същ., Д. ед. (Вт. IV, 9/1) — ДРѢВО
дьньсь — нар. (Ср. II, 3/3) — ДНС
дѣво — същ., Зв. ед. (Ср. II, 8/б) — ДОБРА
дѣвоѭ — същ., Тв. ед. (Пет. I, 8/б) — ДОБРО

є вж. ѥ

живодавьчє — същ., Зв. ед. (Ср. VI, 3/3) — БОЖИИ
живоносьнъ (вар. животьнъ) — прил., И. ед. м. (Ср. IV, 9/1) — КРИЖНОЄ
животъ — същ., В. ед. (Пон. V, 9/1) — БОЖЄ
животъ — същ., В. ед.? (Ср. V, 8/1) — ПОДАЖД
животьнъ (вар. живоносьнъ) — прил., И. ед. м. (Ср. IV, 9/1) — КРИЖНОЄ
жизни — същ., Р. ед. (Ч. IV, 8/1) — . . . . (И)ЖЄ
жьзлъ — същ., В. ед. (Ср. I, 9/1) — КРИЖНАѨ
жьзлъ — същ., И. ед. (Пон. IV, 8/2) — ЖЄ
жьзлъ — същ., В. ед. (Ч. VI, 4/б) — ТѨМЖЄ

ѕѣло — нар. (Ч. II, 9/1) — ЅѨЛО

зємлѩ — същ., И. ед. (Съб. IV, 8/б) — ЗЄМЛИ

иѥрємиинꙑ — прил., В. мн. ж. (Вт. III, 9/3) — ПОКААНИЄ
иждихъ — 1 л. ед. мин. св. (Пон. III, 8/1) — ПРАВИЛА
из — предл. (Ср. I, 8/б) — КРИЖНАѨ
из — предл. (Пет. II, 5/б) — КРИЖНОЄ
из — предл. (Съб. II, 9/б) — ПѨТИ
из — предл. (Ч. III, 9/2) — СЛАВИТИ
из — предл. (Ч. III, 9/б) — СЛАВИТИ
из — предл. (Ср. V, 8/б) — МИ
избавьничє — същ., Зв. ед. (Пет. III, 8/2) — ВСЄИ
извѣстьнии — прил., Зв. мн. м. (Ч. II, 8/3) — ПѨНИЄ
извѣстьно — нар. (Съб. III, 9/б) — СЛОВѨНИ
извѣстьнѫ — прил., В. ед. ж.? (Ч. IV, 9/3) — ВѨРНИИ
издраилю — същ., Зв. ед. (Пон. IV, 9/2) — ПОИТЄ
измѣниста сѧ — 3 л. дв., мин. св. (Ср. II, 3/2) — СИ
изнємогъшѫ — мин. д. пр. I, В. ед. ж. (Ср. VI, 8/1) — БОЖИИ
изрѧдьнѫ — прил., В. ед. ж. (Ч. IV, 9/б) — ВѨРНИИ

нзрѧдьнѫ — прил., В. ед. ж. (Пет. V, 9/3) — СНМ
н(н)соусє — същ., Зв. ед. (Пет. II, 5/1) — Н
нлнꙗ — същ., И. ед. (Вт. III, 2/2) — СН
нмъın — сег. д. пр., И. ед. м. (Ч. VI, 9/2) — ХВАЛНМ
нмѣѭштє — сег. д. пр., И. мн. м. (Ч. II, 4/1) — Н
нмѫштє — сег. д. пр., И. мн. м. (Ч. I, 4/1) — Н
нмѫштє — сег. д. пр., И. мн. м. (Ср. V. 9/2) — СНЛѪ
нмѫштє — сег. д. пр., И. мн. м. (Пон. VI, 9/3) — ПѦННЄ
нмѫштн — сег. д. пр., И. ед. ж. (Пон. V, 9/б) — МН
нна — мест., И. ед. ж. (Ср. IV, 8/б) — КРНЖНОЄ
ннъ — мест., И. ед. м. (Вт. II, 9/1) — ТЄЧЄ̄ННН
нсаꙗ — същ., И. ед. (Съб. IV, 9/б) — ЗЄМЛН
нсаꙗ — същ., И. ед. (Ср. VI, 3/б) — БОЖНН
нскалѣно — мин. стр. пр., В. ед. ср. (Пон. V̄, 1/3) — ПРННМН
нскалѣнѫ — мин. стр. пр., В. ед. ж. (Пон. III, 9/1) — ЧН̄СТА
нскалѣнѫ — мин. стр. пр., В. ед. ж. (Пет. IV, 8/3) — СП̄АСЄННЄ
нспъıтаѩн — сег. д. пр., И. ед. м. (Пон. V, 8/2) — ПРННМН
нстн — прил., И. мн. м. (Ч. V, 8/3) — ПОПРАТН
нстнноѭ — същ., Тв. ед. (Пон. V, 1/б) — ПРНН̄МН
нсточьннкъ — същ., И. ед. (Вт. I, 8/б) — КОНСТ̄АНТННОВА
нстръгастє — 2л. мн., мин. св. (Ч. III, 4/1) — Н
нстьлѣннѥ — същ., В. ед. (Вт. IV, 8/2) — СЛА̄ВНТЄ
нстъ — прил., И. ед. м. (Пон. II, 9/б) — . . .А..̄АН
нстъ — прил., И. ед. м. (Ср. III, 9/б) — ПѦТН
нцѣлн — 2 л. ед. пов. (Пет. III, 9/б) — ЗЄМЛ̄Н
нюдєн — същ., И. мн. (Пет. V, 8/3) — ПОШТЄ̄ННЄМ

каꙗ — мест., И. ед. ж. (Ч. I, 9/2) — АПОСТОЛСКАꙗ
каꙗ — мест., И. ед. ж. (Вт. VI, 8/3) — КРАСНО
колѣна — същ., В. мн. (Вт. III, 8/3) — П̄ОХАЛННЄ
комоу — мест., Д. ед. м. (Вт. VI, 2/1) — К̄ОЛ
крьстє — същ., Зв. ед. (Ср. I, 8/2) — КРН̄ЖНАꙗ
крьстє — същ., Зв. ед. (Ср. IV, 8/2) — КРНЖНОЄ
крьстоу — същ., Д. ед. (Пет. II, 5/2) — КРНЖНОЄ
къın (вар. къıѧ) — мест., В. ед. м. (Вт. Ī, 2/1) — КОНСТАНТННОВА
къıѧ (вар. къın) — мест., В. мн. м. (Вт. I, 2/1) — КОНСТАНТННОВА

лазарꙗ — същ., В. ед. (Съб. IV, 9/3) — ЗЄМЛН
лазарꙗ — същ., В. ед. (Ч. VI, 9/1) — ХВАЛН̄М

лици — същ., И. мн. (Ч. I, 8/б) — АПОСТОЛСКАꙖ
любимоѥ — прил., Зв. ед. ср. (Ср. II, 8/2) — ХВАЛА
любимое — прил., В. ед. ср. (Пон. III, 8/2) — ПРАВ̄ИЛА
любимъıи — прил., Зв. ед. м. (Ч. III, 8/3) — СЛАВИТӢ
любими — прил., Зв. мн. м. (Съб. III, 8/3) — С̄ЛОВꙖНИ
людиѥ — същ., Зв. мн. (Ср. I, 3/2) — СЛАВА
людиѥ — същ., И. мн. (Пет. I, 5/б) — С̄ЛОВО
лютѣ — нар. (Пет. III, 9/2) — ЗЕМЛИ
лютѣ — нар. (Вт. V, 9/2) — МАЛОЕ̄
лютѣ — нар. (Ср. V, 9/3) — СИЛЖ̄
лютѣ — нар. (Вт. VI, 2/3) — КОЛ̄
лѫкъ — същ., В. ед. (Ч. II, 9/3) — ЅꙖЛО

мариѥ — същ., Зв. ед. (Вт. V, 8/б) — МАЛОЕ
масличьнъıѩ — прил., В. мн. ж. (Ч. VI, 4/3) — ТꙖМЖЕ
матерь — същ., В. ед. (Вт. II, 9/б) — СЕМ
мати — същ., И. ед. (Пет. V, 9/б) — СӢМ
мати — същ., Зв. ед. (Ч. VI, 9/б) — ХВА̄ЛИМ
мене — мест., Р. ед. (Ср. V, 8/3) — МИ
мене — мест., Р. ед. (Пет. V, 9/1) — ПОШТЕНИЕМ
милосрьде — прил., Зв. ед. м. (Пет. III, 9/1) — ЗЕМЛ̄И
молитвъı — същ., В. мн. (Пон. V, 8/1) — ПРИӢМИ
моси — същ., И. ед. (Пон. V, 9/3) — МИ
мѫченици — същ., Зв. мн. (Съб. IV, 9/2) — ЗЕМЛИ

на — предл. (Ср. I, 9/2) — КРИЖНАꙖ
на — предл. (Ч. II, 8/2) — ПꙖНИЕ̄
на — предл. (Пет. II, 8/2) — КРӢЖНОЕ
на — предл. (Съб. III, 9/3) — СЛОВꙖ̄НИ
на — предл. (Ср. IV, 3/б) — ДНС
на — предл. (Ср. IV, 9/2) — КРӢЖНОЕ
на — предл. (Пет. IV, 8/2) — СПАС̄ЕНИЕ
на — предл. (Съб. IV, 8/2) — НА
на — предл. (Пет. V, 8/2) — П̄ОШТЕНИЕМ
надежде — същ., Зв. ед. (Съб. V, 6/б) — ꙖСИ
направи — 2 л. ед. пов. (Съб. IV, 7/3) — СТВО̄РЕНОЕ
наста — 3 л. ед. мин. св. (Вт. I, 2/3) — КОНСТАН̄ТИНОВА
наста — 3 л. ед. мин. св. (Вт. II, 2/1) — НА̄

новꙑи — прил., И. ед. м. (Пон. I, 1/б) — ГРАНЄСА
носѧште — сег. д. пр., И. мн. м. (Пон. VI, 9/2) — ПꙖНИЄ
нощь — същ., И. ед. (Вт. III, 2/3) — НА
нꙑнѣ — нар. (Вт. I, 8/2) — КОНСТАНТИНОВА
нꙑнѣ — нар. (Вт. I, 9/1) — КОНСТАНТИНОВА
нꙑнѣ — нар. (Вт. II, 8/3) — ТЄЧЄНИИ
нꙑнѣ — нар. (Вт. III, 9/2) — ПОКААНИЄ
нꙑнѣ — нар. (Вт. VI, 9/3) — КРАСНО

о — предл. (Пет. I, 9/б) — ДОБРО
о — предл. (Съб. II, 6/2) — ДОБРО
о — предл. (Съб. II, 8/2) — БОГА
о — предл. (Ср. III, 3/2) — ДОБРО
о — предл. (Съб. III, 8/б) — СЛОВꙖНИ
о — предл. (Съб. IV, 7/б) — СТВОРЄНОЄ
о — предл. (Пет. V, 5/2) — ПОШТЄНИЄМ
о — предл. (Пон. VI, 1/б) — ДОБРО
о — предл. (Вт. VI, 9/б) — КРАСНО
о — межд. (Ч. I, 8/3) — АПОСТОЛСКАꙖ
о — межд. (Ч. II, 9/б) — ꙂꙖЛО
облькъ сѧ — мин. д. пр. I, И. ед. м. (Пет. I, 8/1) — СЛОВО
обнаженъ — мин. стр. пр., И. ед. м. (Пет. I, 8/3) — СЛОВО
огнꙗ — същ., Р. ед. (Съб. II, 7/1) — ДОБРО
оладѣвъшѫ — мин. д. пр. I, В. ед. ж. (Пет. III, 5/2) — ПО
орѫжиѥ — същ., И. ед. (Вт. IV, 9/б) — ДРѢВО
орѫжиѥ — същ., И. ед. (Ср. IV, 9/3) — КРИЖНОЄ
осиꙗло (вар. осиꙗлъ ѥстъ) — същ., И. ед. (Ч. I, 4/б) — АПОСТОЛСКАꙖ
осиꙗлъ ѥстъ (вар. осиꙗло) — 3 л. ед. мин. неопр. (Ч. I, 4/б) — АПОСТОЛСКАꙖ
ослѣплєна — мин. стр. пр., В. ед. м. (Пон. VI, 8/3) — ДОБРО
оставимъ — 1 л. мн. пов. (Пон. I, 9/1) — ДОБРА
оставльшє — мин. д. пр. I, И. мн. м. (Вт. I, 9/2) — КОНСТАНТИНОВА
оставльшѧꙗ — мин. д. пр. I, В. мн. м. (Съб. V, 8/3) — ОТРПЧꙖ
осѣꙗстє — 2 л. мн., мин. св. (Ч. III, 4/3) — БОГА
отъ — предл. (Пон. V, 8/б) — БОЖЄ
отъ — предл. (Вт. V, 9/3) — МАЛОЄ
отъ — предл. (Ср. VI, 3/2) — БОЖИИ
отъстѫпи — 2 л. ед. пов. (Вт. I, 2/2) — КОНСТАНТИНОВА
оцьта — същ., Р. ед. (Ср. II, 9/1) — ДОБРА

оцьта — същ., Р. ед. (Ср. III, 8/1) — ДОБРО
очиштениѥ — същ., В. ед. (Вт. III, 8/2) — ПО҃КААНИЄ

плачи сѧ — 2 л. ед. пов. (Вт. V, 2/1) — ПꙖНИЄ
плачимъ сѧ — 1 л. мн. пов. (Пон. V, 1/1) — ПРИИМИ
плачѫ — 1 л. ед. сег. (Вт. III, 8/1)— ПОКААН҃ИЄ
поклонимъ сѧ — 1 л. мн. пов. (Пет. II, 9/1) — ПАЧЄ
похвалимъ — 1 л. мн. сег. (Съб. V, 9/2) — ОТРП҃ЧИꙖ
пригвоздишѧ — 3 л. мн. мин. св. (Пет. V, 5/1) — ПОШТЄНИЄМ
придѣте — 2 л. мн. пов. (Ср. III, 9/1) — ПꙖТИ
прострьлъ ѥси — 3 л. ед. мин. неопр. (Ср. V. 3/1) — ПОДАЖД
прѣпѣтаꙗ — прил., Зв. ед. ж. (Ч. II, 4/б) — ПꙖНИЄ
прѣсвѧтаꙗ — прил., Зв. ед. ж. (Пон. III, 1/1) — ПРАВИЛА
прѣсвѧте — прил., Зв. ед. м. (Пон. IV, 8/б) — ПОИ҃ТЄ
прѣсловꙑи — прил., И. ед. м. (Пет. IV, 5/2) — СПАСЄНИЄ
прѣтрьпѣвъше (вар. прѣтрьпѣсте) — мин. д. пр. I̅, И. мн. м. (Съб. II, 9/1) — ПꙖТИ
прѣтрьпѣсте (вар. прѣтрьпѣвъше) — 2 л. мн., мин. св. (Съб. II, 9/1) — ПꙖТИ
прѣчистаꙗ — прил., Зв. ед. ж. (Пон. VI, 8/б) — ПꙖНИЄ
прѣштедре — прил., Зв. ед. м. (Пет. III, 5/1) — П҃О
пѫчинѫ — същ., В. ед. (Ч. I, 4/3) — АПОСТОЛСКА҃Ꙗ

радоуи сѧ — 2 л. ед. пов. (Ср. III, 3/б) — ДОБРО
радоуи сѧ — 2 л. ед. пов. (Съб. III, 6/б) — СБЄРꙖ҃ТЄ СЄ
радоуи сѧ — 2 л. ед. пов. (Пон. VI, 8/2) — ДОБ҃РО
раи — същ., В. ед. (Пон. I, 1/2) — ГРАНЄСА
раи — същ., И. ед. (Ср. VI, 9/1) — ДАР
раꙗ — същ., В. ед. (Ч. V, 4/б) — ПОПРА҃ТИ
раꙗ — същ., Р. ед. (Съб. V, 7/3) — СТ҃РАСТ
раꙗ — същ., Р. ед. (Вт. VI, 8/б) — КРА҃СНО
ранꙑ — същ., В. мн. (Ср. II, 9/3) — Д҃ОБРА
рече — 3 л. ед. мин. св. (Пет. VI, 5/2) — Х҃РСТА
рождьство — същ., И. ед. (Съб. II, 6/б) — ДОБРО
рꙑдаи — 2 л. ед. пов. (Пон. V, 1/2) — ПРИИМИ҃
рьци — 2 л. ед. пов. (Ср. I, 8/3) — КРИЖН҃АꙖ
рьци — 2 л. ед. пов. (Пон. III, 1/2) — ПРАВИЛА
рѣкꙑ (вар. рѣкѫ) — същ., В. мн. (Пон. I, 9/3) — ДОБРА
рѣкꙑ — същ., В. мн. (Вт. IV, 9/2) — ДРѢВО
рѣкꙑ — същ., В. мн. (Ч. IV, 9/1) — ВꙖР҃НИИ

рѣкꙑ — същ., В. мн. (Съб. IV, 7/1) — СТВОРЄНОЄ
рѣкꙑ — същ., В. мн. (Съб. V, 9/1) — ОТРП҃ЧИꙖ
рѣкꙑ — същ., И. мн. (Ч. V, 9/1) ВРАГА
рѣкѫ (вар. рѣкꙑ) — същ., В. ед. (Пон. I, 9/3) — ДОБРА
рѣцѣ — същ., И. дв. (Пет. I. 9/3) — ДОБРО
рѫцѣ — същ., В. дв. (Пет. II, 5/3) — КР҃ИЖНОЄ
рѫцѣ — същ., В. дв. (Пон. IV, 1/2) — Х҃РСТА
рѫцѣ — същ., В. дв. (Ср. IV, 8/3) — К҃РИЖНОЄ

самоилꙗ — същ., Р. ед. (Вт. II, 9/2) — СЄМ
свѣтилѣ — същ., И. дв. (Пет. IV, 5/1) — СПАСЄНИЄ
свѣтъ — същ., И. ед. (Ч. II, 4/2) — СЄ
свѧтии — прил., Зв. мн. м. (Съб. III, 8/2) — СЛОВꙖНИ
свѧтии (вар. страсти) — прил., Зв. мн. м. (Съб. IV, 6/1) — СТВОРЄНОЄ
се — част. (Вт. III, 2/1) — СИ
се — част. (Съб. III, 6/1) — СБЄРꙖТЄ
се — част. (Ср. IV, 3/1) — С҃Є
се — част. (Пон. VI, 1/1) — С҃Є
се — част. (Вт. VI, 9/2) — К҃РАСНО
сиꙗниѥ (вар. сиꙗѥтъ) — същ., И̅. ед.? (Ср. I. 3/1) — СЛАВА
сиꙗѥтъ (вар. сиꙗниѥ) — 3 л. ед. сег. (Ср. I, 3/1) — СЛ҃АВА
слава — същ., И. ед. (Ср. IV, 8/1) — ДНС
слово — същ., Зв. ед. (Ср. VI, 9/3) — ЄСТ
сльзꙑ — същ., В. мн. (Пон. III, 9/2) — ЧИСТА
сльзьно (вар. съмꙑсльно; съмꙑсльноѭ) — нар. (Пон. I. 8/2) — ГРАНЄСА
соль — същ., И. ед. (Ч. I, 8/1) — АПОСТОЛСКАꙖ
стлъпи — същ., И. мн. (Ч. I, 9/1) — А҃ПОСТОЛСКАꙖ
страждеши — 2 л. ед. сег. (Пет. V, 9/2) — СИ҃М
страстии (вар. страстьмъ) — същ., Р. мн. (Пет. I, 5/1) — СЄ
страсти (вар. свѧтии) — същ., В. мн. (Съб. IV, 6/1) — СТ҃ВОРЄНОЄ
страсти — същ., В. мн. (Съб. V, 7/1) — СТРАСТ
страсти — същ., В. мн. (Съб. V, 8/1) — С҃ТРАСТ
страсти — същ., В. мн. (Вт. VI, 8/1) — ЄСТ
страсть — същ., В. ед. (Ср. V, 9/1) — СИЛ҃Ж
страстьмъ (вар. страстии) — същ., Д. мн. (Пет. I, 5/1) — СЄ
съ — предл. (Пет. I, 5/3) — СЛОВО
съ — предл. (Съб. III, 7/б) — СБЄРꙖТЄ СЄ
съблѧчена — мин. стр. пр., В. ед. (Пет. III, 5/б) — ВСЄИ

съмотрєниѥ — същ., В. ед. (Ср. II, 3/1) — СИ
съмрьти — същ., Р. ед. (Пон. IV, 1/3) — Х̅РСТА
съмысльно (вар. съмысльноѭ; сльзьно) — нар. (Пон. I, 8/2) — ГРАНЄСА
съмысльноѭ (вар. съмысльно; сльзьно) — прил., Тв. ед. ж. (Пон. I. 8/2) — ГРАНЄСА

сънидє — 3 л. ед. мин. св. (Пет. VI, 5/3) — ХРСТА
съпаси — 2 л. ед. пов. (Съб. V, 6/2) — ꙖСИ
съпропѧти — мин. стр. пр., И. мн. м. (Ср. III, 8/3) — ЄСТ
съставимъ — 1 л. мн. пов. (Вт. V, 8/2) — СЄ
сѣтоуи — 2 л. ед. пов. (Вт. I, 2/4) — КОНСТ̅АНТИНОВА

таинѫ — същ., В. ед. (Съб. V, 8/б) — ОТРПЧꙖ
тврьди — прил., И. мн. м. (Съб. III, 7/2) — СБЄРꙖТЄ
тєбє (вар. тѧ) — мест., В. ед. (Вт. I, 2/б) — КОНСТ̅АНТИНОВА
тєбє — мест., В. ед. (Пет. V, 5/б) — ПОШТЄНИЄМ
тєбє — мест., В. ед. (Ср. VI, 9/б) — ЄСТ
тєбѣ — мест.. Д. ед. (Съб. II, 9/3) — П̅ꙖТИ
тєбѣ — мест., Д. ед. (Пон. III, 9/3) — ЧИСТ̅А
тєбѣ — мест., Д. ед. (Ср. III, 9/3) — ПꙖТ̅И
тєчєниѥ — същ., И. ед. (Вт. I, 8/3) — КОН̅СТАНТИНОВА
тєчєниѥмь — същ., Тв. ед. (Съб. IV. 6/2) — СТВО̅РЄНОЄ
троицє — същ., Зв. ед. (Ч. III, 9/3) — СЛАВИ̅ТИ
трьниѥ — същ., съб., В. (Съб. V, 8/2) — СТРА̅СТ
трѫбы — същ., В. мн. (Ч. V, 8/2) — ПОПРАТИ
трѫбы — същ., И. мн. (Ч. VI, 4/1) — ТꙖМЖЄ̅
тъцѣмъ — 1 л. мн. пов. (Вт. VI, 8/2) — ЄСТ
ты — мест., И. ед. (Ч. I, 8/2) — АПОСТОЛС̅КАꙖ
ты — мест., И. ед. (Вт. II, 2/3) — ТЄЧЄ̅НИИ
ты — мест., И. ед. (Пет. VI, 5/б) — ХРСТА
тѧ (вар. тєбє) — мест., В. ед. (Вт, I, 2/б) — КОНСТАНТИНОВА
тѧ — мест., В. ед. (Съб. II, 7/б) — ЄСТ
тѧ — мест., В. ед. (Пон. IV, 1/б) — Х̅РСТА
тѧ — мест., В. ед. (Пон. IV, 9/1) — ПОИТ̅Є
тѧ — мест., В. ед. (Вт. IV, 8/3) — СЛАВ̅ИТЄ
тѫча — същ., И. ед. (Съб. V, 7/2) — СТРА̅СТ

оу — предл. (Съб. VI, 6/б) — СТВОРЄНОЄ
оукрѣпи — 2 л. ед. пов. (Пет. I, 9/1) — ДОБРО
оукрѣпи — 2 л. ед. пов. (Пет. II, 8/3) — К̅РИЖНОЄ

оумьрьшѫѭ — мин. д. пр. I, В. ед. ж. (Ср. VI, 8/3) — БО
оуслꙑшавъ — мин. д. пр. I, И. ед. м. (Вт. VI, 2/2) — КОЛ
оутврьди сѧ — 3 л. ед. мин. св. (Ср. V, 3/2) — ПОДАЖД

хвала — същ., И. ед. (Ч. VI, 8/2) — ХВАЛИМ
хрьстє — същ., Зв. ед. (Ср. II, 3/3) — ХВАЛА
хрьстє — същ., Зв. ед. (Пет. VI, 5/1) — ХРСТА
хрьстолюбьци — същ., Зв. мн. (Пон. VI, 1/1) — ХРСТА

чашѫ — същ., В. ед. (Пет. II, 9/3) — ПАЧЄ
чєсо — мест., Р. ед. (Вт. II, 8/1) — ТЄЧЄНИИ
чинꙑ — същ., Тв. мн. (Съб. V, 9/3) — ОТРПЧꙖ
чистаꙗ — прил., Зв. ед. ж. (Пон. III, 8/б) — ЧИСТА

шюицѫ — същ., В. ед. (Пет. V, 5/3) — ПОШТЄНИЄМ

ꙗдъ — същ., В. ед. (Ср. I, 9/б) — КРИЖНАꙖ
ꙗко — нар. (Ч. II, 8/1) — ПꙖНИЄ
ꙗко — нар. (Ч. II, 9/2) — ЅꙖЛО
ꙗко — нар. (Съб. II, 9/2) — ПꙖТИ
ꙗко — нар. (Ср. III, 9/2) — ПꙖТИ
ꙗко — нар. (Съб. III, 7/1) — СБЄРꙖТЄ
ꙗко — нар. (Съб. III, 9/2) — СЛОВꙖНИ
ꙗко — нар. (Вт. VI, 9/3) — ДРꙖВО
ꙗко — нар. (Ч. IV, 8/б) — ВꙖРНИИ
ꙗко — нар. (Съб. V. 9/б) — ОТРПЧꙖ
ꙗко — нар. (Ч. VI, 4/2) — ТꙖМЖЄ
ꙗкожє — нар. (Вт. V, 2/2) — ПꙖНИЄ
ꙗкожє — нар. (Пон. VI, 9/1) — ПꙖНИЄ
ꙗкожє — нар. (Съб. V, 6/1) — ꙖСИ
ꙗрость — същ., В. ед. (Ч. I, 9/б) — АПОСТОЛСКАꙖ

ѥва — същ., И. ед. (Пет. II, 9/б) — ПАЧЄ
ѥгда — нар. (Вт. II, 8/2) — ТЄЧЄНИИ
ѥгда — нар. (Пет. III, 8/1) — ВСЄИ
ѥгда — нар. (Ср. IV, 9/б) — КРИЖНОЄ
ѥгда — нар. (Пет. V, 8/б) — ПОШТЄНИЄМ
ѥгда — нар. (Ср. VI, 9/2) — ЄСТ
ѥгда — нар. (Ч. VI, 8/1) — ТꙖМЖЄ
ѥгожє — мест., В. ед. м. (Пон. IV, 9/б) — ПОНТЄ

ѥгоже — мест., В. ед. м. (Пет. IV, 8/1) — СПАСЕНИЕ
ѥгоже — мест., В. ед. м. (Пет. IV, 8/б) — СПАСЕ̄НИЕ
ѥгоже — мест., В. ед. м. (Вт. V, 9/б) — МАЛОЕ
ѥгоже — мест., В. ед. м. (Пет. V, 8/1) — ПОШ̄ТЕНИЕМ
ѥгоже — мест., В. ед. м. (Пон. VI, 9/б) — ПѨНӢЕ
ѥгоже — мест., В. ед. м. (Вт. VI, 2/б) — ЕСТ
ѥже — мест., И. ед. ср. (Вт. II, 9/3) — СЕМ̄
ѥже — мест., И. ед. ср. (Пет. III, 8/б) — ЗЕМЛИ
ѥже — мест., И. ед. ср. (Вт. IV, 8/б) — С̄ЛАВИТЕ
ѥлико — нар. (Пон. I, 8/1) — ГРАНЕСА
ѥлико — нар. (Съб. II, 7/2) — ЕСТ
ѥлико — нар. (Съб. III, 8/1) — СБ̄ЕРѨТЕ СЕ
ѥлико — (вар. ѥсте) — нар. (Съб. IV, 8/1) — СТВОРЕНОЕ
ѥлико — нар. (Съб. IV, 9/1) — ЗЕМЛИ
ѥлико — нар. (Вт. V, 8/1) — ПѨН̄ИЕ
ѥлико — нар. (Вт. V, 8/3) — СЕ
ѥлико — нар. (Пон. VI, 1/2) — СЕ
ѥлисеи — същ., И. ед. (Пет. I, 5/2) — СЕ
ѥлисеи — същ., И. ед. (Ср. IV, 3/2) — СЕ
ѥлисеи — същ., И. ед. (Пон. V, 9/2) — Б̄ОЖЕ
ѥси — 2 л. ед. сег. (Ср. III, 8/2) — ЕСТ
ѥсте (вар. ѥлико) — 2 л. мн. сег. (Съб. IV, 8/1) — СТВОРЕНОЕ
ѥстъ — 3 л. ед. сег. (Ч. IV, 8(2) — . . . (Н)ЖЕ
ѥстьство — същ., В. ед. (Вт. II, 2/б) — ТЕЧЕ̄НИИ
ѥстьство — същ., В. ед. (Ч. II, 4/3) — СЕ
ѥстьство — същ., В. ед. (Пет. II, 8/б) — КРИЖНОЕ
ѥстьство — същ., В. ед. (Пон. VI, 8/3) — ЖЕ
ѥстьствомь — същ., Тв. ед. (Съб. IV, 7/2) — СТВОРЕНОЕ

ѩже — мест., В мн. м. (Съб. III, 6/3) — СБЕРѨТЕ
ѩже — мест., В. мн. м. (Съб. III, 7/3) — СБ̄ЕРѨТЕ

ѭже — мест., В. ед. ж. (Ср. V, 9/б) — СИѪ

РЕЧНИК-ИНДЕКС КЪМ РАЗЧЕТЕНИЯ ТЕКСТ НА АКРОСТИХА

азъ мест. — аз
Д. ед. МИ (притеж.) 13 ст.; МИ 14 ст.
апостольскъ прил. — апостолски
И. ед. ж. АПОСТОЛСКАѨ 2 ст.

бо съюз — защото, понеже
БО 17 ст.
богъ м. — бог
В. ед. БОГА 6 ст., 8 ст.; Зв. ед. БОЖЄ 13 ст.
божии прил. — божий
И. ед. м. БОЖИИ 17 ст.
бъıти — съм
3 л. ед. сег. ЄСТ 16 ст., 17 ст.
добро ѥстъ с инф. — добре е, подобаващо е
ДОБРО ЄСТ 6 ст., 8 ст.
врагъ м. — враг
В. ед. ВРАГА 14 ст.
вьсь мест. — цял
Д. ед. ж. ВСЄИ 9 ст.
вѣрьнъ прил. — субст. вярващ човек
Зв. мн. м. ВꙖРНИИ 11 ст.
грано ср. — стих
И. мн. ГРАНЄСА 1 ст.
да част. — нека да
ДА 18 ст.
даръ м. — дар
И. ед. ДАР 17 ст.
добръ прил. — добър, изискан
И. ед. ж. ДОБРА 5 ст.; И. ед. ср. ДОБРО 3 ст., 16 ст.;
И. мн. ср. ДОБРА 1 ст.
добро нар. — **добро ѥстъ** с инф. — добро е, подобаващо е
ДОБРО ЄСТ 6 ст., 8 ст.
дрѣво ср. — спец. дървото, на което е бил разпънат Христос, Христовият кръст
В ед. ДРꙖВО 10 ст.
дьньсь нар. — днес
ДНС 11 ст.
же съюз — пък, но, а
ЖЄ 10 ст.
ѕѣлъ прил. — твърде голям, значителен
И. ед. ср. ЅꙖЛО 4 ст.
ꙁємлꙗ ж. — земята, светът
Д. ед. ꙀЄМЛИ 9 ст.; М. ед. ꙀЄМЛИ 12 ст.
и съюз — и
И 2 ст., 5 ст., 8 ст.
коль нар. — колко
КОЛ 16 ст.
конъстанътиновъ прил. — Константинов, на Константин
И. мн. ср. КОНСТАНТИНОВА 1 ст.

красьнъ прил. — прекрасен
И. ед. ср. КРАСНО 16 ст.

крижьнъ прил. — кръстен, на кръста (Христовия кръст)
И. ед. ж. КРИЖНАꙖ 2 ст.; И. ед. ср. КРИЖНОЄ 6 ст., 11 ст.

малъ прил. — прен. незначителен, скромен
В. ед. ср. МАЛОЄ 13 ст.

на предл.
С местен падеж: за място — на, върху
НА 12 ст.
за време — през време на
НА 4 ст.
С винителен падеж: за цел и предназначение — за
НА 7 ст.

отрьпъчати св. — претърпна (за болка, страдание)?
3 л. ед. мин. св. ОТРПЧꙖ 15 ст.

пачє нар. — повече, най-вече
ПАЧЄ 6 ст.

по предл.
С дателен падеж: за място — по
ПО 9 ст.

подати св. — подам
2 л. ед. пов. ПОДАЖД 14 ст.

покаꙗниѥ ср. — покаяние
В. ед. ПОКААНИЄ 7 ст.

попьрати св. — победя, унищожа
инф. ПОПРАТИ 14 ст.

поштєниѥ ср. — постене, пост
Тв. ед. ПОШТЄНИЄМ 15 ст.

правило ср. — канон (вид църковно песнопение)
И. мн. ПРАВИЛА 7 ст.

приꙗти св. — приема
2 л. ед. пов. ПРИИМИ 13 ст.

пѣниѥ ср. — песнопение
И. ед. ПꙖНИЄ 5 ст., 16 ст.; В. ед. ПꙖНИЄ 13 ст.

пѣти нсв. — пея, възпявам
инф. ПꙖТИ 6 ст., 8 ст.; 2 л. мн. пов. ПОИТЄ 10 ст.

сила ж. — сила
В. ед. СИЛѪ 14 ст.

слава ж. — слава
И. ед. СЛАВА 2 ст.

славити нсв. — славя
инф. СЛАВИТИ 8 ст.

слово ср. — слово
И. ед. СЛОВО 3 ст.

словѣнинъ м. — славянин
Зв. мн. СЛОВꙖНИ 9 ст.
страсть ж. — страдание, болка
В. ед. СТРАСТ 15 ст.
сь, си, се мест. — този, тази, това
И. ед. ж. СИ 5 ст.; И. ед. ср. СЕ 3 ст., 5 ст., 16 ст.; В. ед. ср. СЕ 13 ст.; Тв. ед. ср. СИМ 15 ст.; М. ед. ср. СЕМ 4 ст.; И. мн. ср. СИ 7 ст.
Като частица СЕ — ето
СЕ 11 ст.
събьрати сѧ св. — събера се
2 л. мн. пов. СБЕРꙖТЕ СЕ 9 ст.
съпасениѥ ср. — спасение
И. ед. СПАСЕНИЕ 12 ст.
сътворити св. — сътворя, извърша
мин. стр. пр., И. ед. ср. СТВОРЕНОЕ 12 ст.
сѧ възвр. част. — се
СБЕРꙖТЕ СЕ 9 ст.
течениѥ ср. — продължителност, времетраене
М. ед. ТЕЧЕНИИ 4 ст.
тѣмьже нар. — затова
ТꙖМЖЕ 17 ст.
хвала ж. — хвала, похвала
И. ед. ХВАЛА 5 ст.
хвалити нсв. — хваля, възхвалявам
1 л. мн. сег. ХВАЛИМ 17 ст.
хрьстъ м. — Христос
В. ед. ХРСТА 10 ст., 18 ст.
чистъ прил. — свещен
И. мн. ср. ЧИСТА 7 ст.
? **ꙗсно** ср. или **ꙗсна** ж. — някаква част или орган на тялото?
Р. мн. ꙖСИ 15 ст.

ИЗПОЛЗУВАНИ СЪКРАЩЕНИЯ В ДВАТА ИНДЕКСА

В. — винителен падеж
вар. — вариант
възвр. част. — възвратна частица
Д. — дателен падеж
дв. — двойствено число
ед. — единствено число
ж. — женски род
Зв. — звателен падеж
И. — именителен падеж
инф. — инфинитив

л. — лице
М. — местен падеж
м. — мъжки род
межд. — междуметие
мест. — местоимение
мин. д. пр. I — минало деятелно причастие първо
мин. неопр. — минало неопределено време
мин. св. — минало свършено време
мин. стр. пр. — минало страдателно причастие
мн. — множествено число
нар. — наречие
нсв. — несвършен вид
пов. — повелително наклонение
предл. — предлог
прен. — преносно значение
прил. — прилагателно
притеж. — притежателно значение
Р. — родителен падеж
св. — свършен вид
сег. — сегашно време
сег. д. пр. — сегашно деятелно причастие
сег. стр. пр. — сегашно страдателно причастие
спец. — специално значение
ср. — среден род
ст. — стих
субст. — субстантивирано
съб. — събирателно
същ. — съществително
Тв. — творителен падеж
част. — частица

ПРИЛОЖЕНИЯ

СПИСЪК НА ВЕЛИКОПОСТНИТЕ ТРИПЕСНЕЦИ И ЧЕТИРИПЕСНЕЦИ СПОРЕД РАЗЛИЧНИ ТИПОВЕ СТАРОИЗВОДНИ СЛАВЯНСКИ ТРИОДИ

ПОНЕДЕЛНИК, I СЕДМИЦА

Тип А

Жер. (32. 5. 22)

вьсѧ ны оубо дⷭне. на веселие зовⷮе...
иже д҃шѫ чрѣва похотми ѡскврьнше...
стъꙁѧ твоѧ бышѫ на грѣхь...
начѧтокь нашего поцѣнна х҃е...
инь иⷭрмо. вь глѫбинѣ потопи древле...
Г рѧдѣте братие вси...
Р аи адамь затвори...
А зь х҃е паче всѣх ти сьгрѣшихь...
И ѡвыи раи ꙗви сѧ б҃це...
пⷭѣ .н҃. иⷭрмо. прохлаⷣжшаго древле ѡтрокы...
постнаа просьвтѣ сѧ бл҃годѣть н҃нѣ...
д҃шамь весна процьвте...
ꙁвѣрмі расхыщенъ. прⷭркъ б҃ни ꙗви сѧ...
в҃ъ никтоже бѫдеть...
вь ц҃ркви ходѧще. д҃вестьвнаа...
и'. иⷭрмо. сьшеⷣшаго вь пещь ѡгньнѫѫ...
Е лико мы вѣрнии. приимѣмь весело поста вьхоⷣ...
С ъмысльно лица своа. веселѫ водѫ. омыемь...
А зь молѧ ти сѧ х҃е сп҃се...

Жер. (НБКМ фр. 9)

Д вєрь сѫщи на вьстоцѣ. по словєсі ст҃а...
пⷭ҇ѣ .ѳ. ірⷭ҇мо. дⷭ҇втво твоє бц҃є прⷭ҇чтаа...
начѧтокь нашєго пощєниꙗ. млⷭ҇рдє приношѫ ті...
свѣтлыи вьходъ. прⷭ҇что причѧщєниє...
врѣмѧ пощєниꙗ ни҃ѣ. мл҃твѣ оумⷧ҇єниє...
дажⷣь вл҃дчцє. мл҃твѫ твоѫ силоѫ...
и'. ірⷭ҇мо. ѿ б҃а б҃ъ слово. нєизрⷭ҇єн'ноѫ мѫдростіѫ...
О ставимь дльгы всі. ѿ д҃шь ниⷯ...
Б ратіа врѣмѧ наста покаꙗниа...
Р ѣкы слъзь ми дароуи сⷭ҇пє мтⷭ҇ивє...
А зь прⷭ҇чтаа тєбѣ припаⷣѫ. д҃во м҃ти...

Тип Б

3. III b18

л.37а трⷭ҇ьпѣнь .гⷭ҇л. в҃ .пⷭ҇ѣ. а. ірⷭ҇мо. грєдѣтє лⷮюдиє поимь пⷭ҇ѣ хⷭ҇оу
б҃оу...
како своєго и҃ниꙗ нє плачєм' сє. своєго ѿпадєниꙗ...
сє врѣмє сє д҃нь сп҃сєнию...
грѣховьнаꙗ боура. троужⷣающи вь глꙋбиноу влѣчєть мє...
ꙗкожє источьникь. бєсмрьтьна родила єси...
ірⷭ҇мо. тьжⷣє.
Г рєдѣтє лоудиє вси...
Р аи адамь затвори...
А зь хⷭ҇є пачє всѣхь ти сьгрѣшихь...
єдина прѣ҃ста трьсвѣтла искони єдина...
л.37б Н овы раи ст҃аꙗ ꙗви сє бц҃є...
пⷭ҇ѣ .и. ірⷭ҇мо. вь пєщь ѡгньноую сь дѣтьми
єврѣискыими...
огнємь ражⷣєжєныє похоти...
нєсыты и нєнавидєи стрⷭ҇ати...
оканьнаꙗ д҃шє моꙗ...
исходатаила єси намь. зємльнымь...

ірмⷭо. тьжⷣе.

Є лико наⷭ вѣрьныхь. принѣм' ве:село поⷭта вьходь...

С льз'но лица своꙗ. весел'ною водою ѡмыѥмь...

А зь ма҃лоу ти се сп҃се...

невидима и без'начельна. и дх҃ь вьсиꙗвьша ѿ ѡц҃а...

Д врь соущи вьсточьнаꙗ. по словеси ст҃аꙗ...

пѣⷭ .ѳ҃. ірмⷭо. іже ѿ б҃а б҃ь слово. неизреньною моуⷮдростию...

л.38а О ставимь вси дльгы ѿ дш҃ь нашихь...

Б рⷮаниѥ се врѣме наⷭта. прѣсв҃щенаго поⷭта...

Р ѣкы сльзь ми дароуи мⷭаре сп҃се...

А зь прѣчⷭитаꙗ тебѣ ма҃лоу се дв҃о ма҃ти ...

ірмⷭо. тьжⷣе. глⷭа. в҃. прѣѥстествьна зачьньши вь чрѣвѣ...

нн҃ꙗ наста врѣме ст҃го поста...

на горѣ хоривьсцѣ потⷭомь ѡчищь се...

вьидѣмь теплымь подвигомь браⷮѥ...

ѥдиномоу ѥст҃ьствоу покланꙗю се...

чⷭитаꙗ дѣтородительнице. дв҃ою доиши...

Тип В

Орб.

л.26б триⷣѡ. в поⷩ. прьва неⷣ. поⷭ. гⷭ. в҃. пѣⷭ. а҃. ѥрмⷭо

грѧдѣте людие. поемь пѣⷭ хоу҃ боу҃...

како ȣбо плачем' сѧ ѡⷮпаданиꙗ...

се врѣмѧ покааниꙗ...

грѣховнаа боурѣ троуждаѫщи. вь глѫбинѣ влѣчеть мѧ...

ꙗко источникь бесм҃ртень родила еси...

ермⷭ. иⷩ. тоⷤ. грѧдѣте людие поемь пѣⷭ хоу҃:—

приспѣ нн҃ѣ входь. подвизанию врѣмѧ...

страшна адамь ꙗсть. и раꙗ изведень быⷭ...

колесница ѡгньнаа. взѧть илиꙗ древнѣго...

вода намь г҃и покаꙗниемь спⷣби...

ѥдина проста прѣсвѣт'ла начѧлнице...

б҃жиѫ с҃тѫѧ горѫ. вьспоемь м҃трь непорочнѫѧ...

/ко̂. гⷭ. в҃. в невѣсти и вь свѣсти сьгрѣшаж.../

л.27а пⷭѣ. н҃. вь пещь ѡгньнѫ. кь дѣтемь жидовьскымь сьшед’шагⷪ...

несыти и ненавидаи стⷭрти противит сѧ...

окааннаа д҃ше моа. похотмꙵ и стⷭртми ѡмрачила сѧ еси...

огнемь раждеженыѧ похоты д҃шевнѫѧ видѣв’ши...

исходатаила еси намь чⷭтаа...

еⷭр. инь свѣтло срѧщемь постны входь вѣрны...

пости сѧ г҃ь. м҃. числомь. ꙗкоже нижде рече...

присносѫща и безначал’на ѡ҃ца. вьспоемь вѣр’ни...

марие б҃гозван’наа. ѡцѣщение намь вѣр’нымь...

пⷭѣ. ф҃. еⷭрм. иже ѡⷮ б҃а б҃ь слово. неизреченнѫ мѫдростиѧ сьшедшаго...

постны д҃нь грѣхомь бываеть ѡⷮдание...

иомысли ꙋловлены и пльтыѧ сьгрѣшивь. плачѧ сѧ...

вь свѣтлы пость ѡблькше сѧ ризами...

л.27б изнемогь многыми прилогы. злыми бѣсовьскыми...

еⷭрм. инь. прⷭѣествьна пльтиѧ. зачен’ши вь чрѣвѣ...

наста врѣмѧ ст҃го поста...

на горѣ хоривьстѣ постив’ сѧ илиꙗ...

видѣмь ꙋбо тепло. вь под’вигь братие...

единомоꙋ кланѣем сѧ. и три лица иож...

ст҃аа б҃це. иже д҃воѧ ро̂жши...

Тип Г

Тип. 137

л.34а тⷭрьпѣ. въ понⷤе. а҃. нⷤе. пⷭѣ. а҃ глⷭа. в҃. іⷭрмо.

градѣте людие поимъ: —

како своѥго. нъінѣ поплачю сѧ. отъпадениꙗ...

се врѣмѧ. се дьнъ сп҃сению...

грѣховьнаꙗ боурѧ троужающи. въ глоубинꙋ влѣчеть мѧ...

ꙗже источьникъ. бесъмрьтиꙗ родивъшиꙗ...

л.34б іⷭрмо. тⷤъ. ѳеѡдоръ. градѣте людие. дⷭнь подъимѣмъ. постъныи даръ...

приспѣ нꙑнѣ. въходъ подвизаю врѣмѧ...
брашьно адамъ ꙗсть и раꙗ. изведенъ бꙑⷭ҇...
колесница огньна. възѧтъ илию дневьнаго...
добродѣт'ваню. имоуще дрьжавоу обратимъ сѩ...
л.35а єдина проста. трьсвѣтлаа начальнице...
б҃жию с҃тою гороу въспоимъ. м҃рию непороч'ноую...
пⷭ҇ѣ. и҃. ірмоⷭ҇. въ пещь огнь: —
огнемь раждъженꙑꙗ похоти...
нес'ꙑтꙑ и ненавиди стрⷭ҇ати...
оканьнаꙗ д҃ше ми. похотнꙑими пиꙗньствии.
омрачила сѧ ѥси...
исходатаила ѥси намъ. земьнꙑимъ...
л.35б ірмоⷭ҇. инъ. прохлаждъ пещь: —
свѣтло сърѧщомъ. постьнꙑи въходъ вѣрнии...
маслъмь помазавъше си главꙑ...
постивъ сѧ г҃ь. м҃. числомь д҃нии...
присносоущънаꙗ. безначал'на о҃ца въспоимъ...
м҃риѥ б҃оз'ванаꙗ. оцѣщениѥ намъ вѣрьнꙑимъ...
л.36а пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірмоⷭ҇. иже отъ б҃а б҃ъ: —
постьнꙑи д҃нь. отꙑꙗтиѥ грѣховъ. бꙑваѥть...
помꙑслꙑ оуловленъ. и плътию погрѣшивъ...
въ свѣтлꙑи постъ. облък'ше сѩ ризами...
пощади мѧ б҃же пощади мѧ. ѥгда хощеши соудити...
л.36б ірмоⷭ҇. инъ. прѣѥстьствьно плъти: —
нꙑнѣ наста врѣмѧ. с҃тго поста...
на горѣ хоривьстѣ постъмь очищь сѧ. видѣ б҃а илиꙗ...
вънидѣмъ оубо теплѣ. въ подвигъ сь братиѥ...
дьнъ ѥдинъ рече. житиꙗ сего земьна...
єдиномоу ѥстьствоу. кланѧѥмъ сѧ...
чистаꙗ дѣтищь рожьши. д҃вою же доиши..

ВТОРНИК, I СЕДМИЦА

Тип А

Тип Б

Шаф.

л.7а тръпⷭ҇ѣ. глаⷭ҇. в҃. пѣⷭ҇. в҃. видите виⷣте ꙗко азь есмъ б҃ъ...
покаи сѧ и вспрѧни...
горѣ прибѣжимъ оугодны дѣании...
ѡ горѣ мнѣ что бѫдѫ. или что створѧ...
ꙗкоже недѣланаа земѣ прозѧбши. всѣмъ крьмителѣ...
ермоⷭ҇. инь. глⷭ҇. искрь. а҃. виⷣте видите ꙗко азь есмъ б҃ь
волеѫ си облъкь сѧ в плъⷮ...
К ъіи начѧтокь створиши дш҃е моѧ...
Ѡ тьстѫпи ты дш҃е ѿ земнааго дѣла...
Н аста врѣмѧ с҃топрѩтно...
л.7б С ѣтоуи ты дш҃е и плачи сѧ гор'ко х҃ві...
Т ѧ величимъ и тѧ славимъ. ст҃аа марие...
пⷭ҇ѣ. и҃. въ. кѫпинѣ моисеѡви дѣвичкⷭ҇ое чюдо...
сонъ ѿвръѕи дш҃е лютѫ лѣность...
ꙋꙗзвенъ лютѣ похотми ѡдръжимь. молѧ ти сѧ м҃лосрде...
оть напастеи вражихъ. ѿ завиди и рьвениа...
б҃це чистаа д҃шѫ моеѫ скврънъі...
ермоⷭ҇. инъ. глⷭ҇. иⷭ҇. а҃. творца всеѫ твари...
А зь г҃и к тебѣ в'пиѫ помл҃оуи мѧ...
Н ъінѣ исхода прѣвѣе дш҃е ми...
Т ечение наста тьцѣ неищѫдно холюб'ци...
троице единосѫщнаа. и едина несозданьнаа...
И сточникъ ты ꙗви сѧ прѣст҃аа б҃це...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. земнъі кто слъіша или кто видѣ таковаꙗ: —
л.8а земны кто сице прѣлщенъ быⷭ҇...
боговидци агг҃лъскыѫ силъі. м҃лстиваго б҃а
оумолите...

грѧди дш҃е ногама лекцѣма...

кто слъıшаньнъıѫ створить хвалъı...

ермⷭ҇о. иⷭ҇нъ. и. а҃. исаие ликꙋи: —

Н ꙑнѣ пѫть кратокь и пространень ꙗви сѧ...

Ѡ ставльше плътьскꙑѫ скврьнꙑ братие...

В рѣмѧ приѫтивно и дн҃ъ спс҃нъı...

единосѫщна поѫ тѧ едина. ѡ҃че нерожⷤенъ...

А враамлѣ вноука пр҃ѣстаа. и дав҃дова д'щи ꙗви сѧ...

Тип В

Орб.

л.29б трьпⷭ҇ѣ. гⷭ҇а. и. пⷭ҇ѣ. в҃. ерⷭ҇м. видите видите ꙗко

азь есмь б҃ь вашь. сп҃сь вь морꙑ...

л.30а постомь всѣкꙑмь. грѣховное брѣмѧ дш҃е си

ѡⷮврьзꙑ...

горѣ прибѣжимь ꙋгоднꙑми д'ѣлꙑ...

о горе м'нѣ что бѫдѫ. что створѧ...

ꙗкоже нед'ѣлан'на земѧ прозѧбши всѣх

крьмителѣ...

ерⷭ҇м. и гⷭ҇. е҃. видите видите ꙗко азь есмь б҃ь

вашь. вь пльть ѡбльк' сѧ...

грѧдѣте внидѣмь вь клѣть дш҃евнѫ...

дш҃и ꙋ҃бо иш҃еи. пос҃ть ст҃ꙑ показѫи намь...

кто ѡгнь ꙋгаси. и кто затьче ꙋста львомь...

безначѧл'ие и несьздан'ие. вь трехь ꙋпостасехь ..

тѧ доброд'ѣꙗн'иѫ. похвалѣеть родь земнꙑ...

/ко̂. гⷭ҇. в҃. за млрⷭ҇дие млⷭ҇о багꙑ при҃де.../

пⷭ҇ѣ. и҃. ерⷭ҇ (гⷭ҇. в҃.) вь кѫпинѣ моисею. д҃вьское чюдо...

л.30б сонь ѡⷮ ѡчию ѡⷮврьзьши. и лꙋтѫѧ лѣность...

ꙋꙗзвена лютѣ. похотьними ѡрѫжи...

ѡⷮ напасти врѣдныхь. и зависти и рьвениꙗ...

б҃це чⷭ҇таа. скврьнꙑ дш҃ѫ моеѫ и ср҃ца...

ерⷭ҇. гⷭ҇. е҃. творца всеи твари егоже поⷮж: —

вь ꙋдрьжаниє в'си. дш҃ѫ вьпєрившє...
д҃хь ꙋмилєниꙗ приєм'шє прⷪ҇сльзым сѧ...
нищѫ б҃гатаго ѿврьгшє. грѧдѣтє жє с лазарємь...
т҃рцє єдиносѫщнаа. и нєсоздан'наа...
м҃лбѫ створи за пожщѫѧ тѧ. прⷭ҇чтаа...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. єⷭ҇р. гⷭ҇. и҃. зємєнь кто слыша таковаꙗ...
зємєнь кто сицє прⷭ҇ѣльщєнь бы...
б҃говидца а҃гльскымь силамь. мⷭ҇ативаго б҃а м҃литє...
грѧды д҃шє ногама лєг'кама...
кто слышань створить. хвали твоєго рожⷭ҇ва...
єⷭ҇р. гⷭ҇. є҃. исаиꙗ ликꙋи д҃ваа и: —
врѣмѧ приѧтно и д҃нь спⷭ҇єниꙗ...
л.31а грѧдѣтє ꙗкожє х҃ь. вь пощєни побѣди врага...
пость прⷣѣпослѣдꙋимь м҃литвами...
єдиносѫщно вьспож тѧ. прѣ҃стаа т҃рцє...
вышє ꙋма рожⷭ҇во ти чⷭ҇таа. б҃цє...

Тип Г

Тип. 137

л.38а трьпⷭ҇ѣ въ вторникъ пⷭ҇ѣ. в҃. глⷭ҇а. в҃. ірмⷭ҇о.
виⷣ виⷣ ꙗко азъ ѥсмь б҃ъ. сп҃съи въ мори...
покаи сѧ въспрѧни. въздъх'ни сльзно...
горѣ прибѣжимъ. оугод'нъіими дѣлъі...
о горє м'нѣ ч'то створю. ли ч'то боудоу...
ꙗжє нєдѣланоу. зємлю прозѧб'ши. в'сѧкъімъ кръмитєлѧ..
л.38б ірмⷭ҇о. инъ. глⷭ҇а. є҃. видитє видитє. ꙗко азъ ѥсмь б҃ъ: —
грѧдѣтє вънидємъ. въ клѣть д҃шєвьню...
д҃ши оубо нашєи. постъ с҃тъи покажимъ...
к'то ог'нь оугаси. к'то зат̾чє оуста звѣрємъ...
бєзначальнє нєсъзданє. въ трьхъ ꙋпостасєхъ...
л.39а тєбє прѣрадованоую. похвалꙗѥть родъ зємєнъіи...
пⷭ҇ѣ. и҃. ірмⷭ҇о. глⷭ҇а. в҃. въ кѫпинѣ моси.
сънъ отъврьзи д҃шє. лютоую лѣность...

оуꙗзвена лютѣ. похотьнꙑимь ороужиѥмь...
отъ напастии врѣдьнꙑихъ. отъ зависти и рьвениꙗ...
бц҃е пр҃чиста. д҃ша моѥꙗ сквьр'ноу. и ср'ьдьца...
іⷭ҇рмо. инъ. глⷭ҇а. е҃. творьца в'сеꙗ тва: —
въ въздрьжании в'си. д҃ша в'перивъше на нб҃са...
л.39б д҃хъ оумилениꙗ. приимъше. прослъзимъ сѧ...
пищоу богатааго отъвьр'гъше. грѧд'ѣте же съ лазорьмь..
трⷭ҇це ѥдиносоущьна. и ѥдина несъздана...
мольбоу сътвори. за поющаꙗ тѧ. пр҃остаꙗ д҃во...
пѣⷭ҇. ѳ҃. іⷭ҇рмо. земьнъ к'то сл: —
земьнъ к'то сице прѣл'щенъ бꙑⷭ҇...
бо҃вид'ци анг҃льскꙑꙗ силꙑ...
л.40 грѧди д҃ше ногама льгъкама...
к'то слꙑшанꙑ сътворить хвалꙑ. твоѥго рожьства...
іⷭ҇рмо. инъ. глⷭ҇а. е҃. исаиꙗ ликоуи: —
врѣмѧ приꙗт'но. и д҃нь сп҃сению...
грѧдете ꙗкоже г҃ь. въ постѣ побѣди врага...
постъ прѣдъпослѣмъ. мⷯтвами на горꙑи братиѥ...
л.40б ѥдиносоущьнаꙗ. въспою тѧ събезнача'л'наꙗ троице...
вꙑше оума рожъство ти. бж҃иꙗ мт҃и...

СРЯДА, I СЕДМИЦА

Тип А

Тип Б

З. Шь18

л.45а трьпѣнь. пѣⷭ҇. г҃. глⷭ҇. в҃. іⷭ҇рмо. процвьла ѥⷭ҇ поустиина ꙗко криⷭ҇нь г҃и...
распьнѣмь оумꙑ възрьжаниѥмь...
ѡⷮстоупити горькаго грѣха потьщимь се...
ѡбꙑчаи вьспрꙑѥмь на грѣхь влѣчеть ме...
обладающии вьсѣми влⷯчце...

ірⷭ҇мо. ины. гⷭ҇л. д҃. о г҃и б҃зѣ моѥмь срⷣ҇це моѥ. оутврьди се...

С иꙗѥть крⷭ҇ть и мирь вьсь ѡзарꙗѥть се...

Л юⷣ҇ниѥ и колѣна крⷭ҇тоу с҃томоу. поклонимь се...

Л ще на мѣⷭ҇тѣ крьстьнѣмь вьдроужень ѥсть...

три вь ѥдины ѡбразь. на лица славлоу...

В ьмѣстилище сто н҃ев'мѣстимаго ꙗви се...

пⷭ҇ѣ. и҃. ірⷭ҇мо. гⷭ҇л. в҃. пещь ѡгньна иноⷣ҇га вь вавилонѣ...

пещь страⷭ҇тьнаꙗ распалаѥть ми д҃шоу...

вьзвель ѥси ны вьпадьшеѥ вь злаꙗ...

л.45^{б} кошѥмь ти хⷭ҇е. страсти скврьньныѥ ѡчисти...

тебе свѣтлоѥ свѣтило и свѣ҃щоу...

ірⷭ҇мо. ини. гⷭ҇л. д҃. ц҃ра хⷭ҇а б҃а. ѥгоже исповѣдаше...

А ронь и ѡрьнь славьнаго крⷭ҇та. проѡбразиста...

К рⷭ҇те хⷭ҇вь с҃ты хвалимь те вси...

Р ьци прⷭ҇рче ꙗсно. что ѥсть дрѣво...

б҃жьство ѥдино троѥ. неразлоучьно соущьство...

И с корѣне д҃вдва ж҃езлꙗ прозѣбе...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірⷭ҇мо. гⷭ҇л. в҃. безначельна родитела. с҃нь б҃ь и г҃ь...

сл҃ьнца свѣтлѣѥ пость просвѣтѣ се...

чистотоу вьзлоубимь. лоубодѣꙗниꙗ бѣгаимь...

хⷭ҇е ѡⷮ страха твоѥго пригвозди се...

л.46^{а} соудию праведьнаго ѥдиного м҃лосрьда. рожⷣьшиꙗ д҃во х҃а
и г҃а...

ірⷭ҇мо. ини. гⷭ҇ла. д҃. вьзвеличимь вси ч҃ловколоубиѥ ти г҃и...

Ж ьзль силы имоуще крⷭ҇ть твои г҃и...

И а крⷭ҇ть м҃лосрьде вьзиде волею си...

А пⷭ҇ломь похвала крⷭ҇те чьстьныи...

ѥдина триоупостасьна трьбезначальна...

Ꙗ дь змиꙗ изблоува. прѣбабѣ вь оуши...

Тип В

Орб.

л.33^{а} триⷣ҇ѡ. гⷭ҇. в҃. пⷭ҇ѣ. г҃. ѥⷭ҇рм. процвьла есть пꙋстынѧ ꙗко и
кринь г҃и...

распнѣмь ꙋды вьздрьжаниемь...

ѡⷮстѫпити горкаго грѣха потьщим' сѧ...

обычаи вьсприими ѡⷮ грѣхь. влѣчеть мѧ...

владѧщи вьсѣми тварми. ѡⷮ работы мѧ свободи...

еⷭ҇рм. инь. ꙋтврьди нⷭ҇а сь собѫ г҃и...

крⷭ҇тнами лꙋчами. постное врѣмѧ свѣтить...

брашныѫ сытосты. ꙗко мрѣзкы д҃ше ꙋклони сѧ...

помажим сѧ масломь вьз'дрьжаниꙗ...

три вь едино ѡбразно лица славлѧ...

прѣⷭ҇чтаа влⷣчце. м҃лтми твоими сьблюди ѡⷮ вьсѣкого грѣха...

/кⷣо. гⷭ҇. в҃. распинаѧ сѧ трьпиши за нась.../

пⷭ҇ѣ. н҃. еⷭ҇рм. гⷭ҇. в҃. пещь ѡгньнѫ иногда вь вавилонѣ...

пещь страстна распалѣет' ми д҃шѫ...

вьзвель еси падшѫѧ вь зло...

л.33б копиемь ты х҃е ѡчисти. стрⷭ҇ты крьвныѧ...

тебе свѣтлѫѧ свѣщѫ...

еⷭ҇р. гⷭ҇. в҃. вь кѫпинѣ мосею д҃вичьское чюдо...

весели д҃шеѫ вьсприимѣмь. пощениемь блгⷣти...

пощениемь свѣтлости в'си живемь...

главѫ д҃шевнѫ. н҃нѣ помазавше вьздрьжаниемь...

бⷭ҇жьвьно едино трое и неразлѫчно трое сѫⷭ҇щво...

м҃ти б҃оу бл҃гаа. приими м҃лтвѫ моѫ пощениꙗ...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. в҃. еⷭ҇р. безначѧлна родителѣ. с҃нь б҃ь и г҃ь...

с҃лнца свѣтлѣе пость просвѣтѣ сѧ...

чистотѫ вьзлюбимь. а любодѣꙗниꙗ бѣгаимь...

х҃е б҃е ѡⷮ страха твоего пригвозди сѧ...

сѫдиꙗ праведнаго. единого марⷭ҇да. роⷣжши...

еⷭ҇рм. н҃. гⷭ҇. в҃. о с҃таа и пр҃ѣстаа м҃трь д҃вѫ чтⷭ҇ѫ...

о'чистите сѧ вси вьздрьжѫще сѧ ѡⷮ вьсѣкоѫ похоты...

л.34а дрѣво разоумное прозѧбло ѥⷭ҇ намь естⷭ҇во см҃ртнѫ...

вьздвиг'нѣмь рѫцѣ и ѡчи...

едина триꙋпостасна. трьбезначѧлна. г҃ьство...

д҃вьство твое роⷣжши б҃а пр҃ѣпѣтаа...

Тип Г

Тип. 137

л.41б трьⷭ҇пѣ. въ срⷯ҇ѣ. пⷭ҇ѣ. г҃. глⷭ҇а. е҃. ірмⷭ҇о.
процвьла ѥсть поустꙑни:—
распнѣмъ въздрьжаниѥмь. оудꙑ вьсѧ вѣр'ни...
отъстоупити гор'кааго грѣха потъщимъ сѧ...
обꙑчаи въсприимъ. грѣхъ влѣчеть мѧ...
обладающиꙗ в'сѣми. тварьми вла҃д'чце...
ірмⷭ҇о. инъ глⷭ҇а. тⷯ҇ъ. оутвьр'ди нас:—
д҃рѣво крстьноѥ. въздрьжаниѥ процвьте...
л.42а въздьржаниѥ страстии. нꙑнѣ приносѧще...
распѧтиѥ пою и прободениѥ...
три въ ѥдинъ. образъ лица. славлю...
рожъство твоѥ. пр҃чиста. страш'но бⷭ҇ꙑ...
пⷭ҇ѣ. и҃. ірмⷭ҇о. пещъ огньна ино:—
пещь страстьнаꙗ. распалѧѥть ми д҃шꙋ...
възвел' нꙑи ѥси. въпадъша сѧ въ з'ло...
л.42б копиѥм' ти х҃е. страсти скврь'ньнꙑꙗ. очисти...
тѧ свѣтлоѥ. свѣтило и свѣщѫ...
ірмⷭ҇о. инъ. въ коупинѣ моиси дѣ:—
межоу д'вѣма разбоиникома. распенъшааго сѧ...
соудѫи в'сеи земли. на соудищи прѣстоить...
кр҃сте х҃въ разбоиника. настави къ вѣрѣ...
б҃жьство ѥдино. три неразлюч'но ѥстьство...
л.43а б҃це чиста. н҃бсьнаꙗ двьри...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірмⷭ҇о. безначал'на роди:—
с҃лнца свѣтлѣѥ. постъ просвѣтѣ сѧ...
чистотоу възлюбимъ. любодѣꙗниꙗ бѣгаимъ...
х҃е отъ страха твоѥго. пригвозди плъть мою...
соудию правьдьнааго. ѥдиного м҃лсрьда. рожъши д҃во х҃а б҃га...
л.43б ірмⷭ҇о. инъ. глⷭ҇а. тⷯ҇ъ. чистꙋю и пре:—
о м҃лсрьдию твоѥмоу. ꙗко распѧтиѥ приѩтъ...

кр҃стоу и тръсти. и гвоздиѥм' же и копию...

кр҃тъ твоимь г҃и мене оутвьр'дивъ...

єдина триоупостасьна. троице ѥдина...

радоуи сѧ оцѣщениѥ в'сего мира б҃це...

ЧЕТВЪРТЪК, I СЕДМИЦА

Тип А

Жер. (НБКМ фр. 9)

праⷯві. двоепⷭ҇ѣ. глⷭ҇а. д҃. пⷭ҇ѣ. д҃. ірмⷭ҇о. гѡрѫ тѧ бл҄гти бн҃ѫ

прісѣннѫ...

Н мѧще апⷭ҇ли с҃тии ѡбласть. грѣхы ра҄зрѣшати нашѧ...

А пⷭ҇ли словеси слоугы. и самовидци...

П ѫчинѫ прѣ҄же испытавше морскѫѫ...

О сиꙗло вьсиꙗвше ис чрѣва ти с҃лнце...

інь. ірмⷭ҇о. глⷭ҇. иⷭ҇. д҃. ѡⷮ горы прісѣнныѫ х҃ь...

Жер. (32. 5. 22)

єлиⷦ҇ д҃ша ꙋꙗзвихомь похотми...

вѣсть поıщение похоті ѡⷮгонить...

просим оу х҃а оумилениє ср҄цоу...

створенѫ страсть доуıши моеи...

пⷭ҇ѣ. и҃. ірмⷭ҇о. вь пеціи дѣти изл҃авы ꙗкоже. вь грьныли

С оль вы х҃с нарⷭ҇е. ізгноеніе наше ісꙋшажіще...

Т ы пр҃ѣсте л҃иче славныи. апⷭ҇ль хⷭ҇вь...

[О] славныи петре и павле. иꙗкове андреоу...

Л ици вьси тѧ прⷭ҇чтаа. а҃нгли и ч҃лвци поѫть...

інъ. ірмⷭ҇о. б҃гозрачныѧ дѣти вь пеціи...

постное пристѫпи веселие...

ѣко чⷭ҇тое оупование имѧще. б҃ии ѡтроци древле...

да ꙗвит сѧ крѣпость постнаа...

неоугасимы ѡгнь геены...

крⷭ҇тлѣ іѡана вь поⷪ҇. (sic) ꙗко постника истиина...

тебѣ пр҃стаа д҃во б҃це. вь поıщении и меⷯни...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірмⷭ҇о. образь твоего чістааго ро҄жьства...

С тьпі мѫⷣрости ꙗвісте сѧ..
К аꙗ достоіно мⷪгѫть оуста хвалітн...
А гньци пастырѣ прьваго...
Ѣ рⷭо змінѫ прⷭчтаа нізложн...
н҃і. іⷭрмо. проꙗвенаго на горѣ законодавцоу...
вьсніа намь бⷧагть свѣтао постнаа...
разлѫчениа брашенъ. постим сѧ нн҃ѣ...
ты самоѹнлѣ процъфте плⷣоы поцѥнна...

Тип Б

3. IIIb18

л.48б трьпⷭѣнь. гⷭл. в҃. пⷭѣ. д҃. іⷭрмо прⷭишьтвавь ѿ дв҃ы ни ходатаи
ни ан҃гль...
вьздрьжаниꙗ зароу вьсприѥмьше...
ꙗдью ме оулови похотною льстивыи...
ꙗвисте се сл҃нце славнаго свѣтила...
вьпию в нощи и вь дн҃е печалнь сын...
іⷭрмо. ннн. гⷭла. а҃. гороу те бл҃годѣти бж҃ию пр҃ѣсѣньноую...
л.49а Н моуще аⷭплы ст҃ы ѡбласть грѣхы разрѣшати...
А пⷭли словеси слоугы самовⷣици...
П оучиноу прѣжⷣе не пытавьше морьскоую...
троицю вь ѥдиномь соущьствѣ. славеще...
О сиꙗль ѥⷭ вьсиꙗвы и‿чрѣва ти. сл҃нце...
пⷭѣ. и҃. гⷭл. в҃. іⷭрмо. велѣниꙗ мⷭтельна. ст҃ы ѡтроци не послоушавьше...
постим се всѣхь похотеи...
стоꙗнию ти ѥже ѡ десноую...
вьѡроужим' се бⷭжтвными добродѣꙗньми...
прⷭѣбы неѡпалеции роднв'ши бⷭжтвны ѡгнь...
іⷭрмо. иии. гⷭл. а҃. вь пещерѣ дѣти излив҃ѣ ꙗкоже вь грьнилѣ...
С оль вы хⷭь нарⷭе. сьгниѥниѥ наше исоушающе...
славныи петре и павле иꙗкове и аньдрѣю...

л.49б Т ы прѣ҃сте анче славныи. апⷭли хⷭви...

троици прѣ҃стѣи. ѥже въ ѡⷮ҃ци и сн҃ѣ...

Л ици вси те прѣⷭтаꙗ. англи и чл҃вци поють...

пⷭѣ. ѳ҃. ірⷭмо. глⷭа. в҃. иже невьмѣстимоѥ слово...

оⷮвръжень похотию безгласе въ поучинѣ...

оученикъ ти і҃се. чьстьныхъ мл҃твѣ...

мил҃осрдиꙗ источьникъ. даⷣжь ми покаꙗниꙗ капле...

исходатаив'шиꙗ маньна. земⷭьнымь...

ірⷭмо. иⷭни. гл҃а. а҃. образь твоѥго роⷣжьства чистаꙗ...

С тльпи моудрости ꙗвисте се...

К аꙗ доⷭтоино могоуть. оуста хвалити...

А гньца и пастира прьваго...

троице неразлоучьнаꙗ ѥдина съдѣтел'на...

л.50а Ꙗ рость змииноу прѣчиⷭтаꙗ низложи...

Тип В

Орб.

л.36а трⷣиѡ. гⷭ. в҃. пⷭѣ. д҃. ерⷭм пришествовь ѿ дв҃ы. ни ходатаи ни ан҃гль...

въздръжание зарѧ приемше просвѣтим' сѧ...

ѫдицеѫ ꙋлови похотиѫ. льстивы врагь...

ꙗвисте сѧ сл҃ца славнаго свѣтила. апⷭли...

въпиѧ дн҃ь и нощь. печалень сы избавль сѧ...

ерⷭ. гⷭ. е҃. дѣла смотрениꙗ твоего г҃и...

бесьблазнь намь дарь поⷭны ваⷣко х҃е...

елико дш҃ѫ ꙋꙗзвихомь похотьми...

просимь ꙋмилениꙗ ср҃цоу...

тр҃цѫ въ єдином сѫщⷭвѣ славѧще...

л.36б въсиꙗвъ ис чр҃ѣва ти сл҃це. всѧ земѧ прѣчⷭтаа...

/ⷣко. гⷭ. в҃. иже просвѣтителние свѣтлы ст҃ыѫ твоѫ.../

пⷭѣ. н҃. гⷭ. в҃. ерⷭм. велѣниꙗ мⷬтль. ст҃ы ѡⷮроци не послоушавше...

постим сѧ ѿ всѣхь похоти...

стоꙗниꙗ ти ꙗже ѡ деснѫѧ...

въѡрѫжим сѧ бжⷭ҇вьными дѣꙗнии добрыми...

прⷭ҇ѣбы неѡпалающиꙗ. рожⷣши бжⷭ҇вьны ѡгнь дв҃о...

ерⷭ҇мо. гⷭ҇. е҃. тебе вседѣтелю. въ пещи ѡгньнѣи...

постное пристѫпи веселие...

ꙗко чисто имѫще скровище...

да ꙗвит сѧ крѣпость. да ꙗвит сѧ кротость...

тр҃ци пр҃ѣстѣи. иже въ ѡ҃ци и с҃нѣ и с҃тѣмь д҃сѣ...

тебе пр҃ѣпѣтаа дв҃це. въ поющеии мл҃ениꙗ...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ерⷭ҇мо. гⷭ҇. в҃. иже невьмѣстимаго б҃а. въ чрѣвѣ приемꙿши...

млⷭ҇рдниꙗ источꙿникъ. даждь ми млⷭ҇рдниꙗ каплѧ...

мⷹ҇къ ти множьство иⷭ҇се...

л.37ª исходатаившии намь земнымь н҃бснаа...

ерⷭ҇м. гⷭ҇. е҃. величаем тѧ вси н҃бснаа дверь...

вьсиꙗ блⷣгть намь свѣтлаа постиа...

имѫще н҃нѣ пость с҃ты...

А гньца и пастырѣ прьваго...

тр҃це нераздѣлꙿна. едина свѣдителꙿна...

испроси намь ѡщѣщение грѣховь д҃вце...

Тип Г

Тип. 137

л.44ᵇ трьпⷭ҇ѣ. въ чⷮ҇е. глⷭ҇а. в҃. пⷭ҇ѣ. д҃. ірмⷭ҇о пришъствова отъ дв҃ъи:—
въздьрꙿжаниꙗ. зарю приимъші просвѣти сѧ...
ѹдою мѧ, оулови похотьною льстивъи...

л.45ª ꙗвисте сѧ. с҃лнца свѣтлаго свѣтила...

въпиꙗ. въ нощи и въ д҃не печальнъ съі...

ірⷭ҇мо. инⷭ҇ъ. гл҃а. е. дѣла смот:—

с҃лнца. правьднааго соуще апⷭ҇ли...

цѣвьница. соуще сп҃совъі. д҃хъмь движими...

апⷭ҇ли. дъ. ві҃те б҃жии. и преславьни молите за ны х҃а...
троицю. въ єдиномь соущъствѣ славѧще...

д҃ваꙗ. въ чрѣвѣ зачатъ г҃а...

пⷭ҇ѣ. и҃. ірⷭ҇мо вѣлѣниꙗ моучи: -

л.45ᵇ постимъ сѧ. отъ вꙿсѣхъ похотии...

стоꙗнию ти ѥже о десноую, бꙑти причтѣте мѧ...
въѡроужимъ сѧ. бж҃ьствьнꙑими добродѣꙗнии...
прѣбꙑсть неополѧщи. рожъши бж҃ьствьнꙑи огнь дв҃о...
ір҇мо. инъ. гл҇а. е҃. ст҃ии ти отроци. в' пещи х҃е...
д҃ховьнꙑꙗ т҃роубꙑ. хвꙑ оученикꙑ. въспоюще въпиѥмъ...
ꙗко мл҃твьникꙑ в'сего мира. и льстьмъ прогонитела...
ап҇ли хв҃и. молите мир'но. ст҃ꙑꙗ снѧ дьни кон'чати намъ...
троице пр҃стаꙗ. юже въ оц҃и и сн҃ѣ и дх҃а...
л.46а. неиздреченьно ти рожъство. в'си поѥмъ...
пѣ҇. ф҃. ір҇мо. ꙗже нев'мѣсти:—
отъвьр'женъ похотьми. безгласенъ въ поучиноу...
мл҃срьдиꙗ источьникъ. дажъ ми покаꙗниꙗ капла...
оученикъ ти ис҃е. чьстьнꙑихъ мл҇твѣ...
исходатаив'шиꙗ намъ, земьнꙑимъ небесьнаꙗ...
ір҇мо. инъ гл҇а. е҃. възвеличимъ:—
отъ источьника сп҃сова. пр҇рочьскꙑ почьр'пъше...
цр҇ѧ небесьнааго. ꙗвисте сѧ кнѧзи...
ап҃льскꙑи личе. поющаꙗ тѧ сп҃си...
л. 46 тр҇ице неразделимаꙗ ѥдина...
тебе мт҃и дв҃о чиста. блажимъ...

ПЕТЪК, I СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л. 1а — — — ты наше прибѣжище и дрь[жава]...
Л юе и колѣна мат сѧ тебѣ · дв҃о...
[пѣ҇]: и҃: въ пещь ѡгньнѫ. кь дѣтемь евреискымь...
сьмѣрив сѧ самь · взнесе сѧ на кр҇ть за мѧне...
вечисльнымь сномь · в грѣ тѧшькы впа ꙋснѫхь...
ослѣпив сѧ похотми · и дш҃ѫ ношѫ ѡмраченѫѫ...
в лѣности житие си скончахь...
ирмо : гл҇ : в҃ : прохлажьшаго древле · ѿрокы...
О блькь сѧ сп҃се в прѣпрѧдь...
л. 1б [В] — — — — — — жльчь и ѡцта вкꙋси...

О блаж[ен]ь ты быⷭ · да мѧ ѡблѣчеши спⷭе...

бж҃ьство едино трцѫ · нераⷥдѣлна сѫщьствомь...

Д҃воѫ вьмѣстила еси · невьмѣстимое слⷮо ѡ҃че...

пⷭѣ : ѳ҃ : ꙗже прⷣѣже с҃лнца деньница...

опрокаженѣвшѫ д҃шѫ ми...

весь смѣрих сѧ тѧготѫ безвѣстнѫ...

л.2а не брашна_постите сѧ...

тѣло и д҃шѫ ти нескврьннѫ...

ирмⷭо : гⷭ : в : д҃вьство твое б҃це ч҃ста · егоже не ѡпали ѡгнь...

О укрѣпи мѧ х҃е силоѫ крⷭта твоего...

Б орьца посрами . на крⷭтѣ вис'ѣвь х҃е...

Р ѣцѣ двѣ х҃е · истекостѣ из ребрь ти...

едина триипостасна . триедина...

О тебѣ пр҃рци прор'ѣшѫ прⷧѣсавнаꙗ...

Жер. (НБКМ фр. 9)

прⷧави. в҃. пⷭѣ. глⷭа. в. пⷭѣ. е҃. ирмⷭо. нощь мимошⷣеши. приближ сѧ д҃нь...

С трⷭтем ти досады. тварь зрѧщи...

Е лисеи‿з рѣкы иземь секырѫ...

С ъ х҃омь братие пропѧти бѫдѣмь...

Л юдие и колѣна. млим сѧ тебѣ д҃во м҃ти х҃а б҃а...

інъ. ірмⷭо. глⷭ. д҃. ты г҃и ми свⷮѣ вь мирь прішелъ еси...

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Тип Б

З. III b 18

л.52а трьпⷭѣ. глⷭа. в҃ пⷭѣ. е. ірмⷭо. просвѣщениѥ вь тьмѣ лежещимь..

еже зре вь мнѣ лѣности лоукавы ловьць...

еже начела ѡбличить ме на крⷭтѣ своѥмь...

л.52б оумрьщев' се на крⷭтѣ с҃тѣ...

просвѣщениѥ моѥи немщи...

ірмⷭо. ини. а глⷭа. тьжде. нощь мимошьдьши приближи се д҃нь...

С трастеи досадоу тварь си зрещи...
Є лисѣи из'мь изь рѣкы сѣкироу...
С ь х҃мь бра҃ѥ. распети боудѣмь...
о троице пр҃ѣстаꙗ ты наше слоужение ѥси...
Л юнѥ и колѣна. млеть се тебѣ д҃во...
пѣ҃. и. ірмо҃. гл҃. в. вь пещь ѡгньноу сьшьдьшаго. кь дѣтемь ѥврѣискымь...
смѣривыи се самь. вьзнесе на кр҃ть. за млрдиѥ...
бечисльномь с'номь. вь грѣхь тежькь вьпадь оуснѹхь...
ослѣпивь се похотьми дшоу нашоу ѡмраченоу...
л.53а вь лѣности житиѥ сконьча...
ірмо҃. иии. гла҃. в. отроци сты вь пещь вьвьженьни инога...
О блькь се спсе вь прѣпроу...
В олею си вако. зльчи и ѡцта вькоусивь...
О б'нажень ты бы҃...
бжтьво ѥдино троицею. нераздѣл'на соущьтвомь...
Д вою вьмѣстила ѥси. невьмѣстимоѥ с'лово ѡче...
пѣ҃. ѳ. ірмо҃. гл҃. в. ꙗже прѣже сльнца дньница...
опрокаженѣвшоу дшоу ми...
всь смѣрих' се теготою без'мѣтьною спсе...
л.53б не брашьна постите се злобы твореи всега...
тѣло и дшоу ти. нескврноу сьблоуде бь...
иии. ірмо҃. гла҃. в. дѣвьство твоѥ бце прѣчтаꙗ...
О укрѣпи ме х҃е силою кр҃та твоѥго...
Б гобор'ца посрами. на кр҃тѣ висѣ ты х҃е...
Р ѣцѣ двѣ х҃е истекоста изь ребрь ти...
єдина триоупостас'на триѥдина...
О тебѣ прр҃оци прорѣше славьнаꙗ...

Тип В

Орб.

л.38б триѡ. на своє врѣ. гл҃. в. пѣ҃. є. єрм҃.
просщениѥ вь тмѣ лежѫщиимь...
єѫже зрѧ вь мнѣ лѣностна лѫкавы врагь...
иже начѧла ѡбличить на крьстѣ своємь...
л.39а (оу)мрьщвь сѧ. на кр҃тѣ пригвождь сѧ...

пр҃осцїение моеи немоцїи...

ерⷭ҇м. и҃. нощь мимошед'ши приближи сѧ дн҃ь...

ты на мѣстѣ краниевѣ. плътыѧ распѧтие приѧть...

стⷭ҇рать твоихь досажденїе г҃и. тварь сѫщи прѣлагаше сѧ...

тр҃це пр҃ѣстаа. ты еси нш҃а с'лоужбѫ...

многоименитаа дв҃о. ра̑ꙋ сѧ бц҃е...

/к̑о. гⷭ҇. в҃. чес'тнымь крⷭ҇томь твоего сн҃а.../

пⷭ҇ѣ. и҃. ерⷭ҇м. вь пещи ѡгньнѣи. кь дѣтемь евреискамь сьшедшаго...

смѣривы сѧ самь. вьзненесе (sic) сѧ на крⷭ҇ть за млⷭ҇рдие...
бечисльномь сномь. вь грѣхь тѧшкы вьпадь...

ослѣпихь похотми дш҃ѫ моѫ...
в лѣности житие искон'чахь...

ерⷭ҇м. и҃. вь кѫпинѣ ѡгньнѣи дв҃чьское чюдо...
трьниемь вѣнчань. ѡбльчень вь багрѣницѫ ꙗви сѧ...
жльчи и ѡцеть пивь. древе бо прѣбываши...

л.39б бжⷭ҇вьно едино тр҃цѫ неразлѫч'нѫ сѫщⷭ҇ва...

бц҃е чⷭ҇таа нб҃снаа двєрь...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ерⷭ҇м. иже прѣжде сл҃ца светилника б҃а вьсиѩвши...
опрокажнѣв'шѫ дш҃ѫ ми...

весь смѣрих сѧ тѧготоѫ безмѣрноѫ сп҃се мои...

не брашна постите сѧ. а злобь творѧще в'сега̑...

тѣло и дш҃ѫ бь сьблюде нес'кврьн'нѫ по рⷭ҇ожвѣ прⷭ҇ѣчтаа...
ерⷭ҇мо. ин҃ь дв҃ьство твое бжⷭ҇вьное прⷭ҇чта дв҃о...
на крⷭ҇тѣ распен'шоу ти сѧ. тварь колѣбаше сѧ...
крⷭ҇та твоего бжⷭ҇вьноѫ силоѫ ȣкрѣпи мѧ...
единⷭ҇во триȣпостасно. тр҃цѫ единьствомь...
бл҃говѣрно поем' тѧ мр҃ие бц҃е...

Тип Г

Тип. 137

л.47а трⷭ҇ьпѣ. въ пѧтъкъ. пⷭ҇ѣ. е҃. глⷭ҇а. в҃. іⷭ҇рмо. просвѣщение. в т'мѣ лежащимъ: —
ꙗже въ м'нѣ зрѧ лѣности. лȣкавъи льстьць...

л.47б иже начал'ника облич҃и т'мѣ. на крⷭ҇тѣ...
оумьр'тви сѧ. на крⷭ҇тѣ пригвождъ сѧ...

просвѣщениѥ моѥи немощи..
ір҃мо ин҃ъ гл҃а. в. нощи мн҃и: —
ты на мѣстѣ краниѥвѣ, плътию распѧтиѥ. приѩтъ...
страсти твоихъ досадꙋ. тварь зьрѧщи..
мироуи ѥже въ мирѣ. радовати сѧ рекъше...
л.48а о троице пр҃стаѩ. ты ѥси на (sic) слꙋжъба...
многопѣтаѩ д҃во. радоуи сѧ б҃це...
п҃ѣ. и҃. ір҃мо. въ пещъ огнь: —
съмѣривꙑи сѧ самъ. възнесе сѧ на кр҃ь за м҃лсрьдиѥ...
бечисльномь сънꙋмь. въ грѣхъ тѧжъкъ въпадъ оуснꙋхъ...
ослѣпихъ сѧ похотьми. и д҃шѫ мою омрачихъ...
въ лѣности житиѥ. съкон'чахъ...
л.48б ір҃мо. инъ. въ кꙋпинѣ моиси: —
трьниѥмь вѣньчанъ. и облѣченꙑи въ багрѧницю...
злъчь и оцьтъ пивъ. дъвѣ водѣ пролиꙗваѥши..
кр҃сте скюп'тре х҃въ. цр҃квьнаꙗ славо...
б҃жьство ѥдино троица. неразлюч'но ѥстьствомь...
б҃це пр҃чста. нб҃сьнаꙗ двьри...
п҃ѣ. ѳ҃. ір҃мо. ꙗже преже сл҃нца: —
опрокаженѣвъшꙋ. д҃шѫ ми безвѣстьнꙑими помꙑслꙑи...
л.49а вьсь сѧ сълакохъ. тѧготою безмѣрьною. сп҃се..
не брашьна постите сѧ. злобꙑ творѧще вьсегда...
тѣло и д҃шѫ си. нескврьн'нꙋ б҃ꙋ съблюде ч҃ста...
ір҃мо. инъ. ч҃стоу и пр҃чстоу м҃трь: —
дрѣвѣ пригвожд'еноу ти г҃и. тварь потрѧсе сѧ...
кр҃ста твоѥго г҃и. сила велиꙗ..
крьстъмь твоимь г҃и. б҃жиѥю силою. оукрѣпи мѧ...
єдина триоупостасьна. троице ѥдина..
л.49б благочьстьна поѥмъ тѧ. м҃рие б҃це ч҃ста...

СЪБОТА, І СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.4б / м҃ца: ф҃е: зі: к҃а: ст҃го: м҃ка: ѳеѡ҃ра: пѣва҃е: вь: а҃:
с҃ѫ: п҃о: г҃л: и҃: д҃: водѫ проше ꙗко сꙋхꙋ...
б҃гꙋ тѧ рачителѣ ѳеѡ҃ре. вѣды любовиѫ тѧ.../

. . . .

След шеста песен на канона:

л.6а в сⷮѫ : а҃ : поста : четврьтопⷭѣ — — — ...
ѡбиде наⷭ бⷣезна послѣднѣѩ — — — . . .
побѣдишѫ вражиѩ лѫкавьства. . .
ревнꙋимь вѣрии вси . гд҃немь мⷱкмь. . .
ликꙋеть мⷱикь сьборь дⷭне. . .
покои г҃и ѫже приѫть рабы своѫ. . .
веселѧт сѧ ѡ тебѣ д҃во пр'чстаѩ. . .

След седма песен на канона:

л.6б а се трⷣиѡ : гⷭл : а҃ : тебе пещь бц҃е мы : —
тебе х҃е вздрьжавше сѧ мⷱици. . .
л.7а мⷱтль прѣщениѩ поправше . стр҃стрпц[и] твои г҃и. . .
естества мр҃тва земна бывше. . .
ꙗко мр҃твыми и живыми г҃и . ѡбласть имаши б҃е. . .
раⷣу сѧ источни'че водѣ живѣ. . .

След осма песен на канона:

л.7б трⷣиѡ : гⷭл : а҃ : ирⷭмо : ꙗвльшаго сѧ б҃а . азариѣ чѫди в пещи...
иже пльтскѫѫ скврьнѫ . вздрьжаниемь еже ѡ бѕ҃ѣ . . .
иже пльтскыхь похотеи взрⷣьжа — — — . . .
л.8а иже подвигомь · добрымь подвигьше сѧ ст҃и мⷱици. . .
прѣставленыѫ спⷭе · ѡⷮ наⷭ вь дворыи твоѫ всели. . .
вьпльщьша сѧ б҃а . ись твоѫ ѫтробѫ бц҃е. . .

След девета песен на канона

8б тр̂иѡ : гⷭл : а҃ : ирⷭмо : тъї вь женаⷣ едина бⷭлаꙗ. .
дѣло истиноѫ ба҃говѣрниѩ даⷭ сѧ. . .
слава постникь · слⷮа же мⷱкь. . .
всѣ править дѣтѣлеи величиꙗ . прѣчестны сы пѫть вздрьжаниꙗ. . .
ты прьстное · свѣси сѫщьство безгрѣшие. . .
л.9а ты лѣторасль породи. . .

Тип Б

З. III b 18

/кⷩаꙋ. гⷭл. и҃. пⷭѣ. а҃. ірⷭмо. ѱⷭламь. и҃. водоу прош̂ь ꙗко по соухоу. . .
бо҃у те рачителѩ ѳеѡ̂ре. . ./

Тип В

Орб.

/ каⷩ... гⷭ҇л. н҃. пⷭ҇ѣ. а҃. ерⷭ҇м. водѫ прошеⷣ ꙗко по соухо...
бо҃у тѧ рачнтелю ѳеѡдоре.../

Тип Г

Тип. 137

/ каⷩо. ст҃го. мⷱнка. ѳеѡдора. пⷭ҇ѣ. а҃. глⷭ҇а. н҃. ıрⷭ҇мо.
водоу прошедъ ꙗко по соухꙋ: —
бо҃у тѧ ѳеѡдоре рачнтелѧ.../

ПОНЕДЕЛНИК, II СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.14б в҃ поⷦ : в҃ : нⷣе : тропⷭ҇ѣ : г҃ : д҃ : пⷭ҇ѣ : а҃ : нрⷭ҇мо : трнестожще крѣпкын ·
рⷣожен сѧ ѿ дв҃ѫ...
ѣко едень бл҃гь нстачаѫ мⷣть...
пость чнсть ꙋдаленне ѿ грѣхь...
оуꙗзвенѫѫ мн дш҃ѫ грѣховны ѡрѫжнемъ...
нескврьнаꙗ скнннꙗ · пр҃стаꙗ дв҃о...
л.15а нрⷭ҇мо н[нь[— — —[п]омоıцень н покровнтель бⷭ҇ы мнѣ в — — —
празднцѣ радость вторыѫ нⷣела...
обычан бѫдн мнѣ · ꙋмр҃твнтн ст҃рстн вьсѧ...
покаꙗнню врѣмѧ · постное нн҃ѣ ѡбрѣтьше...
трннпостасна едннa · начѫло г҃а вьсѣмь...
кто породн сн҃а невьсѣꙗньна...
пⷭ҇ѣ : н҃ : гⷭ҇ : д҃ : нзбавн вьсѣ всеснлⷩе...
прⷣѣхожѫ жнтне непостоꙗнное...
л.15б — — — грѣхь погрѫжаеть мѧ...
вздрьжаннемь похотн · ꙋмр҃твнмь постомь...
вь ѫтробѫ тн вселн сѧ вышнн...
нрⷭ҇мо : нⷭ҇ : в҃ : егоже вон нб҃снн славѧть...
прндѣте пощеннемь всн...
брашны чрѣвнымн. пнтѣет сѧ похоть пльтскаꙗ...
пѣнꙗꙗ демонска · пнꙗньство зло збнраеть...

спс҃и любовиѫ · постѧщѫ сѧ мало...
мт҃и гн҃ѣ · прчста влⷣце...
пѣ : ѳ : гл : а : тѧ видѣнѭ дверь · незекилемь прр҃комь...
л.16ª древле юдить постомь...
сѫботы гн҃ѧ сѫть...
разꙋмь истинны даєть...
придѣте вь тѣсное . зⷣе малое ходити пощение...
тѧ мт҃рь бж҃иѫ · прр҃ци вси проповѣдашѫ...
ин : ирмо : и : в : бг҃а чк҃мь неꙋдобь видѣти...
Азь спе хе мде · сгрѣшихь единь паче всѣхь чк҃ь...
л.16б — — — — (м)и не схраньши заповѣди · х҃а...
А мниь гл҃ѧ спс҃ь изрече...
И сть б҃ь же исть чл҃кь...

Тип Б

Шаф.

л.17б вь. по. триѡ. гл. д. пѣ. а. тръстаты крѣпькы. рожены ѿ дѣвицѫ...
ꙗко единь бл҃гь. истачаѫ м҃лость...
пость чисть ѹдаление ѿ грѣха...
ꙋꙗзвенѭ ми дш҃ѫ грѣхми ѡрѫжиа...
нескврънънаѣ скиние. прстаа дв҃о...
ерм. гл. г. помощны покро:—
по празницѣ радость. вторѭ нелѧ...
блюди внимаи дш҃е...
како прѣтрьпѧ гнѣвъ...
триꙋпостасна едина. начѫло и г҃ьство...
л.18ª кто породи с҃на невсѣанаго закономъ ѡ҃чемъ...
пѣ. и. г. д. избави всѣхъ всеснане...
прѣхожѫ житие непостоаньное влко...
лютыи грѣхъ попогрѫжает (sic) мѧ...
въздръжаниемъ пхоти ѹмрътвимъ...
въ ѫтробѫ ти вьсели сѧ вышни...
инъ. ерм. г. и. в. егоже вои агг҃лъсти славѧть...
ѡть страстныхъ мѫкъ г҃и. неработнѭ дш҃ѫ полжи...
исавле несытьство. възненавижъ дш҃е моꙗ...

вино пивь никтоже смысленъ быⷭ҇...
л.18б єдиного сѫщъствоу славимъ. триупостасно хвалѧ...
изъ свѣтлых ти ложеснь проиде...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. д҃. євга оубо недѫгомъ ослоушанна...
постимь сѧ невраⷤжоуѫще вѣрни...
ѡкааньнаа въздхни. прослъзи ѡ дш҃е...
не стаⷤжа дѣанеи добръіхъ...
мариє ст҃аа г҃же всѣмъ...
єⷭ҇рм. инъ. гⷭ҇. иⷭ҇. в҃. бесѣменно зачѧтие роⷤжъство несказанно...
нынѣ постраⷤжимъ ꙗко храбри х҃ви...
пость мосеа боговидца показоуеть...
л.19а весь оуꙗзвенъ єсмъ...
єдиного родітелѣ. и єдиночѧдна с҃на ѡц҃ъ...
чюдо прижитна ти днеⷮ҇ви мѧ прѣчистаа...

Тип В

Орб.

л.47б триѡⷣ. гⷭ҇. д҃. пⷭ҇ѣ. а҃. єⷭ҇р. трьстати крѣпкы рожден сѧ ѿ д҃ви...
ꙗко єдинь бл҃гь истачаѫ маⷭ҇ть...
пость честень ꙋдаление грѣха...
ꙋꙗзвенѫ дш҃ѫ ми. грѣхми ѡдрьжима...
нес'кврьн'наа скиние. прѣⷭ҇чтаа д҃во...
єⷭ҇р. иⷩ. гⷭ҇. ѕ҃. помощникь и покровитель быⷭ҇ мнѣ вь сп҃сение...
л.48а празникꙋ радость. фторыѫ нⷣе...
обычаи мнѣ бѫди. ꙋмрьтви стⷭ҇рти моѫ в'сѧ...
покаꙗнию врѣмѧ. сп҃сение ѡбрѣтше...
триꙋпостасна єдина. начѧлнаа тр҃це...
кто породи с҃на нев'сѣꙗн'на...
/кⷣо. гⷭ҇. г҃. поⷣ. єгда прѣстолꙋ неꙋмыт'номꙋ ти.../
пⷭ҇ѣ. и҃. єⷭ҇р. гⷭ҇. д҃. избавителю всѣхь всесильне...
прѣхождѫ житие непостоꙗн'ное...
грьды грѣхь погрѫжает мѧ...
вьздрьжаниемь похоти оумрьтвимъ. постомь...
вь ѫтробѫ ти всели сѧ вышны...
єⷭ҇рм. иⷩ. гⷭ҇. ѕ҃. єгоже вои аг҃льсти славѧть...
ѿ стⷭ҇ртных мѫкь г҃и...

исавле неситовьство. вьзненавиди д҃ше моѩ...
вино пивь никтоже смыслень бывь...

л.48б єдиного б҃а пож. сѫщивоⷭу серафимь...
изь свѣтлыхь ложеснь ти прошедь...
пⷭѣ. ѳ҃. єⷭр. гⷭ. д҃. єуга ꙋбо недѫгомъ ѡслꙋшаниемь...
постим' сѧ неврaжд҃оужціє вѣрны...
окаан'наꙗ д҃ше вьздьхни...
не стѧжахь дѣль добрыхъ...
марие г҃же вѣрны. противѧщим сѧ грѣхомъ...
єⷭрм. н҃. гⷭ. ѕ. бе‿сѣмене зачѧтие. роⷭжво несказан'но...
н҃инѣ зѣло постраждимь. ꙗко воини х҃ви...
постомь моисеꙗ б҃говидьца показа...
весь ꙋꙗзвень єсмь...
єдиного роди(sic)с҃на ѡ҃ць...
л.49а чюдо прѣвеликое. прижитиꙗ ти дивить мѧ...

Тип Г

Тип. 137

л.57б трⷭьпѣ. въ. поⷮне. пⷭѣ. а҃. глⷭа. д҃. іⷭрмо. три стоꙗща крѣп'кꙑ роженꙑ отъ дѣв:-

ꙗко ѥдинъ благꙑи. истачаꙗ мас҃ть...
л.58а постъ чистꙑи. оудалениѥ отъ грѣха...
оуꙗзвеноу д҃шю. грѣхомь ороужиꙗ...
несквьр'ньна скини. прѣстаꙗ д҃во...
іⷭрмо. инъ. глⷭа. ѕ҃. помощъникꙑ:-
по праздьницѣ радость. въторꙑꙗ недѣлѧ...
покаꙗньноѥ врѣмѧ. постьноѥ нꙑнѣ обрѣтъше...
блюди вънемли д҃ше..
л.58б триоупостасна ѥдина. начальнаꙗ г҃же в'сѣмъ...
к'то породи с҃на. невсѣꙗна о҃чемь закономь...
пⷭѣ. и҃. іⷭрмо. избави в'сѣх:-
прѣходѧ житиѥ. непостоꙗньноѥ. . .
грꙑдꙑи грѣхъ погроужаѥть мѧ...
въздрьжаниѥмь похоти оумрьтвимъ...
въ оутробоу ти въсели сѧ вꙑшънии...
л.59а іⷭрмо. инъ. глⷭа. ѕ҃. ѥгоже вои н҃бсеи:-
отъ страстьнꙑхъ. моукъ г҃и...
исавле несꙑтьство възненавиди. д҃ше моѧ...

тихоѥ постьноѥ пристанище. без влѣнъ прѣити. . .
єдино ба҃. по соущьство славимъ. . .
и‿свѣтлыхъ. прошедъ ложеснъ ти. . .
пѣⷭ. ѳ҃. ирⷭмо. ѥгда оубо недоу:-
постимъ сѩ невраждоующе вѣрнии. . .
л.59б оканьна въздыхаи дш҃е. . .
не сътѧжахъ дѣꙗнии добръ. . .
марие гж҃е в'сѣмъ. . .
ирⷭмо. инъ. глⷭа. г҃. бесѣменьно за:-
нынѣ постражемъ. ꙗко воини хв҃и. . .
постъ мосѣꙗ. б҃овидьца показаѥть. . .
л.60а в'сь оуꙗзвенъ ѥсмь. . .
єдиного родителѧ. ѥдиночада сн҃а оц҃ь. . .
чюдо прижитиꙗ ти. дивить мѧ прѣчиста. . .

ВТОРНИК, II СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.17а в втоⷬ: в҃: неⷤ: трпⷭѣ: гⷭ: д҃: (пⷭѣ). [в҃]. **вите виⷤ. ꙗⷤко азъ**
єсмь бь҃. ꙋмрщвѣѫ и животворѧи. . .
течение ѿврьзе сѧ. сладько и с҃то намь. . .
пиꙗньства погыбѣль. великаго самьѱсона слышала єси. . .
скрижали приѫть моиси. . .
въспрѧни вьнми. да не како постѧщи сѧ дш҃е. . .
словомь неизрⷡено. . .
л.17б ирⷭмо: инꙿ: иⷭ: д҃: вьнми н҃бо и взгл҃ѧ. . .
Н аста се врѣмѧ приѫтивно. . .
А нгл҃и архн҃гли · силы власти и зачѫла. . .
Т ы дш҃е рыдаи и плачи сѧ. . .
Є стство неразмѣшь бж҃ьства. . .
пⷭѣ: и҃: глⷭ: д҃: въ ѡгни пламеньнѣ · прѣⷤстоѫть ти. . .
нн҃ѣ врѣмѧ бл҃агоприѫтно. . .
л.18а ниневгить ꙗко пощь сѧ. . .
илиꙗ на колесници ѡгньнѣ страшно ꙗдѣаше. . .
иже на прѣстолѣ ѿч҃и сы. . .
ирⷭмо: инꙿ: глⷭ: иⷭ: д҃: проꙗвленаго на горѣ ст҃ѣи. . .

Ч есо ради д҃ше не плачеши сѧ коньчины. . .
Є га̑ прити имать х҃ь б҃ь. . .
Н н҃ѣ врѣмѧ. наста покаꙗниꙗ. . .
л.18б [И саꙗ та чи]стаꙗ д҃во м҃ти · нарѣкова. . .
пѣ҃: ѳ: гл҃: д҃: та бц҃е пѣми д҃ховными. тебе величаемь :—
придѣте пощениемь. вси. . .
брашны ч҃рѣвными · питѣет сѧ похоть пльтнаꙗ. . .
пѣниꙗ демоньска · пиꙗньство злое сбираѫть. . .
спс҃и любовиѫ. нн҃ѣ постащѫѫ ти сѧ мало. . .
м҃ти г҃нѣ пр҃чста вл҃це. . .
ирмо: ин҃ь: гл҃: и: д҃: проꙗвленаго на горѣ. . .
И нь блѫдникь ꙗвихь сѧ азь х҃е. . .
С амилѣ плодь. процвель ты еси посте. . .
л.19а Є же постити сѧ. постим сѧ. . .
М тр҃ь х҃вѫ вси лю̑е хвалимь. . .

Тип Б

Шаф.

л.19б три̑ѡ. гл҃а. и҃. д҃. пѣ҃. в. видите в҃ите :—
видите в҃ите ꙗко азь есмь б҃ь вашъ. иже прѣже в҃ѣ. . .
стенаниемь прослъзѧщи ѡбрати сѧ ѡ д҃ше моꙗ. . .
несъітостнааго грѣха д҃ше моꙗ възненавижъ. . .
аг҃гльскыѫ силъі. начѫлна арх҃гли. . .
л.20а едина родила еси. безначѫлное слово. . .
ир҃м. ин҃ъ. г. тъиже. в҃ите ви :—
в҃ите в҃ите ꙗко азь есмъ б҃ь вашъ. ѡсщ҃ены испрьва. . .
вѣмь и разоумѣхомъ. ꙗко добро намъ. . .
тъі ниневгитѣнъі поꙗвшѫѫ сѧ. . .
прѣсврьшена едина прѣбожествьна триѵпостасна. . .
неизреченьно чюдо твоего рож҃ъства мати д҃во. . .
пѣ҃. и҃. г҃. и҃. д҃. бгозрачныѫ дѣти. в' пещи сь ѡгнемъ. . .
трепещѫ и боѫ сѧ. и помышлѣѫ. . .
ѡправдаль еси постенавша м'зоем҃ца. . .
л.20б ѕплодим сѧ дѣꙗними добрыми дѣтѣл'ми. . .
несѣченаꙗ гора д҃вице. . .
ирм҃о. ин҃ъ. г҃. тъиже. проꙗвленаго на горѣ ст҃ѣи. . .
вь нарочиты д҃нъ вздръжаниемъ вси придѣте. . .

кто снѣде б҃жна ч҃лка. . .
поста ꙗко схранителѣ чистотѣ. . .
ꙗко единого естьствомъ пож та. . .
водѣ живѣ источникь знаменань ты ꙗви сѧ. . .
пⷭ҇ѳ. ѳ҃. гⷭ҇. иⷭ҇. д҃. проꙗвленаага на горѣ законодав’ца. . .
добрꙑ пость напаꙗеть срⷣца. . .
грѣхми многыми ѡскврьнень ꙗесмь. . .
л.21ª горе тебѣ д҃ше ѡкааньнаа. . .
ц҃рьское носило. свѣтлꙑ ѡблаче. . .
ерⷭ҇мо. инⷭ҇ъ. гⷭ҇ тьнжⷣе. проꙗвлена горѣ:—
истиньнымъ постомъ постим сѧ г҃ви. . .
ты самонлѣ процв’те плоде постны. . .
имѫще д҃ха ст҃аго поста. веселника богата. . .
едина троице б҃е слава тебѣ присно. . .
раⷣуи сѧ полато всѣхь ц҃роу. егоже ради ц҃рьствиꙗ. . .

Тип В

Пл.

л.22ª трⷣиѡ гⷭ҇ла. и҃. пⷭ҇ѣ. в҃. ирⷭ҇мо. видите видите ꙗко азь есмь
б҃ь вашь. иже древле изл҃ѣ. . .
стенаниемь просльзи сѧ о д҃ше. . .
несытнаго грѣха д҃ше моꙗ вьзненавиⷣжь. . .
л.22б арх҃гльскыѫ силы. начала и гⷭ҇ва. . .
ꙗедина родила еси безначѧл’ное слово. . .
ирмⷭ҇о инь. видите видите ꙗко азь есмь б҃ь вашь. одьжⷣивы ман’иѫ. . .
видите видите ꙗко азь есмъ б҃ь вашь. ѡс҃ць вамь. . .
тыи ниневʼгытѣны покаꙗвьшѫ сѧ ал’каниемь. . .
прѣсврьшена ꙗедина и прѣбоⷭ҇жтвьна триꙋпостасна. . .
неизрⷱ҇енное чюдо твоего роⷭ҇жтва м҃ти д҃во. . .
пⷭ҇ѣ. и҃. ирⷭ҇мо. б҃гозрачныѫ дѣти вь пещи огньнѣи. . .
оправ’даль еси постенавьша мытоемьца. . .
приплодимь дѣꙗниꙗ добрихь. . .
аг҃гльсци чини мл҃ѧть тѧ. . .
неисч’тенна гора ѡ д҃вце. свѣтоносноꙗе свѣтило. . .
ирмⷭ҇о инь. проꙗвленаго на горѣ законодавьцꙋ моисею. . .
вь нарочиты д҃нь вскрⷭ҇ниꙗ. приидѣте вси. . .

к’то снѣдє древлє чл҃вка бн҃а. . .
пость ꙗко хранитель чтⷭ҇отѣ. . .
л.23а ꙗко ѥдиного ѥⷭ҇ствомь пож. . .
водѣ живѣ источникь знамєнань тыи ꙗви сѧ мт҃и дв҃цє. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ирⷭ҇мо. проꙗвлєнаго на горѣ ст҃ѣи. законодавцꙋ. . .
добрыи пⷭ҇о напитѣєть вѣрныхь срⷣца. . .
грѣх’ми многыми оскврънєнь ѥсмь. . .
горє тебѣ окан’наꙗ д҃шє. како ѿвѣщаєшии. . .
ц҃рьскоє носило. свѣтлыи облачє. . .
ирⷭ҇мо тьжⷣє рци. истин’но постим сѧ г҃ви. . .
тыи самонлѣ процвьтє плⷣо пꙋстынныи. . .
имащє ст҃аго поста всєл’ника богата. . .
ѥдинь вь тр҃ци б҃є слава тебѣ. . .
ты ѥси чистаꙗ ѥрєсы побѣжаⷣщи. . .

Тип Г

Тип. 137

л.61а трьпⷭ҇ѣ. глⷭ҇а. и҃ пⷭ҇ѣ. в҃. ирⷭ҇мо. видитє видитє.
ꙗко азъ ѥсмь б҃ъ вашъ:—
стонанѥмъ просльзи сѧ. д҃шє. . .
л.61б нєсꙑтостьнааго грѣха. д҃шє моꙗ възнєнавиди. . .
ан҃гльскꙑꙗ сил҃ы. начала арханг҃ли и г҃ьства. . .
єдина родила ѥси. бєзначальноѥ слово пр҃чиста. . .
ирⷭ҇мр. тъжє:—
видитє видитє. ꙗко азъ ѥсмь б҃ъ вашъ. осщ҃єниѥ испьр’ва. вамъ приꙗтьно. . .
вѣмъ и разоумѣхомъ. ꙗко добро намъ покаꙗниѥ. . .
л.62а тꙑ нинєв’гитѧнꙑ. покаꙗв’ша сѧ. . .
съвршєна ѥдина. пр҃ѣбжьствьна троупостасна. . .
нєизрєчєньно чюдо. твоѥго рожьства мати д҃во. . .
пⷭ҇ѣ. и҃. ирⷭ҇мо. воз҃рачънꙑꙗ дѣти:—
оправьдавꙑи мьздоимьца стонавъша. . .
оуплодимъ сѧ дѣꙗнии добродѣл’нꙑи. . .
л.62б ан҃гльсти чини тѧ молѧть. . .
нєсѣчєнаꙗ гора д҃вцє. . .
ирⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. тⷤ҇ъ. проꙗвлєнааго:—

въ нарочитъ дн҃ь въздрьжаниꙗ. придѣте в'си. . .
к'то сънѣсть бж҃иꙗ чл҃вка древле. . .
пощениѥ. ꙗко хранителѧ чистотѣ. . .
ꙗко ѥдиного. ѥстьствъмь пою тѧ. . .
водѣ живѣ. источьникъ знаменанъ. тꙑ ꙗви сѧ. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірⷭ҇мо. проꙗвленааго на го: —
л.63а добрꙑи постъ. напаꙗѥть ср҃дце. . .
грѣхомꙑ многꙑ осквръненъ ѥсмь. . .
горе тебѣ оканьнаꙗ дш҃е. . .
цⷭ҇рьскоѥ носило. свѣтлꙑи облаче. . .
іⷭ҇рмо. тъже.
истиньнꙑмь постъмь. постимъ сѧ гв҃и. . .
тꙑи самоиле процвьте. плодъ постьнꙑи. . .
имоущие дх҃а ст҃го поста. . .
л.63б єдина троице бж҃е. слава тебѣ присно. . .
тꙑ ѥси ереси чс҃таꙗ. присно побѣжающи. . .

СРЯДА, II СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.19б в срⷣѣ: в҃: нⷣе: трⷭ҇пѣ: гⷭ҇л: в҃: пⷭ҇ѣ: г҃: ȣтврьди на сⷭ҇ь собож ги. . .
егⷣа на земи хⷣ҃е. процвьте древо крⷭ҇та твоего. . .
пощению врѣмѧ постимь сѧ вѣрно. . .
в ровѣ даниль пощь сѧ. створи дш҃е ми. . .
ѡгнь попалѧ. ѿрокꙑ оужасе сѧ дш҃а ми. . .
кѫпинѫ в синаи · си вь ѡгни проѡбражаше ти сѧ. . .
л.20а ирⷭ҇мо: иⷭ҇и: гⷭ҇л: г҃: ȣтврьди сѧ срⷣце [мо]е ги҃. . .
• С мотрение твое хвалимь мⷣе. . .
И змѣниста сѧ нб҃о и земⷣѣ мⷣе. . .
Х҃ е крⷭ҇тȣ ти и вѣньцȣ. и ризѣ же. . .
В лⷣце тꙑ бц҃е пр҃чстаꙗ. . .
пⷭ҇ѣ: и҃: гⷭ҇л: в҃: прохлаⷣжьшаго древле ѿрокꙑ. . .
древа снѣдиѫ. адамь исьсели сѧ изь едема. . .
постив сѧ ги҃. м҃. днеи намь проѡбрази. . .
л.20б — — — — [п]риѫть. бгⷪписаниꙑѫ скрижа[лꙑ]. . .

м҃рие б҃гозванна. ѡц҃ѣщение ꙗви са вѣрнымь. . .
ирⷭмо: иꙿн: гⷭл: г҃: из безначꙗлна ѡⷮц҃а рожⷣенаго прѣжеⷣ вѣкь. . .
А дамь дрѣвомь древле. изгнань бы изь еⷭдема. . .
А юбимое дрѣво кⷭрте. вѣрнымь свьта сѧ х҃вь. . .
А ⷭпль и мⷭнкь. раⷣу сѧ кⷭрте с҃ты. . .
Д҃ во ты б҃це. мⷣтвь нашихь не прѣзри. . .

л.21ᵃ пⷭѣ: ѳ҃: гⷭл: в҃: иⷭр[мо]: дⷭвьство твое б҃це пр҃чстаꙗ. . .
кⷭртмь твоимь. припла꙽емь ти вⷣко. . .
пощениeм ти мало. приходаще. вѣрож вписмь. . .
невздрьжаниꙗ н҃нѣ горесть ꙋставльше. . .
вь жтробѣ твоеи нетлѣнно. всельша сѧ х҃а б҃а. . .
иⷭрмо: иꙿн: гⷭ: г҃: тебе неѡпалимѫ кѫпинѫ. с҃тѫѫ же д҃вѫ. . .
О цта и жльчи вкꙋсивь. на дрѣвѣ пригво꙽жень. . .
Б орца врага нашего. на кⷭртѣ взнесснь. оуꙗзви. . .
Р аны приѫть б҃е мои. . .
А дамⷣ прѣстаꙗ г҃рѣхь. . .

Тип Б

Шаф.

л.22ᵃ трⷣиѡ. гⷭл. а. п҃ѣ. гⷭ. ерⷭмо. оутврьжⷣено ми бжди с҃рце. . .
на крⷭтѣ длани свои распростерь. . .
ꙋтврьди моꙗ помышлениꙗ. . .
иже постомь всиꙗвшѫѫ благод҃ѣтиѫ. . .
падьшѫѫ ны вьздвигни. . .
ерⷭмо. ниⷭь. гⷭл. г҃. оутврьди сѧ срⷣце мое ѡ г҃и. . .
оутврьди г҃и срⷣца наша. . .

л.22ᵇ стрⷭа твоѫ вⷣко видѣвши небо и землѣ. . .
твоимь кр҃стомь г҃и. оукрѣпив ны спⷣби. . .
равночтомы безначѧлне прѣс҃тая троице. . .
мати б҃иꙗ безмѫжна едина б҃а. . .
пⷭѣ. н҃. гⷭ. а҃. хвалословесникы в пещерѣ. спсьшаго дѣти. . .
зь (sic) беззаконникы вмѣни сѧ. за млосрдие пострада. . .
грѣхь моихь рѫкописание растрьгни. . .
ѡчрьнѣвше сⷣрце мое грѣхми. . .
землѣ недѣланнаа. взрасти небсны класъ. . .

ермоⷭ҇. инъ. гⷭ҇. г҃. съшедшаго сь ѿрокы евреискъіми в пламенъ. . .
л.23а раⷣ҇уи сѧ кр҃сте. имже позна сѧ едінѣмь часомъ. . .
ты оуꙗзвены пламеньное ѡрѫжие взвращаеши. . .
кр҃сте х҃рвь надежⷣ҇е вьсⷣ҇ѣ и оутвръжⷣ҇ение. . .
съ ѡцем и с҃ном кланѣемь сѧ и д҃ху с҃томоу. . .
ѡтрочѫ ражⷣ҇аеши дѣвствоу(ѧ)щи. . .
пѣⷭ҇. ѳ҃. гⷭ҇. а҃. живоносныи источникь приснотекѫщъ. . .
постив сѧ нелисеи. вскрѣсилъ есть оумерьшаго. . .
ѡ лютѣ д҃ше страшень сѫдъ есть. . .
покаꙗнии ми двері ѿврьзи. . .
ꙗко вь глѫбинѫ золъ ѿврьженъ есмъ. . .
л.23б ермоⷭ҇. инъ. гⷭ҇. г҃. на синаисцѣи горѣ видѣ тебе. . .
прѣдасть сѧ волеѫ и веде сѧ самъ. . .
аггл҃ъсти чини оужасьше сѧ. взираѫще тебе. . .
твоими ранами въси ицѣлѣхом сѧ. . .
бж҃ьство едино троица есть. . .
ѡтрочѫ ражⷣ҇аѫщи. д҃воѫ кто слъіша. . .

Тип В

Орб.

л.53б триⷣѡ. гⷭ҇. а҃. пѣⷭ҇. г҃. ȣтврьждение ми бѫди и ѡцѣщение. . .
на крⷭ҇тѣ длани си распростерь. . .
ȣтврьди мое помышление. . .
иже постомь вьсиꙗвше блгодѣть. . .
пад'шѧ ны вьздвигни. . .
ерⷭ҇м. иⷩ҇. гⷭ҇. г҃. ȣтврьди сѧ ср҃це мое ѡ г҃и. . .
л.54а стⷭ҇рти твоѫ вⷣлко. н҃бо и земѧ видѧще. . .
чрьвлѣнѣи ти ризѣ. с҃лцоу и крⷭ҇тоу ти. . .
равно чтемь безначѧлнаа трце. . .
м҃ти б҃жиꙗ. безначѧл'на. . .
/кⷣо. гⷭ҇. г҃. распѧтие и см҃рть приѫть. . ./
пѣⷭ҇. и҃. ерⷭ҇м. гⷭ҇. а҃. хвалословесникы. въ пещи сп҃сшаго дѣти. . .
сь безакон'ныкы вьмѣни сѧ. . .
грѣхь моихь рѫкописание растрьгни. . .
очрьнѣвше срце мое. грѣхомь лютомь. . .
землѣ недѣлан'на. вьзрастив'шиꙗ н҃бсны клась. . .

еⷭ҇рм. гⷭ҇. г҃. сьшедшаго сь ѿрокы жідовьскыми вь пещь. . .
раⷣу сѧ крⷭ҇те. иже позна сѧ. . .
ты ꙋꙗзвень бы. пламенное ѿрⷭ҇ѫжие. . :
крⷭ҇те х҃вь надежде всѣхь. . .
сь ѿц҃емь сн҃оу поклоним'сѧ и дх҃оу ст҃ом̆. . .
ѿроча раждаеши и дв҃ьствꙋеши. . .
л.54б пⷭ҇ѣ. ѳ҃. еⷭ҇рмо. гⷭ҇. а. живоносны источникь. приснотекѫщии. . .
постивь сѧ елисеи. вьскр҃силь есть мр҃тва ѿрока. . .
о лютѣ д҃ше. страшны сѫдь есть. . .
покаꙗнию ми д'ври ѿверьзи ꙋмь. . .
ꙗко вь глѫбинѣ золь ѿвьржень. . .
еⷭ҇рм. гⷭ҇. г҃. на синаистѣи горѣ. видѣ тѧ. . .
прѣда сѧ волеж. и веде сѧ кь ꙋбиицамь. . .
агльсти лици ꙋжасошѫ сѧ зрѧще тебе. . .
твоими ранами в'си ицѣлѣхомь. . .
сѫщⷭ҇во еⷭ҇тво непрѣсѣкомое. прѣбⷭ҇жвьнаа тр҃це. . .
ѿроча раждаѧщи к'то видѣ. мт҃рь без мѫжа. . .

Тип Г

Тип. 137

л.64б трьпⷭ҇ѣ. вь срⷯ҇ѣ. глⷭ҇а. а҃. пⷭ҇ѣ. г҃. iрⷭ҇мо. оутвьр'жено ми бѫди:—
на крⷭ҇тѣ длани си распростеръ. . .
оутврьди моꙗ помышлениꙗ. . .
иже постомь въсиꙗвъше бл҃гдѣти. . .
падъшаꙗ ны въздвигни. . .
л.65а iрⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. г҃. оутврьди сѧ ср҃дь:—
оутвьрьди гн҃и ср҃дца наша. . .
страсть твою. вл҃дко н҃бо и землѧ видѧща. . .
твоимь кр҃стъмь гн҃и. оукрѣпивыи ны. . .
рав'ноч'тома безначал'на. пр҃стаꙗ троице. . .
мт҃и бж҃иꙗ безмоужънаꙗ. ражаѥши ѥдина б҃а. . .
пⷭ҇ѣ. и҃. iрⷭ҇мо. хвалословесьникы въ пещи. сп҃съшаго дѣ҃ти. . .
съ безаконьникы въмѣни сѧ. . .
грѣхъ моихъ роукописаниѥ. растьр'гни. . .
л.65б очрьнѣвъшеѥ ср҃дце моѥ. грѣхомь лютымь. . .
землѧ нед'ѣланаꙗ. въздрасти нб҃сьныи класъ. . .

ирⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. г҃. съшедъшаго съ:—
радоуи сѧ кр҃сте. имьже позна сѧ. . .
ты оуꙗзвенъ. пламѧноѥ ѡрѹжиѥ възвраціаѥши х҃е. . .
кр҃сте х҃въ. надеже в'сѣхъ. . .
съ ѡ҃цемь сн҃оу покланѧѥмъ сѧ. и д҃хоу ст҃моу. . .
л.66а отроча ражаѥши. дв҃ьствоуюціи. ѥдина боблаженаꙗ. . .
пѣⷭ҇. ѳ҃. ирⷭ҇мо. живонось:—
постивъ сѧ ѥлисеи въскрѣсилъ ѥсть. оумьрша отрока. . .
о люте д҃ше страшенъ соудъ ѥсть. . .
покаꙗниꙗ ми двьри отъврьзи. . .
ꙗко въ глоубинѹ злъ отъврьженъ ѥсмь. . .
ирⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. г҃. на синаистѣи горѣ. видѣ тѧ. . .
л.66б прѣдасть сѧ волею и веде сѧ. самъ оубиицамъ. . .
ан҃гльстии чинове. оужасоша сѧ зрѧще. тебе. . .
твоими ранами вси ицѣлѣхомъ. . .
соущъство ѥдино ѥсть непрѣсѣкаѥмо. . .
отроча ражающю д҃во к'то слꙑша. . .

ЧЕТВЪРТЪК, II СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.21б в҃ че҃: в: не҃: тропѣ҃: г: а: пѣ҃: д҃:
л.22а д҃хомь прѣзрѧ пр҃ркь аввако[умь]. . .
дванадесѧте есте твоꙗ скиптра х҃е. . .
оудрьжание великаго · родило бѣ самьпсона. . .
ненавидима раба. исава братови чрѣво створило есть. . .
сверѣпи ѕвѣрие. великааго продрома. . .
дивишѫ сѧ зрѧще ан҃гль воиньства. . .
л.22б [ир]мо: гл: д҃: сѣдѧи вь славѣ · на прѣстолѣ б҃жествьнѣ...
И мѣжще славии ѹ х҃а дрьзновение. . .
С вѣть свьтѧ сѫще мирови. . .
Є ст҃ство д҃шѫ моеѫ. ѡбѹено растворите. . .
П рѣпѣтаꙗ д҃во. ч҃лчскы ѫзкь. недоѹмѣеть. . .
пѣ҃: и: гл҃: а: егоже трепещѫть. ан҃гстии вои. . .
пощениꙗ даромь. придѣте вѣрни. . .
л.23а побѧще сѧ павлѹ. великомѹ. . .
ѡ҃сти мѧ и ѡчисти. . .

ꙗко цвѣть на полихь. житиꙗ ѡбрѣть. . .
ирмоⷭ: глⷭ: д҃: ѡⷮрокы пр҃чстынѫ. рожⷣьство бц҃ѫ спс҃ло есть. . .
Ꙗ ко коиѧ вы х҃ь спс҃ь. вь мирное море вьвель есть. . .
И а камени тврьдѣмь. ѡсновасте х҃вѫ ц҃рквь. . .
И звѣстии дрꙋꙁи. г҃ии апⷭли. . .
л.23б [Є динь] (г҃ь)бь д҃вце. всиꙗ изь ѫтробѫ [ти]. . .
пѣⷣ: ѳ҃: глⷭ: а҃: свѣтоносна ѡблака. во ньже всеⷯ в҃ка. . .
законодавцѫ постиынѫ апⷭлы г҃нѧ. . .
поцѥние мати есть. великаго самонлѣ. . .
постомь на колесници. илиꙗ взѧⷭть бы. . .
просвѣщенами зарѣми. всиꙗвша словесе. . .
л.24а ирмоⷭ: ин҃ — — — евва ꙋбо недѫгомь. . .
Ꙁ ѣло блажени есте. б҃гомь и ꙋчителемь. . .
Ꙗ ко беспльтнии вь мирѣ апⷭли. . .
Л ѫкь силнаго с҃ти скрꙋшисте. . .
О пр҃ѣстаꙗ д҃во м҃ти м҃рие. . .

Тип Б

Шаф.

л.24б триⷣѡ. глⷭ. г҃. пѣⷭ. д҃. еⷣга в рѣⷣка прогнѣваеши сѧ г҃и. . .
пианьство похотное. д҃шетлѣѫще ѹгашьше. . .
пости сѧ д҃ше несытостьнаго брашна. . .
ꙗгли ѡгньни. безьестествьнаго сѫще. . .
въ плъть ѡⷮ тебе х҃ь ѡблъкь сѧ. . .
еⷭрм. инь. гⷭ. иⷭ. в҃. ѹслышаль есть пр҃рокь пришествие ти г҃и. . .
дванадесѧте апⷭли. петре и павле. . .
мрѣжеѫ повелѣнием. ввръгьше въ мⷪре. . .
вꙑ ѥсте свѣть мироу. . .
л.25а с҃на ѡ҃ца и д҃ха славлѫ. . .
д҃вица млада рожⷣъши. . .
пѣⷭ. и҃. гⷭ. г҃. съшедьшаго сь ѡⷮрокы евреискꙑми. . .
ꙋмръщвень многыми грѣхы въ жити. . .
ѡдръжимъ есмь грѣхꙑ мѫглъными. . .
ѡть страстеи въздрьжи сѧ. . .
кѫпинѫ ѡгнемь горѧщѫ. мосеи тѧ провидѣ. . .

ерⷭ҇м. инъ. гⷭ҇л. иⷭ҇. в҃. егоже вои неб҃сни славаⷮ. . .
ѡⷮ какова. в҃i. колѣна. такоⷣже и апⷭ҇ли. . .
чювеcтвьнааго фараѡна ѡрѫжиꙗ. погрѫжьше. . .
христови апⷭ҇ли оученици. и спрѣстолници. . .
л.25б единого б҃а по сѫщьствоу славимъ. . .
изь свѣтла изышедъ чрѣва ти. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. г҃. на синаисцѣи горѣ видѣв тѧ. . .
рѣкꙑ вꙑ есте апⷭ҇ли. источника оумнааго. . .
ѡкаиннѫѫ д҃шѫ моѫ. грѣхы троуⷣжаѫщѫ сѧ. . .
аг҃глъскы молитъ тѧ. иссе. . .
дѣвство и рожъдъство сьчета сѧ. . .
ерⷭ҇м. инⷭ҇ъ. и҃. в. бесѣменно зачѫⷩте и рожⷣъство несказанно. . .
л.26а въ мирѣ ꙗко бесплътни. и в плати ꙗко аг҃гли. . .
силоѫ д҃ховноѭ. кь ц҃ремъ и къ кнѧꙁемъ. . .
петръ вѣры камꙑ ѡснованы. . .
единого родителѣ. и ѥдиночѫдна с҃на ѡц҃ь. . .
чюⷣ прижитна ти дивит мѧ прѣ҃чстаа. . .

Тип В

Орб.

л.56б трⷣиѡ. гⷭ҇. г҃. пⷭ҇ѣ. д҃. ерм. еда в рѣкахь прогнѣваеши сѧ г҃и. . .
пиꙗньство похотное. д҃шетлѣѫщи ѹгасишѫ. . .
жгане ѡгньны. безьвеществьнаго сѫще. . .
посты сѧ д҃ше несытнаго браш'на. . .
вь плоть х҃ь ѡⷮ тебе ѡбльк сѧ. . .
ерⷭ҇м. иⷩ. гⷭ҇. ѕ҃. ѹслышаль есть пр҃ркь приходь твои х҃е. . .
дванадесѧте апⷭ҇ль. петра и павла. иꙗкова иѡана. . .
мрѣжеж повелѣнием. вьврьгше вь море житеиское. . .
вы есте свѣть мироу. . .
с҃на и д҃ха слав'лѧ. . .

д҃вца младѧ роⷣжши. . .
/кⷣо. гⷭ҇. г҃. сⷨа. апⷭ҇лы твоѧ х҃е ꙗко марⷭ҇дь. . ./
пⷭ҇ѣ. и. гⷭ҇. г҃. еⷭ҇р. сьшеⷣ'шаго сь ѡⷮрокы евреискыми вь пламень. . .
ѹмрьщвень многыми грѣхы. . .

л.57^{а} одрьжимь єсмь грѣхомь мьгльнымь. . .
ѿ стрⷭ҇ти вьздрьжи сѧ. и сп҃сеши сѧ д҃ше. . .
кѫпинѫ ѡгнємь горѧща. моси тѧ прѣжде видѣ. . .
єрⷭ҇м. гⷭ҇. з҃. єгоже вои аг҃льсти славѧть. . .
ѿ ıакова. ві҃. колѣнь такожде и апⷭ҇лы. . .
чювьствьнаго фараѡна. ѡрѫжиемь погрѫжше. . .
хⷭ҇ви ꙋченици сьпрѣстол'ници. . .
єдиного б҃а по сѫщⷭ҇вѣ славимь. . .
изь свѣтла ти чрѣва изьшедь. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. г҃. єрⷭ҇. на синаистѣи горѣ. видѣ тѧ. . .
рѣкы вы єсте апⷭ҇лы. источника ꙋмнаго. . .
окаıан'ны грѣхы троуж'даѧщоу сѧ. . .
апⷭ҇льскы ликь м҃лит' тѧ. . .
л.57^{б} д҃вьство и рожⷭ҇во. сьчета сѧ. . .
єрⷭ҇м. гⷭ҇. ѕ҃. бесѣмен'но зачѧтие и рожⷭ҇во несказан'но. . .
в мирѣ ıако беспльт'ны. и вь пльты ıако аг҃лы. . .
сил҃ож хв҃ож. кь црѥмь и к'нѧзомь. . .
петрє вѣрѣ камы ѡснованы. . .
єдиного родителѣ. єдиночѧдна с҃на ѡ҃цоу. . .
чюдо прижитиıа ти дивить мѧ прⷭ҇чтаа. . .

Тип Г

Тип. 137

л.68^{а} трⷭ҇ьпѣ. въ. чⷮє. пⷭ҇ѣ. д҃. глⷭ҇а. г҃. ірⷭ҇мо. ѥгда въ рѣкахъ прогнѣваѥши сѧ:—
пиıаньство похотьноѥ. д҃шетлѣющеѥ оугашъше. . .
пости сѧ д҃ше несъıтостьнааго брашъна. . .
ꙋгли огньни безвѣстьнааго соуще. . .
въ плъть х҃а. отъ тебе облъкъша сѧ. . .
инъ. ірⷭ҇мо. глⷭ҇а. з҃. оуслъıшаⷮъ:—
дъванадесѧ апⷭ҇ла. петре и павле иıакове иѡане. . .
мрѣжа повелѣниıемъ. въврьгъше въ море. житиискⷭ҇о. . .
въı ѥсте свѣтъ мирꙋ. . .
л.68^{б} с҃на о҃ца и д҃ха. славлю ıако отъ с҃лнца. . .
д҃вца млада родивъши. и чистотоу хранѧщи. . .
пⷭ҇ѣ. и҃. глⷭ҇а. г҃. ірⷭ҇мо. съшедъшааго:—
оумрьщвеноу. многъıми грѣхъı. . .

одрьжимъ ѥсмь грѣхомь мьгльнꙑмь. . .
отъ страсти. въздрьжи сѧ. и спсеши сѧ. . .
коупиноу огнемь горѧщю. моиси тѧ преже видѣ. . .
л.69ª ірмо. инъ. гла. ѕ. ѥгоже вои нбсь: —
отъ иꙗкова. ꙗко д'вѣнадесѧте. колѣнѣ. . .
чювьствьнааго. фараѡна ороужиꙗ. погрѫжъше. . .
хвьнии оученици. и съпрѣстол'ници. . .
єдиного ба. по соущъствоу славимъ. . .
и свѣтла. ишедъ чрѣва ти. . .
пѣ. ѳ. ірмо. гла. г. на синаистѣи гор: —
рѣкꙑ бꙑвъше апли. источьника оумьнаго. . .
л.69б оканьноую ми дшѫ. троужающѫ сѧ. . .
апльскꙑи ликъ молить тѧ. . .
двьство и рожъство съчета сѧ. . .
ірмо. инъ. гла. ѕ. бесѣменьно зача: —
въ мирѣ ꙗко бесплътьнии. и въ плъти ꙗко англи. . .
силою дховьноую. къ цремъ и к'нѧземъ. извѣствоующе. . .
л.70ª петръ вѣрѣ. и камꙑ основанию. . .
єдиного родитель. ѥдиночада сна оць. . .
чюдо прижитиꙗ ти. дивить мѧ прстаꙗ. . .

ПЕТЪК, II СЕДМИЦА

Тип А

	Бит.	Жер. (НБКМ 574)
л.25ª	в пѧ: в: не: трпѣ: г: г: пѣ: є:	— — — — — — — — — — —
	свѣте немрачень хе спсе. . .	— — — — — — — — — — —
	силѫ крта твоего хе. споби ны. . .	— — — — — — — — — — —
	ичисти тѣлеснѣ. ѡсѫди ѫтроба. . .	— — — — — — — — — — —
	на идолослꙋжение люди. гнѫшѫ сѧ	— — — — — — — — — — —
	инога. . .	— — — — — — — — — — —
	радости застѫпнице вѣрнымь.	— — — — — — — — — — —
	двоѫ мти чстаꙗ. . .	— — — — — — — — — — —
	инь: ирмо: гл: и: в: бжиемь свѣ-	— — — — — — — — — — —
	томь: —	— — — — — — — — — — —
	Н се спсе мои. . .	— — — — — — — — — — —
	К ртꙋ покланѣѫ сѧ хе твоемꙋ. . .	— — — — — — — — — — —

Р ѫцѣ си простерь на крⷭтѣ. . .
(И)с корене иесеѡва. ты проꙁѧбе жезль дв҃о бц҃е. . .

л.25б пѣⷭ: и҃: гⷭ: г҃: съшеⷣшаго сь ѡⷮрокы жидовьскыи в пламень. . .
дрѣвомь древле. адамь ѡбнажи сѧ. . .
ꙗⷭк постникь. прѣмѫдры павеле. . .
дш҃евныѫ ст҃рсти ѡⷮгонить постнаꙗ вонѣ. . .
анг҃лскы живѣмь вь мирѣ вси. . .
поклоним сѧ ѡц҃ꙋ и сн҃ꙋ и ст҃омꙋ дх҃оу. . .

— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —

[П] — — — — — — — — — —
л.26а [А] — — — — разбоиникъ дрѣво в раи. . .
Ч ашѫ тыи мⷧде. испить смрьти вⷧко. . .
Є вва послꙋшавши. свѣта змиинаго. . .

— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —

[Ж] — — — — — вражиѫ всѧ ппираю прісно. . .
И а гол’гоѳѣ законопрѣстѫпница. . .
О укрѣпи ны крⷭтом си спсе. . .
Є ство ми исправи спадьше. рождъши прⷭѣчтаа. . .
пѣⷭ. ѳ҃. вь синаистѣи горѣ видѣ тебе...
погоубльшѫ пищеѫ. иже раи би҃и. . .

пища и несытость богатьство посилаеть вь ѡгнь. . .
коль доброты вькоушіение. . .
бц҃ѫ дв҃ѫ к’то слыша. . .
ін. ірⷭм. бесѣмено зачатие ти. . .
П оклоним сѧ вси крⷭтоу. . .
А дамь ѡⷮ раꙗ дрѣвомь изгнанъ бⷭы. и разиникь. . .
Ч ѣшѫ ти маⷭрде испи. смрьти влⷣко. . .
Є вга послоушавши съвѣта змина...

Тип Б

Шаф.

л.26б трⷤнѡ. гⷭ҇. д҃. пⷭ҇ѣ. е҃. нечтиви не оузрать славꙑ твоѫ х҃е. . .
волеѫ възнесе сѧ вл҃ко на крⷭ҇ьть. . .
омрачихь страстми безвѣстними д҃шѫ. . .
л.27а постиѫѫ пѫчинѫ прѣплоти тихо сподоби мѧ х҃е. . .
чистоѫ чистотоѫ. почтѣмь оумомъ добротѫ наковла. . .
ермⷭ҇о. инь. гⷭ҇. иⷭ҇. а҃· ѿ нощи оутрьноуѫще. пѣваем тѧ х҃е б҃же. . .
тꙑ распѧт сѧ. и тлѧ ѡтȣжи в мѧ. . .
мене ради прѣтрьпѣ распѧтие. . .
въ трехь начѫлѣхь едино г҃ьство начѫлно. . .
егоже небⷭ҇а вмѣстити не могѫть, . .
пⷭ҇ѣ. и҃. гⷭ҇. д҃. ѡтрокꙑ:—
на кр҃стѣ пригвожⷤъ сѧ за милосрдие. . .
постомь плъть оутиьчимъ. . .
страстиѫ тварь поколѣба сѧ. . ,
дверь б҃жиѫ затворениѫѫ. еѫже проиде единь вꙑшни. . .
л.27б ермⷭ҇о. инъ. гⷭ҇. иⷭ҇. а҃. творца всеи твари егоже а҃гли боѫть сѧ. . .
дрѣво пр҃ѣстое. на немже тꙑ х҃е распѧть сѧ. . .
на голъготѣ безакониии. тебе х҃е распеньше. . .
кр҃стноѫ си г҃и силоѫ ѡживи мѧ. . .
страннолѣпно раздѣлѣема. троица нераздѣлъна. . .
штедротꙑ створи ѡ хвалѧщих тѧ. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. д҃. камꙑ нерѫкосѣчены. из несѣкомꙑѫ горꙑ. . .
камень тебе просѣченъ видѣ пророкъ д҃во. . .
пости сѧ золъ д҃ше моꙗ. . .
мене ѡсѫжⷣенаго сп҃си. . .
избави мѧ х҃е егда придеши. сѫдити. . .
инъ. ермⷭ҇о. гⷭ҇. иⷭ҇. а҃. исаиа ликоуи. д҃ваꙗ бо имѣ вь чрѣвѣ:—
л.28а пакꙑ раи ѿвръзаеши распенꙑ сѧ. . .
клѫтвьномоу ѡрганоу благословениꙗ даеть печать. . .
кр҃сте честнꙑ крѣпости моꙗ и прибѣжище. . .
единосѫщьнаа. вьспоѫ тѧ безьначѫлнаа троице. . .
тѧ пристанище имѫще. и надежⷤѫ грѣшници. . .

Тип В

Орб.

л.59б трⷣиѡ. гⷭ҇. д҃· пⷭ҇ѣ. а҃. ерⷭ҇мо. нечⷭ҇тивы не ȣзрѧть славы твоѧ х҃е. . .
волеѫ влⷣко вьзнесе сѧ на крⷭ҇ть. . .
омрачихь стрⷭ҇тми безь млⷭ҇тынѧ дш҃ѫ. . .
л.60а постиѫѧ пѫчинѫ прѣплȣти. тихо сⷣпби мѧ х҃е. . .
чⷭ҇таа чⷭ҇тотѫ. добротѫ иꙗковлѧ. . .
ерⷭ҇м. и҃. гⷭ҇. е҃. ѡⷮ нощи ȣтрьнȣѫще пѣв: —
ты распѧт’ сѧ. тлѧ свободи мѧ. . .
на крⷭ҇тѣ длани си прострѣ. . .
мене ради прѣтрьпѣ распѧтие. . .
вь трехь бжⷭ҇во лицихь. єдиноначѧлно прѣвѣчно. . .
егоже н҃бо не вьмѣсти. ты же зачнеши вь чрѣвѣ. . .
/кⷣо. гⷭ҇. г҃. распѧтие пострⷣа. клѧтвѣ раздроушение безгрѣшне. . ./
пⷭ҇ѣ. и҃. ерⷭ҇м. гⷭ҇. д҃. ѡⷮроки прѣчистыѫ. в пещи бц҃ѫ
сп҃сло есть. . .
на крⷭ҇тѣ пригвозди сѧ за млⷭ҇рьдие. . .
постомь пльть ѡтьчимь. . .
стрⷭ҇тиѧ ти всѣ тварь поколѣба сѧ. . .
двери б҃иꙗ затворенаа. еѫже проиде вышни. . .
ерⷭ҇мо. ииь. гⷭ҇. е҃. ѳеѡрⷣовь. творца всеи твари егоже
а҃гли боѧт’ сѧ. всѣко дыханиѥ т: —
л.60б крⷭ҇тноѫ б҃неѫ силоѫ вьѡрѫживь мѧ. . .
на гол’гоѳѣ безакон’ны. тебе х҃е распенше ȣбишѫ. . .
стран’нолѣпот’но раздѣлѣемѫ. тр҃цѫ. . .
щедроты створи ѡ хвалѧщихь тѧ прѣчⷭ҇таа д҃во. . . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ерⷭ҇м. гⷭ҇. д҃. камы нерѫкосѣченыѫ горы. . .
камень тѧ просѣчены провидѣ горѫ пр҃ркь д҃во. . .
пости сѧ зѣло д҃ше моꙗ. . .
мене ѡсѫжⷣенаго сп҃си. . .
избави мѧ х҃е. егда придеши сѫдити. . .
ерⷭ҇м. гⷭ҇. е҃. исаиꙗ ликȣи д҃ⷭаа: —
пакы ран ѡⷮврьзаеши. . .
клѧтвьномȣ ѡрганоу. б҃гословиꙗ даеть. . .

крⷭ҇те честны. крѣпоⷭ҇ моꙗ и прибѣжище. . .
єдиносѫщнѫ вьспоѫ тѧ безначалнаа тр҃це. . .
тѧ пристанище имѫще и надеждѫ грѣшны. . .

Тип Г

Тип. 137

л.71а трⷭ҇ьпѣ. въ пⷦ҇ѧ. в҃. нⷣ҇є. пⷭ҇ѣ. є҃. глⷭ҇а. д҃. ірⷭ҇мо.
нечьстивии не оузрѧть славы:—
волею вл҃дꙑко. възнесе сѧ на кр҃стъ. . .
омрачихъ страстьми. безмѣстьнꙑими дш҃ѫ. . .
постънꙋю почииꙋ. прѣплоути тихⷪ. съподоби мѧ. . .
чистоую чистотою. добротꙋ иꙗковлꙋ. почътѣмъ. . .
.л71б ірⷭ҇мо. ин҃ъ. глⷭ҇а. г҃. из нощи оутрьню:—
ты распънъ сѧ. тьлѧ отоужди мѧ. . .
на кр҃стѣ простьръ длани си. . .
мене ради прѣтрьпѣ распѧтиѥ. . .
въ трьхъ лицихъ бж҃ьство ѥдиноначал'но. . .
єгоже нб҃о въмѣстити не можеть. . .
пⷭ҇ѣ. н҃. ірⷭ҇мо. отрокꙑ пр҃чстънꙗ въ пе:—
на кр҃стѣ пригвозди сѧ за мл҃срьдиѥ. . .
постъмь плъть истъниимъ. . .
л.72а страстию ти тварь поколѣба сѧ. . .
двьри бж҃иꙗ затворенаꙗ. . .
ірⷭ҇мо. ин҃ъ. глⷭ҇а. є҃. творьца в'сеѧ твари:—
др҃ѣво пр҃стоѥ. на немьже ты х҃е распѧтъ сѧ. . .
кр҃стьною си г҃и. силою оживи мѧ. . .
на голгоѳѣ безаконьнии. тебе х҃е распеньше ꙋбиша. . .
троице пр҃стаꙗ. сп҃си поющаꙗ тѧ. . .
въ лѣто раждаѥть сѧ. б҃ъ ис тебе вл҃дꙑчице. . .
л.72б пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірⷭ҇мо. камꙑ нероукосѣче:—
камен' тѧ просѣченъ провидѣ. . .
пости сѧ зълъ д҃ше моꙗ. . .
мене осоуженааго сп҃си. . .
избави мѧ х҃е ѥгда придеши. соудитъ. . .
ірⷭ҇мо. ин҃ъ. глⷭ҇а. є҃. исаиѧ ликоуи дв:—
пакꙑ раи отъврьзаѥши. . .
клѧтвьномоу ор'ганꙋ бл҃гслꙋлениꙗ. даѥть сѧ. . .
л.73а кр҃сте пр҃чьстьнꙑи. крѣпость моꙗ и прибѣжище. . .

єдиносоущънаꙗ въспою тѧ безначалʼна. троицє. . .
тѧ пристаницє имоущє. и надєжє. . .

СЪБОТА, II СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.26б в·сѫ:в:нє:пѣ:ѕ:гл:г:ирмо: глѫбина страстна вьста на мѧ. . .

мѫчєникь памѧ творѧщє чєстно. . .
ранамь прьвы искꙋсь приємшє. . .
вашєго крьвь мниꙗ. гꙋ мтє сѧ вынѫ. . .
всємꙋ мирꙋ хотѧща сѫдити. . .
двоѫ ꙗви сѧ по рожьствѣ чстаꙗ. . .
л.27а тъжє:ирмо:прьвы:глѫбина — — —
Д облыѫ мникы вьсхвалѧщє. . .
Ѡ крстѣ хвалѧщє сѧ вси сти. . .
Б є сты спсє мдє. . .
Р ожьство твоє дво мриє. . .
пѣ:з: пламєнє пєщнаго прохлажь. . .
ѡгнѣ и мьча. и ꙁвѣри мници. ꙗко пищѫ имѣстє. . .
на иꙋдыи сьсѣчєни. сьжєжєни. . .
мникь народь с нбсє. пожщє выи. . .
прѣставлєныѫ к тєбѣ вѣрѫ. разꙋмѣи дѣла члчска. . .
прчстаꙗ влцє бє. приємѧ. . .
л.27б [ир]мо инь: триє ѡроци в пєщи. . .
О гнѣ и мьча и ꙁвѣри. стрстотрпци сти. . .
Є лико мникь ликь. вьсхвалѣѫщє. . .
єдинє ты мдє. вѣрно прѣставлєныѫ. . .
Т ѧ прчстаꙗ дво мриє хвалимь. . .
пѣ:и:г:г: из бєзначѫлна ѡца. рожєнаго. . .
многостроєныѫ раны. различно прѣтрьпѣвшє. . .
крьвьми вашими. свьтѧ коньци. . .
л.28а стрстрпєчьскы ликь. ꙋмтє спсти. . .
ꙋсопшѫ вѣрно. чаꙗниємь вскрсєниꙗ. . .

се вси роди. бл҃жим та пр҃чстаꙗ. . .
иⷭрмо : тъжⷯе : из безначѧлна ѡц҃а :—
Б рань лютѫ и напасть. и биениꙗ трьпѣсте ст҃и. . .
О ѕвѣри ст҃рстрпци. не родисте. . .
Г҃ и сⷭпе х҃е. миромь кончати ны. спⷯоби. . .
А дⷯамѣ сѫщи ты дщи. ꙗви сѧ мт҃и бо҃у. . .
л.28б пⷭѣ : (ф : г : г :) та бесмр҃тна источника. и мтрь свѣтѹ. . .
ꙗко ѡгнь ражⷯегыше сѧ ѡⷮ ба҃. . .
множьство мѫченикь честное. . .
мр҃твымь и живымь ты бь҃. . .
та ѡⷮ корене есеѡва. . .
иⷭрмо : нинь : на синаистѣи горѣ. видѣ та. . .
П рѣтрпѣсте ст҃рсти различныѫ. . .
л.29а Ꙗ ко стльпи правыѫ вѣры сѫще. . .
Т ебѣ х҃е и щедре же и г҃и. миⷯм сѧ грѣшни. . .
И с тебе впльщь сѧ бь҃ нашь. стаꙗ бц҃е. . .

Тип Б

Шаф.

л.28б в. сⷭѫ҃. в. неⷯ. пⷭо. четворопѣснъно. пⷭѣ. г. г. г.
глѫбина страстна вста на мѧ. . .
мч҃еникъ памⷮѧ твораще. . .
ранамъ прьвое искоусь приемъше. . .
вашего мѫчениа крⷡь. . .
въсемоу мироу хотѧи сѫдити. . .
три въ едино естьство. сьвькоупль. . .
дв҃оѫ ꙗви сѧ по рожⷯьствѣ. . .
пⷭѣ. з҃. пламень прохлади пещины. ѡтрокы неѡпално сⷭпе. . .
огнѣ и мча. и ѕвѣрен мⷡници. . .
и люди сьсѣчени и сьжежени. бви жртва принесени бысте. . .
мч҃еникь народъ с небесн. пожщихь вась. . .
л.29а прѣставленъıѫ к тебѣ вѣрѫ. . .
въ троици ед҃иного ба҃ поемъ. . .
прѣстаа троице. приемлающи рабъ своихъ молитвѫ. . .
пⷭѣ. н҃. изь безначѧлна ѡц҃а. рожⷯенаго прѣжⷯе вⷡѣ. . .
тѫчѫ оугасисте крвми прѣславнии. . .
ѹста заградишѫ лъвова. . .

кръвми вашими свьтѧть сѧ коньци...
ѹсопшѫѫ благовѣрно. чаанием҃ъ вскр҃сениꙗ...
триипостасна єдина. ѡц҃ь и с҃нъ и д҃хъ живы...
сє вьси роди чистаа. бл҃жим тѧ...
л.29б пⷭ҇ѣ. ѳ҃. тѧ бесмрътна источника. ст҃ына ицѣлениꙗ...
ꙗко ѡгнь раⷧжегьше сѧ. ѡⷮ б҃а на земи...
вась ни заколениꙗ. ни ѡпалениꙗ ни колєса жє...
м҃чеиикъ множъство честноє. х҃а оумолитє...
мрътвымъ и живымъ г҃ь. оумрътвивъ см҃рътъ...
єдино трое паваѫ. б҃лагочестно б҃жьство...
тебе ѡⷮ корене несева. и дⷧвыда пр҃ѣѡца...

3. IV d 107

триⷣѡь. глⷭ҇а. г҃. пⷭ҇ѣ. ѕ҃. єрмⷭ҇ѹ. глѫбина стрⷭ҇тна. вьста на мѧ...
мⷹкь памѧⷮ творѧще чⷭ҇ено...
вашего кръвнаго мⷹнѣ. вииѫ г҃оу мⷧите сѧ...
всемоу мироу хощеши сѫⷣити...
д҃воѫ ꙗви сѧ по рожⷭ҇вѣ чⷭ҇таꙗ...
ѥрмⷭ҇ѹ. гⷭ҇. тожⷣе. глѫбина стрⷭ҇тна вь:—
Д обриѫ мⷹки вьсхвалѣѫще...
Ѡ крⷭ҇тѣ хвалѧⷭ҇ще вси ст҃и...
Б҃ є҃ сти спⷭ҇е млⷭ҇рдє...
Р ожⷭ҇во твоє д҃во марию...
пⷭ҇ѣ. з҃. пламень пещи прохладивь...
огнѣ и меча и ѕвѣри мⷹци...
на оıди сьсѣчени. и сьжежени...
прѣставениѫ к тебѣ вѣроѫ...
прⷭ҇чтаꙗ вⷣлчцє. прⷧиемаще рабь свⷧои мⷧтви...
ѥрмⷭ҇ѹ. трı ѡⷮроци в пещı. троıцѫ проѡбразишѫ...
О гнѣ ı меча ı ѕвѣрı. стрⷭ҇пци ст҃и...
Є лıко мⷹчьски лıкь. хвалѧще ꙋкрѣпистє сѧ...
єдıнє млⷭ҇рдє вѣрно прѣставлениѫ к тебѣ спⷣоби...
Т ѧ прⷭ҇чтѫ д҃вѫ м҃риѫ вьсхвалимє...
пⷭ҇ѣ. и҃. из безначѧланаго ѡⷮ҃ца. рожена прⷣѣже вѣкь б҃а...
многостроєни рани. и разлıчно посрамишѫ...

стⷭ҇рпечьскы ликь. оуⷤмите спⷭ҇ьти сѧ...

юношѫ вѣрнѫ. чаѩниемь вскⷭ҇рениѣ...

се вси рⷣ҇ои бл҃жимь тѧ прⷭ҇чтаѥ...

еⷭ҇рмѹ. из безначѧла: —

Б рани и лютиѫ напаи. и биение прⷭ҇ѣтрьпѣсте ст҃и...

Ѿ ѕвѣⷭ҇реи стⷭ҇рпци. не рⷣ҇аисте прѣславни...

вⷣ҇ко спⷭ҇е хⷭ҇е миромь кончати. спⷣ҇оби ст҃ое течение...

А дамⷤѣ сѫщи дьщи. ѩви сѧ бо҃у мт҃и...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. тѧ бесмрътна источника. и мт҃ре тѧ свѣтоу...

ѩко ѡгнь рⷣ҇ажегь сѧ ѿ б҃а...

множⷭ҇во мⷱ҇кь хⷭ҇а оуⷤмите...

мрътвимь есть и живимь б҃ь...

тѧ ѿ корене несеѡва. двда пр҃ѣдѣда. прозѧбьше...

ѥⷭ҇рмѹ. на синѣистѣи горѣ видѣвь тебе...

П рѣтрьпѣсте стⷭ҇рти различнѫ...

Ѩ ко стльпи правнѫ вѣⷭ҇ри хви...

Т ебе хⷭ҇е прⷣ҇ѣщери г҃н. мⷤиме сѧ грⷭ҇ѣшни...

И с тебе вьпльти сѧ б҃ь н҃шь ст҃аѥ бцⷣ҇е...

НББ 645

в сⷡ҇ѹ. в҃. неⷤ пⷭ҇о. четворⷭ҇опѣ. гⷭ҇л. г҃. пⷭ҇ѣ. ѕ҃. ирⷭ҇мо.

глоубина стⷭ҇ртиа вьста на ме...

мⷱ҇икь памет твореще дⷭ҇нь...

ранами прьвы искоусь приѥм'ше...

вашего мⷱ҇ниѩ крьвь...

в'семоу мироу хоте соудити...

д҃вою ѩвѣ ѥⷭ҇ по рⷣ҇ожьст'вѣ...

ннь. гⷭ҇л. и҃. мл҃твоу си пролѣю кь го҃у...

ст҃и мⷱ҇ци. иже мнози стⷭ҇рти прѣтрьпѣше...

вьс'хвалимь хⷭ҇вы стⷭ҇ртⷭ҇рпце...

три вь ѥдино соуⷭ҇щьво сьвькоупляѥ...

постим' се ѡгрѣбати се вⷤсѣ грⷤѣ...

пⷭ҇ѣ. з҃. гⷭ҇л. г҃. пламене пещнаго оугасише ѿроци...

огнѩ и м'ча мⷱ҇ци...

на оуды сьсѣчены и сьжежени. . .

мⷱ҇никь народи дⷭ҇нь. . .

прѣставлен'ныѥ к тебѣ вѣрою. . .

пр҃стаꙗ влⷣчице бц҃е. . .

ннь. глⷭ҇. и҃. дѣти ѥуренскыѥ вь пещи. . .

лоучю оугасисте крьв'ми прѣславни. . .

оуста заградив'ше львова. . .

вь трци ѥдиного б҃а слав'лю. . .

пⷭ҇ѣ ти приношꙋ дв҃о. . .

пⷭ҇ѣ. и҃. ірⷭ҇м. из безнаⷱ҇лна ѡ҃ца рожⷣен'наго. . .

многострⷭ҇тныѥ раны различно прѣтрьпѣв'ше. . .

лоучꙋ оугасисте крьв'ми прѣслав'ни. . .

оуста заградисте львомь. . .

оусьп'шеѥ бл҃говѣрно. чаꙗн҇иѥ вьскр҃сениꙗ. . .

те в'сачьс'ци роди бл҃жеть прⷭ҇чтаꙗ. . .

ннь. ірⷭ҇м. глⷭ҇. и҃. побѣдителѥ вⷬ҇а ис пламене. . .

мⷱ҇ниꙗ видь. немощь тѣлес'ноую прѣтр'пѣше. . .

горе мнѣ ꙗко прѣидоше дниѥ мои. . .

каплꙗми крьви'ими ѡгнь оугасисте. . .

трисьстав'на ѥдина. ѡ҃ць и с҃нь и дх҃ь живы. . .

єзекии те видѣ д'врь непрохⷣоноу чⷭ҇таꙗ. . .

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. глⷭ҇. г҃. ірⷭ҇мо. те бесмр҃тниꙗ источ'никь. . .

ꙗко ѡгнь ражⷣег'ше се. . .

вась ни палениꙗ ни заколениꙗ ни колеса. . .

мр҃твымь и живимь. ты г҃и оумр҃тви смр҃ть. . .

мⷭ҇ножтво мⷱ҇никь чⷭ҇тно хⷭ҇а оумл҃ите. . .

тебе ѿ корене иѥсеѡва. . .

ннь ірⷭ҇м. глⷭ҇. и҃. оустава прѣиде ѥⷭ҇ствоу. . .

Прѣтрьпѣсте различные стрⷭ҇ти. . .

Ꙗко стльпи правиѥ в'ѣры сꙋщини. . .

Тебѣ хⷭ҇е щⷣеры г҃и млим' се. . .

ѥдино троѥ вьспѣваю. . .

Іс тебе бц҃е прѣстаꙗ. вьплъщ се б҃ь н҃шь. . .

Тип В

Орб.

л.62а гⷭ. н҃. пⷭѣ. ѕ҃. ерⷭм. ма҃твѫ си пролѣѫ кь г҃оу...
ст҃ы иже за многыѫ страсти...
вьсхвалимь хⷭвѫ стрⷭпцѫ...
постим сѧ ѡгрѣбати грѣхы помози ми...
л.62б ерⷭмо. инь. гⷭ. г҃. ѳеѡⷣровь. глѫбина стрⷭтна вьста на мѧ...
мⷱкь памѧть творѧще чⷭено...
да намь прьвое искꙋсь приемше постомь...
вашего крь҃вом'чинніа. г҃оу присно ѡ нась ма҃ите сѧ...
всемꙋ мироу хотѧ сѫдити...
три вь единⷭво сьвькоупл'ѣѫще...
д҃воѫ іави сѧ по рожⷭвѣ...
/кⷣо. гⷭ. г҃. пр҃рци мⷱци х҃ви прпⷣбни../
пⷭѣ. з҃. ерⷭм. гⷭ. н҃. дѣти евреискы поправше пламень...
тѫча ѡгньнѫ ꙋгасисте крьвми прѣславни...
ꙋста заградисте львова страстотрьпци...
пⷭ'ѣ ти приношѫ д҃во. не прѣзри мене...
ерⷭмо. инь. гⷭ. г҃. ѳеѡⷣро: — сьшедшаго сь ѡⷮрокы евреискыми...
огнѣ и меча и звѣри мⷱци ꙗко пищѫ имѣвше...
на ꙋды сьсѣчены х҃вы жр҃твы принесосте...
л.63а мⷱкь народь с н҃бсь поѭⷤщи вⷭа непрѣстан'но...
прѣставленыѫ к тебѣ вѣрѫ. разоумѣи...
вь трехь единого б҃а славлѧ. ѡ҃ца с҃на же и д҃уха...
прѣ҃стаа влⷣчце донеси всѣхь кь б҃оу...
пⷭѣ. н҃. ерⷭм. гⷭ. н҃. побѣдителѣ врага. блⷣгтиѫ бывше...
мⷱниꙗ вы. ѡⷮ немощна т'ѣлеса прѣтрьп'ѣсте...
о горе мнѣ како прѣидошѫ дение мои...
капл'ѣми крьвными. ѡгнь безбж҃ны ꙋгасисте...
иезекиіа тѧ дверь непроходимѫ чⷭтаа провидѣ...
ерⷭм. инь. гⷭл. г. из безначѧлна ѡ҃ца роⷣжена прѣⷣже вѣкь б҃а...
тѫча ꙋгасисте крьвми пр'ѣславны...
ꙋста заградивше львова...
крьвьми вашими ст҃ѧт сѧ конци...
ꙋсопшѫѧ бл҃гов'ѣрно. чаꙗниемь вьскрѣшенніа...
триꙋпостасна едина. ѡ҃ць и с҃нь и д҃ухь живы...

л.63б тѧ вси роди поємь чⷭ҇таа...
пѣⷭ҇. ѳ҃. єрмⷭ҇. гⷭ҇. и. ȣстава прѣидє єстⷭ҇ва...
П рѣтрьпѣстє стⷭ҇рти различныѫ. мⷱ҇ци прѣславни...
Ꙗ ко стльпы вѣрныѫ вѣры. сѫщє мⷱ҇ци славны...
Т єбѣ х҃є щєдры г҃и. млим сѧ г҃рѣш'ны...
И с тєбє вьпльщь сѧ б҃ь нш҃ь. с҃таа б҃цє...
єрмⷭ҇. иⷩ҇. гⷭ҇. г҃. тєбє бєсм҃ртнꙗ источника. с҃ты ицѣлєниємь...
ꙗко ѡгнь раждєг'шє сѧ ѡⷮ б҃а на зєми...
вась ни ѡпалєниіа ни заколєниа. ни колєса...
множⷭ҇во мⷱ҇кь. чⷭ҇єно х҃а м҃лите...
м҃ртвымь и живымь б҃ь...
єдино трое вьспѣваѫ...
тєⷭ҇ ѡⷮ корєнє иєсєѡва и д҃вда прѣѡ҃ца...

Тип Г

Тип. 137

л.73а въ суботȣ. в҃. нєⷣ. чєтвьропⷭ҇ѣ. пѣⷭ҇. ѕ҃. глⷭ҇а. г҃. ірмⷭ҇о.
глоубина стрⷭ҇а: —
м҃чникъ. памѧт(ь) творѧщє. чьстьно...
ранамъ първыи искоусъ приимъшє...
вашєго кръвь мⷱ҇ниꙗ. г҃ю м҃лтє сѧ присно...
л.73б всємоу мироу хотѧ соудити...
три въ єдинъство съвъкоуплю...
д҃вою. ꙗви сѧ и по рожъствѣ...
пѣⷭ҇. з҃. ірмⷭ҇о. пламєнє пєщъна: —
огнѧ и мєча и звѣри мⷱ҇ници. ꙗко пищю имѣвъшє...
на оуды съсѣкоми и съжєжєни...
мⷱ҇никъ народи на н҃бсєхъ. поющихъ васъ...
прѣставлєныꙗ къ тєбє вѣрою...
въ троици єдиного б҃а славлю...
л. 74а п҃рстаꙗ вл҃дчцє. приими рабъ своихъ м҃лтвоу...
пѣⷭ҇. и҃. ірмⷭ҇о. из бєзнача'л'на: —
многострастьныꙗ раны. различьно прѣтрьпѣвъшє...
кръвьми вашими. стать сѧ коньци...
страстоть'р'пьчь ликъ. м҃лтє сѧ о насъ...
оусъпъшаꙗ благовѣр'но. чаꙗниѥмь въскрьсєниіа...
трисъставьноѥ єдиньство. о҃ць и с҃нъ и д҃хъ...

се всѧ чъстни роди. блажимъ тѧ пр҃чстаꙗ...

л.74б пѣⷭ҇. ѳ҃. ірⷭ҇мо. тѧ бесъмьртьнааго: —

ꙗко огнь. раждегъше сѧ отъ б҃а...

васъ ни огнь ни заколениѥ. ни колеса...

м'ножъство мⷱ҇никъ чьстьноѥ. х҃а оумолите...

мрьтвыимъ. и живыимъ ты г҃ь...

ѥдино. и триѥ въспою. бл҃гочьстьно б҃жьство...

тѧ отъ корене иосеова. и дв҃да праоц҃а. прозѧбъшъ жезлъ...

ПОНЕДЕЛНИК, III СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.30б в поⷦ҇:г҃:неⷣ:трⷭ҇пѣ:глⷭ҇:иⷭ҇:в҃:пⷭ҇ѣ:а҃: чювествьныи фараѡнь. потоплень бⷭ҇ы...

ꙗко праздникь праздника. примѣмь вѣрни...

л.31а д҃шевныѫ главыи. нн҃ѣ помажимь вѣрни...

ѥгⷣа ѫтроба насытит сѧ...

се ꙋбогаꙗ д҃ше. сгрѣшьшиꙗ много...

свѣтлоѡбразень ꙋмь. носѧ ꙗви сѧ моиси...

ирⷭ҇мо:тоⷣже:помощень и покровите: —

П рѣстаꙗ тр҃це сп҃се. и б҃же всѣмь...

Р ци ты д҃ше моꙗ. что не бдиши...

А гньцѫ хотѧи. разлѫчевати...

В лⷣце мр҃ие. вкⷣѫ рожⷣьшиꙗ всѣхь...

л.31б пⷭ҇ѣ:и҃:ѥгоже вои н҃бсии славѧть...

постны пѫⷮ шествовавше...

злыхь вⷣсѣ ꙋтⷣꙋжены. пощение истинно есть браⷮе...

с пощениемь пѫⷮ шествꙋимь...

ꙗко постникь моиси ꙋслыша...

новь намь мⷣаденець породи...

ирⷭ҇мо: инь: ст҃ии ти ѡⷮроци. в вавилонѣ...

И жⷣихь богатьство твое ѡⷮч҃е...

л.32а Л юбимое богатство постное...

А нг҃лсти лици чинове...

Ч ст҃аꙗ раⷣꙋ сѧ ст҃аꙗ ц҃ркви...

пⷭ҇ѣ: ѳ҃: бесѣмене зачѧтиꙗ. рожⷣьство неизрⷱ҇енно. . .
не сего пощениꙗ избрⷣа разꙋмѣите. . .
любо вь врѣтище ѡблѣщите сѧ. . .
любви ꙋчить кь всѣмь вздрьжание. . .
л.32б — — — — — — — — пощениꙗ пришеств — — . . .
[гла]сь ти приносимь ан҃глскы. пр҃чста. . .
иⷭ҇рмо: инь: иже радость ан҃гламь приемшиꙗ. . .
И скалѣнѫ д҃шѫ моѫ ꙋмаже. . .
С льзы вси. пролѣимь. . .
Т ебѣ вси. мⷧ҇им сѧ грѣшнии. . .
А зь д҃во. мⷧ҇а ти сѧ мⷧ҇стива. сѫщи. . .

Тип Б

3. III b 18

л.87а трⷭ҇ьпѣна. гⷭ҇ла. и҃. пⷭ҇ѣ. а҃. ѥⷭ҇рмо. пⷭ҇ѣ вьсилаѥмь люⷣиѥ
чюдотворьцю бо҃у нашемоу. . .
имѣѥ ꙗко б҃ь млⷭ҇рдынѥ. . .
л.87б брашно ѡⷭ҇тавлыше ан҃гльско. . .
нощь похотнаꙗ. ѡⷮ пище бывающи всѣмь. . .
рⷣауи се прⷭ҇таꙗ ц҃рькви. роуно б҃гоносно. . .
гⷭ҇л. и҃. іⷭ҇рмо. поѥмь пⷭ҇ѣ боⷭ҇у и҃з лоутыѥ работы.
фараѡне. избавльшоумоу изл҃ꙗ. . .
н҃иꙗ вь неⷣли третии. . .
ꙗко пⷭ҇омь самѱнь вз'мⷭ҇гьше приⷣѣте. . .
вѣрою ꙗко д҃вдь. . .
три поюще херовимьски. с҃тоѥ те бжⷭ҇тво. . .
рⷣауи се евьвина радости. . .
пⷭ҇ѣ. и҃. іⷭ҇рмо. б҃гозрачныѥ дѣти вь пещерѣ. . .
оче б҃гаⷭ҇тⷮ'вониѥ ижиⷣхь сь боуⷣдинцами. . .
озаⷮраѥ по сⷭ҇'вѣтомь. . .
л.88а мⷭ҇лить те ликь беспⷮльныхь. . .
недѣлан'ныи гроⷣзрь рожⷣьши. . .
іⷭ҇рмо. ины. гⷭ҇л. и҃. покрываѥи водами прѣвыспрьниꙗ своꙗ. . .
отьч҃ьскыи сьсоудь. имѣниѥ дневьноѥ. . .
гедеѡноу дневномоу подобещи се д҃ше. . .

єгⷣа прнндєшн вь славѣ сн. . .
о тронцє славлю тє. . .
ꙗкожє вь рожⷣьствѣ. прѣтрьпѣ болѣзнн. . .
л.88б пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірмⷭ҇о. проꙗвлєнаго на горѣ ст҃ѣн. вь коупннѣ **законодав'цю** монсѣю. . .
на зєⷧмю жє оудалнхь сє ѡч҃є славы. . .
нєплоднаꙗ ꙗвнхь сє смоковьннца. . .
постн сє д҃шє моꙗ. злобы н лѣностн оудрьжн сє. . .
ты ѥсн б҃цє ѡроужнѥ нашє н стѣна. . .
ірмⷭ҇о. нны. гⷭ҇ла. н҃. вьзвєлнчнмь тє всн нєпрочноую
мат҃єрь хⷭ҇а б҃а. . .
злаго ѡⷮстоупающє. чтⷭ҇ын по пⷭ҇рннєсѣмь. . .
єлнсєн дрѣвлє. како прѣкрьмн прⷭ҇ркы. . .
даннль звѣрн вь ровѣ оукротн. . .
оутроѥна ѥднна. тєбє бⷭ҇жтво вьспѣваю. . .
б҃цє д҃во чⷭ҇рьтожє нбⷭ҇на цⷭ҇ра хⷭ҇а. . .

Тип В

Орб.

л.67а трнⷣѡ. гⷭ҇. н҃. пⷭ҇ѣ. а҃. творєннє нѡснфь. єрⷭ҇м.
пѣснь вьслємь людиє. чюдотворцꙋ б҃оу. . .
нмѣѫ ꙗко б҃ь млрⷭ҇днє. . .
брашно аг҃льскоє ѡставль. . .
нощь похотнаа. ѡⷮ пнщѫ бываѫщн всѣхь. . .
раⷣꙋ сѧ пр҃ѣстаа цр҃квн. . .
єрⷭ҇м. нⷩ. гⷭ҇. з҃. ѳєѡⷣров.
поємь б҃оу нз лютыѫ работы фараѡна. нзбавльшомꙋ. . .
н҃нѣ вⷣ нє҃. г. ꙗко трнд҃нєвно нзльт҃ѣнє. . .
ꙗко постомь сам'псонь вьзможємь. . .
вѣрѫ ꙗко нногда д҃дь. . .
л.67б трое поѫ хєрꙋвнмьскы. с҃тоє твоє бжⷭ҇во. . .
раⷣꙋ сѧ єв'жннѫ радⷭ҇о. . .
пⷭ҇ѣ. н҃. єⷮм. бозарныѫ дѣтн. вь пєщн сь ѡгнємь н пламєнємь. . .
о҃чє богⷭ҇атвнє нждн хь сь блждннцамн. . .

озарѣеть пость свѣтомь. . .
мл҃ит' тѧ ликь беспльтныхь. . .
недѣлан'ны гроздь рождьши. . .
єрⷭм. гⷭ. з҃. покрываѫ водами прѣвыспрьнѣа своѫ. . .
ѡтечьскы сьсѫдь. имѣние дневно. . .
геѡнѣ дневно̆м ꙋподобаще сѧ дꙋше. . .
егда придеши вь славѣ своеи. . .
о тр҃це славлѧ тѧ. . .
ꙗже в рожⷭвѣ женьствѣ. прѣтрьпѣ болѣзни. . .
пⷭѣ. ѳ҃. єрⷭм. гⷭ. и҃. проꙗвленаго на горѣ ст҃ѣи. . .
на земи ꙋдалих сѧ ѡч҃а славы. . .
неплодна ꙗвих сѧ смоковьница. . .
л.68а пости сѧ д҃ше моꙗ ѿ злобь и лѣность. . .
ты еси бц҃е ѡрѫжие н҃ше и стѣнѫ. . .
єрⷭмо. инь. глⷭ. з҃. възвеличим тѧ прѣнепороч'наа мт҃рь х҃а б҃а. . .
злаго ѿстѫпаѫще. чисты пость приемлѧще. . .
нелисеи древе како прѣкрьми прⷬкы. . .
даниль в ровѣ львы ꙋкроты. . .
ꙋстроена тѧ бжⷭво вьспѣваѫ. . .
бц҃е дв҃о. чрьтоже нб҃снаго цр҃ѣ х҃а. . .

Тип Г

Тип. 137

л.78б трьⷭпѣ. въ понⷮе. пⷭѣ. а҃. глⷭа. и҃. ирⷭмо. пⷭѣ въсълемъ людиѥ.
б҃оꙋ сът:—
имѣꙗ ꙗко мл҃дъ благость. . .
брашъно оставль анг҃льскоѥ. . .
нощъ похотьнаꙗ отъ пища. бывающи всѣмъ. . .
радоуи сѧ. пр҃таꙗ цр҃къи. . .
инъ. ирⷭмо. глⷭа. и҃. поимъ пⷭѣ из:—
нынѣ въ недѣли третии. . .
л.79а ꙗко постъмъ сам'соѡнъ. възмогъше придѣте. . .
вѣрою ꙗко и дв҃дъ мы. . .
ст҃ъ поуть времени. въздрьжаниѥмь. . .
три пою херовимьскъи. . .
радоуи сѧ ѥвжина радость. . .
пⷭѣ. и҃. ирⷭмо. бозрачъны:—
о҃ча богатьства иждихъ. . .

л.79б озарѧѥть постъ свѣтомь. . .
молить тѧ ликъ беспльтьныихъ. . .
недѣланыи гръзнъ заченъши. . .
ірⷭмо. инъ. покрываѩи во:—
очъскыи съсоудъ. имѣниѥ дивьноѥ. . .
гедеоноу дивьнȣмоу. подобѧщи сѧ д҃ше. . .
егда придеши въ славѣ си. . .
л.80а и трⷪицоу славлю тѧ. и ѩко ѥдиноу пою. . .
ѩже въ рожъствѣ прѣтрьпѣ. . .
пⷭѣ. ѳ҃. ірⷭмо. проѩвленааго на гор:—
на земли ѩкоже оудалихъ сѧ. о҃ча любъве. . .
неплодьна ѩвихъ сѧ. смоковьница. . .
пости сѧ д҃ше моѩ злобы и лѣности. . .
л.80б ты ѥси б҃це. орѹжиѥ наше и стѣна. . .
ірⷭмо. инъ. възвеличимъ тѧ. непорочъ:—
злааго остоупающе. чистыи постъ принесѣмъ. . .
елисеи древле. како прѣкръми прⷪрскыи. . .
данилъ звѣри. въ ровѣ оукроти. . .
оустроѥна ѥдина. тѧ б҃жъство въспѣваю. . .
б҃це д҃во. чрьтоже небесьнааго цр҃ѧ х҃а. . .

Тип А

Бит.

л.33 в вⷦто: г҃: нⷣе: трⷭпѣ: гⷭл: а҃: пⷭѣ: в҃: виⷣте виⷣте
ѩко азь есмь б҃ь. порабощены люди ил҃евыи. . .
л.33б вь третие грѧдѫще. вздрьжаниѩ течение. . .
елико приближаем сѧ х҃ѣ. . .
альчѫ вздрьжание. жѫжⷣѫ примѣмь. . .
ѡбращам тѧ пр҃чстаѩ. напастьми ѡбидими. . .
ирⷭмо: тъжⷣе: виⷣ виⷣте ѩко:—
С є днⷭе вси. припадѣмь плачѫще сѧ. . .
И лиѩ пр҃ркь. прѣславны пощь сѧ. . .
Н ощь мѧ постиже. прѣлютыхь грѣхь моихь. . .
л.34а А н҃гли тѧ вси б҃це ч҃стаѩ. . .
пⷭѣ: и҃: хвалословесникы. в пещи сп҃сьшаго дѣти. . .
ѿ мрьтвыхь и нечистыхь мыслеи и вещеи. . .
елисеѡви побⷣащи сѧ. добрѣ крьми сѧ д҃ше ми. . .

гедеѡнꙋ взревнꙋѫщѥ. вь врѣмѧ постное. . .

градѣте припⷣамь гоу҃. с пощениемь вь вѣрѣ. . .

н҃бснымь вышьшиꙗ. взвⷣижена на дрѣвѣ. . .

иⷭрмо: иⷺи: ѥгоже трепещѫть анг҃ли. и вои вси. . .

л.34б [П лачѫ] и рыдаѫ. чⷭа помышлѣѫ. . .

О чищение моси. ѡбрѣте пощь сѧ. . .

К олѣна кланѣѫщѥ. рѫкы взⷣѣѫщѥ. . .

А зь тебѣ сѧ мⷧѧ. мт҃и хв҃аꙗ. . .

пⷭѣ: ѳ: тѧ ѫже видѣ моиси. . .

ты ниневгитѣныи б҃е. избави ѿ тлѧ. . .

затвори древле илиꙗ. . .

л.35а — — — — — (. . .рае. и пр. .) — — — — ко. на въздрьжание. . .

поврьꙃѣмь вси брⷮае. ѡжесиѣние наше. . .

свѣтомь ис тебе дв҃о. всиꙗвшомꙋ пльтиѫ. . .

иⷭрмо: инь: свѣтоносна ѡблака. в ньже всѣхь вⷣка. . .

А зь в пѫчинѣ грѣха. . .

Н҃ нѣ ѡбрѣтьше д҃не. паче всѣхь брⷮае. . .

И еремииы сльзы. дарꙋи мнѣ сп҃се. . .

л.35б [Є] — — — — — (ень). непро (. . . . .) — — — — — — (ѫ)же горѫ. добротѫ иꙗковлѧ. . .

Тип Б

Шаф.

л.35а трⷣиѡ. гⷭл. а҃. пⷭѣ. в҃. видите вⷣите ꙗко азъ есмь

б҃ь. порабощены людѧ из҃лѧ. . .

въсъінивь мѧ банеѫ кр҃щениꙗ. . .

милостиве милостивь бѫди г҃и м'нѣ. . .

сьвлькше сѧ злокъізньнъіѫ ризѫ. . .

л.35б сп҃си мѧ сⷭпа роⷣжъшиа. . .

еⷭрмо. иⷭнъ. г. г҃. видите вⷣите ꙗко азь есмъ б҃ъ

сп҃сителъ мироу. . .

вⷣите вⷣите ꙗко азь есмъ. еже спⷭение всѣмъ подⷣа ꙗко б҃ъ. . .

даⷣвъі спⷣоби сѧ хлѣбомъ прⷣѣлагаемъімъ. . .

велеи еси г҃и и чюднаꙗ дѣла ти. . .

троицѫ прославимъ единъствоу кланѣѫщѥ сѧ. . .

вⷣите вⷣите ꙗко азь есмъ. еже вь въішии. . .

пⷭѣ. н҃. гⷭ. а҃. егоже трепещѫть аггл҃ъсти вои въси. . .
рꙑдаѫ и плачѫ сѧ помꙑшлѣѫ чⷭа. . .
моси ѡчищение постомъ ѡбрѣть. . .
поста взлюбимъ матерь добродѣаниемъ. . .
л.36а сѫдиѫ егоже породі дв҃о марие моли. . .
ерⷭмо. инъ. гⷭ г҃. съшедъшааго сь ѡтрокы евреискꙑими. . .
постомъ прѣсвѣтломъ. бл҃годѣть растварѣѫще. . .
постивъ сѧ иелисеи. соуманьтѣнина прⷣѣстави. . .
никтоже насъ лѣностⷡии нетрѣбьствомъ прѣбѫдемъ. . .
съ ѡ҃цемъ и сь с҃номъ поклонимъ сѧ. . .
въселъшаго сѧ б҃а въ чрѣво д҃вицѫ. . .
пⷭѣ. ѳ҃. гⷭ. а҃. свѣтоносна ѡблака. вь иже въсѣⷣ влⷣка. . .
въ грѣховнѣ пѫчинѣ. и в нечаемѣи глѫбини. . .
пощениемъ тѣлесе вздръжаниемъ д҃ха. . .
л.36б ꙗко мꙑтарь стенѧ. ꙗко и блѫдница слъжѫ. . .
несѣкомѫѫ горѫ. непроходиѫѫ дверь. . .
ерⷭмо. инъ. гⷭ. г҃. на синаисцѣи горѣ. видѣ тѧ. . .
приходѧщѫѫ д҃ни разоумѣваѫще. . .
людие сѣдошѫ ꙗкоже пишеть. . .
ꙗко твои гнѣвъ непостоаньиⷩ. . .
б҃жъство едино въ троици естъ. . .
л.37а свѣтлаа полато влⷣꙑцѣ. . .

Тип В

Орб.

л.69б тріѡⷣ. гⷭ· а҃. пⷭѣ. в҃. ерⷭмо. видите ꙗко азь
есмь б҃ь. иже порабощеныѫ люди изл҃ви. . .
вс҃нывь мѧ банеѫ кр҃щениꙗ. · ·
млⷭрде млⷭтивь ми бѫди г҃и на сѫдѣ. . .
сьврьгше злоскврьнѫѧ ризѫ невьздрьжаниꙗ · · ·
л.70а сп҃си мѧ сп҃са рождши · · ·
ерⷭмо. инь. гⷭ. г҃. ѳеѡⷣров. видите видите ꙗко
азь есмь б҃ь. сп҃ситель мирꙋ . . .
д҃дь спⷣби сѧ. хлѣбомь прѣдлагаемымь · . .
о велеи еси г҃и . . .
видите видите ꙗко азь есмь. иже сп҃сение дахь вамь. . .

тр҃цѫ прославимь. єдиньствомь кланѣѧще сѧ...
видитє видитє ꙗко азь єсмь. иже вь вишнихь
присно сь ѡц҃ємь сын...
пѣⷭ҇. и҃. гⷭ҇. а҃ єрмоⷭ҇. єгоже вои нб҃сны славѧть...
рыдаѧ и плача сѧ. чаⷭ҇ помышлѣѫ...
моиси ѡчищєниє постомь ѡбрѣть...
постъ вьзлюбимь. мт҃рь добродѣꙗнию...
сѫдиѧ єгоже породи дв҃о мр҃иє...
єрмоⷭ҇. инь. гⷭ҇. г҃. сьшєдшаго сь ѿрокы жидов'скыми..
постомь прѣсвѣтлымь бл҃годѣть растварѣѧще...
пости сѧ єлисєи. ѿрочища соуман'тѣнины прѣдьстави жива...
никтоже лѣнив' сѧ. и нєпотрѣбьствомь прѣбѫдємь·..
сь ѡц҃ємь сн҃оу покланѣєм сѧ. и дх҃оу ст҃омꙋ...
вселшаго сѧ б҃а вь чрѣво дв҃ыѧ...
л.70б пѣⷭ҇. ѳ҃. гⷭ҇. а҃. єрмоⷭ҇. живоносны токь приснотєкѫщии...
вь грѣховнѣи пѫчинѣ...
постомь тѣлєси. и въздрьжаниємь дх҃а...
ꙗко мытарь стєнѧ. ꙗко блѫд'ница сльзѧ...
в нєсѣкомѫ горы. нєпроход'нѫ двєрь...
єрмоⷭ҇. инь. гаⷭ҇. г҃· на синаистѣи горѣ. видѣ тєбє...
приходѧщѫѧ дн҃и разꙋмѣваѫща...
людиє сѣдошѫ ꙗкоже пишєть...
ꙗко твои гнѣвь нєпостоꙗнєнь...
бжⷭ҇во єдино вь тр҃ци єсть...
свѣтла полато. влцⷣѣ ꙗви сѧ храмь свѣтєль...

Тип Г

Пог. 41

л.46б триⷣо. въ втⷮо. глаⷭ҇. а҃. пѣⷭ҇. в҃. ірмⷭ҇. видитє
видитє ꙗко азъ ѥсмь б҃ъ. иже порабощєнъı люⷣ...
въсъıнивъıи мѧ банєю кр҃щниꙗ...
млⷭ҇твъ млⷭ҇твъ млⷭ҇твъ бꙋⷣ ми гⷭ҇и...
съвлєкшє злоскверну ризꙋ невъздєржаниꙗ...

сⷭ҇п мѧ сⷭ҇п мѧ сⷭ҇па рожшиꙗ...
інъ. ірⷭ҇м. гⷭ҇ла. г҃. видите видите ꙗко азь ѥсмь спⷭ҇съ мирѹ...
видите видите ꙗко азь ѥсмь времѧ оѹставль...
л.47а видите видите ꙗко азь ѥсмь. источивъі вамъ спⷭ҇ниѥ..
д҃вдъ сподоби сѧ хлѣбомъ прелаⷣ҇гаѥмомъ...
велии ѥси гⷭ҇и чюдна дѣла твоꙗ...
огнѧ вѣчнаго неоѹсъіпающаго черви...
т҃рцю проⷡ҇сламъ безначалнѹ...
моли непрестанно сⷭ҇па препѣтаꙗ...
пⷭ҇ѣ. и҃. ірⷭ҇м. егоже оѹжасают сѧ ан҃гли..
ръідаю и плачю сѧ. чась помъішлѧꙗ..
моисѣи оч҃щиниѥ постомь обрѣтъ...
л.47б постъ възлюбимъ мт҃рь добродѣꙗниѥмь...
постномѹ пресвѣтломѹ дарѹ наоѹчивше сѧ...
сѹдию ѥгоже поⷣ҇ро д҃во м҃риѥ...
інъ. ірⷭ҇м. гⷭ҇ла. г҃. сшедшаго съ отрокъі ѥврѣискъіми...
постомь пресвѣтлъіимъ блⷣ҇гть растварѧюще...
постив сѧ ѥлисѣи. отроцища сѹманьтѧнъіні предасть жива...
никтоже насъ. лѣностивъ нетребьствомь. пребѹди...
съ о҃чмь с҃нѹ поклоним сѧ и д҃хѹ с҃тмѹ...
отроча ражаѥши дⷭ҇вствѹющи...
л.48а пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірⷭ҇м. гⷭ҇ла. а҃. свѣтоносиъіи облакъ...
въ грѣховнѣи пѹчинѣ. в нечаѥмѣ глѹбинѣ...
постомь телесъ въздержаниѥмь д҃ха...
ꙗко мъітарь вопию ти...
несѣкомѹ горѹ непроходнѹ дверь...
інъ. гⷭ҇ла. г҃. на синаистѣи горѣ видѣв тѧ...
л.48б приходѧщии д҃ни разѹмѣите...
людиѥ сѣдоша ꙗкоже пить...
бⷭ҇жтво ѥдино въ т҃рци ѥсть...
отроца ражающи д҃вѹ кто слъіша...

СРЯДА, III СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.36а в срⷣѣ : г҃ : нⷣє : трⷭ҇пѣ : г҃ : г҃ : пⷭ҇ѣ : г҃ : ȣтврьжⷣан сѧ д҃ше ѡ г҃н б҃ꙁѣ...
дрѣвомь крⷭ҇тнынмь. ȣтврьжⷣан сѧ д҃ше...
ѫтробнынѫ похоти. ходатаѫ ст҃рстемь...
пощєние кь б҃гȣ. приближаєть д҃шѫ...
иже постноє врѣмѧ даль єси намь...
л.36б — — — — — — ѫтробѣ. чстаꙗ д҃ѣво роди — — — ...
ирмоⷭ҇ : инь : гⷭ҇л : д҃ : веселит сѧ ѡ тебѣ ц҃ркви...
Д лани свои си на крⷭ҇тѣ простерь...
О крⷭ҇тѣ твоємь х҃є. мы земни хвам (sic) сѧ...
Б раⷮє постомь вси ȣѡрѫжьше сѧ...
Р аⷣꙋ сѧ приснод҃во. разорьшиꙗ печаль...
пⷭ҇ѣ : и҃ : гⷭ҇л : г҃ : изь безначѫлна ѿ҃ца. рожⷣєнаго б҃а...
дрѣвомь крⷭ҇тнымь. ѿжени чл҃колюбче...
лѣность иищѫѫ крѣпко. ѿ д҃шѫ ѿженѣмь...
л.37а ꙗко д҃вдь голиада. своєплєменьника...
се вси роди. бл҃жим тѧ пр҃чстаꙗ...
ирмоⷭ҇ : иⷡи : гⷭ҇л : д҃ : рѫцѣ распростерь данилъ...
Ѿ цта и жльчи вкȣси...
Є си заклань х҃є мои...
С ьпропѧти бѫдѣмь вси...
л.37б [Т] — — — — — лака. вси (. . . . .) — — — — из негоже всиꙗ х҃ь...
пⷭ҇ѣ : ѳ҃ : гⷭ҇ : г҃ : тѧ мт҃рь свѣтȣ. єдинѫ б҃цѫ...
изгна иногⷣа дрѣво адама из раꙗ...
не ȣнываимь вѣрни...
вьздрьжаниꙗ врѣмѧ. придѣте постим сѧ...
б҃цє ȣпованиє и застѫпница мирȣ...
ирмоⷭ҇ : гⷭ҇ : д҃ : всѣкь земень да взыграєт сѧ дх҃омь...
л.38а П ридѣте браⷮє взыдѣмь на горѫ...
Ꙗ ко пастырь добрь сы х҃є...
Т ебѣ дⷭ҇нє. сп҃се мⷧ҇им сѧ...
И сть ч҃кь. и исть б҃ь д҃во...

Тип Б

3. III Ь 18

л.94а трⷭ҇ьпѣна. глⷭ҇. г҃. пѣⷭ҇ г҃. ірмоⷭ҇. оутврьжⷣениѥ
надѣющимь се на те...
сьраспинаѥма наⷭ҇ ради...
трьновьнии грѣхь потрѣби распетиѥ твоѥ г҃и...
вьѡроуживьше се. вь помыслы постьныѥ...
вьпльтив' се ис тебе прииде слово...
ірмоⷭ҇. ины глⷭ҇. в҃. оутврьди наⷭ҇ сь собою г҃и...
твои животворещи крⷭ҇ть г҃и...
дрѣвьнимь крⷭ҇томь. плоⷣ принесѣмь мирови...
бл҃агоⷣть крⷭ҇тьнаꙗ. прѣжⷣе вьсиꙗ мироу...
л.94б троици ѥдинои. ѡбразь лица славлю...
роⷣжⷭ҇тво ти чⷭ҇таꙗ. страш'но ꙗви се...
пѣⷭ҇. и҃. глⷭ҇. г҃. ірмоⷭ҇. непостоꙗн'нѣ ѡг'ни сьвькоупльше се..
крⷭ҇томь начело ѡбличивь. власти тьмьныѥ...
соудимь соуды прѣд'ста соудищемь...
поⷭ҇мь ѡгнь погасыв'ше...
ис тебе б҃жиꙗ прѣмоудрость. храмь себѣ сьздавьши...
ины. ірмоⷭ҇. глⷭ҇. в҃. вь коупинѣ моисѣю. д҃вичьⷭ҇коѥ чюдо..
сьдрьжеи слⷡ҇омь всакаꙗ...
жрь се хⷭ҇е ꙗко агньць...
л.95а крⷭ҇томь твоимь хⷭ҇е. с҃вщен'ни хвалеть се...
бⷭ҇жтво ѥдино вь троици. нераⷣзѣлно ѥⷭ҇ство...
б҃цю чⷭ҇тоу н҃бсныи вьходь. сп҃сению д҃врь...
пѣⷭ҇. ѳ҃. ірмоⷭ҇. глаⷭ҇. г҃. вь законѣ стѣны писаньни ѡбразь видимь вѣрьни...
тебѣ на крⷭ҇тѣ роуцѣ распрострьшю...
ꙁмию моиси вьꙁнесе на дрѣвѣ...
огнемь ме твоимь ѡцѣсти...
оть скврьнна помисла. и дѣꙗнии злыхь постим'се...
ис тебе наше смѣрениѥ. д҃во волею понесьше те...
л.95б ірмоⷭ҇. ины. глаⷭ҇. в҃. тебе мыслыноую и д҃шевноую льтьвиⷭ҇цю..
тебе трьновымь вѣньцемь. хⷭ҇е оувезахоу...

ты ѥси нашь с҃вть ст҃ыхь слоугь...
тебе трьсвѣтлоѥ и ст҃оѥ бжⷭтво...
тебе свⷮлоую. и ѡблакь д҃ховныи...

Тип В

Орб.

л.72а трⷣиѡ. гⷭ. г҃. пѣⷭ. г҃. ѥрⷭм. ꙋтврьждениѥ на тѧ ненадѣѧщим сѧ..
сьраспынаем' сѧ нась р[а]ди распинаем...
трьновны грѣхь потрѣби распѧтием си г҃и...
вьѡрѫживше сѧ вь помысли постныѧ...
вьпльтив сѧ ис тебе проиде слово прѣⷭчтаа...
ѥрⷭмо. инь. гⷭл. в҃. ѳеѡⷣров. ꙋтврьди на сⷭь собѫ г҃и...
твои животворѧщи крⷭть г҃и...
дрѣвнымь крⷭтомь. плодь принесе мирови...
блⷣгть крⷭтнаа прѣжде всиѩ мироу...
тр҃ци ѥдинои. ѡбразь лица славлѧ...
рожⷭво ти чⷭтаа. стран'но ꙗви сѧ...
пѣⷭ. и҃. гⷭ. г҃. ѥрⷭ. непостоꙗн'нѣ ѡгни сьвькоупльши сѧ...
л.72б крⷭтомь начѧла ѡбличивь...
сѫдимь сѫди прѣⷣстоѫ на сѫдищи...
постомь ѡгнь ꙋгасисте...
ис тебе бж҃иѩ прѣмѫдрость. храмь себѣ сьздавши...
ѥрⷭмо. инь гⷭл. в҃. вь кѫпинѣ моисею. дв҃ческое чюдо...
сьдрьжѫи словомь всѣчьскаѩ...
жре сѧ х҃е ꙗко агнець...
крⷭтомь твоимь х҃е. с҃щенны хвалѧт'сѧ...
бжⷭво ѥдино вь тр҃ци...
дв҃це чⷭтаа нⷭбны входь...
пѣⷭ. ѳ҃. ѥрⷭмо. гⷭл. в҃. вь законѣ стѣны писаны ѡбразь...
тебѣ на крⷭтѣ распростер'шоу рѫцѣ...
змиѧ вьзнесе на дрѣвѣ...
огнемь мѧ твоимь ѡчисти...
ѿ с'крьн'на помысла. и дѣꙗни злихь постим сѧ...
ис тебе вище смѣрение. д҃ваа волеѫ понесе тѧ...

л.73а єⷭ҇р. гⷭ҇. в҃. тєбє мысльнѫ дш҃єв'нѫ лѣствицѫ...

тєбє трьновомь вѣн'цємь х҃є ꙋвѧзахѫ...

ты єси нш҃ь свѣть ст҃ы...

тѧ трьсвѣтлоє и ст҃оє бжⷭ҇во...

тѧ свѣтлы ѡблакь дх҃овны...

Тип Г

Тип. 137

л.84а трьпⷭ҇ѣна. въ. срⷣ҇ѣ. г҃. нⷣ҇є. пⷭ҇ѣ. г҃. глⷭ҇а. г҃. ірⷭ҇мо.

оутвьрьжєниѥ надѣющи: —

съраспинаѥмъ. насъ ради распѧтомоу...

трьновьнꙑи грѣхъ. потрѣби распѧтиє твоѥ г҃и...

въороужившє сѧ въ помꙑслꙑ постьнꙑѩ...

въплътивъ сѧ. ис тєбє проидє слово.

л.84б ірⷭ҇мо. инь. глⷭ҇а. в҃. оутврьди насъ съ со: —

твои животворѧщии крьстъ г҃и...

дрѣвьнꙑимь крьстъмь. плодъ принєсє...

благодѣть кр҃стьнаꙗ. прєжє въсиꙗ мирꙋ...

троици ѥдиною. образъ лица. славлѫ...

рожьство ти чиста. странъно ꙗви сѧ...

пⷭ҇ѣ. и҃. ірⷭ҇мо. нєпостоꙗньнѣ огн: —

кр҃стъмь начало обличивъ...

соудимъ соудии прєдъстоиши на соудищи...

л.85а постъмъ огнѧ оугасиша...

ис тєбє бж҃иꙗ прємоудрость. храмъ сєбѣ създавъши...

ірⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. в҃. въ коупинѣ моис: —

съдрьжаи словомь вьсѧчьскаꙗ...

жърі сѧ х҃є ꙗко агньць...

кр҃стъмь твоимь х҃є. св҃щєнии хвалѧть сⷣ҇...

л.85б бж҃ьство ѥдино въ троици...

б҃цю чистоу. нєбєсьнꙑи въходъ...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірⷭ҇мо въ законѣмь ст҃ѣ: —

з'мию моиси на дрѣвѣ...

ог'нємь мѧ твоимь оцѣсти...

отъ сквьрньна помъісла и дѣꙗнии ꙁълъіхъ постимъ сѧ..
ис тебе наше съмѣрение. д҃во волею хотѧ понесе...
л.86а ірмⷭо. инъ. тѧ оумнѫ: —
тебѣ на кр҃стѣ роуцѣ. простеръшоу...
тебе тьрновъмь вѣньцьмь. х҃е оувѧзаахꙋ...
тъі ѥси нашъ свѣтъ...
тѧ трьсвѣтлоѥ бж҃ьство и ст҃оѥ...
тебе свѣтлою. и облакъ д҃ховьнъіи...

ЧЕТВЪРТЪК, III СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.38б в чⷭє: г҃: нⷧє: трпⷭѣ: гⷭл: иⷭ: а҃: пⷭѣ: д҃: дѣла смотрениꙗ
твоѥго г҃и...
л.39а б҃жиѫ апⷭлыи вси почтѣмь...
пощение мосеꙗ бг҃овидьца створи...
и҃нѣ на высотѫ вы҄ше ꙁаповѣден х҃вь...
тр҃цѫ вы єдиньство славѧще...
д҃ваꙗ вь ѫтробѣ ꙁачѫть г҃а...
ирмⷭо: гⷭл: в҃: пришествовавь ѿ д҃вѫ. ни
ходатаи ни ан҃гль...
И стрьгасте трьние славни апⷭли...
Б҃ же х҃е. сьгрѣшьшаго много...
Ѡ сѣꙗсте прѣб҃лаженоє слово апⷭли...
л.39б [Г҃ ж]є ты пом҄ꙋни ны. г҃а ро҄жьшиꙗ...
пⷭѣ: и҃: гⷭл: иⷭ: а҃: тв҃рца всеи твари. єгоже ан҃гли боѫт сѧ..
апⷭлы вси мы. постныи проповѣдникы...
кь постнꙋ просвѣщению. притцѣмь вси...
мосеѡво сьпрѫжне. илино сьжитие почтѣмь...
тр҃це ст҃аꙗ слава тебѣ...
вси б҃цѫ. ꙗко єдинѫ ро҄жьшѫ х҃а б҃а...
ирмⷭо: инь: гⷭл: в҃: пещь ѡгньна иногⷣа. вь вавилонѣ...

А зь ст҃и апⷭ҇ли м̑ѧ сѧ вамь...

л.40а [С] — — — — [грѣ]хы прѣмно[гыми] — — — ѫ весь днь...

Л юбимы ты. прѣславныи личе...

А нг҃ль д҃во. радость ти принесе...

пⷭ҇ѣ: ѳ҃: гⷭ҇л: иⷭ҇: а҃: исаие ликꙋи. дв҃аꙗ бо имѣ вь ѫтробѣ

и по⁖ —

ликь прѣчестныи. ст҃ыхь ликь...

прѣльщению винна. изл҃ѣ ꙗви сѧ пища...

пища прѣходить. ꙗко блѫдница...

придѣте ꙋбо постим сѧ...

л.40б — — — — — — родѣꙗ пищѫ. пѣсни и пѣни — — —...

ирⷭ҇мо: иⷭ҇и: гⷭ҇: в҃: безначѧлна родителѣ. сн҃ь б҃ь и г҃ь...

В ѣтиѫ и мѫдрыѫ. ѡбꙋисте славни...

И з глѫбины слави. невѣдѣниꙗ...

Т р҃це пр҃стаꙗ. ѡ҃че с҃не и д҃ше...

И з бокꙋ д҃вчскꙋ. изыде х҃е сп҃се...

Тип Б

Шаф.

л.40а триѡдъ. глⷭ҇а. ѕ. пⷭ҇ѣ. д҃. х҃ъ. мнѣ сила б҃ъ и г҃ь...

постомъ и слъзами. и мⷪ҇литва сь милосрьдие҇м...

свѣтила ꙗвисте сѧ...

ꙗко б҃жие ѫгле ражеж҇ени ѡгнемъ...

свѣтилниче неоугасаѫи...

ирⷭ҇мо. иⷩ҇ь. гⷭ҇. ѕ. ꙋслъıшалъ есть пр҃рокь. приходъ

твои г҃и и оубоꙗ сѧ...

свѣтилници б҃гоꙗвлени. апⷭ҇ли...

л.40б миръ весъ приемше...

молитвами вашими ст҃и апⷭ҇ли гн҃и...

сн҃а ѡ҃ца и д҃ха славлѧ...

д҃вица млада рож҇ъши...

пⷭ҇ѣ. и҃. ис пламене источи росѫ ст҃ъıмъ дѣтемъ...

мосеа б҃говидца пⷭ҇о показа...

на всѣкѫѫ похоти горшѫѫ наводит мѧ...

въсего мира просвѣщаѫще...

л.41а роди тѧ богоблаженаа славѧть...

ерⷭ҇мо. инъ. гⷭ҇. иⷭ҇. в҃. ст҃ии ѡтроци вь алонѣ (sic).

херѹвимѹ побѧще сѧ...

въ глѫбинѣ лъстнѣи ѡдръжимъіѫ...

въсиѩ крѣпость твоѩ въ аплⷭ҇ѣхъ...

двоенадесѧтии аплⷭ҇и ст҃и...

безначѫлнъі роди сѧ...

егоже роди д҃во неисказанно...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. б҃а ч҃лкомь неѹдобъ видѣти...

б҃же г҃и милостиве. моего срⷮ҇ца ѡчисти ꙗзвъі...

слѣдомъ злъімъ послѣдовахъ...

д҃ше злобнъіѫ ѡстанѫщии сѧ похоти...

л.41б свѣтомъ б҃жиемъ настави мѧ на свⷮ҇ѣ...

ерⷭ҇мо. иⷮ҇. бесѣменно зачѫтие. рожъство несказанно...

сⷮ҇ломъ трѫбы. прѣмѫдри сⷮ҇ломъ ꙗвисте сѧ...

петръ вѣтѹеть. и платонь ѹмлъчаѫ...

к҃рстѹ честномѹ прѣчистомѹ дрѣвѹ...

единого родителѣ. единочѫднааго с҃на ѡ҃цъ...

чⷮ҇ю прижитиꙗ ти дивит мѧ прѣчистаа...

Тип В

Орб.

л.74а трⷣиѡ. гⷭ҇. ѕ҃. пⷭ҇ѣ. д҃. ерⷭ҇м. хⷭ҇ь мнѣ сила б҃ь и г҃ь...

постом си и сльзами. и м҃лтвами и млⷭ҇рдиемь...

свѣтила ꙗвишѫ сѧ аплⷭ҇и...

ꙗко б҃и жгане. раждизаете сѧ...

свѣтилаʼниче неȣгасаѫ...

л.74б ерⷭ҇мо. инь ѳеⷣѡⷮро. ȣслышаль есть п҃ррк҃ь приходь **твои г҃и**...

свѣтилници б҃оꙗвлени. аплⷭ҇и...

мирь весь приемше...

м҃атми вашими. с҃ты аплⷭ҇и г҃ьни...

с҃на ѡ҃ца и д҃ха славʼлѧ...

дв҃ца младѧ роⷣжши...
пѣⷭ҇. и҃. ѥрⷭ҇м. ис пламене ст҃ымь росѫ источи...
моисеꙗ бо҃видца показа...
на всѣкы гор'кы похоты наводить мѧ...
всего мира просв҃щаѫ...
роди вси тѧ бо҃бл҃аженаа блаж҃ѫть прис'но...
ѥрⷭ҇м. инь. ст҃ы. ѿроци вь вавилонѣ...
вь глѫбинѣ льсти'ѣи ѡдрьжимь...
велиꙗ крⷭ҇ѣпо твоꙗ вь апⷭ҇лѣ...
двоенадесѧт'ни апⷭ҇лы ст҃ыи...
безначѧлны роди сѧ...
егоже роди дв҃о несказанно...
пѣⷭ҇. ѳ҃. ѥрⷭ҇м. б҃а. чл҃комь неѹдобь видѣти...
л.75а б҃е млⷭ҇тиве г҃и. моего ср҃ца ꙗзьвы ѡчисти...
слѣдомь безьвѣстнымь послѣдовахь...
дш҃е злобное ѡчⷭ҇тивши сѧ ѿ похоти...
свѣтомь бж҃емь настави мѧ на свѣть...
ѥрⷭ҇м. инь.
бесѣмен'но зачѧтие. рожⷭ҇во несказан'но...
словомь глѫбины. словомь прѣмѫдри ꙗвисте сѧ...
петрь вѣтоѹеть. платонь ѹмльче...
прѣчесно̆м дрѣ҃воў трьстом...
единого родителѣ. единочѧдна сн҃а ѿц҃ь...
чюдо прижитиꙗ ти дивит мѧ прѣчⷭ҇таа...

Тип Г

Тип. 137

л.87а тръпⷭ҇ѣ. въ чⷮе. г҃. нⷯе. пⷭ҇ѣ. д҃. глⷭ҇а. ѕ. ірⷭ҇мо.
оуслышалъ ѥсть прⷭ҇рокъ. приходъ твои: —
свѣтильници бо҃ꙗвлении...
вьсь миръ приѥмъше...
мл҃твами вашими. ст҃ии апⷭ҇ли г҃ни...
л.87б сн҃а ѡ҃ца и д҃ха славлѫ...

д҃вца млада рожьши...
іⷭрмо. глⷭа. ѕ҃. х҃съ мнѣ сила. б҃ъ и г҃ь чьсть: —
постомь и сльзами. и мл҇твами съ мл҇срдиѥмь...
свѣтила ꙗвисте сѧ. ѹтвьрженииѥмь съвꙑше...
ꙗко б҃жии ѹгание. раждизающе огнемь...
свѣтильниче неѹгасаꙗи...
л.88а пⷭѣ. и҃. іⷭрмо. ис пламене ст҃ꙑмъ росю: —
моисеа постъ. б҃овидьца показа...
на всѧкꙑ горьшѧꙗ. похоти наводить мѧ...
всего мира просвѣщающе...
роди родъ тѧ блаженаꙗ. блажать присно.·.
инъ. іⷭрмо. с҃тии ти отроциі: —
въ глѫбинѣ льстьнѣ. одрьжимꙑꙗ...
велиꙗ крѣпость твоꙗ въ ап҇лѣхъ...
двонадесѧтиии с҃ти ап҇ли...
безначалнъ роди сѧ...
л.88б егоже роди д҃во несказаньно...
пⷭѣ. ѳ҃. іⷭрмо. б҃а ч҇лвкомъ неѹдобь: —
б҃е и г҃и м҃лстве. моѥго с҃рдца очисти ꙗзвꙑ...
слѣдомъ. безмѣстьнꙑимъ послѣдовахъ...
д҃ше злобьнꙑихъ очисти сѧ похотии...
свѣтомь. б҃жиѥмь настави мѧ...
іⷭрмо. инъ. бесѣменьно зачатиѥ: —
словомь грѹбии. премꙋдрии словомь ꙗвисте сѧ...
л.89а петръ вѣтоѹїеть. и платонъ ѹмлъча...
к҃рстоѹ чьстномоѹ. дрѣвоѹ пр҃ѣстомоѹ...
единого родителѧ. ѥдиночадьна с҃на о҃ца...
чюдо прижитиꙗ ти. дивить мѧ пр҃чиста...

ПЕТЪК, III СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.41б в пⷭа: г҃: нⷭе: трпѣ: гⷭл: иⷭ: д҃: пⷭѣ: е҃: **въскѫѫ мѧ**
ѿринѫ ѿ лица твоего: —

въⷣзвигнѣмь рѫцѣ свои...
не блѫднмь ѫ҃зкмь. ꙗкоже прьвы чл҃кь...
странно чюдо зрѧ. впиꙗше прѣпѣтаꙗ...
ирⷭмо. гⷭл: е҃: ѡдѣѫ сѧ свѣтоⷨ ꙗко и ризоѫ...
л.42ᵃ П рѣщедре ицѣли мѧ...
О ладѣвшѫ д҃шѫ. ты моѫ трьнием. ѡчисти г҃и...
В кⷣо мⷣде. пропѧты на крⷭтѣ...
С лѧчена д҃во грѣхы многыми...
пⷭѣ: и҃: гⷭл: и: иер҃салма ѡсв҃щеннаго
благородныѫ дѣти сѫщіѫ ꙗвишѫ сѧ...
похотиѫ чрѣвноѫ. вьспопльзь сѧ...
л.42ᵇ — — — — — — — — поста — — — — — — — — [в]рѣма. ꙗко
в немь...
невздрьжаниꙗ сладькыхь. не ꙋнываемь нн҃ѣ...
иер҃салма ѡсв҃щеннаго. прѣсвѣтлы ꙗви сѧ д҃во храмь...
ирⷭмо: нⷩь: иⷭ: а҃: тебе вседѣтелю в пещи ѡⷮроци...
Є гⷣа ты х҃е. ꙗко агнѧ ведень бⷭы на заколение...
И збавниче б҃е сп҃се мои...
л 43ᵃ [З] — — — — — — — (и . . . . . а) х҃е. зрѧще ѡсновав[шаго зе]мⷣѧ...
Є же тѧ д҃во бл҃жити достоить..·
пⷭѣ: ѳ҃: иⷭ: д҃: тⷣꙋжь есть м҃тремь д҃воѫ быти...
низложи силоѫ крⷭта твоего...
оуспѣвше вь стѫꙃахь вьздрьжаниꙗ...
мⷣи мⷣ сѧ мⷣтвами бц҃ѫ...
ирⷭмо: [и]иⷭ: иⷭ: а҃: исаие ликꙋи: —
Мⷣ де г҃и. камѣное ср҃це мое. ꙋмѧчи...
Л ютѣ ꙗко вьврьгь. в глѫбинѫ грѣховь...
л 43ᵇ И сцѣли мѧ г҃же пр҃стаꙗ...

Тип Б

F. п. I. 68

трⷣиѡ. вь пⷦеть. пⷭѣ. е҃. гⷭл. иⷭ. а҃. еⷭрм. ѡдѣ се свѣтомь: —
л.8ᵃ ицѣли ме г҃и ицѣлѣю ранами твоими...
ѡчрьнѣвьшоую ѡледѣвьшоую ми д҃шоу...

избави злобы ме бороущаго се...
л.8б нова пороⷣжьши ꙗко младѣньца чтаⷭѣ...
іⷭрм. гⷭл. а҃. ѡⷮ нощи оутрьноую: —
на мѣстѣ краниевѣ июдеи те распеше х҃е...
на титлѣ х҃а твоего написа пилать...
пⷭрчтьны кⷭрть твои...
прѣсвѣтлѣи троици тричисльно вьспѣваемь...
вьсесвѣтлоую д҃воу. б҃ь изьбраль есть...
пⷭѣ. и҃. гⷭл. є҃. єⷭрм. тебе вседѣтелоу: —
распростьрь кⷭрть х҃е твои длани...
тебе хоте сп҃сению слове...
блоудьноу жизнь разьвращено положивь...
л.9а оутоли моего многоболѣзьнаго всего. срⷣца...
іⷭрмь. гⷭл. а҃. хвалословесныкы: —
вьсѣчьскымь вⷣлкоу. на раⷭди бо пострада...
на дрⷣѣвѣ вьзвигноу те х҃е...
ты б҃жены кⷭрте х҃вь. н҃бсноую написае побѣдоу...
прѣсоущьствьное б҃жьство. вь три лица чьтоу...
ꙗже н҃бсь вышишь (sic) соущи...
пⷭѣ. ѳ҃. гⷭл. є҃. іⷭрм. исаиѣ ликоуи: —
ѡкаменивьшоу ѡмрачениемь д҃шоу мою...
самь себе вьврьгохь вь глоубины грѣховьные...
благь си г҃и. и сладькь ѣко сьдѣтель.
л.9б пр҃ѣстаѣ вⷣлчце. надѣꙗние наше...
іⷭрм. гⷭл. а҃. егоже видѣ моисии: —
те оубо безаконьныци х҃е. ѡблачахоу...
те оубо с҃лнце видѣвь. страⷣжоуща на кⷭртѣ...
твои сп҃сины кⷭрть. св(ѣ)тило вѣрьнымь есть...
свѣть и жизнь. и всѣмь сьдѣтель...
те юже соудь поѣше...

Тип В

Орб.

л.77а триⷣѡ. гⷭ҇. є҃. пⷭ҇ѣ. є҃. єрⷭ҇мо. одѣѧ сѧ свѣтомь ꙗко и ризоѫ...
ицѣли мѧ х҃є ицѣлѣѫ...
очрънѣвша ми х҃є. и ѡмладѣвшѫ д҃шѫ...
избави мѧ злобы борѧщаго сѧ с нами...
ново порождши ꙗко младєньца чⷭ҇таа...
єрⷭ҇мо. инь гⷭ҇. а҃. ѳѡⷣрⷷо: — ѿ нощи ꙋтрьноуѫщє поєм тѧ х҃є
б҃є...
на мѣстѣ краниєвѣ. распѧшѫ тѧ июдєиє...
на титлѣ крⷭ҇та твоєго. написа пилать...
прⷭ҇чты крⷭ҇ть твои г҃и...
трьсвѣтлѣи тр҃ци. тричисльно вьспоємь вѣрни...
всєсвѣтлѫѧ д҃вѫ. б҃ъ избраль єсть...
пⷭ҇ѣ. и҃. єрⷭ҇м. гⷭ҇. є҃. тєбє в'сєдѣтєлю. вь пєщи ѡг'ньнѣи...
распростерь х҃є длани своѧ на крⷭ҇тѣ...
ѿ тєбє хотѧ сп҃сєнию х҃є...
блѫдно и развращєно поживь...
ꙋтоли болѣзнь ср҃ца моєго...
єрⷭ҇м. гⷭ҇. а҃. хвалословєсникы вь пєщи. сп҃сшаго дѣти...
всѣчьскымь влⷣкѫ. нас ради пострадавша...
л.77б на дрѣво вьздвигошѫ тѧ х҃є...
ты бл҃жни крⷭ҇тє х҃вь...
прѣсѫщьствьноє бжⷭ҇во. вь три лица чтѫ...
иже н҃бсь выш'шниꙗ сѫщи...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. є҃. исаиꙗ ликоуи. д҃ваа бо имѣ вь чрѣвѣ...
ѡкамєнѣв'шѫ ѡмрачєниємь д҃шѫ моѧ...
самь сєбє вьврьгохь вь глѫбинѫ грѣхов'нѫ...
б҃гь єси г҃и и сладокь ꙗко сьдѣтєль...
прⷭ҇ѣчтаа влⷣчцє. надѣꙗниє моє и прибѣжищє...
єрⷭ҇м. гⷭ҇. а҃. тѧ ѫжє видѣ моиси. нєѡпалимѫ кѫпинѫ...
тєбє бєзакон'ници х҃є. ѡблачахѫ вь плащаницѫ...
тѧ ꙋбо с҃лцє видѣ на крьстѣ страждѫща...

твои сп҃сны крⷭ҇ть. свѣтило вѣрнимь есть...
свѣть и жизнь всемь сьдѣтель...
тѧ еѫже д҃дь поѩше...

Тип Г

Тип. 137

л.90а трьпⷭ҇ѣ. въ пⷮѧ. пⷭ҇ѣ. е. глⷭ҇а. е҃. ірⷭ҇мо. одѣꙗи сѧ
свѣтъмь. ѩко и ризою: —
ицѣли мѧ г҃и. и ицѣлѧю...
отрьнѣвъшю и оладѣвъшю д҃шю мою...
избави мѧ злобꙑ. борѧщаадго сѧ съ мною...
л.90б нова порожъши. ѩко младеньца чиста...
ірⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. а҃. отъ нощи оутрьнююще: —
на мѣстѣ краниевѣ. июдеи распьнъше тѧ х҃е...
на титлѣ к҃роста твоего. написа пилатъ.
прѣчъстьнꙑи х҃ростъ (sic) твои...
прѣсвѣтлѣи троици. тричисльно въспѣваемъ...
всесвѣтлю д҃воу б҃ъ избралъ есть...
пⷭ҇ѣ. и҃. ірⷭ҇мо. тебе вседѣтелю въ: —
распростьръ к҃рстъмъ. х҃е твои длани...
тебе хот҃ѧ. спсенню слово. припадаю...
л.91а блоудьноу жизнь и развращеноу пожнвъ...
о оутоли моего. многоболѣзньнааго в'сего...
ірⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. а҃. хвалословесьникꙑ: —
вьсѧчьскꙑмъ вл҃дка. насъ ради пострада...
на дрѣвѣ въздвигоша тѧ х҃е...
тꙑ блаженꙑи к҃рсте х҃въ...
прѣсющьствьное б҃жьство. въ три лица чътꙋ...
ѩже небесъ вꙑшъши соущи...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. глⷭ҇а. е҃. ірⷭ҇мо. исаиѧ ликꙋ: —
л.91б окамѣнѣвъшѫ. омраченіемь д҃шю мою...
самъ себе въвьргохъ. въ глоубинꙑ грѣховьнꙑѧ...
благъ сꙑ г҃и. и сладъкъ ѩко съдѣтель...

прѣстаꙗ влдчце. надѣꙗние мое и прибѣжище...
ирмо. гла. а. тѧ юже видѣ моисı: —
тѧ ѹбо безаконьници хе. облачаахꙋ рꙋгающе сѧ...
тѧ ѹбо слнце видѣвъ. стражѹща на крстѣ...
твои спсьнъı. крьстъ...
л.92а свѣтъ и жизнь. всѣмъ съдѣтель...
тѧ юже двдъ поıаше...

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.44а в сѫ: г: не: четворопѣ: г: и: д: пѣ: ѕ: ѡдрьжима
приими мде. грѣхьми многы...
нинѣ тръжьство мнкь. снидѣм сѧ...
бжествьноѫ ражегьше сѧ. любовиѫ хвоѫ...
огнѣ ни меча ни смрти. не ꙋстрашьше сѧ...
свободы вь мртвыхь. ꙗко сыи начѧлни живототꙋ и смрти...
ирм: тьже: ѡдрьжима: —
С е тръжьство мнкь сьтцѣм сѧ...
Б рани меча и смрти. славни не ꙋстрашьше сѧ...
л. 44б [Л] — — — — — — — — — — — — — — — (вь мѣст[ѣ] зла[чнѣ])..
[Р а]у сѧ прстаꙗ бгомти...
пѣ: з. англамь ѿрокыи. изо ѡгнѣ спь...
честныихь мнкь ꙗвлеи па...
не сльжем ти. ни ѿврьжем сѧ хе...
мнчскы лнкь. бговѣнчаемы. рабы своѫ спобн...
жизнодавче. црю бесмртныи...
паче вины родиши...
ирмо: тъже: англамь ѿрокы: —
Ꙗ ко пищѫ сти мѫкы приемасте...
Т врьди стльпи есте. вѣрѣ хвѣ вы...
Ѫ же избраль еси мде ги...

л.45^{а} [С] — — — — — — — — — — впием ти ч҃ста...

пⷭ҇ѣ: (. . . . . . .) помани ны х҃е спⷭ҇е: —

пламеньныиѫ мѫкы прѣтрьпѣвше...

б҃говоиньскы пльк мⷱ҇нкь...

ст҃рстрпць мⷧ҇твами рабы своѫ. поклонити сѧ...

раⷥ҇рѹшеи дрьжавѫ см҃ртнѫѫ...

ты д҃воѫ м҃ти ꙗви сѧ...

ирⷭ҇мо: иⷩ҇: вьсѣмь тв҃рца и сп҃са д҃шамь нашимь...

Є лико мѫкь на земи прѣстраⷭ҇сте...

С т҃и вси мⷱ҇ници. б҃а сп҃са за ны мⷧ҇те...

Л юбими б҃гомь с҃ти...

О хвалѧщиихь тѧ ч҃ста. б҃це прѣпѣтаꙗ...

л.45^{б} — — — — — ѫже ѡсѣни д҃хь прс҃т[ы] — — —...

мⷱ҇нкь памѧⷮ҇. чтѣмь вѣрнии...

вашего мѫжьства. ꙃвѣрие ѹжасѫ сѧ...

мⷧ҇твьници мирѹ. ст҃рстрпци х҃ви...

идеже истѣкаеть. источникь живота...

кланѣѫ сѧ и славлѣѫ. ѡ҃ца и с҃на и с҃тго д҃ха...

раⷣ҇ѹ сѧ с҃таꙗ двⷭ҇ри. ѿврьста б҃ѹ единомѹ...

ирⷭ҇мо: иⷩ҇ь: величим тѧ м҃трь сѫщѫ

В еличаемь вы. ст҃рстрпци с҃ти...

Ꙗ ко на тѹⷤ҇имь тѣлесе мⷱ҇ници...

И а мѣсто идеже просвѣщаѫть...

л. 46^{а} [Н] — — — — — — — — проповѣдаемь. присн҃одво...

Тип Б

З. III ь 18

л.105^{а} четворопⷭ҇ѣ. гⷭ҇л. и҃. пⷭ҇ѣ. ѕ҃. ирⷭ҇м. одрьжима ме

мл҃осрьде. прѣмногыми грѣхы...

и҃ниꙗ трьжьство мⷱ҇никь сьнидѣмь се...

б҃жьствьною раже҇гьше се любовию хⷭ҇вою...

огниꙗ и смрьти и м'ча не ѹстрашьше се...

свободь из мрьтвиихь. ꙗко сьи начел'никь...

тыи троице бж҃иꙗ искони ѥдина...
оть корѣне твоѥго вьсиꙗ цвѣть жизьни...
пѣⷭнь. з҃. ірмоⷭ. ан҃гломь ѡтрокы сп҃сь...
л.105б чⷭтьныхь мⷱникь паметь ꙗвлен..
не сльжем' ти ни ѿврьжем' се хⷭе...
мⷱникь ликь бг҃овѣн'чаѥмыи...
животоудавьче цⷭрю бесмрьтьны...
вь три лица ѥдино соущьство поѥмь...
паче выни рожⷣьши. всѣмь виноу соущаго...
пѣⷭнь. и҃. ірмоⷭ. прѣпоⷣбни ѡтроци твои. вь пещь
вьврьжени поꙗхоу...
пламеньныѥ моукы прѣтрьпѣвьше...
бл҃говоньство плькь мⷱеникь. побѣжⷣь всакоу льсть...
стⷭтрпьць мл҃твами рабы своѥ поклонити...
раⷣзроуши дрьжавоу сьмрьтьноую. вьстаниѥмь си...
сь сн҃омь ѡц҃оу поклонимь се...
ты дв҃о мт҃и рожⷣьши безь моужа...
пѣⷭ. ѳ҃. ірмоⷭ.
вьзвеличимь те вьси мт҃и хⷭа б҃а...
мⷱникь памеⷮ почтѣмь вѣрьнии...
л.106а вашего моужьства оужасоу се звѣрниѥ ѕѣло...
мл҃твьници за мырь страстотрьп'ци хⷭви...
ідѣже истѣкаⷮѥ источьникь живота...
кланꙗю се и славлю ѡц҃а и сн҃а и ст҃аго дх҃а...
рⷤауи се ст҃аꙗ дв҃ри ѿврьста...

НББ 645

пѣⷭ. ѕ҃. ірмоⷭ. одрьжима ме прими млⷭрде...
н҃иниꙗ (sic) трⷭьжтво мⷱникь...
бжⷭтвьною раⷣжег' се любовию хⷭвою...
огнꙗ и м'ча и стⷭрти не оустрашисте се...
свобод' сы изь мр҃твыхь...
ты тр҃це прѣсоущ'наꙗ...
ѿ корене твоѥго цвѣⷮ жиз'ни ꙗви се...

инь. ірⷭмⷧ. гⷭл. д҃. приидоу вь гльбиноу морьскꙋю...

Є лико моук.. на земли прѣстрⷣасте стрⷭтп'ци...

в'си ст҃и мⷱци. сп҃са за ны мл҃ите...

Л юбими б҃мь ст҃ии. хⷭа мл҃ите прѣстав'лен'ныѥ..

О хвалещⷯи те чⷭтаꙗ б҃це прѣпѣтаꙗ...

пⷭѣ. и҃ (sic). гⷭл. и҃. агг҃ломь ѿрокы из'ь ωгнꙗ сп҃сь...

чⷭьⷯны мⷱкь ꙗв'леи памⷮе...

не с'лжем' ти ни ѿврьжем' се тебе хⷭе...

мⷱкь ликь бл҃говѣн'чаѥми...

вь трⷯе лицѣхь ѥдино ѥⷭст'во...

паче вины рⷣожьши...

инь. ірⷭмо. гⷭл. д҃. аураамьсци ѿроци дреуле...

С е трⷭьжтво мⷱкь сьт'цѣм' се в'си...

раны и м'ча и см҃рти не оустрашисте се ст҃и...

іже прѣстави млⷭрде ѿ житиꙗ сего...

живот'ны дателю. ц҃рю бесм҃ртны...

Р аⷣуи се чⷭтаꙗ м҃ти д҃во...

пⷭѣ. и҃. гⷭл. и҃. ірⷭмо. б҃гозрач'ныѥ дѣти вь пещи...

пламен'ны моуки прѣтрьпѣв'ше...

бл҃говониьво пⷭаль мⷦⷱкь...

стⷭрпць мл҃твами. раби свои поклоните се...

сь ωц҃емь сн҃ꙋ поклоним' се. и прѣст҃омоу д҃хоу...

ты д҃во м҃ти ꙗви се...

инь ірⷭмо. гⷭл. д҃. прохлаⷣжьшаго прѣⷣже пещь хал'денскоую...

В еличаⷨѥ вась стⷭрп'ци ст҃ии...

Ꙗ ко тоуⷣжими тѣлеси мⷱци стⷭрть приимасте...

вь мⷭѣ идеже прос'вѣщаѥть свⷮѣ лица твоѥго г҃и...

раⷣзроушивы дрьжавоу сьм҃ртноую...

И зⷭвѣно в'си б҃цоу те проповѣдаѥмь...

пⷭѣ. ѳ҃. гⷭл. и҃. ірⷭмо. вьзвеличим' те м҃тре хⷭа б҃а...

мⷱкь памⷮе почтемь вѣр'ни...

вашего моуⷭжьва. з'вѣриѥ оужасноуше се зѣло...

ма҃твьници мирȣ стⷭ҇рпци хⷭ҇ви...

идеже истѣкаѥть источ'никь живота хⷭ҇е б҃е...

ра̂ѹи се ста҃ꙗ д'ври...

нинь. ірмⷭ҇о. гⷭ҇л. д҃. ѥѹга оѹбо недоѹгомь оѹслышаниꙗ...

Ꙗ ко пищоѹ ст҃и приимасте...

Т вьрди ст'льпи вѣрѣ хⷭ҇вѣ...

іже из'бралъ ѥси матⷭ҇иве г҃и...

прⷱ҇ѣнал'ноѥ ѥⷭ҇ст'во. ѡ҃че и с҃не и д҃ше...

С҃ ь аггло (sic) вьпиѥм' ти д҃во чⷭ҇таꙗ...

Тип В

Орб.

л.79ª четворопⷭ҇ѣ. гⷭ҇. д҃. пⷭ҇ѣ. ꙅ҃. еⷭ҇р. придохь вь глѫбинѫ морьскѫ..

Є лико мѫкь наземи пострадасте мⷱ҇ци...

С҃ ты вси мⷱ҇ци. б҃а и с҃пса за ны ȣмли҃те...

Л юбими б҃мь с҃ты...

О хвалѧщих' тѧ чⷭ҇таа б҃це. д҃во прѣпѣтаа...

ермⷭ҇. гⷭ҇. и҃. одрьжима мѧ прими млрⷭ҇де...

ни҃ѣ трьжьство мⷱ҇кь снидѣм' сѧ...

б҃жьноѫ любовиѧ хв҃оѫ раждегьше сѧ...

огнѣ и меча не ȣстрашисте сѧ...

л.79б свободи из мр҃твыхь. ꙗко сы нач ал'никь...

ты тр҃це искони едина...

ѿ корене твоѥго вьсиꙗ цвѣть и жизнь...

пⷭ҇ѣ. з҃. гⷭ҇. д҃. ермⷭ҇о. аврамьскы дрⷭ҇ев'ле. вь вавилонѣ...

С е трⷭ҇ьжво мⷱ҇кь. стечем сѧ в'си...

Б ранне меча и смр҃ти...

иже прѣставилъ еси млрⷭ҇де...

Р а̂ѹ сѧ чⷭ҇таа д҃во мт҃и. . .

ермⷭ҇о. нинь. гⷭ҇. и҃. аглом҃ь ѿрокы изь ѡгнѣ с҃псь...

честныхь мⷱ҇кь ꙗвлѣѧ памѧть...

ни сольжем ти ни ѿврьжем сѧ тебе х҃е...

мⷱ҇кь лик҃ь бовѣнчаемь...

живодавче црю бесмр҃тны…
въ три лица бжⷭ҇во славимь…
паче вины рожⷣши…
пѣⷭ҇. и҃. гⷭ҇. д҃. еⷭ҇р прохлаⷣжшаго древе. пещь халденскѫѧ…
В еличаемь вась стⷭ҇рпци ст҃ы…
Ꙗ ко тоуждими тѣлеси мⷱ҇цı…
въ мѣсто идеже просщ҃аеть сѧ…
И звѣстно вси бц҃ѫ проповѣдаемь…
еⷭ҇р. гⷭ҇. и҃. бг҃озрачныѫ дѣти. въ пещи сь ѡгнемь…
пламен'ныѧ мѫкы прѣтрьпѣв'ше…
л.80 бл҃говонньскы пльк мⷱ҇кь…
стⷭ҇рпць мл҃тми. рабы свои поклонити сѧ сⷣпси…
раздроуши дрьжавѫ смр҃тьнѫѧ…
сь сн҃омь ѡц҃оу поклоним сѧ…
ты дв҃о мт҃и ꙗви сѧ…
пѣⷭ҇. ѳ. гⷭ҇. д҃. евга ꙋбо неджгомь ѡслꙋшаниꙗ…
Ꙗ ко пищѫ ст҃ы приимовасте…
Т врьди стльпи вѣрѣ хвⷭ҇ѣ…
иже избраль еси млⷭ҇тиве г҃и…
С ь аг҃ломь дв҃о вьпием ти чⷭ҇та…
еⷭ҇рмо. иⷩ҇. гⷭ҇. и҃. възвеличим тѧ прѣнепорочнѫ мт҃рь…
мⷱ҇кь памѧть почтѣмь вѣрны…
вашего мѫжьства звѣрие ꙋстрашишѫ сѧ зѣло…
мл҃твьници за мирь. стⷭ҇рпци хⷭ҇ви…
идеже есть ꙗко источникъ живота…
кланѣѧ сѧ и славлѧ. ѡц҃а и сн҃а и ст҃го дх҃а…
рⷣаꙋ сѧ д'ври ѿврьста бо҃у…

Тип Г

Тип. 137

л.92ª въ сꙋбот҃ꙋ. г. недѣле. четврьопѣна. пѣⷭ҇. ѕⷭ҇. гл҃а. иⷭ҇. ірⷭ҇мо.
одрьжима мѧ приими мѧ мⷭ҇лсрьде…
нъıнѣ тържъство мⷱ҇никъ. сънидемъ сѧ…
бж҃ьствьною раждегъше сѧ. любъвию хв҃ою…

огнꙗ ни меча ни съмрьти. не оустрашъше сꙗ...
свободъ сꙑи въ мьр҆твꙑхъ...
л.92б тꙗ троице прѣсющънаꙗ...
отъ корене въсиꙗ твоѥго. цвѣтъ жизни...
пѣⷭ҇. з. ірмоⷭ҇. агг҃ломъ ѡтрокꙑ отъ пла :—
чъстьнꙑхъ мч҃никъ. ꙗвлии памꙗть...
не сълъ҆жемъ ти. ни отъврьжемъ сꙗ х҃е...
мниⷱ҇ъскꙑ ликъ. бов҃ѣньчаѥмꙑ раби своꙗ съподоби...
животоудавьче. црⷭ҇ю бесъмрьтьнꙑи...
въ трехъ лицихъ. ѥдино ѥстьство чътемъ...
паче винꙑ рожъши...
пѣⷭ҇. и҃. ірмоⷭ҇. возрачънꙑꙗ дѣти въ пещи...
л.93а пламеньнꙑꙗ мꙋкꙑ прѣтрьпѣвъше...
страстотьр҆пьць млⷭ҇твами рабꙑ своꙗ...
раздоушивъ (sic) дьр҆жавоу съмьр҆тьноую...
съ ѿ҃цъмь с҃ноу покланꙗѥмъ сꙗ...
тꙑ д҃вою м҃ти ꙗви сꙗ...
пѣⷭ҇. ѳ҃. ірмоⷭ҇. възвеличимъ тꙗ непор :—
м҃чничъникъ памꙗть. почътѣмъ вѣрьнии...
вашего моужъства. звѣриѥ оужасоша сꙗ...
млⷭ҇твьници мироу. страстотьр҆пьци х҃ви...
идеже истѣкають. источьници живота...
л.93б кланꙗю сꙗ и славлю. о҃ца и с҃на и ст҃го д҃ха...
радоуи сꙗ с҃таꙗ дьври отъвьр҆ста. боу...

ПОНЕДЕЛНИК, IV СЕДМИЦА

Тип А

	Бит.	Жер. (НБКМ 574)
л.50а	в поⷭ҇: д҃: неⷯ҇: тропⷭ҇ѣ:	трⷪ҇ь. глⷭ҇а. в. пⷭ҇ѣ. а҃. ірмоⷭ҇.
	глⷭ҇: в҃: пⷭ҇ѣ: а҃: въ глѫбинѣ	вь глѫбинѣ потопи
	потопи древле...	древле...
	поціение ꙗко ч҃стаꙗ	поціение ꙗко чⷭ҇та
	невѣста...	нев'ѣста...
л.50б	— - - — [про] свѣщаж	постнꙑи крⷭ҇ть х҃вь...

	постащихъ [сѧ] ѕѣло...	
	придѣте сѹгѹбо скоро браⷮе...	прїⷣте ѹбо скоро братие...
	пища б҃гатааго д҃шѫ. пламеневи прѣⷮдась...	пища богатаго д҃ше. пламеневи прѣда (ст)...
	прѣвышьши ѩви сѧ ч҃ста...	превышьши ѩви сѧ ч҃стаа...
	ирмоⷭ: ин: глⷭ: г҃: прѣдѣлимое море: —	и. ірмоⷭ. глⷭ. г҃. прѣдѣлѣемое море...
	Х олюбци вси н҃нѣ придѣте...	Х олюбци вси н҃нѣ приⷣте...
	Р жцѣ на немже прострьль еси...	Р жцѣ на немже прострѣлъ еси...
л.51а	[С] — — — (е) мѣднаго змеѩ....	С мрътни избавени бываахѫ...
	Т ѧ вⷭи славимь б҃це...	Т ѧ вси славимь б҃це...
	пѣⷭ. и҃. въ пещь ѡгньнѫ с дѣтьми евреискамі...	пѣⷭ. и҃. ірмоⷭ. сьшеⷣшаго въ пещь ѡгньнѫ съ дѣтми...
	велика слава х҃ва пресв҃щенны крⷭть...	велика слава хⷭва. прѣсщ҃ны крⷭть...
	щедротами мⷧстиве. сп҃сажи мира...	щеⷣротами млⷭтиве. сп҃саж б҃е мира...
	пощениемь винномь. и сльзами мⷧтвы. придѣте...	п [ощен] іемь вин'нымь и сльзами м҃лтвы. прⷣте — — —
	се врѣмѧ б҃лгоприѫтно. и д҃нь истинноѫ...	— — — — — — — — — — — —
л.51б	ирмоⷭ: ин: глⷭ — — слѹжити б҃ѹ живѹ еже вавилонѣ дѣт — — —	— — — — — — — — — — — —
	А дамь дрѣвомь х҃е...	— — — — — — — — — — — —
	Ж езль силы ты крⷭте с҃ты...	— — — — — — — — — — — —
	Є стство моеѫ д҃шѫ...	— — — — — — — — — — — —
	П р҃ѣсте свѣтилниче...	— — — — — — — — — — — —
	пѣⷭ: ѳ҃: глⷭ: в҃: ѩже прѣⷤже слнца деньница....	— — — — — — — — — — — —
л.52а	— — — — — —ащиⷯ сѧ и въ постѣ пожщѫѫ...	— — — — — — — — — — — —

придѣте сь страхомь. постомь — — — — — — — — — — — —

и м҃твѫ...

п[ридѣте] ѹѡрѫжим сѧ. пост҃мь — — — — — — — — — — — —

и м҃твѫ...

похоти ѹстрашаеть. постомь — — — — — — — — — — — —

ѿгонить...

свѣ҃ намь д҃во. не тебе паче — — — — — — — — — — — —

естеств҃ х҃ь всиꙗ...

ирмо҃: ии҃: гл҃: г҃: кѫпинѫ и — — — — — — — — — — — —

ѡгнемь прописанѫ в синаи...

л.52б[0] — — — (...) нами г҃нь пѣ҃ми — — — — — — — — — — — —

чтѫще...

И з҃лю б҃еи. пристѫпите вси — — — — — — — — — — — —

вѣрно поклоним сѧ...

Т ѧ сѫдиѫ вѣдѣ страшна... — — — — — — — — — — — —

Є гоже роди д҃ва... — — — — — — — — — — — —

Тип Б

Шаф.

л.47а триѡ҃. гл҃. и҃. д҃. пѣ҃. а҃. въѡрѫжена фараѡна...

свѣтоносномꙋ к҃рстꙋ покланѣѫще сѧ...

л.47б пощениемъ б҃лгодѣти ѡчицꙗѭще сѧ...

прѣстѫпление б҃ы сьвѣтомъ...

при к҃рстѣ твои҃м г҃и стоѫщи браконенскꙋсиаа...

ермо҃. и҃. г҃. г҃. поѥмъ г҃ви створшомꙋ чюдеса дивнаѩ...

недѣлѣ с҃таꙗ свѣ҃тоносиаꙗ си...

крьстꙋ твоемꙋ х҃е. прѣдъсланиѥ творѧще...

въ пꙋстыни мѣдиѫ змиѫ. наꙋчени видѣшѫ...

троице єдино сѫщъствомъ поема...

л.48а поем тѧ б҃це д҃вице...

пѣ҃. и҃. г҃. д҃. седмъ сед:—

ꙗдовитыми страстми. д҃шѫ и срь҃цꙋ ꙋꙗзвение приѡбрѣть г҃и...

на горѣ древле тѧ мѡси проѡбразова...

ѡть страсти рѣѫ сѧ. ѿ врага запинаемъ...

болѣзньно стенѧщи матерскы въскричѫщи...

ермо҃. н҃. г҃. г҃. агг҃льми немлъчно. въ вышнихь славима б҃а...
вь цр҃кви прѣ҃ложена кр҃ста хв҃а видаще...
побѣдоносны въ бра҃не. небо тебе показа...
л.48б пость прѣполовлъше. б҃лагодръзаимъ д҃хомъ...
ѡ҃ца и с҃на славлѧ. и д҃ха с҃таго пож...
б҃це молить тѧ прѣдътеча сь оучен҃икъı...
пѣ҃. ѳ҃. г҃. н҃. ꙋстраши сѧ въсѣкъ слоѹ҃...
на вноѹка древле иѧковъ. б҃ловениемь проѡбразова твои чест-
нъı крсть...
постом(ь) и водоѫ вѣрни. ѡчищаѫще д҃шѫ и срдце...
сѫдиѫ тѧ вѣдѧще страшна...
агньца древле агница видѣвши на дрѣвѣ...
ермо҃. н҃. г҃. г҃. на синаисцѣи горѣ. видѣв тѧ в
кѫпинѣ мои...
л.49а на мѣстѣ на немже стоꙗстѣ нозѣ влꙑ҃кꙑ и б҃а...
на земи живѫщеи пристѫпите...
б҃лагодѣтнѫѫ пѣ҃нь принесѣмь боѹ҃ вси люде...
сѫщьство едино есть непрѣсѣкаема прѣб҃жествна троица...
ⱉ
ⱁⱃⱁⱍⱔ ⱃⰰⰶⰴⰰⱔⱋⰻ ⰱⰵⰸ ⰿⱔⰶⰰ...
〈ѻ҃рочѫ раждаѫщи без мѫжа〉

Тип В

Орб.

л.84а трио҃. г҃. н҃. пѣ҃. а҃. ер҃м. вьѡрѫжена фараѡна погрѫзи...
свѣтоносномꙋ ти кр҃тоѹ поклоним сѧ...
поще҃ниемь б҃лги ѡчищаѫще сѧ...
прѣстѫпление бы҃ свѣтомь зимниомь...
ꙋ кр҃та твоего г҃и. стоѫще бракоѹнеискꙋснаа...
ер҃м. г҃. г҃. поемь г҃ви вь мори чрьмнѣмь.
створшем дивнаа чюдеса...
недѣлѣ с҃таа и свѣтоносна сии...
кр҃тоѹ твоемь покланѣем' сѧ х҃е...
вь пꙋстыни древле мѣдиѫ з'миѫ. наꙋчени видѣвше...
тр҃цѫ единосѫщнѫ поемь...

по͏ем тѧ дв҃о чⷭ҇таа бц҃е...
пⷭ҇ѣ. и҃. єⷭ҇рм. гⷭ҇. и҃. седмь седмицеѫ пещь хальденс’кѫ...
ꙗдовитими стⷭ҇ртьми дш҃и и ср҃цоу...
л.84б на горѣ древле тѧ моси проѡбразова...
ѿ стⷭ҇рти рѣѫ сѧ. ѿ врагь запинаємь...
болѣзнина стенѧщи. мт҃рьскы кричѧщи...
єⷭ҇рм. инь. гⷭ҇. г҃. аг҃лы немльчно вь вышнихь славима б҃а...
вь цр҃кви прⷣѣложена крⷭ҇та х҃ва видѧщє...
побѣдоносны вь бранехь. небо тебе показа...
пость прѣполовивше. бл҃год’рьзаемь д҃хомь...
о҃ца и с҃на славлѧ. и д҃ха стг҃о поѫ...
б҃ца м҃лить тѧ. и прⷣчѣ сь ꙋченикы...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. и҃. єⷭ҇р. ꙋстраши сѧ всⷮѣ слоухь...
внꙋкы древе иꙗковь. блⷭ҇вениемь проѡбразова...
постомь и водоѫ вѣрны. ѡчищаѫще д҃шѫ и ср҃це...
сѫдиѧ тѧ видѧ страш’на...
аг҃ли архг҃ли. прр҃ци коупно сь апⷭ҇лы...
л.85а єⷭ҇рм. гⷭ҇. г҃. на синаистѣи горѣ видѣ тѧ...
на мѣстѣ идеже стоꙗстѣ нозѣ влⷣкы и б҃а...
на земи живѫщеи. пристѫпите постомь чисти...
бⷣлгтиѧ пⷭ҇ѣ принесѣмь б҃оу в’си людие...
сѫщьство єдино єсть непрѣсѣкаємо...
ѿрочѧ раждаѫщѫ дв҃ѫ кто слыша...

Тип Г

Тип. 137

л.98а трⷭ҇ьпѣ. въ понⷮе. д҃. неⷮ глⷭ҇а. и҃. пⷭ҇ѣ. а҃. ірмⷭ҇о. въорѫжена фара:—
свѣтоносьное кр҃ста поклонѥние. всоудѫ просвѣщаѥть...
пощѥниемь бл҃гдѣти очищающе сѧ...
прѣстоупление бⷭ҇ꙑ съвѣтомь змииномь...
оу кр҃ста твоѥго стоꙗщи г҃и...
л.98б ірмⷭ҇о. инъ. глⷭ҇а. г҃. поимь г҃ь и сътворь:—
недѣлѧ ст҃аꙗ. и свѣтоносьнаѧ си...
кр҃стоу твоѥмоу вси. кланѧѥмъ сѧ х҃е...

въ поустꙑни древле. мѣданоую змию...
троице ѥдина. соуществъмь поѥма...
поѥмъ тѧ дв҃о. бц҃е чиста...
л.99а пⷮѣ. н҃. гⷮла. н҃. ірмⷮо. сед'мь сед'мицею пещъ: —
ѩдовитомъ стⷮрами. дш҃и ми и ср҃дцю. оуѧзвениѥ приобр҃ѣтъ ги...
на горѣ древле тѧ. моисии проѡбразова...
отъ страсти рѣю сѧ...
болѣзньно стонющи. мт҃рьскꙑ въскричащи...
іⷮрмо. инъ. гⷮла. г҃. анг҃лъми немълчъ: —
въ цр҃кви прѣдложена. кр҃ста хв҃а видѧще...
побѣдоносьнꙑи въ браньхъ. нб҃о тѧ показа...
л.99б постъ прѣполовльше. благодьр'заниⷨмъ дх҃омь...
оц҃а ст҃а славлю...
бц҃а молить тѧ. и прѣдътеча съ апⷮлꙑ...
пⷮѣ. ѳ҃. гⷮла. н҃ ірмⷮо. оустраши: —
вънoукꙑ древле иіакова...
постомь водою вѣрьнии. очищающе дш҃ѫ и ср҃дьца...
соудию тѧ вѣдѣ страшъна...
анг҃ли и арханьгли. пр҃роци коуп'но и апⷮли...
л.100а іⷮрмо. инъ. гⷮла. г҃. на синаистѣи горѣ: —
на мѣстѣ на немьже стоѩста нозѣ...
на земли живѫщии приистоупите...
бл҃гдѣтнѫѭ пⷮѣ принесѣмъ...
соущьство ѥдино ѥсть непрѣсѣкаѥмо...
отрочѧ раждающиѫ дв҃ою...

ВТОРНИК, IV СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.53а (пⷮѣ): н҃: (гⷮ)л: нⷮ: в҃: єгоже вои нб҃сни славѧть...
— — — — — — [крⷮ] ть прѣдлагаєт сѧ...
ѡ ст҃ое дрѣво ѡ бж҃иꙗ побѣдо...
єⷤга пощениє. самь(ѱс) она оукрѣпи...

пощениемь древле иѡань разрⷣѣши. неплодиѩ сьѫзь...
ц҃рство х҃во ѿврьзе сѧ...
ирⷭ҇мо: иⷭ҇и: гⷭ҇л: и҃: — — — [сь] дрьжѫи земѧ. тѧ
по [еть] — — — — лꙋна славить...

л.53б В ода жива сѫщи х҃е...

И стлѣние ч҃лвци. ѡбрѣтомь...

Т ѧ крⷭ҇те славны. ѡбразова иѩковь...

Є же добрѣ дѣѩние. и еже вь похвалѫ...

пⷭ҇ѣ: ѳ҃: гⷭ҇л: ѕ҃: бесѣменно зачѫтие ти...

л.54а — — — — (спо̂би живо) — — — а — — — ѣти. ѩко маⷣда...

— — — — — —ь с҃тымь. прьваѩ и послѣ — — —..

постащѫ сѧ любовиѫ...
оума прѣсвѣтлѣиша. творить вздрьжание...
гⷭ҇ла ти приносимь анг҃лскы ч҃стаѩ...
ирⷭ҇мо: иⷭ҇и: гⷭ҇л: иⷭ҇: д҃: блгⷭ҇вень г҃ь б҃ь изл҃евь...

л.54б Д рѣв (оу) крⷭ҇тиꙋ дⷭ҇не покл[онимь сѧ]...
Р ѣкы слезь дарꙋи ми...
Ѩ ко прѣмногыхь грѣхь. пленницами...
В кⷣо ты г҃и. сп҃си мѧ...
О рѫжие проиде ср҃це мое...

Тип Б

Шаф.

л.50а трⷣиѡ. гⷭ҇. иⷭ҇. (д҃) пⷭ҇ѣ. в҃. вⷣите видите. ѩко азь есмъ
б҃ъ вашь. иже прѣжⷣе вѣкь рожⷣен сѧ. . .
посрⷣѣ твари ты тръпѣ крⷭ҇ъ. . .
жезлъ силѣ проѡбразить моиси. . .
кто не рыдаеть тебе кто не плачеть сѧ тебе. . .
плътиѫ бывшааго неизмѣньнаго х҃а. . .
ирⷭ҇мо. тъжⷣе. вⷣите вⷣите ѩ: —
велеи еси г҃и прѣмилостиве. . .
л.50б б҃жествъна сѣданиѩ. ѩко ѡгнь носѧ кр҃сть х҃въ. . .
ты раи насажⷣъ. оумръщвьши древле. . .
прѣсвръшена едина прѣб҃жествъна триѵпостасна. . .

неизрⷱеное чюⷣ. рожⷣъства ти мати дв҃о. .
пⷭѣ. и҃. покрываѫ водами прѣвыспрънѣꙗ своꙗ. . .
блъстѧща сѧ видѧще паче слнечныхъ лючъ. . .
вода жива неимѣньна. вѣчныѫ жизни.. ты еси б҃е. . .
сьставлѣемо ѡснованиꙗ въсеѫ земѧ. . .
л.51а разоумно ꙗко ст҃ынѧ всѣ҃хь б҃а. . .
ерⷭмо. иⷢ. агг҃ли на неб҃сехъ на прѣстолѣ славимааго б҃а. . .
грѣдѣте людие видие видимъ. живоносное дрѣво. . .
о пр҃ѣстое дрѣво б҃жиа побѣдо. . .
егⷣа пощение самѱона оукрѣпи. . .
единъ оубо въ троици. . .
пⷭѣ. ѳ҃. блⷭовенъ г҃ь б҃ь из҃левь. вздвигнѫвъ рогъ сп҃сениꙗ. . .
блⷭовень г҃ь б҃ь из҃левъ. кръстомъ си раздрѣши. . .
л.51б ѫзами задавлѣѫ сѧ. . .
фарисеѡвоу вьздѣниоу оуподобивь сѧ злѣ (следва изтрит глаголически текст).
(изтрит глаголически текст). ѣкоже свѣсть створивъ д҃во с тобоѫ. . .
ерⷭм. (ть)жⷣе. блⷭнь г҃ь б҃ь излевъ вьздвигнѫвы рогъ нашь на: —
блⷭнь г҃ь б҃ь из҃левь еже дрѣво животворѧщи. . .
ц҃рковнаѣ похвала. ты еси честьны крⷭьте. . .
манасиѣ сп҃сль еси раскаѣвьша сѧ ꙗко б҃ь. . .
троице ст҃аꙗ слава тебѣ. . .
л.52а ѡрѫжие проиде срⷣце мое. . .

Тип В

Орб.

л.86б триⷣѡ. гⷭ. и҃. пⷭѣ. в҃. ермⷭо. видите ꙗко азь б҃ь вашь. иже из҃лѣ скозѣ. . .
по срѣдѣ твари ты прѣтрьпѣвь на крⷭтѣ. . .
жезль силы проѡбразы моиси. . .
кто не рыдаеть тебе. . .
л.87а пльтнѧ бывшаго. неизмѣн'но х҃а б҃а. . .
ермⷭо. инь. гⷭ. иⷭ. г҃. ѳеѡⷣр. видите видите. ꙗко азь есмъ б҃ь. вь мори чрьмнѣмъ. . .
велеи еси г҃и прѣмлⷭтивь. . .
бжⷭвьна сьдѣꙗниꙗ. ꙗко ѡг'нь носѧ крⷭть х҃вь. . .

ты раи насаждь. . .
прѣсьврьшена єдина. прѣбжвьна тⷭ҇риѹпостасна. . .
неизречен'ное чюдо. рожⷭ҇ва твоего дв҃о мт҃и. . .
пⷭ҇ѣ. и҃. ерⷭ҇м. гⷭ҇. и҃. покрываѫ водами прѣвыс'прьнѣꙗ своѧ. . .
вода неизмѣн'на вѣчнѫѧ жизнь ты еси бе. . .
сьставлѣѧ ѡснованиемь вьсѧ земѧ ꙗко бь҃. . .
разѹмно ꙗко ст҃ына. . .
ерⷭ҇м. гⷭ҇. з҃. агл҃ы немльч'но. вь вышнихь силахь. . .
грѧдѣте видимь людие. живоносное дрѣво. . .
о прⷭ҇ѣчтое дрѣво. бн҃ꙗ побѣдо. . .
л.87б егда пощение сам'сона ѹкрѣпи. . .
єдинь бь҃ ѹбо вь҃ три лица. . .
єдина безь истлѣниꙗ родила еси. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ерⷭ҇м. гⷭ҇. и҃. блⷭ҇вень гь҃ бь҃ изл҃вь. вьз'двигьнѫвы рогь
сп҃сениꙗ н҃шего. . .
блⷭ҇вень гь҃ бь҃ изл҃вь. крⷭ҇том' си раздрѹши клѫтвѫ. . .
ѭзами задазлѣѧ сѧ. бечис'льнами моими злобамі. . .
фарисеѡвѹ з'ло вьздыханию ѹподобих' сѧ. . .
роди тѧ вси бл҃жѫть чⷭ҇таа. . .
ерⷭ҇м. гⷭ҇. з҃. блⷭ҇вни гь҃ бь҃ изл҃вь. иже дрѣво. . .
цр҃квнаа похвало. ты еси честны крⷭ҇те. . .
манасиꙗ раскаꙗвша сѧ спасль еси ꙗко бь҃. . .
тр҃це ст҃а слава тебѣ. . .
л.88а орѫжие проиде ср҃це мое. . .

Тип Г

Тип. 137

л.101а трⷭ҇ьпѣ. въ въторьникъ. пⷭ҇ѣ. в҃. глⷭ҇а. и҃. ірⷭ҇мо.
видите видите. ѧко азъ ѥсмь бъ҃:—
посрѣдѣ твари. ты прѣтрьпѣ кр҃стъ. . .
жезлъ силѣ. прообрази сѧ моиси. . .
л.101б к'то не рыдаѥть тебе. . .
плътию бывъшаго неизмѣньно х҃а. . .
ірⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а҃. и. видите видите ꙗко азъ ѥсмь бъ҃ вашъ. иже
дре:—
видите видите ꙗко азъ ѥсмь бъ вашъ. иже
в'селенѣи. кр҃стъ мои подахъ. . .

велии ѥси г҃и. . .
тъіи раи насади. . .
тѧ моиси великъіи. прообразова. . .
л.102а съврьшена ѥдина. прб҃жьствьна триоупостасьна. . .
неиздреченьно чюдо. твоѥго рожьства. . .
пⷭѣ. и҃. глⷭа. и҃. ірⷭмо. покрываіаи вода:—
бл’ьщаща сѧ видѧще. паче сл҃нчъныхъ лꙋчъ. . .
вода жива неизменьна. ты ѥси б҃е. . .
съставльи основаниѧ. вьсеѧ землѧ іако б҃ъ. . .
разоумно іако ст҃ъіню. въ ст҃хъ б҃а. . .
ірⷭмо. инъ. анг҃ли н҃бса. на прѣстолѣ слав:—
грѧдѣте видимъ людие. живоносьное дрѣво. . .
трьвъзлюбленааго кр҃ста. иже троицю образова. . .
л.102б слѣпа родивъша сѧ словомъ отъвьр’зе очи. . .
ѥдинъ оубо б҃ъ въ троици. . .
ѥдина без истълѣниѧ родила ѥси. . .
пⷭѣ. ѳ҃. ірⷭмо. бл҃нъ г҃ь б҃ъ:—
бл҃нъ г҃ь б҃ъ изл҃евъ кр҃стъмь си раздроуши. . .
оузами задавлѧю сѧ. . .
фарисеовꙋ въздѣѩнию. подобивъ сѧ злѣ. . .
роди тѧ вси. блажѧть чистаіа. . .
ірⷭмо тъже:—
бл҃нъ г҃ь б҃ъ изл҃евъ. иже дрѣво животворѧщии крьстъ. прѣдложи намъ. . .
л.103а цр҃квнаіа. похвала. ты ѥси чъстьнъіи крьсте. . .
манасию сп҃слъ ѥси. . .
троице ст҃аѧ слава тебѣ. . .
ороужиѥ проиде ср҃дце мое. . .

СРЯДА, IV СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

/кⷫа: глⷭ: д҃: пⷭѣ: а҃: нрⷭм: ѡⷮврьзѫ ꙋста моꙗ. . .
дрѣво ст҃о. на немже х҃ь распѧт сѧ изволи. . ./

След трета песен на канона:

л.56б нрⷭмо: ин: глⷭ: в҃: оу — — — бож г҃и дрѣвомь. . .
честны крⷭть х҃вь всиꙗ. . .

очистимь д҃шѫ. и ꙋмь и тѣлеса постомь. . .

припадаѫ и покланѣѫ сѧ х҃е вко. . .

призри пр҃ѣчистаꙗ бл҃голюбице. . .

ирⷭмо: (ии): глⷭ: а҃: грѧдѣте пиво пи:—

С е днⷭе крⷭть лежить. . .

[Є] — — — — — — — — — — — — — —

л.57а [Д] — — — — — — [п]рѣдле[жить] — — —

[прѣдпоси]лаѫ. просвѣща(ѫ). . .

[И] — — — [зрѧ]щи сп҃се. приснодваꙗ м҃ти — — . . .

След осма песен на канона:

л.59б пѣⷭ: глⷭ: в҃: вь кѫ(пи)[иѫ] — — — д҃вческое. . .

се приходить нн҃ѣ. крⷭть. . .

тричѫстны крⷭть. четврѣконечна мира ѡблиста. . .

раскаꙗниꙗ врѣмѧ. . .

ѡ д҃вцѫ б҃гꙋ. придѣте вси вь вѣрѣ поконим сѧ. . .

ирⷭмо: ии: глⷭ: а҃: сеи бо наречены ст҃ы:—

С лава вѣрнымь есть ст҃ы похвала. . .

К р҃сте четворочѫстны х҃вь ст҃е. . .

л.60а [Р] — — (. . .) — [прообра]зꙋѫще. ꙋмна амали[ка] — — . . .

[Н] — — — — стаꙗ д҃вце. не ꙗви сѧ. . .

След девета песен на канона:

л.60б ирⷭ[мо] — — — прѣестествьно пльт — — —
ѫтробѣ. . .

вкꙋшениемь дрѣва адамь. . .

вьздрьжаниꙗ врѣмѧ. и подвигь спⷭение. . .

поклоним сѧ крⷭтꙋ. . .

приеметь х҃ь. постѧщѫѫ сѧ добрѣ. . .

ч҃ста раждаеши. д҃ваꙗ же дониши. . .

ирⷭмо: ии: глⷭ: а҃: свѣти сѧ свѣти сѧ:—

Ж ивоносень крⷭть. се х҃ь приходить. . .

л.61а [И] — — — — (ист)очи ми. прободе[ныхь]. .

[О] — — — [ц҃р]ско и застѫпе. . .

[Є] — — — — [видѣ]ше б҃це с҃на с҃и. . .

Тип Б

Шаф.

/въ срѣⷣ каⷩ. гл҃. д҃. пѣ҃. а҃. ѡⷮврѣзь оуста моꙗ:—
дрѣвоу ст҃омоу на немже х҃ъ прострѣ длани. . ./

След трета песен на канона:

л.53а трїѡⷣ. г҃. и҃. в҃. ермоу҃. г҃ъ сы въсѣмъ творецъ
зданию. бе страсти. . .

л.53б г҃ъ си всѣмъ б҃ъ и творецъ. срⷣѣ зема на кр҃ъ вꙁнесе сѧ. . .
ѡчищажще сѧ чювъствиꙗ. постомъ свѣтломъ. . .
мѣсто на немже стоꙗстѣ нозѣ х҃вѣ. . .
прѣчистаа д҃во марие непорочнаа чистаа. . .
ермо҃. и҃. г҃. а҃. ѹтвръди г҃и цръковъ свож. . .
въсплещимъ вьси конци пѣ҃ми. . .
прѣдлагаеть сѧ днесъ радость живоноснаа. . .
грѧды прикоснжти сѧ тебѣ. живоносны кр҃сте. . .
л.54а трилично сжщьство б҃же ѡ҃че и с҃не и д҃ше с҃ты. . .
пожть тѧ чини аглъсти. б҃ловена б҃це д҃во. . .

След осма песен на канона:

л.55б трїѡⷣ. г҃. и҃. в҃. пѣ҃. и҃. по законѣ ѡ҃чи:—
распеньшоу ти сѧ срⷣѣ зема волеж. . .
радость знамениа ѡржжие непобѣдимое. . .
л.56а стенѧ и плачж и рыдаж. . .
ѡбрази сѧ кжпина таинъства. . .
ермо҃. и҃. г҃. а҃. се оубо нарень с҃ты д҃нъ. . .
придѣте кр҃ста прѣⷣложена г҃нѣ. . .
си кр҃ъ тричестны великъ. . .
се прѣ҃стое дрѣво почте пророкъ. . .
ѡ҃ца вседрьжителѣ. и сл҃о и д҃ха триживотна. . .
едина зачжть въ чрѣвѣ. сл҃о б҃жие бе сѣмене. . .

След девета песен на канона:

л.56б трипѣ҃. гл҃. ѕ҃. пѣ҃. недооумѣеть всѣкъ жзыкъ. . .
ѥлисеи же древле в ржцѣ секырж вꙁемъ. . .
слнце прѣложи в тмж при распѧтии ти сп҃се. . .
ранами твоими цѣливъ д҃шж мож сти (sic). . .
л.57а красенъ добротож. паче с҃нъ чл҃чьскыхъ. . .

ермоⷭ҇. иⷩ҇. гⷭ҇. а҃. свѣти сѧ свѣти сѧ новы иер҃слиме:—
придѣте свѣтло въси люⷣдие. . .
ѡрѫжие б҃жие ты животоу мⷭ҇емоу еси кръсте. . .
скиⷮ҇пръ побѣда ц҃роу к҃рсть. . .
·троици единои ествомъ пⷪ҇кланѣемъ сѧ. . .
прѣсвѣтлаа гора в нѫже всели сѧ г҃ь. . .

3. IV d 107

/каⷩ҇. глаⷭ҇. д҃. пѣ҃. а. ѥрмⷭ҇у. ѿврьзѫ оуста моѣ:—
дрѣвоу кⷭ҇ртномоу. на немьже хⷭ҇ь прострѣть длани. . ./

След трета песен на канона:

трьпⷭ҇ѣ. ѥрмⷭ҇у. иⷩ҇ гⷭ҇. в҃. ȣтврⷣы наⷭ҇ сь собѫ:—
чⷭ҇ени кⷭ҇рть хⷭ҇вь вьсиꙗ. . .
очⷭ҇тимь ȣмь и д҃шѫ. . .
припаⷣѫ покланⷣѣѫ сѧ ваⷣко хⷭ҇е. . .
призри прⷭ҇чтаꙗ бл҃голюбьца на рѫкоі понесьши. . .
ѥрмⷭ҇у. иⷩ҇. гⷭ҇. а҃. грⷣѧѣте лоⷣие пиво пиемъ:—
С е бо дⷭ҇не кⷭ҇рть лежить. . .
Ѥ лисеи ѡбразова. топорищемь ст҃е секирѫ. . .
Д нⷭ҇е кⷭ҇рть прѣдлежить. . .
Н а кⷭ҇ртѣ зрѧщии д҃ва м҃ти тебе пригвоⷣжена. . .

След осма песен на канона:

ѥрмⷭ҇у. иⷩ҇. гⷭ҇. в҃. вь кѫпинѣ моиси д҃вичьское:—
се приходить н҃нѣ кⷭ҇рть гⷣьски. . .
прѣвьзнесѣмь н҃нѣ кⷭ҇рть гⷣьски. . .
ѡⷮ д҃вицѫ б҃оу. придѣте вси вѣрни поклоним сѧ емоу. . .
ѥрмⷭ҇у. иⷩ҇. гⷭ҇. а҃. се оубо нарⷪ҇ень с҃ти д҃нь ѥдинь:—
С лаⷮ вѣрнимь есть с҃ти. . .
К ⷭ҇рте трьчѫстни хⷭ҇вь с҃те. . .
Р жицѣ распростерь вь поⷭ҇уини. . .
Н на вь женахь с҃таꙗ д҃вца. . .

След девета песен на канона:

ѥрмⷭ҇у. гⷭ҇. в҃. прѣѥстествьна вьпльщение:—
вькоушениемь дрѣва адамь ѡⷮходить б҃а. . .

въздрьжаниѣ врѣмѧ. и подвигь спⷭ҇ениѣ. . .
приⷦ҇емѣть хⷭ҇ь постѧщѫѫ сѧ добрѣ. . .
чⷭ҇таꙗ раⷣжаеши и дв҃оѫ доиши. . .
ѥмⷭ҇рꙋ. иⷦ҇. гⷭ҇. а҃. свѣ свѣⷮти сѧ нови ѥрмⷭ҇е: —
Ж ивотень крⷭ҇ть хⷭ҇вь приходить. . .
И а тебѣ ст҃и крⷭ҇те. жизнь и застѫпникь. . .
О рѫжие цⷭ҇ркое и застѫпь. . .
Є гаⷣ тѧ видѣ бцаⷣ на крⷭ҇тѣ. . .

Тип В

Орб.

/кⷦ҇а. гⷭ҇. д҃. пѣ҃. аⷭ҇. ермⷭ҇. ѡⷮврьзѫ ꙋста моа. . .
дрѣвоу крⷭ҇тно̆м. на нем'же хь҃ прострѣ длани. . ./

След трета песен на канона:

л.89б трⷣиѡ. гⷭ҇. ѕ҃. еⷭ҇р. гь҃ сы всемꙋ зыждитель. . .
гь҃ си всѣмь творець и бь. . .
л.90а очищаѫщие чювьствиꙗ. постомь свѣтломь. . .
мѣсто на нем'же стоꙗстѣ нозѣ хвѣ҃. . .
прⷭ҇ѣчтаа дв҃о мрн҃е непороч'наа. . .
ермⷭ҇о. гⷭ҇. а҃. ꙋтврьди гн҃и црк҃вь своѫ. . .
въсплещѣте вси конци пѣсньми. . .
грѧды прикоснѫти сѧ тебѣ живоносны крⷭ҇те. . .
трис҃лнчное с҃лце. . .
пожт' тѧ чини агг҃льсти. прⷭ҇ѣчтаа. . .

След осма песен на канона:

ерⷭ҇м. гⷭ҇. ѕ҃. по законѣ ѡч҃и. прѣбл҃жени вь вавилонѣ. . .
л.91а распенишꙋ ти сѧ срѣдѣ земѧ волеѫ х҃е б҃е. . .
л.91б радость знамениа. ѡрѫжие непобѣдимо. . .
стенѧ и плачѧ сѧ и рыдаѫ. . .
образь и кѫпинѫ таиньство. . .
ерⷭ҇м. гⷭ҇. а҃. се ꙋбо нарече̄нь ст҃ы дн҃ь. . .
приидѣте прѣд'ложимь крⷭ҇та гн҃ѣ. . .
се крⷭ҇ть на три части велен. . .
оца вседрьжителѣ. слова и дꙋха. . .
една вь чрѣвѣ зачѧть слово. . .

След девета песен на канона:

еⷭр. гⷭ. ѕ҃. недоꙋмѣсть всѣкъ ѫзыкъ. . .
л.92а ѥлисеи древе. в рѫце секырѫ въздвиже. . .
с҃лце лючѧ прѣложи вь т'мѫ. . .
ранами твоими. исцѣли стрⷭти д҃ши моеи. . .
красень добротѫ паче с҃нь чⷭлвѣчь. . .
еⷭр. гⷭ. а҃. свьти сѧ свьти сѧ новы еⷭрлиме. . .
придѣте вси людие свѣтло. . .
орѫжие б҃ие крⷭте. ты животь мои еси. . .
скифтрь побѣдѫ ц҃рю есть. крⷭь твои х҃е. . .
т҃рци единно еⷭство покланѣем' сѧ. . .
трьсвѣтлаа гора. в нѧже вьсели сѧ б҃ь. . .

Тип Г

Тип. 137

/каноⷩ. на прѣполовление поста. к҃рстоу
чъстьномоу. пѣⷭ. а҃. глаⷭ. д҃. ірмоⷭ. отъвьрзѫ ꙋста:—
дрѣво с҃тою на немьже х҃съ пропѧти сѧ изволи. . ./

След канона:

л.106а въ срѣдꙋ. трьпѣⷭ. глаⷭ. ѕ҃. пѣⷭ. г҃. ірмоⷭ. г҃ь съи
в'семꙋ и зижитель б҃ъ:—
г҃ь съи в'семъ и творьцъ б҃ъ. . .
очищающе чювьствнѧ. постомь свѣтломь. . .
л.106б мѣсто на немьже стоꙗста нозѣ х҃вѣ. . .
п҃рчста д҃во марие непорочъна. . .
ірмоⷭ. инъ. глаⷭ. г҃. оутврьди г҃и:—
въсплещете вси. коньци пѣⷭми. . .
прѣдлагаеть сѧ дⷭнь. живоносьна радость. . .
грѧдъіи прикосноуть сѧ тебѣ. . .
трьлоуч'ное с҃лнце трьславьнъіи свѣте. . .
поють тѧ чини англьстии. . .
пѣⷭ. и҃. ірмоⷭ. глаⷭ. ѕ҃. по законѣ очи п҃ре:—
л.107а распеньшꙋю ти сѧ. срѣдѣ землѧ волею. . .
радости знамениꙗ. ороужие непобѣдимо. . .
стоню и плачю и ръідаю. . .
образи коупина таиньство. . .

ірмоⷭ҇. инъ. глаⷭ҇. а҃. се оубо нареченъи ст҃ы:—
придѣте. кр҃ста предложена гн҃ѧ. . .
сꙑи. кр҃стъ трьчѧстьнꙑи великꙑи. . .
се прѣстоѥ дрѣво потъче. . .
л.107б оч҃е в'седьр'жителю и слово и дш҃е. . .
ѥдина въ чрѣвѣ зачатъ слова. . .
пѣⷭ҇. ѳ҃. глаⷭ҇. г҃. ірмоⷭ҇. недооумѣеть всѧ:—
єлисеи же. древле въ рѣцѣ секꙑру. въздвиже дрѣвомъ. . .
сл҃нце лоучѧ. прѣложи въ тьмоу. . .
ранами твоими. ицѣли дш҃и моѥи страсти. . .
красьнъ добротою. паче сн҃ъ чл҃векъ. . .
л.108а ірмоⷭ҇. инъ. глаⷭ҇. а҃. свѣти сѧ. свѣти сѧ ио:—
придѣте свѣтло. в'си людие. . .
ороужие бжиѥ. тꙑ животоу моемоу ѥси кр҃сте. . .
скипетръ побѣда. цⷭ҇рю кр҃стъ. . .
троици лици ѥдиной. и ѥстьствомь покланѧѥмѣ. . .
прѣсвѣтлаꙗ. гора въ нюже въсели сѧ г҃ь. . .

ЧЕТВЪРТЪК, IV СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.62б вⷭ҇ че҃: д҃: неⷮ; трⷭ҇пѣ; гⷭ҇л — — — ѡ҆ дв҃ѫ роⷮжьство ти. . .
проѡбразат сѧ дⷭ҇не. ст҃рсти г҃дскꙑѫ. . .
крⷭ҇томь твоимь сп҃се нашь. . .
гнѣздѧщаго сѧ змиꙗ. . .
наȣчень бⷭ҇ы д҃хомь. . .
л.63а — — — — — — — — — — извѣщаѭ пр҃р[кь]— — — —
слава силѣ твое:—
— — — — — — [п]омощь побѣⷮжаемь — — —. . .
— — — — — — власти не[приꙗзн]ьны. . .
— — — — ж ȣченикꙑ х҃вы. . .
[И с] корене иессѡва жезль ты. . .
[пⷭ҇ѣ]: и҃: гⷭ҇л: в҃: таина прѣславна. . .
крⷭ҇тȣ се поклоньше сѧ. апⷭ҇льстѣи славѣ. . .
въ срѣд(ѫ) дошѥше. постныѫ пѫчины. . .
л.63б ꙗко велие и пр — — — —. . .

г҃ь на прѣстолѣ. . .

ирмо: гла: тa: єдиного цр҃ѣ. безначѧла славы. . .

Ж изни мира ст҃а. источи намь. . .

Є сть се прѣчюдо. исе спсе. . . .

В елеславни апли сти. . .

Ⱑ ⰍⰑⰆⰅ ⰀⰐⰃⰎⰟ ⰄⰂⰑ ⰏⰕⰋ ⰝⰔⰕⰀⰡ ⰓⰀⰄⰑ. . .

(ѣ коже анӕлъ дво мти чстаѣ радо. . .)

л.64а — — — — но ıако бцѫ при — — — ⰂⰅⰎⰋⰝⰋⰏⰟ: —

(величимъ)

— — — — ние. постащим сѧ всѣ. — — —. . .

— — — — носѧ ми. раженыѫ стрѣ — — —. . .

— — — шꙋ сѧ мосею. бжи законь дань бы — — —. . .

— — — и поищьшꙋ сѧ. множьство ѡдаст — — —. . .

мрие бце величиѩ прѣчстаѩ. . .

ирмо: ни: гла: тѧ: прѣпѣтаѩ ты небь вышьшиѩ. . .

Р ѣкы кртꙋ. морскыѫ ѡбразꙋемь. . .

л.64б [N] — — — — — — — — — — — —

Н звѣстиѫ цѣвни[цѫ] — — — . . .

Н зрѧдиѫ прѣстѫ вь мтре[хь] — — — . . .

Тип Б

Шаф.

л.58а триѡ. гл. а. пѣ. д. на бжи стражнщи бгогливꙑ: —

сты прѣдъстоѫщиимь. дароуи намъ благост...

ѡбразъ написаѫ крстны...

бжиемъ крстомъ и раломъ. ѡбнавлѣѫщеземѧ...

мати боу блгаа. оублажи дшѫ моѫ...

л.58б ермо. н. г. тaже. плътное твое пришествие хе...

прѣдлагаеть сѧ прѣсты крсть...

благодѣть твоѩ ѡбразь твоего сада...

благословенаа цѣвница. ты оученикꙑ възгласившиѩ...

єдинѫ тѧ по естьствоу поѫ...

родила еси дво без мѫжа бга...

пѣ. н. г. а. съ оубо наренъ сты: —

раѹи сѧ кресте тричѧстны...

крѣпость стѫжавше постиѫѫ...

ѡ лютѣ мнѣ. что страшное сѫдище ѡно...

ꙗдръ не ѿстѫпль въ ѡч҃и лонѣ сꙑн. роди сѧ...

еⷭрм. инъ. гⷭ. з҃. единⷭго безначѫланаго црѣ сѫща славѣ...

крстоносиѫѫ тѧ недѣлѧ чтемъ...

л.59ª дневенъ гласъ чюдесенъ. цр҃ю вѣчнꙑ...

двонадесѫтнаа цѣвнице цр҃ковнаа...

единосѫщнаа троице прѣс҃таа...

создавшаго адама по ѡбразоу...

пⷭѣ. ф҃. с(о)вѣти (sic) сѧ свѣти сѧ новꙑ и҃рсаме: —

свѣти сѧ свѣти сѧ цр҃кви х҃ва...

основаниа б҃жествꙑнꙑѫ цр҃кви х҃вꙑ...

дръжавоѫ въздръжаниꙗ. с҃ти створи х҃е...

радость приемшиꙗ ѿ арх҃гла...

еⷭрмо. н҃. гⷭл. з҃. тѧ прѣчистѫѫ матеръ дв҃ѫѫ: —

л.59б тꙑ ѡбразоуѫ горкꙑѫ древле водꙑ...

тꙑ непобѣдимомоу цр҃ствию воиномъ сила...

твоимъ ѡгньнꙑмъ вѣщаниемъ апⷭли...

тѧ безначѫлна ѡ҃ца и влⷣкѫ...

тебе прѣславиѫѫ единѫ б҃цѫ...

Тип В

Орб.

л.94ª трⷣиѡ. гⷭ. а҃. пⷭѣ. д҃. еⷭр. на б҃и стражници.

б҃гог҃ливꙑ ан’бакоумь...

с҃тꙑни прⷣѣстоꙗщимь. дарȣи намь блⷣгть...

образь написа крⷭтнꙑ...

б҃немь крⷭто (sic). ꙗко раломь...

м҃ти б҃иꙗ б҃лгаа. ѡб҃лажи д҃шѫ моѫ...

еⷭрмо. инь гⷭ. з҃. пльтьское пришествие твое х҃е...

прⷣѣлагает сѧ с҃тꙑ крⷭть чⷭенꙑ...

б҃огласнаа цѣвнице и пищаль...

единꙗ тѧ по естⷭвоу поѫ...

родилаа еси д҃во безмѫжнаа...

пⷭ҇ѣ. и҃. гⷭ҇. а҃. еⷭ҇р. сы ꙋбо нарече́нь ст҃ы дн҃ь...
раⷣꙋ сѧ крⷭ҇те прѣⷭ҇ченꙑ...
крѣпость пост'нѭ стѧжавьше...
о лютѣ намь. что страшно сѫдище ѡно...
ꙗдрь не ѿстѫпль. вь ѡ'чи лонѣ си...
л.94б еⷭ҇рм. гⷭ҇. з҃. единого безначал'наго. цр҃ѣ х҃а сѫща славѣ...
крⷭ҇тоносиѭ нⷣе. ч'темь...
дневень глась чюдесы цр҃ю вѣчны...
дванадесѧте стрꙋнь. цѣв'нице дх҃овнаа...
единосѫщнаа тр҃це прѣст҃аа...
сьздавшаго адама по ѡбра оу...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. а҃. еⷭ҇рмо. свьти сѧ свьти сѧ новы еⷭ҇рлме...
свьти сѧ цр҃кви х҃ва...
основаниꙗ н҃бсна. бжⷭ҇вьнаа цр҃кви х҃ва...
дрьжавоѫ вьздрьжаниꙗ. ст҃ы крⷭ҇ть створи...
радость прием'ше. ѿ арх҃гла гⷭ҇ла...
еⷭ҇рм. гⷭ҇. з҃. тѧ прѣⷭ҇чтаа мт҃и б҃на дв҃о...
ты ѡбразꙋѫ мерьскыѫ и горкыѫ воды древле...
ты непобѣдимое ѡрѫжие цр҃ьствию...
твоими ѡг'ньными вѣщании апⷭ҇ли...
тѧ без начала ѡц҃а и влⷣкѫ...
тѧ единѫ прѣславнѫ бц҃ѫ...

Тип Г

Тип. 137

л.109а трьпⷭ҇ѣна. въ чⷮе. пⷭ҇ѣ. д҃. гⷭ҇ла. а҃. ірⷭ҇мо. да на бж҃ии
стр҃ажи. боглаголивꙑ: —
ст҃ꙑи прѣдъстоꙗщемъ благодѣть дарꙋи намъ...
обр҃азъ написаꙗ кр҃стьнꙑи...
бж҃иемь кр҃стъмь. ꙗко раломь...
мт҃и бо҃у благаꙗ. оублажи мою дш҃ю...
ірⷭ҇мо. инъ. гⷭ҇ла. з҃. плътьскоѥ пришестви: —
прѣдълагаѥть сѧ пр҃стꙑи кр҃стъ...

благодѣть твоꙗ. и образъ твоєго сада...
апⷭ҇ли мирꙋ молитєлє. проситє сп҃сти сѧ намъ...
єдиноу тѧ. по єстьствꙋ въспою...
л.109б , родила ѥси. дв҃о бєз моужа б҃а...
пⷭ҇ѣ. и҃. гл҃а. а҃. ірⷭ҇мо. сє оубо нарєчєнъıи: —
радоуи сѧ. крьстє пр҃чьстьнъıи ст҃ъıи...
крѣпость постьноую сътѧжавъшє...
о лютѣ. м'нѣ. что страшъно соудищє оно...
ꙗдра нє остоупль. въ оч҃и лонѣ съı...
ірⷭ҇мо. иⷭ҇нъ. гл҃а. з҃. ѥдиного бєзнача: —
кр҃стонос'ноую тѧ. нєдѣлю чътємъ...
дивьнъ гласъ чюдєси. цⷭ҇рю вѣчъныи...
д'вонадєсѧтьнаꙗ, цѣвьница цр҃квьнаꙗ...
єдиносоущъна. о троицє пр҃стаꙗ...
л.110а създавъшааго. адама по образоу...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірⷭ҇мо. свѣти сѧ: —
свѣти сѧ. свѣти сѧ цр҃къı х҃ва...
основанна бж҃ьствьнаꙗ. цр҃кве х҃въıи...
дьр'жавою въздрьжанна. ст҃ъıи сътвории кр҃стъ ..
радость приѥмъши. отъ ар'х҃агла глаголаниѥ...
ірⷭ҇мо. иⷭ҇нъ. гл҃а. з҃. тѧ пр҃чистою мт҃рь бж҃ию: —
тъı образꙋꙗ гор'къıꙗ водъı дрєвлє...
тъı нєпобѣдимоє цⷭ҇рьствию ороужиє...
л.110б въıшнимь ог'ньнъıмь. вѣщаниємь апⷭ҇ли...
тѧ бєзначальна о҃ца и вл҃дкꙋ...
тѧ прѣславьноую. и єдиноу б҃цю...

ПЕТЪК, IV СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.65а [в] пⷭ҇ѧ: д҃: нє: тⷭ҇рпѣ: гⷭ҇л: в҃: пⷭ҇ѣ: є: мракь
нєвѣжєствиꙗ. пр҃рькь г҃и...
дⷭ҇рѣво кⷭ҇рта твоєго. поцѥниѥмь г҃и...

л.65^{б} — — — — — — — — — — — — — — — — — ...

пощь сѧ и — — — ...

ст҃рсти невздрьжаниꙗ...

естествьни ѡбрази. ѡ тебѣ процвьтошѫ...

иⷭ҇рмо: иⷭ҇и: гⷭ҇[л]: [д҃]: чѧсть м(о)ꙗ еси г҃и...

С вѣтилѣ крыꙗсте свѣть свои...

П рѣсловы ты крⷭ҇тꙋ...

л.66^{а} [А] — — — — — — — — (ои г҃и) вѣрож — — — а: —

[С] — — — злать. тѧ ѡбра[дованна]ꙗ...

[пⷭ҇ѣ]: и҃: прохлаⷤжьшаго древле...

— — — прѣ҃стомꙋ г҃ню честномꙋ крⷭ҇тꙋ — — — ...

— — — дондомь на конець — — — ...

врѣмѧ ꙋмилениꙗ. врѣмѧ постное...

л.66^{б} — — — — — — — — — — — — — — — — — ...

ж — — — стныи. иск — — — — п — — — ѣмь.

цѣлꙋѫще ж — — — ...

иⷭ҇рмо: иⷭ҇и: гⷭ҇л: д҃: ѿрокы — — — в пещи...

Є гоже древле проѡбразова...

Н а крⷭ҇тѣ є[г̑а] тѧ видѣ...

И скалѣнѫ д҃шѫ моѫ х҃е...

Є гоже прорече исаꙗ...

Тип Б

Шаф.

л.60^{а} тⷤриѡ. гⷭ҇. д҃. пⷭ҇ѣ. є҃. дивишѫ сѧ всѣчьскаа ѡ

б҃жествьнѣи пльти твоеи...

свѣтилници ꙗвлѣхѫ сѧ. свѣта своего видѧще...

постомь въ водѣ лица ѡмыѥмъ...

л.60^{б} крⷭ҇ъ прѣчестны а҃пломъ ѥсть похвала...

грозда винограднаꙗ. д҃ваꙗ егоже прозѧбе...

еⷭ҇рмо. и҃. гⷭ҇л. д҃. ꙋтро свѣтло намъ посли...

дⷭ҇не прѣдлагаетъ сѧ крⷭ҇ъ твои...

прѣдлежѫща зрѧще кр҃ста твоего...

великꙑи прѣ҃сты крⷭ҇ъ твои...

правовѣрно прославимъ. ст҃ѫѫ троицѫ...
прѣ҃чстѫѫ ти матеръ бц҃ѫ мл҃ѧщѫѫ сѧ...
пⷭ҇ѣ. и҃. отрокꙑ прѣ҃чи: —
страсть твоѫ нестрастнѫѫ. видѧщіи...
ꙁвѣремъ лютꙑмъ въ тръсти. б҃е мои щедрꙑ запрѣтивъ...
въ ѹмѣ страхъ твои ѥ҄га приимѫ...
л.61ᵃ р҄ожъшиꙗ тѧ кромѣ болѣзни...
ѥⷭ҇рмо. иⷩ҇. гⷭ҇. д҃. въсѣ дѣ (sic) бжна и всѣ тварь
бⷭ҇ловите г҃а и прѣвзно: —
да разврьгѫть сѧ горꙑ ѹмно правдоѫ...
възрадȣѫть сѧ конци земли...
бл҃годѣ кⷮрста твоего страшна...
р҄аѵи сѧ радость всемѹ мирѹ р҄ожъшиꙗ...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. въсѣкь земень да възꙑграеть сѧ дх҃омъ...
дрѣвомъ крстнꙑмъ. пламꙑ грѣховнꙑ ѡбѹмари х҃е...
страстиѫ си х҃е. въсѣмь земнꙑмь бестрастие источи...
възнесенꙑ падъ нꙑне въ скврънънаа...
л.61ᵇ една прѣмѫдрость р҄ожъшна бж҃іѫ...
ѥрⷭ҇мо инъ. гⷭ҇. д҃. ꙗко створи мнѣ велие силие: —
[ч]естнаго ти кр҃ста. егоже прѣвзносѧть чини...
ст҃омѹ крстѹ ꙗвльшѹ сѧ г҃ню...
сп҄оби видѣти и поклонити сѧ...
ѡ҃ца сбезначѫлна. и с҃на сбезначѫлна. и д҃ха...
матерь безневѣстнѫѫ. и д҃вѫ прѣчистѫѫ въспѣваем...

Тип В

Орб.

л.96ᵃ трⷧиѡ. гⷭ҇. д҃. пⷭ҇ѣ. е҃. еⷭ҇р. ȣдивишѫ сѧ вьсѣчьскаа...
свѣтилници ꙗвишѫ сѧ. свѣта твоего видѧще...
кⷭ҇рть прⷭ҇ѣчены. аⷭ҇пломь похвала...
постомь си и водоѫ лица ѡмꙑемь...
гроздь винограда. д҃ваа егоже прозѧбе...
л.96ᵇ ѥⷭ҇рм. иⷩ҇. гⷭ҇. и҃ ѡⷮ нощи ȣтрьнȣѭще пѣ вⷭ҇ьслемь вси...

дⷭнє прѣⷣлагаєт сѧ крⷭть твои...

прѣдлєжѧщѧ зращє. крⷭта твⷭєго...

вєликы и прѣ҃сты крⷭть твои...

правовѣрно прославим тѧ ста҃ѧ тр҃цє...

прѣчⷭтѣи ти мт҃ри мл҃ѧщє сѧ...

пⷭѣ. и҃. гⷭ. д҃. єⷭр. ѡрокы бл҃гочєстиѧ. в пєщи бц҃ѫ

сп҃сло єсть...

стⷭрты твоѫ нєстⷭртныѫ. видѧщє...

зрⷭимь лютымь вь стⷭрти...

вь ꙋмѣ страхь твои єгда приимѫ..

и роⷣжшиѧ тѧ кромѣ болѣз'ни...

єⷭрм. и. гⷭ. и҃. всѣ дѣла би҃ѧ и всѣ тварь...

да развратѧт сѧ горы ꙋмно правдоѫ...

блⷣгть крⷭта твоєго страшна...

бєзначѧлна ѡ҃ца. и с҃на сь с҃тымь д҃хомь...

раⷣꙋ сѧ всєм мироꙋ радость. пороⷣжши...

пⷭѣ. ѳ҃. єⷭр. гⷭ. д҃. всѣкь зємєнь да взыграєт сѧ

д҃хомь прос҃щаємь...

л.97а дрѣвомь крⷭтнымь пламы ѡбьмори...

см҃ртнѫ си х҃є. єдинє всѣмь бєсм'ртнє...

вьзнєсєны падшѫѧ сѧ...

єдина прѣмѫдрость б҃на роⷣжши...

єⷭрм. гⷭ. и҃. бєсѣмєн'но рожⷭво ти бц҃є...

чⷭнаго ти крⷭта. єгожє прѣв'носѧть агльсти҃ чини...

ст҃ом ꙗвльшом сѧ кртоꙋ гн҃ю...

спⷣби сп҃сє видѣти и поклонити сѧ...

ѡ҃ца сьбєзначѧлна. с҃на сьбєзлѣтна...

м҃трє бєзнєвѣстнаа. и двцѫ прѣчⷭтѫ...

Тип Г

Тип. 137

л.111а трьпⷭѣ. въ пѧтъкъ. пⷭѣ. є҃. гла. д҃. ирⷭмо.

оудивиша сѧ в'сѧчъскаѧ: —

свѣтнльннцн таꙗахоу...
постомь въ водѣ лнца оумъıнмъı...
л.111б кр҃стъ пр҃чъстьнъıн. аплⷭ҇омъ похвала...
грьзна вннградъ. дв҃о ѥгоже прозѧбе...
ірмⷭ҇о. ннъ. глⷭ҇а. д҃. въспою тн г҃н б҃е: —
отъ нощн оутрьнююща просвѣтн мѧ...
дⷭ҇нь прѣдъполагаѥть сѧ кр҃стъ твон...
прѣдълежаща зрѧще кр҃ста твоѥго...
на кедрѣ н пев'гн н купарнсѣ. распѧтъ сѧ...
правовѣр'но прославнмъ. ст҃ѫю тронцю...
пр҃чстоую тн м҃трь молѧщѫ сѧ...
л.112а пⷭ҇ѣ. н҃. ірмⷭ҇о. отрокъıн пр҃чнстъıѧ: —
страсть твою нестрастьноую вндѧщн...
звѣремъ лютъıмъ. въ тръстнн б҃е мон...
въ оумѣ страхъ твон. ѥгда прннмоу...
рожъшнꙗ тѧ кромѣ болѣзнн...
ірмⷭ҇о. ннъ. в'сѧ дѣла б҃жı: —
да развьр'зоуть сѧ горъı оум'но...
въздрадоують сѧ коньцн земьннн...
л.112б бл҃годѣть кр҃ста твоѥго страшъна...
безначальна о҃ца н с҃на. съ с҃тъıнмь д҃хомь...
радоун сѧ в'семȣ мнрȣ. радость рожъшнꙗ...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірмⷭ҇о. в'сѧкъ земьнъ: —
дрѣвомь кр҃стьнъıнмь. пламъı оубȣморн...
страстню сн х҃е. в'сѣмъ бестрастне...
възнесенъı. падъшаꙗ въ скврьньнаꙗ...
л.113а еднна б҃жню. прѣмȣдрость рожъшнꙗ...
ннъ. ірмⷭ҇о. чъстьнааго тн кр҃ста. ѥгоже прѣвъзносѩть...
с҃тмоу ꙗвльшѫ сѧ кр҃стоу г҃ню...
др҃ѣво пр҃чнстоѥ. нмьже прнꙗхомъ...
съподобн вндѣтн н поклоннтн сѧ...
о҃ца безначальна. с҃на събезначальна. н д҃ха...
м҃трь безневѣстьноу. н двоу пр҃чстю. въспѣваѥмъ тѧ...

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.($71^{а}$) — — — чиаꙗ. ст҃аꙗ голѫ(бице) ты бо родила еси намь...

иⷭ҇рмо: иⷭ҇и: иⷭ҇: в҃: ст҃и ти ѡⷮроци вь вавилонѣ...

Є сте вѣры прѣстраⷣли ст҃рпци...

Н а тѧ х҃е надежⷣѫ си взложьше...

А да разориль еси мⷧ҇де...

З еⷧ҇мѣ и н҃бо д҃вце б҃це...

(пⷭ҇ѣ): ф҃: гⷭ҇л: д҃: възвеличимь вси ч҃лкⷪлюбие ти...

въспоимь вси. памѧти вашѫ...

л.($71^{б}$) к себѣ стра$\overset{(д)}{ж}$ѫщ[е ст҃и] ст҃рстрпци...

ли҃че стыихъ. при́ми мⷧ҇твѫ моѫ...

остави ѡстави г҃и...

раⷣуи сѧ всеславна ч҃ста...

(иⷭ҇рмо): гⷭ҇: ѕ҃: ꙗже англмь радость приемшиꙗ...

Є лико вы мѫкь прѣстрадасте мⷱ҇нци...

Мⷱ҇ нци прѣславни. х҃а мⷧ҇те б҃а...

Л азарѣ ты ꙗкоже вскр҃си...

И саиꙗ нарекова тѧ. д҃воѫ зачеиьшѫ...

Тип Б

Шаф.

л.$62^{а}$ въ сⷭ҇ѫ. четворⷭ҇опⷭ҇ѣнии. гⷭ҇л. д҃. пⷭ҇ѣ. ѕ҃. бꙋрѣ мѧ помышлениꙗ постигши...

мѫченикъ празденъство творѧщимъ...

плъть и крⷭ҇ъ ст҃и не щѫдѣвше...

сѣчение юдовъ вашиⷯ. възираѫще питасте сѧ...

ѡтъ земⷧ҇ѧ созⷣав мѧ (и) ѡживлъ мѧ...

троицѫ ст҃ѫѫ славимъ ество...

ѡ бл҃женаа богоневѣсто. како родила еси...

пⷭ҇ѣ. з҃. гл҃вꙑ на горѣ с мосеѡмъ...

вьзвеличавꙑ ст҃ыхъ знамениꙗ...

въсѣкѫ славѫ ранами подъемше...
бесмртнаго царѣ воини бывшⷭ҇...
еⷣга пⷭ҇риде дш҃е с праведными щедрь. спⷣобн...
єдинаа трьми кланѣема сѫщъствы...
л.62б дѣваа мати рожⷣеномоу всеславнаꙗ ѡⷮроковице...
пⷭ҇ѣ. и҃. земли и въсѣ ꙗже на неи...
ѡ добрѣи прѣмѣнѣ. ѡбрѣтосте смртнѫ животь...
вънсп҃ръ аггльскы ликъ. долѣ же земни хвалимъ...
ты смрти и животоу гъ҃ си и бъ҃...
свѣть животны ꙗвлѣѫ. чтѫ ѡц҃а же и сн҃а и дх҃а...
кто ѡⷮ земныхь вьспоеть тѧ чистаа голѫбице...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. възвеличимъ вси чл҃колюбие ти г҃и...
въспоемъ вси памⷮѧ вашѫ. мⷭ҇ни прѣславни...
къ себѣ сами стражⷣѫще. рѣшѫ стрстотрпци...
ли'че ст҃ы приими молитвѫ ми...
л.63а ѡстави ѡстави г҃и. прѣстѫпⷡшимъ к тебѣ...
троице въ єдиномъ естъствѣ тѧ въспѣваемъ...
раⷣуи сѧ всеславнаѣ чст҃аѣ...

НББ 645

.д҃. ропⷭ҇ѣць. глⷭ҇а. д҃. пⷭ҇ѣ. г҃. ірⷭ҇м. боуриꙗ ме
помиш'лениꙗ постиг'ши...
мⷮникь праⷭ҇зтво зрещимь...
беспл'тнаго ц҃ра воини бисте...
ѡⷮ земле сьзⷣавы ме и ѡживи ме...
тр҃це пр҃стаꙗ слⷭ҇а ти...
о бл҃женаꙗ бг҃оневѣсто...
инь. ірⷭ҇м. гл҃. г҃. кутомь пожрⷮь грѣховнымь...
С тⷭ҇рти многиѥ приѥсте хⷭ҇а рⷣа сти҃и...
Т ечениѥмь ст҃ии кр'ви вашеѥ...
В лⷣко млⷭ҇рде бе҃...
кь с҃ноу си и б҃оу имоущии дрьзнов'лениѥ...
пⷭ҇ѣ. з҃. ірⷭ҇мо. главы на горѣ сь моисеѡмь...
възвеличавы стⷣы всⷣѣ знамениѥ...

в’сакоу влⷭ҇а ранами мимошьⷣше...

ідеже свⷮ҇ѣ твои живот’ныи. в’сели...

вь тр҃ци ѥдинⷭ҇тво покланіаѥмо...

дв҃аꙗ мт҃и всес’вѣтлаіа и слав’наіа...

инь. ірмⷭ҇о. сⷯ҇ты ты ѡⷮрокь славы послоушавь...

Р ѣки исоушили ѥсте...

Ѥⷭ҇ ствомь ст҃и мⷱ҇ици соуще агг҃ли...

оучини марⷭ҇де прѣстав’лениѥ вѣрно...

О тебѣ д҃во прⷭ҇рци в’си прорекли соуⷮ...

пⷭ҇ѣ. и҃. ірмⷭ҇о. землꙗ и вса ꙗже на неи...

вьиспрь аггⷭ҇лкы лик ь...

пⷣрите коупно с’нидѣм’ се...

ты см҃рти и животоу си б҃ь...

свⷮ҇ѣ и животь чтоу те...

к’то вьспоѥть те земльни непороч’наꙗ голоубице...

инь. ірмⷭ҇о. ст҃и ѡⷮроци вь вавѵлонѣ...

Ѥ лико вьи прѣстрⷣасте стⷭ҇ртрп’ци...

А да разориль ѥси марⷭ҇де вьскр҃сениѥм’ си...

З емліа и н҃бо д҃во бц҃е...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірмⷭ҇о. вьзвеличимь в’си чл҃вколюбиѥ ти хⷭ҇е...

вьспоѥмь в’си вашоу память...

вь себѣ сами рѣше...

личе ст҃ыи прииими м҃лтвоу мою...

ослаби ѡстави г҃и пристоупльшимь к тебѣ...

тр҃це вь іединоⷨ ѥⷭ҇ствѣ...

раⷣуи се в’сеслав’наіа прⷭ҇чтаіа...

инь. ірмⷭ҇о. гⷭ҇л. г҃. іже раⷣуи се агг҃лмь приѥм’шиꙗ...

Є лико моукь прѣстрⷣасте ст҃и мⷱ҇ци...

стⷭ҇ртрп’ци прѣслав’ни хⷭ҇а б҃а м҃лите...

Л азара тыи чет’вр҃ѣдневнаго вьскрѣсиль ѥси хⷭ҇е...

И саніа нарѣкова те. д҃воу зачьн’шꙋ...

Тип В

Орб.

л.98^{а} четворопѣснець. гⷭ҇. ѕ҃. пѣⷭ҇. ѕ҃. ерⷭ҇м.
китомь пожрьть грѣховнымь. . .
С трⷭ҇ти многыѫ ст҃ы. приѫсте за хⷭ҇а. . .
сѣчениемь ст҃ы крьви вашеѫ. . .
В лⷣко всѧ прѣставленыѫ к' тебѣ ꙋчини. . .
кь б҃ѹ с҃нѹ си имѫщи дрьзновение. . .
ерⷭ҇м. гⷭ҇. д҃. боурѧ мѧ грѣховнѫ постигши. . .
мⷹ҇кь празденво зрⷭ҇ѧщимь. . .
пльти и крьви ст҃ы не пощѫдѣвше. . .
л.98^{б} сѣчениемь ꙋдовь вашихь. вьзыраѫще. . .
ѡⷮ земѧ сьздав' мѧ и ѡживль. . .
тр҃цѫ ст҃ѫѧ славлѧ. . .
ѡ бл҃женаа б҃гоневѣсто. . .
пѣⷭ҇. з҃. ерⷭ҇. гⷭ҇. ѕ҃. ст҃хь ѡⷮрокь хвалы послоушавь. . .
Р ѣкы исꙋшили есте. . .
Є сⷭ҇твомь сѫще ст҃ы мⷹ҇ци. . .
N аправи млⷭ҇рде х҃е. . .
О тебѣ вси пр҃рци д҃во прорекаи сѫть. . .
ерⷭ҇м. гⷭ҇. д҃. гл҃авы на горѣ с моисеѡмь. . .
вьзвеличавы ст҃хь на земи. . .
всѣка власть ранами мимошедше. . .
еѫже приѫть дш҃ѫ с праведними спⷣби. . .
едина трьми кланѣема сѫщьство. . .
д҃ваа м҃ти всеславнаа. . .
пѣⷭ҇. и҃. гⷭ҇. ѕ҃. ерⷭ҇. ст҃ы ѡⷮроци вь вавилонѣ. . .
Є лико вы прѣтрьпѣсте. . .
А да разориль еси. . .
З емѣ и н҃бо д҃во б҃це. . .
ерⷭ҇. гⷭ҇. д҃. земѣ и всѣ ѩже на неи. . .
о добрѣи прѣмѣнѣ. ѡбрѣтосте. . .
выспрь аг҃льскы лики. . .

свѣть животны ꙗвлѣѫ...
л.99^{а} кто въспоеть тѧ ѡⷮ земныхь...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. є҃. приемʼшиꙗ радость аг҃ломь..
Є лико вы мѫжи прѣстрадасте мⷱ҇ци...
М нⷱ҇ци прѣславни. х҃а б҃а мл҃ите...
Λ азарѣ ты въскр҃силь еси...
И саиꙗ нарекова тѧ д҃во...
єрⷭ҇. гⷭ҇. д҃. възвеличимь вси чл҃бие ти г҃и...
въспоемь вси памѧть вашѫ...
о тебѣ х҃е сами (к) себѣ рѣшѫ...
сн҃це ст҃ы приими мл҃твѫ н҃шѫ...
остави ѡстави г҃и...
тр҃цѫ въ єдиномь єствѣⷭ҇ въспѣваемь...
раⷣѹ сѧ всеславнаа чтⷭ҇аа..

Тип Г

Тип. 137

л.113^{а} въ суботу. д҃. нⷩе. четвьропⷭ҇ѣна. пѣснь. є҃. глⷭ҇а. д҃
ірмⷭ҇о. бѹра мѧ: —
мч҃никъ праздьньство съращемъ. . .
л.113^{б} плъти и кръви ст҃ии не щадѣвъше. . .
сѣченна оудовъ вашихъ. . .
от землѧ създавъ. и оживль мѧ. . .
троице ст҃аꙗ слава ти. . .
о блаженаꙗ бо҃невѣсто. . .
пⷭ҇ѣ. з҃. ірмⷭ҇о. глав҃ъін на горѣ съ м: —
възвеличавъін. стх҃ъ знаменна. . .
вьсѧкоѹ власть. ранами мимошедъше. . .
бесъмрьтьнаго цⷭ҇рѧ. воини бъівъше. . .
ѧже приѧтъ д҃ша. . .
л.114^{а} въ ѥдиньство. троица покланѧющи сѧ. . .
мт҃и д҃во. в'сесвѣтла отроковице. . .
пⷭ҇ѣ. и҃. ірмⷭ҇о. землѧ и вьсѧ ꙗже на ней. . .
о добрѣи прѣмѣне. обрѣтосте съмрьтню животъ. . .
въіспр҃ь ангальскъін ликъ. . .

тꙑ съмрьти и животꙋ. г҃ь сꙑн и б҃ъ. . .
свѣтъ жизнь и живот. чътемъ тѧ о҃че и с҃ноу и д҃ше.
к'то въспоѥть земьнꙑихъ. . .
пⷭѣ. ф҃. иⷭрмо. възвеличимъ в'си ч҃лвѣ:—
въспоимъ в'си. памѧть вашѫ м҃чници. . .
л.114^{б} къ себѣ сами стражꙋще рѣша ст҃рстрпци. . .
личе ст҃ꙑи. приими мⷮлтвꙋ мою. . .
остави г҃и остави. прѣстоупльшимъ. къ тебѣ. . .
троице въ ѥдиномь. ѥстьствѣ тѧ поющихъ. . .
радоуи сѧ пр҃чста. д҃вьствоу похвала. . .

ПОНЕДЕЛНИК, V СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.(74^{б}) в поⷦ: е҃: неⷣ: трⷭпѣ: гⷭ: иⷭ: вⷭ: пѣⷭ: а҃: иⷭрмо: ꙗко по сꙋхꙋ
ходивь и҃ль. по безднѣ:—
въ пѧтѫѫ неⷣлѧ пощениꙗ. . .
въ прилежнѣ вздрьжании мⷣтвѣ. . .
блаждное пиꙗньство. ꙗкⷮ скврьнно вѣрно
ѡставльше. . .
н҃бсными питѣема. хлѣбомь ч҃ста. . .
иⷭрмо: иⷭи: гⷭл: в҃: моисеискѫѫ пѣⷭ вьсприемши. . .
л.(75^{а}) П лачим сѧ вси. . .
Р ыдаи ты д҃ше. . .
И скалѣно тѣло и д҃шѫ своѫ. имамь х҃е. . .
И стиноѫ тѧ вси б҃цѫ именꙋемь. . .
пⷭѣ: и҃: гⷭл: иⷭ: в҃: с҃ти ѡⷮроци вь вавилонѣ.
херꙋвимꙋ оуⷣповальше сѧ. . .
ꙋмрщвениемь плътнымь. борѧщааго. пощениемь ꙋмр҃твимь. . .
· д҃шевнаꙗ чювествиꙗ. на пощение. . .
тр҃цѫ единѫѫ б҃лвимь. . .
егоже роди д҃во неизреченно. . .
л.(75^{б}) и[рⷭмо] — — — [в](ь) кѫпинѣ мосе(ю). . .
Мⷮ твы приносимь. со сльзами зовѫще. . .
И спытажи всѣ. таинаꙗ ч҃лкмъ. . .

Б҃же прѣмстиве. помѹни мѧ єдине. . .
Ѡ то тлѧ рабы си. избави ты дв҃о. . .
пѣ: ѳ: гл: и: в: иже радость ангамь приємшиѩ. . .
похотныхь д҃уховь. дѣѩниѩ пощение. . .
пощениѩ разби(ѩ)мь палицеѫ. . .
пощениемь. дѣлавше земѧ срчнааго. . .
л.(76а) коль сладка пищ[а] — —. . .
прославимь ѡ҃ца. и с҃на и ст҃го д҃ха. . .
б҃це рожьшиѩ словомь. паче словесе. . .
ирмо: гл: в: ѡ прѣвышнѣѩ пльтиѫ. зачеьши вь ѫтробѣ. . .
Ж ивоть свои х҃е. ѡскврьнихь грѣхы. . .
Є лисеи пощь сѧ. вскрсиль мртвьца. . .
М оси пощь сѧ сто. видѣ заждѧ бжиѫ. . .
И мѫщи прчстаѩ. дрьзновение дв҃о мт҃и ѹ х҃а б҃а. . .

Тип Б

Шаф.

л.65а триѡ. гл. г. пѣ. а. єрмо. воды древле б҃иемъ маниемъ. . .
срца и (ѹ)мъ нашъ бжествънымъ раломъ. ѡбновѧще. . .
многолѣтны страсти въ себѣ носѧ. . .
добрымъ постомъ питаѫще дшѫ и срдца. . .
многоименитаа дв҃о. рачи сѧ стаа гже. . .
єрмо. и. г. з. поемь гви погрѫзьшомоу фараѡна. . .
л.66а живоносномоу покланѣемъ сѧ. идемъ грѧдѫще. . .
х҃ѹ послѣдоуѫще. ѡвъръжем сѧ мира. . .
въ трехъ лицихъ паче сѫщьства. . .
єгоже недооумѣнно породи. . .
пѣ. и. г. г. єрмо. вавилоньскаа показа пещь. . .
врѣднааго змиѩ. лъстми влѣкомъ єсмъ. . .
постив сѧ встави ѡрочицѩ соумантѣнии. . .
инневгиты спслъ єси г҃и. . .
и по рожъствѣ прѣбы бес тлѧ. прчистаа. . .
єрмо. и. г. з. страшнааго херѹвимомъ. . .
въ вздръжании с б҃омъ. бразѫ имѫще вѣрни. . .
въ бесплодиѫѫ зрѧ многоболѣзньнѫѫ дшѫ ми. . .
л.66б страшное истѧзание твое разоумѣѫ х҃е. . .
єдиноначѫлнаа троице. триипостасна єдина. . .

рⷣауи сѧ горо бж҃иꙗ. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. г҃. новое чⷣю боголѣпно. . .
въздръжанием бж҃ествънꙑ҇им исплънишѫ сѧ нн҃ѣ. . .
близь сⷣѫ внимаи ѡ дш҃е. . .
начѧла силꙑ и прѣстоли. . .
съ мⷱ҇никꙑ пр҃рокꙑ рⷣожъ҇шѫ тѧ. . .
еⷭ҇рмо. нⷩ҇. гⷭ҇. з҃. вꙑше ѡбꙑчаа матернѣ. . .
л.67а тихо пⷭ҇онжѫ водѫ се полѧще. прѣплоувше пⷮ҇ѫ. . .
ханаѡнинѣ поревновавъ. пом҃лоуи мѧ впиѫ ти. . .
ѿправдавꙑ мꙑтарѣ. ѡщѣсти мѧ впиѫщѫ. . .
бж҃ествъное естство сьвкоуплѣжще. . .
въ чрѣвѣ зачеиши. неѡбинⷮне слово. . .

НББ 645

трⷭ҇пѣ. глⷭ҇. г҃. пⷭ҇ѣ. а. ірⷭ҇мо. водꙑ древле бж҃ием маниемь. . .
сⷣрца и оумꙑ н҃ше. бжⷭ҇твьнꙑмь раломь ѡб'нав'лѧюще. . .
м'ноголⷮѣнные стрⷭ҇ти в' себѣ носе. . .
пⷭ҇омь добримь питающе сⷣрца. . .
живонос'номоу дрѣвоу поклон'ше се. . .
нн҃ь. ірⷭ҇мо. глⷭ҇. ѕ҃. ꙗко по соухоу ходивь исрл҃ь. . .
вь петоую нⷣелю пощениꙗ. . .
вь прилож'нѣмь вьзⷣрьжании и мл҃твѣ стрⷭ҇ти. оумр҃твимь. . .
бⷣлоуное пиⷭ҇ꙗньво. ꙗко скврьн'но вѣр'ни ѡставльше. . .
еⷣга приидеши вь славѣ г҃и ц҃рю. . .
вь три лица паче соуⷭ҇щьва. . .
м'ногоименитаꙗ дв҃о. раⷣуи се ст҃аꙗ. . .
пⷭ҇ѣ. н҃. глⷭ҇. г҃. ірⷭ҇мо. вавулоньскаꙗ пещь ѿрокꙑ не ѡпали. . .
вⷣрѣнаго з'миꙗ льⷭ҇ми в'лѣкомь іесмь сп҃се. . .
постив' се вьстави ѿрочница. . .
иинеугитꙑ сп҃сль іеси г҃и. . .
хⷭ҇оу послѣдовав'ше. ѿврьзѣм' се мира. . .
по рожⷭ҇твѣ бес т'ле прⷭ҇ѣбꙑ прѣпѣтаꙗ. . .
нн҃ь. ірⷭ҇мо. глⷭ҇. ѕ҃. не пламене стꙑ҇ росоу источи. . .
дх҃ов'на чюⷭ҇вьниꙗ. на пощение. . .

пищ'ниѥ ѡⷮнимѣмь грѣхи. . .
сь б҃мь вьзрьⷣжаниꙗ браⷣзоу имоущє вѣр'ни. . .
сь страхомь трєпєщоу. страш'ноѥ твоѥ истєзаниѥ. . .
єдинои чєл'на тр҃цє. . .
єгожє роⷣ д҃во нєизрєⷱ҇н'но. . .
пѣⷭ҇. ѳ҃. іⷭ҇рмо. гⷭ҇л. г҃. новоѥ чюⷣ б҃голѣп'но. . .
вьзрьⷣжаниѥ бⷤжтвⷤьны иⷭ҇спльн'шє сє. . .
близь соⷣу в'нємаи д҃шє. . .
заⷱ҇ла силь прѣстоли сєрафимь и гⷭ҇твиꙗ. . .
бєсплоⷣноую зрє и многоболѣзньноую д҃шоу мою. . .
тихост'ноую водоу вь д҃сѣ полєщє. . .
вь чрѣвѣ заⷱ҇н'ши нєпогибаѥмаго слова. . .
инь. іⷭ҇рмо. б҃а чл҃вкомь нєоудобь вид҃ѣти:—
пощєниѥмь дѣлав'шє зємлю. . .
коль слат'ка пища вѣч'наꙗ. . .
хананєины порьв'новавь. помлⷱ҇ꙋи мє вьпию ти б҃є. . .
опраⷣвавы мнѳара. ѡщѣсти мє вьпиюща. . .
бⷭ҇жтв'ноѥ ѥⷭ҇ство́ сьвькоуп'лꙗющє ѥдино. . .
б҃цє вⷣлчцє пр҃ѣстаꙗ рⷣожшиꙗ слⷡ҇о ѡ҃чє. . .

Тип B

Орб.

л.111^{б} триⷣѡ. гⷭ҇. г҃. пѣⷭ҇. а҃. єⷭ҇р. ижє воды дрєвлє. маниємь бⷭ҇жвьнымь. . .
ср҃ца и ꙋмь ни҃шь. бⷭ҇жвьнымь ѡбразомь ѡбнавьлѣѫщє. . .
многолѣт'ныѧ стрⷭ҇ти в сєбѣ носѧ. . .
постомь добрымь питѣѫщє ср҃ца. . .
многоимєнитаа д҃во раⷣꙋ сѧ. . .
єⷭ҇р. иⷩ҇. гⷭ҇. з҃. поємь г҃ви погрѫжшом̆ фараѡна. . .
живоносно̆м дрѣвꙋ покланѣѫщє сѧ. . .
хⷭ҇оу послѣдовав'шє. ѡⷮврьзѣм сѧ мира. . .
ты пришєдь призвати грѣшникы. . .
вь трєхь лицихь пачє сѫщиаа. вьспоємь. . .
єгожє нєдоꙋмѣн'но породи. . .
пѣⷭ҇. и҃. гⷭ҇. г҃. єⷭ҇р. вавилоньска пєщь. ѡⷮрокъ нє ѡпали. . .
врѣднаго змиꙗ. льстьми влѣкомь єсмь. . .

постивь сѧ вьстави ѡⷮрочища сꙋман'тѣнини. . .
ниневʼгиты сп҃сль єси г҃и чл҃вчє. . .
л.112а по рожⷭ҇вѣ бєс т'лѧ прѣⷭ҇бы. . .
єⷭ҇р. гⷭ҇. з҃. страшна хєрꙋвимомь. и чⷭ҇єнѣи сєрафимомь. . .
вьздрьжаниє сь б҃мь. браздѫ имѫщє вѣрни. . .
страшноє твоє испытаниє. разоумѣваѫ х҃є. . .
сьбєсплоднѫ зра. многоболѣзньнѫ д҃шѫ моѫ. . .
єдиночѧднаа тр҃цє. . .
раⷣꙋ сѧ горо б҃иꙗ. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. г҃. єⷭ҇р. новоє чюдо болѣ҃пно. . .
вьздрьжаниємь бжⷭ҇вьнымь испльнишє сѧ нн҃ѣ. . .
близь сѫдь внємли д҃шє моꙗ. . .
начѧла силы и прѣстолы. . .
сь мⷱ҇кы и пр҃ркы рожⷣшиꙗ тѧ. . .
єⷭ҇рм. гⷭ҇. з҃. вышє ѡбычаꙗ мт҃рь и по ѡбычаю д҃ва. . .
тихость пⷭ҇оиѫѧ в' д҃сѣ поѫщє. . .
ханаѡныни порєвновавь пом҃лоуи мѧ. . .
оправдавы мытара ѡцѣсти мѧ. . .
л.112б бжⷭ҇вьно єⷭ҇ство. сьвькꙋплѧ. . .
вь чрѣвѣ зачєнши. нєгыблємаго слова. . .

Тип Г

Тип. 137

л.117б трⷭ҇ьпѣна. въ понⷣє. пⷭ҇ѣ. а҃. глⷭ҇а. г҃. ірⷭ҇мо. ижє
воды дрєвлє б҃жиѥмь маниѥмь: —
ср҃дца и оумъі наша. б҃жьствьнъимь ралъмь. обнавлѧюще. . .
многолѣтьнъиꙗ страсти. в сєбѣ носѧ. . .
постомь добръімь. питающе ср҃дцє. . .
многоимєнитаꙗ д҃во. радоуи сѧ ст҃аꙗ. . .
ірⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. з҃. поимъ г҃ви погро: —
живоносноумоу дрѣвꙋ поклонивъшє сѧ. . .
х҃ꙋ послѣдовавъшє. отъвьр'ѕѣмъ сѧ мира. . .
ты пришъдъіи призватъ. въ покаꙗниѥ. . .
л.118а єгда въ славѣ придєши. . .
въ трьхъ лицихъ. пачє соуіщъствьна. . .
єгожє нєдооумѣньно породи. . .
пⷭ҇ѣ. и҃. ірⷭ҇мо глⷭ҇а. г҃. вавилоньскⷣа: —

врѣдьнааго змиꙗ. льстьми влѣкомъ ѥсмь. . .
постивъ сѧ въстави. отрочица. . .
нинеоугиты сп҃слъ ѥси г҃и. . .
и по рожъствѣ бес тьлѧ д҃вою прѣбысть. . .
ірⷭ҇мо инъ. глⷭ҇а. з҃. страшенааго херовим: —
л.118^{б} въ въздрьжании сь б҃мь. браздѫ имоуще. . .
бесплодныꙗ зрѧ. многоболѣзньныꙗ д҃ша моѥѧ. . .
страшьное твое истѧзание. . .
єдиноначальна троице. . .
радꙋи сѧ горо б҃жиѧ. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. г҃. ірⷭ҇мо. новоѥ чюдо і б҃о: —
въздрьжаниѥмь б҃жьствьныимь. испльнеше сѧ. . .
близь соудъ вънемли д҃ше. . .
л.119^{а} начала сили прѣстоли. . .
съ м҃чникъıи съ пррⷭ҇кы. рожьшѫю тѧ. . .
ірⷭ҇мо. инъ глⷭ҇а. з҃. выше обы: —
тихость постьноую. въ д҃сѣ полѧще. . .
хананꙑни порев'новавъ помилоуи мѧ. . .
оправьдавъıи мытарѧ. . .
б҃жьствьно ѥстьство. съвъкоуплѧюще. . .
въ чреве зачьнъшиꙗ негыблемааго слова. . .

ВТОРНИК, V СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.(77^{а}) в втоⷦ҇: є҃: неⷣ҇: трⷭ҇пѣ: гⷭ҇: тⷤ҇ѧ: пⷭ҇ѣ: в҃: вънꙿми н҃бо и вз҃глѧ. . .
приидѣте в пощении. и врѣтищи. . .
постомь и мⷧ҇твѫ. и мⷧ҇ениемь ѿгонѧт сѧ. . .
велики постныѫ вѣньцѫ. прѣⷧ҇же сготова. . .
свршишѫ сѧ ѡ тебѣ пр҃чста. прр҃чьсти гл҃си. . .
ирⷭ҇мо: инⷭ҇: глⷭ҇: и: а҃: дадимь величие г҃ви. . .
П лачи сѧ д҃ше моꙗ. . .
Ꙗ коже мытарь плачѫ сѧ х҃е. . .
л.(77^{б}) Н — — — — — — — — — вьсѧ ны помⷧ҇ꙋи: —
И — — (о)кь ѿ (. . .) — — — (ꙗви) сѧ д҃во б҃це: —
пⷭ҇ѣ: и: глⷭ҇: тⷤ҇ѧ: страшнааго херꙋвимꙋ. . .

желаѭщиѥи вѣчныѫ пищѫ браⷮе. . .

иже истинѫ м҇стивѫ и вѣчнѫѭ сладость. . .

се мимоходить намь. . .

бц҃ѫ бл҃говѣрно. ꙗко крмителницѫ. . .

ирⷭмо: ниⷭ: иⷭ: а҃: всемꙋ сдѣтелѣ. и спⷭа д҃шамь нашимь. . .

Єлико сѧ ѡбѣщахь тебѣ х҃е. . .

Сьставимь ликь вси. . .

Єлико ти сгрѣши҇. . .

л.(78а) М р҃ие м҃ти б҃жиꙗ — — — . . .

пѣⷭ: ѳ҃: гⷭл: т҇ѧ: бесѣменьна рож҇ьства. зачѧтию кто не дивит сѧ. . .

съпраздничьно течениꙗ. нынѣшнѣго д҃не браⷮе. . .

ꙗви сѧ се ꙋбо приде. ст҃аꙗ мѫжка х҃ва. . .

пощение прѣхвалное. и стр҃стогꙋбець браⷮе. . .

хлѣбь живота нашего. всѣмь прѣдложи пищѫ. . .

ирⷭмо: ниⷭ: иⷭ: а҃: възвеличимь х҃е твоѫ непорочнѫѭ м҃трь ч҃стѫ. . .

Азь лѣностиѫ сп҃се. . .

л.(78б) Лютѣ ꙗко всег҇а. лавлѣеть мѧ врагь. . .

Ѿ гнѣва братие. постим сѧ. . .

Єгоже пр҃рци рѣшѫ. родила еси пр҃рчице. . .

Тип Б

F. п. I. 68

л.31б трⷭпѣ. в҃. гⷭ. г҃. вними н҃бо и з҇ме: —

непрѣстаньноую м҇итвоу. въздрьжаниемь. . .

л.32а лакомьствиꙗ и падениꙗ оубѣжавьше. . .

на б҃жи добродѣтели. . .

на тебѣ и вь тебѣ хⷭь. . .

іⷭрмо. ниь. глⷭа. в҃. вьнемлѣите людие мои закон: —

поста чиста мл҃твы и сльзы. . .

евьга иногда плодоу бⷭы д҃ше моꙗ. . .

вино пиющиꙗ и҃нѣ. помени д҃ше моꙗ. . .

три вь ѥдинь ѡбразь лица. . .

рожⷣьство твоѥ чⷭтаꙗ страшно бⷭы. . .

пⷭѣ. и҃. гⷭл. г҃. ангьльми немльчно: —

вь таиныхь лаеть. по в'се д҃ни. . .

постомь ѡчнщьше се. . .
грѣхмн ѡмрачень ѥсьмь. . .
л.32б нѩковлю те добротоу. красны добротою г҃ь. . .
ірⷭ҇мо. глⷭ҇а. в҃. прохлаждьшаго пещь: —
огнь не оугаснеть. н чрьвь рече не почнѥть. . .
зноѥмь ражднзаѥмоу. дш҃оу мою. . .
оушн ѿверьзн дш҃н моѥн ѡгльхьшн хⷭ҇е. . .
прнсносоущьна безначельна. ѡц҃а вьспоемь. . .
марнѥ бг҃озваннаѩ. ѡщѣщенне намь вѣрнымь. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇л. г҃. ірⷭ҇мо. тебе неѡпалнмоу коупнн: —
пламене н ѡгна неоугасающаго. расмотраѥ сьтежн. . .
постеще се оусты нногда. . .
соуднще страшноѥ расматран ѡканьнаѩ дш҃е моѩ. . .
л. 33а омраченоу дш҃оу мою. н вь похотехь погрезьшоу. . .
ірⷭ҇мо. гⷭ҇л. в҃. прѣестьствьна: —
оуды наше все пльтьныѥ. прⷣѣставнмь х҃оу. . .
ты когда оученнкн вь кораблн наставль. . .
єднномоу естⷭ҇твоу кланаю се. . .
чⷭ҇таѩ дѣтнща раждаѥшн. д҃вою же доншн. . .

Тип В

Орб.

л.114а трⷣнѡ. гⷭ҇. г҃. пⷭ҇ѣ. в҃. єрⷭ҇м. вьнмн н҃бо н внȣшн земе гл҃ы мⷭ҇ѫ...
непрѣстан'нѫ мл҃твѫ. н вьзрⷣьжаннемь. . .
лакомьства паденнѩ ȣбѣжнмь. . .
на добродѣ҃тѣлн пѫть бн. . .
вь тебе х҃ь почналь єсть. . .
єрⷭ҇м. гⷭ҇. в҃. ѳеѡрⷣ. ȣтврьдн нась сь собѫ г҃н. . .
поста чнста н мл҃твын сльзы. . .
євга нногда плодоу бⷭ҇ы дш҃е мⷭ҇ѩ. . .
внно пн҃ѫще ннѣ. . .
трн лнца вь єднномь ѡбразѣ слав'лѧ. . .
рⷭ҇ожво твое чтⷭ҇аа страшⷭ҇но бы. . .
пⷭ҇ѣ. н҃. гⷭ҇. г҃. єрⷭ҇. аг҃лн немльчно вь вышннхь словнмаго б҃а...
постомь ѡчнщьше сѧ. добродѣтѣльмн. . .
грѣхьмн ѡмрачень єсмь. . .
л.114б нѩковлѧ тѧ добротѫ. красень добротѫ г҃ь. . .

ерⷭм. гⷭл. в҃. прохлаждаѫ прохлаждьшаго древле. . .
огнь не ꙋгаснеть. . .
зноемь раждизаемѫ д҃шѫ мⷭѫ. .
ꙋши ѡⷮврьзы хⷭе. . .
трисѫщна и безначѧлна ѡ҃ца. вьспоемь вѣр’ни. . .
м҃рие б҃гозван’наа. ѡцѣщение намь вѣрнымь. . .
пⷭѣ. ѳ҃. гⷭ. г҃. еⷭр. тебе неѡпалимѫ кѫпинѫ. . .
пламене ѡгнѣ неꙋгасаѫщаго расматрѣѫ. . .
постѧщи сѧ ꙋсты иногда. . .
сѫдище страшно расматрѣи. . .
омраченѫѧ д҃шѧ моѫ. . .
еⷭрм. ин. гⷭ. в҃. прѣестьствьна пльтиѫ. зачениши вь чрѣвѣ. .
ꙋды вcѧ и҃шѫ пльт’нымѫ. прѣставимь хⷭоу. . .
ты когда ꙋченикы вь кораби наставль. . .
едино̆м есⷭтвоу покланѣемь сѧ. . .
чиста дѣтища раждаеши. . .

Тип Г

Пог. 41

л.85а тⷣрио. глⷭа. г҃. сⷭѣ(sic) в҃. ірⷭм. внемли и:—
л.85б непрестанную мл҃тву и въздержание. . .
лакомьствомь паденьемь. оубѣжавше. . .
да б҃ию добродѣтели. и гниющихъ грѣхъ ѡⷮвергъши д҃ше. . .
на тебе и въ тебе хⷭъ почиваѥть. . .
инъ. ірⷭм. глⷭа. в҃. оутверди съ собою гⷭи:—
внемлете лⷣюе знамениꙗ дѣлесь. . .
поста чⷭта м҃лтвъі слезъі. . .
ѥвга иногда плодъ бⷭъі д҃ше моꙗ. . .
вино пиющи нъінѣ. твоѥго помѧни д҃ше моꙗ. . .
три҃ въ ѥдинъ образъ лица. . .
л.86а рⷭжтво твоѥ чⷭтаꙗ страшно бⷭы. . .
/сⷣѣ. глⷭа. е҃. пⷣо. дивна д҃въі таи:—преславна ѥсть таина си постнаꙗ. . ./
пⷭѣ. н҃. глⷭа. г҃. ірⷭмо. непостоꙗннѣ огнѣ:-
въ инахъ лаѥть по вcѧ д҃ни. . .
постомь очищающе сѧ. . .
грѣхъми омраченъ ѥсмь. . .

ꙗковлю тѧ доброту. красныи добротою гⷭ҇ь възлюбль. . .
л.86^{б} інъ. ірⷭ҇м. глⷭ҇а. в҃. пещь огнена иногда въ в: —
огнь не оугаснеть. и червь рⷱ҇е не почиѥть. . .
зноѥмь ражизаему дш҃ю мою. . .
оуши ѿвьрзи дш҃а моѥꙗ оглъхши хⷭ҇е. . .
присносущна и безначална оц҃а. . .
мр҃иѥ бозванаꙗ. очищение намъ. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. глⷭ҇а. г҃. ірⷭ҇м. новоѥ чюдо бол҃ѣпно: —
пламень огнѧ негасимаго. расмотрѧꙗ стѧжите. . .
л. 87^{а} постѧще сѧ оустны инъгда. . .
судище страшноѥ расматрѧи. . .
омрачную дш҃ю мою. в похотѣхъ погрѧзши. . .
інъ. глⷭ҇а. в҃. ірⷭ҇м. безначална родит: —
оуды всѧ наша плотныꙗ. представимъ хⷭ҇у. . .
ты къгда оуч҃икы. в корабли наставль. . .
ѥдиному ѥстьству кланѧю сѧ. . .
чⷭ҇таꙗ дѣтище ражаѥши. . .

СРЯДА, V СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.(79^{а}) в срⷣѣ: е҃: неⷣ: трⷭ҇пѣ: гⷭ҇л: иⷭ҇: д҃: пⷭ҇ѣ: г҃: жезль во ѡбразь таинѣ...
крⷭ҇тȣ вьдрѫженȣ. вь краиниевѣ...
винѣ бывше смр҃тнѣ. июдеѡмь иногⷣа...
горе и плачь лакомыимь...
л.(79^{б}) се коньчіна. се же и слава...
законь кромѣ чл҃кь. тебе чѫдо родиⷣ...
ирⷭ҇мо: ин꙽: гⷭ҇л: г҃: ȣтврьди сѧ ср҃це мое ѡ гн҃и...
Прострьль еси честнѣи си рѫцѣ хе...
ȣ тврьди сѧ естество наше...
Длани пр҃ѣчстѣи на крⷭ҇тѣ си простерь. ..
Агница. агньца зрѧщи пр҃иснодваꙗ. . .
пⷭ҇ѣ: и҃: гⷭ҇л: иⷭ҇: д҃: седми седмицеѫ. пещь хальденскѫ. . .
л.(80^{а}) ѿ дрѣвныѫ клѧ[твы] пищныѫ. . .
ѡвьче ѡбрѣтьше · кѫпѣлище дх҃омь. . .

аврамовѣ поⷣбаще сѧ. ст҃ѣи жрьтвѣ вѣрно. . .
болѣзньно стенѧщи. мт҃рскы вьськричѫщи. . .
ирⷭ҇мо : иⷭ҇и : гⷭ҇л : г҃ : съшеⷣшааго сь ѡⷮрокы евреискыи. . .
л.(80б) Ж ивоть ми [источи п]рободень бывь. . .
Д о колѣ ти д҃ше моꙗ спиши. . .
М ене х҃е не ѡстави. . .
И с корене. ты прозѧбова д҃во б҃це. . .
пѣⷭ҇ : ѳ҃ : невидимы образь. бж҃ествьно приемшиꙗ. . .
крⷭ҇та твоего дрѣвȣ поклоньше сѧ вѣрѫ. . .
пощение пищеѫ. д҃шѫ ȣмащьше не мастимь. . .
еще прѣдьстоить намь. врѣмѧ по— — — — — —

Тип Б

Шаф.

л.70а триⷣѡ. гⷭ҇л. и҃. пѣⷭ҇. г҃ небес҃номⷯ : —
осѫдиль еси вражⷣѫ кр҃стомъ. . .
скотоу оупоⷣбихь сѧ похоти творѧ въ жити. . .
кьсно҃гливоу ꙗко дрѣвле слоуха ѡⷮвръзлъ еси. . .
л.70б спⷭ҇ениꙗ двери кь бо҃у въходѧ. . .
инъ. ерⷭ҇мо. гⷭ҇л. в҃. неплоднаго ми оума. . .
милосрьдна щедръі. въшедъ на кръсть. . .
распростеръ на крстѣ длани твои х҃е. . .
възнесе сѧ на крⷭ҇ь. копиемъ прободе се. . .
триупостасна едина. единосѫщнаа троице. . .
кто хвалить ѡⷮ земнъіхъ. почтенъ бѫдеⷮ҇ д҃во мати. . .
пѣⷭ҇. и҃. гⷭ҇. и҃. седмь седмицеѫ пещъ халдеискъі мⷱ҇теⷣ : —
неспѧщима ти призрѣвъ на мѧ и пом҃лоуи мѧ. . .
богатотворѧ бл҃годѣтми оукрашаѫ крщениемъ. . .
пианьскыѫ страсти ѡⷮвръгни. . .
л.71а бж҃на мати прѣ҃чистаа. . .
инъ. ерⷭ҇мо. гⷭ҇. в҃. гл҃ъ мⷱ҇телевъ. понеже прѣвъзмⷪ҇же. . .
распеншаго сѧ плътиѫ. . .
на распѧти твоимь х҃е мои. поносиѫѫ смрътъ пꙵ҇ремъ. . .
въсѧ страсти прѣтръпѣвъ. . .
хероувимъскь ѡⷮ троицѫ. ст҃ь ст҃ь ст҃ы еси поѫ. . .
въ похвалах тѧ чистаа. свѣтло поѫть въси роди. . .

пѣⷭ. ѳ҃. оудиви сѧ оубо ѡ семъ небо и земѣ:—
тебе распинаема на крⷭтѣ...
пж спⷭениа ѡставихъ...
л.71б боурними ѡдръжимъ есмь напастными страстми...
зачала еси слⷮо. дв҃о всѣмь бе сѣме здѣтелѣ...
инъ. ірмⷭо. глⷭ. в҃. дѣвство твое прѣчистаа бц҃е...
хотѧ прѣтрьпѣ распѧтие спⷭе нашъ...
дрѣвомъ оумрѣхомъ. крⷭтнымъ дрѣвомъ пакы ѡжихомъ...
хвалѧ копие твое. и вьспѣваѫ гвоꙁии твоѫ...
ꙗко сѫщи сн҃а родителна. и дх҃а стаго с нимъ...
чюдо прѣславно и изрѧдно слꙑшание...

ТФ (НБКМ 203)

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

бѹрьними ѡдрьжыемь ѥсмь...
зачела еси дѣво бе сѣмени...
нерьмⷭь:(г)ла:г҃: тебе н[еопал]имоѫ кѫпинѫ:—
С тратⷭь приѧть ми(р) — — — на дрѣвѣ пригьвожденъ...
И мѫще хⷭе крⷭеть твои...
Л ютѣ ꙗко мѧ то(пим) [а] грѣшьнѡѫ боурѥѫ...
иже вси роди хвалеть. матерь хвѫ...

НББ 645

трⷭпѣ. глⷭ. н҃. пѣⷭ. г҃. ірⷭм. нбсномоу кроу врьхоу творче гн҃и...
осоуднль ѥси вражоу на крⷭтѣ...
с'котоу оупобих' се азь...
кьс'ноглнвоу ꙗкоже древле слоуха ѿврьзль ѥси...
законь кромѣ чл҃вчскь. тебе че родихь...
инь. глⷭ. в҃. неплонаго ми оума плонос'на...
марⷭдиіа ра цѣры. вьшь на крⷭть...
рас'прост'рь на крⷭтѣ д'лани свои...
вьзнⷭе се на крⷭть и копиѥ прободень бⷭы...
триоупостасна ѥдина. ѥдиносоущьнаіа тр҃це...
к'то хвалить земльнь поучиноу...
пѣⷭ. и҃. ірⷭмо. семь семицею пещь:—
ѿ древнеѥ клет'ви пищ'ниѥ сводⷭихом' се...

овʼче ѡбрѣтше коупилище д҃хомъ...
аѵраамовѣ поⷣбещеⷭ ст҃ѣи жрьтʼвѣ...
пиꙗньсʼкиѥ сⷭтрти ѡⷮврьзи...
болѣзньно стенющи. и м҃трьски кричющи...
нн҃ь. ірⷭмо. гⷭл. в҃. велиꙗниꙗ мⷡтльна ст҃и ѡⷮроци не оубоꙗше се...
распьнʼша се плътию. и б҃жскы пострадавʼша іⷭса...
распетиѥмʼ ти хⷭе. поносʼноую см҃рть приѥть...
все прѣтрьпѣ стⷭрти за ѥдиного...
хероувимьскы те ѡⷮ тр҃це. ст҃ь ст҃ь ст҃аꙗ. пою...
вь похⷯвахʼ те прⷭчтаꙗ. свѣтло поють вʼси роди...
пⷭѣ. ѳ҃. ірⷭмо. оудиви се о̇убо ѡ семь н҃бо...
кⷭрта твоѥго дрѣвоу поклонʼше се вѣрою...
пощениꙗ пищѥю д҃ше си оумастивʼше...
іже прⷣѣстоить намь врѣме поⷣвижʼно...
поу҃ти спⷭныѥ ѡставⷯи..•
зʼре тебе распинаѥма на кⷭртѣ...
зⷡала ѥси д҃во бе‿сѣмене вʼсѣчьсʼкымʼ сьдѣтелꙗ...
нн҃ь. ірⷭмо. гⷭл. в҃. дⷭвтво твоѥ б҃це прⷭчтаꙗ...
хоте прѣтрʼпѣ распетиѥ сп҃се н҃шь...
дрѣвомь ȣмрѣхомʼ. кⷭртʼнымʼ же дрѣвомь ѡживихомь...
ꙗко вьистиноу соу҃щȣ прстоую тр҃цоу...
чⷣю прⷣѣславʼно. изрⷣено слышаниѥ...

Тип В

Орб.

л.116б триⷣѡ. гⷭ. и҃. пⷭѣ. г҃. еⷭр. нбсномȣ крѫгоу врьхȣ тебе г҃и...
ѡсѫдиль єси вражʼдѫ...
скотоу ȣподобих сѧ...
кьснивȣ и не҃гливоу. ꙗко слȣха древе ѡⷮврьзль єси...
тѧ хранителницѫ чⷭтаа. в напастехь имамы...
єрⷭмо. нн҃ь. гⷭ. в҃. ѳеѡⷣровъ. ȣтврьди нась собѫ г҃и...
млⷭрдиꙗ ради щедры...
распростерь на кⷭртѣ длани си х҃е...
вьзнесе сѧ на кⷭрть...

триȣпостасна єдина. єдиносѫщина тр҃це...

кто хвалити ѡⷮ зⷯ҇емны...

пⷭ҇ѣ. и҃. гⷭ҇. и҃. єⷭ҇р. седмь седмицеѫ. пещь хальденскаа...
неспаціима ѡчима твоима призрѣвь на мѧ...

богаⷭ҇тво творѧ ми блⷧгтьми...

л.117а пиꙗньскыѫ стⷭ҇рти ѡⷮврьзы...

триȣпостасно бжⷭ҇во вь єдиньство сиꙗѫще...

єⷭ҇р. гⷭ҇. в҃. вь пещь ѡгньнѫ. кь дѣтемь жидовьскымь сьшедшаго...

распеншаго сѧ плътиѧ иⷭ҇се...

вь распѧти твоемь х҃е. поносиѫ(ѫ) см҃рть приемь...
всѧ прѣтрьпѣ страсти...

хирȣвимьскы вьсхвалимʼ тѧ тр҃це...

вь похвалахʼ тѧ чⷭ҇таа. свѣтло п̇ (sic) поѧть вси роди...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. и҃. єⷭ҇р. [8]днви сѧ ȣбо ѡ семь н҃бо и земѧ...

зрѧ тебе распинаема плътиѫ на крⷭ҇тѣ...

пѫть сп҃сениꙗ ѡставихь...
боурными ѡдрьжимь есмь помышленьми...
зачѧла єси д҃во бе‿с'ѣмене...

єⷭ҇р. гⷭ҇. в҃. д҃вьство твое прⷭ҇чтаа...

хотѧ прѣтрьпѣ распѧтие сп҃се...
дрѣвом ȣмрѣхомь...
хвалѧ копие и вьспѣваѫ гвозди твоѫ...
ꙗко сѫща с҃на родителʼна и д҃ха ст҃го с нимь...
чюдо прѣславно изрѧдно слышание...

Тип Г

Пог. 41

л.88а глⷭ҇а. и҃. пⷭ҇ѣ. г҃. ірⷭ҇м. нбⷭ҇нимꙋ крⷭ҇ꙋ:—

осꙋдилъ єси враждꙋ. на крⷭ҇тѣ распенъ сѧ
скотꙋ оуподобих сѧ похоти творѧ...

мꙋди҃огливꙋ. ꙗко древле слꙋха ѡⷮверзлъ ѥси...

тѧ хранителѧ прⷭ҇таꙗ в напастехъ имам тѧ...

л.88б інъ. ірⷭ҇м. глⷭ҇а. в҃. на камени мѧ вѣръі оу:—

мⷭ҇лрдиꙗ ради щедръіи. вшедъ на крⷭ҇тъ...

распростеръ на крⷭ҇тѣ хⷭ҇е длани свои...

възнесе сѧ на крⷭтъ...
триѹпостасна ѥдина ѥдиносѹщна тр҃це...
кто хвалити земнꙑхъ по чинѹ доволенъ бѹдеть...
/сⷯв. глⷭа. г҃. вѣрѣ би҃и. крⷭтъ твои спⷭе имѹще.../
пⷭѣ. и҃. глⷭа. и҃. ірⷭм. седмъ седмицею:—
неспѧщима очима. призрѣвъ на мѧ...
л.89а ба҃тотворѧи бл҃гдѣтми. оукрашаꙗ кр҃щниѥмь...
пиꙗньскꙑꙗ стрⷭти ѡⷮверзи...
трьсвѣтлоѥ бжⷭтво въ єдино сиꙗюще...
глⷭа. в҃. ірⷭм. пещь ог'нен:—
распеншаго сѧ плотию...
на распѧтии твоѥмь хⷭе...
л.89б вьсѧ претерпѣ стрⷭа за ѥдиного спⷭе мене...
хѣровимьскꙑ тѧ тр҃це. ст҃ъ ст҃ъ ст҃аꙗ пою...
в похвалах тѧ чⷭта. свѣтло поють вси роди...
пⷭѣ. ѳ҃. ірⷭм. оудиви сѧ оубо о сеⷨ:—
зарю тебе распинаѥмѹ на крⷭтѣ...
пѹть спⷭниꙗ оставихъ...
бѹрнꙑими одержимъ ѥсмъ мꙑсльми...
л.90а зачала ѥси дв҃о бе сѣмени...
инъ. ірⷭм. глⷭа. в҃. двⷭтво твоѥ бц҃е:—
хотѧ претерпѣ распѧтиѥ спⷭе нашь...
древомь оумрохъ. и крⷭтнꙑмъ древомь ожихъ...
хвалю копиѥ твоѥ...
ꙗко сѹща сн҃а родителна...
чюдо преславно. изрѧдно слꙑшаниѥ...

ЧЕТВЪРТЪК, V СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.(84а) — — [вар]ѳоломеꙗ и ѳомѫ иꙗкова же и симона...
Раꙗ євва затвори ѡслꙋшаниемь...
пⷭѣ:и҃:глⷭа:а҃: пѣснь ти приноⷨси ан҃глскѫѫ...
проповѣдникꙑи вѣрѣ. и пощениꙗ законодавцѫ...
придѣте вьсприимѣмь мѫжьство вси...
петра вздрьжание врьховнаго. ѡбразꙋѭще..

трь҃сты вⷣко бе҃ всѣхь...
тѧ х҃е славимь...
ирⷭмо:иⷭи:иⷭ:д҃: седмь седмицеѫ:—
А пⷭли славни. ꙗко жглие иста сѫще...
л.(84б) Т рѫбы велегласныѫ. имиже стѣны падошѫ...
И сты виноградⷣ сѫще...
В лⷣце дв҃о мт҃и. владома мѧ свободи...
пⷭѣ:ѳ҃:гⷭл:а҃: тѧ видѣниѫѫ дверь. незекиломь пр҃ркомь...
коньчавше постомь все житие...
в҃ъ.ѳ:ж годинѫ. побⷣаще сѧ...
л.(85а) древле июдить постомь. ворѫжьше сѧ...
ѡ чистое пощение. ѡ наслаⷣжение взрⷣьжаниꙗ...
тебе триставно единьство...
тебе мт҃рь бж҃иѫ. пр҃рци вси проповѣдашѫ...
ирⷭмо:иⷭи:иⷭ:д҃: оудиви сѧ ꙋбо ѡ семь н҃бо и земⷣѣ...
Р ѣкы бж҃иꙗ благаго источника. ꙗвльше сѧ апⷭли...
л.(85б) А пл҃и ст҃и гн҃и...
Г онимь бывше ц҃ри. и кнѧзы и людьми. апⷭли...
А пⷭль стаꙗ и мⷭнкь. радование сѫщи...

Тип Б

Шаф. (преди Великия канон)

л.72б трⷣиѡ. гⷭл. искр. д҃. пⷭѣ. д҃. пр҃ркъ амьвакоумь.
оумнъіма ѡчима. провидѣ...
въздръжанием҃ поживше. свѣта о ст҃и апⷭли...
дванадесѧтестроунъ ѡрганъскъіхь. пѣснъ вспѣшѫ...
ѡдⷣжили есте дх҃омь...
ꙋмръщвена егда видѣ на дрѣвѣ...
инъ. ирⷭмо. гⷭ. и҃. ꙋслъшахъ г҃и слоу тⷣвои...
апⷭлъское прѣчистое ликование...
ꙗко дѣлателѧ сѫщи х҃ви апⷭли...
виногради бъісте х҃оу възлюблении...
печатлѣнина сличнаа всемогѫщиꙗ ст҃а троице...
раⷣуи сѧ прѣстоле ѡгнеѡбразни...
пⷭѣ. и҃. ц҃рѣ х҃а б҃а егоже поѫть агг҃лъсти вои..
ꙗко жгли ѡгнѣ невеществънааго...

л.73а трѫбы добраагo словеси почтѣⷨ҇...
поⷣбие въпадшѫ дш҃ѫ моѫ смѣрите...
вмѣстила еси невмѣстимаго естьствомъ...
инъ. ермо҃. г҃. и҃. безначѫлнааго цр҃ѣ славѣ...
дх҃омъ хꙑтроначѫлномъ. сбиражщѥ всѧ цр҃квꙑ...
ап҃ли доброе прѣселение...
трислънечнаа въсетлаа (sic) свѣтилнице...
ꙗко чистѣиши и прѣвꙑшши. прѣстола сѫщи...
пѣ҃. ѳ҃. въистинѫ бц҃ѫ тѧ исповѣдажщѥ сп҃си ни...
источници сп҃сенна водѫ испросисте...
ꙗко сѫщѥ сладьци есте оучителие...
плаважщи в пѫчинѣ еже и в лѣности. погрѫжена...
радость ꙗко рожⷣъшна. плачь мⷩ҇ подажⷣъ...
инъ ермо҃. г҃. и҃. тебе браконеискоуснѫѫ бж҃ѫ матеръ...
л.73б тебе доброславны личе ап҃лъскꙑ...
ıеꙋⷢ҇альскꙑми оуловлеными. словеснꙑѫ рыбꙑ привлькше...
къ г҃оу вашими прошеними. помѧнѣте нꙑ ап҃ли...
тебе триѵпостаснѫ единѫ. ѡ҃че и с҃не сь дх҃омъ...
тебе ѡтрочѫ рожⷣъшѫѫ дв҃ѫ. въси рⷪ҇ди бл҃жимъ...

Шаф. (след Великия канон)

л.87б тръпѣсно. гл҃а. и҃. пѣ҃. д҃. оу: —
въ дръжаниемъ поживѣмъ. свѣтлии ст҃и ап҃ли...
дванадесѧтестроунъ ѡрганъскⷯ҇ꙑ. пѣснъми въсиавше...
одъⷣжили есте дх҃омъ...
оумръщвена егда видѣ на дрѣвѣ...
ермо҃. гл҃. а҃. тꙑ же оуслꙑша г҃и: —
л.88а ап҃лъское ликованиe творца въсѣхь мⷪ҇лите...
ꙗко дѣтѣлиѫ сѫщи хв҃и ап҃ли... виноградъ бꙑсте х҃оу...
паче наче(лꙵ)а ап҃ли. слична всемогѫщꙗ. троице...
рⷣаѵı сѧ прѣстоле ѡгнеобразнꙑ...
пѣ҃. и҃. гл҃. и҃. ермо҃. безначѫлнааго цр҃ѣ. егоже поѫтъ...
ꙗкоже ѫгли ѡгнѣ вещѥствънаго...
трѫбꙑ добраго словеси почтѣмъ...
подобию падъшѫѫ дш҃е мⷪ҇а смѣритѧ...
въмѣстила еси невъмѣстимаго слова...

єрⷭмо. тъиⷣже.

д҃хомъ хꙑтроначѫланомъ. сбираѫще всѧ ц҃рковъ. .
въстрѫбивше трѫбоѫ. повелѣниоѫ...

апⷭли доброе прѣселение...

трислънечнаа и въсесвѣтнаа. б҃гоначѫлнице...
ꙗко чьстнѣиши и прѣвꙑшъши. прѣстола сѫщина...

л.88б пⷭѣ. ѳ҃. въистинѫ б҃цѫ тѧ исповѣдѣемъ: —

источници спⷭению. водꙑ источисте...
ꙗко сѫщее слъньце есте оучителие...
плаваѫщіа въ пѫчинѣ житеисцѣи. се же въ лѣности погрѫжама...

радость ꙗко рожⷣъшина. плач ми подаⷣжъ...

єрⷭмо тъиⷣже.

тебе доброславнꙑ личе апⷭлъскꙑ...
єуагелскꙑми вашими ловени словеснꙑѫ рꙑбꙑ привлѣкошѫ...
къ бо҃у вашимъ прошениемъ помѫнѣте нꙑ...
тебе триѹпостасна. едине ѡ҃че и с҃не съ д҃хомъ...
тебе ѿ (sic) рожⷣъшѫѫ д҃вожвоѫ (sic) вьси роди бл҃жимъ...

Тип В

Орб.

След четвърта песен на Великия канон:

л.123а триѡⷣ гⷭл. и҃. пⷭѣ. д҃. єрⷭм. ꙋслꙑшахь г҃и смотрениꙗ твоего таиньство...

вьздрьжаниемъ пожив'ше. хⷭви ст҃ы апⷭли...

двоенадесѧтестрꙋнь ѡр'гань. пⷭѣ вьзгл҃ꙑ сп҃сиѫѧ...
одьждениемъ д҃ховьнꙑмь. всѧ подьслчиѫѧ напоивше...
смѣрив'ши сп҃си мѧ...

єрⷭм. тьⷣже. назаⷣ.

апⷭльское всечⷭеное стоіание...

ꙗко дѣлатели сѫще хⷭви апⷭли...
виноградь были есте хо҃у...
тр҃це начѧлнаа. и съѡбразнаа...
раⷣꙋ сѧ прѣстоле многоѡбразнꙑ...

След осма песен на Великия канон:

л.126б триѡⷣ. гⷭ. и҃. пⷭѣ. и҃ єрⷭм. безначѧлна ц҃рѣ славѣ...
ꙗко жгание ѡгнѣ невеществьнаго...

л.127а трѫбы бг҃огласныѫ. словеси почтѣмь...
коумирь стⷭ҇ртныѧ дш҃ѫ моѫ. ськроушите трѣбища...
вьмѣстила еси невьмѣстимаго есⷭ҇твомь...
ерⷭ҇мо. инь. егоже вои нб҃сны славѧть и тр:—
д҃ха ст҃го начѧлноѫ хытростиѫ...
вьстрѫбив'ше трѫбоѫ повелѣн'ноѫ...
апⷭ҇лы ст҃ыи добрии хранителие нш҃и...
трьс҃лнечное всесвѣтлое бг҃оначѧлие...
ꙗко честны и прѣславны. прѣславны прѣстоль...

След девета песен на Великия канон:

л.128б триⷣѡ. гⷭ҇. и҃. пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ерⷭ҇м. вьистинѫ тѧ бц҃ѫ исповѣдаѫще..
источници сп҃сьны. воды источисте...
ꙗко соль сладкы сѫще ѹченици...
трѹждаѫщие сѧ вь пѫчинѣ ѹныниꙗ...
иже радость порожⷣши. плачь ми даждь вⷣлчце...
ерⷭ҇м. инь. тебе бракоунеискѹсимѫ матерь...
тѧ апⷭ҇льскы славны сборь. пⷭ҇ѣми величаемь...
мрѣжеѫ еⷢ҇ѵлиа вашего...
вь м҃лтвахь вашихь помѣнѣте нась...
трисьставно единьство. ѡч҃е и с҃не сь д҃хомь...
тѧ ѡⷮрочѧ рожⷣшѫѧ. и дв҃ѫ...

Тип Г

Тип. 137

л.123б трⷭ҇ьпѣ. въ четвⷦ҇рь. пⷭ҇ѣ. д҃. гⷭ҇ла. и҃. ірⷭ҇мо.
оуслꙑшахъ г҃и. съмотрениꙗ:—
въздрьжаниемъ поживъше. свѣтлии ст҃и апостоли...
д'ванадесѧтестроунъ. органьскꙑихъ пⷭ҇ѣ въспѣша...
л.124а одъждали ѥсте д҃хъмь...
оумрьщвеноу ѥгда видѣ. на дрѣвѣ...
ирⷭ҇мо. инъ. гⷭ҇ла. и҃. оуслꙑшахъ г҃и слѹхъ:—
апⷭ҇лское пр҃чистоѥ. ликованиѥ...
ꙗко дѣлатели соуще х҃ви апⷭ҇ли в'сего мира...
виноградъ бꙑсте. х҃ѹ соущаагo възлюблена...
начальнаꙗ и сълнчънаа в'семогоущиѧ ст҃аꙗ троице...
пⷭ҇ѣ. и҃. ірⷭ҇мо. проꙗвленааго на горѣ ст҃ѣ:—

ꙗко оугане огнѧ вещъствьнааго. . .
троубъі добраaго словесе почътѣмъ. . .
подобиѥ въпадъшеѥ дш҃а моѩ. съмѣрите. . .
въмѣстила ѥси невъмѣстимааго ѥстьства. . .
л.124б іⷭрмо. инъ. безначал'наго. цⷭрѧ славѣ:—
дх҃омь хъітроначалномь. събирающе всю цр҃квь. . .
въстроубивъше. трꙋбою повелѣною. . .
апⷭли доброе прѣселениѥ. . .
тр҃ьслнчнаꙗ. всесвѣтлаꙗ б҃оначальнице. . .
ꙗко чъстьнѣиши. и прѣвъішъши прѣстола соущи. . .
пⷭѣ. ѳ. іⷭрмо. въистинноу бц҃ю тѧ:—
источьници спсениꙗ. водъі источисте. . .
ꙗко соуще сладъци. ѥсте оучителиѥ. . .
плавающа въ поучинѣ. ѥже въ лѣности. . .
радость ꙗко рожъши. плачъ ми подажъ. . .
іⷭрмо. инъ. тебе нб҃оу. и земли ходата:—
тебе доброславнъи. апⷭльскъи плъче. . .
л.125а еуангльскъіми вашимь ловлениѥмь. . .
къ б҃оу вашимь прошениѥмь помѧнѣте нъі. . .
тебе триоупостасноу ѥдиноу. . .
тебе отроча рожъшѫю д҃во. . .

ПЕТЪК, V СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.(86а) в пⷭѧ: е: не: трпⷭѣ: гл: дⷭ: пⷭѣ: е: тъі г҃и свѣть вь
мирь пришель еси. . .
л.(86б) кто прѣмѫдрь д҃ше. . .
оле крѣпость бл҃га. . .
тѧ ѡрѫжие непобѣдимое. . .
ірⷭмо: ин: гл: и: в: из нощи ꙋтрьнꙋѫща мдⷭе. . .
П ригвозишѫ рѫцѣ ти мдⷭе. . .
О твоемь стоѫще крⷭтѣ сп҃се. . .
Ш юицѫ и десницѫ сп҃се. . .
Т ебе приснод҃ваꙗ зрѧщи х҃е. . .
л.(87а) пⷭѣ: и: гл: дⷭ: рѫцѣ распростерь даниль. . .
дрѣва ѡкꙋшение горко. . .

ꙗко година. а҃і: намь пристѫпимь браⷮ҇е. . .
єлико лѣностиѫ. до селѣ ѡдрьжими єсме. . .
не иномꙋ покланѣѫ сѧ рожⷣеномꙋ б҃ꙋ. . .
л.(87б) ты єдина вь вⷣсѣ родѣхь. д҃воѫ пр҃чста м҃ти. . .
иⷭ҇рмо: нⷭ҇и: иⷭ҇: в҃: єгоже вои н҃бесни славѧть. . .
Єгоже себѣ приѡбрѣть г҃и. . .
И а кⷭ҇рѣ ты пригвоⷣзи сѧ сп҃се. . .
И юдеи распѧшѫ тѧ г҃и. . .
Єⷣга видѣ на дрѣвѣ тѧ распѧта б҃ца х҃е. . .
пⷭ҇ѣ: ѳ҃: гⷭ҇а: д҃: єва ꙋбо недѫгомь ѡслꙋшаниꙗ. . .
л.(67а) рѫцѣ прострьтѣи. и неꙋдрьжаньнѣ сп҃се мои. . .
се прѣчестны ин҃ѣ. и с҃ты пощениꙗ конець. . .
никтоже ꙋбо дѣлы не сп҃се сѧ. . .
єва ꙋбо ходатаица на земⷣи. бы грⷭ҇ѣхови. . .
иⷭ҇рмо: иⷭ҇: в҃: бесѣмено зачѧтие. єрсама неиз҃реченна.
м҃тре безмѫжнѫ. . .
М ене ради сп҃се. . .
л.(67б) С трⷣажеши ты х҃е. . .
И зрѧдиѫ см҃рть. приѧть вⷣко мои. . .
М т҃и твоꙗ с҃таꙗ. зрѧщи тебе. . .

Тип Б

Шаф.

л.89а трⷣиѡ. гⷭ҇а. а҃. пⷭ҇ѣ. є. є҃рмⷭ҇о. просвѣщиен сианиемъ
пришествиа твоєго х҃е:—
пропинаѫ небо ꙗко и кожѫ. . .
оусиѫлъ єси на кр҃стѣ волеѫ ч҃лколюбче. . .
л.89б страсти твоеѫ свѣтлъıѫ видѣти дⷭ҇не. спⷣоби. . .
видѧщи тѧ на кр҃стѣ непорочнаа. . .
єⷭ҇рм. иⷭ҇нъ. гⷭ҇а. и҃. в. из нощи оутрьноужице:—
на кр҃стѣ рѫцѣ твои ꙗко ч҃лколюбецъ прострѣть. . .
дрѣвомъ снѣднъıмъ оумрⷮ҇ѣ иногда адамъ. . .
крⷭ҇ъ и гвоздиѫ и копие чтемъ вл҃ко. . .
тебе трⷭ҇ице славимъ. . .
не тебе ѡблъкъ сѧ въ мое смⷮ҇ѣшине. . .

пⷭ҇ѣ. и҃. гⷭ҇л. а҃. чюдо прѣве:—
притѫпилъ єси лѫкавомоу спⷭ҇е жѫло. . .
простеръ на кр҃стѣ длани свои. . .
рѣкы мл҃осрьдна твоего щедры. . .
л.90а съсѫдъ бж҃ественъі. тѧ маниѫ стѫжавше. . .
ерⷭ҇м. инъ. гⷭ҇л. иⷭ҇. в҃. ѿрокы ѿ пещи избави бывъ:—
распинаеть сѧ х҃ъ оживлѣемъ. азъ въспож. . .
миръ ѿ тлѧ распѧтиемъ твоимъ избавлъ сѧ. . .
хвала твои крⷭ҇ъ. иже спⷭ҇енъ быхъ. . .
троице равнославима паче сѫщъства. . .
роⷤ҇ждъствꙋ ти чистомꙋ бц҃е кланѣемъ сѧ. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. образь твоего чистааго роⷤ҇ждъства:—
видѣвъ илиа въ тоицѣ пламени. . .
на дрѣвѣ въздвиглъ єстъ моисии змиѫ. . .
вь гробѣ лестиѫ весъ лежѫ. . .
въсѣхъ болъши єси вл҃ⷣчице. . .
л.90б ермⷭ҇о. инъ. гⷭ҇л. иⷭ҇. в҃. бессѣменное зачѧтие. роⷤ҇ждъствеⷭ҇ несказанное. . .
распинаеши сѧ и спⷭ҇аеши мѧ. . .
сльнце видѣв тѧ распинаема и помрьче. . .
насъ ради трьпѣнием си в҃ако. . .
единого родителѣ. и единочѧданы сн҃ъ ѿ ѡ҃ца. . .
чⷤ҇ю прижитиꙗ ти дивит мѧ пр҃ѣчистаа. . .

Тип В

Орб.

л.131б трⷣиѡ. гⷭ҇. а҃. пⷭ҇ѣ. е҃. ерⷭ҇м. просщен си҃ꙗнием
пришествиꙗ твоего х҃е. . .
пропинаѫ н҃бо ꙗко и кожѫ. . .
ꙋсиѫль єси на крⷭ҇тѣ чл҃вче. . .
стⷭ҇рти твоѫ спⷣси видѣти днⷭ҇е. . .
видѧще тѧ въздвижена на крⷭ҇тѣ. . .
ерⷭ҇м. гⷭ҇. ѕ҃. из нощи ꙋтрьнꙋѭще чл҃вче. . .
на крⷭ҇тѣ рѫцѣ свои чл҃вче простерши. . .
дрѣвомь снѣдиимь. ꙋмрѣ иногда адамь. . .
крⷭ҇ть и копие и гвоздьи чтемь. . .

тебе тр҃це славимь. . .
ис тебе ѡблѣче сѧ вьмѣшение. . .
л.132а гⷭ҇. а҃. чюдо прѣвеликое росодавицѫ вьѡбрази. .
притѫпиль еси спсе лѫкавомꙋ жѫло. . .
простерь на крⷭ҇тѣ длани свои. . .
рѫкы маⷭ҇рдниꙗ твоего щед’ре. . .
сьсѫдь бжⷭ҇вьны. тѧ ман’нѫ с’тѧжав’ше. . .
еⷭ҇рм. гⷭ҇. ѕ҃. сь ѿрокы пѣⷭ҇ вьспѣваемь людие. . .
распинает сѧ хⷭ҇ь. . .
мирь ѿ т’лѧ. распѧтиемь избавиль еси. . .
хвалѧ твои крⷭ҇ть. . .
тр҃це равнославнаа. . .
роⷭ҇жвоу ти бц҃е клан’ѣем сѧ. . .
пѣⷭ҇. ѳ҃. гⷭ҇. а҃. еⷭ҇рм. образа чⷭ҇таго роⷭ҇жва твоⷭ҇его. . .
видѣвь илиꙗ га. . .
на дрѣвѣ вьздвигль есть древе. . .
вь гробѣ вьзлеже. лѣностиѫ. . .
вьсѣхь бол’ше еси вл҃чце. . .
еⷭ҇р. гⷭ҇. ѕ҃. бесѣменно зачатие. роⷭ҇жво несказан’но. . .
распинаещи сѧ и спасещи мѧ. . .
л.132б сл҃нце помрьче. видѣвь тѧ распинаема. . .
нас ради трьпѣнием си. . .
единь родитель. единочѧд’на сн҃а. . .
чюдо прижитиꙗ ти дивить мѧ прѣчⷭ҇таа. . .

Тип Г

Тип. 137

л.126а трьⷭ҇пѣ. въ пѧтъкъ. пѣⷭ҇. е҃. глⷭ҇а. а҃. ірⷭ҇мо.
просвѣщии сіꙗнием:—
пропинаꙗ н҃бо. ꙗко кожоу распѧлъ ѥси. длании. . .
оусноулъ ѥси. на крьстѣ волею. . .
страсти твоꙗ. видѣти дньсъ подоби. . .
видѧщии тѧ. въздвижена на кр҃стѣ. . .
ірⷭ҇мо. инъ глⷭ҇а. ѕ҃. из нощи оутрь:—
на кр҃стѣ роуцѣ твои чⷭ҇лвколюбьче. простьръше. . .
л.126б дрѣвомь сънѣдьнъіимь. оумрьтъ. инъгда адамъ. . .

кр҃стъ гвоздиꙗ и копиѥ. чътемъ. . .
тебе троице славимъ. . .
ис тебе облѣче сѧ въмѣщениѥ мое. . .
пⷭѣ. и҃. глⷭа. а҃. чюдо прѣ: —
притоупилъ ѥси. лоукавмоу сп҃се жало. . .
прострѣ на кр҃стѣ х҃е длани свои. . .
рѣкы мл҃срдиꙗ твоѥго щедре. да омыють. . .
съсоудъ бж҃ъствьныи тѧ. маньноу сътажавъше. . .
л.127а ірⷭмо. инъ. глⷭа. г҃. отрочъскоую пⷭѣ въсль: —
распинаѥть сѧ х҃ъ. . .
миръ отъ тлѧ. распѧтиѥмь твоимь избавлѧꙗ. . .
хвалю твои кр҃стъ. . .
троице равьнославима. . .
рожъствоу ст҃ыꙗ. бц҃а кланѧюще сѧ. . .
пⷭѣ. ѳ҃. глⷭа. а҃. образъ твое: —
видѣ нанѧ г҃а. . .
на дрѣвѣ въздвиглъ ѥсть. . .
въ гробѣ л'ѣности възлежȣ. . .
в'сѣхъ больши ѥси вл҃дчице. . .
л.127б ірⷭмо. инъ. глⷭа. г҃. бесѣменьно зачати: —
распинаѥши сѧ и сп҃саѥши мѧ. . .
с҃лнце видѣвъ тѧ помрьче. . .
насъ ради трьпѣⷭнимь си. . .
ѥдиного родитель. иночадааго с҃на. . .
чюдо прижитиꙗ ти. дивить мѧ пр҃чстаꙗ. . .

СЪБОТА, V СЕДМИЦА

Тип А

Бит.	Жер. (НБКМ фр. 9)
л.(91б) в сⷭѫ: е: не: пⷭ(ѣ) — — — — — —	— — — — — — — — — — — —
ѿ кита пр҃рка сп҃сль еси. . .	— — — — — — — — — — — —
памѧ̑ творѧще мⷭникмь. г҃ви вси-	— — — — — — — — — — — —
лаемь хвалѫ. . .	— — — — — — — — — — — —
мѫча и ѡгнѣ не ȣбоıавше сѧ. . .	— — — — — — — — — — — —
см҃ртнѫ живо̑ приемше. . .	— — — — — — — — — — — —
ѡбладажи см҃ртнѫ и животомь. . .	— — — — — — — — — — — —

тр҃цѫ ѡмооусиѫ. ѿⷮц҃а и с҃на и — — — — — — — — — — — —
ст҃го д҃ха. . . — — — — — — — — — — — —
рожⷣьшиꙗ сп҃са всѣмь намь д҃во — — — — — — — — — — — —
б҃це. . . — — — — — — — — — — — —
ирⷭмо: тыⷣже: ѿⷮ кита пр҃рка сп҃саль — — — — — — — — — — — —
еси: — — — — — — — — — — — — —
Ꙗ коже пищѫ ст҃рсть приѫсте с҃тии. . . — — — — — — — — — — — —
С п҃си н҃ее мⷣде. покои ѫже прѣста-
виль еси. . . — — — — — — — — — — — —
Н адеⷣже христиꙗномь. д҃во м҃ти. . . — — — — — — — — — — — —
пѣⷭ: з҃: блⷭнь е[си] б҃е видан. . . — — — — — — — — — — — —
блⷭнь еси б҃е. ꙗвлен крѣпкы — —... — — — — — — — — — — — —
л.(92а) — — — (. . .) хлаⷣжен ѕвѣрии. . . — — — — — — — — — — — —
блⷭнь еси б҃е. подавы ст҃рстр҃пцѫ. . . — — — — — — — — — — — —
блⷭнь еси б҃е. прѣложен ѿⷮ с҃мрти на — — — — — — — — — — — —
бесьм҃ртнѫ жизнь. . . — — — — — — — — — — — —
блⷭнь еси б҃е. сы вь три лица. . . — — — — — — — — — — — —
блⷭнь еси б҃е. видаи бездныи. . . — — — — — — — — — — — —
ирⷭмо: тоⷣже: блⷭнь еси б҃е ви:- — — — — — — — — — — — —
С т҃рсти многыѫ мⷱнци приѫсте. . . — — — — — — — — — — — —
Т ѫча мⷱнкь не разори. . . — — — — — — — — — — — —
[Р] аꙗ своего сп҃се. причѫстныи ꙗви. . . — — — — — — — — — — — —
[А ро]нь тѧ жезль. проѡбрази д҃во — — — — — — — — — — — —
б҃це. . . — — — — — — — — — — — —
пѣⷭ: [и]: тв҃рца всеѫ твари. . . — — — — — — — — — — — —

— — Ⰲ ⰟⰓⰊⰂ Ⰰ҃ⰑⰂⰂⰑⰂ.
ⰃⰅⰑⰓⰃⰊⰅ . . . — — — — — — — — — — — —
(ъ мⷱнкъ с҃тъихъ. помѧнѣте)
л.(92б) мечемь сьсѣкаеми — — — . . . — — — — — — — — — — — —
тѣло мѫжьства ꙗвисте сѧ. . . — — — — — — — — — — — —
въ авраⷣми быти лонѣ. споⷣби г҃и. . . — — — — — — — — — — — —
тр҃це с҃таꙗ слава тебѣ. . . — — — — — — — — — — — —
вси б҃цѫ. ꙗко единѫ рожⷣьшѫ х҃а — — — — — — — — — — — —
б҃а. . . — — — — — — — — — — — —
ирⷭмо: тъⷣже: тв҃рца всеи твари:- — — — — — — — — — — — —

С тр҃сти и мѫкыи. биение прѣтрьпѣсте. . .	— — — — — — — — — — —
Т рьние биение. сѣчение ѹдовь прѣтрьпѣсте. . .	— — — — — — — — — — —
Ѡ ставльшѫѫ х҃е житие тлѣнное. . .	— — — — — — — — — — —
Т аинѫ рожьства твоего. изрещи не можеть б҃це. . .	— — — — — — — — — — —
(пѣ҃: ѳ҃:) исаие ликѹи. . .	— — — — — — — — — — —
творѧще празеньство. мик҃ь д҃не. . .	— — — — — — — — — — —
крѣпкое воиньство. ц҃рѣ всѣхь. . .	— — — — ц҃рѣ. всѣ и б҃а.
	мик(ь) пѣ҃ми вѣнчаемь лю҃е. . .
— — — — — — — — — — —	(. . . . .) [със]ѣкоми мечи на ѹды. . .
— — — — — — — — — — —	егда все сьза҃ние твое. вьскрѣсиши. . .
— — — — — — — — — — —	садителѣ породи б҃агочестна. . .
	ірмо҃. то҃.
— — — — — — — — — — —	Р ѣк(ы) с҃трсти исоушисте. . .
— — — — — — — — — — —	П охвалимь вѣрни (м҃чкы) всѧ. . .
— —	Ч ини м҃чнчь (. . . . .) и. х҃е бе м҃лим ти сѧ. . .
— — — — — — — — — — —	Ꙗ ко сѫщ(и) пр҃чтаа. прѣвышшѫ н҃бсь. . .

Тип Б

Шаф.

/ка҃. гл҃. д҃. пѣ҃. а҃. ѿврьзъ оуста моа: —
хр҃истовнъıѫ книгъı д҃шевнъıѫ. назмена (sic) тѧ д҃хомь. . ./

След шеста песен на канона:

л.93^{а} четворопѣснъно. гла҃. и҃. а҃. (и)рмо҃. ѿ кита ионѫ
сп҃слъ еси. . .
памѧ҃ творѧще м҃ник҃омъ. . .
мѫ҃чина ѡгньна не оубоавше сѧ. . .
смрътнѫ животъ приемше. . .
л.93^{б} обладаѫ смрътнѫ и животомъ. . .
троицѫ единосѫщнѫѫ. ѡ҃ца и с҃на же и д҃ха с҃таго. . .
рожъшиа въсѣмъ намъ сп҃са. . .

След акатиста и седма песен на канона:

л.95б єрⷭ҇мо. гⷭ҇л. є҃. бⷭ҇ловенъ єси видѫи безднꙑ: —
бⷭ҇ловенъ єси ви (sic) бе҃. ꙗвлѣѫ въсѧ крѣпкꙑѫ. . .
л.96а бл҃венъ єси бе҃. ѡхлащъ ѕвѣри. . .
бл҃гословенъ єси бе҃ подавꙑ страстотрьпцѫ. . .
бⷭ҇ловенъ єси бе҃. прѣложен ѿ смрти. . .
бⷭ҇ловенъ єси въ три лица. єдинъ же єстством слави. . .
бⷭ҇ловенъ єси видаи безднꙑ. . .

След осма песен на канона:

єрⷭ҇мо. инъ. гⷭ҇л. иⷭ҇. а҃. творца въсеи твари: —
лици мⷱ҇никъ ст҃и помѣнѣте вѣрѫ. . .
мечемъ сѣчеми радовасте сѧ. . .
тѣломъ мѫжъства ꙗвисте сѧ. . .
въ аврамли бꙑти лонѣ. . .
л.96б троице ст҃аа слава тебѣ. . .
въси поемъ єдинѫ бц҃ѫ. . .

След девета песен на канона:

єрⷭ҇мс. гⷭ҇. иⷭ҇. а҃. исаиа ликоуи дв҃аа бо имѣ въ чрѣвѣ: —
творѧще празденъство мченикомъ. . .
крѣпко воинъство ц҃рѣ вⷯсѣ. . .
л.97а ноготми строужими. и сьсѣкаеми мечемъ. . .
єгда здание свое вскрѣсиши. . .
єдиносѫщнаа и безначѫлнаа въси въспоемъ **тѧ троице**. . .
садителѣ породи. . .

Тип В

Орб.

/кⷶ҇. гⷭ҇. д҃. пⷭ҇ѣ. а҃. єрⷭ҇мо. ѡврьзѫ ꙋста моа. . .
хⷭ҇вꙑ книгꙑ д҃шевнꙑѫ. . ./

След шеста песен на канона:

л.136б триⷣѡ. гⷭ҇. є҃. єрⷭ҇м. ѿ кита пр҃рка сп҃сль єси. . .
памѧть творѧще мⷱ҇комь. . .
меча ни ѡг'нѣ не ꙋбоꙗсте сѧ. . .
л.137а обладаѫ животомь и смр҃ьтиѫ. . .
тр҃це єдиносѫщ'наа. . .
поⷣрожши сп҃са всѣмь. дв҃о бц҃е. . .

След седма песен на канона:

л.138^{а} єрⷭ҇м. гⷭ҇. е҃. блⷭ҇вень єси гн҃ видѧи безны. на прѣстолѣ. . .
блⷭ҇вень єси бе҃. ꙗвлен кр’ѣп’кыѫ тебе ради мⷹ҇кы. . .
л.138^{б} блⷭ҇вень єси гн҃. ѡглашен зв’ѣри. . .
блⷭ҇вень єси бе҃. прѣложен ѡⷮ сьмрти. . .
блⷭ҇вень єси гн҃ бе҃. сѫи вь трц҃ѫ. . .
блⷭ҇вень єси гн҃ бе҃. видѧи безьдны. и вь чрѣво. . .

След осма песен на канона:

єрⷭ҇м. гⷭ҇. е҃. творца всеи твари. . .
лици мⷹ҇чьсти. помѣнѣте. . .
ме’чемь сьс’ѣкаеми радовахѫ сѧ. . .
тѣломь мѫжва пⷭ҇ротивисте сѧ. . .
сь авраман быти лонѣ сп̂ы рабы своѫ. . .
о тр҃це ст҃аа слава тебѣ. . .
вси бц҃ѫ вѣрно поемь единѫ. . .

След девета песен на канона:

л.139^{а} єрⷭ҇м. гⷭ҇. е҃. исаиꙗ ликꙋи. дв҃аа бо имѣ вь чрѣвѣ. . .
творѧще праздeньство мⷹ҇кь. . .
крѣпкое воиⷭ҇нво. цр҃ѣ вс’ѣх’ ба҃. . .
нокти строужеми. и сьс’ѣкомы ме’чемь на ꙋды. . .
егда все сьзданне твое вьс’крѣсиши. . .
единосѫщиѫ тѧ вьспоемь. . .
садителѣ породи бл҃гочестиꙗ. . .

Тип Г

Тип. 137

л.127^{б} въ суботꙋ. е҃. нⷣ҇е. четвьрⷭ҇пⷭ҇ѣна. глⷭ҇а. е҃. пⷭ҇ѣ. е҃. ірⷭ҇мо.
отъ кнта. пр҃рка сп҃съ ѥси име:—
памѧть творѧще мч҃никомъ. . .
л.128^{а} меча и огнѧ не оубоꙗвъше сѧ. . .
съмрьтию. животъ приимъше. . .
обладаꙗ. съмрьтию и животъмь. . .
троицꙋ. ѥдиносоущъна оц҃а. . .
рожъшиꙗ сп҃са в’сѣмъ. . .
пⷭ҇ѣ. з. ірⷭ҇мо. бл҃нъ ѥси бе҃ и вида:—

бл҃нъ ѥси б҃е. ꙗвлии крѣпъкꙑꙗ. . .
бл҃нъ ѥси б҃е. прохлаждии з҃арѧми. . .
бл҃нъ ѥси б҃е. подавꙑи стр҃сттьпца. . .
бл҃нъ ѥси б҃е. прѣложии отъ съмрьти. . .
бл҃нъ ѥси б҃е. сꙑи въ три лица. . .
бл҃нъ ѥси б҃е. видѧи бездьнꙑ. . .
пⷭѣ. и҃. ірⷭмо. твор҆ца всеѧ: —
ликъ мⷱникъ ст҃ъ. пом҆нѣте оубо вѣрою. . .
мечемь съсѣкаѥми радоваахꙋ сѧ. . .
тѣло мѫжъства ꙗвисте сѧ. . .
въ аврамли бꙑти лонѣ. . .
л.128б троице пре҃ста слава тебѣ. . .
в҆си бц҃ю ꙗко ѥдиноу рожъшѫ х҃а б҃а. вѣрьнии поемъ. . .
пⷭѣ. ѳ҃. ірⷭмо. исаіꙗ ликоуи: —
творѧще праздьньство. мч҃никъ дⷭнь. . .
крѣпъко воиньство. цⷭрѧ в҆сѣхъ и б҃а. . .
ногътьми строужеми. и сѣкоми. мечи на оудꙑ. . .
егда в҆се здание твое. въскрѣсиши соудити х҃е. . .
единосоущънаꙗ. въспою тѧ безначална. троице. . .
садителѧ породи. . .

ПОНЕДЕЛНИК, VI СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.94а вⷤ по҃: ѕⷤ: не: трⷭпѣ: глⷭ: в҃: пⷭѣ: а҃: грѧдѣте людие
поемь пⷭѣ х҃ꙋ б҃оу: —
честнꙑ приеⷤмемь постнꙑ подвигь. . .
н҃нѣ х҃ь грѧдеть на мⷱние свое. . .
бѫди намь добрѣе. постнꙑѫ нашѫ подвигꙑи. . .
бж҃иѫ ст҃ѫѫ горѫ. вси поемь. . .
ирⷭмо: иⷭи: глⷭ: а҃: помогьшомꙋ б҃ꙋ вь гиптѣ моисеѡви. . .
С е припаⷤѫ ти х҃е. ꙗкоже мꙑтарѣ. . .
Є лико нась вѣрень. ѡⷮ днешнѣго д҃не празнꙋимь. . .
Д обрꙑхь постих сѧ. дѣтѣлеи. . .
л.94б Ѡ твоемь прижити мирь дарꙋет сѧ. д҃во. . .

пѣ҃ : и : гл҃ : в : прохлажьшаго древле. ѿрокы. . .
коньчание пристѫпи пощениꙗ. нн҃ѣ. . .
бл҃жени вси. сьбиражщеи тьщно себѣ. . .
помим сѧ х҃оу. оумр҃твити пльти нашеѫ. . .
д҃воѫ вьмѣсти. слово невьмѣстимаго ѿц҃а. . .
ирмо : инь : гл҃ : а : пѣ ти приносимь ан҃гласкѫѫ. . .

л.95а Б рань лютѫѫ ꙋтоли. пльти моеѫ. . .
Р аꙋ сѧ и готова ты витание бѫди. . .
Ѡ слѣплена мѧ бывша сп҃се. . .
П р҃чистаꙗ ты д҃во б҃це. . .

пѣ҃ : ѳ : гл҃ : в : чистѫѫ и прѣ҃стѫѫ мт҃рь д҃вѫ. . .
поб҃ди приближает сѧ д҃ше кончание. . .
десѧтинѫ вси ѿ д҃ни лѣть. . .
при дверехъ стоꙗше г҃ь. . .
благовѣрно поем тѧ. мы б҃це д҃во. . .
ирмо : инь : гл҃ : а : тѧ видѣнѫѫ дверь. иезекилемь пр҃ркмь...

л.95б Ꙗ коже закхеи. вси примѣмь г҃а весело. . .
И осѧще цвѣты вси. . .
И мѫще врѣмѧ брае. сеи д҃нь сп҃сениꙗ. . .
Є гоже пр҃рчскынѫ прорѣшѫ книгы б҃це. . .

Тип Б

Шаф.

л.99б триѡ. гл. а҃. пѣ. а. пѣнъ пбѣднѫѫ вспıемъ людие...
л.100а страсти оумрътви въздръжаниемъ...
немилосрьдомоу побѧще сѧ...
ѡть всѣхъ лиших сѧ исправленеи лакомъствомъ...
мене ѡсѫженаго сѫщаaго на сѫдищи...
ермо : инъ : гла : а҃ : помогшомоу въ ıегуптѣ мосеѡви...
ваискъı праздникъ. срѧщемъ вѣрни...
грѧдеть июдеи(...) х҃ъ въ еросолимъ...
се грѣдетъ х҃ъ къ земли виѳанистѣи...
оуготовимъ сѧ и мъı...
б҃жъствомъ едина триупостасна троице...

славнаа ѡ тебѣ възгла҃шѫ въсѫдоу...
л.100б пⷭ҇ѣ. и҃. ерⷭ҇мо. егоже трепещѫтъ аггл҃ы въси...
бес плода ѡбогатих сѧ ѡкаанъны...
ꙗко древле просвѣтилъ еси слѣпа родившаго сѧ...
постивъ сѧ илиа ѡⷮвръзе неб҃са...
ꙗко д҃шевшевны (sic) виноградъ възрастилъ еси намъ...
ерⷭ҇мо. инъ. пѣснъ ти приносимъ свѣтлѫ...
ѡтьвръзошѫ сѧ дври. лазарева жива...
великаа ти похвала. о виѳание...
пѣснъ ти приносимъ ꙗко на жрѣбѧти. носиши сѧ...
тебе паче ꙋма сѫщиѫѫ. совъкоуплениѫѫ...
чини тѧ прославлѣѫтъ аггл҃ъсти...
л.101а пⷭ҇ѣ. ѳ҃. живоносна источника. приснотекѫщѫ...
оумръщвенъ есмъ многꙑми прѣгрѣшеньми...
богатаго бѣжимъ подобествиа...
страсти оубиваѫще пⷭ҇о възлюбимъ...
дѣвъство ти есть бж҃ественое...
ерⷭ҇мо. инъ. гⷭ҇л. а҃. тебе единѫ видѣнѫѫ. древле...
дⷭ҇не х҃оу възвѣщаеть сѧ...
оуготови сѧ виѳание. и оукраси бж҃ествьное...
се бл҃готворѧщими вѣтвами. чистототѫ (sic) ꙗвлѣѫще...
тебе триѵпостасиѫ единѫ...
тебе ѿ ѡ҃ца безлѣтна. и безьматер'на...

Тип В

Орб.

л.142а три̂ѡ. гⷭ҇. а҃. пⷭ҇ѣ. а҃. пⷭ҇ѣ побѣд'нѫ вьспоемь вси...
стⷭ҇рти ꙋмр҃твимь вьздрьжаниемь...
немⷭ҇лрдомоу подобѧще сѧ б҃гатаго ѡбразомь...
ѿ всѣхь лишиx' сѧ неисправл'ены...
нене (sic) ѡсѫжденаго сѫща на сѫдищи...
ерⷭ҇м. инь. гⷭ҇. а҃. помогшо̆м б҃оу вь егѵптѣ...
вѣнскы празникь срѧщимь вьрни...

грѧдеть сь юдеи х҃ь...
се грѧдеть г҃ь кь земи виѳаниистѣи...
ꙋготовим сѧ и мы...
бжⷭ҇вомь едина триꙋпостас'на...
славнаꙗ г҃лашѫ ѡ тебѣ в'сѫдѣ...
пⷭ҇ѣ. и҃. ерⷭ҇м. егоже ꙋжасаѫт сѧ аг҃ли и вс҃ѣ воиньства...
бес плода ѡб҃гатих сѧ...
ꙗко древле просвѣтиль еси...
постивь сѧ илиꙗ ѿверьзе н҃беса...
л.142б ꙗко д҃шевны виноградь...
ерⷭ҇мо. инь. пѣснь ти приносимь аг҃льскѫѧ...
ѿверьзошѫ сѧ пр̂ѣдвериꙗ лазарева...
велика ти похвала ѡ виѳание...
пⷭ҇ѣ ти приносимь. ꙗко на жрѣбѧти носиши сѧ...
тебе паче сѫщѫ. триꙋпостас'нѫ единѫ...
чини тѧ аг҃льсти прославл'ѣѧть...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ерⷭ҇. живоносны. источникь приснотекѫщиꙗ...
ꙋмрьщвень есмь многыими прѣгрѣшении моими...
б҃гатаго бѣжимь неп̂бьствиꙗ...
стрⷭ҇ти ꙋбиваѫще. пость вьзлюбимь...
дⷭ҇не д҃вьствоуеть бжⷭ҇вьное влагалище...
ерⷭ҇м. ии. тебе вид'ѣнѫ дверь. езекиемь пр҃ркомь...
дⷭ҇не х҃ь вьзвѣщает сѧ. ѡб онь поль иѡрдана...
ꙋготови сѧ виѳание и ꙋкраси сѧ...
сь б҃лготворѧщиимь вѣтвиемь. чистотѫ ꙗвлѣѫще...
триꙋпостасна едина. тѧ неразлѫчимѫ сѫщьствомь...
тебе ѡ҃ца без'лѣтна...

Тип Г

Тип. 137

л.131б трⷭ҇ьпѣ. въ поⷣне. пⷭ҇ѣ. а҃. гл҃а. а҃. ірⷭ҇мо.
пⷭ҇ѣ победнꙋю. в'си въс: —
страсти оумьртвимъ. въздържаниемь...

л.132а немаⷭрдо оуподобихъ сѧ богатааго...
отъ всѣхъ лишихъ сѧ. исправлѥнии...
мене осоуженааго. соуща на соудищи...
ирмоⷭ. инъ. глаⷭ. а҃. помогъшюмоу боу҃: —
се припадаѥмъ ти бе҃...
ваискъıи праздьникъ. сърѧщинимъ вѣрнии...
грѧдеть идъıи гь҃...
се грѧдеть хъ҃. къ земли виѳании...
оуготовимъ сѧ и мъı...
л.132б бж҃ьствомь едина. триоупостасьна ѥдина...
славьнаꙗ тебѣ. възглаша в’сюдꙋ...
пѣⷭ. и҃. ирмоⷭ. ѥгоже трепещѫть. аггли҃: —
бес плода обогатихъ сѧ...
ꙗко древле просвѣтиль ѥси слѣпа...
постивъ сѧ илиꙗ. отъвързе нбса҃...
ꙗко дш҃евьнъ виноградъ...
ирмоⷭ. инъ. пѣⷭ ти приносимъ аг҃гльскѫю: —
отъврьзоша сѧ прѣдъдвьриꙗ лазорева...
л.133а велика ти похвала о виѳание...
пѣⷭ ти приносимъ ꙗко на жрѣбѧти носиши сѧ...
тѧ паче соущьствьнꙋ трьпростꙋ ѥдинꙋ...
чини тѧ прославлѧѥть аг҃гльстии...
пѣⷭ. ѳ҃. ирмоⷭ. живоносьнъıи источ: —
оумьрщвенъ ѥсмь. многъıими прѣгрѣшении...
богатааго бѣжимъ подобьствиꙗ...
с҃трстооубивающии пость възлюбимъ...
дѣвьствоу ти ѥсть бж҃иѥ вълагалище...
л.133б ирмоⷭ. инъ. тебе видѣноую двьрь: —
днⷭь хс҃ъ възвѣщаеть сѧ...
оуготови сѧ ѳиѳание...
се благотворѧщиимъ вѣтвиемь...
тебе триоупостасьнꙋ ѥдиноу...

ВТОРНИК, VI СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.96а в҃ вⷡто: ѕ҃: нⷣе: тропⷭ҇ѣ: пⷭ҇ѣ: в҃: гⷭ҇л: а҃; виⷣте виⷣте ꙗко
азъ єсмь б҃ъ. порабощєны люди из҃ла...
л.96б градєть приближаєт сѧ на мнⷹиє г҃ь...
вєликоє постноє дарованиє чл҃ци...
єщє мало нн҃ѣ постим сѧ крѣпко...
ѡбращєм тѧ пр҃чста...
ирⷭ҇мо: инь: гⷭ҇л: в҃: градѣтє лⷣю: —
К омꙋ оуподоблѧ тѧ. ѡ д҃шє ꙋбогаꙗ и грѣшнаꙗ...
ꙋ слышавь болѣзнь лазарѧ х҃є б҃є...
л.97а Λ ютѣ ꙗко блѫждащѫѫ д҃шѫ моѫ сⷭ҇пе посѣти...
Є рожє ты родила єси ст҃аꙗ д҃во...
пⷭ҇ѣ: и҃: гⷭ҇: а҃: нєбса нєбсємь. вода и прѣвышьнѣꙗ н҃бсь...
сє врѣмѧ д҃шєвнаго сиꙗниꙗ...
дарь б҃жєи на прощєниє грѣхомь...
єщє мало стѣнѣмь крѣпко...
т҃ѧ благословѧ и покланѣѫ сѧ...
ирⷭ҇мо: инь: гⷭ҇л: в҃: въ пєщь ѡгньнѫѫ с дѣтьми
єврєискыми сьшєⷣшаго...
л.97б С т҃рсти помышлѣѫ грѣхь моихь...
Т ъцѣмь прѣбыстро вси...
К аꙗ мѫка тєбє д҃шє жидєть...
Р аꙗ причѫстника мѧ створи...
пⷭ҇ѣ: ѳ҃: гⷭ҇л: а҃: живоприѫтєнь токь. приснотєкѫщь...
пощєниꙗ нн҃ѣ кон’ць приближи сѧ...
л.98а скрижали б҃жиѫ моиси приѫть...
ѿ гнѣва и ꙗрости ѡгрєнѣмь сѧ...
ты помощница и надѣꙗниє. и оутврⷣьжєниє...
ирⷭ҇мо: инь: гⷭ҇л: в҃: ѿ б҃га б҃ь слово. нєизрєчєннѫ
мѫдростиѫ. сьшєⷣша ѡбновити адама...

А дама прьвозаⷣна. впаⷣшаго древле...
л.98б С е нн҃ѣ лазаре мѫдре...
И н҃ѣ и мы же браⷮе. готовим сѧ вси...
О тебѣ вси пр҃рци. прорѣшѫ дв҃о мт҃и...

Тип Б

Шаф.

л.101б триωдъ. гⷭл. иⷭ. в҃. пⷭѣ. в҃ видите виⷣте ꙗко азь
ѥсмъ б҃ъ вашъ маниѫ ωджⷧивъ...
волеѫ ωбнищалъ еси...
л.102а дѣти оукрѣпиль еси...
лазарѣ мѧ оубогаго. грѣхы покажи х҃е...
радостъ ти в'пиемъ. приѥмьшиа радость...
срⷭмо. инⷭъ. гⷭ. иⷭ. а҃. виⷣте видите ако азь есмъ б҃ъ
вашъ. испрьва сꙑ...
виⷣте виⷣте ако азь есмъ б҃ъ вашъ. ωб онъ полъ
иωрдана ходѧ...
плачъ вълагаѫщⷩі лазаревѣ сестрѣ...
нꙑнѣ приготови сѧ ω виѳание...
что принесемъ насъ ради земнⷣꙑ...
безначѫлие и несоздание. въ трехъ ѵпостасехъ...
тѧ прѣдобродѣтѣлнѫѫ похвалѣемъ...
пⷭѣ. и҃. ис пламене чи (sic) росѫ ст҃ꙑмь:—
л.102б разоумѣѫ си множъство паденеи...
прѣзрѣхъ лазарева исправлениа...
дшевноѫ немощиѫ ωдръжимъ есмъ...
прѣс҃таа дв҃о. ты мѧ сп҃си...
ермⷭо. гⷭл. иⷭ. а҃. ст҃и ѿроци вавилонѣ херовимоу подобѧ:—
раⷣу сѧ витание лазарево ѿч҃ъство...
лазарѣ ꙗвъствоуеть...
дѣтѣл'ми и вѣтвъми. срѣтение х҃оу. оуготовивше...
троице прѣс҃та еже въ ωц҃и и с҃нѣ и дс҃ѣ...
неизреⷱнно рⷣожъство ти...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. иⷭ҇. в҃. ба҃. чл҃комъ неоудобъ в҃идѣти:—
прѣⷣже пръвозданны чл҃къ...
въ оумѣ приемлѧ твое сѫдище...
страстеи ѡмъıимъ сѧ ѡмрачаѫщиих нъı...
л.103^{а} ис тебе дв҃о бг҃облг҃одѣⷮнаа...
ерⷭ҇мо. иⷩ҇. гⷭ҇. е҃. исаие ликоуи дв҃аꙗ бо имѣ въ ч҃рѣвѣ...
нъıнѣ мрътвости потрѣблаище (sic) оуготова лазарю...
виѳание ликоуи. в тѧ бо придеть х҃ъ.
придѣте оуготовимъ гв҃и...
единосѫщнаа въспоѫ тѧ...
въıше оума рожⷣъство твое...

Тип В

Орб.

л.145^{а} трⷣиѡ. гл҃. ꙁ҃. пⷭ҇ѣ. в҃. ерⷭ҇мо. видите види
ꙗко азь есмь б҃ь вашь. иже маноѫ ѡдьждивь...
волеѫ ѡбж҃иль еси ..
дѣти ꙋкрѣпивь. силѣиши ѡгнѣ...
лазарѣ мѧ ница грѣхы покажи х҃е...
радость ти вьпиемь...
ерⷭ҇м. иⷩ҇. гⷭ҇. е҃. ѳеⷣѡ. видите видите ꙗко азь есмь
б҃ь вашь. испрьва сы сь ѡ҃цемь...
л.145^{б} видите видите ꙗко азь есмь б҃ь вашь. ѡбь онь
поль иѡрдана ходѧи...
плачь влагаѫще лазаревѣ сестрѣ...
и҃инѣ (sic) приготови сѧ ѡ виѳание...
безначѧл'ны и несоꙁⷣаньны. вь трехь ꙋпостасехь...
тѧ прѣдобрѫ дѣꙗн'иѫ. похвалѣеть...
пⷭ҇ѣ. и҃. ерⷭ҇мо. гⷭ҇. ꙁ҃. ис пламене источи ст҃ымь росѫ...
разꙋмѣѫ си множⷭ҇во падении...
прѣзрѣхь лазаревѫ исправьлениꙗ...
д҃шевноѫ немощиѫ ѡдрьжимь есмь...
пр҃ѣстаа дв҃о ты мѧ сп҃си...

єрмⷭ. гⷭ. є҃. твор'ца все твари...
раⷣу сѧ виѳание...
лазарь извѣстоуеть...
дѣтѣльми вѣт'вьными срѣтение...
тр҃це прⷭтаа...
неизречи'но рожⷭво. вси поемь чⷭтаа...
пѣⷭ. ѳ҃. гⷭ. ѕ҃. ба҃ чл҃комь неꙋдобь видѣти...
прѣжде прьвозданьны чл҃кь...
л. 146а вь ꙋмѣ приемл'ѧ твоєє сѫдище...
стрⷭтеи ѡмыєм сѧ ѡмрачѧщиихь...
не тебе дв҃о бг҃облагоднаа (sic) ...
єрмⷭ. иⷩ. гⷭ. є҃. исаиѧ ликоуи. дв҃аа бо имѣ вь чрѣвѣ...
нн҃ѣ мр҃тво погрибаѩще...
витание ликꙋи...
єдиносѫщиѫ вьспоѫ тѧ. безначѧл'наа тр҃це...
выше ꙋма рожⷭво твоє дв҃о...

Тип Г

Тип. 137

л134б трьпⷭѣ. въ вⷮъ. пѣⷭ. в҃. глⷭа. ѕ҃. вⷯи. вⷯи. ꙗко азъ
ѥсмь б҃ъ. одъждивъıи:—
волею обнищалъ ѥси...
дѣти оукрѣпилъ ѥси...
лазора ꙋбога мѧ грѣхы. покажи х҃е...
радость ти въпиѥмъ. приѥмъшиѧ радость...
ірмоⷭ. ииъ. глⷭа. є҃. вⷯи. вⷯи. ꙗко азъ єсм:—
вⷯи. вⷯи. ꙗко азъ ѥсмь б҃ъ. об оиъ полъ иордана ходѧ...
плачъ възлагающи. лазоревѣ сестрѣ...
л. 135а иъıнѣ приготови сѧ. о вифание...
ч'то ти принесемъ...
безначалие несъздание. въ трьхъ оупостасьхъ...
тѧ прѣдоброу дв҃о. похвалѧѥть родъ земьнъıи...
пѣⷭ. и҃. ірмоⷭ. глⷭа. ѕ҃. ие пламене ст҃ъı:—

разоумѣваꙗ си множъства падении...
прѣзрѣхъ лазорева исправлениꙗ...
дш҃евьною. помощию одрьжимъ ѥсмь...
л.135б пр҃стаꙗ дв҃о сп҃си мѧ ты...
ірмоⷭ. инъ. глаⷭ. є҃. ст҃ии ти отроци: —
радоуи сѧ вифание. лазорево оч҃ъство...
лазорь болить. да ты прославиши сѧ...
дѣтѣльми вѣтвьнъıими.сърѣтение х҃у...
троице пр҃стаꙗ (ꙗ)же въ оц҃и и сн҃ѣ и дс҃ѣ...
неизд'реченно рожъство. вси поемъ...
пѣⷭ. ѳ҃. глаⷭ. ѕ҃. ба҃ чл҃вкомъ неоудо: —
прѣже. пьрвозданъıи чл҃вкъ въкоуси...
въ оумѣ. приемлѧ твое соудище...
страсти омъıѥмъ сѧ...
л.136а ис тебе дв҃о бладѣ҃тьнаѧ...
ірмоⷭ· инъ. глаⷭ. а҃. исаиѧ ликꙋи дв҃аꙗ: —
нꙑнѣ мрьтво погрѣбалище...
вифание ликоуи. на тѧ бо приде хс҃ъ...
придѣте оуготовимъ. бв҃и на срѣтениѥ...
ѥдиносоущъна. въспою тѧ безначална троице...
вꙑше оума рожъство твоѥ...

СРЯДА, VI СЕДМИЦА

Тип А

Бит.

л.99б в срⷣѣ: ѕ҃: неⷣ: трпⷭѣ: глⷭ: а҃: пⷭѣ: г҃: камꙑ егоже
неключимовашѫ ѕиⷣжѫщеи...
станѣмь благ҃овѣрно постѧще сѧ...
лѣность всѧ ꙗко ѿврьгьше и ꙋнꙑние...
паде сѧ прѣльщь сѧ ѡчима дв҃дь кꙋпно...
ѥдиного ѿ тр҃цѫ знаѫще тебе...
л.100а ирмоⷭ: инь: глⷭ: д҃: ѡ г҃и бж҃е моемь. ср҃це мое ꙋтврьди сѧ...

Б олѧщааго ȣма ми...
Ѿ наⷭ днⷭе лазарь мр҃твь кь гробȣ идеть...
Ж иводавче х҃е. ѡживи д҃шѫ...
И санꙗ тѧ д҃во. ис корене жезль прозѧбше...
пѣⷭ: и҃: глⷭ: а҃: хвалословесникыи. в пещерѣ сп҃сьшаа дѣти...
придѣте вьспоимь бж҃ьствьно...
постомь ѡчистивше грѣховьнѫѫ скврьнѫ...
л.100б свѣрнааго пощениемь. богатьства не ѡскврнимь...
не҃бсемь вышьшнꙗ. вздвижена на дрѣвѣ...
иⷭрмо: инь: глⷭ: д҃: цр҃ѣ х҃а б҃а. егоже исповѣдашѫ
плѣнени ѿроци...
И знемогьшѫ д҃шѫ моѫ м҇де...
Б ратнѧ печаль. лазаревѣ сестрѣ имѣѫще днⷭе...
Ȣ мершѫѫ д҃шѫ моѫ б҃е мои...
л.101а Д оброе мѫчение. хотѧ кончати...
А дамова внȣка ты бц҃е...
пѣⷭ: ѳ҃: глⷭ: а҃: свѣтоносна ѡблака. в ньже всѣхь вк҇а...
се коньчание есть ст҃го пощениꙗ...
постникы чистѧща. еще малое...
о чисто и ст҃ое. пощениемь ти ст҃ымь...
л.101б просвѣщениами зарѣми в'сиꙗвшаго словесе...
иⷭрмо: глⷭ: д҃: възвели'чимь вси чл҃колюбие ти х҃е б҃е нашь...
Р аи ѿврьсть бⷭы. крⷭтмь ти сп҃се...
Е гⷣа лазарь бⷭы мр҃твь сп҃се мои...
С лово бж҃ие. моѫ ȣмерьшѫѫ д҃шѫ. словомь живомь си.
живи ꙗко б҃ь...
Т ебе мт҃рь вси. словеси бж҃ию словесы хвалными.
хвалимь присно҃дво...

Тип Б

Шаф.

л.104а тр҇иѡ. глⷭа. в҃. пѣⷭ. г҃. неплоднаго ми оума
пл҇оносна ꙗвъствоуи...
силоѫ кр҃ста твоего. оутвръди оумъ мⷭи...

дрѣманиа лъстиѫ. в похоⷢ҇те...

просвѣщаѫще дш҃ѫ постомъ...

вражиеѫ злобоѫ дш҃ѫ оумртвилъ есмъ...

не ѡпали сѧ ѡгнемъ бж҃ествъıнъıмъ чистаа...

ермⷭ҇о. нⷩ҇. гⷭ҇. г҃. неплоди дш҃е бещѫдиаа...

дⷭ҇не лазаръ не таитъ сѧ...

къ нею иде г҃и пакы рⷱ҇е оученикы оустраши...

рⷢ҇ачи сѧ сиѡне. нн҃ѣ грѧдеть цр҃ъ ти...

троице единосѫщна...

л.104б д҃во мати чистаа. коренъ есеѡвъ...

пⷭ҇ѣ. и҃. гⷭ҇. в҃. въ кѫпинѣ мосеѡви авие дѣвичъское чⷢ҇ю...

ѕбогѫѫ моѫ дш҃ѫ тѧшкы каменъ...

въ юдеѫ х҃оу грѧдѫщоу...

смрьть дроуга твоеⷭ҇г провъзвѣщаше дроугомъ...

ѡть бѣдъ д҃во чистаа. съхрани своѫ чистотѫ...

ермⷭ҇о. нⷩ҇. глⷭ҇. г҃. из безначѫланааго ѡц҃а рⷢ҇оженаго прѣжⷢ҇е вѣкъ
б҃а...

лазаръ дⷭ҇не оумеръ погрибаетъ сѧ...
ꙗко сь горы елеѡньскыѫ с высоты...

на срѣтение радостное. оуготовиⷮ сѧ...

л.105а троице ипостаснаа. ѡц҃ъ и сн҃ъ и дх҃ъ ст҃ы...

се тебе въси роди бл҃жимъ прѣчистаа...

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. глⷭ҇. в҃. земны кто слыша таковаа...
даниль постомъ ѡправда сѧ...

иже ꙗко прѣстолъ небо оутвръдивъ...

слово бж҃ие оумрьщвенѫѫ дш҃ѫ мⷭ҇ѫ...

въ женахъ ты едина краснаа...

ермⷭ҇о. інъ. глⷭ҇. г҃. въ синаисцѣи горѣ. видѣ тѧ въ кѫпинѣ
мⷭ҇си...
на погребение слъзами кроплѣстѣ лазаревѣ сестрѣ...

л.105б пакы придеть къ тебѣ оубиице...

финиково вѣние. исплетше...

сѫщьство есть едино. непрѣсѣкаемⷭ҇е...

отрочѫ рⷢ҇ажаѫще д҃воѫ кто слыша...

Тип В

Орб.

л.148а трнⷣѡ. гⷭ. в҃ пѣⷭ. г҃. ермⷭ. неплоднаго мн ȣма...
снлоѫ крⷭта твоего ȣтвръдн...
дрѣманнꙗ лѣностнѫ...
прос҃щаѫще сн дш҃ѫ. постомь...
вражнеѫ злобоѫ дш҃ѫ ȣмрьтвналь есмь...
не ѡпалн сѧ ѡг'немь бѫⷭвьнімь чⷭтаа...
ерⷭ. нⷤ. гⷭ. г҃. неплодн дш҃е бещѫдна...
днⷭе лазарь ȣмерь не ȣтан сѧ...
вь юден г҃н паскѫ рⷱе ȣченнкы ȣстрашн..
раⷣꙋ сѧ снѡне...
тр҃це еднносѫщнаа...
д҃во м҃тн чⷭтаа. корень несеѡвь...
пⷭѣ. н҃. гⷭ. в҃. ермⷭ. вь кѫпннѣ монсеѡвѣ. д҃вчьское чюдо...
ȣбогжѧ моѫ дш҃ѫ. тѧш'кы камень...
вь юдеѫ х҃е пакы грѧдешн...
см҃рть дроуга твоего. превьзвѣщаше дроугомь...
о тебѣ д҃во чⷭтаа. ȣднвншѫ сѧ снце...
л.148б ермⷭ. гⷭ. г҃. нз безначѧл'на ѡ҃ца. рожⷣенаго б҃а...
лазарь днⷭе ȣмерьн погрнбает сѧ...
ꙗко сь горы елеѡньскыѫ...
на срѣтенне радост'но ȣготовнм сѧ...
трнȣпостасна еднна. ѡ҃ць н с҃нь н д҃хь жнвы...
тебе всн роднбл҃жнмь чⷭтаа...
пⷭѣ. ѳ҃. гⷭ. в҃. ермⷭо. земны кто вндѣ таковаꙗ...
даннль постомь ѡправда сѧ...
нже ꙗко прѣстоль небо ȣтврьдн...
слово б҃не. ȣмрыщвенѫ грѣхмн дш҃ѫ моѫ...
в женахь ты еднна краснаꙗ...
ермⷭ. ннь. гⷭ. г҃. вь сннанстѣн горѣ. вндѣ тебе вь кѫпннѣ монсн...
на погребенне сльзамн. кроп'ѣстѣ лазаревѣ сестрѣ...

л.149а приде к тебѣ ѕбннца июдене...
финиково вѣне исплетше...
сѫщьствомь единьство. непрѣсѣкаемо...
ѿрочѧ раждаѫщи дв҃ѫ кто сьлꙑша...

Тип Г

Тип. 137

л.137а трьпⷭ҇ѣ. въ срⷣѣ. пⷭ҇ѣ. г҃. глⷭ҇а. в҃. ірⷭ҇мо. неплоднаго ми оума...
л.137б силою кр҃ста твоего. оутврьди оумъ мои...
дрѣманиꙗ лѣностию въ похотьхъ...
просвещающе си д҃ша...
не опали сѧ огнь бж҃ъствьнꙑмь чиста...
ірⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. г҃. неплодꙑ д҃ше беща: —
дⷭ҇нь лазорь. оумьръ не оутаи сѧ...
къ июдеи г҃и. пакꙑ же рече...
радоуи сѧ сионе нꙑнѣ...
троице ѥдина соущъна...
л.138а д҃во м҃ти ч҃ста. корень иессеовъ...
пⷭ҇ѣ. и҃ ірⷭ҇мо. въ коупинѣ моиси: —
оубогꙑиа моѥѧ д҃ша. тѧжъкꙑи камень...
въ июдею х҃е пакꙑ грѧдеши...
съмрьть дроуга твоѥго. провъзвѣщааше...
о тебѣ д҃во ч҃ста. оудневиша сѧ с҃нце...
ірⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. г҃. из безначална о҃ца: —
лазорь дⷭ҇нь оумръ погрѣбаеть сѧ...
ꙗко съ горꙑ елеоньскꙑ...
л.138б на срѣтение радостьно. оуготовить сѧ...
триоупостасна ѥдина. о҃ць с҃нъ д҃хъ живъи...
се тѧ в'си роди блажимъ пр҃чистаіа...
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. глⷭ҇а. в҃. ірⷭ҇мо. земьнъ кто слꙑ: —
данилъ постомь градивъ сѧ...
иже н҃бо ꙗко прѣстолъ оутврьди...
слово б҃жиѥ оумрьщвеноую грѣхъми д҃шю мою...
въ женахъ тꙑ ѥдина красьна...

л.139^{а} ірⷭмо. инъ. глⷭа. г҃. на синаистѣи горѣ: —
на погребение сльзами кропѧасте...
пакы приде. к тебѣ оученици. июдеи х҃е...
фѵниковы вѣтви сьплетъше...
сѫщъство ѥдино ѥсть...
отроча ражающю. дв҃оу к'то слъіша...

ЧЕТВЪРТЪК, VI СЕДМИЦА

Тип А

Жер. (НБКМ фр. 9)

трⷫъ. глⷭ. и҃. пѣⷭ. д҃. не пльти твоѫ стрѣлы
б҃жьства. исхаⷣжахѫ...
пищѫ иногда снѣдохь...
даръ приѧтны. прінесѣмь избавите(лю) нш҃емоу...
всѣхь нась г҃и. по[ще]ние малое. велицѣи славѣ
ти споⷣби...
[вѣр]ьнымь похвала еси безневѣстнаа...
ірⷭмо. інь. оуслы(ша)ⷯ млⷭрде. слоухь пришествиа ти...
Т рѫбы велгⷭланыѫ. из гроба вызываѫще ны грѣховнаго...
Ѣ ко вь гробѣ лежѫще. вь глѫбинѣ грѣховнѣі...
М асличныѫ вѣтви. дѣлы добры приносѧще...
Ж езлъ ты проꙁѧбла еси...
пѣⷭ. и҃. бо҃зрачныѫ дѣти вь пещи...
б҃иꙗ кончина. пристѫпи поіщениемъ...
вь вавілѡни отроци пещіи...
се кончание ѥсть поіщению...
прⷭчтѫѫ д҃вѫ. придѣте вси вь поіщении чⷭтотѣ похвалимь
г҃лаще...
ірⷭмо. глⷭ. ꙅ҃. прохлаⷣжен горѧщѫ пещь б҃е...
Є гда на прѣстоⷯлѣ сѧдете вси. апⷭли прѣславнии...
Х вала тебѣ и сла҃ва б҃е всѣхь...
В ь гробѣ лежѫща мене млⷭрде...

А гнъца и пастырѣ. бы҇ ст҃аа бц҃е...

пѣ҇. ѳ҃. пр҇оꙗвенаг на горѣ. законодавцоу
ѡгнемь...

се приближи сѧ х҃ъ. потьщим сѧ вси...

ты ꙗко бл҃гь г҃и. намь дарова. на прощение грѣхомь.
врѣмѧ постное...

іже лѣностиѫ оумь. ꙋплетше свои...

о гⷣже раⷣуи сѧ. радости всѣхь...

ір҇мо. ін’. тебе видѣнѫѫ дверь въсточнѫѫ...

Лазара ты іс҃се б҃е мои вкр҇ѣси...

И мыи д҃шѫ сьгнившѫѫ вь гробѣ. грⷯѣ моихь...

М т҃и ч҃стаа. единого б҃а сѫщи пр҃стаа. мр҃ие...

Тип Б

Шаф.

л.106ᵃ трⷮиѡ. (г)л҇а. и҇. а҇. пѣ҃. д҃. бж҇ие ти разꙋ: —

озарите вашими мⷮлитвами...

л.106ᵇ любовъ с милостиѫ сьчетавше...

любовъ пѫтиѫѫ прѣзрѣвше...

прⷮоре лазаревоу (҇)спение...

ис тебе источникъ ꙗви сѧ...

ер҇мо. г҇. и҇. в҃. ꙋслъшалъ есть пр҃рокъ пр҃ишествие
ти. и оубоа сѧ: —

погрибаеть сѧ лазаръ...

смⷮръ нападаеть оуготовите сѧ...

снидѣте сѧ иже в поустъінѣхъ...

едина проста трис҃таа троице...

прибѣжище имате те...

пѣ҇. и҃. гл҇. е҃. тебе въседѣтелю в пещи ѿроци: —

каменъ тѧшкъі ѿ моего срⷣца възѧти...

идѣмъ рⷮе своимъ провзгласи дроугомъ...

л.107ᵃ кротькыми д҃шами. и смѣреномъ оумомъ...

двер тѧ свѣтлѫѫ просвѣщаѫщѫ видѣ пр҃рокъ...

єрⷭмо. иⷩ. гⷭл. иⷭ. в҃. сти҃ ѡтроци въ вавулонѣ херовимоу поⷯбаще сѧ: —

мариа оубо и марта плачетѣ сѧ. въ гробѣ лежѫщ(а) зрѧщи. . .

адъ чаꙗше сие погоубити. . .

безначѫлнꙑ роди сѧ. . .

єгоже роди д҃во несказанно. . .

пѣⷭ. ѳ҃. гⷭ. иⷭ. а҃. исаиа ликоуи. дѣва бо имѣ въ чрѣвѣ. . .
любве мѧ избави лъстиваго. . .

съвръшити г҃и по сконьчании ти намъ. . .

ꙋвѧзанъ ѫзами злобнꙑми. . .

въ двою волю и сѫщъство родила єси намъ с҃на. . .

л.107б єрⷭмо. иⷩ. гⷭл. иⷭ. в҃. бесѣменно зачѫтие: —

лазаръ въ гробѣ дводнюєтъ днⷭе. . .

смрти всепагꙋбнаа. пожиⷯ раздроушенна. . .

г҃ъ грѧдетъ въсѣсти хотѧ на жрѣбѧ. . .

єдиного родителѣ с҃нъ ѡ҃цъ єдинъ. . .

чюдо прижитна ти дивит мѧ прѣчистаа д҃во мати. . .

Тип В

Орб.

л.151а триⷯѡ. гⷭ. є҃. пѣⷭ. д҃. єрⷭм. бжⷭвьное разꙋмѣвь смотрение. . .

озарите вашими м҃лтми. . .

любов си сь млтⷭꙑѫ сьчетавьше. . .

л.151б любовь пльтиѫ прѣзрѣвше. . .

прорече лазарево ꙋспение. . .

ис тебе источ'никь ꙗви сѧ. . .

єрⷭмо. иинь. гⷭ. ѕ҃. ꙋслышаль єсть п҃ркь приходь твои г҃и. . .

погрибает сѧ лазарь. . .

вь смрⷮь нападаеть. и ꙋготовим сѧ сами. . .

снидѣте сѧ и придѣте. . .

єдина проста трьсвѣтьла. . .

прибѣжище тѧ имѫще. . .

пѣⷭ. и҃. гⷭ. є҃. єрⷭмо. тебе вседѣтелю. вь пещи ѡгньнѣи ѿроци. . .

камень тѧшкы ѿ моего ср҃ца взѧти...

ид'ѣмь рече. своимь провьзгласи дроугомь...

кроткыми дш҃ами. и см'ѣреномь ꙋмомь...

дверь тѧ свѣтлѫ просиꙗѫщꙗ...

ерм҃. г҃. ѕ҃. ст҃ы ѿроци вь вавилонѣ...

мариꙗ ꙋбо и марѳа плачет'ѣ сѧ...

л.152а адь чаꙗше его погꙋбити...

дѣтѣли ꙗко вѣтвие. ꙗко вѣче ꙋготовимь...

безначал'ны роди сѧ...

егоже роди дв҃о несказан'но...

пѣ҃. ѳ. ерм҃. г҃. е҃. исаиꙗ ликоуи. дв҃аа имѣ вь чрѣвѣ...

любве мѧ избави льстиваго в̂ако х҃е...

сьврьшити г҃и пость. и скоиьчати намь...

свѧзань ѫзами злобными...

вь двою волю сѫщьствоу. родила еси намь с҃на...

ерм҃. г҃. ѕ҃. бес'ѣмен'но зачатие и рожво нескаемое (sic)...

лазарь вь гробь дводнюусть дне...

сьмр҃ти всепагоубнаа. пожди раздроушениꙗ...

г҃ь грѧдеть вьс'ѣсти хотѧ...

единого родителѣ с҃нь ѡ҃ць...

л.152б чюдо прижитиꙗ ти дивить мѧ прѣчтаа...

Тип Г

Тип. 137

л.140а трьпѣ. въ че. пѣ. д҃. гла. е. ıрмо. бж҃ие ти

резоумѣвъ. смотрение: —

озарите вашими млтвами...

любъвию съ м҃лстъıнею съчетавъше...

л.140б прорече лазорево оусъпение...

источъникъ ис тебе ꙗви сѧ...

ıрмо. инъ гла. ѕ҃. оуслъıшахъ г҃и слоухъ: —

погр'ѣбаѥть сѧ лазорь...

съмрьть нападаеть. оуготовите сѧ сами...

сънид'ѣте приид'ѣте. иже въ поустъıнѧхъ...

єдина проста трьсвѣтла безначальна...

прибѣжище имамъ...

пѣⷭ. и҃. глаⷭ. є҃. ірмоⷭ. тебе в'сед'ѣ: —

камень тѧжъкъіи. отъ моего ср҃дца. възѧти...

идѣмъ рече своимъ...

л.141ª кротъкъіми д҃шами. и съм'ѣреномъ оумъмь...

двьр тѧ свѣтлѫ. просвѣщающѫ вид'ѣ. пр҃рокъ...

ірмоⷭ. инъ. глаⷭ. ѕ҃. ст҃ии ти отроци: —

мариıа оубо и марфа нъінѣ плачета сѧ...

адъ чаıаше си погоубити...

д'ѣт'ѣли ıако вѣтвие и ıако ваеи...

безначальнъіи роди сѧ съін пр'ѣже...

егоже роди д҃во неиздреченьно...

пѣⷭ. ѳ҃. ірмоⷭ. исаиѧ ликоуи. д҃ваıа бо: —

любъве мѧ избави. льстиваго влⷣко х҃е...

л.141ᵇ съврьши г҃и. постъ сии съконьчати намъ...

оувѧзанъ оузами. злобьнъіими въ гробѣ лежѫ...

въ двою волю. и сѹщъствоу. родила іеси намъ...

ірмоⷭ. инъ. бесѣменьно зачатие: —

лазорь въ гробѣ. дводьнѹіеть дⷭнь...

съмрьти в'сепагоубьнаıа. пожди раздроушениıа...

г҃ь грѧдеть въс'ѣсти. хотѧ ıакоже пишеть...

єдиного родителѧ. іединочадна с҃на оц҃ь...

л.142ª чюдо прижитиıа ти. дивить мѧ пр҃чстаıа...

ПЕТЪК, VI СЕДМИЦА

Тип А

Жер. (НБКМ фр. 9)

— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —

— — — сьврьшивши (. . . . .) ми ти ѡц'ѣщение обр'ѣсти: —

(ирмоⷭ) глⷭ (. . . . .) (. . . . .)ь мои оутръноуеть х҃е б҃е. . .

Х е҃ къ июдеѡмь градеши бе҃ мои

Р еⷮ хе҃ спеⷭ къ оучником си҃. . .

С инд(е) . . . .

Т ы мти пре[славнаꙗ]. . . .

пѣⷭ. и҃. (ирмоⷭ) творца всеи твари. . .

(. . . . .) . . .

(. . . . .) . . .

(ꙗко) (. . . . .) . . .

се чл҃чьстии роди бл҃жим тѧ прⷭчтаа. . .

ирⷭм. прохлаⷣжшаго древле. евреискыѫ

дѣти. . .

А пⷭла ста҃ бывша послана. . .

Д обры дѣтѣли вси. ꙗко хⷭви вси приносѧще. . .

А зь есмь животь. и вьскрсение ты хе҃ изрⷪе. . .

В ь мтрехь два҃а. и вь двахь мти. . .

пѣⷭ. ѳ҃. вь синаистѣи борѣ(sic) видѣвь тѧ вь кѫпинѣ моиси. . .

сътецѣм сѧ на кончинѫ тьщно. постнѫѫ братие. . .

течение постное кончѣвше. . .

скиниѧ ѿврьзѫт сѧ. заоуⷮра стхь постникъ. . .

— — — — — — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — — — — — — —

[П] — — — — — — — — — — — — — — — —

[И] — — — — — — — — — — — — — — — —

[Є] — — — — — — — — — — — — — — — —

[М] — — — — — — — — — — — — — — — —

Тип Б

Шаф.

л.109а (вм.108а) триѡдъ. глⷭ. д҃. пѣⷭ. е҃. вѣснавъı свѣть про(. . .): —

на крⷭтѣ си оусиѫвъ гн҃. . .

л.109б (вм.108б) твоихъ прⷪрокъ проповѣданиа сбъıшѫ сѧ. . .

таѣние двомъıслънъıѫ словомъ покарѣѫще. . .

облаче небснъı. . .

ермⷭо. гⷭ. иⷭ. д҃. мракъ дш҃ѫ мⷪѫ ѿⷮжени свѣтодавче. . .

два оученика си внегда хотѣше ити вь виѳаниѫ. . .

синди сѧ ноудение ѿⷮ ерослима. . .

се приготоваеть сѧ хъ҃ прити кь ерослимоу. . .

троице прѣстаа. ѡцъ҃ же и снъ҃ и дхъ. . .

на крстѣ тѧ възнесена. . .
пⷭ҇ѣ. н҃. гⷭ҇. д҃. землѣ и въсѣ ꙗже на неи. . .
л.109а вскрсение тѧ имѫще и жизнь же намъ провзгласи. . .
сонмица чрьнечьскаа. придѣте ꙗкⷭ҇ агг҃ли. . .
приходѧщоу ти въ виѳаниѫ. . .
не оустрашаѫ сѧ вражихъ ловищъ. . .
ермⷭ҇о. гⷭ҇. и҃. агли нб҃са на прѣстолѣ сѣдѧщаго. . .
два ѿ оученикъ слеста сѧ. . .
при дверехъ х҃ъ. прочее виѳанⷭ҇и не сѣтоуи. . .
садь добродѣтелны. и чювеств҃но вѣтвием҃ъ. . .
едииъ б҃ъ въ троици. . .
едина б҃а безьистлѣнна родила еси. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ. гⷭ҇. д҃. ꙗко створи мънѣ величие силны:—
л.109б се провзглашаше внидѣмъ в грⷣа нс҃ъ ст҃ы. . .
оть смрти хотѧ спсти. . .
вѣтви цѣломѫдрна принесѣмъ х҃ови. . .
свѣтоу ꙗви сѧ приѫтилище. . .
ермⷭ҇о. гⷭ҇. и҃. проꙗвленаго на горѣ:—
нынѣ сла оученика си х҃е. . .
грѧдеть г҃ъ ѿврьзи двери виѳание. . .
трьсвѣтлое г҃и начѫлие твое. . .
рⷣаоу сѧ полато небснаго ц҃рѣ. . .

Тип В

Орб.

л.154а трио̂. глⷭ҇. д҃. пⷭ҇ѣ. ерⷭ҇м. вьсиꙗи ми г҃и свѣть
повелѣниꙗ твоего. . .
л.154б ты на крⷭ҇тѣ ꙋсиѫвь. . .
твоихь пррⷪкь проповѣданиꙗ. сьбышѫ сѧ. . .
тѣлесныѫ д'воемысльныѫ. словомь покарѣѫщи. . .
ис тебе источникь ꙗви сѧ. . .
ермⷭ҇о. ннь. гⷭ҇. и҃. мракь д҃ши моеи прогнавь
ѿжени х҃е б҃е. . .
два ꙋченика си слеши х҃е. . .
сниде сѧ июдеѫ. ѿ ерⷭ҇ама вь виѳаниꙗ. . .
се приготова сѧ х҃ь. . .

тр҃це пр҃ѣстаа. ѿц҃ь и с҃нь же и д҃хъ. . .
на крⷭ҇тѣ тѧ възнесена. ѡсѫжена видѧще тѧ м҃ти. . .
пⷭ҇ѣ. и҃. ерⷭ҇м. гⷭ҇. д҃. земѣ и всѣ ꙗже на неи сѫть. . .
вьскр҃сение и жизнь тѧ имѫщи. . .
сьн'мища чрьнечьскаа. придѣте. . .
л.155а приходѧщоу ти вь виѳаниѫ сп҃се. . .
не ꙋстрашаѫ сѧ вражиихь ловищь. . .
ерⷭ҇м. гⷭ҇. и҃. англи на н҃беса. на пр҃ѣстолѣ страшнѣмь. . .
два ꙋченика слета сѧ. . .
при дверехь хⷭ҇ь. прочее виѳаниа не сѣтоуѫ. . .
садь добродѣтѣлы. чювествьно вѣтвиемь. . .
единь б҃ь вь тр҃ци. . .
ты едина б҃а безь истлѣниꙗ родила еси. . .
пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. д҃. еⷭ҇р. ꙗко створи мнѣ величие сил'но. . .
се провьзглашаше. внидѣмь вь градь ст҃ы. . .
ѿ смр҃ти хотѧ сп҃се. исхитити дрꙋга своего лазарѣ. . .
вѣтви цѣломѫдриꙗ принесѣмь х҃оу. . .
свѣтꙋ ꙗви сѧ приѫтилище. . .
еⷭ҇р. гⷭ҇. и҃. проꙗвленаго на горѣ ст҃ѣи. . .
н҃нѣ ꙋченикы слеть хⷭ҇ь. . .
градеть г҃ь. ѿврьзѣте двери. . .
л.155б сѫщи вь поустынѣхь и вь врьт'пѣхь. . .
трьсвѣтлое г҃и твое единоначѧлие. . .
раꙋ сѧ полато н҃бснаго ц҃рѣ. . .

Тип Г

Тип. 137

л.142б трьпⷭ҇ѣ. вь пѧтъкъ. пⷭ҇ѣ. е҃. глⷭ҇а. д҃. ирⷭ҇мо. **въсиꙗи**
ми г҃и свѣть повелѣнии: —
на кр҃стѣ си оусноувъ. х҃е прѣложилъ еси. . .
твоихъ пррⷪ҇къ проповѣданиѧ. събыша сѧ. . .
л.143а тѣлѣсьнъıиѧ двомъıсльнъıи. словомь покарѧюще. . .
облаче н҃бсьнъıи. иж него же намъ слн'це.
бж҃ьствьное въсиꙗ. .
ирⷭ҇мо. инъ. глⷭ҇а. и҃. мракъ д҃ш: —
д'ва отъ оученикъ си. вънегда хотѧша вънити. . .
съниде сѧ июдеи. отъ иерⷭ҇лима. . .

се приготова сѧ х҃ъ прити къ иер҃саимꙋ. . .
троица пр҃стаꙗ. оц҃ь сн҃ъ же и дх҃ъ. . .
на кр҃стѣ тѧ възнесена. осоужена видѧщии. .
л.143б пѣⷭ҇. и҃. ірмоⷭ҇. землѧ и: —
въскрьсениѧ жизнь имоуще. . .
съньмица чрьньчьскаꙗ придѣте. . .
приходѧщю ти въ виѳанию. . .
не оустрашаю сѧ вражиихъ. левищъ. . .
ірмоⷭ҇. инъ. гл҃а. и҃. агг҃ли нб҃а нап: —
д'ва от оученикъ. сълеста сѧ привести. . .
при двьрехъ х҃ъ. прочее виѳание не сѣтꙋи. . .
л.144а сады добродѣтѣлны. и чювьствьно вѣтвиемъ. . .
единъ б҃ъ в троици. . .
єдина безъ истлѣниꙗ родила ѥси. . .
пѣⷭ҇. ѳ҃. гл҃а. д҃. ірмоⷭ҇. ꙗко сътвори м'нѣ. величие сильнъіи: —
се провъзглашꙗаше. вънид'ѣмъ въ градъ. . .
отъ съмрьти хотѧ сп҃се. исхътити дроуга своего
вѣтви ц'ѣломѫдриꙗ. принес'ѣмъ х҃ви. . .
свѣтоу ꙗви сѧ приѧтилище. . .
ірмоⷭ҇. инъ. гл҃а. и҃. проꙗвленааго на горѣ ст҃ѣи:-
л.144б нынѣ съл҃ѧ оученикы х҃ъ рече. . .
грѧдеть г҃ь. отъврьзаꙗ ти двьри. . .
сѫщии въ поустынѧхъ и въ горахъ. . .
трьсвѣтлоѥ г҃и. твоѥ ѥдиноначалие. . .
радоуи сѧ полато х҃а цр҃ѧ. . .

ТАБЛИЦИ ЗА СЪСТАВА И РАЗПОЛОЖЕНИЕТО НА ВЕЛИКОПОСТНИТЕ ТРИПЕСНЕЦИ И ЧЕТИРИПЕСНЕЦИ В СТАРОИЗВОДНИТЕ СЛАВЯНСКИ ТРИОДИ

ПОНЕДЕЛНИК, I СЕДМИЦА

Жер. (32. 5. 22) Жер. (НБКМ фр. 9)	З. III b 18	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 573	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644
х	и	х	и	и	и	и	и
Кл1/1	Йо1/1	х	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Кл1/2	Йо1/2	х	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Кл1/3	Йо1/3	х	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Кл1/4	Йо1/б	х	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
и	(и)	х	(и)	и′	и′	и′	и′
К1/1	**К1/1**	х	**К1/2**	**К1/1**	**К1/1**	**К1/1**	**К1/1**
К1/2	**К1/2**	х	**К1/3**	**К1/2**	**К1/2**	**К1/2**	**К1/2**
К1/3	**К1/3**	х	Т1/т	**К1/3**	**К1/3**	**К1/3**	**К1/3**
К1/б	Т1/т	х	**К1/б**	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т
и	**К1/б**	х		**К1/б**	**К1/б**	**К1/б**	**К1/б**
Кл8/1	и	х	и	и	и	и	и
Кл8/2	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/3	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/4	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Кл8/б	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	(и)	х	(и)	и′	и′	и′	и′
К8/1	**К8/1**	х	**К8/1**	**К8/1**	**К8/1**	**К8/1**	**К8/1**
К8/2	**К8/2**	х	**К8/2**	**К8/2**	**К8/2**	**К8/2**	**К8/2**
К8/3	**К8/3**	х	Т8/т	**К8/3**	**К8/3**	**К8/3**	**К8/3**
К8/б	Т8/т	х	**К8/б**	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
и	**К8/б**	х		**К8/б**	**К8/б**	**К8/б**	**К8/б**
Кл9/1	и	и	и	и	и	и	и
Кл9/2	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**
Кл9/4	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**
Кл9/б	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**
и	**К9/б**	**К9/б**	**К9/б**	**К9/б**	**К9/б**	**К9/б**	**К9/б**
К9/1	и	и	и	и	и	и	и
К9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/3в	Т9/2	Т9/2	Т9/2
К9/б	Т9/3в	Т9/3в	Т9/3в	Т9/2	Т9/3в	Т9/3в	Т9/3в
	Т9/т	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
	Т9/б	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
		Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ВТОРНИК, I СЕДМИЦА

Шаф.	З. IVd 107	НБКМ 573	З. IIIb 18	З. IVd4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2
Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3
Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б
и	и′	и′	и′	и′	и′	и′	и
К2/1	**К2/1**	**К2/1**	**К2/1**	**К2/1**	**К2/1**	**К2/1**	Т2/1
К2/2	**К2/2**	**К2/2**	**К2/2**	**К2/2**	**К2/2**	**К2/2**	Т2/2
К2/3	**К2/4**	**К2/4**	**К2/4**	**К2/4**	**К2/4**	**К2/4**	Т2/3
К2/4	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	**К2/1**
К2/б	**К2/б**	**К2/б**	**К2/б**	**К2/б**	**К2/б**	**К2/б**	Т2/т

ПОНЕДЕЛНИК, I СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Пог. 40	Хл. 138	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
и'	и	и	и	и	и	и	и	и
К1/1	Т1/2	Т1/2	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1
К1/2	Т1/4	Т1/4	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2
К1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/4	Т1/4	Т1/4	Т1/4	Т1/4	Т1/4
Т1/т	Т1/6в	Т1/6в	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3
К1/б	Т1/т	Т1/т	Т1/6в	Т1/6в	Т1/6в	Т1/5в	Т1/5в	Т1/5в
и	Т1/б	Т1/б	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/б	Т1/т
К8/1	и	и	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б		Т1/б
К8/2	Йо8/2	Йо8/1	и	и	и	и	и	и
Йо8/б	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
	Йо8/1	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
и'	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/1	и	и	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Йо8/2	Т8/1	Т8/1	и	и	и	и	и	и
Йо8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2
К8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3
и	и	и	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т
К9/1	Йо9/1	Йо9/1	и	и	и	Т8/б	Т8/б	Т8/б
К9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	и	и	и
К9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
К9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
и	и	и	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Т9/1	Т9/1	Т9/1	и	и	и	Йо9/б'	Йо9/б	Йо9/б
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	и	и	и
Т9/3в	Т9/3в	Т9/3в	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/3в	Т9/т	Т9/3в	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/3в	Т9/3в	Т9/3в
			Т9/б		Т9/б	Т9/3	Т9/3	Т9/3
						Т9/т	Т9/т	Т9/т
						Т9/б	Т9/б	Т9/б

ВТОРНИК, I СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Пог. 40	Хл. 138	13. I. 4.	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2
Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3
Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1
Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2
Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3
Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т
Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б

Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 537	З. III. b 18	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	**К2/б** и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б
и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**
и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б
и **К9/1** **К9/2** **К9/3** Т9/т **К9/б**	и **К9/1** Т9/т **К9/б**	и **К9/1** **К9/2** **К9/3** Т9/т **К9/б**	и **К9/1** **К9/2** **К9/3** Т9/т **К9/б**	и **К9/1** **К9/2** **К9/3** Т9/т **К9/б**	и **К9/1** **К9/2** **К9/3** Т9/т **К9/б**	и **К9/1** **К9/2** **К9/3** Т9/т **К9/б**	и **К9/1** **К9/2** **К9/3** Т9/т **К9/б**

СРЯДА, I СЕДМИЦА

З. IIIb 18	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 573	З. IVd 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б
и **К3/1** **К3/2** **К3/3** Т3/т **К3/б**	и **К3/1** **К3/2** **К3/3** Т3/т **К3/б**	и **К3/1** **К3/2** **К3/3** **К3/б**	и **К3/1** **К3/2** **К3/3** Т3/т **К3/б**	и **К3/1** **К3/2** **К3/3** Т3/т **К3/б**	и **К3/1** **К3/2** **К3/3** Т3/т **К3/б**	и **К3/1** **К3/2** **К3/3** Т3/т **К3/б**	и **К3/1** **К3/2** **К3/3** Т3/т **К3/б**
и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и' Кл8/1 Кл8/2 Кл8/4	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б
и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**	и **К8/1** **К8/2** **К8/3** Т8/т **К8/б**
и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б

Обр.	Пл.	Пог. 40	Хл. 138	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б.	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

СРЯДА, I СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Пог. 40	Хл. 138	13. 1.4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3
Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б
(Т3)и	(Т3)и	(Т3)и	(Т3)и	(Т3)и	и	и	и
Кл3/1	Кл3/1	Кл3/1	Кл3/1	Кл3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1
Кл3/3	Кл3/3	Кл3/3	Кл3/3	Кл3/3	Т3/2	Т3/2	Т3/2
Кл3/5	Кл3/5	Кл3/5	Кл3/5	Кл3/5	Т3/3	Т3/3	Т3/3
Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т
Кл3/б	Кл3/б	Кл3/б	Кл3/б	Кл3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
(Т8)и	(Т8)и	(Т8)и	(Т8)и	(Т8)и	и	и	и
Кл8/2	Кл8/2	Кл8/2	Кл8/2	Кл8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Кл8/3	Кл8/3	Кл8/3	Кл8/3	Кл8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Кл8/4	Кл8/4	Кл8/4	Кл8/4	Кл8/4	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б

З. III b 18	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 573	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и	и	и	и	и	и	и	и
К9/1	**К9/1**	**К9/2**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**
К9/2	**К9/2**	**К9/3**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**
К9/3	**К9/3**	Т9/т	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**
Т9/т	Т9/т	**К9/б**	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
К9/б	**К9/б**		**К9/б**	**К9/б**	**К9/б**	**К9/б**	Кл9/б

ЧЕТВЪРТЪК, I СЕДМИЦА

Жер. (НБКМ фр. 9) Жер. (32. 5. 22)	З. III b 18	Шаф.	З. IVd 107	НБКМ 573	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и	и	х	и	и	и	и	и	и
К4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
К4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
К4/3	Йо4/3	х	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3
К4/б	Йо4/б	х	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б
и	и	х	и	(К4)и	(К4)и	(К4)и	(К4)и	(К4)и
Кл4/2	**К4/1**	х	**К4/1**	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1
Кл4/3	**К4/2**	х	**К4/2**	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2
Кл4/4	**К4/3**	**К4/3**	Т4/т	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3
Кл4/б	Т4/т	Т4/т	**К4/б**	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т
и	**К4/б**	**К4/б**		**К4/б**	**К4/б**	**К4/б**	**К4/б**	**К4/б**
К8/1	и	х	и	и	и	и	и	и
К8/2	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
К8/3	Йо8/2	х	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
К8/б	Йо8/3	х	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
и	Йо8/б	х		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Кл8/1	и	х	и	и	и	и	и	и
Кл8/2	**К8/1**	х	**К8/2**	**К8/1**	**К8/1**	**К8/1**	**К8/1**	**К8/1**
Кл8/3	**К8/3**	х	Т8/т	**К8/3**	**К8/3**	**К8/3**	**К8/3**	**К8/3**
Кл8/4	**К8/2**	х	**К8/б**	**К8/2**	**К8/2**	**К8/2**	**К8/2**	**К8/2**
Кл8/5	Т8/т	х		Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл8/б	**К8/б**	х		**К8/б**	**К8/б**	**К8/б**	**К8/б**	**К8/б**
и	и	х	и	и	и	и	и	и
К9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/2	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
К9/3	Йо9/2	х	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
К9/б	Йо9/б	х		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	и	х	и	и	и	и	и	и
Кл9/1	**К9/1**	х	**К9/2**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**
Кл9/4	**К9/2**	х	**К9/3**	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/2	**К9/3**	х	Т9/т	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**
х	Т9/т	х	**К9/б**	Т9/т	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**
	К9/б	х		**К9/б**	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
					К9/б	**К9/б**	**К9/б**	**К9/б**

ПЕТЪК, I СЕДМИЦА

Бит.	Жер. (НБКМ фр. 9)	З. III b 18	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 573	F. п. I. 92	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644
х	и	и	и	и	и	и	и	и	и
х	**К5/1**	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
х	**К5/2**	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/3	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2
х	**К5/3**	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/б	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3

Обр.	Пл.	Пог. 40	Хл. 138	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
(Т9)и	(Т9)и	(Т9)и	(Т9)и	(Т9)и	и	и	и
Кл9/2	Кл9/2	Кл9/2	Кл9/2	Кл9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Кл9/3	Кл9/3	Кл9/3	Кл9/3	Кл9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Кл9/4	Кл9/4	Кл9/4	Кл9/4	Кл9/4	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Кл9/б	Кл9/б	Кл9/б	Кл9/б	Кл9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ЧЕТВЪРТЪК, I СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Пог. 40	Хл. 138	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3
Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б
(Т4)и	(Т4)и	(Т4)и	(Т4)и	(Т4)и	и	и	и
Кл4/1	Кл4/1	Кл4/1	Кл4/1	Кл4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1
Кл4/2	Кл4/2	Кл4/2	Кл4/2	Кл4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2
Кл4/4	Кл4/4	Кл4/4	Кл4/4	Кл4/4	Т4/3	Т4/3	Т4/3
Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т
К4/б	**К4/б**	**К4/б**	**К4/б**	**К4/б**	Т4/б	Т4/б	Т4/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
(Т8)и	(Т8)и	(Т8)и	(Т8)и	(Т8)и	и	и	и
Кл8/1	Кл8/1	Кл8/1	Кл8/1	Кл8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/2
Кл8/2	Кл8/2	Кл8/2	Кл8/2	Кл8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3
Кл8/3	Кл8/3	Кл8/3	Кл8/3	Кл8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/т
Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/б
Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б	Т8/б	Т8/б	
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и′	и′	и′	и′	и′	и	и	и
Кл9/1	Кл9/1	Кл9/1	Кл9/1	Кл9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Кл9/3	Кл9/3	Кл9/3	**К9/3**	Кл9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2
К9/3	**К9/3**	**К9/3**	Т9/т	**К9/3**	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	Т9/т	Кл9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Кл9/б	Кл9/б	Кл9/б		Кл9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ПЕТЪК, I СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Хл. 133	Пог. 40	Хл. 138	13. I. 4.	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	х	и	и	и	и	и	и
Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	х	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	х	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/3
Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	х	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/2

Бит.	Жер. (НБКМ фр. 9)	3. III b 18	Шаф.	3. IV d 107	НБКМ 573	F. п. I. 92	3. IV d 4	НББ 645	НББ 644
х	**К5/б**	Йо5/б	Йо5/б		Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Т5/1	Т5/1
х	Кл5и	и	и	и	и			Йо5/б	Йо5/б
х	х	**К5/1**	**К5/1**	**К5/2**	**К5/1**	и	и	и	и
х	х	**К5/2**	**К5/2**	**К5/3**	**К5/2**	**К5/1**	**К5/1**	**К5/1**	**К5/1**
х	х	**К5/3**	**К5/3**	Т5/т	**К5/3**	**К5/2**	**К5/2**	**К5/2**	**К5/2**
Т5/т	х	Т5/т	Т5/т	**К5/б**	Т5/т	**К5/3**	**К5/3**	**К5/3**	**К5/3**
К5/б	х	**К5/б**	**К5/б**		**К5/б**	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т
и	х	и	и	и	и	**К5/б**	**К5/б**	**К5/б**	**К5/б**
Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	и	и	и	и
Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/б	х	Йо8/б			Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
и	х	и′	и′	и	и′′	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
К8/1	х	**К8/1**	**К8/1**	**К8/2**	**К8/1**	и′′	и′′	и′′	и′′
К8/2	х	**К8/2**	**К8/2**	**К8/3**	**К8/2**	**К8/1**	**К8/1**	**К8/1**	**К8/1**
К8/3	х	**К8/3**	х	Т8/т	**К8/3**	**К8/2**	**К8/2**	**К8/2**	**К8/2**
Т8/т	х	Т8/т	х	**К8/б**	Т8/т	**К8/3**	**К8/3**	**К8/3**	**К8/3**
К8/б	х	**К8/б**	х		**К8/б**	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
и	х	и	х	и	и	**К8/б**	**К8/б**	**К8/б**	**К8/б**
Йо9/1	х	Йо9/1	х	Йо9/2	Йо9/1	и	и	и	и
Йо9/2	х	Йо9/2	х	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/3	х	Йо9/3	х	Йо9/бс	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/бс	х	Йо9/бс	х		Йо9/бс	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
и	х	и	х	и	и	Йо9/бс	Йо9/бс	Йо9/бс	Йо9/бс
К9/1	х	**К9/1**	х	**К9/1**	**К9/1**	и	и	и	и
К9/2	х	**К9/2**	х	**К9/3**	**К9/2**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**	**К9/1**
К9/3	х	**К9/3**	х	Т9/т	**К9/3**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**	**К9/2**
Т9/т	х	Т9/т	х	**К9/б**	Т9/т	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**	**К9/3**
К9/б	х	**К9/б**	х		Т9/бс	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
						Т9/бс	Т9/бс	Т9/бс	Т9/бс

СЪБОТА, I СЕДМИЦА

Бит.	В останалите ръкописи няма четирипесенци
и	
? 6/1	
? 6/2	
? 6/3	
? 6/4	
? 6/б	
и	
? 7/1	
? 7/2	
? 7/3	
? 7/4	
? 7/б	
и	
? 8/1	
? 8/2	
? 8/3	
? 8/4	
? 8/б	
и	
? 9/1	
? 9/2	
? 9/3	
? 9/4	
? 9/б	

БАН 41	Обр.	Пл.	Хл. 133	Пог. 40	Хл. 138	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	х	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б
	и	и	х	и	и	и	и	и	и
и	Т5/1	Т5/1	х	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1
К5/1	Т5/2	Т5/2	х	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2
К5/2	Т5/т	Т5/т	х	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/3	Т5/3	Т5/3
К5/3	Т5/б	Т5/б	х	Т5/б	Т5/б	Т5/б	Т5/т	Т5/т	Т5/т
Т5/т	и	и	х	и	и	и	Т5/б	Т5/б	Т5/б
К5/б	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	и	и	и
и	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/1	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/2	Йо8/б	Йо8/б	х		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/3	и	и	и	и	и	и	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Йо8/б	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	и	и	и
и''	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/1	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/2	Т8/2	Т8/2
К8/2	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/3	Т8/3	Т8/3
К8/3	и	и	и	и	и	и	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т8/т	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Т8/б	Т8/б	Т8/б
К8/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	и	и	и
и	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б^с	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/1	Йо9/б^с	Йо9/б^с		Йо9/б^с	Йо9/б^с	Йо9/б^с	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/2	(К9)и	(К9)и	(К9)и	(К9)и	(К9)и	(К9)и	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/3	Т9/1	Т9/1	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Йо9/б^с	Йо9/б	Йо9/б
Йо9/б^с	Т9/2	Т9/2	Т9/т	Т9/2	Т9/2	Т9/2	и	и	и
и	Т9/т	Т9/т	Т9/б^с	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/1	Т9/б^с	Т9/б^с		Т9/б^с	Т9/б^с	Т9/б^с	Т9/2	Т9/2	Т9/2
К9/2							Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т							Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б^с							Т9/б^с	Т9/б	Т9/б

ПОНЕДЕЛНИК, II СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 573	З. IIIb 18	З. IVd 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и	и	х	и	и	и	и	и	и
Йо1/1	Йо1/1	х	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Йо1/2	Йо1/2	х	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Йо1/3	Йо1/3	х	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Йо1/б	Йо1/б	х	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Т1/2	Т1/2	Йо1/б
и	и	х	и			Йо1/б	Йо1/б	
Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	и	и	и	и	и
Т1/3в	Т1/4в	Т1/3в	Т1/2	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/2
Т1/2	Т1/3	Т1/т	Т1/3в	Т1/3в	Т1/2	Т1/3в	Т1/3в	Т1/1
Т1/т	Т1/т	Т1/б	Т1/4в	Т1/2	Т1/3в	Т1/4в	Т1/4в	Т1/3в
Т1/б	Т1/б		Т1/т	Т1/т	Т1/4в	Т1/т	Т1/т	Т1/4в
и			Т1/б	Т1/б	Т1/т	Т1/б	Т1/б	Т1/т
Йо8/1	и	и	и		Т1/б			Т1/б
Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	и	и	и	и	и
Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1
Йо8/б	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/2
и	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Вт.II Кл9/1	и	и	и	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Вт.II Кл9/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1	и	и	и	и	и
Вт.II Кл9/3	Т8/2	Т8/3в	Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Вт.II Кл9/4	Т8/3в	Т8/т	Т8/4в	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Вт.II Кл9/б	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/3в	Т8/3в	Т8/3в	Т8/3в	Т8/3в
и	Т8/б		Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл9/1	и	и	и	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Кл9/2	Йо9/1	Йо9/2	Йо9/1	и	и	и	и	и
Кл9/3	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/4	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Кл9/б′	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
и	и	и	и	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
К9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	и	и	и	и	и
К9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/3	Т9/2	Т9/т	Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
К9/б	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
	Т9/б		Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
				Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ВТОРНИК, II СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 573	З. III b 18	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644
и	и	и	и	и′	и′	и′	и′
Кл2/1	Йо2/1	Йо2/1	(Т2)и	Йо2/1	(Т2)и	(Т2)и	(Т2)и
Кл2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/1	Йо2/2	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
Кл2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/2	Йо2/3	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2
Кл2/4	Йо2/б		Йо2/3	Йо2/б	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3
Кл2/б			Йо2/б		Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б
и	и	и′	и′′	и	и′′	и′′	и′′
К2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1
К2/2	Т2/3	Т2/т	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3
К2/3	Т2/т	Т2/б	Т2/2	Т2/т	Т2/2	Т2/2	Т2/2
К2/б	Т2/б		Т2/т	Т2/б	Т2/т	Т2/т	Т2/т
и			Т2/б		Т2/б	Т2/б	Т2/б
Кл8/1	и	и	и	и	и	и	и
Кл8/2	Т2/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/3	Йо8/1	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2

ПОНЕДЕЛНИК, II СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Коп.	БАН 40	Пог. 40	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	х	и	и	и	и	и	и
Йо1/1	Йо1/1	х	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Йо1/2	Йо1/2	х	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Йо1/3	Йо1/3	х	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Йо1/б	Йо1/б	х	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
и	и	х	и	и	и	и	и	и
Т1/1	Т1/1	х	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1
Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т1/2	Т1/2	Т1/2
Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/4в	Т1/3в	Т1/3в
Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/4в	Т1/4в
Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/3	Т1/3
и	и	и	и	и	и		Т1/т	Т1/т
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1		Т1/б	Т1/б
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	и	и	и
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
и	и	и	х	и	и	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Т8/1	Т8/2	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Т8/2	Т8/3в	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	и	и	и
Т8/3в	Т8/т	Т8/3в	х	Т8/3в	Т8/3в	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/т	Т8/б	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/б		Т8/б	х	Т8/б	Т8/б	Т8/4в	Т8/3в	Т8/3в
и	и	и	х	и	и	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	и	и	и
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/б	Йо9/б	х	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
и	и	х	х	и	и	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Т9/1	Т9/1	х	х	Т9/1	Т9/1	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
Т9/3	Т9/3	х	х	Т9/3	Т9/3	и	и	и
Т9/2	Т9/2	х	х	Т9/2⎫	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/т	Т9/т	х	х	Т9/т⎭	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/б	Т9/б	х	х	Т9/б	Т9/б	Т9/2	Т9/2	Т9/2
						Т9/т	Т9/т	Т9/т
						Т9/б	Т9/б	Т9/б

ВТОРНИК, II СЕДМИЦА

БАН 41	Пл.	Орб.	Коп.	Пог. 40	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и′	и′	и′	х	и′	и′	(и)	х	и
(Т2)и	Йо2/1	Йо2/1	х	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	х	(Т2)и
Йо2/1	Йо2/2	Йо2/2	х	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	х	Йо2/2
Йо2/2	Йо2/3	Йо2/3	х	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	х	Йо2/3
Йо2/3	Йо2/б	Йо2/б	х	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	х	Йо2/б
Йо2/б	и′	и′	х	и	и′	и	х	и′
и′′	и	и	х	Т2/3	и	Т2/1	х	Йо2/1
Т2/1	Т2/3	Т2/3	х	Т2/т	Т2/3	Т2/3	х	Т2/1
Т2/3	Т2/т	Т2/т	х	Т2/б	Т2/т	Т2/т	х	Т2/2
Т2/2	Т2/б	х	х		Т2/б	Т2/б	х	Т2/т
Т2/т	и	х	х	и	и		х	Т2/б
Т2/б	Йо8/1	х	х	Йо8/1	Йо8/1	и	х	и
и	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	х	Йо8/1
Йо8/1	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	х	Йо8/2
Йо8/2	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	х	Йо8/3

Бит.	Шаф.	3. IVd 107	НБКМ 573	3. IIIb 18	3. IVd 4	НББ 645	НББ 644
Кл8/б и К8/1 К8/2 К8/3 К8/б и Кл9/1 Кл9/2 Кл9/3 Кл9/4 Кл9/б и К9/1 К9/2 К9/3 К9/б	Йо8/2 Йо8/б и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б' и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т' Т9/б'	Йо8/б и' Т8/1 Т8/2 Т8/т Т8/б' и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/б и Т9/1 Т9/3 Т9/т' Т9/б''	Йо8/3 Йо8/б и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б' и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т' Т9/б'	Йо8/3 Йо8/б и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б' и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т' Т9/б''	Йо8/3 Йо8/б и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б' и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б (и) Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т' Т9/б'	Йо8/3 Йо8/б и Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б' и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и' Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т' Т9/б'	Йо8/3 Йо8/б и Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б' и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и' Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т' Т9/б'

СРЯДА, II СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	3. IV d 107	НБКМ 573	3. IIIb 18	3. IV d 4	НББ 645	НББ 644
и Кл3/1 Кл3/2 Кл3/3 Кл3/4' Кл3/б и К3/1 К3/2 К3/3 К3/б и Кл8/1 Кл8/2 Кл8/3 Кл8/б и К8/1 К8/2 К8/3 К8/б и Кл9/1 Кл9/2 Кл9/3 Кл9/б и К9/1 К9/2 К9/3 К9/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б и Т3/1 Т3/2 Т3/4в Т3/т Т3/б и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/б и Т3/1 Т3/2 Т3/т Т3/б и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/б и Т8/1 Т8/3 Т8/т Т8/б и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/т Т9/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б и Т3/1 Т3/2 Т3/3 Т3/т Т3/б и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Йо3/б и Т3/1 Т3/2 Т3/4в Т3/т Т3/б и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Т3/4в Йо3/б и Т3/1 Т3/2 Т3/3 Т3/т Т3/б и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Т3/4в Йо3/б и Т3/1 Т3/2 Т3/3 Т3/т Т3/б и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б и' Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б и' Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Йо3/1 Йо3/2 Йо3/3 Т3/4в Йо3/б и Т3/1 Т3/2 Т3/3 Т3/т Т3/б и' Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б и' Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б и' Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б

БАН 41	Пл.	Орб.	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
Йо8/3	и	х	и	и	и	Йо8/б	х	Йо8/б
Йо8/б	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	и	х	и
и	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/1	х	Т8/1
Т8/1	Т8/3	х	Т8/3	Т8/3⎫	Т8/3	Т8/2	х	Т8/2
Т8/2	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т⎭	Т8/т	Т8/3	х	Т8/3
Т8/3	Т8/б′	х	Т8/б′	Т8/б′	Т8/б′	Т8/т	х	Т8/т
Т8/т	и	х	и	и	и	Т8/б′	х	Т8/б
Т8/б′	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	и	х	и
и	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	х	Йо9/1
Йо9/1	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	х	Йо9/2
Йо9/2	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	х	Йо9/3
Йо9/3	(и)	(и)	и	и	и	Йо9/б	х	Йо9/б
Йо9/б	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	и	х	и
(и)	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/1	х	Т9/1
Т9/1	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/2	х	Т9/2
Т9/2	Т9/т′	Т9/т′	Т9/т′	Т9/т′	Т9/т′	Т9/3	х	Т9/3
Т9/3	Т9/б″	Т9/б″	Т9/б″	Т9/б″	Т9/б″	Т9/т′	х	Т9/т
Т9/т′						Т9/б″	Т9/б′	Т9/б′
Т9/б′								

СРЯДА, II СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	х	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3
Т3/4в	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б
Йо3/б	и	и	и	и	и	и	и	и′
и	Т3/2	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1
Т3/1	Т3/3	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2
Т3/2	Т3/т	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/4в	Т3/3	Т3/3
Т3/3	Т3/б	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/4в	Т3/4в
Т3/т		Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/т	Т3/т
Т3/б	и	и	и	и	и		Т3/б	Т3/б
и	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	и	и	и
Йо8/1	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	и	и	и	и	и	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	и	и	и
Т8/1	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/3	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/т	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т8/б	и	и	и	и	и	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	и	и	и
Йо9/1	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/б	и	и	и	и	и	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	и	и	и
Т9/1	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б						Т9/б	Т9/б	Т9/б

ЧЕТВЪРТЪК, II СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 573	З. IIIb 18	З. IVd 4	НББ 645	НББ 644
и	и	и′	и	и	и	и	и
Кл4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
Кл4/2	Йо4/2	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
Кл4/3	Йо4/3	Йо4/2	Йо4/б	Йо4/2	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3
Кл4/4	Йо4/б			Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б
Кл4/б′	и	и	и	и	и	и	и
и	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1
К4/1	Т4/2	Т4/3	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2
К4/2	Т4/3	Т4/т	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3
К4/3	Т4/т	Т4/б	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т
К4/б	Т4/б		Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Кл8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/3	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Кл8/4	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Кл8/б′	и	и	и	и	и	и	и
и	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/1	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
К8/2	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
К8/3	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
К8/б	Т8/б		Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Кл9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Кл9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Кл9/б′	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	и	и′	и	и	и	и	и
К9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2
К9/3	Т9/2	Т9/т	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/3
К9/б	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ПЕТЪК, II СЕДМИЦА

Бит.	Жер. (НБКМ 574)	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 573	З. III b 18	З. IVd 4	НББ 645	НББ 644
и	х	и	и	и	и	и	и	и
Кл5/1	х	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
Кл5/2	х	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2
Кл5/3	х	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3
Кл5/б	х	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б
и	х	и	и	и	и	и	и	и
К5/1	х	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1
К5/2	х	Т5/3	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2
К5/3	х	Т5/т	Т5/т	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3
К5/б	х	Т5/б	Т5/б	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т
и	х			Т5/б	Т5/б	Т5/б	Т5/б	Т5/б
Кл8/1	х	и	и	и	и	и	и	и
Кл8/2	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/3	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/4	х	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Кл8/т′	х	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
х	х	и	и	и	и	и	и	и

ЧЕТВЪРТЪК, II СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	х	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
Йо4/2	Йо4/3	Йо4/3	х	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
Йо4/3	Йо4/2	Йо4/2	х	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3
Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	х	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б
и	и	и	х	и	и	и	и	и
Т4/1	Т4/1	Т4/1	х	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1
Т4/2	Т4/2	Т4/2	х	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2
Т4/3	Т4/3	Т4/3	х	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3
Т4/т	Т4/т	Т4/т	х	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т
Т4/б	Т4/б	Т4/б	х	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б
и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	и	и	х	и	и	и	и	и
Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/3	Т8/3	Т8/3	х	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/т	Т8/т	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т8/б	Т8/б	Т8/б	х	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ПЕТЪК, II СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	х	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	х	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2
Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	х	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3
Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	х	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б
и	и	и	х	и	и	и	и	и
Т5/1	Т5/1	Т5/1	х	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1
Т5/2	Т5/2	Т5/2	х	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2
Т5/3	Т5/3	Т5/3	х	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3
Т5/т	Т5/т	Т5/т	х	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т
Т5/б	Т5/б	Т5/б	х	Т5/б	Т5/б	Т5/б	Т5/б	Т5/б
и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	и	и	х	и	и	и	и	и

Бит.	Жер. (НБКМ 574)	Шаф.	3. IV d 107	НБКМ 573	3. III b 18	3. IV d	НББ 645	НББ 644
х	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
х	**К8/1**	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
х	**К8/2**	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/т
х	**К8/3**	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/б
х	**К8/б**	Т8/б		Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	
х	и	и	и	и	и	и	и	и
х	Кл9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
х	Кл9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
х	Кл9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
х	Кл9/б	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
х	и	и	и	и	и	и	и	и
х	**К9/1**	Т9/1	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/2	**К9/2**	Т9/2	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
К9/3	**К9/3**	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
К9/б	**К9/б**	Т9/т	Т9/б′	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
		Т9/б′		Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′

СЪБОТА, II СЕДМИЦА

Бит.	3. IV d 107	Шаф.	НБКМ 573	F. п. I. 92	3. III b 18	3. IV d 4	БАН 41	НББ 645
и	и	и	и	х	и	и	и	и
Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	х	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1
Т6/2	Т6/3	Т6/2	Т6/2	х	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2
Т6/3	Т6/4	Т6/3	Т6/3	х	Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3
Т6/4	Т6/б	Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т6/4
Т6/б		Т6/т	Т6/т	Т6/т⎫	Т6/т	Т6/т	Т6/т	Т6/б
и	и	Т6/б	Т6/б	Т6/б⎭	Т6/б	Т6/б	Т6/б	и
К6/1	**К6/1**	и	и	и	и	и	и	Йо6/1
К6/2	**К6/2**	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Йо6/2
К6/3	**К6/3**	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т6/т
К6/б	**К6/б**	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Йо6/б
и	и	Т7/4	Т7/4	Т7/4	Т7/4	Т7/4	Т7/4	и
Т7/1	Т7/1	Т7/т	Т7/т	Т7/т	Т7/т	Т7/т	Т7/т	Т7/1
Т7/2	Т7/2	Т7/б	Т7/б	Т7/б	Т7/б	Т7/б	Т7/б	Т7/2
Т7/3	Т7/4	и	и	и	и	и	и	Т7/3
Т7/4	Т7/б	Йо7/1	Т8/1	Т8/1	Йо7/1	Т8/1	Т8/1	Т7/4
Т7/б		Йо7/2	Йо7/1	Йо7/1	Йо7/2	Йо7/1	Йо7/1	Т7/б
и	и	Т8/2	Йо7/2	Йо7/2	Т8/2	Йо7/2	Йо7/2	и
К7/1	**К7/1**	Т8/4	Т8/4	Т8/3	Т8/4	Т8/3	Т8/4	Йо7/1
К7/2	**К7/2**	Т8/т	Т8/т	Т8/2	Т8/т	Т8/2	Т8/т	Йо7/2
К7/3	**К7/3**	Т8/б	Т8/б	Т8/4	Т8/б	Т8/4	Т8/б	Т7/т
К7/б	**К7/б**			Т8/т		Т8/т		Йо7/б
и	и			Т8/б		Т8/б		и
Т8/1	Т8/1	и	и	и	и	и	и	Т8/1
Т8/2	Т8/3	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т8/2
Т8/3	Т8/4	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Йо7/2
Т8/4	Т8/б	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т8/4
Т8/б		Т9/4	Т9/4	Т9/4	Т9/4	Т9/4	Т9/4	Т8/б
и	и	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	и
К8/1	**К8/1**	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Йо8/1
К8/2	**К8/2**							Йо8/2
К8/3	**К8/3**							Йо8/3
К8/б	**К8/б**							Т8/т
и	и							Йо8/б
Т9/1	Т9/1							и
Т9/3	Т9/3							Т9/1

БАН 41	Обр.	Пл.	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
Т8/1	Т8/3	Т8/3	x	Т8/3	Т8/3	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	Т8/2	x	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/3	Т8/2
Т8/3	Т8/т	Т8/т	x	Т8/т	Т8/т	Т8/2	Т8/т	Т8/3
Т8/т	Т8/б	Т8/б	x	Т8/б	Т8/б	Т8/т′	Т8/б	Т8/б
Т8/б	и	и	x	и	и	Т8/б′		
и	Йо9/1	Йо9/1	x	Йо9/1	Йо9/1	и	и	и
Йо9/1	Йо9/2	Йо9/2	x	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/3	Йо9/3	x	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/б	Йо9/б	x	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/б	и	и	x	и	и	Йо9/б	Йо9/5	Йо9/б
и	Т9/1	Т9/1	x	Т9/1	Т9/1	и	и	и
Т9/1	Т9/2	Т9/2	x	Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	Т9/т	Т9/т	Т9/г
Т9/б′						Т9/б′	Т9/б	Т9/б

СЪБОТА, II СЕДМИЦА

НББ 644	Орб.	Пл.	Коп.	Пог. 40	Хл. 138	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т6/1	Йо6/1	Йо6/1	Йо6/1	Т6/1	Йо6/1	Йо6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1
Т6/2	Йо6/2	Йо6/2	Йо6/2	Т6/2	Йо6/2	Йо6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2
Т6/3	Йо6/б	Йо6/б	Йо6/б	Т6/3	Йо6/б	Йо6/б	Т6/3	Т6/3	Т6/3
Т6/4	и	и	и	Т6/4	и	и	Т6/4	Т6/4	Т6/4
Т6/б	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/т	Т6/1	Т6/1	Т6/т	Т6/т	Т6/т
и	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/б	Т6/2	Т6/2	Т6/б	Т6/б	Т6/б
Йо6/1	Т6/3	Т6/3	Т6/4	и	Т6/3	Т6/3	и	и	и
Йо6/2	Т6/4	Т6/4	x	Т7/1	Т6/4	Т6/4	Т7/1	Т7/1	Т7/1
Т6/т	Т6/т	Т6/т	x	Т7/2	Т6/т	Т6/т	Т7/2	Т7/2	Т7/2
Йо6/б	Т6/б	Т6/б	x	Т7/3	Т6/б	Т6/б	Т7/3	Т7/3	Т7/3
и	и	и	x	Т7/4	и	и	Т7/4	Т7/4	Т7/4
Т7/1	Йо7/1	Йо7/1	x	Т7/т	Йо7/1	Йо7/1	Т7/т	Т7/т	Т7/т
Т7/2	Йо7/2	Йо7/2	x	Т7/б	Йо7/2	Йо7/2	Т7/б	Т7/б	Т7/б
Т7/3	Йо7/б	Йо7/б	x	и	Йо7/б	Йо7/б	и	и	и
Т7/4	и′	и′	x	Йо7/1	и′	и′	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т7/б	Т7/1	Т7/1	x	Йо7/2	Т7/1	Т7/1	Т8/2	Т8/2	Т8/2
и	Т7/2	Т7/2	x	Т8/2	Т7/2	Т7/2	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Йо7/1	Т7/3	Т7/3	x	Т8/4	Т7/3	Т7/3	Т8/4	Т8/4	Т8/4
Йо7/2	Т7/4	Т7/4	x	Т8/т	Т7/4	Т7/4	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т7/т	Т7/т	Т7/т	x	Т8/б	Т7/т	Т7/т	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Йо7/б	Т7/б	Т7/б	x	и	Т7/б	Т7/б	и	и	и
и	и	и	x	Т9/1	и	и	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т8/1	Йо8/1	Йо8/1	x	Т9/2	Йо8/1	Йо8/1	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Йо7/1	Йо8/2	Йо8/2	x	Т9/3	Йо8/2	Йо8/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Йо7/2	Йо8/3	Йо8/3	x	Т9/4	Йо8/3	Йо8/3	Т9/4	Т9/4	Т9/4
Т8/4	Йо8/б	Йо8/б	x	Т9/т	Йо8/б	Йо8/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т8/б	и	и	x	Т9/б	и	и	Т9/б	Т9/б	Т9/б
и	Йо7/1	Йо7/1	x	и	Йо7/1	Йо7/1			
Йо8/1	Йо7/2	Йо7/2	x	Йо6/1	Йо7/2	Йо7/2			
Йо8/2	Т8/2	Т8/2	x	Йо6/2	Т8/2	Т8/2			
Йо8/3	Т8/4	Т8/4	x	Йо6/б	Т8/т	Т8/4			
Т8/т	Т8/т	Т8/т	x	и	Т8/б	Т8/т			
Йо8/б	Т8/б	Т8/б	x	Йо7/1		Т8/б			
и	(Йо9)и	(Йо9)и	x	Йо7/б	(Йо9)и	(Йо9)и			

Бит.	З. IV d 107	Шаф.	НБКМ 573	F. п. I. 92	З. III b 18	З. IV d 4	БАН 41	НББ 645
Т9/4	Т9/4							Т9/2
Т9/б	Т9/б							Т9/4
и	и							Т9/3
К9/1	**К9/1**							Т9/б
К9/2	**К9/2**							(Йо9)и
К9/3	**К9/3**							**К9/1**
К9/б	**К9/б**							**К9/2**
								К9/3
								Т9/т
								К9/б

ПОНЕДЕЛНИК, III СЕДМИЦА

Бит.	З. III b 18	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 573	F. п. I. 92	З. IV d 4	НББ 645
и	и	х	и	и	и	и	и
Кл1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Кл1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Кл1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Кл1/4	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
Кл1/б	и	и	и	и	и	и	и
и	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1
К1/1	Т1/2	Т1/3	Т1/3	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2
К1/2	Т1/3	Т1/2	Т1/т	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3
К1/3	Т1/т	Т1/т	Т1/б	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т
К1/б	Т1/б	Т1/б		Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Кл8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Кл8/4′	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Кл8/б′	и	и	и	и	и	и	и
и	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/1	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
К8/2	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
К8/3	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
К8/б	Т8/б	Т8/б		Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	и	и	и	и	и	и
Кл9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/2′	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Кл9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Кл9/б′	Йо9/б	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	и	и	и	и	и	и	и
К9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
К9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
К9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
	Т9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

НББ 644	Обр.	Пл.	Коп.	Пог. 40	Хл. 138	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
Т9/1	**К9/1**	**К9/1**	х	и	**К9/1**	**К9/1**			
Т9/2	**К9/2**	**К9/2**	х	Йо8/1	**К9/2**	**К9/2**			
Т9/4	**К9/3**	**К9/3**	х	Йо8/2	**К9/3**	**К9/3**			
Т9/3	**К9/б**	**К9/б**	х	Йо8/3	**К9/б**	**К9/б**			
Т9/б	и	и	х	Йо8/б	и	и			
(Йо9)и	Т9/1	Т9/1	х	(Йо9)и	Т9/1	Т9/1			
К9/1	Т9/2	Т9/3	х	**К9/1**	Т9/2	Т9/2			
К9/2	Т9/3	Т9/4	х	**К9/2′**	Т9/3	Т9/3			
К9/3	Т9/4	Т9/т	х	**К9/2″**	Т9/4	Т9/4			
Т9/т	Т9/т	Т9/б	х	**К9/3**	Т9/т	Т9/т			
К9/б	Т9/б		х	**К9/б**	Т9/б	Т9/б			

ПОНЕДЕЛНИК, III СЕДМИЦА

НББ 644	БАН 41	Орб.	Пл.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1
Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2
Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/т	Т1/3
Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/4в	Т1/4в	Т1/4в	Т1/б	Т1/т
Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/т	Т1/б	Т1/г		Т1/б
и	и			Т1/б		Т1/б		
Йо8/1	Йо8/1	и	и	и	и	и	и	и
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
и	и	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Т8/1	Т8/1	и	и	и	и	и	и	и
Т8/2	Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/3	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
и	и	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Йо9/1	Йо9/1	и	и	и	и	и	и	и
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
и	и	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
Т9/1	Т9/1	и	и	и	и	и	и	и
Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/г	Т9/т
		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ВТОРНИК, III СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	3. IV d 107	F. п. I. 68	НБКМ 573	3. IIIb 18	3. IV d 4	Ат. (НБКМ 578)	ПНБ 66
и	и	и	и	и	и	и	х	и
Кл2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	х	Йо2/1
Кл2/2	Йо2/2	Йо2/3	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	х	Йо2/2
Кл2/3	Йо2/3	Йо2/б	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	х	Йо2/3
Кл2/б′	Йо2/б		Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	х	Йо2/б
и	и	и	и	и	и		х	
К2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	и	х	и
К2/2	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/1	х	Т2/1
К2/3	Т2/3	Т2/т	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/2в	х	Т2/2в
К2/б	Т2/т	Т2/б′	Т2/т	Т2/4в	Т2/т	Т2/3	х	Т2/3
и	Т2/б′		Т2/б′	Т2/т	Т2/б′	Т2/т	х	Т2/4в
Кл8/1				Т2/б		Т2/б	х	Т2/т
Кл8/2	и	и	и	и	и		х	Т2/б
Кл8/3	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	и	х	и
Кл8/б′	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	х	Йо8/1
и	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	х	Йо8/2
К8/1	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	х	Йо8/3
К8/2	и	и	и	и	и	Йо8/б	х	Йо8/б
К8/3	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	и	х	и
К8/б	Т8/2	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/1	х	Т8/1
и	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/2	х	Т8/2
Кл9/1	Т8/т	Т8/б′	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/3	х	Т8/3
Кл9/2	Т8/б′		Т8/б′	Т8/б′	Т8/б′	Т8/т	х	Т8/т
Кл9/3	и	и	и	и	и	Т8/б′	х	Т8/б′
Кл9/4	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	и	х	и
Кл9/б′	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	х	Йо9/1
и	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	х	Йо9/2
К9/1	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
К9/2	и	и	и	и	и	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
К9/3	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	и′	и	и
К9/б	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1
	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2
	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3
	Т9/б′		Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	х	Т9/б′

СРЯДА, III СЕДМИЦА

Бит.	3. III b 18	Шаф.	3. IV d 107	НБКМ 1157	F. п. I. 68	НБКМ 573	3. IV d 4	ПНБ 66	НББ 645
и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Кл3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	х	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Кл3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	х	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Кл3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/б	х	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3
Кл3/4	Йо3/б	Йо3/б		х	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	х	Йо3/б
Кл3/б	и	и	и	х	и	и	и	х	и
и	Т3/1	Т3/1	Т3/1	х	Т3/1	Т3/1	Т3/1	х	Т3/1
К3/1	Т3/2	Т3/2	Т3/3	х	Т3/2	Т3/2	Т3/2	х	Т3/2
К3/2	Т3/3	Т3/3	Т3/т	х	Т3/3	Т3/3	Т3/3	х	Т3/3
К3/3	Т3/т	Т3/т	Т3/б	х	Т3/т	Т3/т	Т3/т	х	Т3/т
К3/б	Т3/б	Т3/б		х	Т3/б	Т3/б	Т3/б	х	Т3/б
и	и	и	и	х	и′	и	и	х	и
Кл8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1
Кл8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/3

ВТОРНИК, III СЕДМИЦА

НББ 645	НББ 644	БАН 41	Орб.	Пл.	Пог. 40	13. I. 4	Пог. 41	Тип. 137	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	х	Йо2/2
Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	х	Йо2/3
Т2/1	Т2/1	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	х	Йо2/б
Йо2/б	Йо2/б		и	и	и	и	и	х	и
и′	и′	и′	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2	х	Т2/2
Т8/1	Т8/1	Т2/1	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/1	х	Т2/1
Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/2в	х	Т2/2в
Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/3	х	Т2/3
Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/б′	Т2/б′	Т2/б′	Т2/б′	Т2/4в	х	Т2/4в
Т2/б	Т2/б	Т2/б	и	и	и	и	Т2/т	х	Т2/т
			Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Т2/б	х	Т2/б
и	и	и	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	и	х	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/1	х	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/2	х	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	и	и	и	и	Йо8/3	х	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1
и	и	и	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Т8/2	Т8/2	Т8/1	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	и	и	и
Т2/4в	Т2/4в	Т8/2	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/б′	Т8/б′	Т8/б′	Т8/б′	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/т	Т8/т	Т8/т	и	и	и	и	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/б′	Т8/б′	Т8/б′	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Т8/т	Т8/т	Т8/т
и	и	и	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Т8/б	Т8/б′	Т8/б
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	и	и	и
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	и	и	и	и	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
и	и	и	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	и	и	и
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′					Т9/т	Т9/3	Т9/т
							Т9/б	Т9/т	Т9/б
								Т9/б′	

СРЯДА, III СЕДМИЦА

НББ 644	БАН 41	Орб.	Пл.	Хл. 133	Пог. 40	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	х	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	х	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	х	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/б	Йо3/3
Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	х	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б		Йо3/б
и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	х	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1
Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	х	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2
Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	х	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3
Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	х	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т
Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б	х	Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б
и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2

Бит.	З. III b 18	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 1157	F. п. I. 68	НБКМ 573	З. IV d 4	ПНБ 66	НББ 645
Кл8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/2
Кл8/б′	Йо8/б	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б
и	и	и	и	и	и	и	и	х	и
К8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1
К8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	х	Т8/2
К8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	х	Т8/3
К8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	х	Т8/т
и	Т8/б	Т8/б			Т8/б	Т8/б	Т8/б	х	Т8/б
Кл9/1	и	и	и	и	и	и	и′	х	и
Кл9/3	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Йо9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1
Кл9/5	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
и	Йо9/3	Йо9/3		х	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
К9/1	Йо9/б	Йо9/б		х	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
К9/2	и	и	и	х	и	и	и′	и	и
К9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/б	Т9/3	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
	Т9/т	Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
	Т9/б	Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
						Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ЧЕТВЪРТЪК, III СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 1157	F. п. I. 68	НБКМ 573	З. III b 18	З. IV d 4	ПНБ 66	НББ 645
и	и	и	х	и	и	и	и	и	и
Кл4/1	Йо4/1	Йо4/1	х	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
Кл4/2	Йо4/2	Йо4/2	х	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
Кл4/3	Йо4/3	Йо4/б	х	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3
Кл4/т′	Йо4/б		х	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Т4/1	Т4/1
Кл4/б	и	и	х	и	и			Йо4/б	Йо4/б
и	Т4/1	Т4/2	х	Т4/1	Т4/2	и	и	и	и
К4/1	Т4/2	Т4/3	х	Т4/2	Т4/3	Т4/1	Т4/2	Т4/2	Т4/2
К4/2-	Т4/3	Т4/т	х	Т4/3	Т4/т	Т4/2	Т4/3	Т4/3	Т4/3
К4/3	Т4/т	Т4/б	х	Т4/т	Т4/б	Т4/3	Т4/т	Т4/т	Т4/т
К4/б	Т4/б		х	Т4/б		Т4/т	Т4/б	Т4/б	Т4/б
и	и	и	х	и	и	Т4/б			
Кл8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	и	и	и	и
Кл8/3с	Йо8/2	Йо8/3	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/3	Йо8/3	Йо8/б	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/т′	Йо8/б		х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Кл8/б	и	и	х	и	и	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	и	и	и	и
К8/1	Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/2	Т8/3	Т8/т	х	Т8/3	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
К8/3	Т8/т	Т8/б	х	Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
К8/б	Т8/б		х	Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
и	и	и	х	и	и	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Кл9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	и	и	и	и
Кл9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/2	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Кл9/4	Йо9/б			Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
(Кл9/б′)	и	и	и	и	и	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	и	и	и	и
К9/1	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/2	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
К9/3	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
К9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
						Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

НББ 644	БАН 41	Орб.	Пл.	Хл. 133	Пог. 40	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
Йо8/2	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т8/б		Т8/б	Т8/б		Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/б	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2		Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3		Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	и	и	и
и	и	и	и	и	и	и	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/1	Т9/1	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б
Т9/б	Т9/б								

ЧЕТВЪРТЪК, III СЕДМИЦА

НББ 644	БАН 41	Орб.	Пл.	Кюст.	Пог. 40	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Т4/1	Йо4/1	Йо4/1
Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Т4/2	Йо4/2	Йо4/2
Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Т4/3	Йо4/3	Йо4/3
Т4/1	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Т4/т	Йо4/б	Йо4/б
Йо4/б		и	и	и	и	и	Т4/б	и	и
и	и	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	и	Т4/1	Т4/1
Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Йо4/1	Т4/2	Т4/2
Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Йо4/2	Т4/3	Т4/3
Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Йо4/3	Т4/т	Т4/т
Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Йо4/б	Т4/б	Т4/б
		и	и	и	и	и	и	и	и
и	и	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Йо8/б	Йо8/б	и	и	и	и	и	и	и	и
и	и	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/1	Т8/1	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/3	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т8/т	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б		Т8/б
Т8/б		и	и	и	и	и	и	и	и
и	и	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
Йо9/б	Йо9/б	и	и	и	и	и	и	и	и
и	и	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/1	Т9/1	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б
Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	
Т9/б	Т9/б								

ПЕТЪК, III СЕДМИЦА

Бит.	F. п. I. 68	Шаф.	З. IVd107	НБКМ 1157	НБКМ 573	З. IIIb 18	З. IV d 4	ПНБ 66	НББ 645
и	и	x	и	x	и	x	и	и	и
Кл5/1	Йо5/1	x	Йо5/1	x	Йо5/1	x	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
Кл5/2	Йо5/3	x	Йо5/3	x	Йо5/3	x	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3
Кл5/б'	Йо5/3в	x	Йо5/б	x	Йо5/3в	x	Йо5/3в	Йо5/3в	Йо5/3в
и	Йо5/б	x		x	Йо5/б	x	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б
К5/1	и	x	и	и	и	x	и	и	и
К5/2	Т5/1	x	Т5/1	Т5/1	Т5/1	x	Т5/1	Т5/1	Т5/1
К5/3	Т5/2	x	Т5/3	Т5/2	Т5/2	x	Т5/2	Т5/2	Т5/2
К5/б	Т5/3	x	Т5/т	Т5/3	Т5/3	x	Т5/3	Т5/3	Т5/3
и	Т5/т	x	Т5/б'	Т5/т	Т5/т	x	Т5/т	Т5/т	Т5/т
Кл8/1	Т5/б'	x		Т5/б'	Т5/б'	x	Т5/б'	Т5/б'	Т5/б'
Кл8/2	и	и	и	и	и	x	и	и	и
Кл8/3	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	x	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	x	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
и	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
К8/1	Йо8/б	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
К8/2	и	и	и	и	и	и	и	и	и
К8/3	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/б	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
и	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Кл9/1	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/б	Т8/т'	Т8/т	Т8/т'	Т8/т'	Т8/т'
Кл9/3	Т8/б	Т8/б			Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Кл9/б'	и	и	и	и	и	и	и	и	и
и	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
К9/1	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
К9/2	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
К9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
	и	и	и	и	и	и	и	и	и
	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
	Т9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Бит.	З. III b 18	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 1157	F. п. I. 68	НБКМ 573	З. IV d 4	Ат. (НБКМ 578) Ат. 2159	ПНБ 66	НББ 645	НББ 64
и	и	и	и	и	и	и	и	x	и	и	и
Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1
Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/3	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2
Т6/3	Т6/3	Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3
Т6/4	Т6/4	Т6/т	Т6/т	Т6/т	Т6/4	Т6/4	Т6/4	x	Т6/4	Т6/4	Т6/4
и	Т6/т	Т6/б	Т6/б	Т6/б	Т6/т	Т6/т	Т6/т	x	Т6/т	Т6/т	Т6/т
К6/1	Т6/б				Т6/б	Т6/б	Т6/б	x	Т6/б	Т6/б	Т6/б
К6/2	и	и	и	и	и	и	и	x	и	(Йо6)и	(Йо6)и
К6/3	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	x	Т7/1	**К8/1**	**К8/1**
К6/б	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	x	Т7/2	**К8/2**	**К8/2**
и	Т7/3	Т7/3	Т7/4	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/3	**К8/3**	**К8/3**
Т7/1	Т7/4	Т7/4	Т7/т	Т7/4	Т7/4	Т7/4	Т7/4	Т7/4	Т7/4	**К8/б**	**К8/б**
Т7/2	Т7/т	Т7/т	Т7/б'	Т7/т	Т7/т	Т7/т	Т7/т	Т7/т	Т7/т	и	и
Т7/3	Т7/б'	Т7/б'		Т7/б'	Т7/б'	Т7/б'	Т7/б'	Т7/б'	Т7/б'	Т7/1	Т7/1
Т7/4	и	и	и'	и	и''	и	и	и'	и	Т7/2	Т7/2
Т7/б'	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т7/3	Т7/3
и	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т7/т	Т7/т

ПЕТЪК, III СЕДМИЦА

НББ 644	БАН 41	Орб.	Кюст.	Хл. 133	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. 1. 680
и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	х	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	х	Йс5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3
Йо5/3^{в}	Йо5/3^{в}	Йо5/3^{в}	Йо5/3^{в}	х	Йо5/3^{в}	Йо5/3^{в}	Йо5/3^{в}	Йо5/3^{в}	Йо5/3^{в}
Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	х	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б
и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1
Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2
Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/т	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3
Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/б′	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т
Т5/б′	Т5/б′	Т5/б′	Т5/б′		Т5/б′	Т5/б′	Т5/б′	Т5/б	Т5/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3		Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/3	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/т	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/б	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/т′	Т8/т′	Т8/т	Т8/т		Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т′	Т8/т′
Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б		Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3		Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б		Йо9/б
и	и′	и	и	и	и	и	и	и	и
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/3	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Кюст. Кюст. (ЛОИИ)	Хл. 133	Коп.	Пог. 40	Хл. 138	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F .I. 680
(Йо6)и	(Йо6)и	(Йо6)и	(Йо6)и	(Йо6)и	(Йо6)и	(Йо6)и	(Йо6)и	(Йо6)и	и	и	и
К8/1	К8/1	К8/1	К8/1	К8/1	К8/1	К8/1	К8/1	К8/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1
К8/2	К8/2	К8/2	К8/2	К8/2	К8/2	К8/2	К8/2	К8/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2
К8/3	К8/3	К8/3	К8/3	К8/б	К8/3	К8/3	К8/3	К8/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3
К8/б	К8/б	К8/б	К8/б		К8/б	К8/б		К8/б	Т6/4	Т6/4	Т6/4
и	и	и	и	и	и′	и	и	и	Т6/т	Т6/т	Т6/т
Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	К6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/б	Т6/б	Т6/б
Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	К6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	и	и	и
Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/4	Т6/т	К6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т7/1	Т7/1	Т7/1
Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т6/т	Т6/б	К6/б	Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т7/2	Т7/2	Т7/2
Т6/т	Т6/т	Т6/т	Т6/б		и′	Т6/т	Т6/т	Т6/т	Т7/3	Т7/3	Т7/3
Т6/б	Т6/б	Т6/б			К9/1	Т6/б	Т6/б	Т6/б	Т7/т	Т7/т	Т7/т
и′	и′	и′	и′	и′	К9/2	и′	и′	и′	Т7/б′	Т7/б	Т7/б
К6/1	К6/1	К6/1	К6/1	К6/1	К9/3	К6/1	К6/1	К6/1	и	и	и
К6/2	К6/2	К6/2	К6/2	К6/3	К9/б	К6/2	К6/2	К6/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К6/3	К6/3	К6/3	К6/3	К6/б	(Йо9)и	К6/3	К6/3	К6/3	Т8/3	Т8/2	Т8/2
К6/б	К6/б	К6/б	К6/б		К7/1	К6/б	К6/б	К6/б	Т8/4	Т8/3	Т8/3

Бит.	З. III b 18	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 1157	F. п. I. 68	НБКМ 573	З. IV d 4	Ат. (НБКМ 578) Ат. 2159	ПНБ 66	НББ 645	НББ 644
К7/1	Т8/3	Т8/3	Т8/4	х	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т7/б′	Т7/б′
К7/2	Т8/4	Т8/4	Т8/т	х	Т8/4	Т8/4	Т8/4	х	Т8/4	и′	и′
К7/3	Т8/т	Т8/б		х	Т8/т	Т8/т	Т8/т	х	Т8/т	**К6/1**	**К6/1**
К7/б	Т8/б	Т8/т		х	Т8/б	Т8/б	Т8/б	х	Т8/б	**К6/2**	**К6/2**
и′	и	и	и	х	и	и	и	х	и	**К6/3**	**К6/3**
Т8/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т7/4	Т7/4
Т8/2	Т9/2	х	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	**К6/б**	**К6/б**
Т8/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	и	и
Т8/4	Т9/4	х	Т9/т′	х	Т9/4	Т9/4′	Т9/т	Т9/4	Т9/4	Т8/1	Т9/1
Т8/б	Т9/т′	Т9/т′	Т8/б	х	Т9/т′	Т9/т	Т9/б′	Т9/т′	Т9/т	Т8/2	Т9/2
и	Т9/б′	Т9/б′		х	Т9/б′	Т9/б′		Т9/б′	Т9/б′	Т8/3	Т9/3
К8/1										Т8/т	Т9/4
К8/2										Т8/б	Т9/б′
К8/3										и′	(Йо9)и
К8/б										**К9/1**	**К7/1**
и′										**К9/2**	**К7/2**
Т9/1										**К9/3**	**К7/3**
Т9/2										Т8/4	Т9/т
Т9/3										**К9/б**	**К7/б**
Т9/4										и	
Т9/т′										Т9/1	
Т9/б′										Т9/2	
и										Т9/3	
К9/1										Т9/4	
К9/2										Т9/б′	
К9/3										(Йо9)и	
К9/б										**К7/1**	
										К7/2	
										К7/3	
										Т9/т	
										К7/б	

ПОНЕДЕЛНИК, IV СЕДМИЦА

Бит.	Жер. (НБКМ 574)	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 1157	F. п. I. 68	НБКМ 573	F. п. I. 92	З. III b 18	З. IV d 4	Ат. 2159	ПНБ 66
и	и	и	х	и	и	и	х	и	и	и	и
Кл1/1	Кл1/1	Йо1/1	х	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	х	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Кл1/2	Кл1/2	Йо1/2	х	Йо1/3	Йо1/2	Йо1/2	х	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Кл1/3	Кл1/3	Йо1/3	х	Йо1/б	Йо1/3	Йо1/3	х	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Кл1/б′	Кл1/б′	Йо1/б	х		Йо1/б	Йо1/б	х	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
и	и	и	х	и	и	и	х	и	и	и	и
К1/1	**К1/1**	Т1/1	х	Т1/1	Т1/1	Т1/1	х	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1
К1/2	**К1/2**	Т1/2	х	Т1/2	Т1/2	Т1/2	х	Т1/2	Т1/2	х	Т1/2
К1/3	**К1/3**	Т1/3в	х	Т1/т	Т1/3в	Т1/3в	х	Т1/3в	Т1/3в	х	Т1/3в
К1/б	**К1/б**	Т1/т	х	Т1/б	Т1/т	Т1/т	х	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т
и	и	Т1/б	х		Т1/б	Т1/б	х	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б
Кл8/1	Кл8/1	и	х	и	и	и	х	и	и	и	и
Кл8/2	Кл8/2	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/3	Кл8/3	Йо8/2	х	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/4	х	Йо8/3	х	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
и	х	Йо8/б	х		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б
К8/1	х	и	х	и	и	и	и	и	и′	х	и
К8/2	х	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/3	х	Т8/2	х	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
К8/б	х	Т8/3	х	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
и	х	Т8/т	х	Т8/бв	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т

БАН 41	Обр.	Пл.	Кюст. Кюст. (ЛОИИ)	Хл. 133	Коп.	Пог. 40	Хл. 138	13. 1. 4.	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	К7/3	и	и	и	Т8/т	Т8/4	Т8/4
Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	К7/б	Т7/1	Т7/2	Т7/1	Т8/б	Т8/т	Т8/т
Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/т		Т7/2	Т7/3	Т7/2		Т8/б	Т8/б
Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/б′		Т7/3	Т7/4	Т7/3	и	и	и
Т7/4	Т7/4	Т7/4	Т7/т			Т7/4	Т7/т	Т7/4	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т7/т	Т7/т	Т7/т	Т7/б′			Т7/т	Т7/б′	Т7/т	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т7/б′	Т7/б′	Т7/б′				Т7/б′		Т7/б′	Т9/3	Т9/3	Т9/3
и′	и′	и′	и′	и′		и′	и′	и′	Т9/4	Т9/4′	Т9/4′
К9/1	К9/1	К9/1	К9/1	К9/1		К9/1	К9/1	К9/1	Т9/т′	Т9/т	Т9/т
К9/2	К9/2	К9/2	К9/2	К9/2		К9/2	К9/2	К9/2	Т9/б′	Т9/б	Т9/б
К9/3	К9/3	К9/3	К9/3	К9/3		К9/3	К9/3	К9/3			
К9/б	К9/б	К9/б	К9/б	х		К9/б	К9/б	К9/б			
и	и	и	и	х		и	и	и			
Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х		Т8/1	Т8/1	Т8/1			
Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3	х		Т8/2	Т8/2	Т8/2			
Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/4	х		Т8/3	Т8/3	Т8/3			
Т8/4	Т8/4	Т8/4	Т8/т	х		Т8/4	Т8/4	Т8/4			
Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/б	х		Т8/т	Т8/т	Т8/т			
Т8/б	Т8/б	Т8/б		х		Т8/б	Т8/б	Т8/б			
(Йо9)и	(Йо9)и	(Йо9)и	(Йо9)и	х		(Йо9)и	(Йо9)и	(Йо9)и			
К7/1	К7/1	К7/1	К7/1	х		К7/1	К7/1	К7/1			
К7/2	К7/2	К7/2	К7/2	х		К7/2	К7/2	К7/2			
К7/3	К7/3	К7/3	К7/3	х		К7/3	К7/3	К7/3			
К7/б	К7/б	К7/б	К7/б	х		К7/б	К7/б	К7/б			
и′	и	и	и	х		и	и	и			
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х		Т9/1	Т9/1	Т9/1			
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	х		Т9/2	Т9/2	Т9/2			
Т9/4	Т9/3	Т9/3	Т9/3	х		Т9/3	Т9/3	Т9/3			
Т9/т′	Т9/4	Т9/4	Т9/4	х		Т9/4	Т9/4	Т9/4			
Т9/б′	Т9/т′	Т9/т′	Т9/т′	х		Т9/т′	Т9/т′	Т9/т′			
	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	х		Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′			

ПОНЕДЕЛНИК, IV СЕДМИЦА

НББ 645	НББ 644	БАН 41	Орб.	Пл.	Кюст.	Хл. 133	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	х	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	х	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/б	х	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б		х	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
и	и	и	и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	х	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1
Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/т	х	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2
Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т/1б	х	Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в	Т1/3в
Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т		х	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т
Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б		Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3		Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йб8/б
и′	и′	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/т	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/2
Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/бв	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/3
Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т		Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/т

Бит.	Жер. (НБКМ (574)	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 1157	F. п. I. 68	НБКМ573	F. п. I. 92	З. III. b 18	З. IV d 4	Ат. 2159	ПНБ 66
Кл9/1	х	Т8/бв	х		Т8/бв	Т8/б	Т8/б	Т8/бв	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Кл9/2	х	и	х	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл9/3	х	Йо9/1	х	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/б'	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2
и	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3
К9/1	х	Йо9/б	Йо9/б'		Йо9/б'	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б'	Йо9/б	Йо9/б'	Йо9/б
К9/2	х	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
К9/3	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/б	х	Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
		Т9/3	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
		Т9/т	Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
		Т9/б			Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	х	Т9/б

ВТОРНИК, IV СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ 1157 НБКМ фр. 11	F. п. I. 68	НБКМ 573	З. III b 18	З. IV d 4	Ат. 2159	ПНБ 66	НББ 645	НББ 644
х	(Т2)и	и	и	и	(Т2)и	и	(Т2)и	х	(Т2)и	и	и
х	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	х	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
х	Йо2/2	Йо2/3	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	х	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2
х	Йо2/3	Йо2/б	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо3/3	х	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3
х	Йо2/б		Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б
х	и	и	и'	и	х	и	(Йо2)и	и	и	и''	и''
х	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	х	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2
х	Т2/2в	Т2/2в	Т2/3в	Т2/2в	х	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в
х	Т2/3в	Т2/3в	Т2/т	Т2/3в	х	Т2/3в	Т2/3в	Т2/3в	Т2/3в	Т2/3в	Т2/3в
х	Т2/т	Т2/т	Т2/б	Т2/т	х	Т2/т	Т2/т	х	Т2/т	Т2/т	Т2/т
и	Т2/б	Т2/б		Т2/б	х	Т2/б	Т2/б'	х	Т2/б'	Т2/б'	Т2/б'
Кл8/1	и	и	х	и	х	и	и	х	и	и'	и'
Кл8/4	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/2	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Т8/2
Кл8/3	Йо8/1	Йо8/б	х	Йо8/1	х	Йо8/1	Т8/2	Йо8/1	Т8/2	Т8/3	Т8/3
Кл8/б	Йо8/б		х	Йо8/3	х	Йо8/б	Т8/3	Йо8/б	Т8/3	Йо8/3	Йо8/3
и	и	и	х	и	х		Йо8/3		Йо8/3	Йо8/б	Йо8/б
К8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	х		Йо8/б		Йо8/б		
К8/2	Кл8/4	Кл8/4	х	Кл8/4	х	и	и	и	и	и	и
К8/3	Кл8/2	Кл8/2	х	Кл8/2	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/б	Т8/т	Т8/б	х	Т8/т	х	Кл8/4	Кл8/4	х	Кл8/4	Кл8/4	Кл8/4
и			х	Т8/б	х	Кл8/2	Кл8/2	х	Кл8/2	Кл8/2	Кл8/2
Кл9/1	и	и	х	и	х	Т8/т	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Т8/б	Кл8/б	х	Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б
Кл9/3	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	х	и	и	х	и	и'	и'
Кл9/4	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/б	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
и	и	и	и	и	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
К9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
К9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	и	и	и	и	и'	и'
К9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	х	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/2	Т9/2
К9/4	Т9/т	Т9/б'	Т9/т	Т9/т	х	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/3	Т9/3
К9/б	Т9/б'		Т9/б'	Т9/б'	х	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/т	Т9/т
						Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б'	Т9/б'
						Т9/б'	Т9/б'	Т9/б'	Т9/б'		

НББ 645	НББ 644	БАН 41	Обр.	Пл.	Кюст.	Хл. 133	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
Т8/б	Т8/б	Т8/бв	Т8/бв	Т8/бв	Т8/бв		Т8/бв	Т8/бв	Т8/бв	Т8/бв		Т8/б
и	и	и	и	и	х	и	и	и	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/б′	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х		Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б′	Йо9/б′	Йо9/б′	х		Йо9/б′	Йо9/б′	Йо9/б′	Йо9/б′	Йо9/б	Йо9/б
и	и	и	и	и	х	и	и	и	и	и	и	и
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	Т9/т	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	х	Т9/б	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	х		Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	х		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ВТОРНИК, IV СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Кюст.	Хл. 133	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4.	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	х	и	и	и
Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	х	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	х	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2
Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/б	Йо2/3	Йо2/3	х	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3
Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	х		Йо2/б	Йо2/б	х	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б
и	и′′′		х	и	и	и′′′	х	и	и	и
Т2/2	Т2/2	Т2/1	х	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/1	Т2/1	Т2/1
Т2/2в	Т2/2в	Т2/2	х	Т2/т	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2	Т2/2	Т2/2
Т2/3в	Т2/3в	Т2/2в	х	Т2/б	Т2/3в	Т2/3в	Т2/3в	Т2/2в	Т2/2в	Т2/2в
Т2/т	Т2/т	Т2/3в	х		Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/3	Т2/3	Т2/3
Т2/б	Т2/б	Т2/т	х		Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/т	Т2/т	Т2/т
и		Т2/б	х					Т2/б	Т2/б′	Т2/б′
Йо8/2	и	и	х	и	и	и	и	и	и	и
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/3	х	Йо8/б	Йо8/2′	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/1	х		Йо8/3	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/3	Йо8/3
		Йо8/б	х		Йо8/1	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
			х		Йо8/б			и	и	и
и	и′	и	х	и	и	и′	и	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Кл8/4	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Кл8/4	Кл8/4	Кл8/4	х	Т8/т	Кл8/4	Кл8/4	Кл8/4	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Кл8/2	Кл8/2	Кл8/2	х	Т8/б	Кл8/2	Кл8/2	Кл8/2	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т8/т	Т8/т	Т8/т	х		Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/б		
Т8/б	Т8/б	Т8/б	х		Т8/б	Т8/б	Т8/б	и	и	и
и	и	и	х	и	и	и	и	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х		Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	х		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	и		и
и	и	и	х	и	и	и	и	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/3	Т9/3	Т9/3	х	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/т′	Т9/т′
Т9/т	Т9/т	Т9/т	х	Т9/б′	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б′	Т9/б	Т9/б
Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	х		Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′			

СРЯДА, IV СЕДМИЦА

Бит.	З. IV d 107	Шаф.	F. п. I. 68	З. III b 18	Ат. 2159	З. IV d 4	ПНБ 66	НББ 645	НББ 644
и	и	и	и	и	х	и	и	и	и
Кл3/1	Кл3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Кл3/2	Кл3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Кл3/3	Кл3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3
Кл3/б′	Кл3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и′	и′
К3/1	**К3/1**	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
х	**К3/2**	Т3/2	Т3/2	Т3/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
К3/3	**К3/3**	Т3/3	Т3/3	Т3/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
К3/б	**К3/б**	Т3/т	Т3/т	Т3/т	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	и	Т3/б	Т3/б		Т3/б	и′	и′	и′	и′
Кл8/1	Кл8/1	и	и	и	и	Кл9/3	Кл9/3	Кл9/3	Кл9/3
Кл8/3	Кл8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Кл9/4	Кл9/4	Кл9/4	Кл9/4
Кл8/4	Кл8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Кл8/б		Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
и	и	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
К8/1	**К8/1**	и	и	и	и				
К8/2	**К8/2**	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1				
К8/3	**К8/3**	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2				
К8/б	**К8/б**	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3				
и	и	Т8/т^{в}	Т8/т^{в}	Т8/т^{в}	х				
Кл9/1	Кл9/1	Т8/б	Т8/б	Т8/б	х				
Кл9/2	Кл9/2	и	и′	и	и				
Кл9/3	Кл9/4	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х				
Кл9/4	Кл9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х				
Кл9/б		Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3				
и	и	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б				
К9/1	**К9/1**	и	и	и					
К9/2	**К9/2**	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1				
К9/3	**К9/3**	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2				
К9/б	**К9/б**	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3				
		Т9/т	Т9/т	Т9/т	х				
		Т9/б	Т9/б	Т9/б	х				

ЧЕТВЪРТЪК, IV СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	ТФ (БАН 37)	З. IV d 107	НБКМ фр. 11	F. п. I. 68	F. п. I 92	З. III b 18	З. IV d 4	Ат. 2159	ПНБ 66	НББ 645
и	и	и	и	х	и	и	и	и	и	и	и
Кл4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	х	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
Кл4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	х	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
Кл4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	х	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3
Кл4/б′	Йо4/б	Йо4/б		х	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	х	Йо4/б	Йо4/б
и	и	и	и	х	и	и	и	и	х	и	и
К4/1	Т4/1	Т4/4^{в}	Т4/1	х	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	х	Т4/1	Т4/2
К4/2	Т4/2	Т4/т	Т4/2	х	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	х	Т4/2	Т4/3
К4/3	Т4/4^{в}	Т4/б	Т4/4^{в}	х	Т4/4^{в}	Т4/3	Т4/4^{в}	Т4/3^{в}	Т4/4^{в}	Т4/4^{в}	Т4/т
К4/б	Т4/т		Т4/т	х	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/3	Т4/т	Т4/т	Т4/б
и	Т4/б		Т4/б	х	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/т	Т4/б	Т4/б	
Кл8/1	и	и	и	х	и	и		Т4/б			
Кл8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	и	и	и	и	и
Кл8/4	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/б	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
и	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
К8/1	и	х	и	и	и	и	Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б

СРЯДА, IV СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3
Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б	Йо3/б
и	и	и	и′	и	и′	и	и	и
Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1
Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/2	Т3/2	Т3/2
Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/3	Т3/3	Т3/3
Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/т	Т3/т	Т3/т
и	и	х	и	и	и	Т3/б	Т3/б	Т3/б
Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	и	и	и
Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо9/3	Йо9/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо9/б	Йо9/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
и′	и	х	и	и	и	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Т8/1	Т8/1	х	Т8/2	Т8/1	Т8/1	и	и	и
Т8/2	Т8/2	х	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/3	Т8/тв	х	Т8/тв	Т8/тв	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/тв	Т8/б	х	Т8/б	Т8/б	Т8/тв	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/б		х			Т8/б	Т8/тв	Т8/тв	Т8/тв
и′	и	х	и	и	и	Т8/б	Т8/б	
Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	и	и	и
Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
и′	и	х	и	и	и	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	и	и	и
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/б	Т9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т
						Т9/б	Т9/б	Т9/б

ЧЕТВЪРТЪК, IV СЕДМИЦА

НББ 644	БАН 41	Орб.	Пл.	Кюст.	Хл. 133	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/б	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3
Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б		Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и′
Т4/2	Т4/2	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1
Т4/3	Т4/4в	Т4/4в	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2
Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/4в	Т4/4в	Т4/т	Т4/4в	Т4/4в	Т4/4в	Т4/3	Т4/3	Т4/3
Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/т	Т4/т	Т4/б	Т4/б	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т
			Т4/б	Т4/б			Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б
		и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
и	и	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3		Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Йо8/б	Йо8/б	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и

Бит.	Шаф.	Тф. (БАН 37)	З. IV d 107	НБКМ фр. 11	F. п. I. 68	F. п. I. 92	З. III b 18	З. IV d 4	Ат. 2159	ПНБ 66	НББ 645
К8/2	Т8/1	х	Т8/1	Т8/2	Т8/1	Т8/1	и	и	х	и	и
К8/3	Т8/2	х	Т8/2	Т8/т	Т8/2	Т8/2	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1
К8/б	Т8/3	х	Т8/т	Т8/б	Т8/3	Т8/3	Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2
и	Т8/т	х	Т8/б		Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Кл9/1	Т8/б	х			Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл9/2	и	х	и	и	и	и	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	
Кл9/3	Йо9/1	х	Йо9/3	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	и	и	и	и	и
Кл9/4	Йо9/3	х	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/б′	Йо9/2	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
и	Йо9/б	х			Йо9/б	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2
К9/1	и	х	и	и	и	и	Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б
К9/2	Т9/1	х	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	и	и	х	и	и
х	Т9/2	х	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/т	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1
К9/б	Т9/3	х	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/б	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
	Т9/т	х	Т9/б	Т9/б	Т9/т		Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/т
	Т9/б	х			Т9/б		Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б
							Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	

ПЕТЪК, IV СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ фр. 11	F. п. I. 68	З. III b 18	З. IV d 4	Ат. 2159	ПНБ 66	НББ 645	НББ 644
и	и	и	х	и	и	и	х	и	и	и
Кл5/1	Йо5/1	Йо5/1	х	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	х	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
х	Йо5/2	Йо5/3	х	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/3	х	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3
Кл5/3	Йо5/3	Йо5/б	х	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/2	х	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2
Кл5/4	Йо5/б		х	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б
Кл5/б	и′	и″	и′	и	и‴	и‴	и‴	и‴	и	и
и	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	и	Т5/1	и	Т5/2	Т5/2
К5/1	Т5/2	Т5/4^{в}	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/1	Т5/2	Т5/1	Т5/3	Т5/3
К5/2	Т5/4^{в}	Т5/т	Т5/т	Т5/4^{в}	Т5/4^{в}	Т5/2	Т5/4^{в}	Т5/2	Т5/т	Т5/т
К5/3	Т5/т	Т5/б′	х	Т5/т	Т5/т	Т5/3	Т5/т	Т5/3	Т5/б	Т5/б
К5/б	Т5/б′		х	Т5/б′	Т5/б′	Т5/4	Т5/б′	Т5/4^{в}		
и			х			Т5/т		Т5/т		
Кл8/1			х			Т5/б′		Т5/б		
Кл8/2	и	и	х	и	и	и	и	и	и	и
Кл8/3	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
х	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/3
Кл8/б′	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/б
и	Йо8/б			Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б		
К8/1	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
К8/2	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/3	Т8/3	Т8/3	х	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
К8/б	Т8/2	Т8/2	х	Т8/т	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
х	Т8/б^{с}	Т8/т	х	Т8/б^{с}	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
х		Т8/б^{с}	х		Т8/б^{с}	Т8/б^{с}	Т8/б^{с}	Т8/б^{с}	Т8/б^{с}	Т8/б^{с}
х	и	и	х	и	и	и	х	и	и	и
х	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
х	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
х	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
х	Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
х	и′	и	х	и	и	и′	и	и′	и′	и′
х	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
	Т9/3^{в}	Т9/3^{в}	х	Т9/3^{в}	Т9/3^{в}	Т9/2	Т9/3^{в}	Т9/2	Т9/2	Т9/2
	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3	Т9/3^{в}	Т9/3	Т9/3^{в}	Т9/т	Т9/3
	Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/б	Т9/т
	Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/б	Т9/т		Т9/б
						Т9/б		Т9/б		

НББ 644	БАН 41	Орб.	Пл.	Кюст.	Хл. 133	Коп.	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т	и Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б	Т8/1 Т8/2 Т8/3 Т8/т Т8/б
и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/3 Йо9/2 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б
и Т9/1 Т9/2 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и′ Т9/1 Т9/2 Т9/3 Т9/б

ПЕТЪК, IV СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Хл. 133	Коп.	Боян. (НБКМ 579)	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и Йо5/1 Йо5/3 Йо5/2 Йо5/б	и Йо5/1 Йо5/3 Йо5/2 Йо5/б	и Йо5/1 Йо5/3 Йо5/2 Йо5/б	и Йо5/1 Йо5/б	и Йо5/1 Йо5/3 Йо5/2 Йо5/б	х х Йо5/3 Йо5/2 Йо5/б	и Йо5/1 Йо5/3 Йо5/2 Йо5/б	и Йо5/1 Йо5/3 Йо5/2 Йо5/б	и Йо5/1 Йо5/2 Йо5/3 Йо5/б	и Йо5/1 Йо5/2 Йо5/3 Йо5/б	и Йо5/1 Йо5/2 Йо5/3 Йо5/б
и′′′′ Т5/1 Т5/2 Т5/4^{в} Т5/т Т5/б′	и′′′′ Т5/1 Т5/2 Т5/4^{в} Т5/т Т5/б′	и′′′′ Т5/1 Т5/2 Т5/4^{в} Т5/т Т5/б′	и′′′′ Т5/1 Т5/т Т5/б′	и′′′′ Т5/1 Т5/2 Т5/4^{в} Т5/т Т5/б′	и′′′′ Т5/1 Т5/2 Т5/4^{в} Т5/т Т5/б′	и′′′′ Т5/1 Т5/2 Т5/4^{в} Т5/т Т5/б′	и′′′′ Т5/1 Т5/2 Т5/4^{в} Т5/т Т5/б′	и Т5/1 Т5/2 Т5/3 Т5/т Т5/б′	и Т5/1 Т5/2 Т5/т Т5/б′	и Т5/1 Т5/2 Т5/3 Т5/4^{в} Т5/б′
и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/2 Йо8/3 Йо8/б	и Йо8/1 Йо8/3 Йо8/б
и Т8/1 Т8/3 Т8/2 Т8/т Т8/б^{с}	и Т8/1 Т8/2 Т8/т Т8/б^{с}	и Т8/1 Т8/2 Т8/б^{с}	и Т8/2 Т8/т Т8/б^{с}	и Т8/1 Т8/2 Т8/т Т8/б^{с}	и Т8/1 Т8/3 Т8/2 Т8/т Т8/б^{с}	и Т8/1 Т8/3 Т8/2 Т8/т Т8/б^{с}	и Т8/1 Т8/3 Т8/2 Т8/т Т8/б^{с}	и Т8/1 Т8/3 Т8/2 Т8/т Т8/б^{с}	и Т8/1 Т8/3 Т8/2 Т8/т Т8/б^{с}	и Т8/1 Т8/2 Т8/б^{с}
и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/3 Йо9/б	и Йо9/1 Йо9/2 Йо9/б
и Т9/1 Т9/3^{в} Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/3^{в} Т9/3 Т9/т Т9/б	и′′ Т9/1 Т9/3 Т9/т Т9/б	и′′ Т9/1 Т9/3^{в} Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/3^{в} Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/3^{в} Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/3^{в} Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/3^{в} Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/3^{в} Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и Т9/1 Т9/3^{в} Т9/2 Т9/3 Т9/т Т9/б	и′′′ Т9/1 Т9/т Т9/б

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	З. IV d 107	НБКМ фр. 11	F. п. I. 68	F. п. I. 92	З. III b 18	З. IV d 4	Ат. 2159	ПНБ 66	НББ 645	НББ 644
х	и	и′	и	и	х	и	и	х	и	и	и
х	Т6/2	Т6/1′	Т6/2	Т6/2	х	Т6/2	Т6/2	х	Т6/2	Т6/2	Т6/2
х	Т6/1	Т7/2	Т6/1	Т6/1	х	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т7/3	Т7/3
х	Т6/3	Т8/2	Т6/3	Т6/3	х	Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/4	Т6/4
х	Т6/4	Т9/2	Т6/т	Т6/4	х	Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т6/т	Т6/т
х	Т6/т	Т6/б′	Т6/б	Т6/т	х	Т6/т	Т6/т	Т6/т	Т6/т	Т6/б	Т6/б
х	Т6/б			Т6/б	х	Т6/б	Т6/б	Т6/б	Т6/б	и	и
х	и	и	и	и	х	и	и	и	и	**К6/1**	**К6/1**
х	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	х	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	**К6/2**	**К6/2**
х	Т7/2	Т7/3	х	Т7/2	х	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	**К6/3**	**К6/3**
х	Т7/3	Т7/б	х	Т7/3	х	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/3	**К6/б**	**К6/б**
х	Т7/4′		х	Т7/4′	х	Т7/4′	Т7/4	х	Т7/4′	и	и
х	Т7/т		х	Т7/т	х	Т7/т	Т7/т	х	Т7/т	Т7/1	Т7/1
х	Т7/б		х	Т7/б	х	Т7/б	Т7/б	х	Т7/б	Т7/2	Т7/2
х	и	и	х	и	и	и	и	х	и	Т7/4	Т7/4
х	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т7/т	Т7/т
х	Т8/2	Т8/4	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т7/б	Т7/б
х	Т8/4	Т8/т	х	Т8/4	Т8/3′	Т8/4	Т8/3′	Т8/4	Т8/4	и	и
х	Т8/т	Т8/б	х	Т8/т	Т8/4	Т8/т	Т8/4	Т8/т	Т8/т	**К7/1**	**К7/1**
х	Т8/б		х	Т8/б	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/б	Т8/б	**К7/2**	**К7/2**
х			х		Т8/б		Т8/б			**К7/3**	**К7/3**
х	и	и	х	и	и	и	и	и	и	**К7/б**	**К7/б**
х	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	и	и
х	Т9/2	Т9/3	х	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т8/2	Т8/2
х	Т9/3	Т9/4	х	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т8/3′	Т8/3′
х	Т9/4	Т9/т	х	Т9/4	Т9/4	х	Т9/4	х	Т9/4	Т8/4	Т8/4
х	Т9/т	Т9/б	х	Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	х	Т9/т	Т8/т	Т8/т
Т8/б	Т9/б		х	Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	х	Т9/б	Т8/б	Т8/б
и										и	и
К8/1										**К8/1**	**К8/1**
К8/2										**К8/3**	**К8/3**
К8/3										**К8/б**	**К8/б**
К8/б										и	и
и										Т9/1	Т9/1
Т9/1										Т9/2	Т9/2
Т9/2										Т9/3	Т9/3
Т9/3										Т9/4	Т9/4
Т9/4										Т9/т	Т9/т
Т9/б										Т9/б	Т9/б
и										и	и
К9/1										**К9/1**	**К9/1**
К9/2										**К9/2**	**К9/2**
К9/3										**К9/3**	**К9/3**
К9/б										**К9/б**	**К9/б**

БАН 41	Орб.	Пл.	Хл. 133	Коп.	Боян. (НБКМ 579) Боян. (4. 5. 12)	Пог. 40	Хл. 138	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
К6/1	К6/1	К6/1	К6/1	К6/1	К6/1	К6/1	К6/1	К6/1	Т6/2	Т6/2	Т6/2
К6/2	К6/2	К6/3	К6/2	К6/3	К6/2	К6/2	К6/2	К6/2	Т6/1	Т6/1	Т6/1
К6/3	К6/3	К6/б	К6/б	К6/2	К6/3	К6/3	К6/3	К6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3
К6/б	К6/б			К6/б	К6/б	К6/б	К6/б	К6/б	Т6/4	Т6/4	Т6/4
и	и	и	и	и	и	и	и	и	Т6/т	Т6/т	Т6/т
Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/1	Т6/2	Т6/б	Т6/б	Т6/б
Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/т	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/3	Т6/1	и	и	и
Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/б	Т6/т	х	Т6/3	Т6/4	Т6/3	Т7/1	Т7/1	Т7/1
Т6/4	Т6/4	Т6/4		Т6/б	х	Т6/4	Т6/т	Т6/4	Т7/2	Т7/2	Т7/2
Т6/т	Т6/т	Т6/т			х	Т6/т	Т6/б	Т6/т	Т7/3	Т7/3	Т7/3
Т6/б	Т6/б	Т6/б			х	Т6/б		Т6/б	Т7/4′	Т7/т	Т7/4
и	и	и	и	и	х	и	и	и	Т7/т	Т7/б	Т7/т
К7/1	К7/1	К7/1	К7/1	К7/1	х	К7/1	К7/1	К7/1	Т7/б		Т7/б
К7/2	К7/2	К7/2	К7/2	К7/3	х	К7/2	К7/2	К7/2	и	и	и
К7/3	К7/3	К7/3	К7/3	К7/б	х	К7/3	К7/3	К7/3	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К7/б	К7/б	К7/б	К7/б		х	К7/б	К7/б	К7/б	Т8/2	Т8/2	Т8/2
и	и	и	и	и	х	и	и	и	Т8/4	Т8/4	Т8/4
Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/2	Т7/1	х	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/4′	Т7/т	х	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Т7/4′	Т7/4′	Т7/4′	Т7/т	Т7/б	х	Т7/4′	Т7/3	Т7/4′	и	и	и
Т7/т	Т7/т	Т7/т	Т7/б		х	Т7/т	Т7/4′	Т7/т	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т7/б	Т7/б	Т7/б			х	Т7/б	Т7/т	Т7/б	Т9/2	Т9/2	Т9/2
					х		Т7/б		Т9/3	Т9/4	Т9/3
и	и	и	и	и	х	и	и	и	Т9/4	Т9/т	Т9/4′
К8/1	К8/1	К8/1	К8/1	К8/1	х	К8/1	К8/1	К8/1	Т9/т	Т9/б	Т9/т
К8/3	К8/3	К8/3	К8/3	К8/3	х	К8/3	К8/3	К8/3	Т9/б		Т9/б
К8/б	К8/б	К8/б	К8/б	К8/б	х	К8/б	К8/б	К8/б			
и	и	и	и	и	х	и	и	и			
Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/2	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1			
Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/т	Т8/т	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2			
Т8/4	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/4	Т8/4			
Т8/т	Т8/б	Т8/б			Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т			
Т8/б							Т8/б	Т8/б			
и	и	и	и	и	и	и	и	и			
К9/1	К9/1	К9/1	К9/2	К9/1	К9/1	К9/1	К9/1	К9/1			
К9/2	К9/2	К9/2	К9/3	К9/3	К9/2	К9/2	К9/2	К9/2			
К9/б	К9/3	К9/3	К9/б	К9/б	К9/3	К9/3	К9/3	К9/3			
	К9/б	х			К9/б	К9/б	К9/б	К9/б			
и	и	х	и	и	и	и	и	и			
Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1			
Т9/3	Т9/2	х	Т9/3	Т9/4	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2			
Т9/4	Т9/3	х	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3			
Т9/т	Т9/4	х	Т9/б	Т9/б	Т9/4	Т9/4	Т9/4	Т9/4			
Т9/б	Т9/т	х			Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т			
	Т9/б	х			Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б			

ПОНЕДЕЛНИК, V СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	З. IVd 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	ПНБ 66	З. III b 18	НББ 645	НББ 644	F. п. I. 92	З. IV d 4	Гилф. 74
и	и	и	и	х	и	и	и	и	и	и	и
Кл1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Кл1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Кл1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Кл1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Т1/1	Т1/1	Т1/б	Т1/б	Т1/б
и	и	и	и	и	и	и	(Кл1)и	(Кл1)и	(Кл1)и	(Кл1)и	(Кл1)и
К1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Кл1/1	Кл1/1	Кл1/1	Кл1/1	Кл1/1
К1/2	Т1/2	Т1/3в	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Кл1/2	Кл1/2	Кл1/2	Кл1/2	Кл1/2
К1/3	Т1/т	Т1/т	Т1/3в	х	Т1/3в	Т1/3в	Кл1/3	Кл1/3	Кл1/3	Кл1/3	Кл1/3
К1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/т	х	Т1/т	Т1/т	Кл1/4′	Кл1/4′	Т1/1	Т1/1	Т1/1
и			Т1/б	х	Т1/б	Т1/б	Т1/т	Т1/т	Кл1/4′	Кл1/4′	Т1/т
Кл8/2	и	и	и	х	и	и	Йо1/б	Йо1/б	Т1/т	Т1/т	Йо1/б
Кл8/1	Йо8/1	Йо8/2	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1			Йо1/б	Йо1/б	
Кл8/т′	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	и	и	и	и	и
Кл8/б	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
и	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
К8/1	и	и	и	и	и	и	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
К8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Йо8/4′	Йо8/4′	Йо8/4′	Йо8/4′	Йо8/4′
К8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
К8/б	Т8/3		Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	и′	и′	и′	и′	и′
и	Т8/т		Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Кл8/1	Кл8/1	Кл8/1	Кл8/1	Кл8/1
Кл9/1	Т8/б		Т8/б	х	Т8/б	Т8/б	Кл8/2′	Кл8/2′	Кл8/2′	Кл8/2′	Кл8/2′
Кл9/2	и	и′	и	х	и	и	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Кл9/3	Йо9/1	Т1/2	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Кл9/4	Йо9/2	Йо8/1	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл9/т′	Йо9/3	Пон.IV Т9/т	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б	Кл8/б
Кл9/б′	Йо9/б	Пон.IV Т9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	и	и	и	и	и
и	и	и	и	и	и	и	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
К9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
К9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3	Т8/2
К9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3	Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т9/1
К9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	Т9/б	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/б
							Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	
							и′	и′	х	и′	и′
							Кл9/3	Кл9/3	х	Кл9/3	Кл9/3
							Кл9/4	Кл9/4	х	Кл9/4	Кл9/4
							Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2
							Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3
							Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	Т9/т
							Кл9/б	Кл9/б	х	Кл9/б	Кл9/б

ВТОРНИК, V СЕДМИЦА

Бит.	F. п. I. 68	Шаф.	З. IV d 107	Ат. 2159	F. п. I. 92	З. IV d 4	ПНБ 66	НББ 645	НББ 644
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
Кл2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2
Кл2/4	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3
Кл2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Т2/4в	Т2/4в	Йо2/б	Т2/4в	Т2/4в
и					Йо2/б	Йо2/б		Йо2/б	Йо2/б
К2/1	и	и	и	и	и	и	и	и	и
К2/2	Т2/1	Т2/1	Т2/2	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1
К2/3	Т2/2	Т2/2	Т2/4в	х	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2
К2/б	Т2/4в	Т2/4в	Т2/т	х	Т2/5в	Т2/5в	Т2/5в	Т2/5в	Т2/5в

ПОНЕДЕЛНИК, V СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Хл. 133	Коп.	Боян. (4. 5. 12)	БАН 40	Пог. 40	13. 1. 4	Тип 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/б	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б		Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и′	и″
Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/2	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1
Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/3^{в}	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2
Т1/3^{в}	Т1/3^{в}	Т1/3^{в}	Т1/т	Т1/3^{в}	Т1/т	Т1/3^{в}	Т1/3^{в}	Т1/3^{в}	Т1/3^{в}	Т1/3^{в}	Т1/3
Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/б	Т1/т	Т1/б	Т1/т	Т1/т	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/т
Т1/б	Т1/б	Т1/б		Т1/б		Т1/б	Т1/б	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/б
и								Т1/б	Т1/б	Т1/б	
Йо8/1	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
и	Йо8/б	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Т8/1	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и″	и
Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/т	Т8/2	Т8/2	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/2	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
и	Т8/б	Т8/б		Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Йо9/1	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3		Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б
и	Йо9/б	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	
Т9/1	и	и	и	и	и	х		и	и	и″	и
Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
	Т9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ВТОРНИК, V СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Хл. 133	Коп.	БАН 40	Пог. 40	13. 1. 4	Пог. 41	Тип. 137	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо2/1	Йо2/1	х	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
Йо2/2	Йо2/2	х	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2
Йо2/3	Йо2/3	х	Йо2/б	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3
Йо2/б	Йо2/б	х		Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б
и′	и″	х	и″	(Йо2)и	и″	и″	и″	и″	и	и
Т2/1	Т2/1	х	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1
Т2/2	Т2/2	х	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2
Т2/4^{в}	Т2/4^{в}	х	Т2/т	Т2/4^{в}	Т2/4^{в}	Т2/4^{в}	Т2/4^{в}	Т2/4^{в}	Т2/4^{в}	Т2/т

Бит.	F. п. I. 68	Шаф.	З. IV d 107	Ат. 2159	F. п. I. 92	З. IV d 4	ПНБ 66	НББ 645	НББ 644
и	Т2/т	х	Т2/б	х	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3
Кл8/1	Т2/б	Т2/б		х	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т
Кл8/2				х	Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б
Кл8/3	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Кл8/б	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1
и	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2
К8/1	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б′	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3
К8/2	Йо8/б′	Йо8/б′	Йо8/б′		Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2
К8/3					Йо8/б′	Йо8/б′	х	Йо8/б′	Йо8/б′
К8/б	и	и	и	и	и	и	х	и	и
и	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1
Кл9/1	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/3	х	Т8/3	Т8/3
Кл9/2	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/т	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т
Кл9/3	Т8/т	Т8/т	Т8/б	х	Т8/б	Т8/б	х	Т8/б	Т8/б
Кл9/б	Т8/б	Т8/б		х			х		
и	и	и	и	х	и	и	х	и	и
К9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1
К9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2
К9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3
К9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б
	и	и	и	и	и	и	х	и	и
	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1
	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2
	Т9/т	Т9/3	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3
	Т9/б	Т9/т	Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	Т9/т
		Т9/б			Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	Т9/б

СРЯДА, V СЕДМИЦА

Бит.	ТФ (НБКМ 203)	Шаф.	З. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	НБКМ 205	З. IV d 4	ПНБ 66	НББ 645	НББ 644
и	х	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Кл3/1	х	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	х	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Кл3/2с	х	Йо3/2	Йо3/3	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Кл3/2	х	Йо3/3	Йо3/б′	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	х	Йо3/3	Йо3/3
Кл3/3	х	Йо3/б		Йо3/б	Йо3/б′	Кл3/б′	Кл3/б′	х	Кл3/б′	Кл3/б′
Кл3/б′	х	и	и	и	и	и	и	х	и	и
и	х	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	х	Т3/1	Т3/1
К3/1	х	Т3/2	Т3/3	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	х	Т3/2	Т3/2
К3/2	х	Т3/3	Т3/т	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	х	Т3/3	Т3/3
К3/3	х	Т3/т	Т3/б	Т3/т	х	Т3/т	Т3/т	х	Т3/т	Т3/т
К3/б	х	Т3/б		Т3/б	х	Т3/б	Т3/б	х	Т3/б	Т3/б
и	х	и	и	и	х	(Йо8)и	(Йо8)и	х	(Йо8)и	(Йо8)и
Кл8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Кл8/1	Кл8/1	х	Кл8/1	Кл8/1
Кл8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Кл8/2	Кл8/2	х	Кл8/2	Кл8/2
Кл8/3	х	Йо8/3	Т8/т	Йо8/3	Йо8/3	х	Кл8/3	х	Кл8/3	Кл8/3
Кл8/б′	х	Йо8/б		Йо8/б	Т8/т	х	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3
и	х	и′	и′	и	и′	х	Кл8/б′	х	Кл8/б′	Кл8/б′
К8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	и′	х	и′	и′
К8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	х	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1
К8/3	х	Т8/3	Т8/б	Т8/3	х	х	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2
К8/б	х	Т8/т		Т8/т	х	х	Т8/3	х	Т8/3	Т8/3
и	х	Т8/б		Т8/б	х	х	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т
Кл9/1	х	и	и	и	х	х	Т8/б	х	Т8/б	Т8/б
Кл9/2	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	(Йо9)и	х	(Йо9)и	(Йо9)и
Кл9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Кл9/1	х	Кл9/1	Кл9/1
х	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х	Кл9/2	х	Кл9/2	Кл9/2

БАН 41	Обр.	Пл.	Хл. 133	Коп.	БАН 40	Пог. 40	13. 1. 4	Пог. 41	Тип. 137	F. I. 680
Т2/т	Т2/т	х	Т2/б	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/т	Т2/б
Т2/б	Т2/б	х		Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б	Т2/б	
и	и	х	и	и	и	и	и	и′	и	и
Йо8/1	Йо8/2	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/3	х	Йо8/б′	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/б′	х		Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б′		х		Йо8/б′	Йо8/б′	Йо8/б′	Йо8/б′	Йо8/б′	Йо8/б′	Йо8/б
		х								
и	и	х	и	и	и	и	и	и′	х	и
Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1
Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/2	Т8/2	х	Т8/3
Т8/3	Т8/3	х	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	х	Т8/т
Т8/т	Т8/т	х	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	х	Т8/б
Т8/б	Т8/б	х		Т8/б	Т8/б		Т8/б	Т8/б	х	
и	и	х	и	и	и	и	и	и′	х	и
Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3
Йо9/б	Йо9/б	х		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/б
и	и	х	и	и	и	и	и	и′	х	Т9/3
Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1
Т9/2	Т9/2	х	Т9/т	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2
Т9/т	Т9/т	х	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/т	х	Т9/3
Т9/б	Т9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/б	х	Т9/т
						Т9/б	Т9/б		х	Т9/б

СРЯДА, V СЕДМИЦА

БАН 41	Орб.	Пл.	Хл. 133	Коп.	Боян. (НБКМ) 579	БАН 40	Пог. 40	13. 1. 4.	Пог. 41	F. I. 680
и	и	х	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо3/1	Йо3/1	х	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Йо3/2	Йо3/2	х	Йо3/3	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Йо3/3	Йо3/3	х	Йо3/б′	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3
Йо3/б′	Йо3/б′	х		Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б′	Йо3/б
и′	и″	х	и″	и″	и″	и″	и″	и″	и‴	и
Т3/1	Т3/1	х	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1
Т3/2	Т3/2	х	Т3/3	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2
Т3/3	Т3/3	х	Т3/т	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/3
Т3/т	Т3/т	х	Т3/б	Т3/т	Т3/т	х	Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/т
Т3/б	Т3/б	х		Т3/б	Т3/б	х	Т3/б	Т3/б	Т3/б	Т3/б
и	и	х	и	и	и	х	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	х	Т8/т	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Т8/т	Т8/т	х		Т8/т	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
и″	и″	х	и″	и″	и″	х	и″	и″	и″	и″
Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	х	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/3	Т8/3	х	Т8/т	Т8/т	Т8/3	х	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/т	Т8/т	х	Т8/б	Т8/б	Т8/т	х	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т
	Т8/б	х			Т8/б	х		Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	х	и	и	и	х	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3

Бит.	ТФ (НБКМ 203)	Шаф.	З. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	НБКМ 205	З. IV d 4	ПНБ 66	НББ 645	НББ 644
х	и	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	х	Кл9/3	х	Кл9/3	Кл9/3
х	**К9/1**	и	и	и	и	х	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2
х	**К9/2**	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1
х	**К9/3**	Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	х	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б
х	**К9/б**	Т9/3	Т9/т	Т9/3	х	х	и	х	и	и
		Т9/т	Т9/б	Т9/т	х	х	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1
		Т9/б		Т9/б	х	х	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2
						х	Т9/3	х	Т9/т	Т9/т
						х	Т9/т	х	Т9/б	Т9/б
						х	Т9/б	х		

ЧЕТВЪРТЪК, V СЕДМИЦА

Бит.	Шаф. I	Шаф. II	З. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	НБКМ 205	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
х	и′	и	и	и	и	и	и	и	и	и
х	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
х	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	х	х	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
х	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	х	х	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3
х	Йо4/б′	Йо4/б′	Йо4/б′	Йо4/б′	х	х	Йо4/б′	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б
х	и	и	и	и	х	х	и	и	и	и
х	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	х	х	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1
х	Т4/2	Т4/2 }	Т4/2	Т4/2	Т4/2	х	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2
К4/3	Т4/3	Т4/3 }	Т4/т	Т4/3	Т4/3	х	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3
К4/б	Т4/т	Т4/т	Т4/б	Т4/т	Т4/т	х	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т
и	Т4/б	Т4/б		Т4/б	Т4/б	х	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б
Кл8/1	и	и	и	и	и	х	и	и	и′	и
Кл8/3	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/т′	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	х	Кл8/1	Йо8/3	Кл8/1	Йо8/3
Кл8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	х	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/б
и	и	и	и′	и	х	х			Йо8/б	
К8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	х	и	и	и	и
К8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/2	х	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/3	х	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
К8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	х	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
и	Т8/б	Т8/б		Т8/б	Т8/б	х	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл9/1	и	и	и	и	и	х	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Кл9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	и	и	и	и
Кл9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/4	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Кл9/т′	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Кл9/б	и′	и	и′	и′	и′	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	Т9/1	Т9/1	Т9/2	Т9/1	Т9/1	х	и	и	и	и
К9/1	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/2	Т9/2	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3	х	х	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
К9/3	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/т	х	х	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3
К9/б	Т9/б	Т9/б		Т9/б	х	х	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/т
						х	Т9/б	Т9/б		Т9/б

БАН 41	Обр.	Пл.	Хл. 133	Коп.	Боян. (НБКМ 579)	БАН 40	Пог. 40	13. 1. 4	Пог. 41	F. I. 680
Йо9/б	Йо9/б	х			Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	и	х	и	и	и	х	и	и	и	и
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б	Т9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ЧЕТВЪРТЪК, V СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Хл. 133	Коп.	Боян. (НБКМ 579)	БАН 40	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
Йо4/3	Йо4/3	Йо4/б	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/3
Йо4/б	Йо4/б		Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б	Йо4/б′	Йо4/б′	Йо4/б
и	и′	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1
Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/2
Т4/3	Т4/3	Т4/т	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/3
Т4/т	Т4/т	Т4/б	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/т
Т4/б	Т4/б		Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б	Т4/б		Т4/б	Т4/б
и	и	и	и	и	х	и	и	и′	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/б	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3		Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	и	и	и	и	х	и	и	и	и	и
Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3
Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/т
Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/б
Т8/б	Т8/б		Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3
Йо9/б	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и′	и′	и′	и′	и′	и′	и′	и′	и	и′	и
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/2	Т9/т	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/3	Т9/б	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т		Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б	Т9/б			Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ПЕТЪК, V СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	З. IV d 107	F. п. I. 68	F. п. I. 92	Ат. 2159	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл5/2	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
Кл5/4	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2
Кл5/б′	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3
и	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	х	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б
К5/1	и	и	и	и	х	и	и	и	и
К5/2	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1
К5/3	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2
К5/б	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3
и	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}
Кл8/1	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}
Кл8/2	и	и	и	и′	и	и	и′	и′	и
Кл8/4	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/т′	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/б′	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
и	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
К8/1	и	и′	и	и″	и	и″	и″	и″	и
К8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/2	Т8/2	Т8/1
К8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/3	Т8/2
К8/б	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/1	Т8/1	Т8/3
и	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл9/1	Т8/б		Т8/б	Т8/б	х	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Кл9/2	и	и	и	и	х	и	и	и	и
Кл9/3	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
и	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
К9/1	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
К9/2	и	и′	и	и	и	и	и	и	и
К9/3	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/б	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

СЪБОТА, V СЕДМИЦА

Бит.	Жер. (НБКМ фр. 9)	Шаф.	З. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	З. IV d 4	НББ 645
и	х	и	и	и	и	и	и
Т6/1	х	Т6/1	Т6/2	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1
Т6/2	х	Т6/2	Т6/3	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2
Т6/3	х	Т6/3	Т6/4	Т6/3	Т6/3	Т6/3	Т6/3
Т6/4	х	Т6/4	Т6/т	Т6/4	Т6/4	Т6/4	Т6/4
Т6/т	х	Т6/т	Т6/б^{в}	Т6/т	Т6/т	Т6/т	Т6/т
Т6/б^{в}	х	Т6/б^{в}		Т6/б^{в}	Т6/б^{в}	Т6/б^{в}	Т6/б^{в}
и	х	и	и	и	и	и	и
К6/1	х	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1	Т7/1
К6/2	х	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/3	Т7/2	Т7/2
К6/б	х	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/2	Т7/4	Т7/т
и	х	Т7/4	Т7/т	Т7/4	Т7/4	Т7/т	Т7/б
Т7/1	х	Т7/т	Т7/б	Т7/т	Т7/т	Т7/б	
Т7/3	х	Т7/б		Т7/б	Т7/б		
Т7/2	х	и	и	и	и	и	и
Т7/4	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т7/т	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/2	Т8/2

ПЕТЪК, V СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Хл. 133	Коп.	БАН 40	Пог. 40	13. 1. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2
Йо5/3	Йо5/3	Йо5/б	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3
Йо5/б	Йо5/б		Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б	Йо5/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1
Т5/2	Т5/2	Т5/т^{с}	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2
Т5/3	Т5/3	Т5/б^{с}	Т5/т^{с}	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3
Т5/т^{с}	Т5/т^{с}		Т5/б^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}	Т5/т^{с}
Т5/б^{с}	Т5/б^{с}			Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}	Т5/б^{с}
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3
Йо8/3	Йо8/3		Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б
Йо8/б	Йо8/б			Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	
и	и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т8/1	Т8/1	Т8/3	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	Т8/т	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3
Т8/3	Т8/3	Т8/б	х	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/т
Т8/т	Т8/т		х	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/б
Т8/б	Т8/б		х	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	
и	и	и	х	и	и	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/б	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3		х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б
Йо9/б	Йо9/б		х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	
и	и	и	х	и	и	и	и	и	и
Т9/1	Т9/1	Т9/3	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/2	Т9/т	х	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/3	Т9/б	х	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т		х	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б
Т9/б	Т9/б		х	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	

СЪБОТА, V СЕДМИЦА

НББ 644	Орб.	Пл.	Коп.	БАН 40	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	х	и
Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	Т6/1	х	Т6/1
Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	Т6/2	х	Т6/2
Т6/3	Т6/4	Т6/3	Т6/4	Т6/4	Т6/3	х	Т6/4
Т6/4	Т6/т	Т6/4	Т6/т	Т6/т	Т6/4	х	Т6/т
Т6/т	Т6/б^{в}	Т6/т	Т6/б^{в}	Т6/б^{в}	Т6/т	х	Т6/б^{в}
Т6/б^{в}		Т6/б^{в}			Т6/б^{в}	х	
и	и	х	х	и	и	х	и
Т7/1	Т7/1	х	х	Т7/1	Т7/1	х	Т7/1
Т7/2	Т7/3	х	х	Т7/3	Т7/3	х	Т7/2
Т7/т	Т7/4	х	х	Т7/2	Т7/2	х	Т7/3
Т7/б	Т7/т	х	х	Т7/т	Т7/4	х	Т7/4
	Т7/б	х	х	Т7/б	Т7/т	х	Т7/б
		х	х		Т7/б	х	
и	и	х	х	и	и	х	и
Т8/1	Т8/1	х	х	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1
Т8/2	Т8/2	х	х	Т8/2	Т8/2	х	Т8/2

Бит.	Жер. (НБКМ фр. 9)	Шаф.	3. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	3. IV d 4	НББ 645
Т7/б	х	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/4	Т8/3	Т8/3
и	х	Т8/4	Т8/4	Т8/4	х	Т8/4	Т8/4
К7/1	х	Т8/т′	Т8/т′	Т8/т′	Т8/б′	Т8/т′	Т8/т′
К7/2	х	Т8/б′		Т8/б′		Т8/б′	Т8/б′
К7/3	х	и	и	и	и	и	и
К7/б	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
и	х	Т9/3	Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т8/1	х	Т9/2	Т9/4	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т8/2	х	Т9/4	Т9/т	Т9/4	Т9/4	Т9/4	Т9/4
Т8/3	х	Т9/т		Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т8/4	х	Т9/б′		Т9/б′	Т9/б′	Т9/б″	Т9/б″
Т8/т′	х						
Т8/б′	х						
и	х						
К8/1	х						
К8/2	х						
К8/3	х						
К8/б	х						
и	х						
Т9/1	х						
Т9/3	Т9/3						
х	Т9/2						
х	Т9/4						
х	Т9/б′						
х	и						
х	**К9/1**						
х	**К9/2**						
х	**К9/3**						
х	**К9/б**						

ПОНЕДЕЛНИК, VI СЕДМИЦА

Бит.	Шаф.	3. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	3. IV d 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Кл1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/2
Кл1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/3
Кл1/б′	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и
К1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1
К1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2 }	Т1/2
К1/3	Т1/3	Т1/т	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3 }	Т1/3
К1/б	Т1/4^{в}	Т1/б	Т1/4^{в}	Т1/4^{в}	Т1/4^{в}	Т1/4^{в}	Т1/4^{в}	Т1/т
и	Т1/т		Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/т	
Кл8/1	Т1/б		Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/б	
Кл8/2	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл8/3	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
и	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
К8/1	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
К8/2	и	и	и	и	и	и	и	и
К8/3	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/б	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
и	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/т	Т8/3
Кл9/1	Т8/т	Т8/б^{в}	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/б^{в}	Т8/б^{в}	Т8/т
Кл9/2	Т8/б^{в}		Т8/б^{в}	Т8/б^{в}	Т8/б^{в}			Т8/б^{в}

НББ 644	Орб.	Пл.	Коп.	БАН 40	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
Т8/3	Т8/3	х	х	Т8/3	Т8/3	х	Т8/4
Т8/4	Т8/4	х	х	Т8/4	Т8/4	х	Т8/т
Т8/т′	Т8/т′	х	х	Т8/т′	Т8/т′	х	Т8/б
Т8/б′	Т8/б′	х	х	Т8/б′	Т8/б′	х	
и	и	х	х	и	и	х	и
Т9/1	Т9/1	х	х	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1
Т9/3	Т9/3	х	х	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3
Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2	х	Т9/4
Т9/4	Т9/4	Т9/4	х	Т9/4	Т9/4	Т9/4	Т9/т
Т9/т	Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б
Т9/б″	Т9/б′	Т9/б′	х	Т9/б′	Т9/б′	Т9/б′	

ПОНЕДЕЛНИК, VI СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Кюст.	Коп.	БАН 40	Пог. 40	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	и	и	и	и	и	и
Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1	Йо1/1
Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2	Йо1/2
Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3	Йо1/3
Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б	Йо1/б
и	и	и	и	и	и	и	и	и
Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1	Т1/1′	Т1/1	Т1/1
Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/2	Т1/3	Т1/1	Т1/2	Т1/2
Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/3	Т1/2	Т1/2	Т1/3	Т1/3
Т1/4в	Т1/т	Т1/4в	Т1/т	Т1/т	Т1/т	Т1/3	Т1/4в	Т1/4в
Т1/т	Т1/б	Т1/т	Т1/б	Т1/б	Т1/б	Т1/4в	Т1/т	Т1/т
Т1/б		Т1/б				Т1/т	Т1/б	Т1/б
и	и	и	и	и	и	Т1/б		
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	и	и	и
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б
и	и	и	х	и	и	Йо8/б	Йо8/б	
Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	и	и	и
Т8/2	Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/3	Т8/3	Т8/3	х	Т8/3	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/т	Т8/т	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/бв	Т8/бв	Т8/бв	х	Т8/бв	Т8/бв	Т8/т	Т8/т	Т8/т

Бит.	Шаф.	З. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41
Кл9/3	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл9/б	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
и	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
К9/1	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
К9/2	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
К9/3	и	и	и	и	и	и	и	и
К9/б	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/1
	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/2
	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/т	Т9/3
	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/б	Т9/т
	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б			Т9/б

ВТОРНИК, VI СЕДМИЦА

Бит.	Жер. (НБКМ фр. 9)	Шаф.	З. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	Виен. 173	З. IV d 4	НББ 645	НББ 644	БАН 41	Орб.
и	и	и	и	и	и	и′	и′	и′	и′	и	и
Кл2/1	Кл2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
Кл2/2	Кл2/2	Йо2/3	Йо2/2	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3
Кл2/3	Кл2/3	Йо2/2	Йо2/б	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2
Кл2/б′	Кл2/б′	Йо2/б		Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	х	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б
и	и′	и″	и	и	и	и	х	и	и	и″	и″
К2/1	**К2/1**	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	х	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1
К2/2	**К2/2**	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/3	х	Т2/3	Т2/3	Т2/2	Т2/2
К2/3	**К2/3**	Т2/3	Т2/т′	Т2/3	Т2/3	Т2/т′	х	Т2/4в	Т2/4в	Т2/т′	Т2/т′
К2/б	**К2/б**	Т2/4в	Т2/б′	Т2/4в	Т2/4в	Т2/б′	х	Т2/т′	Т2/т′	Т2/б′	Т2/б′
и	и	Т2/т′		Т2/т′	Т2/т′		х	Т2/б′	Т2/б′		
Кл8/1	х	Т2/б′		Т2/б′	Т2/б′	и	х	и	и	и	и
Кл8/3	х	и	и	и	и	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/3с	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/б	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3
и	х	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б	х			Йо8/б	Йо8/б
К8/1	х	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	и	х	и′	и′	и′	и′
К8/2	х	и	и	и	и	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/3	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/3	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
К8/б	х	Т8/2	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/б	х	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
и	х	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3		х	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл9/1	х	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т		х	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Кл9/2	х	Т8/б		Т8/б	Т8/б	и	х	и	и	и	и
Кл9/3	х	и	и	и	и	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/б	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/2	х	Йо9/2 }	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
и	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	х	Йо9/3 }	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
К9/1	х	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
К9/2	х	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	и	х	и	и	и	и
К9/3	х	и	и	и	и	Т9/2	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/б	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/2
		Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/т	х	79/т	Т9/т	Т9/3	Т9/т
		Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/б	х	Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/б
		Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т		х			Т9/б	
		Т9/б		Т9/б	Т9/б						

Орб.	Пл.	Кюст.	Коп.	БАН 40	Пог. 40	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	х	и	и	Т8/бв	Т8/бв	Т8/бв
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	и	и	и
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б
и	и	и	х	и	и	Йо9/б	Йо9/б	
Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	и	и	и
Т9/2	Т9/2	Т9/2	х	Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/3	Т9/3	х	Т9/3	Т9/3	Т9/2	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	Т9/т	х	Т9/т	Т9/т	Т9/3	Т9/1	Т9/1
Т9/б	Т9/б	Т9/б	х	Т9/б	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/б
							Т9/б	

ВТОРНИК, VI СЕДМИЦА

Пл.	Кюст.	Хл. 133	Григ. 1720	Коп.	БАН 40	Пог. 40	13. I. 4	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	и	х	и	и	и	х	и	и′	и
Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1	х	Йо2/1	Йо2/1	Йо2/1
Йо2/3	Йо2/3	Йо2/б	Йо2/3	Йо2/2	Йо2/3	Йо2/3	х	Йо2/3	Йо2/3	Йо2/3
Йо2/2	Йо2/2		Йо2/2	Йо2/б	Йо2/2	Йо2/2	х	Йо2/2	Йо2/2	Йо2/2
Йо2/б	Йо2/б		Йо2/б		Йо2/б	Йо2/б	х	Йо2/б	Йо2/б	Йо2/б
и″	и″	и″	и″	и″	и″	и″	х	и	и	и
Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	Т2/1	х	Т2/1	Т2/1	Т2/1
Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	Т2/2	х	Т2/2	Т2/2	Т2/2
Т2/т′	Т2/4в	Т2/т′	Т2/3	Т2/3	Т2/3	Т2/3	х	Т2/3	Т2/3	Т2/т′
Т2/б′	Т2/т′	Т2/б′	Т2/т′	Т2/т′	Т2/т′	Т2/4в	х	Т2/4в	Т2/т′	Т2/б
	Т2/б′		Т2/б′	Т2/б′	Т2/б′	Т2/т′	х	Т2/т′	Т2/б	
и	и					Т2/б′	х	Т2/б′		
Йо8/1	Йо8/1	и	и	и	и	и	х	и	и	и
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
и′	и′		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Т8/1	Т8/1	и′	и′	и′	и′	и	х	и	и	и
Т8/2	Т8/2	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3	х	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/б	Т8/б		Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т	Т8/б
и	и		Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	х	Т8/б	Т8/б	
Йо9/1	Йо9/1	и	и	и	и	и	х	и	и	и
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/б	Йо9/б		Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
и	и		Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
Т9/1	Т9/1	и	и	и	и	и	х	и	и	и
Т9/2	Т9/2	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/т
Т9/б	Т9/б		Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б
			Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	

СРЯДА, VI СЕДМИЦА

Бит.	Жер. (НБКМ фр. 9)	Шаф.	З. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	Виен. 173	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и	х	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл3/1	х	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Кл3/2	х	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/3	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Кл3/3	х	Йо3/3	Йо3/4в	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/4в	Йо3/4в	Йо3/4в	Йо3/3
Кл3/б′	Кл3/б′	Йо3/4в	Йо3/б	Йо3/4в	Йо3/4в	Йо3/б	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/4в
и	и	Йо3/б		Йо3/б	Йо3/б		Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б
К3/1	**К3/1**	и	и	и	и	и	и	и	и
К3/2	**К3/2**	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/1
К3/3	**К3/3**	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/3	Т3/2	Т3/2	Т3/2
К3/б	**К3/б**	Т3/3	Т3/т	Т3/3	Т3/3	Т3/т	Т3/3	Т3/3	Т3/3
и	и	Т3/т	Т3/б	Т3/т	Т3/т	Т3/б	Т3/т	Т3/т	Т3/т
Кл8/1	Кл8/1	Т3/б		Т3/б	Т3/б		Т3/б	Т3/б	Т3/б
Кл8/2	Кл8/2	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл8/3	Кл8/3	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/б′	Кл8/б′	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
и	и	Йо8/2	Йо8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
К8/1	**К8/1**	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/2
К8/2	**К8/2**	и	и	и	и	и	и	и	и
К8/3	**К8/3**	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/4	**К8/4**	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3′	Т8/3′	Т8/2
К8/б	**К8/б**	Т8/3′	Т8/3′	Т8/3′	Т8/3′	Т8/3″	Т8/3″	Т8/3″	Т8/3′
и	и	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл9/1	Кл9/1	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
Кл9/2	Кл9/2	и	и	и	и	и′	и″	и″	и
Кл9/3	Кл9/3	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Кл9/б′	Кл9/б′	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
и	х	Йо9/2	Йо9/б	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
К9/1	х	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
К9/2	х	и	и	и	и	и	и′	и′	и
К9/3	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
К9/б	х	Т9/2	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2
		Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3
		Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т
		Т9/б		Т9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б

ЧЕТВЪРТЪК, VI СЕДМИЦА

Жер. (НБКМ фр. 9)	Шаф.	З. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	Виен. 173	НББ 645	НББ 644	БАН 41
и′	и	и	и	и	и	и′	и′	и
Кл4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
Кл4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
Кл4/3	Йо4/3	Йо4/4	Йо4/3	Йо4/3	Йо4/б	Йо4/4	Йо4/4	Йо4/4
Кл4/б′	Йо4/4	Йо4/б	Йо4/4	Йо4/4		Йо4/3	Йо4/3	Йо4/б
и	Йо4/б		Йо4/б	Йо4/б		Йо4/б	Йо4/б	
К4/1	и	и	и	и	и	и	и	и
К4/2	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1
К4/3	Т4/2	Т4/3	Т4/2	Т4/2	Т4/3	Т4/2	Т4/2	Т4/2
К4/б	Т4/3	Т4/т	Т4/3	Т4/3	Т4/т	Т4/3	Т4/3	Т4/3
и	Т4/т	Т4/б′	Т4/т	Т4/т	Т4/б′	Т4/т	Т4/т	Т4/т
Кл8/1	Т4/б′		Т4/б′	Т4/б′		Т4/б′	Т4/б′	Т4/б′
Кл8/2	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл8/3	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/б	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2
и	Йо8/3	Йо8/б	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/3

СРЯДА, VI СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Кюст. (Крак. фр.)	Хл. 133	Коп.	БАН 40	Пог. 40	Тип. 137	Пог. 41	F. I. 680
и	и	х	и	и	и	и	и	и	и
Йо3/1	Йо3/1	х	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1	Йо3/1
Йо3/2	Йо3/2	х	Йо3/б	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2	Йо3/2
Йо3/3	Йо3/3	х		Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3	Йо3/3
Йо3/4в	Йо3/4в	х		Йо3/б	Йо3/4в	Йо3/4в	Йо3/б	Йо3/б	Йо3/б
Йо3/б	Йо3/б	х			Йо3/б	Йо3/б	и	и	и
и	и	х	и	и	и	и	Т3/1	Т3/1	Т3/1
Т3/1	Т3/1	х	Т3/2	Т3/1	Т3/1	Т3/1	Т3/2	Т3/2	Т3/2
Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/т	Т3/2	Т3/2	Т3/2	Т3/3	Т3/3	Т3/т
Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/б	Т3/3	Т3/3	Т3/3	Т3/т	Т3/т	Т3/б
Т3/т	Т3/т	Т3/т		Т3/т	Т3/т	Т3/т	Т3/б	Т3/б	
Т3/б	Т3/б	Т3/б		Т3/б	Т3/б	Т3/б	и	и	и
и	и	и	и	и	и	и	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/б	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	и	и	и
и	и	и	и	и	и	и	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/т	Т8/3′	Т8/2	Т8/2	Т8/3′	Т8/3	Т8/т
Т8/3′	Т8/3′	Т8/3′	Т8/б	Т8/т	Т8/3′	Т8/3′	Т8/т	Т8/т	Т8/б
Т8/т	Т8/т	Т8/т		Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/б	
Т8/б	Т8/б	Т8/б			Т8/б	Т8/б	и	и	и
и	и	и	и	и	и	и	Йо9/1	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/3	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/б
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2		Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/б	Йо9/б	
Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	и	и	и
и	и	и	и	и	и	и	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/3	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/т	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/б	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/б	Т9/б
Т9/т	Т9/т	Т9/т		Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/б		
Т9/б	Т9/б	Т9/б		Т9/б	Т9/б	Т9/б			

ЧЕТВЪРТЪК, VI СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Кюст.	Хл. 133	Коп.	БАН 40	Пог. 40	Тип. 137	Пог. 41
и	и	х	и	и	и	и	и	и
Йо4/1	Йо4/1	х	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1	Йо4/1
Йо4/2	Йо4/2	х	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2	Йо4/2
Йо4/3	Йо4/4	х	Йо4/б	Йо4/4	Йо4/4	Йо4/3	Йо4/4	Йо4/3
Йо4/4	Йо4/б	Йо4/4		Йо4/б	Йо4/б	Йо4/4	Йо4/б	Йо4/4
Йо4/б		Йо4/б				Йо4/б		Йо4/б
и	и	и	и	х	и	и	и	и
Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1	х	Т4/1	Т4/1	Т4/1	Т4/1
Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/3	х	Т4/2	Т4/2	Т4/2	Т4/3
Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/т	х	Т4/3	Т4/3	Т4/3	Т4/2
Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/б′	х	Т4/т	Т4/т	Т4/т	Т4/б
Т4/б′	Т4/б′	Т4/б′		х	Т4/б′	Т4/б′	Т4/б′	
и	и	и	и	х	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/б	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3		х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3

Жер. (НБКМ фр. 9)	Шаф.	З. IV d 107	F. п. I. 68	Ат. 2159	Виен. 173	НББ 645	НББ 644	БАН 41
К8/1	Йо8/б		Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
К8/2	и	и	и	и	и	и	и	и
К8/3	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
К8/б	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Т8/2	Т8/2	Т8/2
и	Т8/т	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Кл9/1	Т8/б	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Кл9/2			Т8/б	Т8/б		Т8/б	Т8/б	Т8/б
Кл9/3	и	и	и	и	и	и	и	и
Кл9/б′	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
и	Йо9/2	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
К9/1	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/3
К9/2	Йо9/б		Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б			Йо9/б
К9/б	и	и	и	и	и	и	и	и
	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/2
	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/3
	Т9/т	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/т
	Т9/б		Т9/б	Т9/б				Т9/б

ПЕТЪК, VI СЕДМИЦА

Жер. (НБКМ фр. 9)	Шаф.	НБКМ 933	F. п. I. 68	Ат. 2159	Виен. 173	НББ 645	НББ 644	БАН 41
х	и	х	и	и	и	и	х	и
х	Йо5/1	х	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	х	Йо5/1
х	Йо5/2	х	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	х	Йо5/2
х	Йо5/3	х	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	х	Йо5/3
Кл5/б	Йо5/б′	х	Йо5/б′	Йо5/б′	Йо5/б′	Т5/2	х	Йо5/б′
и	и	х	и	и		Йо5/б′	х	и
К5/1	Т5/1	х	Т5/1	Т5/1	и	и′	х	Т5/1
К5/2	Т5/2	х	Т5/2	Т5/2	Т5/1	Т5/1	х	Т5/2
К5/3	Т5/3	х	Т5/3	Т5/3	Т5/2	Т5/3	х	Т5/3
К5/б	Т5/т	х	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т	х	Т5/т
и	Т5/б	х	Т5/б	Т5/б	Т5/б	Т5/б	х	Т5/б
Кл8/1	и	х	и	и	и	и′	и′	и
Кл8/2	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Кл8/3	Йо8/2	х	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Кл8/б′	Йо8/3	х	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/б′
и	Йо8/б′	х	Йо8/б′	Йо8/б′	Йо8/б′			
К8/1	и	х	и	и	и			и
К8/2	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Йо9/1	Йо9/1	Т8/1
К8/3	Т8/2	х	Т8/2	Т8/2	Т8/3	Йо9/2	Йо9/2	Т8/2
К8/б	Т8/3	х	Т8/3	Т8/3	Т8/т	Йо9/3	Йо9/3	Т8/3
и	Т8/т	х	Т8/т	Т8/т	Т8/б	Йо9/б′	Йо9/б′	Т8/т
Кл9/1	Т8/б	х	Т8/б	Т8/б	и	(Т9)и	(Т9)и	Т8/б
Кл9/2	и	х	и	и	Йо9/1	Т9/1	Т9/1	и
Кл9/4	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/2	Т8/т	Т8/т	Йо9/1
х	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/3	Т8/б	Т8/б	Йо9/2
х	Йо9/3	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/б′			Йо9/3
х	Йо9/б′	х	Йо9/б′	Йо9/б′	и	(Йо9)и	(Йо9)и	Йо9/б′
х	и	х	и	и	Т9/1	Т8/3	Т8/3	и
х	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/1
х	Т9/2	Йо9/1	Т9/2	Т9/2	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/2
	Т9/т	Йо9/2	Т9/3	Т9/3	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/3
	Т9/б	Йо9/3	Т9/т	Т9/т		Т9/б	Т9/б	Т9/т
		Йо9/б′	Т9/б	Т9/б				Т9/б

Орб.	Пл.	Кюст.	Хл. 133	Коп.	БАН 40	Пог. 40	Тип. 137	Пог. 41
Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б		х	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б	Йо8/б
и	и	х	и	х	и	и	и	и
Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	х	Т8/3	х	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/т	х	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/б	х	Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т8/б	Т8/б	Т8/б		х	Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	и	и	х	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/б	х	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/б	Йо9/б	х		х	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б	Йо9/б
и	и	и	и	х	и	и	и	и
Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/3	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/т	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	х	Т9/б	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б	Т9/б	х		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

ПЕТЪК, VI СЕДМИЦА

Орб.	Пл.	Кюст.	Хл. 133	БАН 40	Пог. 40	Тип. 137	Пог. 41
и	и	и	и	и	и	и	и
Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1	Йо5/1
Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/3	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2	Йо5/2
Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/б''	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3	Йо5/3
Йо5/б''	Йо5/б''	Йо5/б''		Йо5/б''	Йо5/б'	Йо5/б'	Йо5/б'
и	и	х	и	и	и	и	и
Т5/1	Т5/1	х	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1	Т5/1
Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/3	Т5/2	Т5/2	Т5/2	Т5/2
Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/т	Т5/3	Т5/3	Т5/3	Т5/3
Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/б	Т5/т	Т5/т	Т5/т	Т5/т
Т5/б	Т5/б	Т5/б		Т5/б	Т5/б	Т5/б	Т5/б
и	и	х	и	и	и	и	и
Йо8/1	Йо8/1	х	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1	Йо8/1
Йо8/2	Йо8/2	х	Йо8/б'	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2	Йо8/2
Йо8/3	Йо8/б'	х		Йо8/б'	Йо8/3	Йо8/3	Йо8/3
Йо8/б'		х			Йо8/б'	Йо8/б'	Йо8/б
и	и	х	и	и	и	и	и
Т8/1	Т8/1	х	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1	Т8/1
Т8/2	Т8/2	х	Т8/т	Т8/2	Т8/2	Т8/2	Т8/2
Т8/3	Т8/3	х	Т8/б	Т8/3	Т8/3	Т8/3	Т8/3
Т8/т	Т8/т	х		Т8/т	Т8/т	Т8/т	Т8/т
Т8/б	Т8/б	х		Т8/б	Т8/б	Т8/б	Т8/б
и	и	х	и	и	и	и	и
Йо9/1	Йо9/1	х	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1	Йо9/1
Йо9/2	Йо9/2	х	Йо9/3	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2	Йо9/2
Йо9/3	Йо9/3	х	Йо9/б'	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3	Йо9/3
Йо9/б'	Йо9/б'	х		Йо9/б'	Йо9/б'	Йо9/б'	Йо9/б
и	и	х	и	и	и	и	и
Т9/1	Т9/1	х	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1	Т9/1
Т9/2	Т9/2	х	Т9/т	Т9/2	Т9/2	Т9/2	Т9/2
Т9/3	Т9/3	х	Т9/б	Т9/3	Т9/3	Т9/3	Т9/3
Т9/т	Т9/т	х		Т9/т	Т9/т	Т9/т	Т9/т
Т9/б	Т9/б	х		Т9/б	Т9/б	Т9/б	Т9/б

СПИСЪК НА ПОСОЧЕНИТЕ ОТ И. КАРАБИНОВ „АНОНИМНИ“ СЕДАЛНИ И СТИХИРИ ЗА ЧЕТИРИДЕСЕТНИЦА В СЛАВЯНСКИТЕ РЪКОПИСНИ ТРИОДИ

I Седмица

Понеделник

Седален:	II глас	въсн весело ꙋдръжанне радостно начнемъ.
Стихири:	II глас	ѥгда ѡⷮ дрѣ: времѧ постное наста.
	III глас	велнѩ х҃а твоѥго: велнѥ н страшное тн г҃н (типогр. тр.).
Акростихов трипеснец:	II глас.	

Вторник

Седален:	V глас	събезначѫлно слово: настѫпльше на пѫть днⷭ҇е.
Стихира:	V глас	паска с҃щена: грѧдѣте. братнѥ весело постьно ороужнѥ нмоуще (Шаф. и типогр. тр.).
Акростихов трипеснец:	V глас.	

Сряда

Седален:	IV глас	ꙋднвнсѧ носнфъ: посⷣрѣ земⷧѧ распѧтсѧ х҃е б҃е.
Стихира:	IV глас	дасть знаменне: крⷭ҇те прѣславны ц҃рьска побѣда.
Акростихов трипеснец:	IV глас.	

Четвъртък

Седален:	I глас	каменн знамⷩ҇е: ап҃лн х҃вн ст҃ы ꙋченнцн сп҃совн.
Стихира:	I глас	неб҃снъінмь чн: ап҃лъі г҃нѧ всн въсхвалнмъ (типогр. тр.).
Акростихов трипеснец:	I глас.	

Петък

Седален:	II глас	бл҃гоѡбразнъі нѡснфъ: распеншоу бывшоу х҃е спсе мой.
Стихира:	II глас	ѥгда отъ дрѣва: чюдо прѣднвно братне.
Акростихов трипеснец:	II глас.	

II Седмица

Понеделник

Седален:	VI глас*	г҃н б҃е н҃шь. направн пѫть нашь.
Стихира:	VI глас*	все оупъва: начеше днⷭ҇е пощенне. фторaѧ нⷧ҇е.

---

*Бит.

Акростихов трипеснец: VI глас.

Вторник

Седални: VIII глас пищали: троице ст҃аꙗ и чистаꙗ.

VIII глас самоглаⷭ҇: на поути житиисцѣмь (Синод. № 319).

Стихира: VIII глас о прѣславное чюдо: вси грѣшници сьберѣтесѧ.

Акростихов трипеснец: VIII глас.

Сряда

Седален: г҃и дрѣво раискоѥ оумьртви мѧ (Синод.).

Акростихов трипеснец: III глас.

Четвъртък

Седален: IV глас скоро вари: г҃и сⷣпби течениѥ намъ гладко.

Стихира: IV глас ꙗко доблѣ: аⷭ҇пли славни. ȣчители сп҃сови.

Акростихов трипеснец: IV глас.

Петък

Седален: VI глас* Пощениѥ приемлѧще Х҃е.

Стихира: VI глас* вьсе оупва: крⷭ҇те прѣ҃сты. ц҃рю побѣда.

Акростихов трипеснец: VI глас.

III седмица

Понеделник

Седални: VI глас* а҃нгльскꙑꙗ силꙑ: прѣ҃стаа тр҃це б҃е и сп҃се.

VI глас* иже о насъ. съвръ: трьбезначѧлнаа тр҃це прѣ҃стаа.

Стихира: I глас прѣхвальни: постъ почьтѣмъ. дши страстни (типогр. тр.).

Акростихов трипеснец: VI глас.

Вторник

Седален: I глас камени: весело пощение Хⷭ҇олюбци проводѧще.

Стихира: I глас облакъ тѧ свѣт: вси радостно нн҃ѣ прѣчестнаго поста.

Акростихов трипеснец: I глас.

---

* Бит.

Сряда

Седален:	IV глас	възнесъıсѧ на кр҃стъ: веселиꙗ сего ст҃го приводѧще.
Стихира:	IV глас	дасть знаме: пощѐниемь д҃шѫ просцьше Х҃олюбци.
Акростихов трипеснец:	IV глас.	

Четвъртък

Седален	II глас	егда сииде къ смръ: прѣславни самовидци г҃ни.
Стихири:	II глас	егда ѿ дрѣва: славны велегласны апⷭ҇лы.
	VIII глас	г҃и аще и на соѹдищи: г҃и с҃щенъıꙗ си тъı оѹченикъı (типогр. тр.).
Акростихов трипеснец:	II глас.	

Петък

Седален:	V глас	събезначал’ное слово: крⷭ҇ть г҃нь всечестны. ты ни вьсѧ сⷣпби.
Стихири:	V глас	придѣте отъ видѣниѧ: крⷭ҇те ѡрѫжие х҃во. вси тѧ славимь.
		раскаисѧ ѡ злобѣ моей г҃и (Шаф., Орб. и Погод.)
Акростихов трипеснец:	V глас.	

IV Седмица

Понеделник

Седални:	I глас	гробъ твой х҃е: четверочастьнии конци. вьселенъıꙗ (типогр. тр.).
	VIII глас	г҃и аще и на соѹдищи: г҃и на кр҃тѣ волею си[1] (типогр. тр.).
Стихира:	III глас	омрачи х҃е моѹкѫю: пощение братие прѣполовивше.
Акростихов трипеснец:	III глас.	

Вторник

Седални:	VIII глас	прѣмѫдрости: крⷭ҇ть твои сп҃се. ꙗко жизнь.
	VI глас	еже ѡ наⷭ҇: н҃нѣ свѣтлыѫ лȣчѧ. ꙗвлѣеть крⷭ҇ть г҃нь.
Стихира:	VIII глас	придѣте вси вѣрни: придѣте вси вѣрни. крⷭ҇тоу чеⷭ҇номȣ.
Акростихов трипеснец:	VIII глас.	

---

[1] Това песнопение неправилно е посочено от Карабинов като седален.

Сряда

Седални: I глас каменн: свѣтло озарьшесѧ оудрьжаниѥмь поста.
IV глас къ б҃ци: се прѣлⷣагаетсѧ животворѧй крⷭ҇ть чⷭ҇ны.
Стихира: I глас о дивьноѥ чюдо: градѣте вси вѣрьнии. пр҃чтааго к҃рста (Шаф. и типогр. тр.).
Акростихов трипеснец: I глас.

Четвъртък

Седален: VII глас ц҃ркъı въпиеть ти: крⷭ҇ть твои цѣловавше х҃е б҃е.
Акростихов трипеснец: VII глас.

Петък

Седален: II глас помани г҃и: приими г҃и малое и҃ше поıщение.
Стихири: IV глас дасть знамение: тебѣ х҃е млⷭ҇тиве млимсѧ вѣрни.
II глас покаıаниıа каплѧ не имамъ.
Акростихов трипеснец: IV глас.

V Седмица

Понеделник

Седални. II глас благоѡбразны иѡ: спⷣоби г҃и нⷭ҇а. дне того доити.
VI глас еже о насъ: се врѣмѧ прѣчъстноѥ (типогр. тр.).
Акростихов трипеснец: II глас.

Вторник

Седални: V глас дивьнъıа д҃вы таинъı: прѣславна си есть таина постьна.
VII глас ıако наше: въздрьжаниѧ ст҃ое врѣмѧ. прѣполовльше (Шаф. и типогр. тр.).
Стихири: VII глас оуже невъ: съподобивый постигнꙋти (типогр. тр.)
V глас ст҃е оч҃е бо҃но: градѣте вси. постьноую се бл҃гдѣть (Шаф. и типогр. тр.).
Акростихов трипеснец: V глас.

Сряда

Седални: VIII глас пищали пастыи: ꙋмръщвена мѧ х҃е стрⷭ҇тьми не прѣзри.
III глас вѣрѣ б҃жи исповѣданна: крⷭ҇та твоего сп҃се имѫще.
Стихира: III глас к҃рста тво: велиа к҃рста твоего сила (Шаф. тр.).
Акростихов трипеснец: III глас.

Четвъртък

Седални:	I глас	гробъ твои: свѣтила мысльна ꙗвистесѧ.
	VIII глас	прѣмѫдро: богозваны личе ап҃льски (Шаф. тр.).
Стихира:	VIII глас	что вы нарⷨече: ст҃и ап҃ли б҃жи хранители въсего мира (Шаф. и типогр. тр.)
Акростихов трипеснец:	VIII глас.	

Петък

Седални:	IV глас	къ б҃ци: въ припѫтьнѣ оудолѣ грѣховьнѣ (типогр тр.).
	VI глас	аг҃гльскꙑѫ: крⷭ҇ъ х҃въ мирови хранитель (Шаф. тр.).
Стихира:	VI глас	все оупъвание: страсты сⷭ҇пныѫ приемь ты х҃е.
Акростихов трипеснец:	VI глас.	

VI седмица

Понеделник

Седални	I глас	ликь аг҃л: днⷭ҇е братие сь ѹмилениемь вси
	VIII глас	пищали: грѧдѣте вѣрнии. оумьнъꙗ свѣща (Шаф., типогр. и Пог. тр.).
Акростихов трипеснец:	I глас.	

Вторник

Седални:	I глас	гробъ: течение постное. подвижникꙑ красить.
	II глас	егда сиде: х҃ь грѧдеть. готовисѧ виѳание.
Стихира:	I глас	радоуисѧ б҃це д҃во: радоуисѧ граде вифание (типогр. тр.).
Акростихов трипеснец:	II глас.	

Сряда

Седални:	IV глас	ѹдивисѧ иѡсиф: крⷭ҇том си сп҃се. изнемогшѫѧ д҃шѫ моѫ.
	II глас	егда пристѫпи къ гробоу лазаревоу (Орб.)
Стихири:	VIII глас	пищали: приближисѧ врѣмѧ д҃шевьнаго б҃гатⷭ҇ва.
	IV глас	днⷭ҇е лазарь мр҃твь въноситсѧ.
Акростихов трипеснец:	IV глас.	

Четвъртък

Седални: VIII глас пищали: прими вⷣко х҃е ѡⷮ рабь недостойныⷯ.
VI глас прообразиⷮ: вътори нынѣ д҃нь. съ мрьтвьци и тип. тр.).

Стихири: VI глас все оупва: плачѧщима сестрама. лазаревома Орб. и Погод. тр.).
VI глас все оупва: съмотрение твое вл҃дко. извѣщаѩ гр. тр.)

Акростихов трипеснец: VI глас.

Петък

Седален: II глас благоѡⷷ: просвѣти ны вⷣко.

Стихира: IV глас р҃а. иже въ едомѣ древле: сиѡне ст҃ы рⷣаꙋсѧ.

Акростихов трипеснец: IV (?) глас.

ИЗДАНИЕ НА ЗАСВИДЕТЕЛСТВУВАНИТЕ ПРЕПИСИ ОТ АКРОСТИХОВИТЕ КАНОНИ НА КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ

Изданието има за цел да направи достигналите до нас преписи от акростиховите канони на Константин Преславски достъпни за различни по характер изследвания. С оглед на това се определят и принципите на издаване, които са съобразени със състоянието на текста в ръкописите и със спецификата на жанра. В достигналите до нас ръкописи няма нито един пълен препис, който би могъл да бъде поставен в основата на изданието. Различни части от акростиховите канони са засвидетелствувани в различни по тип триоди. На места са настъпили размествания в първоначалната структура и последователност на песните, а от някои трипеснеци са запазени само отделни тропари. Забелязват се и различни интерполации. Всичко това налага да се прибегне до сводeн тип издание, т. е. засвидетелствуваните части от акростиховите канони на Константин Преславски да бъдат извлечени от ръкописите и публикувани според първоначалната структура и последователност на цикъла. Възстановяването е напълно възможно благодарение на акростиха, който минава като нишка през целия цикъл и определя точното място на всеки тропар в състава на съответния трипеснец или четирипеснец.

При този начин на издаване за определени трипеснеци, четирипеснеци или тропари се събират по няколко преписа, а за други — само по един. Спецификата на жанра обаче не позволява при наличието на повече преписи от даден трипеснец, четирипеснец или тропар да се издава изцяло само единият препис, а останалите да бъдат посочени с разночетения. Това би направило невъзможно извършването на съпоставителни наблюдения върху ритмомелодическата структура на отделните тропари — място на разделителните точки, евентуалните надредни знаци, свързани с музикалното изпълнение на текста, и др. Затова всички засвидетелствувани преписи са публикувани цялостно.

При издаването на трипеснеците и четирипеснеците, от които има запазени по няколко преписа, ирмосите и тропарите се публикуват последователно по всички преписи — най-напред ирмосът на съответната песен по всички преписи, след това първият тропар по всички преписи, вторият тропар по всички преписи и т. н. Сремежът е преписите да се подреждат по типове и в известна хронологическа последователност вътре във всеки тип. Ръкописът, от който е извлечен съответният тропар, се означава със съкращението, посочено в главата за източниците. Ако даден трипеснец или четирипеснец е публикуван само по един препис, ръкописът се посочва в началото преди първата песен.

Всеки тропар в цикъла е означен със специална сигнатура, която се поставя встрани от текста. Тя ще се използува при изработването на запланувания речник-индекс към изданието. Сигнатурата се определя въз основа на деня, за който е предназначен трипеснецът или четирипеснецът, номера на песента и мястото на тропара в тази песен. При означаване на дните са използувани следните съкращения: Пон. (понеделник), Вт. (вторник), Ср. (сряда), Ч. (четвъртък), Пет. (петък), Съб. (събота). Съответната седмица от поста е означена с римски цифри — I (първа седмица), II (втора седмица), III (трета седмица) и т. н. Номерът на песента и номерът на съответния тропар са означени с арабски цифри: най-напред се пише номерът на песента, а след него номерът на тропара. Между двете цифри има наклонена разделителна черта, например 1/3 означава първа песен, трети тропар. Богородичните тропари се означават с малка буква б. Ето няколко примерни сигнатури: Пон. III, 1/1 — понеделник от третата седмица на поста, първа песен, първи тропар; Ср. IV, 8/б — сряда от четвъртата седмица на поста, осма песен, богородичен тропар; Съб. III, 6/1 — събота от третата седмица на поста, шеста песен, първи тропар.

Към ирмосите не се дава специална сигнатура. Както е известно, те са взети от песни на други канони и служат само като указател за ритмиката и мелодията на съответните тропари. Затова обикновено в ръкописите техният текст не се изписва докрай, а се посочват само началните изрази. В изданието текстовете на ирмосите са предадени така, както са засвидетелствувани в различните преписи. Съкратените текстове не се възстановяват. Пълното критично издание на ирмосите и изследването върху техния превод, не би могло да бъде осъществено само въз основа на преписите в акростиховите канони на Константин Преславски. За това е необходимо да бъдат привлечени и други преписи, както от Триода, така и от други химнографски сборници — Ирмология, Октоиха, Минеите и пр. Подобна задача би могла да бъде предмет на друго, специално изследване и издание. Известна представа за съдържанието на ирмосите, които са посочени съкратено, може да се получи от изданията на гръцкия и църковнославянския ирмологий. На места към дадена песен от акростиховите канони на Константин Преславски в различните преписи са посочени различни ирмоси, което се дължи на разместванията при преписването. Ако не е възможно да се установи със сигурност кой от тези ирмоси е първоначалният, публикуват се всички засвидетелствувани текстове. Текстът на ирмосите се дава заедно с означенията към него. Ето по-важните съкращения, които се срещат при тези означения в различните преписи. Най-често думата ирмосъ се пише съкратено ирмоⷭ, а по-рядко єрмоⷭ или єрмоⷭу. Понякога се среща ирⷭм, єрⷭм или єⷭр. Гласовете се означават с глⷭа, глⷭ или гⷭ и съответните буквени цифри — а̄ (първи глас), в̄ (втори глас), г̄ (трети глас) и т. н. В някои ръкописи т. нар. „косвени“ гласове (пети, шести, седми и осми) са означени с наречието искрь, което обикновено се съкращава иⷭ, например: єрмоⷭ. инъ. глⷭ. иⷭ. а̄ — „друг ирмос, глас близък на първия, т. е. пети глас“. Седми глас, който се използува рядко в триодния цикъл на Константин Преславски, се означава с прилагателното тѧжькъ (гр. *βαρύς*). например: ирмоⷭ: инꙿ: глⷭ: тѧⷤ — „друг ирмос, седми глас“. Думата пѣснь се съкращава пѣⷭ. Към отделни тропари в цикъла има означения, които посочват вида на тропара според неговото съдържание и предназначение. Така например към богородичните тропари обикновено стоят следните съкращения: б̄, б҇, б̄о или ѳ̄ (от гръцкото *θεοτοκίον*).

Покойните тропари се означават съкратено поⷦⷪ или поⷦ҇. Веднаж е засвидетелстван и знакът „рибка“ 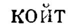, който се поставя до троични тропари.

При публикуването на текстовете стремежът е да бъдат запазени палеографските и правописните особености на ръкописите. Намесата е само в разделянето на думите. Лигатурите от типа 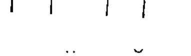 и др. се развързват. Не се развързват лигатурите ѥ (напр. теченӥѥ) и м̆ = моу. Съединените думи от типа на вⷮсала, измѣнꙗшⷭ҇є и др. не се разделят. При сливането на предлози или други думи с началото на следващата дума се използува съединителна дъга, например: бєсѣмєнє се предава бє‿сѣмєнє, нчрѣва — н‿чрѣва и др. От графичните разновидности на отделни букви в изданието са предадени двата знака за *о* (о и ѡ), двата знака за у (оу и ȣ), двата знака за *и* (і и и), двата знака за малката носовка (ѧ и ꙙ), както и обратното э и обратното ꙋ, които се срещат в отделни ръкописи. Ако в знаците за *ери* има съединителни черти (ъı и ы), те също се предават.

В издадените текстове са отбелязани, доколкото е възможно да бъдат видяни в използуваните оригинали, фотокопия и микрофилми, надредните знаци и разделителните точки или запетаи. Предаването на надредните знаци е необходимо поради вероятността в някои случаи те да имат отношение към изпълнението на съответните песнопения. Така например на две места в Битолския триод (в богородичния тропар на осма песен и в първия тропар на девета песен в трипеснеца за вторник от четвъртата седмица на поста) се среща музикалният знак ⸭ (*тита* или *тема*), срв.: . . . тѣмжє та̇ похвалѣємь: — (Вт. IV. 8/б); . . . и цѣлꙋим жє̇ є . . . (Вт. IV, 9/1). По всяка вероятност музикална стойност имат и някои от надредните знаци в Загребския триод (З. IV d 107). В изданието различните по начертание надредни знаци са сведени до силно и слабо предихание (ʽи’), остро и тежко ударение (ˊиˋ) и точка (·). На места е трудно да се прецени към кой от тези знаци може да бъде отнесен съответният знак в ръкописа, но щом е констатирано наличието на някакъв надреден знак, той се отбелязва по един от възприетите три начина. Титлите над думи без вдигнати букви се предават с ‾, а титлите над думи с вдигнати букви с ˆ. Паерчиците и знаците за мекост се отбелязват с една или две запетаи над съответните букви.

Разделителните знаци в текста на тропарите, които сегментират музикалното изпълнение на текста, в ръкописите са означени с точка (.), две точки (:) или запетая (,). Всички тези знаци се предават в изданието. В ръкописите обикновено разделителните точки са поставени по средата на двете хоризонтални части на реда, но в изданието са свалени долу. Така наречените „концовки“, които се поставят в края на тропарите, в изданието се предават винаги с две точки и тире (:—), независимо от тяхното начертание в ръкописите.

Буквите, които образуват акростиха, са предадени с по-едър шрифт. Ако има нарушение в акростиха, началната буква не се уголемява.

Поради лошото състояние на текста в някои ръкописи в изданието се налага да бъдат използувани кръглите скоби при разчитането на не много ясни места и квадратните скоби при възстановяването на заличен текст.

До възстановяване се прибягва само, когато е възможно. Не се възстановяват думи, запазени частично, ако не е съвсем сигурно в каква граматична форма са употребени. Стремежът е възстановените места от текста да бъдат предадени според правописните особености на съответния ръкопис. Там, където текстът е силно зацапан и се четат само отделни букви, се поставя многоточие, което се загражда с кръгли скоби. Напълно заличените места от текста се отбелязват с тирета. Под глаголическите редове в текста на каноните се дава кирилска транслитерация, която се загражда с ъглести скоби ⟨ ⟩.

След явни преписвачески грешки или преосмисляния се пише (sic), а когато е необходимо текстът да бъде пояснен, се поставят една, две или повече звездички (*) и съответното място се обяснява под линия. На места в Битолския триод отделни букви или думи не са запазени в сегашния оригинал на ръкописа, но те се четат ясно на снимките, направени по-рано. В такива случаи също се поставя звездичка и под линия се посочва, че думата е разчетена въз основа на фотокопие от ръкописа.

Към изданието са приложени избрани фотоснимки от различни преписи. Снимките са подредени по реда на службите във великопостния цикъл, а ръкописите са означени с възприетите в изданието съкращения (вж. в главата за източниците).

ПОНЕДЕЛНИК, I СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — II ГЛАС

I песен

ирмос

Жер. (32.5.22)

ӥнь. ӥрмⷭ҇о.
вь глѫбинѣ потопи древле фараѡ̇нитьска вьсѣ
во̇инства. силѫ же прѣѡрѫженѫ. вьпльщь сѧ слово же
прѣспѣѫще. и грѣхы потрѣбилъ ѐсть. прѣславныи г҃ь.
ꙗко прослави сѧ:—*

3. IV d 107

ѥрⷭ҇мꙋ:—

НБКМ 573

инь. ірⷭ҇м. глⷭ҇аⷣ тьже.
непроходимоѥ вльнꙗа̇ше се море. б҃жиѥмь велѣниѥ̈мь
исоушьшоумоу. и̇ ходити скрозѣ нѥ изавомь людемь
спⷣобльшоумоу. гⷭ҇ви поимь славьн бо прⷭ҇о:—

3. III b 18

ірⷭ҇мо. тьⷣже:—

3. IV d 4

инь. ірⷭ҇мо. глⷭ҇а. тьжде.
непроходимоѥ вльнꙗше се море. б҃жиѥмь велѣниѥмь
исоушьшꙋмоу и ходити скрозѣ не излевомь людемь
сподобльшоу. гви поⷨѥ:—

НББ 645

ірⷭ҇мо инь. глⷭ҇. тьⷤ.
непрⷯодимо вльноующе се море. б҃жиѥмь велѣниѥмь
исьх'шоумоу. и ходити с'крозѣ не исрлевом' люмь
спⷣобльшомоу. гⷭ҇ви поⷨѥ:—

---

* Разчленяването на редове е продиктувано единствено от топографски съображения. То няма отношение към съдържанието или към ритмо-мелодическата структура на съответните ирмоси и тропари.

НББ 644

ї҆рмоⷭ. и̔нь. глⷭ. тьжⷣе.

непроходимо вльно̇ующе се море. бж҃иѥмь ве̔лиꙗниѥмь

и̔сьхшо̇моу. и̔ ходити скрозѣ̓ нѥ. и̇с҃рлѥвом' люⷣмь

споⷣбльшомо̓у. гвⷭи по̇ѥм':—

БАН 41

ї҆нь. ї҆рмоⷭ. глⷭ. тьⷤ.

непроходимое вльноующе се море. бж҃ïеⷤ

изшоушомоу (sic). и҆ про̓ити скрозѣ нѥ ї҃срлѥвоⷤ людемь

спобнⷣа'шомоу. гвⷭи поеⷤ славноⷭ просаⷮ:—

Пон.I.1/1

I тропар

Жер. (32.5.22)

Грѧдѣте бра̀тие вси. да при̇имемь начⷣтие постное̔.

ѡ̇цѣщение бо д҃шамь и̇ тѣломь се е̔сть.

тѣмь х҃оу пома҃ним сѧ:—

НБКМ 573

Гредѣте люⷣѥ в̔си да при̔мемь начетиѥ̓ поⷭно̓ѥ.

очищениѥ бо д҃шамь и тѣломь се ѥ̔сть.

тѣмжѐ хвⷭи пома҃ним' се:—

3. III b 18

Гредѣте лоудӥѥ вьси да примемь начетӹѥ постьноѥ.

ѡ̈цѣщениѥ бо д҃шамь и тѣломь се ѥсть.

тѣмь хвⷭи пома҃нимь се:—

3. IV d 4

Гредѣте людиѥ̈ в'си. да примемь начетиѥ̈ постноѥ̈.

ѡ̈чищениѥ̈ бо д҃шамь и̇ тѣломь се ѥⷭ.

тѣмь хвⷭи помолимь се:—

НББ 645

Греⷣте люⷣѥ̇ в'си. да при̔имемь начетиѥ̓ поⷭно̓ѥ.

ѡ̔чищени д҃шамь и̇ тѣломь се ѥⷭ.

тѣм' хвⷭи пома҃ним се:—

НББ 644

Г рⷣете людиѥ в'си. да приимемь начетиѥ поⷭ҇ѥ.
ѡчищениѥ д҃шамь и тѣломь се ѥⷭ҇.
тѣмь хⷭ҇ви по:—

БАН 41

Г рⷣенте люїе в'си, да приме начетїе поⷭ҇ное.
очищенїе д҃шамь и тѣло ниши ⷭ҇є.
тѣме хⷭ҇ви полим ⷭ҇є:—

Пон.I.1/2 II тропар

Жер. (32.5.22)

Р аи адамь затвори. неоудрьжаниемъ.
вторыи же адамь х҃ь б҃ь мои. ѡврьзы и постомь.
тѣмже и весело приимѣмь:—

3. IV d 107

Р аи адамь затвори. неоудрьжаниемь си.
втори же адамь хⷭ҇ь б҃ь нишъ. ѡврьзе поⷭ҇мъ.
тѣмже весело:—

НБКМ 573

Р аи адамь затвории неоудрьжаниѥм' си.
вьторыи же адамь хⷭ҇ь мои б҃ь ѡврьзе и постомь.
тѣм'же вь веселиі ѥго приимѣмь:—

3. III b 18

Р аи адамь затвори неоудрьжаниѥмь си.
вьторы же адамь хⷭ҇ь б҃ь ми. ѡврьзе поⷭ҇томь.
тѣмьже и веселиѥ приимѣмь:—

3. IV d 4

Р аи адамь затвори неоудрьжаниѥмь си.
вьторыи же адамь хⷭ҇ь мои б҃ь. ѡврьзе и постомь.
тѣм'же и веселиѥ ѥго приимѣмь:—

ПОНЕДЕЛНИК, I СЕДМИЦА

НББ 645

Раи адамь затвори неоудрьжаниѥм' си.
в'тори же адамь х҃ь б҃ь мои ѡврьзе и помь.
тѣм'же вь велии ѥго приимѣмь:—

НББ 644

Раи адамь затвори неоудрьжаниѥм' си.
в'тори же адамь х҃ь б҃ь мои ѡврьзе и помь.
тѣм'же вь весели ѥго приимѣмь:—

БАН 41

Раи адамь затвори неоудрьжаниѥ си.
в'тори же адамь х҃б мои. постомь ѡврьзы.
тѣмже вь велии єго примѣмь:—

Пон.I,1/3

III тропар

Жер. (32.5.22)

Азь х҃е паче всѣх ти сьгрѣшихь.
нѫ мл҃ѧ тѧ вл҃дко прѣокааны. и прїми мѧ сп҃се.
и грѣховь дароуи ѡпоущение:—

3. IV d 107

Азь х҃е сгрѣшихь паче всѣхь.
нѫ мѧ ти сѧ вл҃ко. прѣѡкаꙗньнаго прими мѧ сп҃е.
и грѣхо даи прощениѥ:—

НБКМ 573

Азь х҃е паче в'сѣхь сьгрѣших' ти
нь молю ти се вл҃ко. мене прѣѡкан'наго приими
и сп҃си ме. и грѣхомь дароуи ми прощениѥ:—

3. III b 18

Азь х҃е паче всѣхь ти сьгрѣшихь.
нь мл҃оу ти се вл҃ко прѣѡканыи. прими ме сп҃се
и грѣховь дароуи ѡпоущениѥ:—

3. IV d 4

А зь х҃ⷭе паче в'сѣхь сьгрѣшихь ти.
нь м҃лю те в̑лко. мене прѣѡканьнаго прӥми
и̇ сьп҃си ме. грѣхомь дароӱи ми прощёние:—

НББ 645

А҆ зь х҃ⷭе паче всѣⷯ҇ сьгрѣшихь.
нь м҃лю ти се в̑лко мене прѣѡкаа҅н'на҆аго при҆ними
и҆ сп҃си ме. и̇ грѣховь даро҆уи ми проще҅ние:—

НББ 644

А҆ зь х҃ⷭе паче всѣхь сьгрѣшихь.
н̏ь м҃лю ти се в̑лко, мене прѣѡк҆аа̇н'наго сп҃си
и̇ п'р̇и̇ни̇ми. и грѣховь дароу̇и ми проще҅ние:—

БАН 41

А зь х҃ⷭе паче вьсѣⷯ҇ сьгрѣшиⷯ ти.
н̏ь м҃лю ти се в̑лко мене прѣѡкаӓн'наго, пр̏ими
и҅ сп҃си҅ ме, и҆ грѣхоⷨ҇ ми дарꙋи п'рощеніе:—

Пон.I,1/б богородичен

Жер. (32.5.22)

Б҃

И ѡвы̇и ра̇и ꙗ̇ви сѧ б҃це. дрѣво живот̇ное
ѿ негоже вьси вькоушаѫще ч҃лвци.
прїчѧстници нетлѣнию҆ быхомь:—

3. IV d 107

И овӥ раѹ̈ ст҃аꙗ б҃це д̑в҃о. дрѣво живота имѫ҆щи.
ѿ негоже вькѹ̈шаѫ̇ще ч҃лци. причѫⷭ҇ници
нетлѣнн̈ѹ бихоⷨ҇:—

НБКМ 573

Б҃

И овыи раи ꙗ̏ви се пр҃ѣстаꙗ̏ б҃це. дрѣво живота
пос̑рѣ и̇моущи. ѿ негоже вькоушающе ч҃лвци.
причестьници неистлѣнию҅ быхомь:—

ПОНЕДЕЛНИК, I СЕДМИЦА

3. III b 18

б҃о

И овы раи ст҃аꙗ ꙗви се бц҃е. дрѣво живота
имоущи. ѿ негоже вькоушающе чл҃вци.
причестьници нетьлѣниꙗ быхомь: —

3. IV d 4

б҃

И овыи раи ꙗви се прѣ҃стаꙗ бц҃е. дрѣво живота
посрѣдѣ имоущии. ѿ негоже вькоушающе чл҃вци.
причестници неистлѣнию быхомь: —

НББ 645

б҃

И ови раи ꙗви се прѣ҃стаꙗ бц҃е. дрѣво живота
посрⷣѣ имоущи. ѿ негоже вькоушающе чл҃вци.
причеⷭ҇ници неистлѣнию быхо: —

НББ 644

ѳ҃

И овы раи ꙗви се пр҃стаꙗ бц҃е. дрѣво живота
посрⷣѣ имоущии. ѿ негоже вькоушающе чл҃вци.
причест'ници неистлѣнию быхомь: —

БАН 41

б҃

И ови раи ꙗви се прѣчⷭ҇таа бц҃е дрѣво живот'ное,
посрⷣѣ имоущи. ѿ нıегоже вькоушающе чл҃ци,
причест'ници нетѣнїю бихѡ: —

VIII песен

ирмос

Жер. (32.5.22)

ї҆и'. ї҆рмо.

сьшешаго вь пещь ѡгньнѫѫ сь дѣтми еврѣискыми.
и пламень на хладь прѣложьшаго б҃а. поите всѣ
дѣла. и прѣвьзно: —

3. IV d 107

ѥр҃мѹ. иⷮ:—

НБКМ 573

ин҃ь. ıр҃м.

пещь ѡг'ньна иногⷣа въ вавилонѣ дѣтели раздѣлꙗаше
бж҃иѥмь велѣниемь. хал'дѣѥ ѡпалꙗющии. вѣрныиѥ
же прохлаⷣжающии поюще бл҃гвите вса дѣла г҃а: —

3. III b 18

ıр҃мо. тъⷣже:—

3. IV d 4

ин҃ь ïр҃мо.

пещь ѡгьна иногⷣа въ вавулонѣ. дѣтели раздѣлꙗше
бж҃иѥмь велѣниѥмь. хал'дѣѥ ѡпалꙗющии. вѣрныѥ
же прохлаⷣжающии. поюще бл҃гт:—

НББ 645

ıр҃мо ин҃ь.

пещь ѡгньн'на иногⷣа въ вулонѣ (sic). дѣтѣлиѥ разѣлꙗше
бж҃иѥмь велѣниѥмь. хал'деѥ ѡпалꙗющии. вѣрныѥ
же прохлаⷣжающии. и поюще всаⷣла г҃а поите:—

НББ 644

ин҃ь· ıр҃мо.

пещь ѡгньнаа иногда въ вавилонѣ. дѣиствиѥ
раздѣлꙗше. бж҃иѥмь велꙗниıе хал'деѥ ѡпалꙗющии.
вѣр'ныиѥ же прохлаⷣжающии. поюще всаⷣла г҃а:—

БАН 41

пѣ҃. и҃. ïр҃м.

въ пещь ѡгньн'ноую къ дѣтеⷮ ѥурѣиски сьшьⷣшаго.
и пламень на хладь прѣложьшаго. б҃а поите в'са
дѣла и прѣвьзн҃о: —

ПОНЕДЕЛНИК, І СЕДМИЦА

Пон.І,8/1

І тропар

Жер. (32.5.22)

Є лико мы вѣрнии. прїимѣмь весело поста вьхоⷣ.
ї масло веселиа. главы си помажем'. не сѣтоуѫще
нѫ пѣваѫще г҃а. поите и прѣвзи:—

3. IV d 107

Є лико наⷭ҇ вѣрнихь. примѣме весело. постѧще сѧ
масломь веселиꙗ. глави помажимъ. не сѣтоуѫще.
нѫ пѣваѫще г҃а поите:—

НБКМ 573

Ѥ лико наⷭ҇ вѣр'ныихь. приимѣмь весело поста вьхоⷣ.
и маслмь веселиꙗ главы помажим'. не сѣтоующе
нь вьпиюще. г҃а поите и прѣвьзносите:—

3. III b 18

Є лико наⷭ҇ вѣрьныхь. прим'ѣм' весело поⷭта вьходь.
и масломь веселиꙗ главы помажимь. не сѣтоующе
нь пѣвающе. г҃а поите и прѣвьз'носите ѥго в' в҃ки:—

3. IV d 4

Є лико наⷭ҇ вѣрыыихь. приимѣмь весело поста вьходь.
и масломь веселиꙗ главы помажимь. не сѣтоующе
нь вьпиюще. г҃а поите и прⷭ҇:—

НББ 645

Ѥ лико наⷭ҇ вѣр'ныхь. приимѣмь весело поста вьхоⷣ.
и масломь веселиꙗ главы помажимь. не сѣтꙋюще
нь вьпиюще всала:—

НББ 644

Є лико наⷭ҇ вѣр'ныхь приимѣмь весело поста вьходь.
и масломь веселиꙗ главы помажимь. не сѣтꙋюще
нь вьпиюще всала г҃а:—

БАН 41

Є лико на вѣрни примѣ вело поста пришьствїе,
и масло велїа глави помажи. не сѣтоующе
нь вьпиюще, га пои дѣла:—

Пон.I,8/2

II тропар

Жер. (32.5.22)

С ъмыслъно лица своа. веселѫ водѫ. омыемь
вьпиѫще. оче нашь еже еси на нбсех'. остави
прѣгрѣшениа нашıа. пожщи тѧ хе в вк: —

3. IV d 107

С мисльно лица своѣ. вселенѫ водѫ волеѫ ѡмыѥ
вопиѫще ѡче нашъ ѥже еси на небеи. ѡстави
прѣгрѣшенїа наша. пѣваѫще вь вѣкы всѧ: —

НБКМ 573

С ьмыслною водою и весельною. лица своıа ѡмывше.
и възоупиѥмь ѡче нашь ижь ѥси на нбсѣхь. ѡстави
нам' прѣгрѣшенїа наша. пѣвающихь те вь вѣкы в'се: —

3. III b 18

С льз'но лица своıа. весел'ою водою ѡмыѥмь вьпиюще.
ѡче иже вь небесѣхь. ѡтави намь прѣгрѣшенїа наша.
пѣвающихь те вь вѣкы все: —

3. IV d 4

С ьмысльною водою и весельною лица своıа ѡмывьше.
и възьпиѥмь ѡче нашь иже ѥси на нбсѣхь. ѡстави
намь прѣгрѣшенїа наша. пѣвающихь вь вѣкы: —

НББ 645

С' ьмисльною волею и веселною. лица с'воıа оумıв'ше
възоупиѥмь. ѡче ншь ѥже ѥси на нбсехь. ѡстави
намь прѣгрѣшенїа нша. пѣвающиих' те в вкы в'се: —

НББ 644

Сьмысльною волєю и весел'ною. лица своꙗ оумыв'ше
вьзоупиѥ. ѡч҃е нашь иже ѥси на нбсехь. ѡстави
намь прѣгрѣшениꙗ наша. пѣвающих' те вь вкы в'се:—

БАН 41

Сьмисльною вою велїа лица оумїе. и вьз'пїе
ѡч҃е нш҃ь иже єси на нбѣхь. ѡтави намь прѣгрѣшенїа
нш҃а поющиХ те:—

Пон.1,8/3

III тропар

Жер. (32.5.22)

Азь молѧ ти сѧ х҃е сп҃се. сьгрѣших ти ꙗко инъ нїктоже.
ѡпоусть дароуи. млтивь. бо єси. ї могыи сп҃сті влко:—

НБКМ 573

Азь молю ти се сп҃се. сьгрѣшихь ти ꙗко инь
никтоже. ѡпоусти и простыню ми дарȣи.
млтивь бо ѥси могыи сп҃сти влко. поющих те с'
вѣрою непрѣстан'но вь вѣкы в'се:—

3. III b 18

Азь млоу ти се сп҃се сьгрѣшихь ти ꙗкоже инь
никтоже. ѡпоусть дарȣи. млостивь бо ѥси.
и могыи сп҃сти влко. пѣвающихь те х҃е вь вѣкы все:—

3. IV d 4

Азь млю ти се. сьгрѣшихь ти ꙗко инь никтоже
ѡпоусти и простыню ми дароуи. млтивь бо ѥси
и могыи сп҃сти влко поющихь те. с вѣрою непрѣстано
вь вѣкы:—

НББ 645

Азь млю ти се сп҃се. сьгрѣших' ти ꙗко инь
ник'тоже. ѿпȣсти и простыню ми дароуи.

мл҃тивь ѥси моги сп҃сти вако. поющи те с'
вѣрою непрѣстан'но: —

НББ 644

Азь м҃лю ти се сп҃се. сьгрѣшиⷯ' ти ꙗко инь
ник'тоже. ѿпоусти и простыню ми дароуи.
мл҃тив' ѥси могы спти вако. поющиⷯ те
вѣрою непрѣстан'но: —

Пон.I,8/б

богородичен

Жер. (НБКМ фр. 9)

Б҃

Дверь сѫщи на вьстоцѣ. по словеси ст҃а прⷪрчьском.
дверь мнѣ ѿврьзи. покаанна дв҃о. да тебе всегда
вьспѣваѫ. и прѣвьзнашаѫ чтаа вь вѣкы: —

З. IV d 107

Дверь сѫще вьсточнѫ. по словеси ст҃аꙗ.
по пр҃рчскомоу. двери ми ѿврьзи покаꙗнно дв҃о.
да тѧ вси ве: —

НБКМ 573

Б҃

Двьрь соущии вьс'точ'наꙗ. и по словеси пр҃рочьскомоу
ст҃аꙗ. двери м'нѣ ѿтврьзи покаꙗнниꙗ дв҃о. да те
всега сь любовию прѣвьзнашаѥ и вьспѣваю чтаꙗ
вь вѣкы в'се: —

З. III b 18

Б

Дврь соущи вьсточьнаꙗ по словеси ст҃аꙗ пррчьскомоу
дврь мнѣ ѿврьзи покıанниꙗ дв҃о. да те всега
вьспѣваю и прѣвьз'ношоу чнтаꙗ вь вѣкы все: —

3. IV d 4

Б

Д вьрь соущии вьсточьнаꙗ. и по словеси пррочьскомоу
стаꙗ. д'ври мнѣ ѿврьзи покаꙗниꙗ дво. да те всега
сь любовию прѣвьзьнашаю. и вьспѣваю чтаꙗ вь вѣ: —

НББ 645

Д' врь соущии вьсточнаꙗ. и по словеси пррочьскомоу
стаꙗ. д'ври м'нѣ ѿврьзи покаꙗниꙗ дво. да те вьсега
сь любовию прѣвьз'наш'аю чтаꙗ в вки в'се: —

НББ 644

ѳ

Д врь соущии вьсточ'наꙗ. и по словеси пррчскомоу
стаꙗ. дв'ри м'нѣ ѿврьзи покаꙗниꙗ дво. да те в'сегда
сь любовию прѣвьз'ношоу чтаꙗ вь вкы в'се: —

БАН 41

Д' верь соущии вьс'точ'наа. и по славеси пррскомоу стаа.
двері ѿврьзи ми покааніа дво да те вьсега сь
любовию прѣвьзнашаю. и вьс'пѣваю чтаа вь вѣ: —

IX песен

ирмос

Жер. (НБКМ фр. 9)

ін'. ірмо.

ѿ ба бъ слово. неизренноѫ мѫдростіѫ. съшеша
ѡбнѡвіти адама. ѣдиѫ тлѣнию паша лютѣ. ꙗко ѿ
стыѫ двцѫ. неизрен въплыщена на ра. вѣрні
єдінмѫрьи пѣсньмі величѣє: —

Шаф.

ѡть ба бъ слово. неизренноѫ мѫдростиѫ.
съшедъшааго ѡбновити адама. ꙗдиѫ и тлеѫ
падьша лютѣ. ꙗко ѿ стыѫ дѣвицѫ. неизреченно

вплащена насъ ради. вѣрни единомѫдрьно пѣсньми
вели: —

3. IV d 107

пѣ. ѳ.

ѿ ба бь слово неизреньноѫ мѫдроиѫ сьше
ѡбновити ада. ꙗко ѿ стиѫ двицѫ. неизреньноѫ
выпльщаема на раи. вѣрни единомѫрь: —

НБКМ 573

пѣ. ѳ. ірм.

иже ѿ ба бь слово неизречен'ною моудростию.
пришьшаа ѡб'новити адама. ꙗдию тлѣниꙗ пашаго
злѣ· ѿ стыиѥ двце неизречен'но выпльщаѥма на
ради. вѣрнии ѥдиномоудрьно вели: —

3. III b 18

пѣ. ѳ. ірмо.

іже ѿ ба бь слово. неизреньною моудростию.
сьшьшаго ѡб'новити адама. брашьны паіша. лютѣ
ꙗко ѿ стыѥ двце. и неизренна выпльщена на
ради. вѣрьни ѥдиномоудрьно пѣми те величаѥмь: —

3. IV d 4

пѣ. ѳ. їрмо.

Иже ѿ ба бь слово. неизречен'ною моудростию.
пришьд'ша ѡбновити адама. ꙗдию тлѣниꙗ падьшаго
злѣ. ѿ стыѥ двце неизречен'но выпльщаѥма нась
ради. вѣрныи ѥдиномоудрьно величаѥмь: —

НББ 645

пѣ. ѳ.

ѿ ба бь слово неизренною моудрою. пришьша
ѡбновити адама. ꙗдию тлѣниꙗ пад'шааго злѣ. ѿ
двце прѣстыѥ. неизрен'но выпльщаѥма на ра.
вѣр'ни ѥдиномоурьно вел: —

НББ 644

пѣ. ѳ҃. ірмо.
отъ б҃а бь слово неизрен҆ною моурростию. пришьша
ѡб҆новити адама. ѥдию тлѣниꙗ пашаго злѣ. ѿ двц҃е
пр҃стые неизрен҆но въплъщаѥма на р҃а. в҆ѣр҆ни
ѥдиномоур҆но величаѥмь: —

БАН 41

пѣ. ѳ҃. ірм.
иже ѡ б҃а ѿц҃а сло. неизрен҆но моудростию
п҆ришьша обнови адама. снѣдию дрѣвнею паша се
з҆лѣ. ѡ ст҃іе двц҃е неизрен҆но въплъщаема на
р҃а вѣрнии ѥдиномисльно величаемь: —

Пон.I,9/1

I тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

Ѻ ставімь дльгы всі. ѿ д҃шь нши. дльжникомь бѣди
х҃с. да причѧстници бѫемь ст҃хь агг҃ль. тако бо
любить г҃ь пость. спсь всѣхь. егоже величѣемь: —

Шаф.

Ѡ ставимъ вси длъгъї ѿ д҃шъ нашихъ. длъжникомъ
бѣдить х҃ъ. да причѫстници бѫдемъ ст҃ымъ агг҃л[омъ]
такь бо пость любить б҃ь. и спсъ всѣхъ. егоже
величае: —

3. IV d 107

Ѿ стави всѧ длъги д҃шъ н҃шихь. дльжникомь вѣдить х҃ь.
да причѫници бѫдемь ст҃хь ан҃гль. и таковь поь
лѡбить х҃ь. спи всѣхь. егоже величаеⷨ: —

НБКМ 573

Ѡ ставимь вси дльгы ѿ д҃шь нашихь. дльжникомь
нашим҆ бѣдить х҃сь. да причестьници боудемь

стыихь англь. такь бо пость любить гь и спсь
всѣхь. ѥгоже величаѥм' : —

3. III b 18

Оставимь вси дльгы ѿ дшь нашихь. дльж'никомь
бѣдить хь. да причетьници боудемь стыхь англь.
такь бо пость любить бь. и ссь всѣхь. ѥгоже
величаѥмь : —

3. IV d 4

Оставимь вси дльгы ѿ дшь наши. дльжникомь
нашимь. бѣдить хь. да причестници боудем'. стыихь
англь. такь бо пость любить гь спсь всѣхь. ѥгоже
величаѥмь : —

НББ 645

Ѡставимь в'се дльгы ѿ дшь нши. дльжникомь
ншихь бѣдить хь. да причеиници боудемь аггломь.
так' бо по любить гь спсь в'сѣхь. ѥгоже велича : —

НББ 644

Оставимь в'се дльгы ѿ дшь наши дльж'никомь
нашимь. бѣдить хь да причест'ници боудемь
аггломь. так' бо по любить гь спсь всѣ
ѥгоже величаѥ : —

БАН 41

Ѡ тави в'си дльги дшь нши дльжнико нши глсть хс.
да причестни боуде стихь аггль. таков' бо по
люби гь, и вьсѣ спсь ѥгоже вели : —

Пон.I,9/2

II тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

Братїа врѣмѧ наста покаанїа. прстго поста.
и сщно прїимѣмь. дѣла добра сьврьшаѫще. на сѫы бо
и свары. не пстїте сѧ ре прркь. нѫ всѧ ѫзы рѣшїте
ꙗкож пише : —

Шаф.

Б ратне се врѣмѧ наста прѣ҃стаго* поста.
с҃щенⷭне же приимѣмъ дѣлъ̈ı добръ̈ı съвръшаѭщѥ.
на сѫд бо и сваръ не постити сѧ рⷭеⷭче пр҃рокъ. нѫ
всѣкѫ с(вѫ)з̇ рѣшите ꙗ̈коже пишеть:—

3. IV d 107

врⷭѣмѧ наⷮ браѥ. прѣ̈ѡсщ҃енаго прнемъ. дѣли
добрими свръшаѭщѥ. на сѫ̂ъ бо вари. не пости. (sic)
не поⷭнте сѧ реⷮ пр҃ркь. нѫ всѣ̇кѫ̇ ѫзи раздрѣшите.
ꙗ̈коже пишеть:—

НБКМ 573

Б раѥ се врѣме наста прѣѡсвщ҃ен’наго поста.
свщ҃ен’но ѥго приимѣмь. дѣлы добрыми сьврьшающѥн.
на соуд бо и сварꙑ. не постите се реⷮ пр҃рокь.
нь всакь сьоузь неправьдьнь рѣшите. ꙗкоже пишⷮе:—

3. III b 18

Б раⷮнѥ се врѣме наⷭта. прѣ҃свщенаго поⷭта.
и свщ҃енно ѥ̈го примѣмь дѣлы. добрыми сьврьшаю̈щѥ.
на соӱдь бо и сварꙑ̈. не постите се реⷮ прⷮрокь. нь
всакь свезь раздрѣшите. ꙗ̈коже пишⷮе:—

3. IV d 4

Б ратнѥ̈ се врѣме наста. прѣ̇ѡсвщ҃ен’наго поста̇.
свщ҃енныиⷭ ѥ̇го примѣмь. дѣлы добрыми сьврьшающѥⷭн.
на соудь бо и сварꙑ не постите се реⷮ пⷮр҃ркь. нь
всакь сьоузь неправ’дьнь рѣшите. ꙗ̈коже пишет’:—

НББ 645

Б раⷮꙗⷭ сеⷭ врѣме наста прѣⷭѡсвщ҃ен’наго поста.
свщ҃ен’но ѥгⷮ приимѣⷭмь. дѣли добрими сьврьшаюⷭщѥⷭн.
над’бо (sic) иⷭ свари не постите се реⷮ прⷮркь. нь
в’сакь сьоⷭузь неправ̂ень рѣшите. [ꙗ]коже пишеть:—

---

* В ръкописа прѣ҃ста е повторено и изтрито.

НББ 644

Б раꙗ се врѣме наста прѣѡсщен'наго поста.
сщен'но ѥго прѣимѣмь. дѣлы добрыми сьврьшающеи.
тад'боу и свары не постите се ре пррќь. нь
в'сакь сьоузь неправед'нь рѣшите ꙗкоже пишеть:—

БАН 41

Б раѥ се врѣме нас'та прѣѡсщен'наго пос'та,
сщен'но его принмѣ дѣли добри сьврьшающе.
на соуд бо и на г'нѣвь не постите ре пррќь, нь
всакь сьоузь неправень рѣшите, ꙗкоже пише:—

Пон.I,9/3

III тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

Р ѣкы слъзь ми дароуи спе млтиве. да измыѫ дшѫ моѫ
ѡкааниѫѫ. и срце же си окааное грѣхмі. да на
вкрсени твоемь и стѣмь. ꙗвлѧ сѧ чисть.
тебе величѣѭ:—

Шаф.

Р ѣкы слъз' ми дароуи млостиве спе. да дшѫ моѫ
ѡкаанниѫѫ измъіѫ. и сьрце си ѡкалѣное грѣхы.
да на вскрсени твоемъ стымъ ꙗвлѧ сѧ чисть
и тебе величаѫ:—

3. IV d 107

Р ѣкѫ слезнѫ дароуи мрде спе дшѫ моѫ ѡкаꙗньнѫ
измы. срце ми ѡкалѣное грѣхми. да вскрениемь
твоимъ. ꙗвлѣѫ сѧ чисть. тѧ ве:—

НБКМ 573

Р ѣкы сльзь ми дароуи мрде спсе. да дшю мою
ѡкан'ноую из'мыю. и срце си ѡкалꙗное грѣх'ми.
да на вьскрсение твоѥ прѣстоѥ ꙗвлю се чисть.
и тебе величаю:—

3. III b 18

Р ѣкы сльзь мн дароун млрє сп҃сє. да д҃шоу мою
ѡканноую нз'мыю. н срцє жє сн ѡкалєн'ноу грѣхьмн.
да вьскрсєнн твоѥмь ст҃ѣм' ꙗвлоу сє. чнсть
тєбє вєлнчаю: —

3. IV d 4

Р ѣкы сльзь дарȣн мн мл҃срдє сп҃сє. да д҃шоу мою
ѡкан'ноую нзмыю. н срдцє жє ѡкалꙗноѥ грѣх'мн.*
да на вьскрсєнніє твоѥ прѣстоѥ ꙗвлю сє чнсть.
н тєбє вєлнчаю: —

НББ 645

Р ѣкн сльзь дароун млрдє сп҃сє. да д҃шоу мою ѡкаан'ноую
нз'мыю. н срцє сн ѡкалѣн'ноѥ грѣх'мн. да на вьскрсєнніє
твоѥ прѣстоѥ ꙗвлю сє чнсть. н тєбє вєлнчаю: —

НББ 644

Р ѣкы сльзь дароун млрдє сп҃сє. да д҃шоу мою ѡкаан'ноую
нзмню н срцє сн ѡкалѣн'ноѥ грѣх'мн. да на вьскрсєнніє
твоѥ прѣстоѥ ꙗвл'ю сє чнсть. н тєбє вєлнчаємь: —

БАН 41

Р ѣкн сльзам мн дарȣн ч҃лколюбє сп҃сє. да д҃шȣ мою
ѡкаан'ноую нзмню. н срцє сн ѡкалꙗн'ног рѣхн. да на
вьскрніє т'воє прѣстоє ꙗв'лю сє чнс'ть тєбє вєлнчає: —

Пон.I,9/б

богородичен

Жер. (НБКМ фр. 9)

б҃

А зь прчтаа тєбѣ прıпаж. д҃во м҃тн. прıмн мєнıа моа.
н донєсн ѧ с҃ноу своємоу н б҃оу нашємоу. мжєшн бо
ты помловатн. ꙗко м҃тн б҃жна. н наша застѫпннца: —

---

* По технически причини тук и на много други места буква χ излиза над реда.

Шаф.

Азь прѣчистаа тебѣ сѧ молѫ. дво мати приими мленна моꙗ. и донеси ꙗ кь сноу си. и боу нашемоу. можеши бо ты помловати ꙗко мати бжна. наша же застѫпница: —

3. IV d 107

Азь прчтаѩ. тебе величаемь. и мѧ дво мти. примн мениѣ моѣ. и донеси сноу и боу ншемоу. можеши ти помовати ни. ꙗко мати бжнѩ. и застѫпление на: —

НБКМ 573

Азь прѣстаѩ тебѣ молю се дво мати. приими сиѩ молениѩ моꙗ. и донеси ꙗ кь сноу си и боу нашемоу. можеши бо помиловати ны. ꙗко мти бжнѩ. и нашѩ же з стоуп'ница: —

3. III b 18

Азь прѣчитаѩ тебѣ млоу се дво мати. примн си млениѩ миꙗ. и донеси ѥ сноу своѥмоу и боу же нашемоу. можеши бо ты помловати. ꙗко мати бжнѩ и наша же застоупьница: —

3. IV d 4

Б

Азь прѣчтаѩ тебѣ се млю дво мти. примн сиѩ млениꙗ моꙗ. и донеси ѥ кь сноу си и боу нашем8. можеши бо помловати ны. ꙗко мти бжнѩ. и наша же застоупьница: —

НББ 645

Б

Азь прчтаıа. тебѣ млю се дво мти. приими сиѩ молениꙗ моıа и донеси ѥ сноу си и боу нашемоу. може бо помловати ны ꙗко мти бжнıа. и на (sic) застоупница: —

НББ 644

б҃

изь (sic) прч҇таꙗ̇ тебѣ мл҃ю се мт҃и д҃во прими сиꙗ́
мл҃ениꙗ̀ моꙗ́. и донеси ѥ́ сн҃оу своѥ́моу и́ б҃оу
нашемо́у. можеть бо помл҃овати ны́. ꙗ̀ко мт҃и бж҃иꙗ́
наша застоуп'ница́: —

БАН 41

б҃

Азь прѣч҇таа тебѣ мл҃ю се д҃во мт҃и. при̏ми сїа мл҃ѥнїа
моꙗ и́ донеси сн҃оу своемо́у, и́ б҃оу на̀шемоу. можеши
бо помл҃вати нӹ, ꙗко мт҃ы бж҃їа́ наша застоуп'ница: —

ВТОРНИК, I СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — V ГЛАС

II песен

ирмос

Шаф.

єрⷭ҇мо. инь. глⷭ҇. исⷭ҇къ. а҃.
вите видите ꙗко азь єсмъ бь҃ волеѫ си облъкъ сѧ
в плⷮ҇ъ. да сп҃сѫ адама. падьшааго лестиѫ прѣстѫпленїемъ
ꙁмииномъ: —

3. IV d 107

ѥрⷭ҇мѹ. и҃. гⷭ҇. є҃.
вї вите ꙗко азь єсмь бь҃ вашь. испрьва сь ѿц҃емъ
рожен сѧ безь мт҃ре. спⷭ҇ъ чл҃чьскы: —

НБКМ 573

їнь. ірⷭ҇м. глⷭ҇а. є҃.
видите вите ꙗко азь ѥсм’ бь҃ вашь. испрьва изь ѡц҃а
рожь се без’ мтере. и сп҃сь чл҃вка: —

3. III b 18

ірⷭ҇мо ины. глⷭ҇. є҃.
видите видите ꙗко азь ѥсмь бь҃ ваш’. испрьва сын
сь ѿц҃емь. и рожен се без’ мат҃ере. и сп҃сь чл҃овка: —

3. IV d 4

инь. ірⷭ҇мо. глⷭ҇. є҃.
видите видите. ꙗко азь ѥсьмь бь҃ вашь. испрьва сын
сь ѡц҃емь. и рожь се безь мт҃ре. и сп҃сь чл҃вка: —

НББ 645

инь. ірⷭ҇мо. глⷭ҇. є҃.
вите вите ꙗко азь ѥсмь бь҃ вашь. испрьва изь
ѡц҃а рожь се без’ мт҃ре. и сп҃сь чл҃вкын: —

НББ 644

инь. ірмо. гл. є.
вите вите ꙗко азь ѥсмь бь вашь. испрьва изь
ѡца рожь се без мтре и спсы члвкы: —

БАН 41

інь. ірмѡ. гл. є.
вите вите ꙗко азь ес'мь бь вь пльть ѡбльк' се
волею да спсоу адама льс'тию пашаго.
прѣстоуп'леніе з'лимь: —

Вт.I,2/1

I тропар

Шаф.

Кꙑи начѫтокь створиши дше моа. како же начнеши
плакати сѧ грѣшнаа. все свое житие вь грѣсѣхъ
живѫщіи. нѫ еже ѡстѫпи ти ѡ грѣхь: —

З. IV d 107

Коѫ начѫтькы створиши дше моѣ. како же начьнеши
плакати сѧ. сгрѣшеннѣ. все житие свое вь грѣхь
иживьше. нѫ ѹже ѡстѫпи ѡ грѣхь: —

НБКМ 573

Кꙑи начетькь створиши дше моіа. како же начнеши
плакати се грѣш'наꙗ. в'се житиѥ своѥ иждивши вь
грѣсѣхь. нь ѥже ѡстоупити ѡ грѣха: —

З. III b 18

Кꙑ начетькь. створиши ты дше мꙗ никакоже. начьнеши
плакати се сьгрѣшеніа. все житиѥ своѥ вь грѣсѣхь
иждивьши. нь ѥже ѡстоупи ѡ грѣха: —

З. IV d 4

Кꙑи начетькь створиши дше міа. како нач'неши плакати се
грѣшьнаꙗ. в'се житиѥ своѥ иживьши вь грѣсѣхь. нь
ѥже ѡстоупи ѡ грѣха: —

НББ 645

ты (sic) начетк' с'твориши д҃ше моꙗⷭ. како же начнеши плакати се грѣшнаꙗⷭ. в'се житиѥ иⷭⷣживши вь грѣсѣхь. нь ѥже ѿстоупи ти ѿ грѣⷯ:—

НББ 644

ты (sic) начетькь створиши д҃ше моꙗ· како же нач'неши плакати се грѣш'наꙗ. в'се житиѥ иⷣживши вь грѣсѣхь. нь ѥже ѿстоупи ти ѿ грѣхь:—

Вт.I,2/2

II тропар

Шаф.

Ѿ тьстѫпи ты д҃ше ѿ земнаго дѣла. кь г҃оу впиѫще и гл҃ѧще. г҃и помлоуи мѧ єдине сп҃се и м҃лостиве. мⷪжеши бо єлико хощеши:—

3. IV d 107

Ѿ стѫпи ти д҃ше ѿ земниⷯ дѣль. и к б҃оу вопиѫще и гл҃ѧще. г҃и помоⷯуи. єдине спⷭе млⷭтиве. можеши ѥлико хощеши:—

НБКМ 573

Ѿ стоупи тыи д҃ше ѿ земльнааⷭго дѣла. кь б҃оу вьпиющии и г҃лющии. г҃и помлоуи ме ѥдине сп҃се в'семлⷭтиве. можеши бо вса ѥлико хощеши:—

3. III b 18

Оⷮ стоупи ты д҃ше моꙗ. ѿ земльнаго дѣла кь б҃оу. вьпиющии г҃лю г҃и. помлоуи ме ѥдине сп҃се многом҃лостиве. можеши бо все ѥлико хⷪщеши:—

3. IV d 4

О тьстоупи тыи д҃ше ѿ земльнаго дѣла. кь б҃оу вьпиющи и г҃лющи. г҃и помлоуи ме. ѥдине сп҃се в'семлⷭтиве. можеши вса ѥлико хощеши:—

НББ 645

Ѿ стоупи ты д҃ше ѿ земальнаго дѣла. кь б҃оу
вьпиющи и глщи. г҃и помлоуи ме. ієдине с҃псе
в'семлтиве. можеши бо в'са ієлико хощеши:—

НББ 644

Ѿ стоупи ты д҃ше ѿ земл'наго дѣла. кь б҃оу
вьпиющи и глющи. г҃и помлоуи ме. ієдине с҃псе
в'семлтиве. можеши бо вса ієлико хощіеши:—

Вт.I,2/3 III тропар

Шаф.

Наста врѣмѧ с҃топрїѧтно. прїимѣмь є сь страхомь.
тєкѫще тьцѣмъ да насъ нощь не постигнеть.
и грѣхъ пѫтнъı. не спасѫщоу ни избавлѣѭщоу вь
днь сѫднъı:—

Вт.I,2/4 IV тропар

Шаф.

Сѣтоуи ты д҃ше и плачи сѧ горко х҃ві·
молѧщи сѧ безгрѣшно. коньчати постна течениа.
и вскрсениа с҃таго (до)ити х҃а (б)а славѧще:—

3. IV d 107

Сѣтоуи ти д҃ше и плачи се корко (sic). к хоу
мѧще безгрѣшно. кон'чати поное течение.
вскрениѣ с҃таго доити. ха б҃а славеще:—

НБКМ 573

Сѣтоуи тыи ѡкан'наꙗ д҃ше. и плачи се гор'ко кь хоу
м҃лещи се. без'грѣш'не спобї скончати поноѥ течениѥ.
и вьскрсениꙗ с҃тго доити. ха б҃а славещ:—

3. III b 18

Сѣтоуи ты д҃ше и плачи се гор'ко. кь хоу млещи се
без'грѣшьно коньчати. потьноѥ течение и
вьскрсениꙗ с҃таго доити. ха б҃а славеще:—

ВТОРНИК, I СЕДМИЦА

3. IV d 4

С ѣтоуи тыи ѡкан'наꙗ дш҃е. и плачи се гор'ко. кь Хоуⷭ
молещи се. безьгрѣшне сподоби. сконьчати потьноⷭѥ
теченнѥ. и вьскрсенніꙗ стг҃о доити. Хаⷭ ба҃ славеще: —

НББ 645

С ѣтоуи ты ѡкаан'наꙗ дш҃е моꙗ. и плачи се гор'ко кь
Хоуⷭ м҃лещи се. без'грѣш'номоу спѡби кон'чати поноⷭѥ
теченнѥ. и вьскрсенніꙗ стг҃о доити Хаⷭ ба҃ славеще: —

НББ 644

С ѣтоуи ты ѡкаан'наꙗ дш҃е моꙗ. и плачи се гор'ко кь
Хоуⷭ м҃лющи се безгрѣш'номоу. спѡби кон'чати поноѥ
теченнѥ. и вьскрсенніꙗ стаго доити Хаⷭ ба҃ славеще: —

БАН 41

С ѣтоуни ті ѡкаан'наа дш҃е моꙗ. и п'лачи се гор'ко кь
Хоуⷭ молеищи се. безⷮрѣшне спⷮоби с'конати поноⷭе тенїе.
и вьскрⷭнїа стг҃о доити Хаⷭ славеще: —

Вт.I,2/б

богородичен

Шаф.

Т ѧ величимъ и тѧ славимъ. ста҃а марие. тъі бо еси
лѣстница к небесемъ. водѧщи ѿ земѧ чл҃ча рода.
и тобож обжени быхомъ: —

3. IV d 107

Т ебе величаемъ. и тебе ба҃вимъ. стаꙗ марие.
ти бо еси лѣствица. небениимь. вьзводѧ ѿ земѧ
весь ро҃ чл҃чь. и тобож ѡбновени бихомъ: —

ВТОРНИК, I СЕДМИЦА

НБКМ 573

Б҃

Тебе величаѥмь тебе славимь ст҃аꙗ мр҃иѥ.
ты бо ѥси льствица н҃бсемь. въз'водещиꙗ ѡ землѥ
вьсь родь чл҃вчь. и тобою ѡбожени быхомь:—

3. III b 18

Бо҃

Тебе величаѥмь и тебе славим'. ст҃аꙗ марие.
ты бо ѥси льтьвица н҃ебесемь. възводещи ѡ земле
чл҃вчь всь родь. и тобою ѡблажени быхомь:—

3. IV d 4

Б҃

Тебе величаѥмь. и тебе славимь ст҃аꙗ марие.
тыи бо ѥси лѣстьвица н҃бесемь. възводещи ѡ земле
всь родь чл҃вчь. и тобою ѡбежени быхомь:—

НББ 645

Б҃

Тебе величаѥмь. тебе слави. ст҃аꙗ мр҃иѥ.
ты бо ѥси лѣст'ви н҃бсемь. въз'водещиꙗ ѡ земле
вьсь родь чл҃вчь. и тобою ѡбежени быхомь:—

НББ 644

ф҃

Тебе величаѥмь тебе славимь ст҃аꙗ марие.
ты бо ѥси лѣст'вица н҃бсесемь (sic). възводещиꙗ ѡ
земл'ѥ в'сь родь чл҃вчь. и тобою ѡбежени быхомь:—

БАН 41

Б҃

Тебе величае и тебе слави мр҃іе стаа. ты еси
лѣствица нб҃наа. въз'водещи рѡ чл҃чьс'кии. и
тобою ѡбежен'ни бихо:—

ВТОРНИК, I СЕДМИЦА

VIII песен

ирмос

Шаф.

ермо. инъ. гл. и. а.
творца всеж твари. егоже аггли божть сѧ.
поите и прѣвзно: —

3. IV d 107

ѥрму. и.
творца всеи твари. егоже англи божт сѧ
поите лоѥ: —

НБКМ 573

инь. ірмо. гла. е.
твор'ца в'сеѥ твари. ѥгоже англи боѥт' се.
поите люѥ. и прѣвьзно: —

3. III b 18

ірмо. иии. гл. е.
торьца всѣи твари. ѥгоже англи боѥть се.
поите лоудиѥ и прѣвьз'носите ѥго вь вѣкы все: —

3. IV d 4

инь. ірм. гл. е.
твор'ца в'сеѥ твари. ѥгоже ангы боѥт се
поите людиѥ и прѣвьзносите ѥго: —

НББ 645

ірмо инь.
т'ворца в'сеи твари. ѥгоже агглі боют' се.
поите люѥ и прѣв': —

НББ 644

ірмо. іиь.
твор'ца в'сеи твари ѥгоже аггли боют' се.
поите люѥ и прѣвьзносите: —

БАН 41

ін҃ь. ірм҃. гла҃. е҃.
твор'ца в'сеи твари єгоже агг҃лы боѥт' се.
поите л̂юіе:—

Вт.I,8/1

I тропар

Шаф.

А зь г҃и к тебѣ в'пиѫ помлоуи мѧ сп҃се
ꙗко хананѡи да тѧ славлѧ вь вѣкӹ всѧ:—

НБКМ 573

А зь к тебѣ моле се вьпиꙗ г҃и. помлоуи ме сп҃се
ꙗко хананоиина. да те славлю вь вѣкы в'се:—

З. III b 18

А зь к' тебѣ г҃и. вьпию помлоуи ме сп҃се.
ꙗко хананѡныиии. да те славлоу вь вѣкы все:—

З. IV d 4

А зь к' тебѣ м҃лю се вьпию г҃и. помлоуи ме сп҃се.
ꙗко хананѡиина. да те славлю вь вѣки:—

НББ 645

А зь к' тебѣ м҃ле се вьпию г҃и. помлоуи ме спсе
ꙗко хананѡиииьи. да те слав'лю в' в҃к:—

НББ 644

А зь к' тебѣ м҃лю се и вьпию г҃и. помлоуи ме сп҃се
ꙗко хананѡиины. да те слав'лю вь в҃кы в'се:—

БАН 41

А зь к тебѣ м҃лю се г҃и и вьпию ꙗко хананею
да те с҃лавлю вь все вѣ:—

Вт.I,8/2

II тропар

Шаф.

И зїнѣ исхода прѣвѣе д҃ше ми. слъзами възпи.
сгрѣшихь тебѣ х҃е б҃е єдино:—

НБКМ 573

Н н҃ꙗ прѣжде ис̓хода твоѥго̀ д҃ше моꙗ̏ грѣш'наꙗ̏.
прилеж'но сь сльзами възоупии. сьгрѣшихь к' тебѣ г҃и
б҃оу ѥ̓диномоу̓:—

З. III b 18

Н н҃ꙗ исхода прьвѣѥ д҃ше ми сь сльзами възоупии.
сьгрѣшихь тебѣ х҃е. б҃оу ѥдиномоу:—

З. IV d 4

Н н҃ꙗ прѣже исхода твоѥго д҃ше моꙗ грѣшьнаꙗ.
прилеж'но сь сльзами възоупии. сьгрѣшихь к тебѣ г҃и.
б҃оу ѥдиномоу:—

НББ 645

Н н҃ꙗ прѣже исхода твоѥго д҃ше моꙗ грѣш'наꙗ.
прилежно сь сльзами възоупи. сьгрѣшихь к' тебѣ
сп҃се б҃оу ѥ̓диномоу:—

НББ 644

Н н҃ꙗ прѣже исхода твоѥго̓ д҃ше моꙗ грѣш'наꙗ̓.
прилеж'но сь сльзами възоупи̓. сьгрѣшихь к' тебѣ
сп҃се б҃оу ѥдиномоу̓ —:

БАН 41

Н н҃ꙗ прѣже исхода твое д҃ше моꙗ грѣш'наа.
п'рилеж'но сь сльзамы въз'пи, сьгрѣши тебѣ г҃и
б҃оу є̓диномоу:—

Вт.I,8/3

III тропар

Шаф.

Т ечение наста тьцѣ нещѫдно х҃олюб'ци.
да не ѡ̓станемъ двери внѣ ждоу тлъкѫще:—

З. IV d 107

Т ечение н҃нѣ наста. тьцѣмь тьщıно. Х҃олюбьци
не ѡстанѣмь. ѿ двери внѣ ждоу тлькѫщеи:—

НБКМ 573

Т ечениѥ сто҃ѥ ин҃ꙗ наста. тьцѣмь нещед'но
сь бьдростию Хⷭ҇ртолюбьци. да не ѡ҆станемь
вьнѣ юдоу двⷭ҇рии тлькоуще: —

3. III b 18

Т ечениѥ ин҃ꙗ наста. тьцѣмь нещедьно Хⷭ҇итолоубьци.
не ѡ҆станѣмь двреи вьне юдоу тькоуще: —

3. IV d 4

Т ечениѥ сто҃ѥ ин҃ꙗ наста. тьцѣмь нещед'но
сь бьдростию. Хⷭ҇олюб'ци. да не ѡ҆станемь
вьнѣ юдоу двⷭ҇рии тлькоуще: —

НББ 645

Т ечениѥ сто҃ѥ ин҃ꙗ наста. т'цѣмь нещед'но
сь бьдрою Хⷭ҇олюб'ци. да не ѡ҆станемь
в'нѣ оудоу д'вⷭ҇ри тльк8ще: —

НББ 644

Т ечениѥ сто҃ѥ ин҃ꙗ наста. тьцѣм' нещено
сь бьдростию Хⷭ҇олюб'ци. да не ѡ҆станемь
в'нѣ юдоу дв'ри тлькоуще: —

БАН 41

Т еченїе ин҃ꙗ сто҃ наста. тьцѣмь спѣш'но сь
бистрою Хⷭ҇олюб'ци. да не ѡ҆тане вьнѣ юд8
двⷭ҇рꙑї тлькоуще: —

Вт.1,8/б богородичен

Шаф.

Б҃

И сточникъ тыї ꙗви сѧ прѣс҃таа б҃це.
источьшиа жївѫ водѫ безь грѣшениꙗ: —

3. IV d 107

Ӥ сточникь истиньни ꙗви сѧ. прѣс҃таꙗ б҃це.
точѫщиꙗ животниѫ води. бес прѣгрѣшениꙗ: —

НБКМ 573

И сточникь инь. тыи ꙗви се прѣстаꙗ б҃це.
источещии водоу живот'ноую несьгрѣшьшимь: —

3. III b 18

Б

И сточьникь истиньны ты ꙗви се, прѣтаꙗ б҃це.
точещии живоу вдоу безь грѣшениꙗ: —

3. IV d 4

И сточникь инь тыи ꙗви се прѣстаꙗ б҃це.
источещии водоу животноую несьгрѣшьшимь: —

НББ 645

Б

И сточникь инь ты ꙗви се прстаꙗ д҃вце.
источещии водоу живот'ноую. несьгрѣшьшиимь: —

НББ 644

Ф

И сточ'никь инь ты ꙗви се прстаꙗ д҃вце.
источещии водоу живот'ноую несьгрѣш'шимь: —

БАН 41

Б

И сточникь ты ꙗви се прѣстаа б҃це д҃во
истающіи ꙗко всѣ вѣрни воды животніє.
кающим' се сп҃ніє: —

IX песен

ирмос

Шаф.

єрмо. инъ и. а҃
исаиа ликȣи: —

3. IV d 107

ıєрмꙋ. и. г. є҃.
исаиꙗ ликоуи д҃ваꙗ бо имѣ вь чрѣвѣ.
и порои с҃на: —

ВТОРНИК, I СЕДМИЦА

НБКМ 573

инь. ірм҃. гл҃а. е҃.
исаиꙗ ликоуи дв҃аꙗ бо имѣ вь чрѣвѣ. и породи
с҃на ѥм'манꙋилꙗ. б҃а же и ч҃лвка. вьстокь име ѥмоу.
ѥгоже величающе рождшоую оублажаѥмь: —

3. III b 18

ірм҃о. ини. гл҃. е҃.
исаиꙗ ликоуи дв҃аꙗ бо имѣ вь чрѣвѣ. и породи
с҃на ѥньманоила. б҃а же и ч҃ловка име ѥмоу ѥсть
вьстокь. ѥже величамь рожьшоую те: —

3. IV d 4

инь. ірм҃о.
исаиꙗ ликоуи. дв҃аꙗ бо имѣ вь чрѣвѣ. и породи
с҃на ѥи'маноуилꙗ. б҃а же и ч҃лвка вьстокь име ѥмоу.
ѥгоже величаю сьрожьшею те оублажаѥмь: —

НББ 645

ірм҃о. инь.
исаиꙗ ликоуи дв҃аꙗ бо имѣ вь чрѣвѣ. и породи
с҃на ѥм'маноуліа (sic) б҃а же вькоупѣ и ч҃лвка.
вьсток' име ѥмоу. ѥгоже величающе. сьрожьшеѥ
те оублажаѥмь: —

НББ 644

инь. ірм҃о.
исаиꙗ ликоуи дв҃аꙗ бо имѣ вь чрѣвѣ. и породи
с҃на ѥм'маноуилꙗ. б҃а же вькоупѣ и ч҃лов'ка.
вьстокь име ѥмоу. ѥгоже величающе сьрожьшеѥ
те оублаж҃а: —

БАН 41

їнь. їрм҃. гл҃. е҃.
їсаїа ликоуи дв҃аа бо имѣ вь чрѣвѣ. и пороⷣи

с҃на ем'маноила б҃а же, и ч҃лка. вьс'токь име емоу.
егоже величающе рожьшоую те оублажае:—

Вт.I,9/1

I тропар

Шаф.

Нъїнѣ пѫть кратокь и пространъ ꙗви сѧ дроузи.
четыри бо десѧти дн҃е(и) есть. и по немоу тьцѣмъ
сь слъзами. покаанно свѣщѫ въжегше. млостнѫ
Х҃а славщ:—

3. IV d 107

Нн҃ѣ пѫть кротокь (sic) и пространень. ꙗви сѧ дроузи
м҃. дн҃еи бо есть. и к немоу тьцѣмъ со слъзами.
покаꙗньно свѣщѫ вьжегьше. млтниеѫ Х҃а сла:—

НБКМ 573

Нн҃ꙗ поуть кратькь и пространь ꙗви се дроузи.
четыри бо десети дн҃еи ѥст'ь. и по нѥмоу тьцѣм'
сь сльзами покаꙗн'но. свѣще свѣтлы вьжегьше
млтынѥю. Х҃а б҃а славеще непрѣстан'но:—

3. III b 18

Нн҃ꙗ поуть кратькь и пространь ꙗви се. дроузи
четыри бо десети дн҃еи ѥсть. и по немоу тьцѣмь.
сь сльзами покаꙗньно. свѣщоу вьжегьше.
м҃лостыни Х҃а славеще:—

3. IV d 4

Нн҃ꙗ поуть кратькь. и пространь ꙗви се дроузи.
м҃ дн҃еи бо ѥ. и по немоу тьцѣмь. сь сльзами покаꙗньно.
свѣще свѣтлы вьжегьше млстынѥю. Х҃а б҃а славеще
непрѣстан'но:—

НББ 645

Нн҃ꙗ поуть кратькь. и прост'рань ꙗви се дроугии.
м҃ ти бо дн҃ии ѥ. и по немоу т'цѣмь с'ь сльзами

покаꙗн'но. с'вѣще с'вѣтлыѥ вьжег'ше матнѥю.
Х҃а Б҃а славеще вь вѣкы в'се: —

НББ 644

И ииꙗ (sic) поѹть кратькь и пространь ꙗви се дроѹгы
.м. ти бо днеи ѥ. и по нѥмоѹ тьц'вмь сь сльзами
покаан'но. свѣще свѣтлыѥ вьжегьше матнѥю.
Х҃а Б҃а славеще вь вѣкы в'се: —

БАН 41

И ниꙗ поѹть краткьи. и пространь ꙗви се дроѹзи.
м ти бо дни ѥ по нѥмоѹже тьцѣ. сь сльзами
покаан'но. с'вѣще с'вѣтлиѥ вьжег'ше матниѥ.
Х҃а Б҃а славеще непрѣстан'но: —

Вт.I,9/2

II тропар

Шаф.

Ѿ ставльше плътьскыїѫ скврьныї братие. взыїдѣмь на
горѫ ꙗкоже миси. скрижали приемѧще. дѣлыї добрыїими
снидѣмъ пло принесѫще. дѣанна Б҃а славѧще: —

НБКМ 573

О ставльше всоѹ пльтьскоѹю скврьноѹ браѥ.
вьзидѣмь на гороѹ ꙗкоже моиси. скрижали
приѥмлюще. дѣлы добрыми снидѣмь. пло приносеще
дѣꙗниꙗ. Б҃а нашего славеще: —

3. III b 18

О ставльше всоѹ пльтьноѹю скврьноѹ братиѥ.
и вьзидѣмь на гороѹ ꙗкоже моиси. скрижали
приѥмлоѹще. дѣлы добры сьнидѣмь. плодь приносеще
дѣланиꙗ Б҃а славеще: —

3. IV d 4

О ставльше всоѹ пльтьскоѹю скврьноѹ братиѥ.
вьзидѣмь на гороѹ ꙗкоже моиси. скрижали

приѥмлюще. дѣлы добры снидѣмь. плодь приносеще
дѣланӥꙗ. ба҃ нашего славеще: —

НББ 645

О҆ ставл'ьше в'соу пльтьскоую҆ скврьноу браⷮ҇ѥ҇.
възидѣмь на гороу ꙗ҇коже м҆оиси. с'крижали
при҇ѥмлюще. дѣли добры сьнидѣмь плоⷣ приносеще
дѣлани҆ꙗ. ба҃ нш҃его слаⷮ҇ще: —

НББ 644

О҆ ставив'ше всоу пльтьскоую҇ ск'вр'ноу бра҇ти҇ѥ.
възыдѣмь на гороу ꙗкоже мо҆иси. скрижали
приѥмлю҇ще. дѣлы добры сьнидѣмь҇. плоⷣ приносеще
дѣлани҇ꙗ. ба҃ нашего славе҇ще: —

БАН 41

Ѡ҆҃ тавлше всоу паⷮ҇льскꙋю скврьноу браⷮ҇ї̈е. възидѣмь
на гороу ꙗкоже мѡѵси. и скрижалї прїемлюще
дѣли доб'рими. сьнидѣмь плоⷣ приносеще дѣланїа,
ба҃ нш҃его славеще: —

Вт.I,9/3

III тропар

Шаф.

Врѣмѧ прѫтивно и҆ дн҃ъ спс҃ъї. не мозѣмъ прѣткнѫти сѧ.
нѫ тьщѣмъ бъїстро. никакоже поⷮ҇рениа дӓжⷭще днⷭ҇е.
ꙗ̏коже ре҆че паѵе҆лъ славнъї: —

НБКМ 573

Врѣме прие҇т'но и҇ дн҃ь же спс҃ны. не мозѣмь брати̏ѥ
прѣтькно҆ути се. нь тьщѣмь прѣбыстро҆. никакоже
поⷮ҇рениꙗ д҆ѣю̏ще днⷭ҇ь. ꙗкоже рⷮ҇е павьль слав'ныи: —

3. III b 18

Врѣме прӥѥтно и дн҃ь же спс҃ныи. не мозѣмь браⷮ҇ѥ
прѣтькьноути се. нь тьщѣмь прѣб̈ыстро. никакоже
поре҆чениꙗ д̈ѣюще днⷭ҇ь. ꙗ̈коже рⷮ҇е павль слав҆ныи: —

3. IV d 4

В рѣме приѥтно. и д҃нь же сп҃сныи. не мозѣмь братиѥ
прѣтькноути се. нь тыцѣмь прѣбыстро. никакогоже
пореннꙗ дѣюще д҃ньсь. ꙗкоже рече павель славьныи:—

НББ 645

В' рѣме приѥт'но и д҃нь сп҃сениꙗ. не мозѣмь браⷮѥ
прѣтьк'ноути се. нь тецѣмь прѣбнст'ро. никакоже
пореннꙗ твореще д҃нь. ꙗкоже рⷱе пауль славны:—

НББ 644

В рѣме приѥт'но и д҃нь спсениꙗ. не мозѣмь братиѥ
прѣт'кноути се. нь тьцѣмь прѣбыстро. никакоже
пореченниꙗ твореще днь. ꙗкоже рече пауль слав'ны:—

БАН 41

В рѣме прїетно, и д҃нь же спии не мозѣмь браⷮѥ
прѣтьк'ноути се. нь скоро потьцѣмь. никакоже
поренїа дѣюще днь, ꙗкоже рⷱе пав'ль славнии:—

Вт.I,9/б

богородичен

Шаф.

А враамлѣ вноука прѣстаа. и д҃авдова д'щи ꙗви сѧ.
дѣво мати чистаа. авраамлоу влъїцѣ. и даꙋида
тьї прославлъши. дѣда и ѿца. ї по радȣ всѧ
праведникьї:—

3. IV d 107

ф҃

А врамѣ вьноука. пр҃чтаꙗ д҃во м҃ти. аврамоу
влчца. и д҃вдоу ти прославльшиꙗ д҃вда. и ѿца:—

НБКМ 573

Б҃

А враамлꙗ вьноука прѣстаꙗ. и д҃вва д҃ьщи д҃во.
м҃ти же тыи ꙗви се чтаꙗ. авраамлю влцѣ и д҃вдвоу.
тыи прославл'ьшии д҃вда ѿца. и по редоу в'се
правед'ники:—

3. III b 18

Б

А дамла оуноука. прѣчиⷭ҇таꙗ и дв҃дова дьщи ꙗви се дв҃о.
мт҃и чиⷭ҇таꙗ. аврамлоу влⷣцѣ и дв҃двоу ты прославиши
дв҃да ѿц҃а и по редоу. и все праведьнынѥ:—

3. IV d 4

Б

А враамлꙗ вьноука прѣстаꙗ. и дв҃а дьщи дв҃о.
мт҃и же тыи ꙗви се чⷭ҇таꙗ. авраамлю владцѣ и дв҃доу.
тыи прославльши дв҃да ѿц҃а. и по редоу праведьныкы:—

НББ 645

Б

А враамлꙗ в’ноука прст҃аꙗ и дв҃а д’щи дв҃о. мт҃и же
ты ꙗви се чⷭ҇таꙗ. авраамлю влⷣцѣ и дв҃двоу. тыи
прославиши дв҃да ѿц҃а. и по родоу в’се
правед’никыи:—

НББ 644

ѳ

А ѵраамлꙗ вноука прѣстаꙗ. и дв҃дова дьщи дв҃о.
мт҃и же ты ꙗви се чт҃аꙗ. аѵраам’лю влⷣцѣ и дв҃довоу.
тыи прославиши дв҃да ѿц҃а. и по родоу все
правеникы:—

БАН 41

Б

А враамлꙗ в’ноука прѣстаа, и дв҃два дьщи дв҃о.
мт҃и же ꙗви се чⷭ҇таа. авраамлю влⷣцѣ и дв҃оу,
ты п’рослвивши дв҃да ѿц҃а. и по родȣ в’се
п’равед’ники:—

СРЯДА, I СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — IV ГЛАС

III песен

ирмос

Шаф.

ермⷭоу. инъ. гⷭл. д҃.
ѡ г҃и б҃зѣ моемь срⷯце мое оутвръди сѧ.
имже немощ̾: —

3. IV d 107

ѥрмⷭу. иⷩ. гⷭ. д҃.
ѡ г҃ѣ б҃ѕѣ моемь. срⷭце мое оутвръди сѧ.
имже немⷮщиі: —

НБКМ 573

инь ірмⷭо. глⷭа. д҃.
о г҃дѣ б҃зѣ мо́ѥмь с̑рце імоѥ оутврьди се.
им’же немощнии прѣпоѩсаше се силою: —

3. III b 18

ірмⷭо. инꙑ. глⷭ. д҃.
о г҃и б҃зѣ моѥмь с̑рце моѥ. оутврьди се.
им’же немощьнии прѣпоѩше се съвꙑше сило: —

3. IV d 4

инь. ірмⷭо. глⷭа. д҃.
о г҃дѣ б҃зѣ моѥмь. с̑рце моѥ оутврьди се.
имьже немощьнꙑи прѣпоѩше се силою: —

НББ 645

инь ірмⷭо гⷭл. д҃.
о г҃и б҃зѣ моѥмь с̑рце моѥ оутврь се
и немощ’ии прѣпоѩсаше силою: —

НББ 644

інь. їрмо. гл. д҃.
о г҃и б҃зѣ моѥмь ср҃це моѥ оут'вр'ди се.
и немощ'ни прѣпоꙗсаше: —

БАН 41

інь. їрм. гл. д҃.
о г҃и б҃зѣ мое ср҃це мое оутврьди се,
иже немощи прѣпоꙗсаше сило: —

Ср.I,3/1

I тропар

Шаф.

Сиꙗеть кр҃ть. и мирь весь ѡзарѣеть сѧ.
иже немощи прѣпоꙗсаха сѧ силоѫ: —

3. IV d 107

Сиꙗеть кр҃ть. и весь мирь ѡзарѣемꙑ.
иже немощини прѣпоꙗсашѫ сѧ силоѫ: —

НБКМ 573

Сиꙗѥть прѣстыи кр҃ть г҃нь. и мирь вьсь
ѡзарꙗѥт' се. им'же немощ'нии прѣпоꙗсаше се силою: —

3. III b 18

Сиꙗѥть кр҃ть и мирь вьсь ѡзараѥть се.
им'же немощьни прѣпоꙗсаше се сьвыше силою: —

3. IV d 4

Сиꙗѥть прѣстыи кр҃ть г҃нь. и мирь в'сь ѡзарꙗѥть се.
имьже немощьныи прѣпоꙗсаше се силою:—

НББ 645

Сиꙗѥть пр҃сты кр҃ть г҃нь. и мир' в'сь ѡзарѣѥт' се.
им'же немощ'нии прѣпоꙗсаше се силою: —

НББ 644

[С] иꙗѥть прѣстыи кр҃ть гн҃ь. и мирь в'сь ѡзарꙗѥт' се.
им'же немощ'ни прѣпоꙗсаше се силь :—

БАН 41

С їанїє прѣсти кр҃ть гн҃ь. и вьсь мирь озараєт' се.
им'же немощии прѣпоꙗсаше силою :—

Ср.I,3/2 II тропар

Шаф.

Л юдиє и колѣна крстови стомоу поклоним сѧ.
прозѧбшомоу врѣмене постнааго оудрьжание :—

З. IV d 107

Л оиє колѣнѣ кр҃тоу стомоу поклонимь сѧ.
проꙁѧбьше врѣмѧ. постнаго ѹтврьжениꙗ :—

НБКМ 573

Л юѥ и колѣна кр҃тоу стомоу поклоним' се.
прозебшоумоу врѣме постьнааго вьздрьжаниꙗ :—

З. III b 18

Л юниѥ и колѣна кр҃тоу стомоу. поклонимь се.
прозебьшоу врѣмене. постьнаго оудрьжаниꙗ :—

З. IV d 4

Л юдиѥ и колѣна. кр҃тоу стомоу поклоним' се
прозеб'шоумоу врѣме потнаго вьзрьжаниꙗ :—

НББ 645

Л юѥ и колѣна кр҃тоу стомоу поклоним' се.
прозеб'шаго ꙗвѣ понааго вьзрьжаниꙗ :—

НББ 644

Л юѥ и колѣна кр҃тоу стомоу поклоним' се.
прозеб'шаго ꙗвѣ понаго вьзрьжаниꙗ :—

БАН 41

А юіє и колѣна крⷭ҇тоу чⷭ҇тном покланꙗє сє.
п'розєб'шаго врѣмє поⷭ҇наго вьзⷣрьжанїа :—

Ср.I,3/3

III тропар

Шаф.

А щє и на мѣстѣ кръсть въдржжєнь єсть.
нѫ слєть вєсдє лючѫ своѫ. въсєго мира
просвѣтоваѫ :—

3. IV d 107

А щє на мѣⷭ҇ крⷭ҇нѣмь вьдржжєнь ѥⷭ҇. нѫ слєть
всѫдѣ лоучѫ своѫ. и вєсь миръ просвѣщаѥтъ :—

НБКМ 573

А щє и на мѣстѣ краннѥвѣ вьдроужєнь ѥⷭ҇ крⷭ҇ть хⷭ҇вь.
нь слѥть всоудѣ прѣсвѣтлыниѥ лоучє своѥ.
вьсь мирь просвѣщаѥ :—

3. III b 18

А щє на мѣⷭ҇тѣ крьстьнѣмь вьдроужєнь ѥсть. нь шлєть
вьсоудоу лоучє своѥ. всь мирь просвѣщаѥ :—

3. IV d 4

Ӓ щє и на мѣⷭ҇ краннѥвѣ. вьдроужєнь ѥⷭ҇ть крⷭ҇ть хⷭ҇вь.
нь слєть всоудѣ. прѣсвѣт'лыѥ лоучє своѥ.
вьсь мирь просвѣщаѥ :—

НББ 645

А щє на мѣⷭ҇ краннѥвѣ вьдроужєнь ѥⷭ҇ крⷭ҇ть хⷭ҇вь.
нь с'лєть вьсоудѣ прѣсвѣт'лыѥ лоучє с'воє.
в'сь мирь прос'вѣщаѥ :—

НББ 644

А щє на мѣст краннѥвѣ вьдроужєнь ѥⷭ҇ крⷭ҇ть хⷭ҇вь.
нь слєть вьсоудѣ прѣсвѣтлыѥ своѥ лоучє. в'сь мирь
просвѣщаѥ :—

СРЯДА, I СЕДМИЦА

БАН 41

А ще на мⷭ҇ѣ к'ранїевѣ вьдроужень еⷭ҇ крⷭ҇ть хвⷭ҇ь.
нь послаль еⷭ҇ вьсоу прѣс'вѣт'лїе лоуче с'вое
вⷭ҇ь мирь п'росвѣщае: —

Ср.I,3/б богородичен

НБКМ 573

Вьмѣстилище пр҃ѣстоѥ невьмѣстимаго ꙗви се.
прⷭ҇ѣчтаꙗ бц҃е б҃а нб҃сныимь и земльныимь.
вь истинноу ꙗвльши се мати: —

3. III b 18

Бⷭ҇

Вьмѣстилище ст҃о невⷨ'ѣстимаго ꙗви се.
чистаꙗ неб҃еснаго ꙗвльши се мати бц҃е: —

3. IV d 4

Бⷭ҇

Вьмѣстилище пр҃ѣстоѥ. невьмѣстимаго ꙗⷭ҇ви се.
прⷭ҇ѣчтаꙗ бц҃е. б҃а нб҃есныимь и земльныимь.
вь иⷭ҇стинноу ꙗвльши се мт҃и: —

НББ 645

Б҃

Вьмѣстилище пр҃ѣстоѥ. невьмѣстимааⷭ҇го ꙗви се
прⷭ҇чтаꙗ бц҃е. б҃а земльныимь иⷭ҇ нб҃сныимь вь истинноу
ꙗⷭ҇вльши се мт҃и: —

НББ 644

ѳ҃

Вьмѣстилище пр҃стоѥ. невьмѣстимаго ꙗⷭ҇ви се прⷭ҇чтаꙗ
бц҃е. б҃а земльныимь иⷭ҇ нбⷭ҇ныимь вь иⷭ҇стинноу ꙗⷭ҇вльши
мт҃и: —

СРЯДА, I СЕДМИЦА

БАН 41

Б҃

Вьмѣс'тилище ст҃ое невьмѣстимаго ꙗви се. прѣчⷭ҇таа
б҃це б҃а нбⷭ҇ни и зем'льни, вь истиноу ꙗв'льши се
м҃ти: —

VIII песен

ирмос

Шаф.

ерⷭ҇моу. инъ. гⷭ҇л. д҃.
ц҃рѣ х҃а б҃а егоже: —

3. IV d 107

ѥрⷭ҇му. гⷭ҇. д҃.
ц҃рѣ хⷭ҇а б҃а. егоже исповѣдашѫ ст҃и ѡⷮ҇роци пламⷩ҇ѣ: —

НБКМ 573

инь. ірⷭ҇м. гⷭ҇л. д҃.
цⷭ҇ра хⷭ҇а б҃а ѥгоже исповѣдаше плѣнении ѡтроци.
вь пещи г҃люще глⷭ҇мь велиіемь. вса дѣла хвалⷮ҇и: —

3. III b 18

ірⷭ҇мо. инн. гⷭ҇л. д҃.
цра хⷭ҇а б҃а. ѥгоже исповѣдаше плѣнени ѡтроци.
вь пещи г҃люще глаⷭ҇мь. вса дѣла хвалите и
прѣвьзноⷭ҇те: —

3. IV d 4

ининь. ірⷭ҇мо.
цⷭ҇ра хⷭ҇а б҃а ѥгоже исповѣдаше плѣнении ѡтроци.
вь пещи г҃люще. гласомь велиѥмь. вса дⷧ҇ѣ: —

НББ 645

инь ірⷭ҇мо гⷭ҇л. д҃.
ц҃ра нбⷭ҇наага хⷭ҇а б҃а. ѥгоже исповѣдаше
плѣнени ѡⷮ҇роци вьпию: —

НББ 644

ниь. ірмо. гл. д.
цріа нбнаго ха ба югоже исповѣдаше плѣнени
ѡроци. вьпиюще вса: —

БАН 41

иь, ірмо, гл. д.
цра ха ба егоже исповѣдаше плѣнюнии от'роци
вь пещи глющ веліе гласомь вьса дѣла га пои: —

Ср.I,8/1

I тропар

Шаф.

Ꙗ ронъ и ѡръ славнаго крста проѡбразисте
рѫкам моисеѡвома. славно хвалимъ днесъ.
пропенъшаго сѧ на немъ. на спсение вѣрнъімъ: —

3. IV d 107

Ꙗ ронь и ѡрь славни крть. проѡбразиста
рѫкама моисеѡвама. славно хвалимь дне.
распѧтаго на немь. на спение намь вѣрним: —

НБКМ 573

А ронь и ѡрь славнаго крта проѡбразис'та.
роукама моисеѡвама. слав'но хвалимь днь
распьн'шаго се на нюмь на спсение намь
вѣрныимь: —

3. III b 18

А ронь и ѡр(о)нь славьнаго крта. проѡбразиста
роукама. моисѣѡвѣма славно хвалимь днь.
распетаго на немь. на спсеніе намь вѣрьнымь: —

3. IV d 4

А ронь и ѡрь. слав'наго крта. проѡбразиста
роукама моисѣѡвама. слав'но хвалимь дньсь.

распьньшаго се на немь. на спс҃еніѥ намь
вѣр’ным’:—

НББ 645

А҆ ронь и҅ ѡ҅рь слав’наго крⷭ҇та проѡ҅бразиста.
роукама мои҅сеѡвⷮа. слав’но хвалимь дⷭ҇нь
рас’пьн’шаго се на ни҅ѥмь. на спс҃еніѥ҆ вѣрнⷮы:—

НББ 644

А҆ ронь и҅ ѡ҅рь слав’наго крⷭ҇та проѡбразиста.
роукама мои҅се҅ѡвама҆. слав’наго хвалимь дⷭ҇нь
распьн’шаго се на нѥмь҆. на спс҃еніѥ҆ вѣрнⷮы:—

БАН 41

А а҆ронь и҆ и҅ѡ҆рь славнаго крⷭ҇та проѡбразиста.
роукⷮа мѡѵѥѡвⷭ҇ⷮа. с҃лавно хвалⷮи дⷭ҇нь рас’пиьшаго се
на нⷮее, на спⷭ҇нїе намь вѣрнⷮи:—

Ср.I,8/2 II тропар

Шаф.

К рс҃те хв҃ъ ст҃ы хвалим тѧ вси. ꙗко прозѧ̈балъ е҅си.
постное врѣмѧ вѣр̈нымъ дⷭ҇не. створи съкончати
без блазна же и грѣха. въ вѣкъї всѧ:—

З. IV d 107

К рⷭ҇те хвⷭ҇ь ст҃е хвалимь тѧ вси. ꙗко проꙁѧ̈балъ еси.
постное врѣмѧ вѣрнимь дⷭ҇не створи. съкончати.
безь блазни и без грѣха. вь вѣк̈ы:—

НБКМ 573

К рⷭ҇те хвⷭ҇ь ст҃е. хвалим’ те вси сь лю̈бовн̈ию.
ѥ̈ако прозебаль ѥси намь вѣрныимь врѣме
постьноѥ҆. дⷭ҇нь створи с’ нами҆и вынꙋ матⷭ҇ь.
безь сьблаз’на и҆ без’ грѣ҅ха с’кон’чати. вьпиюще҆
г҃а поите и҆ прѣв’:—

З. III b 18

Крⷭ҇те хвⷭ҇ь ст҃ы хвалимь те вси. ꙗко прозебль ѥси.
постьноѥ врѣме вѣрнымь днⷭ҇ь. створи коньчати
бе‿сьблазна же и грѣха ѥго. вь вѣки все:—

З. IV d 4

Крⷭ҇те хвⷭ҇ь ст҃е. хвалим' те в'си сь любовию.
ꙗко прозебль ѥси намь вѣ'рнымь врѣме пост'ноѥ.
д҃ньсь створи сь нами и вынѹ мать бе‿сьблазна.
и без грѣха коньчати. вьпиюще. г҃а пои:—

НББ 645

Крⷭ҇те хвⷭ҇ь ст҃е. х'валим' те сь любовию вси.
ꙗко прозебль ѥси намь врѣме поноѥ. днⷭ҇ь
с'твори с' нами и винѹ мать. безь сьблаз'на
и безь грѣха с'кон'чати. вьⷫⷪюще всала:—

НББ 644

Крⷭ҇те хвⷭ҇ь ст҃е х'валим' те сь любовию в'си.
ꙗко прозебль ѥси намь врѣме поноѥ. днⷭ҇ь створи
с нами и вынѹ мать. безь сьблаз'на и без' грѣха
скон'чати. вьпиюще всала:—

БАН 41

Крⷭ҇те хвⷭ҇ь ст҃и х'валим те днⷭ҇ь сь любвию
ꙗко прозебль єси намь вѣрни поноє врѣме. днⷭ҇ь
с'твори сь нами и винѹ велию мать. несьблазьн'но,
и без грѣха сконати вьпиюще г҃а поите и прѣвьзносите
хⷭ҇а вь в:—

Ср.I,8/3

III тропар

Шаф.

Рци пррⷪ҇оче ꙗсно. что есть дрѣво славнѣї исаие.
влагаемое въ хлѣбъ. ꙗвѣ взгли. дрѣво есть
ст҃ь крⷭ҇ъ хвⷭ҇ъ. и хлѣбъ плъть его прѣстаа:—

НБКМ 573

Р' цн прроче нсание слав'не ꙗсно. что ѥсть дрѣво
вълагаѥмоѥ въ хлѣбь. ꙗвѣ въз'ган. дрѣво ѥ
ре крть хвь. н хлѣбь пльть ѥго прѣстаꙗ: —

3. III b 18

Р ьцн пррче ꙗсно. что ѥсть дрѣво. славьне нсанѥ.
вълагаѥмоѥ вь хлѣбь ꙗвѣ. дрѣво ѥсть ре
крть хвь. н хлѣбь пльть ѥго прѣста ѥсть: —

3. IV d 4

Р' цн пррче нсание славне ꙗсно. что ѥ дрѣво
вълагаѥмоѥ въ хлѣбь. ꙗвѣ възган. дрѣво ѥ
ре крть хвь. н хлѣ пльть ѥго прѣстаꙗ: —

НББ 645

Р' цн пррче нсанѥ ꙗс'но. что ѥ дрѣво в'лагаѥмоѥ
въ хлѣбь ꙗвѣ въ нсрлн. дрѣво ѥ крть хвь н
хлѣб' пльть ѥго прѣстаꙗ: —

НББ 644

Р цн пррче нсанѥ ꙗсно. ч'то ѥ дрѣво вълагаѥмоѥ
вь хлѣбь ꙗвѣ вь нсрлн. дрѣво ѥ крть хвь. н
хлѣбь пль ѥго прѣстаꙗ: —

БАН 41

Р' цн пррче ісаїе славне ꙗсно. ч'то е дрѣво вълагаемо
вь х'лѣбь. ꙗв'ѣ възган дрѣво ре е крть хвь. н
хлѣбь п'льть его прѣстаа: —

Ср.I,8/б

богородичен

Шаф.

Н с корѣне двыва. жезлъ прозлбова славнаѣ марна.
цвѣта нзнесьшн ха ба. жханне благое дажща.
смраженнемъ многомъ грѣхъі: —

СРЯДА, I СЕДМИЦА

3. IV d 107

И с корене д҃вдва жезль прозѧбе славнаѣ м҃арие.
цвѣ изнесьши х҃а б҃а. даѫщаго б҃агоѫхание.
ѡсьмражень многими грѣхи: —

НБКМ 573

Б҃

И с корѣне д҃вдва жьзль прозебь. славнаѩ марїа.
цвѣть изнесьши х҃а б҃а благоѹханиѥ. благоѹханиѥ
дающии ѡсмраженыимь м'ногыими грѣхы: -

3. III b 18

Б҃

И с корѣне д҃вдва жензлѩ (sic) прозебе. славнаѩ мариѥ.
цвѣть изьнесьши х҃а б҃а благоѹханиѥ б҃гоѥ.
дающаго ѡсмраженымь многы грѣхы: —

3. IV d 4

Б҃

И с корѣне д҃видова. жьзль прозебе слав'наїа м҃риѩ.
цвѣть изнесьши х҃а б҃а благоѹханиѥ. дающии
ѡсмраженымь многыми грѣхы: —

НББ 645

Б҃

И с корене два. жьзль прозеб'ши с'лав'наїа м҃рїа.
ц'вѣть изнес'ши х҃а б҃а. благоѹханиѥ дающии
ѡс'мражен'ным многими грѣхыи: —

НББ 644

Ѳ҃

И с корене д҃вдва жьзль прозеб'ши слав'наѩ марїа.
цвѣть изьнесьши х҃а б҃а. благоѹханиѥ дающи
ѡсмражен'нымь многыми грѣ: —

БАН 41

Бⷪ҇

И҆ с корѣне дв҃а жьз'ль п'розебе славн҃аа мр҃їа.
цвѣть и҆знесшїа хⷭ҇а б҃а. благоѹханїе даюшїа҆
о҆брѣменєнии многи҃ грѣхи҆: —

IX песен

ирмос

Шаф.

є҆рмⷭ҇о. инⷭ҇ъ. глⷭ҇. д҃.
възвеличимь въси чл҃колюбие ти г҃и бж҃е нашъ.
слава твоихъ рабъ. и вѣнецъ вѣренъ
възвеличавъї в мирѣ мисти* твоѫ: —

3. IV d 107

ѥрмⷭ҇ѹ.
вьзвелⷩ҇имь вси чл҃бие ти г҃и б҃е мои. славѫ
твоихь рабь. вѣнць вѣрнимь. вьзвеличимь вь мирѣ: —

НБКМ 573

ини. і҆рмⷭ҇. глⷭ҇а. д҃.
вьзвеличимь в'си чл҃вколюбиѥ ти г҃и б҃е нашь.
вь славоѹ твоихь рабь. и вѣньць вѣрнымⷨ'.
вьзвеличавыи памеⷮ роⷣжьшеⷮѥ: —

3. III b 18

і҆рмⷭ҇о. ини. глⷭ҇а. д҃.
вьзвеличимь вси чл҃овколоѹбиѥ ти г҃и б҃е нашь.
слава твоихь рабь. и вѣн'ць вѣрьныхь вьзвеличавы
вь мирѣ м҃лость свою. и паметь вь мирѣ роⷣжьшеѥ̈ те: —

3. IV d 4

инӥ. і҆рмⷭ҇. глⷭ҇а. д҃.
вьзвеличимь в'си чл҃вколюбиѥ твоѥ г҃и б҃е нашь.

---

* Вм. милости.

ӥ славоу твоӥхь рабь. и вѣньць вѣрьнымь.
възвеличивыи вь мирѣ паметь рожьшеѥ те: —

НББ 645

инь ирмо гл. д҃.
възвеличимь вси чл҃вколюбиѥ ти г҃и б҃е нш҃ь.
вь слаⷡ твоихь рабь и вѣн'ць вѣр'нымь.
възвеличимь вси паметь рожьшеѥ те: —

НББ 644

ирмо.
възвеличимь вси чл҃вколюбиѥ ти г҃и б҃е наш'.
вь слаⷡ твоихь рабь и вѣн'ць вѣр'нымь.
възвеличимь вси паме рожьшеѥ те: —

БАН 41

ї̈нь ї̈рмо, гл. г҃.
въз'величи вси чл҃колюбї̈е твое г҃и. сп҃се н҃шь
вь слав҃оу т'вои рабь. вѣн'ць вѣрни възвеличавши
вь мирѣ. паметь рожьшее те: —

Ср.Ī,9/1 I тропар

Шаф.

Жезлъ силъї имѫще к҃рстъ ст҃ъї г҃и. хвалим тѧ сп҃е
пропѧтаго на немъ испровръгша диавола. и
сп҃съша родъ ч҃лчъ: —

НБКМ 573

Жьзль силы имоущe крть твои г҃и. хвалим' те сп҃се
распетаго на немь. и испровръг'шаго дїавола.
и сп҃сьша ро ч҃лв'чск: —

3. III b 18

Жьзль силы имоущe крть твои г҃и. хвалимь те сп҃се
распетаго на немь. испровръгьша дї̈авола. и
сп҃сьша родь члвчь: —

3. IV d 4

Жьзль силы имоуще крⷭьть твои г҃и. хвалим' те сп҃се.
распетаго на немь. и испровръгьшаго диꙗвола. и
сп҃сьша родь чл҃вчьскы: —

НББ 645

Жезль силы имоуще крⷭть‿вои г҃и. хвалим' те сп҃се
распетаашо на не. и испровръг'шаго диꙗвола. и
сп҃сьшаго роⷣ чл҃вчкыи: —

НББ 644

Жьзль силы имоуще крⷭть твои г҃и. хвалим' те сп҃се
распетаго на немь. и испровр'г'шаго диꙗвола. и
сп҃сьшаго роⷣ чл҃вчскы: —

БАН 41

Жьзль сили имоуще крⷭть твои г҃и. хвали сп҃са
рас'пи'шаго се на ние исп'ровръг'шаго дїавола, и
спшаго родь чл҃чьскии: —

Ср.I,9/2

II тропар

Шаф.

На крⷭть мл҃осрⷣе възӹде волеж си. въ ребра
прободенъ бӹ. и ѡцта же напоенъ жидовӹ.
да свободиши нӹ вкоуса лютаго: —

3. IV d 107

взиде на крⷭть волеж си млⷭрде. в ребра прободень
бы. ѡцьта напоень ѿ жидовь. да свободиши ни ѿ
вькоуса лютаго: —

НБКМ 573

На крⷭть млⷭрде вьзиде волею си и вь ребра прободень
бы. ѡц'та же напоень безаконьныими жидовы. да
свободиши на. лютааго вькꙋса: —

СРЯДА, I СЕДМИЦА

3. III b 18

Н а крⷭ҇ть м҃лосрьде вьзиде воле̇ си. вь ребра прободень
бⷭ҇ы. ѡц̈ьта же напоѥнь жидьми. да свободиши ны
вькоуса л̈оутаго: —

3. IV d 4

Н а крⷭ҇ть м҃лсрде вьзиде волёю си. и̇ вь ребра
прободень бⷭ҇ы. ѡ̈ц'та же напоѥ̇нь безаконьными
жидовы. да свободиши нӓсь лютаго вькоу̇са: —

НББ 645

Н а крⷭ҇ть маⷭ҇рде в'зиде волею҆ си. и҆ вь реб'ра прободень
бⷭ҇ы. ѡ҆ц'та же напо̇ѥнь безакон'ни҆ми жиды҆и. да
с'вободиши наⷭ҇ лютаа҆го вькоуса: —

НББ 644

Н а крⷭ҇ть маⷭ҇рде вьзыде волею҆ си. и҅ вь ребра прободень
бⷭ҇ы. ѡ̇цта же напоѥ҅нь безакон'ными жиды. да свободиши
наⷭ҇ лютаго вькоу̇са: —

БАН 41

Н а крⷭ҇ть вьзы̏де волѥю маⷭ҇рде, и҅ вь ребра п'рободень
бⷭ҇и. ѡ҅цта же напаꙗеⷮ без'закон'ниⷮи жиди да свободиши
наⷭ҇ лютаго вькоушенїа: —

Ср.I,9/3

III тропар

Шаф.

А҆ плⷭ҇ъ похвала. кр҃сте пр'ѣчестнъї. всѧ ньї сподобї.
постное те҆чение҆ кончати в'ѣрно. и страсть ст҃ѫѫ х҃вѫ
спостигнѫти: —

3. IV d 107

А плⷭ҇омь похваⷦ крⷭ҇те прⷭ҇ѣчени. всѧ ни споⷣби.
постное течение. скон'чати вѣрⷭѫ стⷭ҇рти хвⷭ҇ѫ.
до̇стигнѫти: —

СРЯДА, I СЕДМИЦА

НБКМ 573

А҆ пла҃мь похвала тыи ѥси кр҃те прѣ҃чтьнѥ. все ны
сподоби сь вѣрою пост'ною течениѥ ськончати. и
прѣ҃чтноую страсть хв҃оу постигноути: —

3. III b 18

А пло҃мь похвала кр҃те чьстьныи. все ны спо҃би
по҃тьноѥ течениѥ сконьчати вѣрьно. стр҃ать ст҃оую.
хв҃оу постигноути: —

3. IV d 4

А пло҃мь похвала. тыи ѥси кр҃те прѣ҃чстныи. в'се ны
сподоби с вѣрою постноѥ течениѥ сконьчати. и
прѣ҃чстноу стр҃сть хв҃оу постигноути: —

НББ 645

А҆ пло҃мь похвала ты ѥи (sic) кр҃те прѣ҃чьныи.
в'се ны спо҃би с' вѣрою поное течениѥ с'кон'чати.
и прѣ҃чьноую стр҃ть хв҃оу постиг'ноути: —

НББ 644

А҆ пло҃мь похва. (sic) ты ѥси кр҃те прѣ҃чьстны.
в'се ны спо҃би с вѣрою поноѥ течениѥ скон'чати.
и пр҃чтноую стр҃ть хв҃оу постиг'ноути: —

БАН 41

А пло҃ похва҃ ты еси кр҃те прѣ҃чтне вꙗь ни спо҃би
сь вѣрою тенїе с'коначи и прѣ҃чтноую стр҃ть
хв҃оу пос'тиг'ноути: —

Ср.I,9/б

богородичен

Шаф.

Ꙗ҆ дъ змиа изблъка прѣбабѣ въ оӱши. слово же
а҃ггелово изгна извѣщавъ къ дѣвѣи радость.
ѡбнавлѣж ѡбешана чл҃ка: —

СРЯДА, I СЕДМИЦА

3. IV d 107

ѳ҃

А҆ дь змиинь. изблоѹвавь прѣбабѣ вь ꙋши. и сло҃
англ҃кое изгна. извѣщавь радость дв҃ци.
ѡ̈бнавлѣж ѡ̈бетьшаньна ч҃лка: —

НБКМ 573

Ꙗ҆ дь лютыи змьи изблюва прабабѣ ѥвзѣ вь ѹши.
слово же анг҃лово изгна. извещавь радость кь
дв҃ци. ѡбнавлꙗѥ ѡбетшавша ч҃лвка: —

3. III b 18

Б

Ꙗ҆ дь змиꙗ изблоѹва. прѣбабѣ вь ѹши. слово же
анг҃лово из'гна извѣщавь. радость кь дв҃ци
ѡ̈бнавлаѥ ѡ̈бетьшаньна чл҃овка: —

3. IV d 4

Ꙗ̈ дь лютыи змьи. изблюва прабабѣ. ѥв'зѣ вь ѹши.
слово же анг҃лово изьгна. из'вещавь радость кь
дв҃нци. ѡбнавлꙗѥ ѡбетьшавышеѥ ч҃лвѣкы: —

НББ 645

Б҃

А҆ дь лютыи з'мии из'блюва. прабабѣ ѥѹзѣ вь ѹшии.
сло҃ же агг҃лово изьг'наа извѣщавь радо҃ дв҃ци.
ѡб'навл'ꙗѥ ѡбет'шав'шаго ч҃лвка: —

НББ 644

ѳ҃

Ꙗ҆ дь люты з'мии изблюва прѣбабѣ ѥѹзѣ вь ѹши.
слово же агг҃лово изгна извѣщавь радо҃ дв҃ци.
ѡбнав'лꙗѥ ѡбет'шав'шаго ч҃лвка: —

ТРИПЕСНЕЦ — I ГЛАС

IV песен

ирмос

Жер. (НБКМ фр. 9)

пⷮ҇раві. д̓воеⷭ҇пѣ. глⷭ҇а. д҃. пⷭ҇ѣ. д҃. і̏рмⷭ҇о.
гѡ́рѫ тѧ бла̂гти бн҃ѫ прї̓сѣннѫ. прозрѣливыи
амвакоумь. разоумѣвь очнма ис тебе ҆исходѧща.
из҃лю провьзглаша̓аше ст҃о. на сп҃сение наше и ѡбно: —

3. IV d 107

ҥрⷭ҇моу. и. гⷩ҇. а҃.
го̇рѫ тѧ бла̂ти бж҃нѫ̇ при̇сѣн’ниѫ: —

НБКМ 573

і̇нь. іⷭ҇рм. глⷭ҇а. а҃. і̓рⷭ҇м.
гороу те бла҃годѣти бж҃ні̇ю прѣсѣн’ноую̏.
прозорьливома а́мвако̀умь расмотри̓вь ѡчнма̓.
ис̓ тебе изидеть из҃лва. провьзглашаше стг҃о.
на сп҃сение наше̓ и̓ ѡбно̀вление̓: —

3. III b 18

іⷭ҇рмо. инн. глⷭ҇а. а҃.
гороу те бл҃гдѣти бж҃ню прѣсѣньноу̑ю. прозор’ливима
аⷡ҇макоумь. разоумѣвь ѡ̈чима. ис тебе исходить
из҃ль. пров’зглаша̄ше сто̄моу. на сп҃сение наше и
на ѡбновление: —

3. IV d 4

инь. іⷭ҇рмо. глⷭ҇а. а҃.
гороу те бл҃годѣтню бж҃̈нию̈ прѣс̈ѣн’ноую̇. прозорьливома
ам’бакоумь рас̈мот̈рнвь ѡ̑чима. и̑с тебе и̑зидеть
и̇з҃лева. провьзглаглаше (sic) ст҃г҃о. на сп҃сенӥе
на̇ше и̇ ѡбновленӥе: —

НББ 645

инь. ірм. гл҃. а҃.
гороу те бл҃гти бж҃ніе присѣн'ноу прозорливома
ав'вакоумь разоумѣв' ѡчима. ис тебе исхоть
иср҃ль. провьз'глашаше ст҃го на сп҃ени: —

НББ 644

інь. ірмо. гла. а҃.
гороу те бл҃гти бж҃ніе прѣсѣн'ноу. прозор'ливома
ам'вакоум' разоумѣвь ѡчима. ис тебе исходить
иср҃ль. провьзглашаше ст҃аго на сп҃сеније наше
и ѡб'новле: —

БАН 41

инь. ірм гл. а҃.
гороу те бл҃гти бжьствнїе присѣн'ноую прозор'ливима
очима аввакȣмь. оусмот'ривь очима ис тебе
вьп'льщь се. п'ровьзглаше ст҃и на сп҃ніе нш҃е и
ѡбновлѥнїе: —

Ч.I,4/1 I тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

И мѧще апли ст҃ии ѡбласть. грѣхы разрѣшати нашѧ.
ѫзы моѫ разрѣшите. имиже м свѧза неприꙗзнь.
да прость хожѫ на течение постное.
оучици сп҃са х҃а: —

3. IV d 107

И мѫще апли ст҃и ѡблаъ. грѣхи нш҃ѫ раздрѣшите.
и моѫ свѧзи раздрѣшите. имже мѧ свѧза врагь.
да прость хожѫ. на течение постное: —

3. III b 18

И моуще апли ст҃ы ѡбласть. грѣхы разрѣшати наше.
оузы моѥ разрѣшите. имиже ме свеза неприꙗзнь.

да прость хожⷣоу на течение поⷭ҇ноѥ. оучени̇ци
хⷭ҇а сп҃са: —

Ч.I,4/2 II тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

А̓ пⷭ҇ли словеси слоугы. и̏ самовидци. моление
створите. ѡ̈ хвалѧщиⷯ вы оу̓ х҃а испрⷭ҇сите
ѡⷮпоусть. прѣгрѣшениѥмь наши́мь. кончати
ми̑рноѥ се течение̓: —

З. IV d 107

А пⷭ҇ли славни. слоӱги самовидъци. мⷯение створите.
ѡ̈ хвалѧщиⷯ ви. 8 хⷭ҇а испросите ѡⷮпоⷭ҇уь.
прѣгрѣшенеи н҃шихь. и кончати мирноѥ течение̑: —

З. III b 18

А пⷭ҇ли словеси слоӱгы самовⷣници. мⷭ҇лениѥ створите
ѡ̈ хвалещихь вӹ. оӱ хⷭ҇а испросеще ѡⷮпⷭ҇у.
прѣгрѣшени нӓшихь. и кончати мирьно течениѥ се: —

Ч.I,4/3 III тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

П ѫчинѫ прѣжⷣе и̇спытавше мор̓ъскѫѫ. потом жⷭ҇
и б҃иѫ̑ възыскавше вѣ̑роѫ. потопима грѣхы
многыми. на пристанище покаа̑ниа. рѫкѫ
простерше приведѣте прѣславни: —

Шаф.

— — — — — — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — — — — — — —

многыӥми. на пристанище покаа̑ниа. рѫ̑кѫ ми
простерше приведѣте прѣславни: —

З. III b 18

П оучинӧу прѣжⷣе (ис)пӹтавше морьскою̈ю. потом' же
и б҃жиꙗ изискав'ше вѣр'но потопима грѣхьми

многымн. на прнстаннщє покаꙗннꙗ роукоу
простьрыше. прнведѣте прѣслав'ннн: —

Ч.І,4/б

богородичен

Жер. (НБКМ фр. 9)

Б҃

О снꙗло вьснꙗвше нє чрѣва тн с҃лнцє. вса зєм
пр҃чстаа. лоучѣмн б҃жнꙗ снꙗнна. просвѣтн вь
тмѣ сѫщїѫѫ. тебе д҃во възвєлнчнмь: —

Шаф.

— — — — — — — — — — — — — — [вьсн]авъ — —
— — — — — — — — — — — — — — — [божьс]тва — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

3. IV d 107

Ѿ снꙗло вьснꙗ нє чрѣва тн с҃лнцє. вьснꙗ на зємѧ
прѣнпѣтаꙗ. лоучамн б҃жвьнамн. н просвѣтн вь тмѣ
сѫщѫѫ. тѧ бцѫ вєлнчаѫщнь. рождєнаго всѣхь б҃а: —

НБКМ 573

Б҃

вьснꙗ всємоу мнроу нє чрѣва тн прѣсвѣтлоє с҃лнцє.
всє мнлоуѥ н ѡзарꙗѥ. лоучамн б҃жтва своѥго. н
просвѣтнн вь тмѣ н сѣнн сѣдєщєѥ. тєбє прѣстаꙗ
д҃вцє вьз'вєлнчаюцщєѥ. н нє тєбє нєнз'рєчєн'но
рожєнааго б҃а всѣх': —

3. III b 18

Б҃

О снꙗль ѥ вьснꙗвы н‿чрѣва тн. с҃лнцє всє землє.
прѣтаꙗ лоучамн б҃жтва сн. н просвѣтн вь т'мѣ сѣдєщєѥ.
тєбє д҃вцє вьзвєлнчаюцщє. рожьшаго б҃а всѣхь: —

ЧЕТВЪРТЪК, I СЕДМИЦА

3. IV d 4

вьсиꙗ в'семоу мироу ис чрѣва ти прѣсвѣтлоѥ сл҃нце.
все милоуѥ и ѡзарꙗѥ лоучами б҃жьства своѥ. и
просвѣти вь тмѣ и сѣни сѣдещеѥ. тебе пр҃ѣстаꙗ д҃вце
вьз'величающе. ис тебе неизречен'но рожен'наго б҃а вьсѣхь:—

НББ 645

в҃

вьсиꙗ в'семоу мироу из' чрѣва ти. прѣсвѣт'лоѥ сл҃нце
в'се милоуѥ. и ѡзараѥ лоучами бжтва с'воѥго. и
просвѣти вь т'мѣ и сѣнии сѣдещеѥ. тебе пр҃ѣстаꙗ д҃вце
вьз'величающе. и ис тебе неизрен'но рожшаага се б҃а всѣ:—

НББ 644

ѳ҃

вьсиꙗ в'семоу мироу ис чрѣва ти прѣсвѣтлоѥ сл҃нце
в'се милоуѥ. и ѡзарꙗѥ лоучами б҃жства своѥго. и
просвѣти вь т'мѣ и сѣни сѣдещеѥ. тебе пр҃стаꙗ д҃вице
вьз'величающе. и ис тебе неизрен'но рожьшаго се б҃а в'сѣхь:—

БАН 41

в̑

вьсїа в'семоу мироу ис чрѣва т'воего, прѣсвѣт'лое сл҃нце
хс вьсѣ млоуе и ѡзарае лоучами б҃жьства своего
п'росвѣтивь вь т'мѣ и сѣни сѣдещее. тебе пр҃ѣстаа д҃вце
вьзвеличае ис тебе неизрен'но рожьшаго се. б҃а вьсѣ:—

Орб.

ѳ҃

вьсиꙗвь ис чрѣва ти сл҃це. всѧ земѧ прѣчтаа.
лꙋчами б҃жьства си. и просвѣти вь тмѣ лежѫщїѧ.
тѧ д҃вце величаѫщ рожши всѣхь б҃а:—

ЧЕТВЪРТЪК, I СЕДМИЦА

Пл.

въсиꙗ не чрѣва ти слнце. ѡзари прѣчниꙗ лȣчами
бжтва си. и просвѣти вь т'мѣ сѣдѧщѫѫ. тѧ двце
величающе рожєннаго ба: —

Пог. 40

въсиꙗви не чрѣва ти слнце. вь всѧ землѧ прчтаа.
лоучами бжтва си. просвѣти вь тьмѣ сѣдѧщѫѫ. тѧ бцѫ
вьзвеличимь. рожєнаага всѣ ба: —

Хл. 138

вьсиꙗвы не чрѣва ти сльнце вьсѫ земѫ прѣстаꙗ.
лоучѣми бжьства сии. и просвѣти вь тмѣ сѣдѧщѫ
тѧ двце величѣѧще рожєннааго вьсѣх ба: —

13. 1. 4

въсиꙗвы не чрѣва ти слнце. въсѧ земѧ прчтаа,
лчами бжтва си. и просвѣти въ тъмѣ сѣдѧщѫѧ.
тѧ двце възвеличающе рожєннаго всѣ га: —

VIII песен

ирмос

Жер. (32. 5. 22)

пѣ. и ірмо.
вь пещи дѣти излвы ꙗкоже. вь грьнылн. добротѫ
благовѣрна. чїстѣе злата бльщахѫ сѧ глѧще. блте: —

3. IV d 107

ѥрмȣ. и. г. а.
вь пещерѣ дѣти излеви. ꙗкоже в грьнили
добротѫ благовѣрнѣ чта зла бльщахѫ сѧ: —

НБКМ 573

инь. ірⷭ҇м. глⷭ҇а. а҃.
вь пєщєрѣ дѣти изл҃ви ꙗкожє вь грьнилѣ
добро́тою бл҃говѣрниꙗ̇. чистѣѥ злата бльщахѹ сє
гл҃ющє. блⷭ҇вт :—

3. III b 18

ірⷭ҇мо. ини. гⷭ҇л. а҃.
вь пєщєрѣ дѣти изл҃нвѣ ꙗ̈кожє в грьнилѣ.
добротою бл҃говѣрниꙗ҆. чис҆ⷮѣѥ злата бльщахѹ сє.
гл҃ющє блⷭ҇вите вса дѣла г҃а :—

3. IV d 4

ӥнь. ірⷭ҇мо. глⷭ҇а. а҃.
вь пєщи дѣти и҆зл҃ꙗ. ꙗ̇кожє вь грьнилѣ
добрӧтою бл҃говѣ̈рниꙗ. чистѣ̈ѥ злата бльщахѹ сє̇
гл҃ющє. блⷭ҇вите вса дѣла г҃а пои̇ :—

НББ 645

и҆нъ. гⷭ҇л. а҃.
вь҆ пєщєрѣ дѣти и҆срл҃ви і҆акожє вь грьнили
добро҆тою бл҃говѣрниꙗ. чт҆ѣ зⷭ҇латѣ бльщахѹ сє
гл҃ющє. блⷭ҇вите всал̑а :—

НББ 644

и҆нь. гⷭ҇л. а҃.
вь пєщєрѣ дѣти и҆срл҃євы. ꙗ҆кожє вь грьнили́
добро́тою бл҃говѣ́рниꙗ. чистѣ́ѥ злата бльщахѹ сє
гл҃ющє́ :—

БАН 41

ї̏нь, їрⷭ҇м. гⷭ҇л. а҃.
вь пєщи дѣти ї҃слви ꙗкожє вь грьнилѣ добротою
бл҃гочьсʼтїа. чистѣнше злⷮ҇а блʼьщахѹ сє гл҃ющє блⷭ҇гвтє :—

ЧЕТВЪРТЪК, I СЕДМИЦА

Ч.I,8/1

I тропар

Жер. (32. 5. 22)

С оль вы хс наре ізгноеніе наше ісꙋшаѫще.
і стрть ставѧще. зраво ество дшевно.
пѣвѫще блте:—

НБКМ 573

С оль вы хсь нарече. сьгноѥнниѥ наше нсоушающе.
н сьставеще здраво ѥстьство. дішевно пѣвающе
блгвнте в'са дѣла:-

3. III b 18

С оль вы хь наре. сьгноѥнниѥ наше нсоушающе.
н сьставеще зравоѥ ѥстьство. дшевно
пѣвающе. блвнте вса дѣ:—

3. IV d 4

С оль вы хь нарече. сьгноѥнние наше нсоушающе.
н сьставеще здраво ѥство дшев'но. пѣвающе
блгвт:—

НББ 645

С оль вы хь наре. с'ьг'ноѥнниѥ нше нсоушающе.
н сьставеще зравоѥ ѥство. дшевно пѣвающе
блвнте всала:—

НББ 644

С оль вы хь наре. сьгноѥнниѥ наше нсоушающе.
н сьставеще з'драво ѥст'во. дшев'нѣ пѣвающе
вса:—

БАН 41

С ол' вн хсь наре сьг'ноеніе наше нзсоушающе.
н съставещ зраво ество дшев'нос певаю блгвт:—

ЧЕТВЪРТЪК, I СЕДМИЦА

Ч.I,8/2

II тропар

Жер. (32. 5. 22)

Ты прѣсте личе славнии. апль хвь. спобн всѧ ны.
течение постное без грѣха кончати. поѫщѫ всѧ : —

НБКМ 573

Тын прѣсты личе и славнинхь хвь апль. молимо вы се
сподобите в'се ны. течение постьное без грѣха.
скончати. поюще благвит : —

3. III b 18

Ты прѣсте личе славныїи. апли хви. спобите все ны
течение понок. без' грѣха скон'чати вси поюще.
благословите вса : —

3. IV d 4

Тын прѣстын личе. славнии хви аплы. молимо вы се
спобите в'се ны течение постьнок безь грѣха
сконьчати. поюще благвите вса : —

НББ 645

Тын прѣсты личе слав'нии всѣ хвѣхь апль. милим' вы се
спобите в'се нын. течение понок кон'чати безь
грѣха пою : —

НББ 644

Ты прѣсты личе слав'ны в'сѣхь хвѣхь апль. милимь вы се
спобите в'се ны. течение понок кон'чати без грѣха.
поюще всала : —

БАН 41

Ты прѣславни личе славни хвѣ апль. вьсе теніе
поное без грѣха скончати, пою благвт : —

ч.I,8/3

III тропар

Жер. (32. 5. 22)

славныи петре и павле. иꙗкове андреѹ. маѳеа
варѳолмеѹ. філіп'пе иѡане. иѹдо иакове.
сімоне ѳѡм. млениа вьси за ны створіте. да
течение с миромъ сьврьшимъ : —

З. IV d 107

славни петре и павле. иꙗкове. андреои
матеои врътоломеои. филипе. иѡае иоидо. симоне
ѳомо. мениꙗ за ни творите вси. да течение се
мирное свръшимъ : —

НБКМ 573

славныи петре и павле. иꙗкове и андрѣю.
маѳѣю и варѳоломѣю. филипе иѡане. июд(о) иꙗкове.
и симоне и ѳомо молениѥ за ны в'си створите кь
гоѹ. ꙗко да течениѥ сиѥ мирно и безгрѣш'но
сьврьшимо молимо вы : —

З. III b 18

славныи петре и павле иꙗкове. и аньдрѣю.
маѳѣю. вар'ѳоломѣю. филипе иѡане. июдо иꙗкове.
симоне и ѳомо. млениѥ за ны вси створите. да
течениѥ се мир'но сьвр'шимь : —

З. IV d 4

славьныи петре и пав'ле. иꙗкове и ан'дрею.
маѳею и вар'ѳоломею. фипе(sic) и иѡане. и июдо
иꙗкове и симоне и ѳомо. млениѥ за ны вси
створите кь боѹ. ꙗко да течениѥ сиѥ мирно и
безгрѣшно сьврьшимо молимо вы : —

НББ 645

с'лав'ны петре и паѵле. иꙗкове ан'дрею. матею и
вар'ѳоломею. филипе іѡане июдо. иꙗкове и сѵмоне

и ѳомо. млениѥ за ны в'си с'творите кь боѹ. ꙗко
да течениѥ мирно и безьгрѣш'н. с'вршимо маим' выи: —

НББ 644

слав'ны петре и паѵле. іакѡве ан'дрею. маѳею и
вар'ѳоломею. филипе їѡане июдо. иакове и симоне.
и ѳомо. млениѥ за ны в'си т'ворите кь боѹ. ꙗко
да течениѥ мир'но и безгрѣш'но сьвршимь маим' вы: —

БАН 41

славни петре, и паве, іакове анрею маѳ'тею
вар'толомею. филип'пе іане иѹдо їаков'ль. симоне и
ѳомо. малениїе за ни в'си творѣте. ꙗко да теніе
се мир'но и безгрѣшно сьвршимь маим ви: —

Ч.I,8/б богородичен

Жер. (32. 5. 22)

Б
Лици вьси тѧ прчтаа. агли и чловци поѫть.
съвькоупьше сѧ. славѧть роженаго ис тебе
приндво. прѣвьзносимь ха вь вѣкы: —

3. IV d 107

Лици вси тебе прчтаꙗ англи и члци поѫть.
совокоуплыше сѧ. славѧще роженаго ис тебе: —

НБКМ 573

Б
Лици вси те прѣстаіа. англьсци и чловѣчьсци
сьвькоуплыше се. славословеще роженнаго ис
тебе приснодво. и прѣвьз'носеще вь вѣкы в'се: —

3. III b 18

Бо
Лици вси те прѣтаꙗ. англи и чловци поють
сьвькоуплыш се. славеще роженаго ис тебе
приодво. и прѣвьзносеще ха: —

3. IV d 4

Бⷪ҇

Лици в'си те прѣчⷭ҇таꙗ. а̇нгльсци и̇ чл҃вчьсции̇
съвькоупльше се. славословеще рожⷣенаго и̇с тебе
прис҃нодв҃о. и прѣвьзносеще вь вѣкы: —

НББ 645

Б҃

Лици те в'си пр҃стаꙗ а̑ггльс'ци и̑ чл҃вчьс'ци.
сьв'коупльше се слосⷡ҇ловеть рожⷣен'наагѡ и̇с тⷠ҇е
прⷭ҇нодв҃о: —

НББ 644

Лици те в'си прѣ҃стаꙗ а̑ггасци и̑ чл҃вч'сци.
съвькоупльше слово рожⷣенаго и̑с тебе прⷭ҇нодв҃о: —

БАН 41

Бⷪ҇

Л̏ици вьси̏ прѣ҃стаа аг҃гльсци и҆ чл҃чьсци.
съвькоупльше҆ сл҃веще рожⷣен'наго, и҆с тⷠ҇е прⷭ҇нодв҃о,
и прѣⷭ҇вьзи: —

IX песен

ирмос

Жер. (32. 5. 22)

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. їрмⷭ҇о.
о̏бразь твоего чїⷭ҇таагѡ рожⷣьства. распалимѫ
кѫпинѫ. ꙗ̀ви неⷭ҇опалимѫ. и нн҃ѣ на на напастⷭ҇и.
свирѣпѣ̀ѫщѫ о̇угасити пещь мл҃им сѧ. да тѧ бц҃ѫ
непрѣстаⷩ҇и вⷧ҇е: —

3. IV d 107

ѥ̈рмⷭ҇оу. ин҃ъ.
ӧбразь чⷭ҇таго твоего рожⷭ҇ва. распалимѫ̇ кѫпинѫ̇.
ꙗ̈ви неѡ̈палинѫ̇ нн҃ѣ. на на напаⷭ҇и свⷭ҇е: —

НБКМ 573

инⷭ҇ь. ірм.
образь твоѥго чⷭ҇таагѡ рожⷣьства. распалꙗѥ̆моу

коупиноу ꙗви неѡпалимꙋ. и ниꙗ на на напастни
сверѣпоующоу оугасити пещь молим' се. да те
бце не: —

3. III b 18

ірмо. инн. гла. а.
образь твоѥго рожьства чистаꙗ. распалаѥмоу
коупиноу ниꙗ на на напасти свѣрѣпѣющѥ. оугасити
пещь млимь се. да е бце непрѣтан'но величаѥмь: —

3. IV d 4

инь. ирм.
образь твоѥго чтаго рожьства. распалꙗѥмоу
коупиноу. ꙗвѣ неѡпалимоу. и ниѩ на на напасти
сверѣпѣющю. оугасити пещь млим' се. да те бце
непрѣстан'но величаѥ: —

НББ 645

ірмо. гл. а.
образь чтаго твоѥго рожтва. распалꙗѥмоу
коупиноу ꙗви неѡпалимоу. и ниѩ на на напастни.
с'верѣпѣющоую оугасити пещь млим' се. да те бцоу
непрѣстан'но величаѥм': —

НББ 644

ірмо. гл. а.
образь чтаго т'воѥго рожва. распалимоую
коупиноу. ꙗви неѡпалимоу. и ниѩ на на
напасти. сверѣпѣющоую оугасити пещь млим' се.
да те бцоу непрѣстан'но велиѥмь: —

БАН 41

їнь. ірм.
образь твое чтаго рожьст'ва. распалꙗемоу
коупиноу ꙗви неѡпалимоу. и ниѩ на на напасти.

євѣрѣпоущоую оугасити пещь ма҇им се. да те б҇цоу
непрѣстанно вели: —

Ч.I,9/1

I тропар

Жер. (32. 5. 22)

Стльпі мѫ҇рости. ꙗвісте сѧ. д҇мь н҇сѧще. прѣсл҇внї
ап҇лї. в немже живеть пр҇стаа тр҇ца. ї҆збравльшіа вы
поставі. застѫпнїкы намь. хвалѧщимь вы прѣлюбези: —

НБКМ 573

Стльпи моудрости ꙗвисте се. домь носеще
прѣславьнии ап҇ли. вь нѥмже живеть прѣстаꙗ
троица. из'бравшиꙗ вы и поставльши. застоупникы
нам'. хвалещимь вы прѣлюб'з'но: —

З. III b 18

Стльпи моудрости ꙗвисте се. домь носеще
прѣслав'ны ап҇лы. вь нем'же живеть прѣтаꙗ троица.
избавьши (sic) и поставльши. застоупьникы нам'.
хвалещиⷨ' хꙵь прѣлоубьзно: —

З. IV d 4

Стльпи моудрости ꙗвисте се. домь носеще
прѣслав'ныи ап҇ли. вь нем'же живеть прѣстаꙗ
троица. избравьшиꙗ выи. и поставльши
застоупіникы намь. хвалещимь вы прѣлюбьз'но: —

НББ 645

С'тльпи моудрости ꙗвисте се. домь носеще
прѣслав'нии. вь нем'же живеть прѣстаꙗ тр҇ца.
изьбрав'шиꙗ выи и поставл'ьшии. застоуп'никыи
намь хвалещим' выи прѣлюбьз'но: —

НББ 644

Стльпи моу҇рость ꙗвисте се. дом' носеще прѣслав'ни.
вь нем'же живеть пр҇стаꙗ троица. избрав'шиꙗ выи и

поставльши. застп҃'никы намь х'валещим' вы
прѣлюбьз'но: —

БАН 41

С'тьпи моудрости ꙗвисте҃, домь носещꙗ прѣсла҃внї
ап҃ли. вь ниѥмже животь(sic) прѣбж҃ьствьна троица.
из'бравшиꙗ ви и постав'лшиꙗ застоупи҃ намь.
хвалещи҃ и прѣвьзносещи҃: —

Ч.І,9/2

II тропар

Жер. (32. 5. 22)

Каꙗ достоїно мг҃ѫть оуста. хвалїти прѣславныѧ
ап҃лы. трѹды же прїѧсте за ны прѣблажни. ї ст҃рті
ѧже прїѧсте за еу҃лие. х҃ві оучници. наслѣдніци
цр҃твїа ег: —

3. IV d 107

Коꙗ достоино могѫть. оуста хвалить. прѣславни
ап҃ли троудь приѫсте. за ни прѣблажени
ст҃рть приѫсте. за ѥвг҃лѥ х҃ви оученици цр҃твиꙗ
его: —

НБКМ 573

Каꙗ достоино могоуть оуста. хвалити прѣслав'нии
ап҃ли. троуди и поты ваше ѥже приѥсте за ны.
и ст҃рти ѥже поѥсте за ѥу҃лиѥ. х҃ви оученици
цр҃твиꙗ ѥго: —

3. III b 18

Каꙗ дот҃оино могоуть. оуста хвалити прѣславныѥ
ап҃ли. троуды ѥже приѥсте за ны прѣблажени. и
ст҃рти ѥже подьѥсте за ѥванг҃лиѥ. х҃ви оученици
црьствыниꙗ ѥго: —

3. IV d 4

Коꙗ достоино могоуть оуста хвалити. прѣславьныѥ
ап҃лы. троуды и поты ваше ѥже приѥсте за ны. и

стр҃сти ѥже подьѥсте за ѥулиѥ. х҃ви оученици
цр҃ьствиꙗ ѥго: —

НББ 645

Коꙗ до҃ꙗниꙗ могоу оуста х'валити прѣслав'ни
ап҃ли. троуди и поты ваши ѥже приѥсте за ныи.
и стр҃ти ѥже поѥсте за ѥулиѥ х҃ви оученици
цр҃ьтвиꙗ ѥго: —

НББ 644

Коꙗ до҃ꙗниꙗ могоу оуста х'валити прѣслав'ни
ап҃ли. троуди и поти ваши ѥже приѥсте за ны.
и стр҃ти ѥже поѥсте за ѥулиѥ. х҃ви оученици
цр҃твиꙗ ѥго: —

БАН 41

Каа донна могоуть оуста хвали прѣславни ап҃ли.
троуди и повиги ваше юже прїесте за ни, и стр҃ти
еже п'рїесте за еулїе, х҃ви оучници цр҃твїа его: —

Ч.I,9/3

III тропар

:Кер. (32. 5. 22)

Агньци пастырѣ прьваго. агнъца положьшаго за
овца дш҃ѫ своѫ. ꙋчници славниі ап҃ли. сьврьшити
ны течение се. спобите стии мим вы прблажни: —

3. IV d 107

Агньца и пастирѣ великаго. агньца положьшаго за
ѡвьци дш҃ѫ своѫ. оученици славни ап҃ли. сврьшите
течение се. спобите стии прѣблажни: —

3. III b 18

Агньца и пастира прьваго. и ангньца (sic)
положьшаго за ѡвьце дшоу си. оученици слав'ни
ап҃ли. сьврьшиты ни течениѥ се. спобите стыи
маимь вы блажен'ни: —

ЧЕТВЪРТЪК, I СЕДМИЦА

З. IV d 4

А гньца и пастырꙗ прьваго. положьшаго за ѡв'це
д҃шоу свою. оученици слав'ныи апⷭ҇лы. спⷣбите ны
сьвршити течениѥ сиѥ. мл҃имо вы с҃тыи прѣблаженыи :—

НББ 645

А҆ гньца и пастира прьвааго. полож'шааго за ѡв'це
д҃шоу с'вою. оученици славни апⷭ҇ли. спⷣбите ны
сьвршити течениѥ сее. мл҃имо выи прѣблажен'нии :—

НББ 644

А҆ г'нца и пастырꙗ прьвааго. положьшаго за ѡв'це
д҃шоу свою. оученици слав'ни апⷭ҇ли. спⷣбите ны
сьвр'шити течениѥ сиѥ. мл҃им' вы прѣблажени :—

БАН 41

А г'ници и пас'тири п'рьваго аг'нца полож'шаго д҃шоу
за овце с'вое. оу҃чници сл҃вни апⷭ҇ли. спⷣбите ни
сьв'ршиⷮ теⷱ҇нїе сїе мл҃иⷨ' ви с҃ти прѣбл҃жн'ни :—

Орб.

А гньца и пастырѣ прьваго. агньца же полож"шаго
за ѡвчѧтѧ д҃шѫ си. ѹченици слав'ны апⷭ҇лы.
сьвршити течение спⷣбите с҃ты. мл҃им" вы :—

Пл.

А҆ гньца и пастырѣ прьваго. агньца же положьшаго за
овчѧте д҃шѫ своѫ. ѹченици славни апⷭ҇ли. течение
сьвршити спⷣбите. с҃ти апⷭ҇ли мл҃им' вы :—

Пог. 40

А гньци пастырѣ прьвааго. агньца же положьшааго
за ѡвцѫ д҃шѫ си. оученици славни апⷭ҇ли. сьвршити
течене спⷣбите с҃тиі. мл҃имь вы блажени :—

ЧЕТВЪРТЪК, I СЕДМИЦА

Хл. 138

А гньци пастирѣ прьвааго. агньца же положившаго и
за ѡвчате д҃шѫ си. ȣченицы славнии апⷭ҇лыи. сьврьшити
тⷱ҇ение : —

13. 1. 4.

А҆ гнъци пастырѣ пръвааго. а҆гнъца же положьшаго
д҃шѫ за ѡ҆вцѧ. ȣченици с’лавнии а҆пⷭ҇ли. съвръшити
течение спо̂бите ст҃ии. молим вы́и блаженни : —

Ч.I,9/б богородичен

Жер. (32.5.22)

б҃

Ѣ ро̑ змінѫ пр҃чтаа нізложи. ꙗко всѣ мира
поро̂жшї. смиршаго н҃бнаа и земнаа. соугоуба
ѥст҃вмь прѣславна. б҃а же и чл҃вка. сп҃сьша весь
ро̂ чл҃чьскы : —

3. IV d 107

Ꙗ рость зминѫ пр҃чтаꙗ низложи. ꙗко весь миръ
поро̂жьшиꙗ. сьмиривьша неб҃ена и земна
соугоуба ѥ҃вомь. прѣславно б҃а : —

НБКМ 573

Ꙗ рость з’миноу низ’ложи прѣ҃чтаꙗ. ꙗко всѣхь
мира поро̂жьшиꙗ. сьмиршааго нб҃снаꙗ сь
зем’льныими. соугоуба ѥ҃ствомь б҃а же и чл҃вка.
сп҃сьшаго вьсь родь чл҃вчьскыи : —

3. III b 18

б҃о

Ꙗ рость зминоу прѣ҃читаꙗ низложи. ꙗко всѣхь
мирь поро̂жьши. сьмирышаго нб҃снаꙗ и земальнаꙗ.
соугоуба ѥствомь прѣслав’наꙗ. б҃а же и
чл҃ква (sic) сп҃сьшаго вьсь родь чл҃вчь : —

3. IV d 4

Ꙗ рость змиинноу изложи пр҃ѣчтаꙗ. ꙗко всѣхь мира
порожьши. сьмирьша н҃бесьнаꙗ сь земльныими.
соугоуба ѥствомь б҃а и чл҃вка. сп҃сьшаго в'сь ро
чл҃вчскы : —

НББ 645

Б

Ꙗ ро змиину из'ложи прчтаꙗ. ꙗко в'сѣхь мира
рожьши. с'мир'ша н҃ебснаꙗ сь земльными. соугоуба
ѥствомь б҃а же и чл҃вка. сп҃с'шаго в'сь ро чл҃вчьскыи : —

НББ 644

ф҃

Ꙗ ро змиинноу изложи прчтаꙗ. ꙗко в'сѣхь мира
рожьши. сьмир'ша нбнаꙗ сь земл'ными. соугоуба
ѥствомь б҃а же и чл҃вка. сп҃сьшаго в'сь родь чл҃вчскы : —

БАН 41

Ꙗ ро з'мииню из'ложи прѣчтаа ꙗко всѣ мира
порожьши. сьмираго нбнаа сь земльни. соугоубь
ество б҃а же и чл҃ка. сп҃сшаго ро чл҃чьскии : —

ТРИПЕСНЕЦ — II ГЛАС

V песен

ирмос

Жер. (НБКМ фр. 9)

праⷤвн. в҃. пѣⷭ. глⷭа. в҃. пѣⷭ. є̈. ірмⷭо.
нощь мимоше̂ши́. прі́блі́жі́ са днь҃. свѣть миръ
о҆снѣ̑. сего ра̂ Хвалат та ѧ҆нгаꙿстні чі́ні. и
славословат та всѣчка: —

Шаф.

єрмⷭоу. иⷩ. гⷭ. в҃.
нощь мимоше҆дꙿши. прибанжи са денъ. и свѣть
миръ ѡ҆сїа. сего ради Хвалаⷮ тѫ аггелъсти҃
чи҆ни. и словословословать (sic) та всѣчкаа҆: —

3. IV d 107

ю̈рмⷭу.
нощь мимошедьши прибанжи са днь҃. свѣть весь
миръ ѡ҆снӓѫ. сего ради та Хвалать англьсти҃
чини: —

НБКМ 573

ини. іⷭрм. глⷭа. тьже̂.
нощи мимошь̂ши прибанжи се днь҃. и́ свѣть вьсь
миръ ѡ҆сниа. сего ра̂ те Хвалеть англьсцин҃
чины. и славословеть те всачьскаѣ: —

F. п. I. 92

(і)нь іⷭрмо. глⷭа. тьже̂.
нощи мимошь̂шни́ прибанжи се днь҃. и҆ свѣть
вьсь миръ ѡ҆сна. сего ради те Хвалеть
а҃нгльсꙿци чинини. и҆ словословеть те вꙿсачьскаѣ: —

3. III b 18

іⷭрмо. нни. а глⷭа. тьжде.
нощь мимошьдьшӥ. прибанжи се днь҃. и свѣть

всь миръ ѡ̈сиꙗ. сего ради те хвале
а҃нгльсци чини. и словословеть те всачьскаꙗ :—

3. IV d 4

инь. ірмо. гла. тьжде.
нощь мимошьд'ши. приближи се д҃нь. ӥ свѣть
вьсь миръ ѡ̈сиꙗ. сего ради те хвалеть
а҃нгльсци чини. ӥ словословеть те всачьскаꙗ :—

НББ 645

инь ірмо. гл. тьж'де.
нощь мимошьши приближи се д҃нь. и свѣ в'сь
миръ ѡсиꙗ. сего ра те х'валеть агг҃льсци
чини. и слословеть те в'сачьскаꙗ :—

НББ 644

інь. ірмо. гл, ть.
нощь мимошьши приближи се д҃нь. и свѣ в'сь миръ
ѡсиꙗ. сего ра те хвалють аг҃лсци чини. и
славословеть те всач'скаꙗ :—

БАН 41

ї҆нь. ірм. гл. ть.
нощи мимошьши прибли се д҃нь. и свѣ вьсего
мира ѡсїа. сего ра хвале агг҃лсци чини. и
славосл҃аветь в'сачькаа :—

Пет.I,5/1

I тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

С тртем ти досады. тварь зрѧщі всѣ измѣни сѧ г҃и.
не трьпѧщи відѣти на кр҃стѣ висѧща. тѧ млрдаго
с҃пса :—

Шаф.

С трастен ти досадъї тваръ се зрѧщи. всѣ измѣнѣше сѧ
г҃и. не мгѫще видѣти на кр҃стѣ висѧща тѧ.
милосрааго спа :—

ПЕТЪК, I СЕДМИЦА

НБКМ 578

вь стⷭ҇рти твоѥи вь досажениѥ. тварь те зрещи
и в'сѧ измѣнѩше се г҃и. не трьпещии видѣти те на
крⷭ҇тѣ висещѩ. марⷭ҇дааго сп҃са всѣхь:—

F. п. I. 92

вь стⷭ҇рти твоѥ(и) (вь) досажен(ии). твар' те зрещи
вси г҃и измѣнѩше се. не трьпещи видѣти те на
крⷭ҇тѣ висеща марьⷭ҇даго сп҃са в'сѣхь:—

3. III b 18

Страстеи досадоу тварь си зрещін. и вса
измѣнишіе се г҃и. не трьпещи видѣти. на крⷭ҇тѣ
висеща те. марⷭ҇дыго сп҃са:—

3. IV d 4

вь ст҃рсти твоѥи и вь досажденіѥ. тварь те
зрещи в'сѧ измѣнѩше се г҃и. не трьпещи видѣти те
на крⷭ҇ьстѣ висеща. масрдаго сп҃са в'сѣхь:—

НББ 645

вь стⷭ҇рти твоиⷯ вь досажениѥ. т'вар' те зрещи
в'сѧ г҃и измѣнѩше се. не трьпещи видѣти те
на крⷭ҇тѣ висеща. марⷭ҇даго сп҃са всѣⷯ:—

НББ 644

вь стⷭ҇рти т'воиⷯ' вь досажениѥ. т'вар' те зрещи
в'сѧ г҃и измѣнѩше се. не трьпеще видѣти те на
крⷭ҇тѣ висима. марⷭ҇даго сп҃са всѣхь:—

БАН 41

вь стⷭ҇рти твое и досажении, т'варь зрещи
измѣнѩше г҃и. не трьпещи те на крⷭ҇тѣ висеща.
марⷭ҇даго спⷭ҇а вьсѣⷯ:—

Пет.I,5/2

II тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

Є̏ лисеи̑‿з рѣкы и̇земь секырѫ. крⷭ҇та ти ѡ҅бразоваше
Х҃е. въз҃ведша и̇зь а̀да чл҃вчь роⷣ. тебѣ пропеншомоу
на немь: —

Шаф.

Ѥ лисеи иземъ из рѣкъї секѫрѫ. кр҃ста ти ѡбразоваше
Х҃е. взведъша изь ада чл҃ча рода тебѣ пропненомоӱ
на немъ: —

3. IV d 107

’,
Ѥ лисеи изнемь из рѫ̇кӹ секи̇рѫ. крⷭ҇та ти ѡ̈бразоваше.
Хⷭ҇е възвѥⷣи изь адⷣа роⷣь чл҃чь. тебѣ распѧтомоӱ на немь: —

НБКМ 573

Ѥ̈ лисеи и҆зьмь и҆з рѣкы сѣкироу҅. крⷭ҇ть ти проѡ҅̇бразоваа҆ше
Хⷭ҇е. възвеⷣ̇ша҆аго изь а҆да роⷣ чл҃вчь. тебѣ распетомоу
на нѥмь: —

F. п. I. 92

Є лисѣи изьмь и҅з рѣкы сѣкироу крⷭ҇ть ти проѡбразоваше
Хⷭ҇е. възведьша изь а҆да чл҃вчь родь. тебѣ распетомоу
на н’ѥмь: —

3. III b 18

Є лисѣи из’мь изь рѣкӹ сѣкироу. крⷭ҇та ти ѡ̈бразоваше
Хⷭ҇е. възведьша изь ада родь чл҃овчь. тебѣ распетомоу
на немь: —

3. IV d 4

Є лисѣ̇и и̇̈зьмь ӥз рѣкы сѣ̇кироу. крⷭ҇ть ти проѡ̈бразоваше
Хⷭ҇е. възведьша ӥзь а̇да чл҃вчь родь. тебѣ распетомоу̇
на немь: —

НББ 645

Ѥ҅ лисеи҅ и҅з’мь из рѣки секироу. крⷭ҇ть ти проѡ҅бразоваше
сп҃се. въз’вед’ша и̇зь а҅да чловѣчь роⷣ. тебѣ распетомоу
на нем’: —

НББ 644

Ё лисеи́ и҆земь и҆з рѣкоу секиро́у. крⷭ҇ты проѡ̇бразоваше
сп҃се. вьзвеⷣша и҆зь а̑да чл҃вчскы роⷣ тебѣ распетомоу
на не҆мь: —

БАН 41

Е лисеи из'мь из рѣки сѣкирꙋ, крⷭ҇ть твои́ проѡ̆б'ражаше
Хⷭ҇е. и́звед'шаго изь ада роⷣ чл҃чьскии. тебѣ распетомоу
на нѥⷨ: —

Пет.I,5/3

Ш тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

С ъ Х҃омь братие́ пропѧти бѫдѣмь. поХоті́ всѧ распенше.
прѣтрь҆пімь досадѫ. и̇ прочѣ рѫгы. да и̇ се сл҃авни
бѫⷣем': —

Шаф.

С ъ Хрїстомъ братие пропѧти бѫдѣмъ. поХоти всѧ
распенъше҆ прѣтрьпимъ досадѫ. и прочѫѫ рѫгъї. да
славни же бѫдемъ: —

3. IV d 107

С о Хⷭ҇омь браⷮ҇ѥ распѧти бѫ̇демъ. поХоти всѧ распѧвше.
прѣтрьпимь досадѫ̇. и прочѫ̇ ранѫ̇. да с нимь славни
бѫдемъ: —

НБКМ 573

С ь Х҃сомь браⷮе распети боудемь. поХоти в'се распьнше.
прѣтрьпимь досадꙋ и прочеѥ раны. да с нимь славьни
боудемь: —

F. п. I. 92

С ь Хⷭ҇томь браⷮ҇ѥ распети боудѣмь. поХоти в'се распьньше.
прѣтрьпимь досадоу҆ и҆ прочеѥ҆ раныи. да с' ним славьни
боудⷷе: —

3. III b 18

С ь Хⷭ҇мь браⷮ҇ѥ. распети боудѣмь. похоти все распьньше. прѣтрьпимь досадоу. и прочеѥ̑ раны. да с нимь славны боудемь: —

3. IV d 4

С ь Хрⷭ҇мь братиѥ распети боудѣмь. похоти все распьньше. прѣтрьпимь досадоу и прочеѥ раны. да с нимь славьни боудемь: —

НББ 645

С ь Хⷭ҇мь браⷮѥ̑ распети боудемь. похоти в'се распьн'ше. прѣтрьпѣм' досадоу и̑ прочеѥ̑ раныи. да сь нимь слав'ни боудемь: —

НББ 644

С ь Хⷭ҇омь братиѥ̑ распети боудѣмь. похоти в'се распьн'ше. прѣтрьпѣмь досадоу и прочеѥ̑ раны. да с нимь слав'ни боудемь: —

БАН 41

С ь Хⷭ҇мь браⷮ҇іе рас'пети боудⷨ҇е. похоти в'се рас'пи'ше. прѣтрьпѣмь досаженїе и п'рочее рани да сь нимь прⷭ҇слави се: —

Пет.I,5/6

богородичен

Бит.

Б҃

Л юе и колѣна мⷧ҇ѧт сѧ тебѣ. дв҃о (. . . . . .) мт҃и Хⷭ҇а б҃а сп҃са. течениꙗ ст҃го [сег]о коньчати сподⷭ҇би. прⷭ҇таꙗ чⷭ҇таꙗ: —

Жер. (НБКМ фр. 9)

Б҃

Л юдие и колѣна. мл҃им сѧ тебѣ дв҃о мт҃и Хⷭ҇а б҃а сп҃са нашего. течение се ст҃ое скончѣті спⷪ҇би. чⷭ҇таа и прⷭ҇таа: —

ПЕТЪК, I СЕДМИЦА

Шаф.

Людиє и колѣна молѧть сѧ тебѣ д҃во мати. Х҃а спа же
моли. теченна сего ст҃аго конъчат. споби чистаа и
пр҃ѣстаа: —

З. IV d 107

Лѹѥ колѣна мѧт сѧ тебѣ. д҃во. м҃ти х҃а спа.
течениє кончати. споби прѣчтаѩ: —

НБКМ 573

Б

Людиє и колѣна ѡбыч'но малєт сє тебѣ. д҃во мати Х҃а
с҃пса. течениє сиє скон'чати споби. прѣстаѩ и
прѣчтаѩ: —

F. п. I. 92

Люіє и колѣна ѡбыч'но малєть сє тебѣ д҃во м҃ти х҃а с҃пса.
течениє сиє сконьчати споби прѣстаѩ и прѣчтаѩ: —

З. III b 18

Бо

Люниє и колѣна. малєть сє тебѣ д҃во м҃ти х҃а с҃пса жє.
течениє сконьчати. споби прѣста и прѣчистаѩ: —

З. IV d 4

Людиє и колѣна. ѡбыч'но молєть сє тебѣ. д҃во м҃ти
х҃а с҃пса. течениє сиє сконьчати споби. прѣстаѩ
и прѣчитаѩ: —

НББ 645

Б

Лює колѣна ѡбично малєт сє тебѣ. д҃во м҃ти х҃а с҃пса.
течениє сиє с'кон'чати. споби прѣстаѩ и прчтаѩ: —

НББ 644

ф

Лює колѣна ѡбыч'но малєт' сє тебѣ. д҃во м҃ти х҃а с҃пса.
течениє сиє скончати. споби прѣстаѩ и прчтаѩ: —

БАН 41

ѧ ю҆дї́е и҆ колѣна ѡ҆бич'но̀ мл҃ет' се тебѣ дв҃о мт҃и спⷭ҇а хⷭ҇а.
тⷱ҇енї́е с'кончати споⷣ҇би, прѣ҃стаа и҆ прѣчⷭ҇таа: —

VIII песен

ирмос

Бит.

ирⷭ҇мо: гⷭ҇л: в҃:
прохлаⷣ҇жьшаго древле. ѿрокӹ еврѣискӹинѫ вь ѡ̈гни.
и ѡ̈пальша г҃а славно хальдеѫ. в немь всхвалимь
г҃лаще. блⷭ҇вте: —

Шаф.

ѥрⷭ҇моу. инⷭ҇ъ. г҃л. в҃.
ѡтроци ст҃и в пещѣ вьврѣжени иногда. за твоѫ
б҃же непобѣдимѫѫ вѣⷭ҇рѫ. ѡгнпаⷭ҇леⷭ҇нъї дх҃ъ имъ
роⷭ҇сѫ прѣложи. и стоѫще иноⷣ҇ꙋшно пѣснъно х҃а
поаⷯ҇ѫ. бл҃гословите. всѣⷣ҇ла гн҃ѣ: —

З. IV d 107

ѥрⷭ҇мⷭ҇ꙋ. иⷯ҇.
древле прохлаⷣ҇і. ѿроки ѥ̈врѣискиѫ вь ѡ̈гнь.
халдеѫ: —

НБКМ 573

інь. іⷭ҇рм.
неизреченною моудростїю сьставльшаⷭ҇аго
в'сачьская б҃а славимь. и҆з' несоуⷭ҇щихь на бытїе
приⷭ҇ведьшаого. блⷭ҇вите дѣла г҃а поите и҆ прѣвьз'но̀: —

F. п. I. 92

инь. (и)рⷭ҇мо.
неизреченною моудростїю сьставльшаго в'сачьская.
(б҃)а славимь. из' несоущихь на бытїе прѣведьшаго
блⷭ҇вите дѣла гн҃ѣ. г҃а поите: —

З. III b 18

ірмо. ини. гл҃а. в.

отроци ст҃ы вь пещь вьврьженьни инога за твою
б҃е вѣроу непобѣдимоую. ѡгнь пламен'ни пален. и
вь хладь имь росоу прѣложи. стоюще инодшьно. и
сь пѣньми поюхоу. вса дѣла г҃а:—

З. IV d 4

инь. ірмо.

неизрен'ною моудростию. сьставльшаго всачьскаꙗ.
б҃а славимь. изь несоущихь на бытию прѣведьшаго.
блгвите:—

НББ 645

ірм.

неизрен'ною моудрою. сьставльшаго в'сачьс'каꙗ
б҃а славимь. из' несоущи на битию прѣвед'шаго
блгвите:—

НББ 644

ірм. інь.

неизренною моурростию сьставл'шаго всач'скаꙗ.
б҃а славимь. из' несоущихь на бытию
привешаго. всала г҃а поите:—

БАН 41

їн'. ірм. г. ть.

неизрен'ною моудрос'тию. със'тавлша вьсачьс'каа.
б҃а слави из несоущи вь битїе п'ривед'шаго.
блгвте в'са дѣ:—

Пет.I,8/1

I тропар

Бит.

ѡ̈ блькь сѧ с҃псе в прѣпрѧдь. и трьновныїмь ѕвѧзе сѧ
вѣнцемь. прѣкрасень тыї ꙗви сѧ вко. па с҃нь
ч҃лчь. б҃жи — — — — — — — [сл]авож ѡблистова сѧ:—

Шаф.

Ѡ блъкь сѧ спⷭ҇е в прѣпрад(ѫ). и трьновнъїмъ
оӱвѧзе сѧ вѣнцемъ. прѣкрасенъ тъї ꙗ̈вн сѧ вⷯко
паче сн҃ь чл҃чъ бе҃ мо̀н. добротѫ̀ х҃е паче славъї
тⷭ҇н. бл̀н̀ц̀еважн сѧ: —

НБКМ 573

О҆ бльк’ се сп҃се вь прѣпроу̀доу҆. и трьнов’нынмь
оувезе се вѣньцемь. прѣкрасьнь тын ꙗвн се вⷣко
паче сн҃ь чл҃вѣчьскыⷯн. добротою̈ хⷭ҇е бе҃ славы
ѡ҆блнстова се: —

F. п. I. 92

О бльк’ се сп҃се вь прѣпроудоу. и трьновымь
оувезе се вѣньцемь. прѣкрасьнь тын ꙗ҆вн се вⷣко
паче сн҃ь чл҃вчьскыхь. добротою҆ хⷭ҇е тын ѡ҆блнстова се: —

З. III b 18

О блькь се сп҃се вь прѣпроуⷣ. и трьновымь оӱвезе се
вѣньцемь. прѣкраснь ты ꙗвн се вⷯко. паче сн҃ь
чл҃вчь. бж҃е и добротою хⷭ҇е. славъї ѡ̈блнстова се.
вса дѣла г҃а: —

З. IV d 4

Ӧ блькь се сп҃се вь прѣпроудоу. ӥ трьновымь
оу̇везе се вѣньцемь. прѣкраснӹн тын ꙗ̈вн се вⷣко.
паче сн҃ь чл҃вчьскыхъ. добротою̇ хⷭ҇е бе҃ славы
ѡ̈блнстова се: —

НББ 645

О бльк’ се сп҃се вь прапроуⷣ. ѝ трьновыⷮ оу̀везе се
вѣн’цемь. прѣкрас’нь ты̀ ꙗ̀вн се вⷣко. паче сн҃ь
чл҃вчьскых’ добротою̀ хⷭ҇е бе҃. ты ѡ̀блнс’това се: —

НББ 644

О̀ бльк’ се сп҃се вь прав’доу҆. и̇ трьновымь оу̀везе се
вѣн’цемь. прѣкрасьнь ты ꙗ̀ⷭ҇вн вⷣко. паче сн҃ь
чл҃вч̇с̇’кыхь. добротою҆ хⷭ҇е бе҃ тын ѡ̀блнстова се҆: —

БАН 41

О бльки сє сп҃сє вь прѣпроу. и трьнови оувє сє
вѣнцє. прѣкрасни ти ꙗви сє вако пачє с҃нь
чл҃чьски. добротою слави хє блистає сє: —

Пет. I,8/2

II тропар

Бит.

— — — — — жльчь и ѿцта вкꙋси. да мꙋ
ꙋсла[ди]ши [въкоуш]єниє прѣстѫпноє. єжє
ѡслꙋшаниє[мь] приѡбрѣть. прѣлєстнѫ хє
лѫкаг врага: —

Шаф.

В олєѫ си вако. жлъчь вкоуси и ѡца. да моє
оусладїши — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —

З. IV d 107

В олєѫ си вако. жлъчь и ѡцта вькоуси г҃и. да моє
оусладиши вкоушєниє прѣстѫпноє. прѣлєнѫ хє
лѫкаваго врага: —

НБКМ 573

В олєю си вако. зльчи и ѡцьта вькоуси. да моѥ
ѡсладиши вькоушєниѥ прѣстоуп'ноѥ. ѥжє
ѡслоушаниѥмь приѡбрѣть. прѣльстню хє лоукавааго
врага: —

F. п. I. 92

В олѥю си хє вако зльчи и ѡц'та вькоуси
да моѥ ѡсладиши вькоушєниѥ прѣстоупьноѥ.
ѥжє ѡслоушаниѥмь приѡбрѣть. прѣльстню хє
лоукаваго врага: —

З. III b 18

В олєю си вако. зльчи и ѡцта вькоусивь. да моѥ
ѡсладиши вькоушєниѥ прѣстоупноѥ. ѥжє

ѡслꙋшаниѥмь приѡбрѣⷮ. прѣльтню Хе҃ лоукаваго
врага. вса дѣла га: —

3. IV d 4

В олею си влⷣко. зльчи и ѡц’та вькоуси. да моѥ
ѡсладиши вькоушениѥ прѣстоупьноѥ. ѥже
ѡслоушаниѥмь приѡбрѣть. прѣльстню лоукаваго
врага: —

НББ 645

В олею си влⷣко. жльчь и ѡцта вькоуси. да моѥ
ѡсладиши вькоушениѥ прѣстоупноѥ: —

НББ 644

В олею си влⷣко жльчь и ѡц’та вькоуси. да моѥ
ѡсладиши вькоушениѥ прѣстоуп’ноѥ: —

БАН 41

В олѥю влⷣко жл’ьчи и ѡц’та вькоуси. да моє
оусладиши вькоушеніє. иже прѣслоушаніє
приѡбрѣто прѣльстню Хе҃ лоукаваго в’рага: —

Пет.I,8/3 III тропар

Бит.

О бнаж[ен]ь тьї бьї҃ да мѧ ѡблѣчеши спе҃.
льстиѫ зминоѫ лютѣ ѡбнажена ѡкаина. и
срамотѫ же приѫть, да честнѫ мѧ почтеши.
дхновение свое: —

3. IV d 107

Ѡ бнажень бы҃. да мене ѡблѣчеши спе҃. лениѫ
зминоѫ ѡбнажена. ѡкаꙗнень лютѣ. и срамотѫ
приемъ. да честнѫ мѧ почтеши ѡбновениемь си: —

НБКМ 573

О бнажень тыи бы҃. да ме ѡблѣчеши спсе҃.
льстню змииною ѡбнажена ѡкан’на лютѣ. и

срамотоу же приѥть. да чьстию ме поч҆теши.
роукоу своѥю създаниѥ: —

F. п. I. 92

О бнажень ты бы҃ да ме ѡблѣчеши спсе҃. льстию
змииою ѡбнажена ѡкан҆на лютѣ. и срамотоу же
приѥть да чтию ме почтеши. роукоу своѥю
съзаниѥ: —

3. III b 18

О б҆нажень ты бы҃. да ме ѡблѣчеши спсе҃. льтию
змииною. ѡбнажена ѡканьна лютѣ. и срамотоу же
въсприѥмь. да чьтию ме почтеши доуновениѥ своѥ.
вса дѣла га҃ поит: —

3. IV d 4

О бнажень тыи бы҃. да ме ѡблѣчеши спсе҃. льстию
змииою ѡбнажена. ѡкан҆на лютѣ. и срамотоу же
приѥть. да чьстию ме почтеши. роукоу своѥю
създаниѥ: —

НББ 645

О бнажень ты бы҃ да ме ѡблѣчеши спсе҃. лью змииною
ѡбнажен҆на ѡкаян҆на лютѣ. и срамотоу же приѥть
да чью ме почтеши. роукоу своѥю съзаниѥ: —

НББ 644

О бнажень ты бы҃ да ме ѡблѣчеши спсе҃. льстию
змииною ѡб҆нажена. ѡкаан҆на лютѣ. и срамотоу же
приѥть. да честию ме почтеши. роукоу своѥю
създаниѥ: —

БАН 41

О б҆нажень ти би хе҃ да ме ѡб҆лѣчеши спсе҃.
льстию з҆мииою об҆нажен҆на окаян҆наго лютѣ.

и̓ пор̓оуганїе п̏рѥⷮ да чⷭтню ме почьтеши
рꙋкꙋ с’воею сьⷣзаниѥ: —

Пет.I,8/б

богородичен

Бит.

Б҃

Д҃вож вьмѣстила еси. невьмѣстимое слоⷮ ѡ̈҃че.
и пакьїи же прⷭѣбьї. по роⷤствѣ д҃вож пр҃чистаѩⷭ.
сего раⷣ пр҃стаѩⷭ пѣваемь. и прославлѣемь
чистое ти прижитие: —

3. IV d 107

Д҃во̇ж вьмѣстила еси невьмѣстимое слоⷮ ѡ̈҃че.
и паки же прⷭѣбисть. и по рожвѣ д҃во̇ж. прⷭчтаѩ̈
сего раⷣи пѣваемь и прославлѣемъ прⷭчтое
рожⷣьство: —

НБКМ 573

Б҃

Д҃вою вьмѣстила ѥ̏си невьмѣстимоѥ слово ѡ̓҃че.
и̓ пакы же д҃вою̓ прⷭѣбы по рожⷣьствѣ прѣчистаѩ̓.
сего ради пр҃ѣстаѩ̏ пѣваѥмь. и̇ прославлѩѥмь
чистоѥ̏ прижитиѥ̓ твоѥ̓: —

F. n. I. 92

Б҃

Д҃вою вьмѣстила ѥси невьмѣстимоѥ слово ѡ̇҃че.
па̇кы же д҃вою прⷭѣбы по рожⷣьствѣ прⷭѣчтаѩⷭ.
сего ради пр҃ѣстаѩⷭ пѣваѥⷭмь. иⷭ прославлѩѥⷭмь
чⷭтоѥ при̇житиѥⷭ твоѥ: —

3. III b 18

Б҃о

Д҃вою вьмѣстила ѥси. невьмѣⷮсимоѥ слово ѡ҃че.
и пакы же прⷭѣбы. по рожⷣьтвⷭѣ д҃вою̈ прⷭѣчитаѩ.

сего раи прѣстаꙗ пѣваѥмь и прославлаѥмь.
читоѥ ти прижитиѥ: —

3. IV d 4

Б

Двою вьмѣстила ѥси. невьмѣстимоѥ слово ѡче.
и пакы же двою прѣбы. по рождьствѣ прѣчтаꙗ.
сего ра прѣстаꙗ пѣваѥмь. и прославлꙗѥмь
чтоѥ прижитиѥ твоѥ: —

НББ 645

Б

Двою вьмѣстила ѥси невьмѣстимоѥ сло ѡче.
паки же двою прѣбы и по рожьвѣ прчтаꙗ.
сего ра прѣстаꙗ пѣваѥмь и прославлꙗѥм'.
чтоѥ прижиѥ (sic) твоѥ: —

НББ 644

ф

Двою вьмѣстила ѥси невьмѣстимаго слова ѡча.
пакы же двою прѣбы. и по рожвѣ прѣчтаꙗ.
сего ра прѣстаꙗ пѣваꙗѥмь и прославлꙗѥмь
чистоѥ прижитиѥ т'воѥ:

БАН 41

Б

Двою вьмѣс'тила єси невьмѣс'тимаго сло ѡ'че.
паки же двою прѣби, по рожьс'т'вѣ прѣчтаа
сего ра те прѣстаа вьс'пѣвае. и п'росавлꙗе
прѣчтое т'вое рожьство: —

IX песен

ирмос

Бит.

ирмо: г: в:
двьство твое бце чста. егоже не ѡпали ѡгнь
бжествьныи. того величаемь: —

3. IV d 107

ієрмⷭ҇ꙋ.

дⷭ҇во твоє бцⷣе прⷭ҇ӵтаꙗ. єгоже не ѡпӓли ѡ̈гнъ: —

НБКМ 573

инь. ірⷭ҇м.

дв҃ьство твоѥ̈ бц҃е прⷭ҇ѣчтаꙗ̓. ѥгоже не ѡ̇пали ѡ̓г’нь
бжⷭ҇т’вныи величаѥ̈мь: —

F. п. I. 92

инь. ірⷭ҇мо.

дв҃ьство твоѥ бц҃е прⷭ҇ѣчтаꙗ̇. ѥгоже не ѡⷭпали ѡⷭг’нь
бжⷭ҇твьныи тебе величаѥ҃: —

3. III b 18

инн. ірⷭ҇мо. глⷭ҇а. в҃.

дѣ҃вьство твоѥ бц҃е прⷭ҇ѣчтаꙗ. ѥгоже нё ѡ̈пали
ѡ̈гнь бж҃ьствныи тебе величаѥмь: —

3. IV d 4

инь ірⷭ҇мо. глⷭ҇а тьⷣж.

.дв҃ьство твоѥ̇ бц҃е прⷭ҇ѣчтаꙗ̇. ѥ̇гоже не ѡ̈пали
ѡгьнь б҃жьствьныи. теⷡ҇ велⷱ҇: —

НББ 645

ірⷭ҇м. инь.

дⷭ҇тво твоѥ̓ бц҃е прⷭ҇чтаꙗ. ѥгоже не ѡⷭпали ѡⷭгнь
бжⷭ҇тв’ныи теⷭ велⷡ҇ⷱ҇: —

НББ 644

і̓нь. ї̆рⷭ҇мо.

дв҃ство твоѥ̓ бц҃е прⷭ҇чта̓ꙗ̇. ѥгоже не ѡⷭпали ѡⷭгнь
бжⷭ҇в’ны тебе̇ велⷱ҇и: —

БАН 41

інь. їрⷭ҇мо.

дв҃ьс’тво т’вое бц҃е прⷭ҇ѣчтаа. є̓гоже̓ не ѡ̆пали ѡ̑г’нь
б҃жьстнии вь теⷡ҇ вьсели се: —

ПЕТЪК, I СЕДМИЦА

Пет.I,9/1

I тропар

Бит.

О ӱкрѣпи мѧ х҃е силоѫ крⷭ҇та твоего. постное
течение се. плодовито приносити ти: —

З. IV d 107

О ӱкрѣпи мѧ хⷭ҇е силоѫ̇ крⷭ҇та твоего. поⷭ҇ное
течение сие. плоⷣвито приносити: —

НБКМ 573

О укрѣпи ме хⷭ҇е сило҆ю крⷭ҇та твоѥго҆. поⷭ҇ноѥ
течениѥ с҆е. поⷧдовито приносити ти: —

F. n. I. 92

О у̇крѣпи ме хⷭ҇е сило҅ю крⷭ҇та твоѥ҅го. постьноѥ҅
течени҆ѥ си̇ѥ. плоⷣвито приносити ти: —

З. III b 18

О укрѣпи ме хⷭ҇е силӧю крⷭ҇та твоѥго. поⷭ҇тьноѥ
теченӥѥ сӥѥ плодовито приносити ти: —

З. IV d 4

О у̇крѣпи ме силӧю хⷭ҇е крⷭ҇та твоѥ̇го. постьнӧѥ
теченӥѥ плодовито ти приносити: —

НББ 645

О у҆крѣпи ме хⷭ҇е сило҆ю крⷭ҇та твоѥ҆го. поⷭ҇ноѥ҆
течени҆ѥ си҆ѥ плоⷣвито приносити ти: —

НББ 644

[О] у҅крѣпи ме хⷭ҇е сило҆ю крⷭ҇та т’воѥ̇г̇о. поⷭ҇ноѥ҆
течени҆ѥ сӣѥ плоⷣвито приносити т҆и: —

БАН 41

О у҆крѣпи ме хⷭ҇е силою крⷭ҇та т’воего҆. поⷭ҇ное теⷱ҇нїе
поⷣ҇вижно ти п’ринес’ти: —

Пет. I,9/2

II тропар

Бит.

Борьца посрами. на крⷭтѣ висѣвь х҃е. тѣмь хвалимь.
славⷩоє смотрєнїє твоє влⷣко: —

НБКМ 573

Борца̇ посрамии тыи хⷭє волєю̈ своѥю́ на крⷭтѣ
висѣвь. тѣмь хвалимь слав'ноѥ смотрєниѥ твоѥ̀
влⷣко: —

F. n. I. 92

Борьца посрами тыи хⷭє волѥю̈ своѥю̈ на крⷭтѣ
висѣвь. тѣмь хвалимь славьноѥ с'мотрєниѥ твоѥ́
влⷣко: —

З. III b 18

Б҃гобор'ца посрами. на крⷭтѣ висѣ ты хⷭє. тѣмь
хвалим' сє славьно. сьмотрєнїѥ твоѥ влⷣко:—

З. IV d 4

Бор'ца посрамиї тыи хⷭє волєю̈ своѥю̇ на крⷭтѣ
висѣвь. тѣмь хвалимь славьноѥ̈ смотрєнїѥ твоѥ̈
влⷣко: —

НББ 645

Борца посрами ты́ хⷭє. волєю́ с'воѥю̀ на крⷭтѣ
висѣвь. тѣмь хвалимь слав'ноѥ с'мотрєниⷺ твоѥ́
влⷣко; —

НББ 644

Бор'ца посрами ты хⷭє. волєю̇ своѥю на крⷭтѣ
висѣвь. тѣмь хвалимь славноѥ твоѥ́ сьмот'рєниѥ́
влⷣко: —

БАН 41

Борца посрами волѥю ти хⷭє повѣшєн'на на дрѣвѣ
тѣⷨ х'валимь сл҃вноє т'воє с'мотрєнїє влⷣко: —

Пет.I,9/3

III тропар

Бит.

Рѣцѣ двѣ Х҃е. истекостѣ из ребрь ти. имаже
ѡ̈бнавлѣжщє сѧ. тѧ спⷭ҇е величаємь:—

3. IV d 107

Рѣцѣ двѣ истекостѣ изь ребрь ти Хⷭ҇е. имаже
ѡ̈бнавлѣєт сѧ. тѧ спⷭ҇е вси величаємъ: —

НБКМ 573

Рѣцѣ двѣ Хⷭ҇е истекоста ӥзь ребрь ти. имаже
ѡ҆бнавлꙗѥм сѐ тебе сп҃се вели́чающє:—

F. n. I. 92

Рѣцѣ д’вѣ Хⷭ҇е и́стекоста из ребрь ти. и̔маже
ѡ̔бнавлꙗ̈ѥ̔м’ се тебе сп҃се величающє: —

3. III b 18

Рѣцѣ двѣ Хⷭ҇е истекоста изь ребрь ти. имаже
ѡ̈бьнавлаѥмь се тебе сп҃се величающє: —

3. IV d 4

Рѣцѣ двѣ Хⷭ҇е ӥстекоста и̇зь ребрь ти. и̇маже
ѡ̈бнавлꙗ̈ѥмь се· тебе сп҃се величающє:—

НББ 645

Рѣцѣ д’вѣ Хⷭ҇е. и̔стекостѣ и̔з’ ребрь ти. и́маже и́
ѡ̔бнав’лꙗ́ѥм’ се. тебе сп҃се величаѫ̑є: —

НББ 644

Рѣцѣ д’вѣ Хⷭ҇е и̔стекостѣ и̔з ребрь ти. имаже и̔
ѡ̔б’навлꙗѥм’ се. тебе сп҃се велича:—

БАН 41

Рѣцѣ д’вѣ истекоста Хⷭ҇е и́з’ ре́брь т’вои҇, и́маже
ѡ́б’нав’лꙗ́єши сп҃се тебе величающиХь:—

Пет.I,9/б

богородичен

Бит.

б҃

ѻ̈ тебѣ пр҃рци прорѣшѫ прѣславнаıа. ѡ̈вь горѫ несѣкомѫѫ. инь дверь вьсточнѫ: —

3. IV d 107

Ѡ̈ тебѣ пр҃рци прорѣшѫ славнаıа. ѡ̈вь горѫ несѣченѫ. инь же дверь вьсточнѫѫ: —

3. III b 18

б҃о

ѻ тебѣ пр҃рци прорѣше славьнаıа. ѡ̈вь гороу несѣкомоу. инь. же дврь вьсточьноую: —

ПОНЕДЕЛНИК, II СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — VI ГЛАС

Бит.

I песен

∅

VIII песен

∅

IX песен

ирмос

ин҃: ирмо҃: и҃: в҃:

бг҃а чк҃мь неѹдобь видѣти, на ньже не смѣѫть
чини анг҃лсти зрѣти. тобоѫ бо пр҃чстаꙗ. земныїмь
ꙗви сѧ слово вплъщеное. егоже величаѫще.
с нб҃сныїми вои те величаемь:—

Пон.II,9/1 I тропар

Азь сп҃е Х҃е мд҃е. сгрѣшихь единь паче всѣхь чк҃ь.
и врѣмѧ тѧжько ношѫ си грѣхь. ѿлекьчи мѧ б҃е.
да лекько хода твоѫ заповѣди хранѣѫ. и
взвеличаѫ тѧ:—

Пон.II,9/2 II тропар

— — — — (м)и не схраньши заповѣди. Х҃а
[б҃а тв](о)его и сп҃са. ꙗко ѹготова ти сѧ мѫка
прѣлюта. нѫ потщи сѧ скоро. даже доброе се
врѣмѧ не минеть. и лютѣ ꙗко всплачеши сѧ:—

Пон.II,9/3 III тропар

Аминь гл҃ѧ сп҃сь изрече. бъдите вы҃. ꙗко не вѣсте
ча ни д҃не же. ега с҃нь ч҃лчь приде. тѣмь бъдѣмь
ѿ дрѹзи. да напрасно не приде. и мы҃ неготови
бѫдемь. лютѣ сѧ плачѫще:—

Пон.II,9/б

богородичен

б҃

Исть бь҃ же исть чл҃кь. роⷣжень из бокꙋ твоєю̈.
дв҃о пр҃чⷭстаꙗ. не размѫщь єстсвꙋ ни сѫщьствꙋ.
нѫ сХрань сѫщьства когоⷣжо. вьї єдиномь сьставѣ.
ишеⷣ изь ѫтробѫ ти. неврѣⷣжень дв҃ьства ти:—

ВТОРНИК, II СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — VIII ГЛАС

Бит.

II песен

ирмос

ирмо҃: ни҃: и҃: д҃:

вьнми нб҃о и взгл҃а. и вьсхвалѧ х҃а. ѡ дв҃ѫ
роженаго. сп҃сти родь чл҃вчь: —

Вт.II,2/1

I тропар

Наста се врѣмѧ приѫтивно. д҃ш вьспачи сѧ.
даже тебе не постигнеть. плаⱍⱏ
<чъ
ⰲⱑⱍⱀⰰⰳⱁ ⱉⰳⱀⱑ: —
вѣчнаго ѡгнѣ>

Вт.II,2/2

II тропар

Анг҃ли арх҃нгли. силы власти и зачѧла. гд҃ствиѧ
и прѣстоли. херувими серафими. за ны б҃а мт҃е: —

Вт.II,2/3

III тропар

Ты д҃ше рыдаи и плачи сѧ. и мн сѧ бг҃ꙋ. да тебе
срьпь смр҃ти. не постигне сьзрѣлыи: —

Вт.II,2/б

богородичен

б҃

Єстство не размѣшь бж҃ьства. ни чл҃чьства же.
изь ѫтробѫ ти изыде. дв҃о бь прѣвѣчныи: —

VIII песен

ирмос

ирмо҃: ни҃: [г]л҃: и҃; д҃:

прѡѩвленаго на горѣ стѣи. и вь кѫпинѣ
ѡгньнѣ дѣвнѣ. мосеѡви таинѫ показавша.
г҃а поите: —

ВТОРНИК, II СЕДМИЦА

Вт.II,8/1 I тропар

Ч єсо ради дш҃є нє плачєши сѧ коньчинӹ.
зрѧщи ю̈жє близь. доньдєжє имаши врѣмѧ
поⷣбно. дажє нє напрасно придєть сѫдии.
испӹтати дѣла :—

Вт.II,8/2 II тропар

Є гⷣа прити имать х҃ь б҃ь. ѿвѣть кӹи тӹ
створ҃иши. дш҃є моꙗ҆ ѡ̈каннаꙗ҆. нє
сьствориши ни єдиноѫ жє. заповѣди своѫ :—

Вт.II,8/3 III тропар

Н н҃ѣ врѣмѧ. наста покаꙗ҆ниꙗ҆· тѣмь дш҃є
вьстани ѿ сна. плачѫщи сѧ взопи кь г҃оӱ.
мⷧ҇стивє б҃є. пощѫди мѧ х҃є. єгⷣа хощєши сѫдити :—

Вт.II,8б богородичен

Б҃

[И саꙗ тѧ чи]стаꙗ҆ д҃во м҃ти. нарѣкова. ѡ̈бла[кь]
[с]вѣтꙋ. и даниль горѫ нєрѫкосѣчє[н]ѫ.
и авакꙋм жє. горѫ ѡ̈сѣньнѫ с҃та б҃цє :—

IX песен

ирмос

иⷭ҇рмоⷭ҇: инь: глⷭ҇: иⷭ҇: д҃:
проꙗ҆вленаго на горѣ. законодавцꙋ ѡ̈гнємь.
и кѫпиноѫ рожⷣьство б҃цѫ. на сп҃сєниє вѣрнӹмь.
пѣⷭ҇ми нємⷧьчнӹми вє :—

Вт.II,9/1 I тропар

И нь блѫдникь ꙗ҆вихь сѧ азь х҃є. б҃гатьство
расточивь. живӹ скврьньно. тѣлєсно. єжє прѣщєдрє
ѡ̈ч҃є тӹ ми дасть. нѫ прими мѧ ꙗ҆ко и наємьника :—

ВТОРНИК, II СЕДМИЦА

Вт.II,9/2

II тропар

С амонлѣ плодь. процвель ты̏ есн посте. ты̏
вꙁдоева самьѱ҃сона. велнкаго Храбра. ты̏ (...) — — —
п҃ркы̏ нереж. ты̏ внны̏ с҃ты̏ (по) — — —

Вт.II,9/3

III тропар

Ѥ же постнтн сѧ. постнм сѧ ѿ гнѣ[ва] н
льжѫ н ꙗ̑днн. хȣ̈лы н клеветӹн. н всѣкого дѣла
ꙁла пльтьска. да чнстн ȣꙁрнмь пасхѫ х҃вѫ:—

Вт.II,9/б

богородичен

Б҃

М т҃рь х҃вѫ всн лⷣюе хвалнмь. ꙗ̑ко мⷧѧщѫ сѧ ꙁа ны̏.
нꙁбытн ны̏ ѿ ѡ̈гнѣ. н ѿ напастн бѣдь н
недѫгь. н ѿ нантнꙗ̑ поганьскаго:—

СРЯДА, II СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — III ГЛАС

Бит.

III песен

ирмос

ирмоⷭ҇: инⷭ҇: глⷭ҇: г҃:
ѹтврьди сѧ ср҃це [мо]е г҃и. вꙁнесе сѧ рогь мои.
ѡ̈ б҃ѕѣ моемь нѣсть бо ст҃а паче те* г҃и: —

Ср.II,3/1 I тропар

Смотрение твое Хвалимь мⷧ҇де. еже тьї сдѣꙗ на
сп҃сение наше. нⷭ҇ѣ бо развѣ тⷠ҇е ст҃а г҃и: —

Ср.II,3/2 II тропар

Измѣниста сѧ н҃бо и земⷧ҇ѣ мⷧ҇де. зрѧща висѧща нага
на крⷭ҇тѣ. страХомь вьпиꙗсте. ст҃ьї еси г҃и: —

Ср.II,3/3 III тропар

Х҃е крⷭ҇тꙋ ти и вѣньцꙋ. и ризѣ же и копию̈. гѫбѣ же
и гвоⷣзием. покланѣѫ сѧ ⰻⰿⰻⰶⰵ ⱄⱂ҃ⱄⰵⱀⱏ ⰱⱘⰴⱘ: —
⟨имиже сп҃сенъ бѫдѫ⟩

Ср.II,3/б богородичен

Б҃
В лⷣце тьї б҃це пр҃чстаꙗ. вⷧ҇кѫ роⷣжьши х҃а б҃а. за ньї
помⷧ҇ сѧ емꙋ. да сп҃сет ньї: —

VIII песен

ирмос

ирмоⷭ҇: инⷭ҇: глⷭ҇: г҃:
из безначѫлна ѡⷮц҃а роⷣженаго. прѣⷣже вѣкь б҃а.

---

*Вероятно преписвачът е искал да напише тⷠ҇е, но е пропуснал вдигнатата буква.

и на послѣдь из бц҃ѫ в пльть ѡ̈блькьⷲ сѧ.
нбс҃ни ан҃гли. и мӹ же земни. хвамь* бⷭ҇лвимь
и прѣвзносимь:—

Ср.II,8/1

I тропар

А дамь дрѣвомь древле. изгнань бⷭ҇ӹ из едема.
азь же х҃е. дрѣвомь крⷭ҇та ти. вьведень бӹхь в нь.
тѣмь покланѣѫ сѧ. сп҃се ст҃рстем ти. хвала же та
и҃се. и прѣвзноси:—

Ср.II,8/2

II тропар

Л̈юбимое дрѣво крⷭ҇те. вѣ̈рнымь свьтѧ сѧ х҃вь.
спⷣоби нӹ правоѫ вѣроѫ. и покі҆аниемь скончати ѹбо.
течение ст҃ое постное. пⷭ҇ѣ пожще. и прѣвз:—

Ср.II,8/3

III тропар

А пⷭ҇ль и мⷱ҇никь. раⷣѹ сѧ крⷭ҇те ст҃ӹ. сила и похвала.
имже ꙗ҆ви сѧ бг҃ословие. единѣмь чⷭ҇амь. разбоиникь
зовӹ. помѧни мѧ г҃и егⷣа придеши в цр҃ствѣ си:—

Ср.II,8/б

богородичен

Б҃

Д҃во тӹ бц҃е. мⷣтвь нашихь не прѣзри. нѫ донеси ѫ
сн҃ѹ своемѹ и б҃ѹ нашемѹ. тебе помощницѫ има[мь]
— — — застѫпь и стѣнѫ ми. впаⷣшѫ вь (пр)[ѣлю]тыѫ
грѣ̈хы:—

IX песен

ирмос

иⷭ҇рмо: иⷭ҇н: гⷭ҇: г҃:
тёбе неѡпалимѫ кѫпинѫ. ст҃ѫѫ же дв҃ѫ. мⷮрь сѫщѫ
свѣтѹ бц҃ѫ. надеⷣжѫ всѣхь нⷭ҇а величаемь:—

---

* Вместо хвалимь.

СРЯДА, II СЕДМИЦА

Ср.II,9/1

I тропар

Ӧ цта и жльчи вкꙋсивь. на дрѣвѣ пригвожень.
в ребра прободень тӹ. источи сладость. мдє
спсє намь: —

Ср.II,9/2

II тропар

Борца врага нашего. на кр҇тѣ взнесень. оӱꙗзви
тӹ сп҃се. а мӹ чл҃ци ицѣхомь*. ꙗзвоѫ ти сп҃се: —

Ср.II,9/3

III тропар

Ранӹи приѫть б҃е мои. распѧтие и ꙗзвӹ. да
ицѣлиши мѧ. ѿ адама клѧтвьнӹиѫ ꙗзвӹ.
єдиниє сп҃се х҃е: —

Ср.II,9/б

богородичен

ѳ҃

А дамь прѣстаꙗ грѣхь. вторӹ адамь. — — —
разори. ис тебе д҃во рожен сѧ. — — —
мирь сп҃сль єсть: —

---

* Вместо ицѣлѣхомь.

ТРИПЕСНЕЦ — IV ГЛАС

Бит.

IV песен

ирмос

[инь ир҇]мо҇: гл҃: д:
сѣдѧи вь славѣ. на прѣстолѣ бж҃ествьнѣ.
на ѡ̈блацѣ лєкьцѣ. приде ись
прѣ҃вьїшии бь҃. и спс҃є впиѫщѫ. слава
х҃є силѣ твоєи г҃и: —

Ч.II,4/1 I тропар

Имѣжщє славни. ꙋ х҃а дрьзновєниє. ꙗ̆ко дрꙋѕи
сѫщє єго. славни ап҇ли. дрꙋжьбьї нєприꙗ̆зньньї
избавитє ньї. раздравшє ст҃и моє рѫкописаниє: —

Ч.II,4/2 II тропар

Свѣть свьтѧ сѫщє мирови. ꙗ̆коже х҃ь нарєчє.
сиꙗжщє во всѧ вселєнѫ ꙋчєници. тѣмь моє
ѡ̈мрачєноє ср҃цє. ст҃и просвѣтитє. лꙋчами молєнии
вашихь: —

Ч.II,4/3 III тропар

Єстство д҃шѫ моєѫ. ѡ̈бꙋєно растворитє.
соль сѫщє зємна. ꙗ̆коже х҃ь нарєчє.
и тєчєниє ст҃оє сконча* сп҇обитє. грѣха
кромѣ прѣславни: —

Ч.II,4/б богородичен

б҃

Прѣпѣтаꙗ̆ дв҃о. чл҃чскьї ѫз҃кь. нєдоꙋмѣєть
хвалити тѧ бц҃є. ꙗ̆ко прѣидѫщꙗ хвалѫ. вкѫ҇
родила єси. єдина ч҃ста бєзмѫжнаꙗ̆: —

---

* Вместо скончати.

VIII песен

ирмос

ирⷭ҇мо: гⷭ҇л: д҃:
ѿрокыї пр҃чⷭтыинѫ. ро҇жьство бцѫ҃ спсло҃ есть.
то҇га ѡ̈бразꙋемо. нн҃ѣ пѣваемо. вселенѫѫ всѧ
вздвиже поѫще д҇ѣ:—

Ч.II,8/1

I тропар

Ꙗⷭко конѧ выї хь҃ спсь҃. вь мирное море вьвель есть.
взмѫщаѫще его. прѣгоркыинѫ водыї. сладькыїѫ
творѧще. сти҃ апⷭ҇ли. гѧ҃ поите зовѫще. и прѣвзноси:—

Ч.II,8/2

II тропар

На камени трьдѣмь. ѡ̈сноваcте хвѫ҃ цркь҃
прѣслав҃ни. ѫже прѣчестноѫ своеѫ крвиѫ. искꙋпи
спсь҃ нашь. сти҃ апⷭ҇ли ѿ ѫзкь. вспѣваите
зовѫще. и прѣвз: —

Ч.II,8/3

III тропар

И звѣстни дрꙋѕи. гни҃ апⷭ҇ли. ѫзци славни҃. за ныї
грѣшныїѫ прилежно м҇ите. постное се течение.
намь без грѣха кончати. постѧщим сѧ присно.
и прѣ:—

Ч.II,8/б

богородичен

[Є днинь](гь҃) бь҃ дв҃це всⷭиꙗ изь ѫтробѫ [ти] (хь҃).
слнце҃ праведное. естствомь (чл҃кь). темныїѫ
просвѣщаѫ единьствомь. гѧ҃ поите зовѫще. и
прѣвзносите: —

IX песен

ирмос

ирⷭ҇мо: ии(ь): — — —
євва ꙋбо недѫгомь. ѡ̈слꙋшании[ꙗ] [клѧ]твѫ

себѣ прн̈ѡбрѣтова. тыї же д҃во (. . . .)
проꙁѧбеннемь рож҇ьства тн. всемꙋ мнрꙋ
Б҃лагословенне процвьла есн. тѣмже тѧ всн
вꙁвелнчнмь: —

ч.II,9/1 I тропар

Ꙁ ѣло бл҃женн есте. б҃гомь н ꙋчнтелемь. тѣмь ч҃лчь
родь бл҃жень. створнте бл҃женн. прѣбл҃женаго г҃а
самовндьцн. ꙁа то бл҃жнмь выї днⷭ҇е: —

ч.II,9/2 II тропар

Ꙗ҇ ко беспльтнн вь мнрѣ апⷭ҇лн. н вь пльтн ꙗ҇ко
а҃нглн. слово еднно к томꙋ. вь жнтн семь
ѡ̈бновѧще. прнвлѣкосте ѫ҃ꙁкыї. выї еднноѫ вѣрѫ.
вѣтнѫ мѫдрн посрамнсте: —

ч.II,9/3 III тропар

Л ѫкь снлнаго с҃тн скрꙋшнсте. н расьтрѣлыї же
раж҇еженыїѫ. тѣмже сьт҃рстн д҃шѫ моеѫ. апⷭ҇лн мѫдрн
с҃тн оӱтолнте. теченне стое се скончатн.
спо҇бнте намь мнрномь: —

богородичен

ч.II,9/б ѳ҃

Ѻ̈ пр҃ѣстаꙗ҇ д҃во м҃тн м҃рне. поХвалнтн тѧ кто
можеть. ꙗ҇ко роднн б҃а. с҃пса прѣм҇срда вс҇ѣ г҃а.
еже ѿ҃ць ѿрнгнѫль. сѫщьствовавша
всего мнра: —

ПЕТЪК, II СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — VI ГЛАС

V песен

ирмос

Бит.

ннь:нрⷭ҇мо: гⷭ҇л: нⷭ҇: в҃:
б҃жнемь свѣтомь: —

Пет.II,5/1

I тропар

Бит.

Н с҃е сп҃се мон. тьї распⷮ҇ѧ есн на крⷭ҇тѣ. ѡⷮ
тлѧ свобажⷶ҇ѫ мѧ. н прободень же бесмр҃тне.
тѣмь вьспѣваѫ с҃тьїѫ ст҃рстн: —

Пет.II,5/2

II тропар

Бит.

К рⷭ҇тꙋ покланѣѫ сѧ Х҃е твоемꙋ. нмже нетлѣнне
ѡ̈брѣтомь. н копню прободьшомꙋ ребра.
прославлѣѫ мдⷶ҇не твое: —

Пет.II,5/3

III тропар

Бит.

Р ѫцѣ сн простерь на крⷭ҇тѣ. — — — — н.
сьбнраѫ ѡⷮрнновенно есть[ство] ч҃лче
ѡ̈слꙋшаннемь. прославнтн — — —
ⱅⱔ ⰵⰴⰹⱀⰵ ⰿⰵⱃⰴⰵ: —
⟨тѧ едине м̂ерде⟩

Пет.II,5/б

богородичен

Бит.

(Н) с корене несеѡ̈ва. тьї про̑зѧбе жезль
д҃во б҃це м҃тн прѣпѣтаѩ. цвѣта процветьша
Х҃а всѣмь. того мн с҃таѩ ѡ хвалѧщнхь тѧ: —

VIII песен

ирмос

— — — — — — — — — — —

Пет.II,8/1

I тропар

Жер. (НБКМ 574)

[Ж] — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — —

вражиѫ всѧ пⷪ҇пираѥⷨ прїсно тѧ прѣвъзи(оси)мъ: —

Пет.II,8/2

II тропар

Жер. (НБКМ 574)

Н а голго̋ѳѣ законопрѣстѫпници. тѧ законодавца х҃е оубишѫ. пропеише на дрѣвѣ (и)ж живеши вь вѣкы. и сп҃саеши ро̂ чл҃вчь: —

Пет.II,8/3

III тропар

Жер. (НБКМ 574)

О ѵⷭ҇крѣпи ны крⷭ҇том си сп҃се. постныи стадь прѣмииѫти. миромь иⷭ҇ без грѣха свѣси бо ѥⷭ҇ст'во наше. немощно сѫще сьздавы нась: —

Пет.II,8/б

богородичен

Жер. (НБКМ 574)

Ѥ̑ ство ми и̇справи спадьше. рождъши прѣчⷭ҇таа б҃це. вьзводѧщаго горѣ х҃а. низьповръженыѧ. и живы творѧще. грѣхомь оумореныⷶ: —

IX песен

ирмос

Жер. (НБКМ 574)

їн. їрⷭ҇м.

бесѣмено зачѧтие̇ ти. ї̈ ро̂жьство несказано. м҃трь без мѫжа. бес тлѧ прї̈житие б҃ие бо ро̂жьство.

обнавлѣѥть естьство. тѣмже тебе вси роди.
боневѣстнѫ величѣем": —

Пет.II,9/1

I тропар

Жер. (НБКМ 574)

П оклониим сѧ вси кртоу. прчтномꙋ. имже ѿ тлѧ
свобожени быхомь. и блвеніе приѧхомь земнии.
и раиское селеніе оулоучихомь грѣшнии : —

Пет.II,9/2

II тропар

Бит.

— — — — — — — — — — — — — — —
разбоиникь дрѣво. в раи в — — — — — —
на кртѣ висѣти. тѣмь распа[та мѧ] стрстми.
грѣхь моихь спсе ѿрѣш(и) и раю жителѣ
ꙗви мѧ : —

Жер. (НБКМ 574)

А дамь ѿ раꙗ дрѣвомь изгнанъ бы. и
разиникь дрѣвомь всели сѧ в раи младе.
на кртѣ ꙗви сѧ ты. тѣмь распѧта мѧ страстми.
грѣховь моихь спсе. ѿрѣшь раю жітелѣ ꙗві : —

Пет.II,9/3

III тропар

Бит.

Ч ашѫ тьїи мде. испить смрти вко. чашѫ живота
мнѣ исчрьпавь. бесмрте хе. подасть ми ѡбило.
тѣмь спобі мѧ хе. стое сие шествие мирное.
без грѣха кончати : —

Жер. (НБКМ 574)

Ч ѣшѫ ты младе испи. смрьти вако. чѣшѫ живота
мнѣ чрьпавъ. бесьмрьтне хе подажь ми ѡбилно.
тѣмъ сподоби мѧ бже и стое се шествие. мірно
без грѣха кончѣти : —

Пет.II,9/б

богородичен

Бит.

б҃

Є҆ѵва послꙋшавши. свѣта змиинаго. изгнана быⷭ҇
из раꙗ славнаго. тѣмь ꙋслӹшавши. слово дв҃о
ан҃гла. разори бабнѧ клѧтвѫ. х҃а б҃а рожьши.
и раи ѿврьзьши всѣⷯ: —

Жер. (НБКМ 574)

б҃

Є҆вга послоушавши съвѣта змиина. изгн҃на бысть
из раа славнаго. ты же оуслышавши. слово
аг҃лово д҃во. разори прѣбабнѫѫ клѧтвѫ. х҃а б҃а
приживши. раи ѿвръзьшаго всѣхь: —

СЪБОТА, II СЕДМИЦА

ЧЕТИРИПЕСНЕЦ — III ГЛАС

VI песен

ирмос

Бит.

тъжⷣе: ирⷭмо: прьвы:
глѫбина — — — —

3. IV d 107

ю̈рⷭмꙋ. г҃. тожⷣе.
глѫ̇бина стрⷭатна вь:—

Съб.II,6/1

I тропар

Бит.

Д облӹѫ мⷱникӹ вьсхвалѧще. весел(о) [х҃о]любцӥ вси. да взрадꙋем сѧ и хвалим(ь) же пѣⷭми. прославимь вѣньчавшаго ѫ:—

3. IV d 107

Д обрї̇ѫ мⷱки вьсхвалѣ̇ѫще. весело хⷭолꙋбыцӥ. вси раⷣꙋеме сѧ и хвалїме пѣⷭми. и прославиме:—

Съб.II,6/2

II тропар

Бит.

Ѡ̈ крⷭтѣ хвалѧще сѧ вси с҃ти. трьпѣсте мѫкӹи врӓгь лютӹихь. тѣмь стр҃стотрци. дрьзновенї̈є имѫще. за нӹ мⷧте б҃а спⷭа нашего:—

3. IV d 107

Ѡ̈ 'крⷭтѣ хвалѧщⷭе вси с҃ти. и прѣтрьпѣсте мѫ̇кӹ врӓги лꙋтихь. тѣмь стрⷭпци. дрьзновение имѫ̇ще. и за ни мⷧѧще спⷭа нашего:—

Съб.II,6/3

III тропар

Бит.

по

Б҃є ст҃ыї сп҃сє мⷣє. хотѧн мнрꙋ сѫдь творнтн.
н нєѡсѫжєнно тога прѣстатн. прѣставлєньїнѫ
сповн. вѣрѫ прѣщєдрьїн: —

3. IV d 107

Б҃є ст҃н сп҃є марⷣє. хотѧ мнроу сѫь творн.
нєѡсѫжєно тога прѣдьстатн. н прѣставєннѫ
спобн: —

Съб.II,6/б

богородичен

Бит.

ѳ҃

Р ожьство твоє дв҃о м҃рнє. спⷭє вєсь мнрь.
тѣмь впнєм тн. анг҃лскьїн глась впнѫщє.
раꙋ сѧ радостн скрбѧщн: —

3. IV d 107

Р ожⷭво твоє дв҃о марїє. спⷭн вєсь мнрь.
тѣмь вьпнємь тн. англкн гла вьпнємє тн.
раꙋ сє радон скрьбѧщн: —

VII песен

ирмос

Бит.

[н]рмо: ннь:
трнє ѡⷮроцн в пєщн. тр҃цѫ проѡбражьшє.
прѣщєннє ѡгньно попрашѫ. н хвалѧщє
поѭхѫ. бл҃нь б҃ь ѡⷮц҃ь: —

3. IV d 107

ієрмꙋ:
трї ѡтроцн в пєщн троїцѫ проѡбразншѫ.
прѣщєнна: —

СЪБОТА, II СЕДМИЦА

Съб.II,7/1

I тропар

Бит.

Ѻ гн҃ѣ и мьча и ѕвѣри. ст҃рстрпци ст҃и.
вӹ не ѹбоꙗ҇сте сѧ прѣславни. нѫ весело
поꙗ҇сте. бл҇нь б҃ь ѿ҃ць нашихь: —

3. IV d 107

Ѻ̈ гнѣ̈ ї мечä ї ѕвѣрї. стр҇пци ст҃и. ви не
ѹ̈боꙗсте сѧ прѣславни. нѫ̇ весело поꙗ̈сте
ѿ҃ць н҃шихь: —

Съб.II,7/2

II тропар

Бит.

Є лико м҇никьликь. вьсхвалѣѭще ѹкрѣписте сѧ.
постное течение. мирно кончати. весело пожще
бл҇нь: —

3. IV d 107

Є лїко м҇ничьски лїкь. хвалѧще ѹкрѣписте сѧ. и
по҇ное течение мирно кончати. весело пожще̇: —

Съб.II,7/3

III тропар

Бит.

по҇

едине тӹ м҇де. вѣрно прѣставленӹѫ к тебѣ.
с҇поби вь ц҃рствѣ ти. са ан҇гӹ пожще. бл҇нь еси
б҃е ѿ҃ць нашихь: —

3. IV d 107

едїне ма҇рде вѣрно прѣставленнѫ̇ к тебѣ
с҇поби ни. вь ц҇ртви ти. сь ан҃гли пожще̇.
ѿ҃ць н҃шхь: —

Съб.II,7/б

богородичен

Бит.

Б҃

Т ѧ прчстаꙗ дв҃о мрие хвалимь. ꙗко породи
хвалѫ ти. аггли сь чл҃кӹи поѫть. бл҃нь б҃ь
ѿць нашихь: —

3. IV d 107

Т ѧ пречтѫ дв҃ѫ мрнѫ вьсхвалиме. ꙗ̈ко породи
хвалѧ. аггли сьї чл҃ки поѫть. бл҃: —

VIII песен

ирмос

Бит.

ирмо: тѫже:
из безначѫлна ѿ҃ца: —

3. IV d 107

ермꙋ.
из безначѫлна: —

Съб.II,8/1

I тропар

Бит.

Б рань лютѫ и напасть. и биениꙗ трьпѣсте ст҃и.
сьжежение. и прѣтрение. и камени биение. вь водѫ
вьврьжени. бӹсте неразлѫчени. нѫ весело поете.
хвалите во всѧ вѣкӹи: —

3. IV d 107

Б рани и лютнѫ напаи. и биение прѣтрьпѣсте ст҃и.
и прѣтрениѣ. и каменнемь биеⷨ и вь водѫ врьжени
бисте различно. нѫ весело поꙗсте прѣвꙁно: —

Съб.II,8/2

II тропар

Бит.

О ꙁвѣри стрстрпци. не родисте прѣславни. ѡ
сѣчени юдовь ст҃ии. тѣмь сьшеше сѧ. хвалами вӹ

присно. славимь и х҃а же. подавшаго вамь. силѫ
вь ст҃рстехь в вѣкы҄ всѧ:—

3. IV d 107

Ѿ звѣреи стрпци. не раисте прѣславни.
и сѣни (sic) на ѹдови с҃ти. тѣ сьшеше сѧ. и
хвами прославиме присно х҃а подавьшаго вамь
силѫ. вь стртехь:—

Съб.II,8/3

III тропар

Бит.

По

Г҃и спс҃е х҃е. миромь кончати ны҄. споби се с҃тое
течение. и прѣставленыѫ д҃шѫ к тебѣ. в раистѣ
ѹчинии б҃е пищи. мтвами всѣхь ст҃рстрпць ти.
хвалѧщѫѫ тѧ в в:—

3. IV d 107

По

Влко спе хе миромь кончати. споби с҃тое течение
прѣставленѫ д҃шѫ к тебѣ. вь раистѣи б҃жи пищи
ѹчинии. митвами всѣхь стрпць. хвалнь:—

Съб.II,8/б

богородичен

Бит.

А дамѣ сѫщи ты҄ дщи. ꙗви сѧ м҃ти б҃оу. — — — —
[п]рѣгрѣшение ѡ (. . .) р (. . .) щ (. . .) взвра(т)ѧщи
же и. вь прьвое блаженьсь[тв]о. ꙗко сѫщи ц҃ре
пр҃ѣстое поконще. [т]ѣм тѧ блажимь вь всѧ вѣкы҄н:—

3. IV d 107

А дамѣ сѫщи дьщи. ꙗви сѧ б҃оу м҃ти. и адамѹ
прѣгрѣшенноу. ѡче творѧще възврати вь прьвое
бланьство. ꙗко сѫщаꙗ црѣ прчтое селище. и тѣм
тѧ бл҃жимь вси вь вѣки:—

IX песен

ирмос

Бит.

ирмо: иињ:
на синаистѣи горѣ. видѣ тѧ вь кѫпинѣ мосии.
н̈еѡпално ѡ̈гнѣ б҃жествьнаго. заченьшѫ вь
тробѣ (sic). даниль же тѧ видѣ горѫ несѣкомѫ.
жезла прозѧбши. исаиꙗ̑ зовѣше. ис корене
д҃вдва:—

3. IV d 107

ѥ̈рм҃у.
на синѣистѣи горѣ. видѣвь тебе вь кѫпинѣ
моиси. н̈еѡпа:—

Съб.II,9/1 I тропар

Бит.

П рѣтрпѣсте ст҃рсти различнꙑѫ. биенꙑ ранꙑ.
м҃нци сп҃са слвни. ст҃рсти д҃шевнꙑѫ. нашѫ с҃ти
ицѣлите. хвалѧщих вꙑ̈и. имѫще ѹ х҃а дрьзновение
ꙗ̑ко за нꙑ страда(вше):—

3. IV d 107

П рѣтрьпѣсте ст҃рти различниѫ. биениꙗ рани.
м҃ци сп҃а славни. и ст҃рти д҃шевниѫ сти исцѣлите
хвалѧщие ви. имѫще дрьзновение. ꙗко за ни
стра̑вше:—

Орб.

П рѣтрьпѣсте ст҃рти различнꙑѫ. м҃ци прѣславни.
ѹтврьдите хвалѧщих вꙑ. и ст҃рти д҃шевнꙑѫ ицѣлите.
имѫще дрьзновение ѹ х҃а. ꙗко за нꙑ страдавше:—

Пл.

П рѣтрьпѣвьше ст҃рти различ'нꙑѫ. м҃нци прѣславни.
ѹ̑трьте хвалѧщѫѫ вꙑ. ст҃рти нашѫ д҃шевниѫ ицѣлите.

хвалѧщих’ вы. имѫще дрьзновлениѥ кь хоу҃. ꙗко
за ны пострaвьше:—

Пог. 40

П рѣтрьпѣсте стр҃ти различніѫ. мници прѣславнии.
стр҃ті д҃шев’ныѫ ни҃шѫ ицѣлите. хвалѧщих’ вы. имѫще
оу ха҃ дрьзновение. іако за ни страв:—

Хл. 138

П рѣтрьпѣсте стр҃тнии различ’ниѫ. мници прѣславнии.
стр҃ти д҃шевниѫ ни҃шѫ. стр҃ты ис’цѣлите мл҃ѧщих ви.
имѫще ȣ ха҃ дрьз’новение. ꙗко за ни страв’ше:—

13.1.4

П рѣтрѣпѣстe стр҃ти различныѫ. мници прѣслав’нии.
стр҃ти д҃шевныѫ нашѫ иисцѣлите хвалѧщих’ выи.
имѧще ȣ ха҃ дрѣзновение. ꙗко за ныи страв’ше:—

НББ 645

П рѣтрьпѣсте различныѥ стр҃ти. стр҃ти д҃шь ниши
исцѣлите мл҃им’ выи. имоуще кь хоу҃ дрьз’новлениѥ
ꙗко за ны стравше:—

НББ 644

П рѣтрьпѣсте различ’ныѥ стр҃ти. стр҃ти д҃шь наши
исцѣлите мл҃им’ вы. имоуще кь хоу҃ др’ьзновении.
ꙗко за ны страв’ше:—

Съб.II,9/2

II тропар

Бит.

Ꙗ ко стльпи правыїѫ вѣрыї сѫще — — — славни.
ȣтврьдите хвалѧщѫѫ вы. [ко]ньчати вѣрно.
ст҃а сего подвига. д҃шеспс҃наго. и прѣславнаго
х҃а б҃а. подвиⰆⰐⰅⰔⰕⰂ ⰑⰄⰄⰟⰄⰅⰐⰄⰅ:—
⟨гнѫти въскр҃сение⟩

СЪБОТА, II СЕДМИЦА

3. IV d 107

Ꙗко стльпи правиѫ вѣри хⷭ҇ви. мⷱ҇ци славни
ȣтврьдите хвалѧщѫѫ ви. и кончати вѣрно.
ст҃го сего подвига. д҃шеспьнаго. и прѣславнаго
хⷭ҇а. подвигънѫти вскрⷭ҇еннѣ твоего: —

Орб.

Ꙗко стльпы вѣрныѫ вѣры. сѫще мⷱ҇ци славны.
ȣтврьдите хвалѧщѫѧ вы. кончаті вѣрно ст҃ы
подвигь д҃шесп҃сьны прѣславны. х҃а б҃а
постигнѫти вьск҃рсение: —

Пл.

Ꙗко стльпи вѣрѣ тврьди сѫще. мⷱ҇ници славнии.
ѹтврьдите хвалѧщих' ви. кон'чати вѣр'но ст҃ыѫ
подвигы д҃шеспныѫ прѣславни· и в'скрниѥ
х҃а б҃а постигнѫ: —

Пог. 40

Ꙗко стльпи правиѫ ꙗвѣ вѣры сѫще мⷱ҇нїци славнии.
ȣтврьдите хвалѧщѫѭ вьї: —
скончѣти вѣрно ст҃ыїѫ подвигьї. д҃шеспсньї прѣслав'нии.
х҃а б҃а постигнѫти вьскр҃сенїе:* —

Хл. 138

Ꙗко стльпи правиѫ вѣрыи. сьще мⷱ҇ци слав'нии.
ȣтврьдите хвалѧщѧѧ вии. кон'чѣти вѣрно ст҃ыѫ
подвигии. д҃шеспнии прѣславнии. х҃а б҃а постигнѫти
вьскр҃сение: —

13.1.4

Ꙗко стльпии правыѫ вѣры. сѫще мⷱ҇ници слав'нии.
ȣтврдите хвалѧщѫѧ выи. кончати вѣрно ст҃ыѫ
подвигы. доушеⷭ҇пныѫ прѣславнии. христа бога
постигнѫти въскр҃сение: —

---

*Това песнопение е записано като два отделни тропара.

НББ 645

Ꙗко стльпи правиѥ вѣры сȣщии слав'ни мⷱнци.
ѹтврьдите хвалещⷯи вын. скон'чати вѣрно ст҃ыѥ
повиги д҃шесп҃сныѥ. прѣслав'ноѥ хⷭа б҃а постигнѹти
вьскр҃сениѥ : —

НББ 644

Ꙗко стльпи правыѥ вѣры сѹщии слав'ни мⷱнци.
ѹтврьдите х'валещиⷯ вы. скон'чати вѣр'но ст҃ыѥ
повигы д҃шеспⷭныѥ. прѣславно хⷭа б҃а постиг'нѹти
вьскр҃сениѥ : —

Съб. II,9/3

III тропар

Бит.

поⷦ

Т ебѣ х҃е и щедре же и г҃и. м҃им сѧ грѣшни· ѡ҃
нⷭа вѣрно жже избра. ꙗко б҃ь м҃стивыї. ȣчини
м҃де в села праведникь. ꙗкоже в҃ка. с мр҃твыїми
и живыїми сп҃се : —

3. IV d 107

поⷦ

Т ебе хⷭе прѣщеⷣри г҃и. м҃име сѧ грѣшни. ѡⷮ нⷭа
грѣшнихь еже избра ꙗко мⷭлтивь. оучини млрⷭде
в селахь праведнихь. ꙗко влⷣка. живимь и
мрьтвим : —

Орб.

Т ебѣ х҃е щедры г҃и. м҃лим сѧ грѣш'ны. ꙗко б҃ь млрⷭдь.
ȣчини мⷭлтиве х҃е. в села праведникь. ꙗко влⷣка сы
живыми и мр҃твыми ѡбладаѫ : —

СЪБОТА, II СЕДМИЦА

Пл.

Тебѣ х҃е щедре млим’ сѧ г҃и грѣш’ни. ꙗко б҃ь млрдь
оучини х҃е в’ села правед’никь. ꙗко влка живыими
и мр’твыими владеши. тебе ве:—

Пог. 40

к тебѣ х҃е щедрыї г҃и. молим’ сѧ грѣшнї ꙗко б҃ь
млрдь. оучини х҃е млрде. вь села праведникь. ꙗко
влака сыїн. мрьтвими и живыїми облаѫ:—

Хл. 138

Тебѣ х҃е щедрыи г҃и. млим’ сѧ грѣшнии. ꙗко б҃ь млрдни.
ѹчини х҃е млтиве. вь села праведникь. ꙗко влка сн
живими и мрьтвими ѡблаѫ:—

13.1.4

Тебѣ х҃е щедрыи г҃и. молим сѧ грѣшнии. ꙗко б҃ъ
милосръдыи. ѹчини х҃е млтиве. въ села праведникъ.
ꙗко владыка сын. живыми и мртвыми обладаѫ:—

НББ 645

Тебѣ х҃е щеры г҃и млим’ се грѣш’ни. ꙗко б҃ь млрдь
оучини млтиве. вь села правенних’ь ꙗко влка сын.
живыми и мртвыми ѡблаѥ:—

НББ 644

Тебѣ х҃е щеры г҃и млим се грѣш’ни. ꙗко б҃ь млрдь
оучини млрде. вь села правеныхь ꙗко влка сы.
живыми и мртвыми ѡблаѥ:—

Съб.II,9/б

богородичен

Бит.

б҃

И с тебе вплыщь сѧ б҃ь нашь. с҃таꙗ б҃це. приѫтие
ѡбжи прѣпѣтаꙗ. да мыїи б҃ѕи бѫдемъ. б҃лгтиѫ его
ч҃ста не естьствомь. тѣмь величимь. тѧ и прижитие
твое х҃а с҃па:—

СЪБОТА, II СЕДМИЦА

3. IV d 107

И҆ с тебе выпльти сѧ б҃ь н҃шь ст҃аꙗ б̂це. приѫтие
ѡб҃жи прѣпѣтаꙗ. да и ми избѫдемь злобѫ. бл̂тиѫ
его чⷭ҇таꙗ. ѥⷭ҇ство ти величимь. и прижитие хⷭ҇а спⷭ҇а: —

Орб.

ѳ҃

И с тебе выпльщь сѧ б҃ь н҃шь. ст҃аа б҃це. приѧтие
ѡ҃бжи прⷭ҇ѣчтаа. да и мы блвеⷭ҇ни бѫдемь. блг̂тиѧ
его прⷭ҇чта. тѣм тѧ величаемь прижитие твое
х҃а б҃а: —

Пл.

И҆ с тебе выпльщ' сѧ б҃ь н҃шь. ст҃аꙗ б҃це. приѫ҆тиемь
о҆б҃жи прⷭ҇ѣ҆чтаа. тѣмь величимь прижитие ти м҃ти
х҃а б҃а: —

Пог. 40

б҃

И с тебе выпльщ' сѧ б҃ь нашь. ст҃аа б҃це. приѫтие
ѡб҃жи прⷭ҇чтаа. да ми блвени бѫдемь. блгтѝѫ его
чⷭ҇таа. неистовьствомь. тѣмь величѣемь приж҆итие
тво҆е х҃а сп҃са: —

Хл. 138

И с тебе выпльщь сѫ б҃ь н҃шь. ст҃аꙗ б҃це. приѧ҆тие
ѡбжи҆и прⷭ҇ѣ҆чтаꙗ. да мии бл҆гвени бѫдемь. б̂лгтиѫ
е҆го чⷭ҇таꙗ. неистовьствомь. тѣм тѧ҆ величѣемь
прижнеⷮ твоего хⷭ҇а спⷭ҇а: —

13.1.4

Ӥ с тебе въплъщъ сѧ б҃ъ нашь. ст҃аа б҃це. приѫ҆тие
о҃бжiи прⷭ҇читаа. да мыи блвеⷭ҇нии бѫдемъ· блг̂тиѫ
его чи҆стаа. неистовъствомъ. тѣмъ величаеⷨ,
прижитие твоеⷮ хⷭ҇а сп҃са: —

НББ 645

✠

І с тебе б҃це прѣстаꙗ. вьпльщи се б҃ь н҃шь. приѥтниѥ
ѡ҃бжи прѣчтаꙗ. да мыи бл҃жени боудемь бл҃гтню ѥго.
чтаꙗ неистовьствомь. тѣм' те величаѥмь и
прижитниѥ твоѥ х҃а сп҃са:—

НББ 644

✠

Н с тебе ц҃рце пр҃стаꙗ вьпльщ' се б҃ь нашь. приѥтниѥ
ѡ҃бжи прѣчтаа. да мы бл҃жени боудемь бл҃гтню ѥго
чтаꙗ. и неистовьст'вомь. тѣм' те величаѥмь. и
прижити твоѥ х҃а сп҃са:—

ПОНЕДЕЛНИК, III СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — VI ГЛАС

Бит.

I песен

ирмос

ирмоⷭ҇: тоⷣже:
помощень и покровите:—

Пон.III,1/1

I тропар

П рѣ҃стаꙗⷭ҇ тр҃це сп҃се. и б҃же всѣмь наченьшемь.
третиѫ неⷣлѧ. поста свщ҃еннаго. силѫ своѫ свꙑше.
посли рабомь своимь:—

Пон·III,1/2

II тропар

Р ци тꙑ дш҃е моꙗⷭ҇. что не бдиши и впиешиеши (sic).
кь могѫщомꙋ помⷧ҇ꙋвати тѧ. безьгрѣшне б҃е. грѣхꙑ
моѫ многꙑ. прѣзрѣвь сп҃си мѧ:—

Пон.III,1/3

III тропар

А гньцѫ хотѧи. разлѫчевати. ѿ козлищь ѿчⷮиⷭⷮ мѧ.
ѿ грѣхь моихь. и сподоби мѧ ѡ̈ десноѫ тебе б҃е.
стоꙗⷭ҇ти мⷧ҇стиве:—

Пон.III,1/б

богородичен

ѳ҃

В лⷧ҇це м҃рие. вкⷧ҇ѫ роⷧ҇жьшиꙗⷭ҇ всѣхь. — — —
мѧ диꙗвола изми. да хвал (. . .)— —
прославлѣѫ тѧ ч҃стаꙗⷭ҇. ꙗⷭ҇ко мт҃рь [бжи]ѫ:—

VIII песен

ирмос

ирмоⷭ҇: иинь:
ст҃ии ти ѿроци. в вавилонѣ херовимꙋ

подобѧще сѧ. тр҃стое вьсп҃ѣваѫща. блвите
Хвалите. и прѣвзносите г҃а в вѣ: —

Пон.III,8/1

I тропар

И жихь богатьство твое ѡче. блѫдно на странѫ
далокѫ. ѡше бѣсомь работавь. — — — (. . . .)ѡтѣ
твоихь пасӹ — — — — — —

Пон.III,8/2

II тропар

Л юбимое богатство постное. Х[олюбь]ци взлюбимь.
да любимое Х҃во ц҃р[ство] примемь. Хвалѧще Х҃а· и
наслѣдꙋѫще — — —

Пон.III,8/3

III тропар

А нг҃асти лици и чинове. Херовьстии мать тѧ.
и с҃ти вси мдє. помꙋи с҃пси нӹ. сгрѣшьшѫѫ ти
б҃е нашь: —

Пон.III,8/6

богородичен

Ч с҃таꙗ раꙋ сѧ с҃таꙗ ц҃ркви. и рꙋно б҃гоносное.
жезле свѣта процветӹ. и скрижали с҃тӹѫ.
писанӹиѫ рѫкоѫ б҃жиеѫ: —

IX песен

ирмос

ирмо: инь:

иже радость анг҃лмь приемшиꙗ. и рожьшиꙗ
ѕижителѣ своего. д҃во с҃пси. тѧ величаѫщѫ: —

Пон.III,9/1

I тропар

И скалѣнѫ д҃шѫ моѫ ꙋмаже. грѣхӹ прѣмногӹми.
мѧ ти сѧ с҃псе ѡчисти мѧ: —

Пон.III,9/2

II тропар

С льзӹ вси. пролѣимь приⷧ҇аше к г҃ꙋ.
вьпиѫщїе дне. сгрѣшихо* тебѣ б҃е
сп҃си нꙑ̈н: —

Пон.III,9/3

III тропар

Т ебѣ вси. мⷧ҇им сѧ грѣшнии. мⷧ҇де подаⷣжь
ѿрадж. грѣховь х҃е нашихь мⷧ҇тиве: —

Пон.III,9/6

богородичен

ф҃

А зь д҃во. мⷧ҇ѧ ти сѧ мⷧ҇тива. сѫщи б҃а мⷧ҇тива
рⷣожьши. помⷧ҇оуи мѧ многоѫ си мⷧ҇тиѫ: —

---

* По всяка вероятност преписвачът е искал да напише сгрѣшиⷯо, но е пропуснал вдигнатата буква.

ВТОРНИК, III СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — I ГЛАС

Бит.

I песен

ирмос

нⷭ҇рмо: тъжⷮ҇е:
вⷮ҇н вⷮ҇нте ꙗⷭ҇ко: —

Вт.III,2/1 I тропар

С е дⷭ҇не всн. прнпадѣмь плачѫще сѧ. н вьзопнемь
Х҃оꙋ̈. помⷮ҇ꙋн ныї сп҃се. тебѣ бо еднномꙋ. сгрѣшнХоⷨ
б҃е. н тебѣ сѧ мⷮ҇нмь: —

Вт.III,2/2 II тропар

Н лнꙗⷭ҇ пр҃ркь. прѣславныї пощь сѧ. н вьскр҃сн
мр҃твьца скоро. ꙗⷭ҇ко щедрь ꙗⷭ҇ко славень. подвнгь
сен есть. тѣмь Х҃олюбьцн радн взлюбнмь н·—

Вт.III,2/3 III тропар

Н ощь мѧ постнже. прѣлютыїХь грѣХь монХь. нѫ
просвѣтн мѧ ц҃рю. про — — (. . .) — — (. . .р. . .)
— — — — — — слѣпцѫ. н темнымь же
просвѣ(тн) — — —

Вт.III,2/6 богородичен

Б҃

А н҃глн тѧ всн б҃це ч҃стаꙗⷭ҇. н ч҃лвцн же Хва[лѧть]
ꙗⷭ҇ко Хвалѫⷯ всѣ родн. поХвальшаго роⷮ҇ (ш) на
нже Хвалⷮ҇ть н҃бсныїѫ снлыїн: —

VIII песен

ирмос

нⷭ҇рмо: нⷩ҇н:
ѥгоже трепещѫть а҃нглн. н вон всн. ꙗⷭ҇ко

цр҃ѣ и г҃а. поите свщ҃енни. славите ѿроци.
— — — — — и прѣвзносите его в вѣк[ы] — — —

Вт.III,8/1

I тропар

[П лачѫ] и рыдаѫ. чⷭ҇а помыишлѣѫ. в ньже
[пⷣр](ѣ)станѫ. ѿвѣть твор҆ѧ ѡ д̈ѣлѣхъ ми.
прѣскврьньныихъ ми. ꙗже створ҆иⷯ вѣды
и невѣдыи: —

Вт.III,8/2

II тропар

О чищение моси. ѡ̈брѣте пощь сѧ. ꙗ҆ко можаше
бж҃нѫ зажⷣѧ видѣ. и ты дш҃е пости сѧ. да близь
б҃а чистотѫ станеши свѣтлааго: —

Вт.III,8/3

III тропар

К олѣна кланѣѫще. рѫкы взⷣѣѫще свѣстнѫ чистоѫ.
мⷧ҇твы слѧще впиемь х҃ꙋ. прими мⷧ҇бы. спⷭ҇е твоихъ
рабъ и мⷧ҇ениꙗ҆: —

Вт.III,8/б

богородичен

А зь тебѣ сѧ мⷧ҇ѧ. м҃ти х҃валѧ҆. не прѣстаи мⷧ҇ѧщи.
за мѧ грѣшнаго. с҃на и б҃а. можеши бо д҃во
елико хощеши. ꙗ҆ко б҃а рⷣожьши: —

IX песен

ирмос

иⷭ҇рмо: ииь:
свѣтоносна ѡ̈блака. в ньже всѣхь вⷧ҇ка.
ꙗ҆ко дожⷣь с нб҃си на рꙋно сниде. вплъти сѧ
нⷭ҇а рⷣа. быівь ꙋбо ч҃кь безначѫльныи. величаемь
вси. ꙗⷭ҇ко мт҃рь б҃а нашего чс҃тѫ: —

ВТОРНИК, III СЕДМИЦА

Вт.III,9/1

I тропар

Азь в пѫчинѣ грѣха. и вь дно нечаꙗ҆ниꙗ҆.
вь бꙋрѧ помӹшлениꙗ҆. вь вихорь ст҃рстеи.
вп̑а сѧ впиѫ. по̑мꙋи сп҃се и оӱщедри. ѡ̈дьж̑дь
ми х҃е м̑стиѫ твоѫ щедротӹ б҃же: —

Вт.III,9/2

II тропар

Ни҃ѣ ѡ̈брѣтьше д҃не. паче всѣхь браⷮе. покаꙗ҆нна.
сльзами и вздӹхании же д҃шѫ ѡ̈чистимь. и с҃рца.
да чисти ꙋзримь. пр҃чстнӹиѫ ст҃рсти х҃внӹѫ.
сп҃саѫщѫ нӹи: —

Вт.III,9/3

III тропар

Иеремиинӹ сльзӹ. дарꙋи мнѣ сп҃се. да грѣховнѫѫ
си д҃шѫ. ѡ̈плачѫ м̑стиве. плѣненѫ сѫщѫ бѣсӹ.
ѿстѫпльшѫ ѡ̈ч҃е ѿ тебе. нѫ сп҃си мѧ г҃и б҃е.
тӹ бо еси г҃и м̑стивь: —

Вт.III,9/б

богородичен

[Є] — — — — — — (ень). непро(. . . .) — — —
— — (ѫ)же горѫ. добротѫ иꙗковлѧ. и
[лѣс]твицѫ же и моста. рѫчькѫ всезлатѫ
пр҃иснодвѫ. ꙗ҆ко сѫщѫ пр҃чстѫ м҃трь б҃жиѫ
вьсхвалимь: —

СРЯДА, III СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — IV ГЛАС

Бит.

III песен

ирмос

ирмоⷭ҇: инь: глⷭ҇: д҃:
веселит сѧ ѿ̈ тебѣ цр҃кви твоꙗ̔ хе҃ зовѫщиꙗ̔.
тӹ крⷭ҇ѣпо ми гн҃. прибѣжище и отвръжеⷮ: —

Ср.III,3/1 I тропар

Д ланн свои си на крⷭ҇тѣ простерь. адамⷮѧ длань.
ицѣли прострьтѫѫ. кь дрѣвꙋ лестиѫ диꙗ̔волеѫ: —

Ср.III,3/2 II тропар

Ӧ крⷭ҇тѣ твоемь хе҃. мӹ земни хвам* сѧ бе҃.
иже спс҃ени бӹхоⷨ мⷮстиве вкоⷮ: —

Ср.III,3/3 III тропар

Б раⷮе постомь вси ꙋѿ̈ръжьше сѧ. пльвӹ бѣсвӹѫ
побѣдимь. силоѫ крⷭ҇тиоѫ побѣⷮжаѫще сѧ: —

Ср.III,3/б богородичен

ф҃

Р аⷮꙋ сѧ приснод҃во. разоръшиꙗ̔ печаль прьвѫѫ.
прѣбабиѧѫ чста. и радⷭ҇о источьшиꙗ̔ всѣмь: —

VIII песен

ирмос

ирмоⷭ҇: иⷩ҇: глⷭ҇: д҃:
рѫцѣ распростерь даниль. львова зиꙗ̔нниꙗ̔
в ровѣ затьче. силѫ же ѿ̈гньнѫ ꙋгасишѫ.

---

* Вместо хвалимь.

добродѣтѣлиѫ прѣпоꙗ̑савше сѧ. бл҃гочестиꙗ̑
желании ѿроци впиѫще. бл҃вте всѣ̑ла г҃а
поите и прѣ: —

Ср.III,8/1

I тропар

Ѿ цта и жльчи вкꙋси. и сконьчаша сѧ. рекьї сп҃се.
сконьчаимь постное. течение безгрѣшно. и спо̑би
мѧ кр̑ть твои цѣловати. и ст҃ыї҆ѫ стр҃сти твоѫ.
видѣти прѣ̑мⷭти: —

Ср.III,8/2

II тропар

Є си заклань х҃е мои. ꙗ̑ко агнѧ в ребра копиемь.
да мѧ ѡ̈вчѫ погьї҆бшее. сп҃сеши м̑ⷭиви҆е. ѿ лова
ди̑ꙗволѣ. и ꙋчиниши вь доброе стадо си. тѧ в
вѣкьї҆ похвалѣѫще: —

Ср.III,8/3

III тропар

С ьпропѧти бѫдѣмь вси. х҃ви распеньше похоти
пльтьскьї҆иѫ. и ю̈дьї҆ же тѣлесньї҆ѫ ꙋмр҃твимь
пощениемь. да вьстанемь с нимь. его вьсхвалѣѫще.
бл҃гословести х҃а вь вѣкьї҆ всѧ: —

Ср.III,8/б

богородичен

[Т] — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — лака. вси (. . . . .) — — — — — —
из негоже вси̑ꙗ х҃ь. праведное с҃лнце
[пр]освѣти темньї҆иѫ. тѣмже поемь бла̑вѧще.
м҃рие д҃во прѣславна̑ꙗ: —

IX песен

ирмос

ир̑мо: г̑: д҃:
всѣкь земень да взьї̈граєт сѧ д҃хомь.

просвѣщаемь. да ликьствѹеть же беспльтнаго
родь почитаѫ. зачѫтие пⷮа словесе. бц҃и мт҃ри
ликѹѫще. и да — — — — (раⷣѹ сѧ всеблж҃)наꙗ. бц҃е
(чи)[стаꙗ] — — — —

Ср.III,9/1

I тропар

П ридѣте бр(ⷮ)ае взӹдѣмь на горѫ. добр[о]дѣтѣли.
неважеми сластьми тѣлесн[ы]ми. да х҃а ѹзримь
пропинаема на дрѣвѣ и врага·вѧжѫща. и
рѣшѫща свѧзанӹиѫ прѣгрѣшениемь: —

Ср.III.9/2

II тропар

Ꙗ҆ ко пастӹрь добрь сӹ х҃е. д҃шѫ своѫ за ѡ̈вьцѫ
полагаѫ сп҃се. заблѫжьшаго мѧ по горамь.
лѫкавнӹихь дѣль. изӹщи мстиве и ѡ̈брѣть*.
стадѣ своемь едине. прѣмстиве бж҃е всѣхь: —

Ср.III,9/3

III тропар

Т ебѣ дⷭне. сп҃се мни сѧ споби всѧ ныӥ. постное
течение. коньчавше крⷭта прѣс҃таго твоего.
чистама ѡ̈чима. и ѹстьнама же цѣловати. видѣ тѧ
х҃е. величѫщи твое вскр҃сение: —

Ср.III,9/б

богородичен

Б҃

И сть чк҃ь. и исть б҃ь дв҃о. рожⷣень ис тебе.
рода чл҃ческаго. растлѣнаго прѣгрѣшениемь.
ѡ̈бнавлѣѫ своим си мⷣнемь. попра грѣха. бӹвь
распѧть на крⷭтѣ. своем си ст҃ѣмь си чс҃таꙗ: —

---

* По всяка вероятност след ѡбрѣть има пропуснат текст. Може би тук трябва да се възстанови по следния начин: и ѡбрѣть [приčьти къ] стадѣ своемь...

ЧЕТВЪРТЪК, III СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — II ГЛАС

Бит.

IV песен

ирмос

ирмо҃: гл҃: в҃:
пришествовавь ѿ дв҃ѫ. ни ходатаи ни анг҃ль.
нѫ ты самь г҃и вплъщь сѧ. сп҃си всего мѧ ч҃ка.
тѣмже впиѫ ти. слава силѣ: —

Ч.III,4/1 I тропар

И стрьгасте трьние славнии ап҃ли. из наши ср҃ць.
слово с҃тое всѣꙗвше. тѣмже и славимь вашѫ памѧ҃
вӹнѫ прѣбл҃женнии: —

Ч.III,4/2 II тропар

Б҃ же х҃е. сьгрѣшьшаго много помѹ҃и мѧ. м҃стиѫ си.
и кончати сп҃оби. подвигь сеи добрӹи. м҃твами
славень ап҃ль си: —

Ч.III,4/3 III тропар

Ѿ̈ сѣꙗсте прѣбл҃женое слово ап҃ли. и прѣ
— — — — — прин(ес. . . . . .) — — — — [за т]о
бл҃жими есте вѣ̈рными всѣми вєбл҃жени: —

Ч.III,4/6 богородичен

[Г҃ ж]е тӹ помѹ҃и. нӹ. г҃а рожьшиꙗ мѧ сѫщаго раба
грѣхѹ. и просвѣти же мѧ. всего ѿ̈мрачена.
ꙗко и свѣта сѫщи м҃ти приснод҃ваꙗ: —

ЧЕТВЪРТЪК, III СЕДМИЦА

VIII песен

ирмос

Ирмⷭ҇о⁝ инь: глⷭ҇: в҃:
пещь ѡ̈гньна иногⷣа. вь вавилонѣ.
дѣистви раⷣзѣлѣше сѧ. б҃жнемь велѣниемь.
хальдеѫ же ѡ̈палѣѫщи. вѣрнӹиѫ прохлаⷣжаѫщи.
поѫще блⷭ҇вте вс:—

Ч.III,8/1 I тропар

А зь ст҃и апⷭ҇ли мⷧ҇ѧ сѧ вамь. постнаго сего
подвига. миромь скончати. спⷣобите мѧ
славнии. да без грѣха. да хвалами
миросп҃снӹи. вь вѣкӹ вьспѣваѫ:—

Ч.III,8/2 II тропар

[С] — — — — — — — — — [грѣ]хӹ прѣмно[гыми] — — — ѫ
весь д҃нь хоⷣжѫ. нѫ исправи мѧ х҃е — — — — тӹ
прѣмⷣстивне. грѣхӹ многӹѫ м[и] [ѿ]пȣщаѫ.
мⷧ҇твами едине апⷭ҇ль твоихь:—

Ч.III,8/3 III тропар

Л ю̈бимӹ тӹ. прѣславнӹи личе. г҃дскӹхь апⷭ҇ль. крⷭ҇та
х҃ва славнаго. спⷣоби нӹ вѣрьнӹѫ. видѣти и
цѣловати. прѣславнами ȣстнами. б҃а славѧщѫ
мⷧ҇стиваго:—

Ч.III,8/6 богородичен

ѳ҃

А нг҃ль д҃во. радость ти принесе. раⷣꙋи сѧ радованнаꙗ
зовӹ. г҃ь с тобоѫ. г҃жа бо еси всемȣ. ꙗко г҃а
роⷣжьши всеи вселенѣи. г҃дствѫща в вѣкӹ всѧ:—

ЧЕТВЪРТЪК, III СЕДМИЦА

IX песен

ирмос

ир҃мо: ин҃: г҃: в҃:

безначѫлна родителѣ. с҃нь б҃ь и г҃ь. вьпльщь сѧ ѿ д҃вцѫ. намь ꙗви сѧ. ѡмрачена просвѣти. собрати расточенаꙗ. тѣмже тѧ прѣхвалнѫ б҃цѫ величаемь: —

Ч.III,9/1 I тропар

Вѣтиѫ и мѫдрыїѫ. ѡбѹисте славнии. словомь сѫще глѫбинноѫ. прѣмѫдри развмомь. астрономӹ ставльше. с҃ти ап҃ли. иж вселенѣи ꙗвисте сѧ хвални. ѹчите ⰾⰵ ⱈ҃ⰰ ⱄⰾⰰⰲⰾⱑⱘⱋⰵ: —

⟨ле х҃а славлѣѫще⟩

Ч.III,9/2 II тропар

Из глѫбинӹ славни. невѣдѣниꙗ родь на. извлѣкосте прѣмѫдри. мрѣжѫ словесе. и тѣмже словесӹ вӹи. ꙗко слѹгӹи б҃жию словеси. сѫщѫ похвалѣемь. славословестни б҃гомь: —

Ч.III,9/3 III тропар

Т р҃це пр҃стаꙗ, ѡч҃е с҃не и д҃ше. единое б҃жьство. неразлѫчаемо. неразлѫчно спо́би. пр҃стаго кр҃та цѣловати. м҃твами г҃и прѣславень ти ап҃ль: —

Ч.III,9/6 богородичен

Б҃

Из бокѹ д҃вчскѹ. изӹде х҃е сп҃се. ꙗко самь вѣси. неизгланно. исть ч҃лкь бӹвь. сп҃саѫ ч҃лка всего. и тѣм тѧ ч҃лвци срожьшѫѫ величаемь: —

ПЕТЪК, III СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — V ГЛАС

Бит.

V песен

ирмос

нрⷭ҇мо. глⷭ҇: е҃:
ѡ̈дѣѫ сѧ свѣтоⷨ ꙗⷭ҇ко н рнзоѫ. к тебѣ ȣ[тренѹнѫ]
— — — — — — (. . . . .) — — — — — — —
— — — [омра]ченѫ грѣхьмн х҃е ꙗⷭ҇ко мⷣь: —

Пет.III,5/1 I тропар

П рѣщедре нцѣлн мѧ. н весь цѣль бѫдѫ
[ꙗ]звоѫ х҃е твоеѫ. моѫ ꙗⷭ҇звӹ д҃шевнӹѫ.
прⷭ҇немӹ ꙗзвӹ. пльтнѫ сн мⷣе: —

Пет.III,5/2 II тропар

Ӧ ладѣвшѫ д҃шѫ. тӹ моѫ трьннемь. ѡ̈чнстн
г҃н мⷣстнѫ сн. порѫгань сп҃се. бӹвь б҃е мон.
трьннемь вѣнчань: —

Пет.III,5/3 III тропар

В кⷣо мⷣе. пропатӹ на крⷭ҇тѣ. споⷣбн мѧ тнхо
прѣнтн. пѫчннѫ постнѫѫ. н честна крⷭ҇та твоего.
мнромь цѣловатн: —

Пет.III,5/6 богородичен

Б҃

С лачена д҃во грѣхӹ многӹмн. тӹ взⷣвнгнн ч҃ста.
прнжнвшнꙗⷭ҇. вⷣзвнгнѫвшаго. ннзьповрьженӹнѫ.
х҃а сп҃са н б҃а: —

VIII песен

ирмос

ирмⷭ҇о: иⷩ҇ь: иⷭ҇: а҃:
тебе вседѣтелю в пещи ти ѿроци.
всемирныи ликь съставльше поꙗ̑хѫ.
всꙿѣла га҃ пойте и прѣ: —

Пет.III,8/1

I тропар

Е҆ гꙿа тӹ хе҃. ꙗ̑ко агнѧ веденъ быⷭ҇ на заколение.
волеѫ своеѫ мѧ избавлѣѫ. из ѹмⷩ҇аго влька.
кӹзни его. всѧ ѹпразни мꙿстиве: —

Пет.III,8/2

II тропар

И збавниче бе҃ сп҃се мои. избави дшѫ моѫ
ст҃рстеи пльтень. хе҃ приемӹ ст҃рсти волеѫ си.
на крⷭ҇тѣ распѧть сѧ.* да сп҃сеши мирь: —

Пет.III,8/3

III тропар

[З] — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — (и . . . а) хе҃. зраще ѡсновав[шаго зе](мѧ)
и створьш го все прѣмѫдростиѫ — — —

Пет.III,8/6

богородичен

Е же тѧ дв҃о бл҃жити достоить. вси тѧ бл҃ж[и]мь.
ꙗ̑коже прорече тӹ сама. ꙗ̑ко сѫщи мт҃рь
бл҃агаго. блаженаꙗ̑ ч҃ста. бл҃жѫщи рода нашего: —

IX песен

ирмос

ирмⷭ҇о: [и]иⷭ҇: иⷭ҇: а҃:
исаие ликѹи: —

---

* сѧ е добавено над реда.

ПЕТЪК, III СЕДМИЦА

Пет.III,9/1

I тропар

Ѿ дє г҃и. камѣноє ср҃цє моє. ꙋмѧчи тӹ спⷭ҇є. и подаж҄ь
ми источникь слєзь. источєи источника. мнѣ
животна. исꙋшѫща 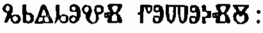: —
⟨грѣховъ потокъи⟩

Пет.III,9/2

II тропар

Л̈ютѣ ꙗ̑ко вьврьгь. в глѫбинѫ грѣховь. — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — мѧ. вшєдӹ м҇стиви — — — — — — — —
изьвлькӹ чл҃ча вӹспрь: —

Пет.III,9/б

богородичен

И сцѣли мѧ гж҃є пр҃стаꙗ̑. надє҇жє моꙗ̑. и
прибѣжищє. стрꙋпӹ моєѫ дш҃ѫ. ꙋмь мои ꙋмири.
да и азь радь впиѫ. вєличїꙗ̑ твоꙗ̑ дв҃о
мт҃и бц҃є: —

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

ЧЕТИРИПЕСНЕЦ — VIII ГЛАС

VI песен

ирмос

Бит.

нрⷭ҇м: тьⷤ҇же:
ѡ̈дрьжнма: —

Съб.III,6/1

I тропар

Бит.

С є трьжьство мнⷡ҇кь сьтцѣм сѧ. н ст҃рстн ст҃ыїж.
нхьже чтѫще. х҃а хвалнмь. вѣнчавшаго ж прѣславно: —

Орб.

С є трьⷭ҇жво мⷡ҇кь. стечем сѧ в'сн. стрⷭ҇тн ст҃хь ч'тѫще.
Г҃а хвалнмь вѣн'чавшаго жⷭ. прѣславно поѧще.* ѿц҃ь
н҃шнх: —

Пл.

С є трьжтвⷭ҇о мнⷡ҇кь сьтьцѣм ѧ (sic) всннⷭ стрⷭ҇тн ст҃ынⷭхь
ч'тѫще. г҃а хвалнмь вѣньчав'шаго нⷭхь. прѣславно
пⷭожще бавнⷭ҇ь б҃ь: —

Хл. 133

С є трьжество мⷡ҇кь стецѣм сѧ всн. стрⷭ҇ть стⷤ҇ы
чтѫще г҃а хваламн вѣнчѣв'шаго н̇ прѣславно
по̇жще. бⷭ҇ан: —

Кюст.

С є трьⷭ҇жво мⷡ҇кь сьтецѣм сѧ всн. стрⷭ҇тн ст҃хь
чтѧще. хⷭ҇а славнмь вѣнчѣв'шаго прѣславно. пожщ̇е
о̇ц҃ь нⷤ҇шн: —

---

* **по е написано** над реда.

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Коп.

С е трьжжство мнкь: сьтецѣмь сѫ: вси стрти ихь
четѫще: ха вьсхвалимь: вѣньчавьшаго ихь:
прѣславно: блгве: —

Пог. 40

С е трьжьство мнїкь. сьтецѣм' сѧ в'си стрти стыхь
чьтѫще. ха хвалимь вѣнчав'шаго ѫ. прѣславно
поѫще. оце: —

Хл. 138

С е трьжество мнкь сьтецам сѧ вьсии. стртыи
стыхь четѫще. ха хвалимь вѣнчѣв'шаго ѫ прѣславно.
поѧще ѿць нши бже блг: —

13. 1. 4

С е тръжьство мникъ. сътецѣм сѧ въси. стрти
стыихъ чьтѫще. ха хвалимъ вѣнчав'шаго ихъ.
прѣславно поѫще. ѿць нашихъ бже. блве: —

НББ 645

С е трьжтво мкь сьт'цѣм' се в'си. стрти сты
чтоѹще ха хвалимь. вѣн'чав'шаго и прѣслав'но
поюще: —

НББ 644

С е трьжьство мнкь сьтьцѣм се в'си. стрти стыхь
ч'тоѹще ха хвали. вѣн'чав'шаго ихь прѣслав'но пою: —

БАН 41

С е трьжьство мнкь сьтьцѣм'се в'си. стрти вьсѣхь
сти чьтоѹщи ха хвали вѣнавшаго ихь прѣславно
поюще ѡц на: —

Съб.III,6/2

II тропар

Бит.

Б рани меча и смрти. славни не ѹстрашьше сѧ.
схранисте вь вѣрѫ стѫ. хомь вьзмагаеми мнци: —

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Орб.

Б ранне меча и смрти. славны не встрашисте сѧ.
сьх'ранисте вы вѣрѫ хвѫ стѫѧ. и вьзмагасте
мци сти. ѡць: —

Пл.

огнѣ и м'ча и смрти славни не оустрашисте сѧ.
сьхранисте вѣрѫ хвѫ стѫѫ. и вьз'магасте сти
мнци: —

Кюст.

Б рани и мечѣ и смрьти славни не оустрашисте сѧ.
на сьхранисте стѧѫ вѣрѧ хвѧ. вьзмагасте
мнцы оць: —

Коп.

Б рани и мечѣ и смрьти славьни: не оустрашисте сѫ:
и сьхранисте вѣрѫ хвѫ: вьзмагасте ви мнци:
ѡць нахь: —

Пог. 40

Б рани и меча. смрьти славнї не встрашисте сѧ.
сьхраньїсте вьї вѣрѫ. стѫѭ хвѫ. възмагасте вьї
мнници. ѡць: —

Хл. 138

Б ранне и мечѣ и сьмрти славнии. не встрашисте сѫ.
сьхранисте вни вѣрѫ стѧѫ хвѫ. вьзмагасте мнци.
ѿць нши: —

13. 1. 4

Б рани и мечѫ. и съмрти славнии, не оустрашисте сѧ.
съхранисте выи вѣрѫ стѫѧ хвѫ. възмагасте выи
мнници. ѿць нашии бже блве: —

НББ 645

раны и м'ча и смрти нє оустрашитє сє сти.
сьХран'шє вѣроу стоу Хвоу. въз'магающє мци. ѡць: —

НББ 644

раны и мьча и стрти смр'тныѥ нє оустрашитє сє
сти. сьХран'шє вѣроу стоую Хвоу. възмагающє
моученици. ѡць нашиХь: —

БАН 41

Б рани и мча и сьмр'ьти, славни нє оустрашитє
сьХранитє вы вѣрꙋ сти Хвоу, и въз'могос'тє вы
мници ѿц: —

Съб.III,6/3

III тропар

Бит.

— — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — —
— — (вь мѣст[ѣ] зла[чнѣ] иж) — — — — —

Орб.

ижє прѣставиль єси мардє. ѿ житиѧ сєго.
ꙋчини Хє в мѣстѣ злач'нѣ. идєжє сты твои
почиваѧть Хє Бє: —

Пл.

Ѫ жє прѣставиль ѥси мардє. ѿ житиѧ сєго оучини
Хє вь мѣстѣ злач'нѣ. идєжє сти твои почиваѫт' поко: —

Хл. 133

Ѫ жє прѣставиль єси мсддє (sic) ѿ житиа сєго. оучини
Хє вь мѣстѣ злачнѣ. идєжє сти твои почиваѫть: —

Кюст.

[Ѧ] жє* прѣстави стє ѿт житиѧ сєго оучини Хє
вь мѣ злачнѣ. идєжє стии твои почиваѫть: —

---

* Текстът е издаден въз основа на фотокопие, в което началната буква не личи.

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Коп.

иже прѣставиль еси мл҃орде ѿ житиꙗ сего:
оучини Х҃е вь мѣстѣ злачьнѣ: идеже ст҃ы твои
почиважть: —

Пог. 40

(А) же прѣставиль еси мл҃рде. ѿ житиꙗ сего. оучини
Х҃е вь м҃ѣ злачнѣ. идѣже ст҃ыї твои почиважть: —

Хл. 138

иже прѣставиль еси мл҃рде ѿ жи҃ꙗ сего. ѹчини Х҃е
вь мѣстѣ злачнѣ, идеже вьси ст҃ы твои почиважть: —

13. 1. 4

А же прѣставиль еси милосръде ѿ житна сего.
ѹчини Х҃е въ мѣстѣ злачнѣ. идеже ст҃ии твои
почиважтъ: —

НББ 645

іже прѣстави мл҃рде ѿ житиꙗ сего. оучинин вь
м҃ѣ злач'нѣ. идеже в'си ст҃и твои почиваюТь:—

НББ 644

іже прѣстави мл҃рде ѿ житиꙗ сего. оучини вь
м҃ѣ злач'нѣ. идеже в'си ст҃и почиваюТь: —

БАН 41

иХ'же прѣставиль еси мл҃рде ѡ҃ житїа сего оучини
Х҃е на м҃ѣ злачнѣ ид҃ѣ ст҃и твои почиваю: —

Съб.III,6/6

богородичен

Бит.

[Р а]ѹ сѧ пр҃стаꙗ бг҃омти. надеже вѣр(нымь)
застѫпнице присноД҃ваꙗ. и стѣно неразорима **б҃це**: —

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Орб.

ѳ҃

Р аⷣѹ сѧ чⷭ҇таа дв҃о мт҃и. и надежде вѣрныхь. застѫп’нице
дв҃о. и сⷮѣно неразоримаꙗ ст҃а бц҃е: —

Пл.

Р аⷣѹ сѧ чистаꙗ дв҃о мт҃и надежде земнымь. застѫпнице
и стѣно неразоримаꙗ влⷣчце: —

Хл. 133

Р аⷣѹи сѧ чⷭ҇таа дв҃о мт҃и. надеⷣже вѣрны. застѫпнице
дв҃о. и стѣно неразорима влⷣчце: —

Кюст.

(Р аⷣѹ)и сѧ ст҃аа дв҃о мт҃и. надеⷣже вѣрнымь.
застѧпнице вѣрнымь прⷭ҇но. стѣно неразоримаа бц҃е: —

Коп.

Р аⷣѹи сѫ чⷭ҇таа мт҃и дв҃о: надеⷣже вѣрьнимь:
застѫпнице приснодв҃о: стѣно неразоримаа бц҃е: —

Пог. 40

Р аⷣѹи сѧ чⷭ҇таа мт҃и дв҃о. надежде вѣрньїмь.
застѫпнїце вѣрньїмь приснодв҃о. стѣно неразоримаꙗ бц҃е: —

Хл. 138

Р аⷣѹи сѧ чⷭ҇таꙗ мт҃и дв҃о. надеⷣже вѣрнимь.
застѫпнице прис’нодв҃о. стѣно незоримаа бц҃е: —

13. 1. 4

Р аⷣи сѧ чистаа мт҃и дв҃о. надеⷣже вѣрны.
застѫпнице приснодв҃о. стѣно неразорима бц҃е: —

НББ 645

в҃

Р аⷣѹи се чⷭ҇таꙗ мт҃и дв҃о. наⷣже вѣр’нымь.
застоуп’ница присна. стѣно неразоримаꙗ бц҃е: —

НББ 644

ѳ҃

Раⷣꙋи се чⷭ҇таꙗ мт҃и дв҃о. надеⷣже вѣр҄нымь.
застоупнице прⷭ҇на. стѣно неразоримаꙗ бц҃е: —

БАН 41

Раⷣꙋи се чⷭ҇таа мт҃и дв҃о надеⷣже вѣрниⷨ
зас҄тоуп҄нице мт҃и дв҃о, стѣно неѵборимаа бц҃е: —

VII песен

ирмос

Бит.

ирⷭ҇мо: тъⷦже:
ан҃гламь ѿрокӹ: —

Съб.III,7/1

I тропар

Бит.

Ꙗко пищѫ ст҃и мѫкӹ приемасте. и весело
поꙗсте. х҃а похвалѣѫще. блⷭ҇нь бе ѿць на҃: —

Орб.

Ꙗко пищѫ ст҃ы приимовас҄те. и весело
поꙗсте х҃а хвалѧще веⷦ: —

Пл.

Ꙗко пищѫ мѫкы всакыѫ приѥм҄ше ст҃и. весело
поꙗсте х҃а славѧще. тѣмь величаѥми
ѥсте мⷱ҇ници: —

Кюст. (ЛОИИ)

Ꙗко пища ст҃ии мⷦ҇ѧ приѥмасте. и веⷭ҇ло
поꙗсте хⷭ҇а хвалѧще. тѣмь хⷭ҇е веⷧ: —

Коп.

Ꙗко пищѫ ст҃ы мѫкѫ приемасте: и весело
поꙗсте: хⷭ҇а хвалѫще: тѣмь величаемь вась: —

Пог. 40

Ꙗко пищѫ с҃тꙑи мѫкѫ приемасте. и веⷭ҇ло
поасте Хⷭ҇а хвалѧще. тѣм' тѧ вси величаем':—

Хл. 138

Ꙗко пищѫ с҃тꙑии макꙑи приемасте. и веⷭ҇ло
поꙗсте Хⷭ҇а хвалѫще. тѣм' тѧ Хⷭ҇е величⷨ҇ѣе:—

13. 1. 4

Ꙗко пищѫ с҃тии мѫкѫ приимасте. и весело
приимасте. и поасте Х҃а хвалѧще. тⷨѣ тѧ Х҃е
величаемъ:—

НББ 645

Ꙗко пищоу с҃ти приимасте. и весело Хⷭ҇а
поꙗсте хвалеще. тебе веⷮ҇е:—

НББ 644

Ꙗко пищоу с҃ти приимасте. и весело Хⷭ҇а
поꙗсте хвалеще. тебе величаюмь:—

БАН 41

Ꙗко пищоу с҃ти моукꙋ п'риюмасте. и сь велⷭ҇ïⷮ҇е
поꙗхоу Хⷭ҇а хвалеще. тⷮѣ те в'си велⷱ҇и:—

Съб.III,7/2

II тропар

Бит.

Т врьди стльпи есте. вѣрѣ Х҃вѣ вꙑï. бꙋрѣ бо
противныïхь. ꙋма вашего не движе. нѫ весело
поꙗсте. блⷭ҇нь еси г҃и б҃е ѿ҃ць на:—

Орб.

Т врьди стльпи вѣрѣ Хⷭ҇вѣ. ꙋма бо вашего не
подвигнѫ врагь. нѫ весело поꙗсте Х҃а
величаⷪ҇ѧ:—

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Пл.

о твр҆ьдни вѣрѣ стльпи Х҃вѣ· оу̇ма вашего
не подвигнѫ врагь. нь весело по҆ꙗсте
Х҃а величаѫ̇ще : —

Кюст. (ЛОИИ)

Т врьди стльпи вѣрѣ Хⷭ҇вѣ. оума бо вашего не
подвигнѧ врагь. нѧ вⷭ҇ело поꙗ̇сте Хⷭ҇а: —

Пог. 40

Т врьдни̇ стльпи вѣрѣ Хⷭ҇вѣ. оу҆ма бо вашего
не подвигьнѫ врагь. нѫ вⷭ҇ело по҆асте Х҃а велиⷱ҇: —

Хл. 138

Т врьди ст’льпи̇и вѣрѣ Хⷭ҇вѣ. ꙋма бо вашего не
подвиг’нѫ врагь. нѫ вⷭ҇ело поꙗ̇сте Хⷭ҇а велⷱ҇: —

13. 1. 4

Т връдни҅ стльпи вѣрѣ Хⷭ҇вѣ. оу҅ма̀ бо вашего не
подвигнѫ врагъ. нѫ весело по҅асте Хⷭ҇а
ве҅личѣ҅ѫще: —

НББ 645

[Т] врьди ст’льпи вѣрѣ Хⷭ҇вѣ. оу҆ма бо вашего не
по̂виза врагь. нь весело по҅ꙗсте Хⷭ҇а
вели҆чающе : —

НББ 644

Т врди стльпи вѣрѣ Хⷭ҇вѣ. оу̇ма бо вашего не
по̂виза вр̇агь. нь̏ весело по̇ꙗсте Хⷭ҇а
вели҆ча҅юще: —

БАН 41

Т врьди с’тльпи вѣрѣ Хⷭ҇вѣ оума бо вашего не
побѣди в̏рагь. нь весело поꙗХоу велиⷱ҇: —

Съб.III,7/3

III тропар

Бит.

по

Ѿ же избраль еси мдѥ гн. в села праведни[кь]
— — — — — — — [молитва]ми — — —
[п]омилѹи : —

Орб.

иже избраль еси мативе гн. вь села праведникы.
всели ꙗко бь. матми мкь помлѹи ны : —

Пл.

Ѿ же избраль еси хе мативе. в' села правед'никь
ти всели ꙗко бь. матвами мникь ти и помлѹи ныи : —

Кюст. (ЛОИИ)

Ѿ же избраль ѥси мативе гн. вь села правеник
ти вьсели ꙗко бь. матвами мкь и пᵒмлѹи ни : —

Коп.

ихьже избраль еси хе млотиве гн : вь села
праведьникь ти : всели ꙗко бь : матвами мникь
твоихь : —

Пог. 40

Ѿ же избраль еси мативе гн. в'села праведникь
ти всели ꙗко бь. матвами мникь ти помилѹи ньї : —

Хл. 138

иже избраль еси матве гн. вь села правед'никь
ти вьсели ꙗко бь. матвами мнк(ь) тии
помлѹи нии : —

13. 1. 4

Ѿ же избраль еси хе мативе гн. въ села
праведникъ ти, въсели ꙗко бъ. матвами мникъ
помилѹи ны : —

НББ 645

іже избраль ѥси млтиве гн. в'селии вь села
правед'них' ти веселиꙗ ꙗко бь. млтвами мкь ти
помлоуи : —

НББ 644

іже изб'раль ѥси млтиве гн. вьселии вь села
правенихь ти веселиꙗ ꙗко бь. млтвами мченик'
ти помлоуи на : —

БАН 41

ꙗже из'браль еси млтиве гн. вь села правеникь
ти вьсели ꙗко бь млтвами мченикь твои и
помлоуи на : —

Съб.III,7/б

богородичен

Бит.

— — — — — впнем ти чста. раѹ сѧ радова[ни](аꙗ).
рожьшиꙗ радо. и печаль ѡ земѧ ѡгнавьши : —

Орб.

С ь аглом дво вьпнем ти чта. раѹ сѧ
ѡбрадованна. рожши радость. и печаль ѡ
земѧ ѡгнавшии : —

Пл.

С ь аггломь вьпнѥмь ти дво мти. раѹ сѧ
обраѹван'наꙗ. рожьши радо и печаль ѡ землѧ
ѡгнав'ши : —

Кюст. (ЛОИИ)

С ь англомь вьпнѥм' ти дво чтаа. раѹи сѧ
обрадованаꙗ рожьши радо. и печѣль ѡ землѧ
ѡгнав'ши : —

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Коп.

Б҃

С ь арХангломь вьпиемь ти дво чистаа: раⷣуи сѫ
ѡбрадованаа: рожⷣѫшиꙗ радость: и печаль ѿ
земѫ ѿгнавши прѣчтаа влⷣчце: —

Пог. 40

С ъ англомь дво вьпием'ти чтаа. раⷣуи сѧ
обрадованаꙗ. рождьшиꙗ радость. и печѣль ѿ
земѧ ѿгнав'ши: —

Хл. 138

С ь англомь дво вьпием ти чтаꙗ. раⷣуи сѫ
ѡбрадованнаа рожьшиꙗ радо. и печѣль ѿ
земѫ ѿгнавшии: —

13. 1. 4

С ъ аггломъ дво въпием ти чистаа. раⷣуи сѧ
обрадованнаа. рожъшиа радость. и печаль ѿ
земѧ ѿгнавши: —

НББ 645

Б҃

С ь аггло (sic) вьпиѥм'ти дво чтаꙗ. раⷣуи се
ѡбрадован'наꙗ. рожьшиꙗ радо и печаль ѿ
земле прогнав'шии: —

НББ 644

ѳ҃

С ь аггломь вьпиѥм' ти дво чтаꙗ. раⷣуи се
ѡбрадован'наꙗ. рожьшиꙗ радо. и печаль ѿ
зем'лю прогнавшиꙗ: —

БАН 41

С ь арХггло дво вьпие ти чистаа раⷣуи се
ѡбрадован'на рожьшїа радо и печаль
ѿгнави ѡ земльниХь: —

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

VIII песен

ирмос

Бит.

нрⷭ҇мо: нн҃:
всѣмь тв҃рца и сп҃са д҃шамь нашимь. сщ҃енни
Хва лⷯ҇юе. и прѣ: --

Съб.III,8/1

I тропар

Бит.

Є лико мѫкь на земи пр҃ѣстрⷯ҇асте. ст҃рстрпьци.
тѣмже и на небѣ веселите сѧ. Х҃а на вѣкыї
Хвалѧще: —

Орб.

Є лико мѫкь на земи пос'традасте мⷱ҇ци.
тѣм'же и на н҃бсеХь веселите сѧ. и на вѣкы
Х҃а славѧще: —

Пл.

Ѥⷭ҇ лико мѫкь постраⷣсте на земли мⷱ҇ници.
тѣм'же на нбⷭ҇еХь присно. Х҃а пожⷭ҇ще присно: —

Хл. 133

Є лико мѫкь постраⷣсте стⷭ҇рпци. тѣмже на нбсеⷯ
веⷭ҇лите сѧ. и на вѣкы Хⷭ҇а хвалѧще: —

Кюст.

Є лико мѧкь на земли прѣстраⷣсте стⷭ҇рпцы· гⷭ҇ни.
тѣм'же и̇ на нбⷭ҇еХь веⷭ҇лите сѧ Хвалѧще Хⷭ҇а
в в҃ки всѧ̇: —

Коп.

Є лико мькь прѣстраⷣсте на земи ст҃ꙑ стрⷭ҇пци:
тѣмже и на н҃бси веселисте сѫ: на вѣкꙑ Хⷭ҇а
Хвалѫщи: —

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Пог. 40

Є лико мѫкь на земи прѣстраⷣсте стрⷭ҇пци. тѣм'же и
на не҃бесехь веⷭ҇лити сѧ̈. на в҃кӹ х҃а сл (. . .)*

Хл. 138

Є лико мѫкь на земи прѣстраⷣсте страстрⷭ҇пци.
тѣм'же и на нбⷭ҇ехь веⷭ҇лите сѧ. хвалѧще хⷭ҇а
вь вѣки высѫ: —

13. 1. 4

Є лико мѫкъ на земи прѣстраⷣсте стрⷭ҇ототръпци.
тѣмже и҆ на н҃бсехь веселите сѧ. на вѣкъ х҃а
х҃валⷲ҇ѧ: —

НББ 645

Є҆ лико моукь на земли прѣстраⷣсте стрⷭ҇тп'ци.
тѣм'же на нбсеⷯ҇ весалите (sic) се. прⷭ҇но
хвалеще хⷭ҇а: —

НББ 644

Є лико моукьь на зем'ли прѣⷣстасте (sic) стрⷭ҇тпци҆.
тѣм'же на н҃бсехь веселите се прⷭ҇но хвалеще хⷭ҇а: —

БАН 41

Є҆ лико моуки на земли построⷯ҇асте стрⷭ҇тот'рьпци.
тѣмⷤе и҆ на нбⷭ҇ѣхь веⷭ҇лите. вь вⷭ҇ѣки хⷭ҇а хвалеще: —

Съб.III,8/2

II тропар

Бит.

С т҃и вси мⷱ҇ници. б҃а с҃паса за нӹ мⷮ҇те. крⷭ҇та х҃ва
намь. цѣловати без грѣха. мироспс҃наго: —

Орб.

С т҃ы вси мⷱ҇ци. б҃а и с҃паса за ны ѹм҃лите. крⷭ҇ть х҃вь
намь цѣловати безь грѣха. и мир'но на
спⷭ҇ение д҃шамь: —

---

* Текстът е издаден въз основа на фотокопие, в което краят на тропара не се вижда.

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Пл.

С҃ти вси б҃а спⷭ҇а за ны оумлите. кⷭ҇рта х҃ва.
намь цѣловати без’ грѣха. мир’но спⷭ҇а нашего: —

Хл. 133

С҃ти вси мⷱ҇ци. б҃а сп҃са оумлите. хⷭ҇ва кⷭ҇рта
намь. цаловати безь грѣха. хⷭ҇а мирно сп҃са
нашего: —

Кюст.

С҃тии вы мⷱ҇цы. сп҃са и б҃а за ни м҃лите. кⷭ҇рта
хⷭ҇ва намь цѣловати без грѣха. мирно сп҃снаго: —

Коп.

С҃ты вьси мⷱ҇ци: б҃а и спⷭ҇а за ни млите: хⷭ҇ва
кⷭ҇рта цѣловати намь: без грѣха мирно сп҃снаго: —

Пог. 40

С҃тии в’си мⷱ҇їци. б҃а і сп҃са за [ны] оумлите.
кⷭ҇рта хⷭ҇ва цѣловати намь без грѣха. мирⷬ҇о сп(. . .)*

Хл. 138

С҃тын вын мⷱ҇ци. сп҃са б҃а за ни м҃лите. кⷭ҇рта хⷭ҇ва
намь цѣливати без грѣха мирно спⷭ҇наго: —

13. 1. 4

С҃тии в’си мⷱ҇ци. бⷢ҇а сп҃са за ны оумолите. кⷭ҇рта хⷭ҇ва
цѣловати намъ без грѣха. мирно сп҃саго: —

НББ 645

в’си с҃ти мⷱ҇ци. сп҃са за ны м҃лите. кⷭ҇рть хⷭ҇вь намь
без’ грѣха цѣловати. сп҃сно и мирно: —

НББ 644

в’си с҃ти мⷱ҇ци. сп҃са за ны м҃ате. кⷭ҇рь хⷭ҇вь
без грѣха цѣловати спⷭ҇но и мир’но: —

---

* Текстът е издаден въз основа на фотокопие, в което част от думите не се виждат.

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

БАН 41

С҃ ти вьси м҃ⷱници б҃а и сп҃са н҃шег. оумлите за ни,
кⷬота Хⷭва целовати намь без грѣⷯа мѹⷬсп҃на:—

Съб.III,8/3

III тропар

Бит.

По҃

Л юбими б҃гомь с҃ти. Х҃а мⷮте за прѣставленьїѫ.
да мѣсто покоино подаⷭ. Хвалѧш҃и. и въ
вѣкыї всѧ:—

Орб.

Л юбими б҃мь с҃ты. Х҃а м҃лите за прѣставеныѫⷭ
прѣж'де. и намь мѣсто покоино Хвалѧщим вы:—

Пл.

Л юбимы б҃мь с҃тиⷭи. Х҃а м҃лите за прѣставленныѫⷭ.
подати имь мѣсто покоⷭино. Хвалѧщимь вы:—

Кюст.

Л юбими б҃омь с҃тии. Хⷭа м҃лите за прѣставленыѫ.
подажь имь мѣсто покоино. Хвалѧщим тѧ
в҃ вки:—

Коп.

Л юбимы б҃гомь с҃ты: Хⷭа м҃лите за прѣставенниѫ:
подати имь мѣсто покоино Хвалѫщи Хⷭа
вь вѣкы:—

Пог. 40

Л юбими б҃мь с҃тии. за прѣставеньїѫ Хⷭа м҃лте.
подати и[мь]* мѣсто покоино. Хвалѧщимь тѧ
вь вѣкыїⷭи:—

---

* Във фотокопието, въз основа на което е издаден текстът на тропарá, думата не се вижда изцяло.

Хл. 138

Любими бо҃мь ст҃ын. Хⷭ҇а мл҃ите за прѣставлениѫ̇.
подаⷣжь иⷭмь мѣсто поⷦ҇иⷭно. Хвалѫщим'тѫ вь вѣки: —

13. 1. 4

Любими бг҃омъ ст҃ии. Х҃а молите за прѣста̏вле́ныѫ̏.
подати и҆мъ мѣсто поко҆ино. Хвалѧщим тѧ в вѣⷦ҇: —

НББ 645

Любими бм҃ь ст҃иⷭи. Хⷭ҇а мл҃ите за прѣстав'лен'ныѥ҆.
подаⷣжь иⷭмь мⷭ҇ѣ поⷦ҇иⷭно чл҃вколюб'че: —

НББ 644

Любими бг҃омь ст҃ии̇ Хⷭ҇а мл҃ите за п'рѣстав'лѥныѥ̇.
подаⷣжь и̇м' поко҆и чл҃вколюб'че: —

БАН 41

вьзлюблен'ни бⷨ҇го ст҃и Хⷭ҇а мⷮ҇лите за прѣставлен'ніе̇,
подати имь мⷭ҇ѣ поко҆инное Х'валещиⷨ҇и вь вⷦ҇ѣ: —

Съб.III,8/б

богородичен

Бит.

Б҃

Ӧ хвалѧщихь тѧ чс҃та. бц҃е прѣпѣтаⷭѩ.
не прѣстаи мⷦ҇ѧщи. ѿ грѣха избьїти намь.
и ѿ мѫкьїи: —

Орб.

Б҃

О хвалѧщих'тѧ чⷭ҇таа бц҃е. дв҃о прѣпѣтаⷭа.
не прѣстаи молѧщи. ѿ грѣхь и ѿ мѫкь
изьбавити сѧ намь: —

Пл.

не прѣстаиⷭ мл҃ѧщи ѿ̇ хвалѧщихь тѧ чⷭ҇таⷭа
бц҃е. ѿ грѣхь иⷭ мѫкы иⷭзбавити сѧ намь: —

СЪБОТА, III СЕДМИЦА

Хл. 133

О хвалѧщим тѧ чⷭ҇таа̇ бц҃е прѣпѣтаа̇. не прѣстаи̇
мл҃ѧщи сѧ. ѿ грѣхы и̇ мѫкы и̇збати (sic) сѧ намь: —

Кюст.

О хвалѧщим тѧ бц҃е прѣпѣтаꙗ̇. не прѣстаи
мл҃ѧщи. ѿ грѣхь и̇ мѧкы избавиⷮ҇ сѧ намь: —

Коп.

б҃

Ѡ хвалѫщихь тѫ чⷭ҇таа бц҃е прѣпѣтаа: не прѣстаи
мл҃ѫщи: ѿ грѣхь мѫ и мѫкы избавити сѫ намь: —

Пог. 40

О хвалѧщих тѧ̏ бц҃е чⷭ҇таа̇̀ и прѣⷫⷡ҇таа̀. не прѣстаѝ
молѧщи. ѿ грѣхь и̇ ѿ мѫкь и̇збати (sic) сѧ намь: —

13. 1. 4

О̀ хвалѧщиих҆ тѧ бц҃е чистаа и҆ прѣпѣтаа. не прѣстаи҆
молѧщии. ѿ грѣⷯ и҆ ѿ мѫкъ и҆збавити сѧ наⷨ҇: —

НББ 645

б҃

О҆ хвалещиⷯ҇ те чⷭ҇таꙗ̀ бц҃е прѣпѣтаꙗ̀. не прѣстаѝ
мл҃ещиѝ. ѿ грѣхь ѝ моукь ѝз’бавити се намь: —

НББ 644

ѳ҃

хвалещих’* те чⷭ҇таꙗ̀ бц҃е прѣпѣтаꙗ̇. не прѣстаи̇
мл҃ющи̇. ѿ грѣхь ѝ моукь҆̀ избавити се нам̇ь: —

БАН 41

О҆ хвалещиⷯ҇ те чⷭ҇таа бц҃е, прѣпѣтаа. не прѣстаи
мл҃ещи ѿ грѣхь и҆ ѿ моукь избавити се намь: —

---

* Преписвачът е пропуснал да напише в началото предлог о.

IX песен

ирмос

Бит.

нрмⷭо: ннь:
велнчнм та мт҃рь сѫщѫ.*

Съб.III,9/1

I тропар

Бит.

Велнчаемь вӹ. стр҃стрпцн ст҃н. подвнгꙋ вашемꙋ
днвѧще сѧ. н Х҃а спс҃а же нашего пр'впрославнмь: —

Орб.

Велнчаемь вась стрⷭпцн ст҃ы. подвнгоу вашем
днвѧще сѧ Х҃а Б҃а н҃шего по̓емь: —

Пл.

Велнча̑емь ваⷭ стрⷭтотрⷭпцн ст҃н. подвнгоу вашемоу
днвѧще сѧ. Х҃а спⷭа нашего прославнмь: —

Хл. 133

Велнчѣ̇емь ваⷭ стрⷭпцн ст҃н. подвнгоу же вашемꙋ
днвѧще сѧ. Х҃а спс҃а нашего прославнмь: —

Кюст.

Велнчѣ̇юмь ваⷭ стрⷭпцы ст҃нн. подвнгоу вашемоу
днвѧще сѧ. Хⷭа сп҃са н҃шего прославнмь: —

Коп.

Велнчаемь ваⷭ стрⷭтрпцн ст҃ы: подвнгоу вашемоу
днвѫще сѫ: спса нашего прославнмь: —

Пог. 40

Велнча̇емь ваⷭ стрⷭпцн ст҃нн. подв̋нгоу вашемоу
днвѧще сѧ. Х҃а спⷭа нашего прославнм̓: —

---

* На това място текстът на ирмоса прекъсва. На следващия ред, който е оставен празен, по-късна ръка е написала на стх̑ӧн стⷭн гл҃ь. а҃ по̂.

Хл. 138

Велнчѣемь вьснн страстотрпцнн гн҃н ст҃ы́н. подвнгоу вашемоу
днвьщн сѫ. Хⷭа сп҃са нш҃его прославнмь: —

13. 1. 4

Велнча́емъ вьсн стⷭрототръпцн ст҃нн. подвнгоу вашемоу
днв҃ѧше с҃ѧ. Хⷭа спса нашего прославнмъ: —

НББ 645

Велнчаⷨѥ вась стⷭрп’цн ст҃нн̓. под’вигоу вашемоу
днвеще се. Хⷭа сп҃са нш҃его прославнмь: —

БАН 41

Велнчаⷮе ваⷭ стⷭротот’рьпцн ст҃н, поⷣвнгоу̓ вашемоу
днвеще се. Хⷭа сп҃са нашего прославнⷨ: —

Съб.III,9/2

II тропар

Бит.

Ꙗ̔ко на тȣⷣжнмь тѣлесе мⷱцн. ст҃рстн прнемасте.
естство прѣⷣше. тѣмже са ан҃глӹ веселнте сѧ: —

Орб.

Ꙗко тоуждимн тѣлесн мⷱцı. стⷭртн прнемоваст҃е.
естьство прѣшедше. тѣм’же сь аглн веселнсте сѧ: —

Пл.

Ꙗ̔ко тоуⷣжнмн тѣлесы мⷱцн. стⷭртн попрасте.
ѥⷭство прѣвьⷣшьше. тѣмь сь а̔г҃глы веселнте сѧ: —

Хл. 133

Ꙗко тȣⷣжнмн тѣлесн. мⷱцн стⷭрть прнемоваст҃е.
естbо прѣшеⷣше. тѣмь сь аг҃лы велнⷭсте сѧ: —

Кюст.

Ꙗко тоуⷣжымн тѣлѣсы. мⷱцн стⷭрть прнѥ̓млѧть.
ѥⷭство прѣшьⷣше. тѣм’же сь ан҃глы велнⷭте сѧ: —

Коп.

Ꙗ ко тоуⷣжнмы тѣлесн: мⷱ҇нцн стⷭ҇ртн прнемасте:
ество прѣшедьше: тѣмже сь а҃нглн веселнте сѫ: —

Пог. 40

Ꙗ ко тѫжднмн тѣлесӹ. мѫченнцн стⷭ҇ртн прне̇масте.
ѥⷭ҇ство прѣ̏дьше (sic). тѣм’же сь а̇г҃лӹ веселнте сѧ̋: —

Хл. 138

Ꙗ ко тоуⷣжымн тѣлесн. мⷱ҇нцн страсть прнем’лете
еⷭство прѣшед’ше. тѣмже сь аⷭн҃глн веⷭ҇лнте сѫ: —

13. 1. 4

Ꙗ ко тоуждннмн тѣлесы. мⷱ҇ннцн страстн прнн̓масте.
е̓стьство прѣшед̓шее̓. тѣмже съ а̓г҃глы веселнте сѧ: —

НББ 645

Ꙗ̓ ко тоуⷣжнмн тѣлесн мⷱ҇цн стⷭ҇рть прнⷭнмасте.
ѥⷭ҇ство прѣвьⷣшеше. тѣмь сь аⷭг҃глы веселнте се: —

БАН 41

Ꙗ ко тоуⷣжнмн телесн мⷱ҇ннцн стⷭ҇ртьмн. прїема̓сте
еⷭ҇ство прншьⷣше. тѣмже сь аг҃глн веселнте се: —

Съб.III,9/3

III тропар

Бит.

По

Nа мѣсто ндеже. просвѣщаѫть свѣть
— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —

Орб.

вь мьсто ндеже прос҃щаеⷭть сѧ. свѣть лнца твоего.
г҃н сп҃се х҃е бе ꙋчннн маⷭрьде прѣставленыѫ: —

Пл.

вь мѣсто и̔деже присѣщаеть свѣть лица твое̔го.
г҃и спⷭ҇е х҃е б҃е. оу̔чини млрдⷭ҇е прѣставлен'ныѫ̇ : —

Хл. 133

вь мѣсто и̇деже просвѣща̇ет сѧ. свѣть
лица тво — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —

Кюст. (ЛОИИ)

вь мѣсто и̇деже просвѣ̇ща̇ѫѥт (sic) сѧ. свѣⷮ҇
лица твоѥ́го. г҃и іⷭ҇ хⷭ҇е б҃е. оучини млрдⷭ҇е
прѣставленыїѫ : —

Коп.

вь мѣсто идеже просвѣщаеть свѣть лица твоего :
гⷣи сп҃се хⷭ҇е б҃е. оучини прѣставенниѫ : —

Пог. 40

въ мѣсто и̇деже просвѣ̇щает сѧ̋. свѣть лица твоего̇.
г҃и спⷭ҇е х҃е б҃е, оу̓чини х҃е прѣставенїⷤ̔ : —

Хл. 138

вь мѣсто и̓деже просвѣщает' сѫ свѣⷮ҇ лица твоего
г҃и. сп҃се хⷭ҇е б҃же ȣ̇чинини млрдⷭ҇е прѣставлённи̇ѫ : —

13. 1. 4

въ мѣсто и̓деже просвѣща̓ет сѧ, свѣⷮ҇ лица твое̓го.
г҃и сп҃се х҃е б҃же. оу̓чини милосръде прѣставленыѫ : —

НББ 645

вь мѣⷭ҇ и̔деже прос'вѣща̓ѥть свѣⷮ҇ лица твоѥ̓го
г҃и. сп҃се хⷭ҇е б҃е оу̔чини млрдⷭ҇е прѣстав'лен'ны̔инѥ̓ : —

БАН 41

вь мѣⷭ҇ и̓дѣже просвѣщает' се с'вѣть лица твое̓го
г҃и сп҃се хⷭ҇е б҃е оучⷩ҇ млрдⷭ҇е прѣставлѥнїⷩ̓е : —

Съб.III,9/б

богородичен

Бит.

— — — — — — — — проповѣдаемь. приснод҃во
мр[не] сп҃си нӹ ч҃ста рожьством ти: —

Орб.

ѳ҃

И звѣс’тно вси бц҃ѫ проповѣдаемь. приснод҃во
ма̇рие. сп҃си ны чⷭтаа рожⷭвом ти. да тѧ поемь
чⷭта в в҃к: —

Пл.

И звѣстно вси бц҃ѫ проповѣдаемь. приснод҃во марие.
спⷭи ны чⷭтаꙗ рожⷭтвомь ти. да тѧ чистаꙗ
възвеличим’: —

Кюст. (ЛОИИ)

И̇ звѣстно вси бц҃ѧ тѧ проповѣдаѥмь. принодво
м҃ри̇ѥ. сп҃си ни чⷭтаа рожⷭвом’ ти. да тебе
възвелимь в в҃ки: —

Коп.

Б҃

И звѣстно вьси бц҃ѫ тѫ проповѣдаемь: приснод҃во
м҃арие: сп҃си ни чⷭтаа рожѫствомь ти: да тѫ
величаемь вь вѣкы: —

Пог. 40

И звѣстно вси бц҃ѫ тѧ проповѣдаемь. приⷭнод҃во
м҃ри̇е. сп҃си нӹ чⷭтаа рожствм’ ти. да тебе
възвеличим вь в҃кӹ: —

Хл. 138

И̇ звѣстно вьси бц҃ѫ. тѧ проповѣдаемь. приснод҃во
м҃ри̇е. сп҃си ни чⷭтаа рожьством’ ти. да тебе
възвелимь вь вѣки вьсѧ: —

13. 1. 4

Извѣстно въси бц҃ѫ тѫ проповѣда҆ємъ. приснод҃во
мр҃и҆є. сп҃си ны҆и чистаа рожⷣъством ти. да тєбє
възвєличимъ въ вѣкыи: —

НББ 645

б҃

И҅ звⷭѣно в'си бц҃оу тє проповѣда҆ѥмь. прⷭнод҃во мр҃и҆ѥ
сп҃си ны҆ чⷭта҅ꙗ рожⷭтвом' си. да тєбє прѣвьз'носимь
в вк҃ы в'сє: —

БАН 41

Извѣстно вьси бц҃оу тє, проповѣдаємь. прⷭнод҃во
мр҃ı҆є сп҃си ни чⷭтаа рожⷣьст'вом' ти, да тє в'си
вьзвєличиⷮ: —

ПОНЕДЕЛНИК, IV СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — III ГЛАС

I песен

ирмос

Бит.

нрмⷭ҇о: нн҇: глⷭ҇: г҃:
прѣдѣлнмое море: —

Жер. (НБКМ 574)

ін’. і̇рмⷭ҇о. глⷭ҇. г҃.
прѣдѣлѣ̓емо̓е море жезломь древе. нзл҃ь пронде̇
ꙗ̇ко поустынн. ꙗ̀ко крⷭ҇та ѡ̈бразно ꙗвѣ̇
протварѣ̇аше пѫть. сего радн пое̇мь пѣⷭ҇ вьпнѫ҅ще.
чюдномоу боу҃ нашемоу ꙗ̀ко прославї: —

Пон.IV,1/1 I тропар

Бит.

Х о҃любцн всн нн҃ѣ прндѣте. прѣполовльше постное
теченне. н крⷭ҇ть же прѣдлежѫщь Хв҃ь дⷭ҇не. емꙋже
поклоннм сѧ. цѣлꙋѫще н ꙋстї̈. н прославлѣѫще.
ꙗ҅ко просл: —

Жер. (НБКМ 574)

Х о҃любцн всн нн҃ѣ пр̂нте. прѣполовнвше постно̓е
теченне̓. крⷭ҇ть прѣ̂лежѫн̓ Хв҃ь ѥ̇сть. дⷭ҇не ѥ̓моуже
пⷭ҇кланѣ̇ем сѧ. цѣло̀ужѫще оу̓сты ѥ̓го прославѣ̀ѫще: —

Пон.IV,1/2 II тропар

Бит.

Р ѫцѣ на немже прострьль есн. дрѣво дⷭ҇не
̇лежѫще в ц҃ркви. с вѣрѫ вѣрнн. всн цѣлꙋемь
сп҃се. н вѣрно поемь поХваламн. — — — —

Жер. (НБКМ 574)

Р ѫцѣ на немже прострѣлъ е̓сн. дрѣво дⷭ҇не
лежнтъ вь ц҃рк҃вн. с вѣрѫ҅ вѣрнн всн цѣлоун̇мь

сп҃се. и вѣри поѥмь. хвалимь тебе ѥдиие г҃и.
іако прославн сѧ: —

Пон.IV,1/3 III тропар

Бит.

— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — (є) мѣднаго змеѩ
зр[ѧщє] - - - [кр҃т]ь твои сп҃се м҃стнве. змиѩ
ȣбиваѥ(мь). бесмрътоуѥми: —

Жер. (НБКМ 574)

С мрътн избавени бываахѫ. грызаеми вь
поустыни людие. мѣднаго змиа зрѧще. мы же
н҃нѣ зрѧще кр҃ть твои сп҃се. молитве змиа
оубіваѥ. бесмрьтȣеми: —

Пон.IV,1/б богородичен

Бит.

Т ѧ ви славимь б҃це. гла ангаскыї впиѭще ч҃стаѩ.
раѹ сѧ чрьтоже. славьїи. невѣсто [б]жиѩ.* искȣса
же мѫжьска незнавшиѩ. [р]аѹ* сѧ* д҃во* м҃ти ѥдиного
х҃а б҃а: —

Жер. (НБКМ 574)

б҃

Т ѧ вси славимь б҃це. гласы ангакы въпіѭще ч҃таа.
раѹи сѧ чрьтоже славы. невѣсто б҃на. искоуса же
мѫжьска не познавши. раѹи сѧ д҃во м҃ті ѥдиного
х҃а б҃а: —

VIII песен

ирмос

Бит.

ирмо: ни: гл: [г҃:]
слȣжити б҃ȣ живȣ. еже вавилонѣ дѣт — — —

---

* Текстът на тропара е издаден въз основа на по-старо фотокопие от Бит. В сегашния оригинал на ръкописа отбелязаните със звездичка думи са заличени.

Пон.IV,8/1

I тропар

Бит.

А дамь дрѣвомь х҃е. разꙋмномь смр҃ть себѣ
ѡ̈брѣте. азь же крⷭтомь твоимь — — — сп҃се.
сп҃сень бӹхь. егоже цѣлꙋемь зр[ѧ]ще* нн҃ѣ
прѣдлежѫща. блⷭгвте г҃а дѣла възыпиѫще. и
прѣвзно — — —

Пон.IV,8/2

II тропар

Бит.

Ж езль силӹ тӹ крⷭте ст҃ӹ. тѧ бо н҃бо показало есть.
на брани ѡ̈рѫжне непобѣдимо. и нн҃ѣ зрѧще тебе.
покланѣем ти сѧ вѣрѫ впиѫще. блⷭгвте г҃а дѣла
възыпиѫще. и прѣвзносѧще его в вѣкӹ всѧ:—

Пон.IV,8/3

III тропар

Бит.

Є стство моеѫ дш҃ѫ. низьповрьжено. и стрено
х҃е сп҃се. исправи силоѫ крⷭта. да поѫ прѣспѣваѫ.
блⷭгвте г҃а. дѣла взыпиѫще. и прѣвзносите его
в вѣкӹи всѧ:—

Пон.IV,8/б

богородичен

Бит.

б҃
П рѣсте свѣтилниче. имѣваѫи ѡ̈гнь бж҃ествьнӹи.
сьжьѕи д҃во грѣхӹ моѫ многӹѫ. мѫкӹи и ѡ̈гнѣ
избави мѧ. свѣтла створши мѧ. пѣти споⷣби.
блⷭвте г҃а. дѣла възыпиѫще. и прѣвзносѧще:—

IX песен

ирмос

Бит.

ирⷭмо: иⷭи: гⷭа. г҃:
кѫпиноѫ и ѡ̈гнемь прописанѫ в синаи.

---

* Част от думата в сегашния оригинал на ръкописа е заличена.

законодавцꙋ моисею. и бж҃и въ ѫтробѣ.
неѡпално зечеӈши ѡгнь. всесвѣтлѫ и
негасимѫ свѣщѫ. сѫщѫѫ бц҃ѫ. хвалами чтѫще
величаемь: —

Пон.IV,9/1

I тропар

Бит.

[О] — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — (. . .)— — — — — — — — —
— — (. . .) нами гн҃ь. пѣ҃ми чтѫще и (. . .) — — —

Пон.IV,9/2

II тропар

Бит.

Изл҃ю веи. пристѫпите вси вѣрно пок[ло]ним* сѧ.
мѣстꙋ идеже ноѕѣ исх҃вѣ стоꙗсте*. честномꙋ
кр҃тꙋ. ꙗкоже по — — — — — дрьжѫи во
вселенѫѫ. тои на сего* — — — —

Пон.IV,9/3

III тропар

Бит.

Тѧ сѫдиѫ вѣдѣ страшна. сь сла[воѫ сѫдѧ]щꙗ
бж҃иеѫ. всѣхь таинаꙗ. хот[ѧи сътво]рити
ꙗвѣ. тѣм ти впиѫ сгрѣши[х] тебѣ. не ѡбличи
лютыїхь. и злы҃ї грѣ҃ моихь мд҃е: —

Пон.IV,9/б

богородичен

Бит.

ѳ҃

Егоже роди дв҃а. издалече зрѧщи. висѧща тѧ
на кр҃тѣ. плачѫщи лютѣ. впиꙗше кричанно.
чѫдо что се ти вз҃ашѫ людие. законопрѣстѫпни.
насл҃ажьшеи сѧ твоихь даровь: —

---

* В сегашния оригинал на ръкописа част от отбелязаните със звездичка думи са заличени.

ВТОРНИК, IV СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — VIII ГЛАС

Бит.

II песен

— — — — — — — — — — — — — — — — —

VIII песен

ирмос

ирм҇о: ин҇: гл҇: и҃:
— — — — — — — — — — — — —
[сь]дрьжѫи земѧ. тѧ по[еть] — — — —
лꙋна славить и носить* Хвалѫ теб(ѣ)*
твар҇ь. ꙗко сьдѣтелю̈ всѣмь в вѣкӹ: —

Вт.IV,8/1 I тропар

В ода жива сѫщи Х҃е. пр҇ѣвѣчныи (. . .) — — —
тӹ сн҃е ѿч҃ь. крьвь и водѫ из ре[брь на]
кр҇тѣ источи вк҇о. потокӹ г — — — [и]сꙋшаѫ
тѣмь м҇ѧ ти сѧ. исꙋ[ши] — — — дш҃ѫ злӹнѫ истокӹи: —

Вт.IV,8/2 II тропар

Н стаѣние ч҃лвци. ѡ̈брѣтомь дрѣвомь
н҇етѣнием же дрѣво кр҇та. ст҃го Х҃ва.
тѣмже д҇не поклоним сѧ емꙋ. цѣлꙋѫще и
вьспоѫще. и прѣвзносѧ: —

Вт.IV,8/3 III тропар

Т ѧ кр҇те славнӹ. ѡ̈бразова иꙗ҇ковь. внꙋка
своего с҃н. благовѣствꙋѫ. рѫцѣ прѣложив(ь).
нӹ же всѧ тӹ бл҇ви. бл҇вено дрѣво прѣст҃ое.
покланѣѫщѫ ⰕⰋ ⰔⰤ ⰒⰓⰀⰂⰑⰂⰡⰓⰐⰑ: —
⟨ти сѧ правовѣрно⟩

---

* В сегашния оригинал на ръкописа част от отбелязаните със звездичка думи са заличени.

Вт.IV,8/б

богородичен

Б҃

Є же добрѣ дѣꙗние. и еже вь похвалѫ. тебѣ
достоить б҃це. д҃ваꙗ м҃рие. родила бо еси.
похвами* похвальшаго. рода нашего пр҃чиста
тобоѫ. и тѣмже тѧ похвалѣемь:—

IX песен

ирмос

ирмо: ии: гл: и: д:
бл҃гвень г҃ь б҃ь иꙁлевь. вꙁвигы рогь спениꙗ
нашего. вь — — — — — — — — — —
— — — [е](с)ть на пѫть (ми)[ра]:—

I тропар

Вт.IV,9/1

Д (рѣвоу) кртиꙋ дне покл[оними сѧ]**
ꙗко ꙋдрьжание се постное. [про]цвьтова и
цѣлꙋим же е. чист[ами] [оу]стами.
распѧтаго на нем — — —

II тропар

Вт.IV,9/2

Р ѣкы слеꙁь дарꙋи ми. да ѡпл[ачѫ] [д҃шѫ моѫ]
грѣховнѫѫ. истечеи рѣцѣ [дьвѣ иꙁ ре]брь ти
Х҃е мде. на кртѣ ви[сѣвь еди]ного тѧ
вꙁвеличаѫ. и крта с(л. . .) твоего б҃е ми:—

III тропар

Вт.IV,9/3

Ꙗ ко прѣмногыихь грѣхь. плениницами свѧꙁань есмь.
и твоихь спе стѫꙁь с҃пиыихь. не хощѫ ꙋвѣдѣти
Х҃е волеѫ. кртом си бꙋисьтво мое. мѫдро створи
прѣщедры ѡ҃че:—

---

* Вместо похвалами.

** В сегашния ориганал на ръкописа са запазени само първите три букви — пок.

Вт.IV,9/4

IV тропар

Вкⷣо тӹ гн҃и. сп҃си мѧ много ти сгрѣшьшаго.
и каѫщꙗ сѧ прꙵими. ꙗⷭкоже и манасиѫ Х҃е.
плачѫщꙗ сѧ лю̈тѣ прꙵими. и не ѿврьꙁи мене.
ꙋклонихь бо д҃шѫ ꝏэ϶Є ꝏꙋ ჯьѦьꙊї Ꙋ: —
(моѫ въ грѣхъїи)

Вт.IV,9/б

богородичен

Ӧ рѫжие проиде ср҃це мое. егⷣа видѣхь тѧ на крⷭтѣ
пригваⷣжаема. и ѡ̈рѫжиемь ребра твоⷭꙗ.
ископаема спⷭе Х҃е. дв҃аⷭꙗ впиⷭꙗше. дивлѧ ти сѧ
сп҃се дльготрьпию: —

СРЯДА, IV СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — I ГЛАС

III песен

ирмос

Бит.

нрмоⷭ: (ниꙿ:)* глⷭ: а҃:
грѧдѣте пиво пи: —

3. IV d 107

ѥ̈рмⷭу. иⷮ. гⷭ. а҃.
грѧ̂ѣте лю̂ѥ̈ пиво пиемъ: —

Ср.IV,3/1

I тропар

Бит.

Сє днⷭе крⷭть лежить. вѣрни пристѫпимь весело.
поклоним сѧ ємꙋ. х҃а б҃а славѧще. ѡ̈ немже
ꙋтврьдим сѧ: —

3. IV d 107

Сє бо днⷭе крⷭть лежить. вѣрни припадѣмь весело.
поклоним сѧ ємоу. хⷭа б҃а славѧціє. ѡ̈ неⷮь (. . .)**

Ср.IV,3/2

II тропар

3. IV d 107

Ѥлисеи ѡ̈бразова. топорищемь ст҃е секирѫ
изємни из рѣки крⷭта слава. сⷭпа млⷭрда. ѡ̈ неⷮ (. . .)**

Ср.IV,3/3

III тропар

Бит.

— — — — — [п]рѣдле[жить]*** — — — — — — —
[прѣдпосн]лаж. просвѣщѧ(ж) (ср̂ца) — — — — (. . .а)
ѡ̈ немже ꙋтврьдим: —

---

* Върху първоначалния текст на това място по-късна ръка е написала сѣ̂.

** Във фотокопието, въз основа на което е издаден текстът от 3. IV d 107, краят не се вижда.

*** В сегашния оригинал на ръкописа думата е заличена изцяло.

3. IV d 107

Д неⷭ҇ крⷭ҇ть прѣдлежить. свѣтлими лоучами
прѣⷣпосилаѫ. просвѣщаѫ дш҃ѫ нш҃ѫ и срⷭ҇ца ѿмрачена.
ѿ немже оутврⷣыме сѧ: —

Ср.IV,3/б

богородичен

Бит.

— — — — — [зрѧ]щи спс҃е. приснодв҃аꙗ мт҃и.
[тебе пригв]оⷧжена. ср҃це мѧ болить.— — — —
г҃и. болѣзни ти приеⷧмѧщꙋ: —

3. IV d 107

Nа крⷭ҇тѣ зрѧщи дв҃а мт҃и. тебе пригвоⷣжена
срⷭ҇це мь болить. вьпиїаше г҃и. болѣзньно ти
приеⷧмѧщоу: —

VIII песен

ирмос

Бит.

ирⷭ҇мо: иⷭ҇и: глⷭ҇: а҃:
сеи бо нареченыї ст҃ыї: —

3. IV d 107

ѥрⷭ҇мѵ. иⷩ҇. гⷭ҇. а҃.
се оубо нарⷱ҇ень ст҃и д҃нь ѥдинь: —

Ср.IV,8/1

I тропар

Бит.

Слава вѣрныїмь есть ст҃ыї поХвала. и застѫпь.
крⷭ҇ть Хв҃ь браⷮ҇е. тѣмже весело поклоним сѧ емꙋ
б҃а славѧще. и прѣ: —

3. IV d 107

Слаⷮ҇ вѣрнимь есть ст҃и. поХвала и застѫпь.
и крⷭ҇ть Хвⷭ҇ь браⷮ҇ѥ. тѣмже весело поклонимь сѧ емоу.
б҃а славѧще и прѣвьзносѧще: —

Ср.IV,8/2

II тропар

Бит.

К р҃сте четворочѫстныї Х҃вь с҃те. д҃не тѧ цѣлꙋѫ.
грѣховь проса ѿпꙋста.— — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —

3 IV d 107

К р҃те трьчѫстни Х҃вь с҃те. д҃не бо тѧ цѣлоуемь.
грѣхи проса ѿпоусть оу Х҃а сп҃а. даровати
мнѣ силѫ твоѫ. на тебѣ повисѣвь сп҃ь н҃шь: —

Ср.IV,8/3

III тропар

Бит.

— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — [в](рагӹ. . .) — — —
[прообра]зꙋѫще. ꙋмна амали[ка] — — — —
Хвалѧще Х҃а в вѣкӹ всѧ: —

3. IV d 107

Р ѫцѣ распростерь вь поу҃нин. к҃рть твои Х҃е
проѡбрази. враги побѣждаѫ. ѥгоже се ми
проѡбразоуѫще ꙋмна амалика побѣжаемь
Хвалѧще тѧ присно и прѣвьзносимь Х҃а: —

Ср.IV,8/6

богородичен

Бит.

— — — — — — — ст҃аꙗ д҃вце. не ꙗви сѧ
дож[щи]— — — —[отро]чѫ без мѫжа. нѫ тькмо же
[прѣшед]шиꙗ. естства ч҃лчскаго. тѣ[мьже тѧ
Хвал]имь в вѣкӹ всѧ: —

3. IV d 107

Н на вь женахь ст҃аꙗ д҃вца. не ꙗвѣ сѧ
дожщѫ. м҃ти ѿроча без мѫжа. токмо ти
прѣшешниꙗ ѥство ч҃лчьское. тѣмьже
Хвалим тѧ ч҃таꙗ: —

IX песен

ирмос

Бит.

(ирмⷭ҇о):* ниⷭ҇: глⷭ҇: а҃:
свѣти сѧ свѣти сѧ: —

3. IV d 107

ѥ̈рмⷭ҇ѹ. иⷯ҇. гⷭ҇. а҃.
свⷮѣ свѣти сѧ нови ѥрмⷭ҇е: —

Ср.IV,9/1

I тропар

Бит.

Живоносень крⷭ҇ть. се х҃ь приходить. тѣмь люд̈ие
вси. вѣрни радостиѫ пристѫпимь. и цѣлѹимь и.
свщ҃ение— — — — — — — — — — — — наⷢ҇ше: —

3. IV d 107

Животень крⷭ҇ть хⷭ҇въ приходить. тѣмже вси лю̂дї̈е
вѣрни пристѫпимь с радⷭ҇иѫ. и цѣлоуемь ѥ̈го.
сщ҃еньно приеⷯ҇мемь хⷭ҇а. величаемъ: —

Ср.IV,9/2

II тропар

Бит.

— — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — —
(ист)очи ми прободе[ныїхь] — — —
[им]же ѡ̈бнавлѣѫ сѧ. прославлѣѫ и: —

3. IV d 107

На тебѣ сти крⷭ҇те. жизнь и застѫпникь. възнеⷭ҇ сѧ
хⷭ҇е мои б҃е мои спⷭ҇и мѧ. водѫ и кръвь источи
ѡⷮ прободенихь ребръ. имже ѡ̈бнавлѣемь: —

---

* На това място върху първоначалния текст по-късна ръка е написала на стиховно.

Ср.IV,9/3

III тропар

Бит.

— — — — [цр҃]ско и застѫпє. [Христиꙗно]мь
славнє. крⷭтє прѣчєстны́ї. [покланѣ]ѫ ти сѧ ст҃и.
сХранѣи в пра — — — — — — [н]єколѣблємы́ї
нєприꙗⷭзнинѫ : —

3. IV d 107

Ѻ̈ рѫжиє црⷭкоє и застѫ̇пь. крⷭти̇ꙗномь слава крⷭтє
прѣчєстни. покланѣѫщиХь ти сѧ. ѡ̈ ст҃и сХранѣѧщиХь
пра̇вдѫ вь вѣрѣ. и нєколѣблємьи нєприꙗзни : —

Ср.IV,9/6

богородичен

Бит.

— — — — [видѣ]шє бц҃є сн҃а си. на крⷭтѣ пригва[ждаєма]
плачѫщи впиꙗⷭшє. како болѣ[з]нинѫ стрьплѧ. зрѧщи
тєбє ст҃рсти [пр]иємѧщꙗ. сн҃є мои бє мⷭтивє : —

3. IV d 107

ѳ҃

Є га̂ тѧ видѣ бца̂ на крⷭтѣ. плачѫ̇щи гл҃ашє болѣзни̇нѫ
трьпѧ зрѧщє тѧ. стрⷭти приємлѧ сн҃оу мои б҃є мои
мⷭтивє : —

ЧЕТВЪРТЪК, IV СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — VII ГЛАС

Бит.

IV песен

ирмос

— — — — — — — — — — — —
извѣщаѫ пр҃р[къ] — — — — — — —
слава силѣ твоє: —

ч.IV,4/1 I тропар

— — — — — — — — — [п]омощь. побѣжⷣаемь
— — — — — — — — — — ьсѭѫ
мꙑ̈ вѣрни др҃ѣво благостиıе: —

ч.IV,4/2 II тропар

— — — — — власти не[приıазнь]нꙑ̈
избави нꙑ̈и. на крⷭтѣ — — — — сѧ
власть его. вⷮко х҃е: —

ч.IV,4/3 III тропар

— — — — ж ѹченикꙑ̈ х҃вꙑ̈. похвали по[е]мь.
силоѫ крⷭтноѫ. поста прѣ[по]ловльше: —

ч.IV,4/б богородичен

[И с] корене иесеѡва. жезль тꙑ̈ проѕѧ[бе] б҃це
цвѣта процветьши. х҃а б҃а сп҃са: —

VIII песен

ирмос

ирⷭмо: гл҃: т(ѧ):-
единого ц҃рѣ. безначѧла славꙑ̈ иже пожть
нбⷭснꙑ̈ѫ силꙑ̈и. трепе[щѫ]ть агг҃лсти чини.
хвалите с҃вще[ни] люде. и прѣвзносите
его в вѣ[кꙑ̈] — — —

Ч.IV,8/1

I тропар

Ж изни мира ст҃а. источи нам крⷭ҇[те] се
ꙗ҅вль сѧ вѣрнꙑ̈ими. цѣлѹимь (ѡⷮп)[оу]ста
грѣховь нашⷯ҇и дарѹѫ. прѣвзнос(и) — — —

Ч.IV,8/2

II тропар

Є сть се прѣчюдо. и҃се спс҃е. ꙗ҅ко дрѣво. на
немже распѧть быⷭ҇̈ х҃е. подаль еси нам
помощь ст҃ѫ. и цѣловати же е. ⱅⱔ ⱈⰲⰰⰾⱔⱋⰻⰻ*ⰿⱏ:
⟨тѧ хвалѧщиимъ⟩

Ч.IV,8/3

III тропар

В елеславни аⷭ҇пли ст҃и. споⷯ҇бите же мирѡмь
кончати. хвалѧщѫѫ вꙑ̈ прѣсвщеннааго.
проче подвига (се)го и прѣ:—

Ч.IV,8/6

богородичен

ⰲ҃
⟨в⟩
ⱑ ⰽⱁⰶⰵ ⰰⰼ҃ⰾⱏ** ⰴⰲ҃ⱁ ⰿⱅ҃ⰻ ⱍⱄ҃ⱅⰰⱑ ⱃⰰⰴⱁ
⟨ꙗ коже аћ҃лъ дв҃о мт҃и ч҃стаѣ радо[сть]⟩
— — — — — — — — — — — —

IX песен

ирмос

ирмоⷭ҇: и̾и: глⷭ҇: таⷯ҇:—
прѣпѣтаꙗ҅ тꙑ̈ н҃бсь вꙑ̈шьшиꙗ҅. безначѫлное
слово зачеьши б҃а. вплъщена бе сѣмени.
рожьшиꙗ҅ чк҃мь. тѣмь вси тѧ ч҃ста веⷯ҇:—

---

* Второто ⰻ е написано над реда.
** ⰼ е написано над реда.

ЧЕТВЪРТЪК, IV СЕДМИЦА

ч.IV,9/1

I тропар

Р ѣкӹ* кр҇тꙋ. морскӹѫ ѡ̈бразꙋемь. ꙋслаж҇(енн)и*
честно. дрѣво тӹ ми ꙋслади оудрьжаниꙗ҇
сеи пость. ѡ̈рѫ — — — — — — — — — —

ч.IV,9/2

II тропар

[И] — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —
— (. . .р. . .) — — (. . к . .) — — — —

ч.IV,9/3

III тропар

И звѣстнѫ цѣвни[цѫ] — — — — — —
ап҇лӹ г҃нѧ. и на ꙋчител — — — [в]зг҃лашѫ.
свѣтителѧ ѫзӹ[комь]

ч.IV,9/б

богородичен

Б҃

И зрѧднѫ. пр҃ѣстѫ вь м҃тре[хь] — — —
д҃вахь. д҃вѫ м҃трь ч҃стѫ. пр — — — —
д҃шѫ. сьш҇ешѫ всѧ. ꙗ҇ко прч҃с[та] — — —

---

* В сегашния оригинал на ръкописа означените със звездичка думи са почти изцяло заличени.

ПЕТЪК, IV СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — IV ГЛАС

Бит.

V песен

ирмос

ирмⷭ҇о: инⷭ҇: г[л]ⷭ҇ [д҃]:
чѫсть м(о)ꙗ҆ еси г҃и. и слава лиц[а] — — —
тыї бо мѧ нс тьмыї невѣдѣниꙗ҆ — — —
избави б҃гоpазȣмиемь. и тебѣ м҃(ѧ) [сѧ]
х҃е. дарȣи рабови си ꙗ҆ко м҃дь: —

Пет.IV,5/1 I тропар

С вѣтилѣ крыїꙗ҆сте свѣть свои. вьзиражщи. дрѣвѣ
пригва҃жаема бес правдыї. праведне едине.
праведнааго сѫдиѫ. и праведнааго же силѫ. всѧ
испровръгѫща. дльготръпе крѣ[пос]тиѫ си: —

Пет.IV,5/2 II тропар

П рѣсловыї тыї крⷭ҇тȣ. апⷭ҇ль п[оХва]ление. мⷱ҇никь
крѣпо҆ и слав — — — тѫпь — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —

Пет.IV,5/3 III тропар

[А] — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — —
— — (он г҃и) вѣрѫ (. . .) — — — — а: —

Пет.IV,5/6 богородичен

[С] — — — — злать. тѧ ѡбра[дованна]ꙗ.
имѫщѫ свѣта н[еве]ще[ствьнаго]
[прос]вѣщаѫщіа темныїѫ ч҃лкыї. — — —
свѣтоносиѫ полатѫ. пое[мь т]обоѫ просвѣщении: —

VIII песен

ирмос

и҆рмо: н҃и: гл: д҃:
ѿрокꙑї — — — — — — — в пещи рожьство
б҃городи[чно спасло є]сть. тогда ѡбразꙋемо.
н҃нѣ же — — — мь. вселенѫѫ всѧ взвиже
пожщ(а) — — —

Пет.IV,8/1

I тропар

Є гоже древле проѡбразова. моис(и) [на]
горѣ. амалика побѣжаѫ. того н҃н[ѣ] зрѧще.
и цѣлꙋѫще Х҃е. пльꙑкї (в..) — — — скꙑїѫ
побѣжаемь Б҃е. Г҃а пѣва(ит)[е] — — —

Пет.IV,8/2

II тропар

Н а к҃рте є[га] та видѣ повѣшена. видѣ вьсѣка
тварь сѣтова(ш)[е] [свѣ]тилѣ смрьчете.
запона разра сѧ [ка]мение распаде сѧ.
гроби ѿверѣсѫ сѧ. м҃ртвьци вьсташѫ пожще. и
прѣвзно:—

Пет.IV,8/3

III тропар

И скалѣнѫ д҃шѫ моѫ Х҃е. тꙑїмѣние кала грѣхь моихь.
кръвиѫ с҃тоѫ си. и водоѫ измꙑї истекьшѫѫ вко.
из ребрь (т)воихь м҃де. распинаемꙋ ти да тѧ — — вз:—

Пет.IV,8/б

богородичен

ѳ҃

Є гоже прорече исаиѧ. Б҃а сѫ[ща] — — — (а)ми
крѣпкааго. наричема свѣ — — — — ника
— — — — — — — — — — — — — —

IX песен

— — — — — — — — — — — — — —

СЪБОТА. IV СЕДМИЦА

ЧЕТИРИПЕСНЕЦ — VI ГЛАС

VI песен

ирмос

Орб.

четворопⷭ҇ѣснець. г. ѕ҃. пⷭ҇ѣ. ѕ҃. ерⷭ҇м.
китомь пожрьть грѣховнымь. вьпиѫ ти х҃е
сь пр҃ркомь. изь истлѣниѩ и҆збави изве҄ млⷮ҇ѧ:—

Пл.

пⷭ҇ѣ. ѕ҃. глⷭ҇а. д҃.

Хл. 133

четворопѣснець въ свое̇ врⷨ҇ѣ. глⷭ҇а. ѕ҃. ірⷭ҇м.
китомь пожрьть грѣховнымь. вьпиѫ҆ ти х҃е сь
прⷭ҇ркомь. ѡⷮ истлѣниѩ:—

Коп.

четворопⷭ҇ѣнець: глⷭ҇а: ѕ҃: пⷭ҇ѣ: ѕ҃: ермⷭ҇оу:
кытомь пожрьть грѣховьнимь: вьпиѫ ты х҃е сь
пр҃рокомь: ѡⷮ‿лѫ* вьзведи мѫ:—

Боян. (НБКМ 579)

четвор҆ѡⷭ҇пѣць глⷭ҇а. ѕ҃. пⷭ҇ѣ. ѕ҃. ірⷭ҇м.
к̈ытомь пожр̏ѧть грѣховьнимь. вьпиѫ ти хⷭ҇е сь
прⷭ҇ркомь. и̇зь ист̇лѣ̏ниа̇ мѧ вьзведи. ꙗ҆ко млрⷭ҇дь̏:—

Пог. 40

четворопⷭ҇ѣнеⷮ҇. глⷭ҇. в҃. пⷭ҇ѣ. ѕ҃. ірⷭ҇м.
китомь пожрьть грѣхов̈нымь. вьпи҆ѫ ти х҃е сь
прⷭ҇ркомь. из҆ь и҆стлѣ҆ниіа мѧ из҆веди:—

Хл. 138

триѡ҄ ѡⷮ ѕ҃. пⷭ҇ѣ. глⷭ҇а. ѕ҃. пⷭ҇ѣ. ѕ҃. ерⷭ҇м.
китомь пожрѫть грѣхов'ниимь. вьпиѧ ти хⷭ҇е
сь прⷭ҇рокомь. изь и̇стлѣниа мѧ вьзведи:—

---

* Би трябвало да се чете от тлѫ.

13. 1. 4

четворопѣⷭ҇снецъ. гⷭ҇ла. ѕ҃. пⷭ҇ѣ ѕ҃ ї҆рⷭ҇мо.
китомъ пожрътъ грѣховнымъ. въпиѫ҆ ти х҃е съ
п҃рркомъ. и̇зъ и҆стлѣ́нїа мѧ и҆зведи : —

НББ 645

и́нь. і́рⷭ҇м. гⷭ҇л. г҃.
кутомь пожрьⷮ грѣховнымь. вьпи́ю ти хⷭ҇е сь
пⷪ҇ркмь. и́с тле вьⷥ҇ве : —

НББ 644

и́нь. ирⷭ҇мо. гⷭ҇л. г҃.
кутомь пожрьть грѣхов'ны̇мь. вьпи́ю ти хⷭ҇е сь
пⷪ҇рко̇мь. и́с т'лѥ вьзвⷣе : —

БАН 41

чет'воропⷭ҇ѣн'ць гⷭ҇л. г҃. пⷭ҇ѣ. г҃. ї҆рмⷭ҇ѡ : —
китомь пожрьть грѣховниⷨ вьпию ти хⷭ҇е сь
пророкѡⷨ изь и҆стлѣѩ ме вьзвⷣе : —

Съб.IV,6/1

I тропар

Орб.

С трⷭ҇ти многыѫ ст҃ы. приѫсте за хⷭ҇а. тѣмь стрⷭ҇ти
многыѫ д҃шамь ꙋврачюете мⷱ҇ци : —

Пл.

С т҃и́и же стрⷭ҇ти многи́ѫ за х҃а прѝѫсте. тѣмь стрⷭ҇ти
д҃шь и҃шихь оу́врачоу́ите стротⷭ҇рьп'ци : —

Хл. 133

С трⷭ҇ти многы́ѫ ст҃ы. вы приѫсте за х҃а. тѣмь стрⷭ҇ти
многы́ѫ. д҃шѫ ми оуврачюете мⷱ҇нци : —

Коп.

С трⷭ҇ти многиѫ ст҃и приѫли есте за хⷭ҇а: тѣмь стрⷭ҇ти
многиѫ д҃ши моеи оуврачюите ст҃ы мⷱ҇нци : —

Боян. (НБКМ 579)

С трⷭ҇ти многыѫ ст҃и принѥсте за хⷭ҇а. темь ст҃и
многыѫ стрⷭ҇ти. д҃ши моеи ис’цѣлите мⷱ҇ѫниции : —

Пог. 40

С трⷭ҇ти многыѫ ст҃ыи приѫли есте за х҃а. тѣмь
стрⷭ҇ти многыѫ д҃шѫ ми. оуврачюите мⷱ҇нци : —

Хл. 138

С трⷭ҇тии многыѫ приѫсте. за хⷭ҇а раⷣи ст҃ии. тѣмь
ѿ стрⷭ҇ты многыѫ. д҃шѫ моѫ ȣврачюите мⷱ҇нци: —

13. 1. 4

С трⷭ҇ти многыѫ приѫли есте ст҃ии за х҃а. тѣⷨ
стрⷭ҇ти многыѫ. д҃шѫ ми ȣврачюите мⷱ҇нници: —

НББ 645

С трⷭ҇ти многиѥ принѥсте хⷭ҇а раⷣ ст҃ии. тѣмь
ѿ стрⷭ҇ти многи. д҃шоу мю оуврачюите мⷱ҇ци: —

НББ 644

С трⷭ҇ти многыѥ принѥсте хⷭ҇а ради ст҃и. тѣмь
ѿ стрⷭ҇теи многыхь д҃шоу мою оуврачюите мⷱ҇нци: —

БАН 41

С трⷭ҇ти многїѥ ст҃и прїѥс’те за хⷭ҇а. тѣмь
стрⷭ҇ти многїѥ д҃шоу ми ȣврачȣите мⷱ҇нцⷹ : —

Съб.IV,6/2

II тропар

Орб.

сѣчениемь ст҃ы кръви вашеѫ. ȣгасисте стрⷭ҇пци.
раждежены ѡгнь геѡньскыи: —

Хл. 133

сѣчениемь ст҃и кръве вашеѫ. ражигаеми
ѡгнѣ мⷱ҇ци. оугасисте стрⷭ҇тотрпци: —

Коп.

Т ечениемь крьве вашѫ: ражигаеми ѡгнемь мници:
оугасисте стртотрпци: —

Боян. (НБКМ 579)

Т ечениемь ст҃и крьве вашеѫ ражигаеми ѡгнь
мѫныи ѹгасисте ст҃и стрпции: —

Пог. 40

Т ечениемь стрти. и крьви вшеѫ. раждигаемь
ѡг'нь мѫчныи. оугасисте мниції: —

Хл. 138

Т ениемь ст҃ымь крьви вашеѫ. ражизаемь ѡг'нь
мнии ѹгасисте стрстпци: —

13. 1. 4

Т ечениемъ ст҃ии кръви вашеѫ раждигае огнь
мчныи. ѹгасисте стртотръпции: —

НББ 645

Т ечениѥм'ь ст҃ии кр'ви вашеѥ. ражежениѥ
ѡгньн'ноѥ. стртрпци оугаси ѥсте: —

НББ 644

Т ечениѥмь ст҃и крьви вашеѥ. ражежениѥ
ѡгн'ьноѥ стртпци оугасили ѥс'те: —

БАН 41

Т ениѥ ст҃и крьви вашее ражигае ѡг'нь мнїа
оугасисте стртот'рьпци: —

Съб.IV,6/3

III тропар

Орб.

В ако вса прѣставленыѫ к' тебѣ ѹчини сь ст҃ыми
своими. и вь мѣстѣ злач'нѣ: —

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

Пл.

Ѣ а̂ко всѧ прѣставленныѫ́ к' тебѣ. оу́чини сь ст҃ыми
сво́ими в мѣстѣ злачнѣ:—

Коп.

Ѣ а̂ко млⷭ҇рде кр(ⷭ҇)та ꙗвлениемь к тебѣ б҃е:
оучини сь стыми своими: вь мѣ* злачнѣ:—

Боян. (НБКМ 579)

Ѣ а̂кѡ̇ х҃е млⷭ҇рде прѣставлениѫ̇ к'' тебѣ. оу́чини
сь ст҃ими си. вь мⷭ҇ѣ злачнѣ. иде̇же ст҃и почиваѫ̈и:—

Пог. 40

Ѣ а̂ко млⷭ҇рде. прѣставеныѫ̈́ в т̎ебѣ б҃же. оучини
сь своими ст҃ӹми. вь мѣстѣ злаⷱⷩⷺ҇:—

Хл. 138

Ѣ а̂ко млⷭ҇рде прѣставлениѫ̇ кь тебѣ б҃же, ѹчини
своими ст҃ымии, вь мѣстѣ зрач'нѣ:—

13. 1. 4

Ѣ а̂ко милосръде прѣставленыѫ̀ к тебѣ б҃же. ѹ̀чини
съ ст҃ыи̇ми своѝми въ мѣстѣ злачнѣ:—

НББ 645

Ѣ а̂ко млⷭ҇рде б҃е. к' тебѣ прѣставлен'ныѝѥ. оу̀чини
сь ст҃ыми сво́ими. вь мⷭ҇ѣ злач'нѣ:—

НББ 644

Ѣ а̂ко млⷭ҇рде б҃е к' тебѣ прѣставл'ѥныѝѥ оу́чини
сь ст҃ыми свӧими вь мⷭ҇ѣ злач'нѣ:—

БАН 41

Ѣ а̂ко млⷭ҇рде прѣставлѥн'нїе к тебѣ б҃е ѹⷮчⷮи
сь ст҃ⷮи на мⷭ҇ѣ злачнѣ:—

---

* Вместо мⷭ҇ѣ.

Съб.IV,6/б

богородичен

Орб.

ф҃

кь бо҃у с҃ноу си имѫщи дрьзновение. м҃лтвѫ не
прѣстаи творѧщи. за ны грѣшныѫ: —

Пл.

кь бо҃у и с҃ноу си имѫщи дрьзновление. м҃лтвѫ
творѧщи за ны грѣш'ниѫ: —

Хл. 133

кь бо҃у. с҃ноу си имѫще дрьзновение. м̂и сѧ
не прѣстаи за ны грѣшныѫ: —

Коп.

кь бо҃у и с҃ноу си имѫще дрьзновение: м҃лтвѫ не
прѣстаи творѫщи за ни грѣшьникы: —

Боян. (НБКМ 579)

кь с҃псоу с҃ноу си имѫщи дрьзновениѥ. м҃лтвѫ не
прѣстаи творѧщи за ны грѣшниѫ: —

Пог. 40

кь бо҃у и с҃ноу си имѫщи дрьзновение. м҃лтвѫ не
прѣстаи за ны творѧщи грѣшнiѫ: —

Хл. 138

кь бг҃оу и с҃ноу си дрьзновение имѫщи. м҃лтвѫ не
прѣстаи творѫще за ни грѣшнѧ: —

13. 1. 4

къ бг҃оу и с҃ноу си имѧщии дръзновение. м҃лтвѫ не
прѣстаи творѧщии за ны грѣшныѫ: —

НББ 645

б҃

кь с҃ноу си и бо҃у имоущи дрьзнов'лениѥ. м҃лтвȣ
творещи не прѣстаи за ныи грѣш'ныѥ: —

НББ 644

къ с҃ноу си и́ б҃оу и̇моуще дрьзновениѥ̏. м҃лтвоу
т'ворещє непр̓ѣстан̓но за ны грѣш'ныѥ̏ :—

БАН 41

къ б҃оу и с҃ноу си и̏моущы̏ дрьз'новенїє м҃лтвами не
прѣстаи за ни м҃лещи се и твореши грѣшнїе :—

VII песен

ирмос

Орб.

пѣⷭ҇. з҃. єрⷭ҇. гⷭ҇. г҃.
с҃тхь ѿрокь хвалы послоушавь. и пещь
ѡг'ньнѫ прохлади̇ :—

Пл.

пѣⷭ҇. (и҃). и̇рмоⷭ҇.
с҃тыихь ѿ́рокь хвалы послⷭ҇ушавь. пещь
ѡ́гньнѫѫ про́хла̂жь. блⷭ҇вень б҃ь :—

Хл. 133

пѣⷭ҇. з҃.
стыⷯ пррⷭ҇кь хвалы послоушавь. и пещь
ѡ̈гньнѫ прохла̂жеша блⷭ҇нь б҃ь ѡ҃ц :—

Коп.

пѣⷭ҇ : з҃ : гла(ⷭ҇) : [г҃] :
с҃тыхь ти ѡтрокь хвали послоушавь : и пещь
ѡгнѫѫ (sic) прохла̂жѫще : благⷭ҇вень б҃ь ѡ҃ць наших :—

Пог. 40

пѣⷭ҇. з҃. їрмⷭ҇о. глⷭ҇а. ѕ҃.
с҃тыїх ти ѡ́трокь хвалыї послоушавь. и́ пещь
ѡ̓гньнѫ прохлӓждь. блⷭ҇вень е́си г҃и :—

Хл. 138

пѣ. ӡ. гла. г. ерм.
стых ти ѿрокь хвалии послоушавь. и пещь
ѡгньнѫ прохлажь. благвень бь ѡць нши: —

13. 1. 4

пѣ. ӡ. ірмо.
стынх ти ѡтрокъ хвалы послоушавъ. и пещъ
ѡгньнѫѧ прохлаждъ. блвенъ еси въ цр: —

НББ 645

ннь. ірмо.
сты ти ѡрокь славы послоушавь. и пещь ѡг'нноу
прохлажь блнь: —

НББ 644

ннь. ірмо.
стихь ти ѡтрокь славы послоушавь. и пещь
ѡгн'ьноу прохлажь блнь бь ѡць нашихь: —

БАН 41

пѣ. ӡ. ірм.
стих' ти ѡрокь хвали послоушавь. и пещь
ѡгньн'нѹю прохлажь блнь бь ѿць нш: —

Съб.IV,7/1 I тропар

Орб.

Рѣкы исѹшили есте истовы идоль. стрѹıами
крьви вашеѫ сты м: —

Пл.

Рѣкы исоушили есте неистовыхь идо. строуıами
крьви вашѫ мчни. блвень бь ѡ: —

Хл. 133

Рѣкы исоушили есте неистовны идоль. стрѹıами
крьве вашеѫ стни мчн: —

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

Коп.

Рѣкы исꙋшила ѥⷭ҇: идоль неистовьство: стрꙋꙗми
крьве вашѫ ст҃ы мⷱ҇ици: блгⷭ҇вень :—

Пог. 40

Рѣкӹ і̇соушили е́сте и́стовїихь и́доль. строуꙗ́ми
крьви ваше́ѫ мч҃ници. блⷭ҇вень б҃ь :—

Хл. 138

Рѣки и̇соушили е̇сте не̇истови̇хь и̇доль. строуꙗ́ми
крьви вашѐѫ мⷱ҇ици. блгⷭ҇вень б҃ь ѿ҃ць :—

13. 1. 4

Рѣкы исоушили ѐсте и̏истовыи(sic) идолъ. стрꙋꙗми
кръви вашѐѫ мⷱ҇иници. блⷭ҇вень еси б҃е ѿ҃ць :—

НББ 645

Рѣки и́соушили ѥ̀сте не́истовꙑⷯ҇ и́доль. строуꙗ́ми
кр'ви вашⷯ҇и мⷱ҇ц :—

НББ 644

Рѣки и́соушили ѥ́с̀те не́истовꙑⷯ҇ и́доль. строуꙗ́ми
крьви вашⷯ҇и мⷱ҇иц̀и :—

БАН 41

Р҆ѣки из'соушиль ѥⷭ҇ и́стовиихь и̇̀доль строуꙗ́ми
к'рьви вашее ст҃и мⷱ҇ици. блⷭ҇гнь б҃ь ѿ :—

Съб.IV,7/2

II тропар

Орб.

Єⷭ҇ствомь сѫще ст҃ы мⷱ҇ици. сѫще апⷭ҇ли тѣлесь вашихь
чюдесь. д҃хы неⷭ҇чты прогонѧть. пожⷲ҇ :—

Пл.

Ѥ̇ ствомь ст҃и мⷱ҇ци сѫще а́гг҃ли. тѣлесь свои́хь
не помл̑ував'ше. тѣм'же б҃оу послꙋ̑жили е́сте
блⷭ҇вень б҃ь :—

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

Хл. 133

Е҆стьствомь сѫще ст҃н мⷱ҇нцн. сѫще аг҃лн. тѣлесь
вашⷯн не вндѣ д҃хомь. тѣмже го҃у бо҃у молѧще сѧ.
блⷭ҇нь б҃ь ѡⷮць : —

Пог. 40

Е҆ⷭ҇твомь сѫщнї. ст҃нн мⷱ҇нцн. сѫще а҆нг҃лн. тѣлесь
вашнхь не вндѣ д҃хомь. тѣмьже го҃у слоужѫще : —

Хл. 138

Е҆стьствомь сѫще ст҃н мⷱ҇нцн сѧще а҆нг҃лнн. тѣлесехь
вашⷯн не вндѣ д҃хомь. тѣмже го҃у послоужнсте : —

13. 1. 4

Е҆ⷭ҇твомъ сѫще ст҃нн. мⷱ҇ннцн. сѫще а҆гг҃лн. тѣлесъ
вашⷯнн не вндѣ д҃хомъ. тѣмже го҃у слоужѫще.
блⷭ҇венъ е : —

НББ 645

Ѥⷭ҇твомь ст҃н мⷱ҇нцн соуще а҆гг҃лн. тѣлесь вашⷯн
не вндѣхомь. тѣм'же гоⷭ҇у послоужнсте : —

НББ 644

Ѥⷭ҇твомь ст҃н мⷱ҇ннцн соуще а҆гг҃лн. тѣлесь вашнхь
не вндѣхомь. тѣм'же гоⷭ҇у послоужнсте : —

БАН 41

Е с'твоⷨ соуще ст҃н мⷱ҇нцн. соуще аг҃глн телесь вашⷯн
не щедеще д҃хѡ. тѣже г҃ȣ слȣже : —

Съб.IV,7/3 III тропар

Орб.

Н а҆правн млⷭ҇рде х҃е. прѣстав'леныѫ вѣрно.
вь поконно мѣсто прнчтн. да поем тн б҃ : —

Пл.

Н а҆правн тн млⷭ҇рде прѣставленныѫ вѣр'но.
вь поконное мѣсто. вьспѣваѫще блⷭ҇вень б҃ь : —

Хл. 133

Направи ти м҃срде праставеныѫ. вѣрно вь
поконно мѣсто. вьспѣвати*

Коп.

Направи мл҃осрде: прѣставленнѫ вѣрно:
вь мѣсто поконно: вьспѣваѫ(щıе): —

Пог. 40

Направы ты мл҃рде прѣставеныѫ вѣр’но.
вь поконно мѣсто. вьспѣваѫще бл҃аго: —

Хл. 138

Направии мл҃рде прѣставленниѫ вѣр’но.
вь поконно мѣсто. вьспѣваѧще бл҃г: —

13. 1. 4

Направии тыи милосръде прѣставленыѫ вѣрно.
въ поконно мѣсто. въспѣваѫще бл҃ви: —

НББ 645

оучини мл҃рде прѣстав’леныѥ вѣрно.
вь мѣсто поконно поющиихь. ѡ҃ць н҃ши: —

НББ 644

оучини мл҃рде прѣставлѥныѥ вѣр’но,
вь мѣ҃ поконно. поѥщихь ѡ҃ць нашихь: —

БАН 41

Нап’рави ти мл҃рде п’рѣстав’лѥн’ниѥ вѣрно.
вь поконно мѣ҃. вьспѣвающе бл҃гнь бь ѿ: —

Съб.IV,7/б

богородичен

Орб.

ѳ҃

О тебѣ вси пр҃рци д҃во прорекли сѫть.
ıако бѫдеши м҃ти б҃жна бл҃венаа: —

---

* Текстът на тропара е съединен със следващия тропар.

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

Пл.

О҆ тебѣ вси пр҇рци дв҃о прорекли сѧть.
ꙗ҆ко бѫдеши м҃ти б҃нꙗ҆. бл҇вень б҃ь :—

Хл. 133

тебѣ вси пр҇рци. дв҃о прорекли сѫть.
ꙗко бѫдеши м҃ти б҃на. бл҇наа :—*

Коп.

к тебѣ дво в̾си пр҃роци прорекли сѫть:
ꙗко б҇ы б҃жиꙗ м҃ти прѣ҇чтаа: —

Пог. 40

Ѿ тебѣ в'си пр҇рци дв҃о прорекли сѫть.
ꙗ҆ко бѫдеши б҃жиꙗ҆ м҃ти. ч҇таꙗ. и҆ бл҇вна :—

Хл. 138

кь тебѣ вьси пр҇рци дв҃о прорекли сѫть.
ꙗко бѧдеши б҃жиꙗ҆ м҃ти. ч҇таа. и бл҇гвеннаꙗ :—

13. 1. 4

О҆ тебѣ въсии пррци дв҃о прорекли сѫтъ.
ꙗ҆ко бѫдеш б҃жиа м҃ти чиста҆а и҆ бл҇веннаа :—

НББ 645

Б҃

О тебѣ дв҃о пр҇рци в'си прорекли соу҃.
ꙗ҆ко боудеши б҃жиꙗ҆ м҃ти ч҇та҆ꙗ҆ и бл҇ве҆наꙗ :—

НББ 644

ѳ҃

О҆ тебѣ дв҃о пр҇рци в'си прорекли соут'.
ꙗ҆ко боудеши б҃жиꙗ. м҃ти. ч҇таꙗ҆ и бл҇венаꙗ҆ :—

---

* Текстът на тропара е съединен с предишния тропар.

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

БАН 41

б҃

ѡ҆ тебѣ в'си пр҃рци дв҃о п'рорек'ли соуть,
ıако боудеши божıа мт҃и чт҃аа и бл҃гнаа: —

VIII песен

ирмос

Бит.

ирмо҃: ии҃: и҃: в҃:
ст҃и ти ѿроци вь вавилонѣ. херꙋвимꙋ
оуподобльше сѧ. трьстое єсилажще. бл҃гвте
хвалите. и прославите г҃а в вѣкы вс ѧ: —

Орб.

пѣ҃. и҃. г҃. ѕ҃. ер҃.
ст҃ы ѿроци вь вавилонѣ. хероувим
подобаще сѧ. трьстѫѧ пѣ҃ вьспѣвахѫ: —

Пл.

пѣ҃. и҃. ирмо҃.
ст҃и ѿроци вь вавилонѣ. хероувимоу
по̂баще сѧ. трьстѫѫ пѣ҃ вьспѣвахѫ. бл҃вите: —

Хл. 133

пѣ҃. и҃.
ст҃и ѡтр҃ци вь вавилонѣ. херꙋвимꙋ по̂баще сѧ.
тр҃стѫѫ пѣ҃ впое бл҃те: —

Коп.

пѣ҃: и҃: гл҃а: ѕ҃:
ст҃ы ѡтроци вь вавилонѣ: херофимꙋ по̂бѫще сѫ:
трѫ҃стѫ вьспѣваѫще пѣ҃нь: г̂а по: —

Пог. 40

пѣ҃. и҃. ї҃рм. гл҃. ѕ.
ст҃ии ѿроци вь вавилонѣ. хероувимоу
по̂баще сѧ. трьстѫѩ вьспѣваахѫ пѣ҃. бл҃: —

Хл. 138

пⷭ҇ѣ. н҃. гⷭ҇л. ѕ҃.

ст҃и ѿроци вь вавилонѣ. херофимоу

ѕⷣпобальше сѫ. тр҃ьстѫѫ* вьспѣваѫще пⷭ҇ѣ. бⷭ҇л: —

13. 1. 4

пⷭ҇ѣ. н҃. їрⷭ҇мѡ.

ст҃ии ѿтроци въ вавилонѣ. хероувимоу

пⷣобѧще сѧ. тр҃ъстѫѫ вꙿъспѣваахѫ пѣснь. бⷭ҇лавите всⷣѣла: —

НББ 645

нинь. іⷭ҇рмо.

ст҃и ѿроци вь вавулонѣ. хероувимоу

пⷣобеще се. тр҃ʼсⷭтоую вьспѣвахоу пⷭ҇ѣ. ѿⷮц҃ь нⷢш: —

НББ 644

нинь. іⷭ҇рмо.

ст҃и ѿроци вь вавилонѣ хероувимоꙿу

пⷣобеще се. тр҃ьсⷭтоую вьспѣвахоу пⷭ҇ѣ. ѿⷭц҃ь нашихь: —

БАН 41

пⷭ҇ѣ. н҃. гⷭ҇л. ѕ҃. їрⷭ҇м.

ст҃и ѿтроци вь вавуⷧнѣ, хероувимоꙿу

пⷣобеще. тⷭ҇рстоꙿу҃ю пⷭ҇ѣнь вьспѣвахоу бⷭ҇лавте вс: —

Съб.IV,8/1 I тропар

Бит.

Є сте вѣрꙑ̈ прѣстрⷢали ст҃рстрпци. страсть всѧ
и напасть. тѣлесꙑ̈ не щѫдѣвьше. вьспоѫще
хвалѧще. и прославѧще г҃а: —

Орб.

Є лико вы прѣтрьпѣсте. стⷭ҇рпьци мⷱ҇ци. всѧ
напасти тѣлесь не щѫдѣвше. г҃а поит: —

---

* ст҃ѫѫ е добавено над реда.

Пл.

Ѥ́ лико вы прѣтрьпѣсте стрⷭ҇тотр’пци мⷱ҇ци.
стрⷭ҇ти всѧ и҆ напⷭ҇а. тѣлесь не щѫдѣвьше.
вьспѣва҆ѭще блⷭ҇ви :—

Хл. 133

Є лико вы прѣтрпѣсте. стрⷭ҇пци мⷱ҇ци. стрⷭ҇ти
вьсѧ и напасти. тѣлесь не стѫжавше. блⷭ҇те :—

Коп.

Є лико ви прѣстра҄сте стрⷭ҇тотрпци: стрⷭ҇ти всѫ
и напасти: тѣлесь своихь не пощѫдѣвьше: г҇а по :—

Пог. 40

Є лико вӹ прѣстра҄сте стрⷭ҇пци. стрⷭ҇ти в’сѫ
и҆ напасти. телесе не щѫдѣв’ше. по҆ите и҆ :—

Хл. 138

Є лико ви̇и прѣстра҄вше страстотрп’ци. страсти
вьсѧ напасти҆и, тѣлесы не пощѫдѣвше. бл҇говите
д҇ѣ :—

13. 1. 4

Є лико выи прѣстра҄сте стрⷭ҇тотръпци. стрⷭ҇ти въсѧ
и҆ напасти. тѣлеса не щѫдѣв’ше. по҆ите и҆ прѣвѣ :—

НББ 645

Ѥ҆ лико вы҆и прѣстра҄сте стрⷭ҇п’ци. стрⷭ҇ти в’се
и҆ напасти тѣлес’ь не пощедѣсте пою҆ще вса҄ла
г҇а по :—

НББ 644

Є҆ лико вы прѣстра҄сте стрⷭ҇п’ци. стрⷭ҇ти в’се и҆
напасти҆ тѣле҆сь не пощедѣсте҆. поюще вса҄ла :—

БАН 41

Є́ лико прѣстра҄сте стрⷭ҇тотрьп’ци, стрⷭ҇ти в’се и
напас’ти. телесь не пощедѣвше. по҆ит :—

Съб.IV,8/2

II тропар

Бит.

Н а тѧ х҃е надеждⷮѫ си вьзложьше. стр҃стрьпци
мⷮниѩ. ⷭразличнаѩ прѣтрьпѣⷭсте. вьспоѭще
хвалѧще. и прѣвьзно:—

Съб.IV,8/3

III тропар

Бит.

по

А да разориль еси мⷮдє. вскрⷭ҇еннемь своимь.
тѣмже прѣставленыїѫ вѣрно и҃нѣ. вьскр҃снвь
ȣчини. в раи пищѫ ти г҃и:—

Орб.

А да разориль еси млрⷭ҇де вьскр҃сеннемь своимь.
тѣмьже прѣставленыѧ вьскрѣснвь. и ȣчини
в раи пищѫ:—

Пл.

Аⷭ да разориль еси млрⷭ҇де вьскрⷭ҇еннемⷭ’ си.
тѣм’же прѣставленныѫⷭ спобⷣи вь раиⷭ пищи:—

Хл. 133

А да разориль еси. мⷮ҃срде. вькрⷭ҇ннемⷭ҇ь своимь
тѣм”же и прѣставленыѫⷭ. вскрѣснвь ȣчини
вь раи пищѫ:—

Коп.

А да разориль еси млорⷭ҇де: вьскрⷭ҇еннемь своимь:
тѣмже прѣставленнѫ покои: ȣчини вь раи пищⷮ:—

Пог. 40

А да разориль еси млⷭ҇тве вьскр҃сеннемь своимь.
тѣм’же прѣставеныѫⷭ. вьскр҃ѣснвь. оуⷭчини вь раи пищѫ:—

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

Хл. 138

А да разориль єс҆и млⷭ҇рдє. вьскр҃сєнѝємъ своимь.
тѣм'жє прѣставлєннѧ вьскрѣсивь. ꙋчини вь раи пищѫ: —

13. 1. 4

А҆ да разориль єси милосръдє. и҆ въскръсенїємъ
своимъ. тѣмжє прѣставлєныѫ въскрсивъ.
ꙋчинї въ раи пїщⷤ: ——

НББ 645

А҆ да разориль ѥси млⷭ҇рдє вьскр҃сєниѥм' си.
тѣм'жє прѣстав'лєнниѥ вьскрѣсивь. и ꙋчинини
вь раи пищє: —

НББ 644

А҆ да разориль ѥси млⷭ҇рдє вьскр҃сєниѥм' си.
тѣм'жє прѣставл'ѥныѥ вьскрсивь. и ꙋчини ѥ
вь раи пою: —

БАН 41

А да разориль єси млⷭ҇тивє вьскрⷭ҇нїє свои
тѣмжє прѣставлѥн'нїє вьскрѣси. и ꙋчини
вь раи пищє: —

Съб.IV,8/б

богородичен

Бит.

Зємⷧ҇ѣ и нб҃о дв҃цє бц҃є. ѿ рожьствⷭ҇ѣ ти кꙋпно
вєсєлитє сѧ. вьспѣваѭща. похвалитє поитє.
и прѣвзноситє єго в вѣкӹ вс: —

Орб.

ф҃

Зємѣ и нб҃о дв҃о бц҃є. ѿ рожвⷭ҇ѣ ти кꙋпно
вєсєлита сѧ. вь(с)пѣваѭщє хвалит: —

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

Пл.

Зємлѣ и н҃бо д҃во б҃цє. ѡ҆ рожⷭ҇твѣ ти коупно
вєсєлит сѧ. вьспѣваѫщє҆ хвалитє и҆ прѣ: —

Хл. 133

Зємлѧ и н҃бо б҃цє д҃во. ѡ̈ рожⷣєствѣ кꙋпно вєсєлит сѧ.
вспѣваѫщє҆. бⷭ҇лтє: —

Коп.

Зємлѣ и нєбо д҃во б҃цє: ѡ рожⷣѫствѣ ти:
коупно вєсєлѫть сѫ: вьспѣваѫщє гⷣа поитє: —

Пог. 40

Зємлѣ и̇ н҃бо д҃во б҃цє. ӧ рождьствѣ ти коупно
вєсєлита сѧ̏. вьспѣваѫщє҆ хвалитє и̇: —

Хл. 138

Зємлѣ и н҃бо д҃во б҃цє. ѡ҆ рожⷣьствѣ ти коупно
вⷭ҇єлить. вьспѣваѫщє хвалитє. и прѣвьзноситє хⷭ҇а: —

13. 1. 4

Зємѣ и҆ нєбо д҃во б҃цє. о҆ рожⷣъствѣ ти коупно
вєсєлита сѧ. въспѣваѫщє хвалитє и҆ прѣвъ: —

НББ 645

б҃

Зємлꙗ и н҃бо д҃во б҃цє. ѡ҆ рожⷭ҇твѣ ти коуп'но
вєсєлєт' сє. вьспѣвающє҆ и҆ прѣвьзⷭ҇но: —

НББ 644

ф҃

Зємл'ꙗ и̇ н҃бо д҃во б҃цє. ѡ҆ рожⷭ҇вѣ ти коуп'но
вєсєлѥт' сє. вьспѣвающє҆ и҆ прѣвьз'носєщє хⷭ҇а
вь в҃кы: —

БАН 41

бⷭ҇

Зємлꙗ и҆ н҃бо д҃во б҃цє. ѡ҆ рожⷣьствѣ ти коупно
вⷭ҇єлєт' сє вьспѣвающє х'валитє и прѣ: —

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

IX песен

ирмос

Бит.

(нрмⷭ҇о)*: гⷭ҇: ѕ҃:

ꙗⷭже а҃нгамь радость прнемⷭшнꙗ. н рожⷯ҇ьшнꙗⷭ

ꙁⷯ҇нжителѣ своего. д҃во сⷭ҇пн тебе вⷯ҇е: —

Орб.

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. гⷭ҇. ѕ.

прнем'шнꙗ радость а҃гломь н рожⷣшн ꙁыжⷣнтелѣ

своего д҃во сп҃сн нась тебѣ велнча: —

Пл.

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. нрмⷭ҇.

прⷭнем'шн радⷭ҇о аⷭг҃гломь. н рⷭожⷣьшн сьдѣтелѣ своⷭего.

д҃во спⷭ҇н тебе вⷯ҇е: —

Хл. 133

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірмⷭ҇.

прем"шн радⷭ҇оть а҃гломь. н рожⷣешнꙗ ꙁыжⷣнтелѣ

своего. д҃во сп҃сн ны тебе велнчѣемь: —

Коп.

пⷭ҇ѣ: глⷭ҇а: ѕ҃:

прꙿнемшн радⷭ҇о а҃нгломь: н рожⷣжшн ꙁнжⷣнтелѣ своего:

д҃во сп҃сн нн тебе велнчаемь: —

Боян. (4. 5. 12)

пⷭ҇ѣ. ѳ҃. ірмⷭ҇. гⷭ҇. ѕ҃.

прнюм"шн радⷭ҇ѡ аⷭг҃гломь н рожⷣьшн жнводателѣ

своегⷪо. д҃во сп҃сн тебѣ вⷯеⷯчае: —

---

* Върху първоначалния текст на това място по-късна ръка е написала нⷯа стн.

СЪБОТА, IV СЕДМИЦА

Пог. 40

пѣ. ѳ. ірмо. гл. ѕ.

прием'шиѩ англомь радость. и рождьши ꙁиждителѣ

своего. дво спси тебѣ величае: —

Хл. 138

пѣ. ѳ. гл. ѕ. ерм.

приемшиѩ англомь радо. рожьши сьдѣтелѣ своего.

дво спси тебе вели: —

13. 1. 4

пѣснь. ѳ. їрмѡ.

приемшии аггломъ радость. и рожъшии ꙁижителѣ

своего. дво спси тебе величѣемъ: —

НББ 645

иnь. ірмо. гл. ѕ.

іже рачи се аггламь приѥм'шиѩ. и рожшии

сьꙁателѩ своѥго. дво сп: —

НББ 644

иnь. ірмо. гл. ѕ.

іже рачи се аггломь приѥм'шиѩ. и рожьши

сьꙁателѩ своѥго. дво: —

БАН 41

пѣ. ѳ. гл. ѕ. ірм.

прієм'ши радо аггло и рожьши зиждителѩ своего,

дво спси те величающ: —

I тропар

Съб.IV,9/1

Бит.

Єлико вӹ мѫжь прѣстрадасте мици. кто исчисти вӹ

можеть. за ха ба. тѣмь вѣньчани есте: —

Орб.

Єлико вы мѫжы прѣстрадасте мци сты за ха ба.

к'то исчести можеть. тѣмь вѣнчани есте: —

Пл.

Ѥ лико вы прѣтрьпѣсте мѫкь ст҃и мⷱ҇ци за х҃а б҃а
к'то иⷭ҇честии можеть. тѣмь вѣн'чании ѥⷭ҇сте: —

Коп.

Є лико вы мⷱ҇ци: мѫкь прѣстрⷣа҇сте: кто ичестии
можеть за хⷭ҇а б҃а: тѣмь вѣньчаны есте: —

Боян. (4. 5. 12)

Є҆ лико вьї мѫкьї прѣстрⷣа҇сте. ст҃и мⷱ҇ци хⷭ҇ви. днев"ни
стрⷭ҇ти ваше к"то иⷭ҇з'чисти можеть за хⷭ҇а б҃а. и
темь вѣн"чаны быїсте. хⷭ҇а велича ѫще: —

Пог. 40

Ё лико вьї мѫкьї прѣстрⷣа҇сте мⷱ҇їци. кто иⷭ҇сьчьсти
можеть. за хⷭ҇а б҃а. тѣмь вѣн'чѣни еⷭ҇сте: —

Хл. 138

Є лико вын мѫкы прѣтрьпѣсте ст҃и мⷱ҇ци. кто
ичестии҆ можеть за хⷭ҇а б҃а. тѣмь вѣн"чѣни е҆сте: —

13. 1. 4

Є̆ лико вын мѫкын прѣстрⷣа҇сте мⷱ҇ници. кто и҆чьсти
можетъ, за х҃а б҃а тѣмъ вѣнчании҆ бысте: —

НББ 645

Єⷭ҇ лико моук'ь прѣстрⷣа҇сте ст҃и мⷱ҇ци. к'то иⷭ҇чести
можеть хⷭ҇а рⷣа҇ тѣмь вѣн'чани ѥ҆сте: —

НББ 644

Є лико моукь҆ прѣстрⷣа҇с҆те ст҃и мⷱ҇ниц҆и. кто и҆честии
можеть хⷭ҇а рⷣа҇. тѣмь вѣн'чани ѥсте̏: —

БАН 41

Є҆ лико ви҆и моукь прѣтрьпѣсте м҃чици. к'то и҆зьчисти
можⷱ҇е за хⷭ҇а б҃а тѣмь вѣнчаⷭ҇ете: —

Сѣб.IV,9/2

II тропар

Бит.

Мⷱ҇ ници прѣславни. х҃а мⷧ҇те б҃а. миромь подвига сего.
сконьчати намь. и безгрѣшно: —

Орб.

М ⷱ҇ници прѣславни. х҃а б҃а м҃лите. миромь подвигь
скончати намь. безгрѣшно: —

Пл.

Мⷱ҇ ници прѣславнии. м҃лите х҃а и г҃а. миромь подвигь
скон'чати намь без'грѣш'но. тебе величаем: —

Хл. 133

Мⷱ҇ ници прѣславни. х҃а мⷧ҇те и б҃а. миромь подвигь
скончѣти. намь безгрѣшно: —

Боян. (4. 5. 12)

Мⷱ҇ жници прѣслав"ни х҃а б҃а м҃лѣще. миромь под"вигь
скон"чати намь безгрѣⷲⷩⷪ: —

Пог. 40

М ч҃ници прѣславни. х҃а м҃лте и б҃а. миромь подвиго сь
кон'чати намь. без'грѣшно: —

Хл. 138

М ⷱ҇ници прѣславнии. х҃а б҃а м҃лите. миромь подвиго сь
скон'чѣти намь безгрѣш'но: —

13. 1. 4

М ч҃ници прѣславнии. х҃а м҃олите и б҃га. миромъ
под'вигъ скончати намъ без'грѣшно: —

НББ 645

стⷭ҇рп'ци прѣслав'ни х҃а б҃а м҃лите. повигь с'ь
с'кон'чати без'грѣш'но и мир'но: —

НББ 644

стрⷭ҇тп'цн прѣслав'нн хⷭ҇а ба҃ мл҃нте҆ по҄внгь
скон'чатн҆ безгрѣш'но н҅ мнр'но: —

БАН 41

М ч҃нцн прѣ҃славнн хⷭ҇а мл҃нте, н҆ б҃а мѵр҃ѡ по҄внгь сы̏
с'конаⷱ҇тн намь безгрѣшно: —

Съб.IV,9/3

III тропар

Бит.

по

Λ азарѣ тӹ ꙗ҅коже вскр҃сн. четврѣдневна. х҃е
прѣставленыїѫ вѣроѫ б҃е. вскр҃снвь покон: —

Орб.

Λ азарѣ ты вьскр҃снль есн. четврѣд҃невнаго х҃е.
н прѣставленыѫ҅ вѣроѫ. вьскр҃снв' х҃е по҃: —

Пл.

Λ азарѣ ты вьскр҃снль есн четврѣд҃невнаго х҃е.
прѣставлен(ы҄) вѣроѫ в'скрⷭ҇нв' поко҅н вл҄ко: —

Хл. 133

Λ азора т(ы) вⷭ҇ьк҃рснль е̇сн. четврѣд҃невнаго х҃е.
прѣставеныѫ вѣ̇роѫ. вскр҃снвь х҃е по҃: —

Коп.

ꙗкоже вьскрѣснль есн лазарѣ четвѣрѣд҃невьна
хⷭ҇е: н прѣставленнѫ хⷭ҇е вьскр҃ѣсн: —

Боян. (4. 5. 12)

Λ азаріа тн ꙗ҆ко вьскр҃снль ѥсн. чет"ворѡ̇д҃нев'на
хⷭ҇е. н прѣставленнѫ ѿ нась вьскр҃снвь покон: —

Пог. 40

Λ азара тн ꙗ̇ко вьскрѣ̏снль е҅сн. четв'рѣд҃невна хⷭ҇а.
н̇ прѣставеныїѫ҅ х҃е вѣ҅роѫ. вьскрⷭ҇ѣснвь покон: —

Хл. 138

Лазарѣ ти̇и вьскрѣсиль є҅си четворо҃дневна хⷭ҇е.
прѣстав'лен''нѫ вѣ҅рѫ г҃и вьскрѣсиви̇ · —

13. 1. 4

Лазара ꙗ҆ко ты̇и вьскрѣсиль* є̀си. четв'рѣ҃днев҃и хⷭ҇҃е.
и҆ прѣставленыѫ҆ вѣрѫ х҃е. вьскрѣ҃сиие҆въ покои҆: —

НББ 645

Лазара ты҅и четв'рѣ҃днев'наго вьскрѣсиль ѥ҆си хⷭ҇е.
прѣстав'лен'ны вѣ҅рою г҃и. вьскрѣсивь поко҅и: —

НББ 644

Лазарꙗ ты̇и чет'врѣ҃днев'наго вьскр҃силь ѥ҅си хⷭ҇е.
прѣставлѥныѥ҆ вѣ҃рою г҃и вьскрсивь поко҅и: —

БАН 41

Лазара ты̏ ꙗко вьскрсиль єси чет'вород҃нев'на хⷭ҇е
вьскрѣси и҆ покои: —

Съб.IV,9/б

богородичен

Бит.

б҃

Исаниꙗ нарекова тѧ. д҃вѫ зачеьшѫ вь жтробѣ
пр҃чстаꙗ҅. родѧщѫ с҃на. б҃а твари всеѫ: —

Орб.

Исаниꙗ нарекова тѧ д҃во. зачен'ши вь чрѣвѣ
прѣчⷭ҇таꙗ҅. и рожд'ьши с҃на и б҃а всеи твари.
еже непрѣстаⷮ҇ (ве: —)**

Хл. 133

Исаниꙗ тѧ нарекова. д҃вѫ зачеьши чⷭ҇итаа̇.
вь чрѣвѣ рожеши с҃на и̇ б҃а твор''ца всѣмь: —

---

* В ръкописа снль е повторено — въскрѣснльснль.

** Във фотокопието, въз основа на което са издадени текстовете от **Орб.**, краят на тропара не се вижда ясно.

Коп.

И саиꙗ нарекова тѫ д҃во прѣⷭ҇чтаа: зачѫньши с҃на
вь чрѣвѣ: и рожⷣѫши б҃а всеи твары: тебе
величаемь: —

Боян. (4. 5. 12)

И҆ са̇иа нарекова тѧ. и̇ д҃воѫ҆ зачѫн'ши вь чрѣве ти
прⷭ҇чтаа. и рожⷣьши с҃нѧ и̇ б҃а твари всеи: —

Пог. 40

велиꙗ҆ нарѣкова тѧ. д҃воѫ҆ зачениши вь чрѣвѣ
прⷭ҇чтаꙗ. и҆ рожⷣшии с҃на. и҆ б҃а твари всеи:.—

Хл. 138

И саиꙗ҆ нарекова тѧ. д҃вѧѫ зачѫниши вь чрѣвѣ
прⷭ҇ѣчтаа. рожⷣьши б҃а неизрен”но твари вьсеѫ҆: —

13. 1. 4

Ї са҆͗иа нарѣкова тѧ̏. д҃во зачешчии (sic) въ чрѣвѣ
прⷭ҇чтаа. и҆ рожⷣъшии с҃на. и҆ б҃га твари въсеи҆: —

НББ 645

Б҃

И҆ саиꙗ҆҆ нарѣкова те. д҃воу зачьн'шȣ вь чрѣвѣ
прⷭ҇чтаꙗ. и рожⷣьши с҃на б҃а всеи҆ твари҆и: —

НББ 644

И саиꙗ҆҆ нарѣкова те҆ д҃воу зачен'шоу вь чрѣвѣ
прⷭ҇чтаꙗ. и҆ родіши с҃на б҃а в'сеи҆ т'вари҆: —

БАН 41

Б҇

Ї саїа нарекь тебе д҃во зачин'ши вь чрѣвѣ
прⷭ҇ѣчтаа. и҆ рожⷣьши с҃на и҆ б҃а вьсеи твари: —

ПОНЕДЕЛНИК, V СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — II ГЛАС

Бит.

I песен

ирмос

ирмо: инⷭ҇: глⷭ҇: в҃:
моисеискѫѫ пѣⷭ҇. вьсприемши взьпи д҃ше.
помощникь и покровитель. бы҃ї мнѣ на спсение.
сеи ми ес(т) — — — — — — — —

Пон.V,1/1 I тропар

П лачим сѧ вси. при(пад)[ѫще] — — —
[ж]иво(мꙋ). и взьпиѫще емꙋ. пощѫди х҃е своѫ си
рабӹ. и сгрѣшихом ти бечисльно: —

Пон.V,1/2 II тропар

Р ӹдан тӹ д҃ше. ѡ̈скврьньшиꙗ житие свое.
пом сѧ бо҃у. да тѧ ѡ̈чистить м҃тиѫ своеѫ.
х҃ь щедрь и сп҃сь: —

Пон.V,1/3 III тропар

И скалѣно тѣло и д҃шѫ своѫ. имамь х҃е. некаю̈чима
дѣѫ. нѫ измӹ мѧ сльзӹ подавь. ѡ̈чищен сльзами
блѫдницѫ: —

Пон.V,1/6 богородичен

б҃

И стиноѫ тѧ вси б҃цѫ именꙋемь. присно҃дво м҃рие.
б҃а бо прижила еси едина. м҃ти б҃жиꙗ прѣславнаꙗ: —

VIII песен

ирмос

и[рмо] — — — — —
[в](ь) кѫпинѣ мосе(ю) д҃вчь[ское чюдо]

на синаисцѣи горѣ. прѡбражьшаго древле.
поите бл҃те: —

Пон.V,8/1 I тропар

М твы приносимь. со сльзами зовѫще. щедрителю ѡ҃че.
сгрѣшихомь тебѣ. приими мениꙗ наша тыи. и
подаждь грѣ[illegible]: —
⟨Ховъ ѡпоустъ⟩

Пон.V,8/2 II тропар

Н спытажи всѣ. таинаꙗ ч҃лкмь. ега хощеши сѫдити.
не ѡбличи моихь грѣхь. х҃е прѣмстиве. нѫ прѣже
коньчиньи. ѡбращь сп҃си мѧ :—

Пон.V,8/3 III тропар

Б҃ же прѣмстиве. помꙋи мѧ едине. мсти
никоже. дѣло створьшааго. неистинѫ х҃е
кꙋповавшааго. ѿ продаѫщихь :—

Пон.V,8/6 богородичен

Ѿ то тлѧ рабы си. избави ты д҃во. по рожьствѣ
бес тлѧ. прѣбывши ч҃ста вѣрно тѧ поѫщѫ. и
прѣвъзносѧще нетлѣнна. в вѣкы всѧ: —

IX песен

ирмос

ирмо: гл: в:
Ѡ прѣвышнеꙗ пльтиѫ. зачеьши вь ѫтробѣ.
изо ѡ҃ца прѣже лѣть. вснꙗвьше слово.
пѣми бес прѣстаниꙗ взве: —

ПОНЕДЕЛНИК, V СЕДМИЦА

Пон.V,9/1

I тропар

Ж нвоть свон Х҃є. ѡ̈скврьннхь грѣхӹ. нѫ Б҃є
нзмӹ мѧ. сльзӹ даровавь мн. сп҃сє мⷧ̑стнвє.
н нє ѿврьзн мєнє: —

Пон.V,9/2

II тропар

Є лнсєн пощь сѧ. вскр҃сналь мр҃твьца. тѣмжє
постнм сѧ. н мӹ браⷮє всн. да ꙋмєрьшѫ дш҃ѫ
своѫ сн вскр҃снмь: —

Пон.V,9/3

III тропар

М осн пощь сѧ с҃то. виде зажда б҃жнѫ.
тѣмжє постнм сѧ. н мӹ браⷮє всн. да
оӱзрнмь б҃а помо̑ӱжща нӹ: —

Пон.V,9/б

богородичен

Б҃

Н мѫщн пр҃чстаꙗ̓ дрьзновлєннє д҃во мт҃н
ꙋ Х҃а Б҃а. рожєнааго нс тєбє. м̑ѧщн нє прѣстан.
за нӹ грѣшннкӹн: —

ВТОРНИК, V СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — V ГЛАС

Бит.

II песен

ирмос

и҃рмо:и҃и:г҃л:и҃:а̄:

дадимь величие г҃ви. живѫщомȣ в вѣкы҄ всѧ: —

Вт.V,2/1 I тропар

Плачи сѧ д҃ше моꙗ́. даже тебе плачь вѣчень
не постигнеть: —

Вт.V,2/2 II тропар

Ꙗ́коже мытарь плачѫ сѧ Хе҃. впиѫ с҃пи мѧ: —

Вт.V,2/3 III тропар

И — — — — — — — всѧ ны҄ пом҃ȣн: —

Вт.V,2/6 богородичен

Б̄

И — — — (о)кь ѿ (и) — — — — (ꙗви) сѧ д҃во б҃це: —

VIII песен

ирмос

и҃рмо:и҃и:и҃:а̄:

всемȣ сдѣтелѣ. и с҃па д҃шамь нашимь
с҃вщенни Хвалите. и прѣ: —

Вт.V,8/1 I тропар

Є лико сѧ ѡ̈бѣщахь тебѣ Х҃е покаꙗ́ти сѧ.
прилагаѫ животѣ своемь присно грѣхы҄.
нѫ ȣщедри мѧ Б҃е: —

Вт.V,8/2

II тропар

Съставимь ликь вси. пощениемь оукрѣпими.
Ба вьспѣваѫще. Ха прѣвьзо: —

Вт.V,8/3

III тропар

Єлико ти сгрѣши. мстиве Хе мѧ ти сѧ. помѹи мѧ
едине. мстивь бо еси. и бь мстии: —

Вт.V,8/6

богородичен

Б
М рие мти бжиꙗ — — — — — — —
]гр] ѣхь и бѣ и напастеи (о) — — — — да
поганьскааго: —

IX песен

ирмос

ирмо:ин:и:а:
възвеличимь Хе. твоѫ непорочнѫѫ мтрь
чстѫ. ꙗко роди тѧ цѣломѫдрьно. истиѫ
спса же и сьдѣтелѣ. всеи твари: —

Вт.V,9/1

I тропар

Азь лѣностиѫ спсе. диꙗволеѫ в сѣти е.
вп[а] — — — — — — — — — (Х)ь. нѫ изми мѧ
[×]
бе всѣ. св — — — — — : —

Вт.V,9/2

II тропар

Лютѣ ꙗко всега. лавлѣеть мѧ врагь. и хощеть имь мѧ.
брашно себѣ Хе створити. нѫ избави мѧ его ꙗко
данилѣ: —

Вт.V,9/3

III тропар

ѿ гнѣва братие. постим сѧ ꙗ́коже брашна. да
насꙑтим сѧ ѿ ст҃ꙑїѫ трапезꙑ̈. дарь его кончавше.
постное се течєнїѥ: —

Вт.V,9/б

богородичен

Б҃

Єгоже пр҃рци рѣшѫ. родила еси пр҃рчице. дв҃о мт҃и
мр҃ие Х҃а б҃а. тѣмже вси роди величим тѧ. ꙗ́коже
прорекла еси: —

СРЯДА V СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — III ГЛАС

III песен

ирмос

Брит.

ирмⷭ҇о: инⷮ҇: глⷭ҇: г҃: —

ꙋтврьди сѧ ср҃це мое ѡ̈ г҃и. вьзнесе сѧ рогь мои.
ѡ̈ г҃и б҃ꙁѣ моимь. ꙗ҆ко нѣⷭ҇ ст҃: —

Ср.V,3/1

I тропар

Бит.

П ростръль еси честнѣи си рѫцѣ Х҃е. на крⷭ҇тѣ вⷧ҇ко
збиражь. ѿстѫпльшаго мѧ тебе б҃е: —

Ср.V,3/2

II тропар

Бит.

Ꙋ тврьди сѧ ест҃тво наше. колѣблѧѫ. бӹвшꙋ ти Х҃е.
взведенꙋ на крⷭ҇ть. тѣмже ч҃лци вси тѧ поемь: —

Ср.V,3/3

III тропар

Бит.

Д лани прѣ҃чстѣи на крⷭ҇тѣ си простерь. далече
стоѫщѫ ѿ тебе ѫ҃зкӹ вⷧ҇ко. прꙵвлѣче близь
стоꙗ҆ти тебе: —

Ср.V,3/б

богородичен

Бит.

Б҃

А гница. агньца зрѧщи при҃снодва҆ꙗ. распѧта на
крⷭ҇тѣ впи҆ꙗше. вземⷧ҇ѧи грѣхӹ всего мира. како се
стражⷣ҇еши: —

СРЯДА, V СЕДМИЦА

VIII песен

ирмос

Бит.

ирмо: ии: гл: г҃:
съше́шааго сь ѿрокꙑ̈ евреискꙑ̈и.
— — — — — — — — [си[лож. и
ꙗ́вльш[аго сѧ] — — — — [бл҃гослови]те и
прѣвꙁноси: —

Ср.V,8/1 I тропар

Бит.

Ж ивоть ми (исто)[чи п]ροбодень бꙑ̈вь
в ребра. ꙋмр҃щвеномꙋ древле. х҃е тѣмь пож.
ѡ̈ живлень тобѫ. м҇сть велиѫ. и твоѫ живодавьче: —

Ср.V,8/2 II тропар

Бит.

Д о колѣ тꙑ̈ д҃ше моꙗ́ спиши. не впиѫщи м҇стиве сп҃се.
ꙋсиѫвꙑ̈ х҃е на кр҇тѣ волеѫ си. вꙁ҇вгни мѧ едине. иꙁ
гроба грѣхь б҃же: —

Ср.V,8/3 III тропар

Бит.

М ене х҃е не ѡ̈стави. на словеса колонити сѧ.
лѫкавнаꙗ́ б҃же. прѣклонен на кр҇тѣ. честиѫѫ главѫ си.
крѣпость сꙑ̈. едине намь вѣрнꙑ̈мь: —

Ср.V,8/б богородичен

Бит.

б҃

И с корене. тꙑ̈ проꙁѧбова д҃во б҃це. несеѡ̈ва ч҃ста.
корениꙗ́ истрьгни. грѣхꙑ̈ с҃рца ми. ꙗ́ко м҃ти
сѫщи беꙁгрѣшнаго свѣта: —

СРЯДА, V СЕДМИЦА

IX песен

ирмос

ТФ(НБКМ 203)

нєрьмⷪсь: (г)лаⷭ: г҃:
тєбє н[єопал]нмоѫ кѫпинѫ: —

Ср.V,9/1

I тропар

ТФ(НБКМ 203)

С траⷭть прнѧть мн(р) — — — — — — —
на дрѣвѣ прнгьвождєнь: ѡ̂ ст҃растн
спа[сє сво]баждаѧ мѧ. прѣбнваѧ бє‿страстн
Хⷭє б҃[жє] — — —

Ср.V,9/2

II тропар

ТФ(НБКМ 203)

Н мѫщє Хⷭє крⷭєть твон: снлѫ мы вѣрьн(н)
[попн]раємь прнсно: вражнѫ кнзьнн: тѧ
сл(а)[внмь] распѫтаго на нємь: —

Ср.V,9/3

III тропар

ТФ(НБКМ 203)

Л ютѣ ꙗко мѧ то(пнм)[а] грѣшьнѡѫ
боурєѫ: вь отншнє: бжнє покаѣннѣ: прнправль
ѡкрьмн: крⷭьтомь. твонмн: Хⷭє: —

Ср.V,9/б

богородичен

ТФ(НБКМ 203)

(н)жє всн родн Хвалєть: ма҃терь Х҃вѫ:
вьзьвє(лн)чнмь мн: надєждѫ нашѫ:
прнснодѣвѫ ма(рн)ѫ бєзьмѫжьнѫ: —

ЧЕТВЪРТЪК, V СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — VIII ГЛАС

Бит.

IV песен

ирмос

— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —

Ч.V,4/1 I тропар

[П] — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —

Ч.V,4/2 II тропар

[Ѻ] — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —

Ч.V,4/3 III тропар

[П] — — — — — — — — — — — — — —
— — — [вар]ѳоломе҆ꙗ и ѳомѫ. и҆ꙗкова же и симона.
лꙋкѫ и маѳе҆ꙗ. вс҃ѧ слꙋгӹи. бӹвшѫ смотрени҆ꙗ х҃ва:—

Ч.V,4/б богородичен

в҃

Ра҆ꙗ евва затвори ѡ̈слꙋшаниемь. тӹ же дв҃о
ѿврьзе и. своимь роⷣжьствомꙿ ѡ̈строуивьши.
клѧтвѫ бабиѧѫ. ицѣльши пр҃снодва҆ꙗ. тѣмь бц҃е
вѣрни славимь. с҃на твоего и тѧ пр҃ѣчста҆ꙗ:—

VIII песен

ирмос

ирмⷭо: инꙿ: иⷭ: д҃:
седмь седмицеѫ:—

ч.V,8/1

I тропар

А пⷭ҇ли славнии. ꙗко жгане иста сѫще. горѧще
невещественнааго ѡгнѣ [м]ѫж ст҃рсти
грѣховньї попальше. вьжезѣте рачение. бж҃иѫ
любве ст҃ии. спобѧще пѣти. избравшаго вьїи Х҃а Б҃а
и сп҃са вь всѧ вѣкьїи: —

ч.V,8/2

II тропар

Т рѫбьї велегласньїѫ. имиже стѣньї падошѫ.
ѹмнаго иерихона. и забрала вѣрньїхь вси.
ѹтврьдишѫ сѧ. славимь врьховньїѫ апⷭ҇льїи. и
хвалами велегласно Х҃а. впиемь гл҃ѧще. людие
поите и прѣвзно: —

ч.V,8/3

III тропар

И стьї виногра сѫще. и лозие д҃ховное. вино
источисте. д҃шѫ си веселѧще. пиꙗньство злаго
невѣриꙗ. прогнавше. напоисте вѣрньїѫ. тѣмь
хвалѧт вьїи. прѣславнии ап҃ли ст҃ии. Х҃а прѣвзносѧще
в вѣкьї всѧ: —

ч.V,8/6

богородичен

Б҃

В лце д҃во м҃ти. владома мѧ свободи тьї чсаꙗ. ѡ
власти неприꙗзниньньїѫ. рожьшиꙗ вкѫ.
владѧщаго тварнѫ си. егоже славѧть н҃бсньїѫ сильї.
весело плещѫще. бл҃вте и прѣвзно: —

IX песен

ирмос

ирмо: ии: и: д҃:
ѹдиви сѧ ѹбо ѡ семь н҃бо и земѣ. оужасошѫ сѧ
конци. ꙗко б҃ь пльтиѫ ꙗви сѧ ч҃лкмь. ѫтроба

твоꙗ̑ бⷮ҇ы пространѣи нб҃сь. тѣм та бц҃ѫ. анг҃ли и
чл҃вци. чиноначѫлиꙗ̑ величаѫть: —

Ч.V,9/1

I тропар

Рѣкы̏ бж҃иꙗ̑ благаго источника. ꙗ̑вльше са апⷭ҇ли.
дш҃ѫ моѫ прѣизгорѣвшѫ славни. грѣховномь зноемь.
проⷮ҇хадите ст҃и. да хвала славно ст҃ѫ бл҃го[д]ѣть
вашѫ. честни славни величаѫ: —

Ч.V,9/2

II тропар

Ап҃ли ст҃и г҃ни. ꙗ̑ко сѫще по словеси г҃ню̈. соль ст҃аꙗ̑.
ѡ̈чистите дш҃ѫ моеѫ сьгноение. и здрава ма
створьше. ꙋтврьдите на свршение. бж҃иѫ вола. и
мракь невѣдѣниꙗ̑ весь. нн҃ѣ ѡⷮгнавше спс҃ѣте: —

Ч.V,9/3

III тропар

Гоними бӹвше ц҃ри. и кназы̏ и лю̈дьми. апⷭ҇ли.
ст҃ѫѫ вѣрѫ проповѣдаѫще ѫз҃кмь. и нн҃ѣ
разгнанӹѫ. триѫзӹчникы̏ рабы̏ вашѫ. ходащѫѫ
по земⷮ҇ѣмь. сблю̈дѣте ст҃ии. вь правѣи вѣрѣ
х҃а славащѫ: —

Ч.V,9/б

богородичен

б҃

Апⷭ҇ль ст҃аꙗ̑ и мⷱ҇нкь. радование сѫщи. ѡⷮжени
скрбь лю̈тѫ. изь моеѫ дш҃ѫ. исьпльнаціи радости
с҃на твоего. взрадовавшиꙗ̑ прѣбабѫ. рожьствомь
своимь. да та хваламн присно. радостьнами
взвеличаѫ: —

ПЕТЪК, V СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — VI ГЛАС

Бит.

V песен

ирмос

ирмоⷭ҇: иⷩ҇: глⷭ҇: иⷭ҇: в҃:
из нощи ѹтрьнѹѭща мⷾде. просвѣти мⷾ сѧ.
и настави на повелѣниꙗ҅ твоꙗ҅. и наѹчи мѧ
сп҃се. творити волѧ твоѫ:—

Пет.V,5/1

I тропар

П ригвоздишѫ рⷾцѣ ти мⷾде. и ноѕѣ на крⷭ҇тѣ.
и копиемь ребра твоꙗ҅ пробасѧ х҃е.
прѣстѫпници люди́е. б҃е спⷭ҇е нашь:—

Пет.V,5/2

II тропар

Ѻ твоемь стоѫще крⷭ҇тѣ сп҃се. аг҃гли зрѧще.
стражⷾѫща тебе х҃е. и гл҃аxѫ к себѣ. чюдо се
велие. како ⱄⱅⱃⰰⰶⰴⰵⱅⱏ ⰷⰹⰶⰴⰹⱅⰵⰾⱏ:—
⟨страждетъ ѕиждителъ⟩

Пет.V,5/3

III тропар

Ѿ юнцѫ и десницѫ сп҃се. ѡскврьнихь твора
неключимаꙗ҅. нѫ ты̏ простерь рѫцѣ си на крⷭ҇тѣ
волеѫ. ѡчистивь сп҃си мѧ:—

Пет.V,5/6

богородичен

Ѳ҃

Т ебе приснод҃ваꙗ҅ зрѧщи х҃е. на крⷭ҇тѣ распѧта.
лютѣ ꙗ҅ко кричѫщи впиꙗ҅ше. что се како
стражⷾеши сам [сы̏] бестрастень:—

ПЕТЪК, V СЕДМИЦА

VIII песен

ирмос

ирмо: ин: и: в:
егоже вои нбсни слават(ь). и трепещѫть.
Херѹвими и серафими. все дханиє и тварь.
поите блвте. и прѣ: —

Пет.V,8/1

I тропар

Єгоже себѣ приѡбрѣть гн. мниє моими дѣлы
спсе. своимь мниємь. ѡблеѥьчи прѣщедрыи.
и разорен Хе. мниє ҎЭГЬѸДѲҎѸҎѪҎЭЭ: —
(непрнѣзнинъное)

Пет.V,8/2

II тропар

На крте ты пригвози сѧ спсе. и гвози
притѫпи сотониныи. вѣньцем же трьновныимь.
трьние истрьгаж. ГЬДꙨѾЭЄГҎ+%Э ꙨГꙨЭ: —
(прѣстѫпнаго спсе)

Пет.V,8/3

III тропар

Иѹдеи распѧшѫ тѧ гн. на дрѣвѣ растрьгьше.
прѣмстиве. ꙗкоже злодѣꙗ. нѫ стражеши
волеѫ ѿ злодѣи. рода нашего Хотѧ изѧти ѫ: —

Пет.V,8/6

богородичен

б
Єга видѣ на дрѣвѣ тѧ распѧта бца Хе.
ѡрѫжиемь в ребра прободома. впиꙗше
кричѫщи. ѡрѫжие мѧ проиде. сие зрѧщие тебе: —

IX песен

ирмос

ирмо: и: в:
бесѣмено зачѧтие. ерслма неизреченна.

мт҃ре безмѫжнѫ. и нетлѣнно рожⷣение.
бж҃ие бо рожⷣьство. ѡбнавлѣеть естства.
тѣмже тѧ вси роди. бг҃оневѣстнѫ мт҃рь.
правовѣрно величаемь:—

Пет.V,9/1

I тропар

Мене ради сп҃се. на рамȣ крⷭ҇ть си взѧ
заблѫжⷣьшее. на немже ѡвчѫ. взѧ мⷧ҇стиве.
и принесе кь ѡц҃ȣ своемȣ. тѣмже ти славлѧ.
прѣвеликѫ бл҃гостинѧ ежже. створи сь
чл҃кӹ сп҃се:—

Пет.V,9/2

II тропар

Стражⷣеши тӹ х҃е. мене хотѧ свободити. ѿ
моихь стр҃стеи мⷧ҇де. кто видѣ или кто слӹша.
таковое ӵюдо. вⷧ҇кѫ за раба страждѫща. и смр҃ть
приемѧща. нѫ слава мⷧ҇срдию̈ ти:—

Пет.V,9/3

III тропар

Изрѧдѫ смр҃ть. приѫть вⷧ҇ко мои. запльвание и
биение трьстиѫ и рѫгание. и честнои главѣ.
вѣнець трьновнӹи. распѧтие и бодение.
и ѡ̈цеть и жльчь. нѫ хвалѧ дльготрьпѣние твое:—

Пет.V,9/б

богородичен

Б҃

Мт҃и твоꙗ҆ ст҃аꙗ҆. зрѧщи тебе. на дрѣвѣ
пригвоⷣзима. и копиемь бодома. кричѫщи
впи҆ꙗше гл҃ѧщи. что се прѣдивное видѣние.
како стражⷣеши хотѧ. мира ѿ стр҃сти свободити:—

СЪБОТА, V СЕДМИЦА

ЧЕТИРИПЕСНЕЦ — V ГЛАС

VI песен

ирмос

Бит.

ирмоⷮ: тыїⷤжє:
ѡⷮ кита пр҃рка спсль єси: —

Съб.V,6/1

I тропар

Бит.

Ꙗ҆ кожє пищѫ ст҃рсть прижстє ст҃ии. Х҃а жє
вєсєлѧщє сѧ. вьсхвалѧщє б҃а вєлєгласно: —

Съб.V,6/2

II тропар

Бит.

по

С п҃си и҃сє м҃дє. покои ѫжє прѣставиль єси. в
сєла правєдныїхь б҃є всѣхь: —

Съб.V,6/б

богородичен

Бит.

б҃

Н адєжє Христиꙗномь. д҃во м҃ти и покровь.
сХрани вѣрныїѫ своѫ рабыїи. ꙗко мт[и]
сѫщи б҃а нашєго: —

VII песен

ирмос

Бит.

ирмоⷮ: тоⷤжє:
ба҃нь єси б҃є ви: —

Съб.V,7/1

I тропар

Бит.

С тр҃стн многыїж мⷱ҇нцн прнжсте. Х҃а не
ѿврьгосте* сѧ славнн. г҃ль прѣпѣтааго. н
прѣславнаго б҃а. ѡц҃емь б҃ь есн блⷭ҇нь: —

Съб.V,7/2

II тропар

Бит.

Т жча мⷱ҇нкь не разорн. домовь д҃шевныїнхь.
оутврьдн бо сѧ вѣра на каменн. тѣмь
веселнте сѧ со х҃омь прнсно: —

Съб.V,7/3

III тропар

Бит.

ⷮпо
[Р] аⷭ҇ѩ своего сп҃се. прнчѫстныїн ѩⷭ҇вн.
прѣставленыїж рабыї сн г҃н. ѩⷭ҇ко прѣпѣть
е[сн] б҃е. н прѣславень: —

Съб.V,7/б

богородичен

Бит.

б҃
[А ро]нь тѧ жезль. проѡ̈бразн д҃во б҃це.
цвѣ[ть] [п]роꙁѧбшн х҃а б҃а. прѣпѣта н
прѣсла[вна]го**: —

VIII песен

ирмос

Бит.

нрмⷭ҇о: тъⷤ҇е:
творц҃а всен тварн: —

---

* В ръкописа сте е порено — ѿврьгостесте.

** В сегашния оригинал на ръкописа последната сричка го е заличена.

Съб.V,8/1

I тропар

Бит.

С тр҃сти и мѫкьїи. биение прѣтрьпѣсте ст҃и
мⷱ҇ици. х҃а пѣвѫще. б҃а в вѣкьї всѧ:—

Съб.V,8/2

II тропар

Бит.

Т рьние биение. сѣчение ꙋдовь. прѣтрпѣсте
мⷱ҇ици ст҃ии. х҃а валѧще* в вѣкьї:—

Съб.V,8/3

III тропар

Бит.

поⷣ

Ѿ ставльшѫѫ х҃е житие тлѣнное. и к тебѣ
прѣⷣшеше б҃е. покои мⷥде:—

Съб.V,8/б

богородичен

Бит.

Б҃

Т аинѫ рожⷣьства твоего. изрещи не можеть б҃це.
ꙋмь члчь. паче ꙋма бо есть:—

IX песен

ирмос

Жер. (НБКМ фр. 9)

їрмⷭ҇. тоⷣ.

Съб.V,9/1

I тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

Р ѣк(ы) ст(ⷭ҇)рти исѹшисте (неисто)въства идолъ.
потокми кръве вашеѫ (. . . . . .)ын ѹгасисте.
х҃а славѧще (г҃а) млⷭ҇рда. (и) (. . . . . . .)аго:—

---

* Вместо хвалѧще.

б.V,9/2

II тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

П охвалимь вѣрии (м҃чкы) всѧ. славно (. . . . . . .) ше
сѧ. прославимь х҃а вьпиѫще. ꙗко еси б҃е ди(венъ)
въ с҃ты твоихь. х҃е излевь: —

б.V,9/3

III тропар

Жер. (НБКМ фр. 9)

Ч ини мчичь (. . .)и. х҃е б҃е м҃лим ти сѧ. оучини
млрде· и щедри (. . .) д҃шѧ ѫже приѫть. в селѣхь
избранныхь ꙗко щеръ и с҃псъ млтивен(ь): —

б.V,9/б

богородичен

Жер. (НБКМ фр. 9)

Ꙗ ко сѫщ(и) прчтаа. прѣвышшѫ н҃бсь. д҃во
(. . . . . . .иц. . .) земии и хвалим тѧ. ꙗко роди
творца и г҃а (все)и земі. и всеи твари
властел(ин)а: —

ПОНЕДЕЛНИК, VI СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — I ГЛАС

Бит.

I песен

ирмос

ирмо҃: ин҃: гл҃: а҃:
помогьшомꙋ б҃ꙋ вь гиптѣ (sic) моисёѡви.
и тѣмь фарӓѡна. свои потопльшꙗ. побѣдинѫ пѣ҃.
вьспоемь ѥмꙋ. славень б҃ь ꙗ҆ко: —

Пон.VI,1/1 I тропар

С е при̑паѫ ти Х҃е. ꙗ҆коже мыїтарѣ помо̑ꙋ̈и мѧ б҃е.
и̑жившаго лютѣ. житие си в грѣсѣхь. м̑де
прѣщедрителю: —

Пон.VI,1/2 II тропар

Є лико нась вѣрень. ѿ д҃нешнѣго д҃не
празнꙋимь. цвѣтно праздеьство. цвѣтыї
носѧціе. дѣлыї добрыї Х҃ꙋ б҃ꙋ наше͡мꙋ: —

Пон.VI,1/3 III тропар

Д обрыїхь постих сѧ. дѣтѣлен до сыїтости.
насладих сѧ грѣховь. и нн҃ѣ мѧ альчѫща мѧ.
щедре м̑стиве Х҃е. насыїти сп҃сеньїиѫ пищѫ: —

Пон.VI,1/6 богородичен

Б҃
Ѿ̈ твоемь прижити. мирь дарꙋет* сѧ. д҃во
сп҃сеньїимь. и тѧ же хвалить. б҃це ч҃стаꙗ҆.
прѣпѣта̑ꙗ браконенскꙋсна: —

---

* Вместо радꙋет ?

VIII песен

ирмос

нрⷭ҇мо: ннь: глⷭ҇: а҃:
пⷭ҇ѣ тн прнноснмь анг҃лскѫѫ. ꙗко ѿроцн
нже в пещн. поѫще гл҃емь. бл҃вте всⷣ҇ѣла г҃а
пон: —

Пон.VI,8/1

I тропар

Брань лютѫѫ ꙋтолн. пльтн моеѫ. прѣмⷣ҇стнве
б҃е сп҃се. да весело поемъ тн. бл: —

Пон.VI,8/2

II тропар

Раⷣ҇ꙋ сѧ н готова тъї внтаннє бѫдн. прнѫтн
цр҃ѣ х҃а. чюдо бо створнть. гл҃ѧщнмь бл҃вте: —

Пон.VI,8/3

III тропар

Ѿ слѣплена мѧ бъївша сп҃се. грѣхӹ монмн х҃е б҃е мон.
просвѣтн мѧ да пож. бл҃вте всѣ дѣла г҃а: —

Пон.VI,8/6

богородичен

Б҃

Прѣчистаꙗ тъї дв҃о бц҃е. помꙋн мѧ. мⷭ҇тнваго б҃а
м҃тн сѫщн. бл҃вте всѣ дѣла: —

IX песен

ирмос

нрⷭ҇мо: ннь: глⷭ҇: а҃:
тѧ внⷣѣнѫѫ дверь. незекнлемь пр҃ркмь.
еѫже ннктоже пронде. токмо б҃ь еднвь.
бц҃ѫ дв҃ѫ пѣсньмн велнчаемь: —

Пон.VI,9/1

I тропар

Ꙗ҆коже закхеи. вси примѣмь г҃а весело.
лихоимѣние. ѿ себе даѫще. да ꙋслыїшимь мыї
даѫще сп҃сение :—

Пон.VI,9/2

II тропар

И осѧще цвѣтыї вси. и вѣтви же добрыїѫ дѣтѣли.
срѧщимь х҃а сп҃са. идѫща на волное мѫчение.
имьже ꙮѴЬѪ ШЭЄѼЭѠѪ ѪГѪЭРѪ :—
⟨миръ бѫдетъ сп҃сенъ⟩

Пон.VI,9/3

III тропар

И мѫще врѣмѧ брⷮае. сеи д҃нь сп҃сениꙗ.
тьщѣмь быїстро вси. чⷮа бо течениꙗ. и
тьщаниꙗ добра. никакоже РЭ ѲѪѼ+ШЄѴЭ :—
⟨не ѡслабѧще⟩

Пон.VI,9/6

богородичен

Б҃

Єгоже пр҃рческыїнѫ прорѣшѫ книгыї бц҃е.
родила еси б҃а. и ч҃ка же иста. сѹгѹба
естствомь. егоже величаемь :—

ВТОРНИК, VI СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — II ГЛАС

II песен

ирмос

Бит.

ирмо҃: инь: гл҃: в҃:

грѧдѣте лю҃:—

Жер. (НБКМ фр. 9)

ї҃н. їрмо҃. г҃. в҃.

вьнемлѣите лю҃ѥ мои законъ мои. прїклоните

вь гл҃ы оу҃ мои (д҃)шѧ и оу҃хо ваше. вьзгл҃ѧ бо

мїръ҃ всѣ҃ чл҃вмь:—

Вт.VI,2/1 І тропар

Бит.

К омꙋ ӧуподоблѧ тѧ. ѡ̈ дш҃е ꙋбогаꙗ и грѣ҃шнаꙗ.

не хотѧщи вьзопити. кь мс҃рдомꙋ бе҃ спсе҃ щедре.

вздвигни мѧ из гроба нечювьства моего:—

Жер. (НБКМ фр. 9)

К ом҃ оу҃пбѧ тѧ дш҃е грѣшнаа. не хотѧщи вьзьпити кь

мл҃рдомоу бе҃ (спс҃и) щедре. вьзвигни мѧ из гроба

нечювьствна ми:—

Вт.VI,2/2 ІІ тропар

Бит.

ꙋ слӹшавь болѣзнь лазарѧ хс҃е бе҃. ꙋченикoм си

рече. болѣзнь сиꙗ нѣсть ко см҃рти. нѫ кь

слав҃ѣ бжи. ⰵⰴⰹⱀⱁⰳⱁ ⰿⰾⱄ҃ⱃⰴⰰ:—

(ѥдиного мс҃рда)

Жер. (НБКМ фр. 9)

О услышавь болѣзнь лазаровѫ. хс҃е бе҃ оу҃чиком си

рече. болѣзнь оубо си. нѣ҃ кь смрти же нѫ на

сл҃авѫ би҃ѫ єдїне мс҃ре:—

Вт.VI,2/3

III тропар

Бит.

Λ ю̈тѣ ꙗ҆ко блаждащѫѫ д҃шѫ моѫ сⷭ҇пе посѣти мⷮ҇стиве.
и сподоби мѧ мⷮ҇стиѫ своеѫ. с вѣтвьми добрыїѫ
дѣтѣли срѣсти тѧ: —

Жер. (НБКМ фр. 9)

Λ ютѣ ꙗко болѧщѫ д҃шѫ моѫ. с҃псе посѣти мⷭ҇лтивне.
и с҃пови мѧ млтиѫ твоеѫ. сь вѣтвьми добрыѧ
дѣтѣли срѣсти тѧ: —

Вт.VI,2/б

богородичен

Бит.

в҃

Є гоже тыї родила еси с҃таꙗ҆ д҃вⷭ҇о. мⷮ҇и ꙗ҆ко имѫщи.
ѹ него много дрьзновление ч҃стаꙗ҆. с҃пстии и
схранити мира ѿ напасти: —

Жер. (НБКМ фр. 9)

Є гоже (ты) родила еси с҃таа д҃во. м҃ли ꙗко имаши
оу него дрьзновение чⷭ҇таа с҃пси и схрани мира ѿ
напасти: —

VIII песен

ирмос

Бит.

ирмⷭ҇о: инь: гⷭ҇л: в҃:
въ пещь ѡ҃гньнѫѫ с дѣтьми еврейскыїими.
сьⷮ҇шешаго. и пламень на хладь прѣложьшаго
б҃а. поите всⷮ҇ѣла г҃а и: —

Вт.VI,8/1

I тропар

Бит.

С т҃рсти помыїшлѣѫ грѣхь моихь. и жѫломь
свѣсти. ꙗ҆ко во ѡ̈гни бодомь. горѫ

ѡ̈каанныӥ. сп҃се к тебѣ вꙑпиѫ. помⷧ҇ꙋи мѧ
мⷧ҇стиѫ своеѫ: —

Вт.VI,8/2

II тропар

Бит.

Т ъщѣмь прѣбыстро вси. цвѣтьцѫ ꙋбо
оӱготовимь. и вѣтви же добрыхь дѣтѣлеи.
да срѧщемь Х҃а. ѡсанна бл҃нь еси мⷧ҇де.
вь вышнихь зовѫще: —

Вт.VI,8/3

III тропар

Бит.

К аꙗ̑ мѫка тебе д҃ше ждеть. не сьтворьши
краснаго плода. тѣмь вариевши мⷧ҇и сѧ.
мⷧ҇рдомꙋ б҃ꙋ. зовѫщи согрѣши ти г҃и. тебѣ
единомꙋ оӱщедри и с҃пси мѧ: —

Вт.VI,8/б

богородичен

Бит.

б҃

Р аꙗ̑ причѫстника мѧ створи. б҃це д҃во м҃ти.
ѡ̈гнѣ избавѧщи мѧ. приемшиꙗ̑ ѡ̈гнь
б҃жествьныӥ. и ѡ̈гнемь с҃на си. пожьꙁи с҃таꙗ̑
д҃вце. многыѫ грѣхыи моѫ: —

IX песен

ирмос

Бит.

ирмо̑: ин̑ь: гл̑: в҃:
ѿ б҃га б҃ь слово. неизреченноѫ мѫдростиѫ.
сьшеша ѡ̈бновити адама. ꙗ̑диѫ тлѣниꙗ̑
пашаго лютѣ. ꙗ̑ко ѿ с҃тыѫ же д҃вцѫ.
неизреченно вплъщена на̑ ради. вѣрни
единомѫдрьно. пѣ̑ми възвеличимь: —

ВТОРНИК, VI СЕДМИЦА

Вт.VI,9/1

I тропар

Бит.

А дама прьвозⷮана. впаⷮшаго древле. лю̈тѣ ꙗ҆ко ꙗ҆дь
изгна из ра҆ꙗ. и вь см҃рти же посади. пости сѧ
ꙋбо д҃ше. бѣжи да не ꙋдажани҆ꙗ* его. б'ѣжи
сласти и поХоти. бол'ѣзньно приѡ̈бр'ѣтнице: —

Вт.VI,9/2

II тропар

Бит.

С е нн҃ѣ лазаре мѫдре. готови сѧ вьскорѣ. и
погребеньї̈ѫ ризӹ. ꙋтрѣ бо ѡ̈тидеши ѡⷮ живота.
гробь приготови си. вь ньже Хоцiеши вселити сѧ.
из негоже тѧ Х҃ь вьскр҃сить: —

Вт.VI,9/3

III тропар

Бит.

Н н҃ѣ и мӹ же браⷮе. готовим сѧ вси. вѣтви
добродѣт'ѣлен носѧще. Х҃а срѧщимь ꙗ҆здѧща. на
маⷮдѣ жрѣбѧти ѡ̈сли. Хотѧща попрати коньскѫ
ди҆ꙗвола. ꙗ҆рость прѣгрьдимѫѫ: —

Вт.VI,9/б

богородичен

Бит.

ѳ҃

Ӧ тебѣ вси пр҃рци. прорѣшѫ д҃во м҃ти. ѡ̈блака
свѣтꙋ тѧ нарӥчѫще. ѡвь горѫ несѣкомѫ.
дрꙋгӹ вьсточнѫѫ дверь. и роно** б҃гоносно.
д҃во м҃ти м҃рие. ѩже вси величаемь: —

---

* По всяка вероятност тук има някаква грешка на преписвача.
** Вместо рꙋно.

СРЯДА, VI СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — IV ГЛАС

III песен

ирмос

Бит.

нрмоⷭ҇: ннь: гⷭ҇л: д҃:
ѡ̈ г҃н б҃ѕѣ моемь. ср҃це мое ȣтврьдн сѧ.
нмьже немощꙵн прѣпоⰡⰔⰀⰞⰘ ⰔⰤ ⰔⰊⰎⰘ: —
⟨ѣсашѫ сѧ снлоѫ⟩

Жер. (НБКМ фр. 9)

Їнъ. їрмоⷭ҇.
ӧ тебѣ б҃е мон(·) ѹм(ь) (н) ср̂це ѹтвръдї̈ сѧ(·)
тѣмже тн вьпнѫ. нѣⷭ҇ с҃та паче тебе г҃н: —

Ср.VI,3/1 I тропар

Бит.

Б олѧщааго ȣма мн. снлоѫ кⷭ҇рта твоего сп҃се.
нцѣлн мⷮде. н направн на пѫть волѧ сн: —

Жер. (НБКМ фр. 9)

Б олю҆ѫща ѹ҆ма мн. снло҆ѫ кⷭ҇рта твоего (сп҃)се. нцѣлн
мⷭ҇лрде. н҆ направн на пѫть воле҆ѫ сн: —

Ср.VI,3/2 II тропар

Бит.

Ѡ̇ наⷮ днеⷮ. лазарь мр҃твь кь гробȣ ндеть. нѫ сп҃сь
Х҃ь грѧдеть. жнвнть его ѩ҆ко жнзнь сьїн: —

Жер. (НБКМ фр. 9)

О тъ нась днесь. лазаръ мрътвъ. кь гробоу ндетъ.
нѫ сп҃сь грѧдеть. жнвоть е҆го ѩ҆ко жнзнь сеѫ: —

Ср.VI,3/3 III тропар

Бит.

Ж нводавче Х҃е. ѡжнвн д҃шѫ мр҃твѫ сѫщѫ. ѫже ȣморн
грѣ̈Хь. ѡслȣХомь велѣ҆ннѩ тн: —

Жер. (НБКМ фр. 9)

Ж иводавче Х҃е. ӧживи дш҃ѫ моѫ. м̔рътвѫ сѫщѫ. ѫ̔же
ѹ̔мори грѣхь. ѡ̔слоѹхомь велѣниа ти:—

Ср.VI,3/б богородичен

Бит.

Б҃
И са̔нїа тѧ дв҃о. ис корене жезль проꙁѧбше.
несёѡва ч҃ста. нарѣкова велегласнꙑ̈и:—

Жер. (НБКМ фр. 9)

Б҃
Ӥ сӓнїа тѧ дв҃о. ис корене жезлъ проꙁѧбши.
н̔е̓се̔ѡва ч҃стаа нарѣкова велегласны:-

VIII песен

ирмос

Бит.

ирмо̑: инь: гл̑: д҃:
црѣ҃ Х҃а б҃а. егоже исповѣдашѫ плѣнени ѡ̑троци. в
пещи гл҃аще. гл҃асомь велиемь. всѣ дѣла
хвалите. и прѣвзносите его:—

Жер. (НБКМ фр. 9)

ї̈рмос. ї̈нь.
ц҃рѣ Х҃а б҃а егоже прохлаж̂ьша. древле пещь
халде̔нскѫ. схождением си. егоже вселенаа всѣ
поеть. (вс̂ла) Х҃в:—

Ср.VI,8/1 I тропар

Бит.

И ꙁнемогьшѫ дш҃ѫ моѫ мд̑е. грѣхӹ прѣмногӹми. и
ѹмерьшѫ ѡ̈живи. силоѫ. кр̑та си. да тѧ прѣхвалѧ
вӹнѫ. и прѣвзнашаѫ Х҃а в вѣ̑:—

СРЯДА, VI СЕДМИЦА

Жер. (НБКМ фр. 9)

И знємогшѫ дш҃ѫ моѫ мл҇рдє. грѣхы многыми.
и оу(. . . . .) кр҇та си. да тѧ Хва(. . .
. . . .)

Ср.VI,8/2

II тропар

Бит.

Б ратнѧ печаль. лазарєвѣ сєстрѣ имѫщє дн҇є.
лютѣ ꙗко плачємь рыїдастѣ гласно. нѫ тыї
Х҃є б҃є нашь грѧдєши тѣшити єю оутѣха сыїи:—

Жер. (НБКМ фр. 9)

Б р(. . . . .)
ѧ(. . . . .)
б҃є(. . . .)

Ср.VI,8/3

III тропар

Бит.

Ꙋмєрьшѫѫ дш҃ѫ моѫ б҃є мои. и лєжѫщѫ вь гробѣ.
и камєнємь покрыївєнѫ. нєчювєствиѩ. вьскр҇си
вскр҇шєниє. сыї г҃и Х҃є оумєрьшиимь:—

Жер. (НБКМ фр. 9)

О ꙋм(. . . . .)
и(. . . . .)
скр҇ (. . . . .)

Ср.VI,8/4

IV тропар

Бит.

Д оброє мѫчєниє. Хотѧ кончати ис҃ь б҃ь мои.
к тєбѣ июдєє ꙋбиицє грѧдєть. Хотѧ трпить
ѡбидѫ твоѫ. да сп҃сєть мира ѿ врага:—

Жер. (НБКМ фр. 9)

Д об(. . . . .) б҃є мои. къ тєбѣ
ию (. . . . .) тѧ тръпить ѡбидѫ
(. . . . . врага):—

Ср.VI,8/б

богородичен

Бит

б҃

Адамова вн8ка ты̏ бц҃е. адамьска҇го грѣха 8празни.
рожьшиꙗ адамова сп҃са. адамьскы̏мь дажща ѡⷮп8сть
грѣховь в вѣкы̏ всѧ: —

Жер. (НБКМ фр. 9)

б҃

А да (. . . . . . .) ада(маскы грѣхь оупра)з[ни]
(. . . .
. . . .)

IX песен

ирмос

Бит.

ирмоⷭ҇: глⷭ҇: д҃:
възвеличимь вси чл҃колюбие ти х҃е б҃е нашь.
слава твоихь рабь. и вѣнець вѣрны̏мь.
взвеличавы̏ ⱘⱅⱃⱁⰱⱘ ⱃⱁⰶⰴⱏⱎⱘⱘ ⱅⱔ: —
(ѫтробѫ рождъшѫѫ тѧ)

Ср.VI,9/1

I тропар

Бит.

Ран ѡⷮверьсть бы̏. крⷭ҇тмь ти сп҃се. тѣмже* мⷬ҇де.
покланѣем сѧ ем8. похвалѧще славно. г҃и б҃е
твое мⷬ҇дне: —

Ср.VI,9/2

II тропар

Бит.

Єгⷣа лазарь бы̏ мр҃твь сп҃се мои. др8гом си
изрече. радь есмь ꙗⷭко т8 не бѣхь вась
ради. нѫ пондѣ да 8б8жѫ и азь: —

---

* В ръкописа последните три букви са повторени — **тѣмжемже.**

Ср.VI,9/3

III тропар

Бит.

Слово б҃жие. моѫ ѹмерьшѫѫ д҃шѫ. словомь живом
си. живи ꙗ҆ко б҃ь. и сп҃о̽би вѣтви принести.
дѣль добрь тебѣ сп҃се: —

Ср.VI,9/б

богородичен

Бит.

Тебе м҃трь вси. словеси б҃жю̈ словесьї
хвальїми. хвалимь присно д҃во. ꙗ҆коже анг҃ль.
ѡ̈брадованнаꙗ҆ ра̽ѹ сѧ г҃же: —

ЧЕТВЪРТЪК, VI СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — VI ГЛАС

Жер. (НБКМ фр. 9)

ирмос

ї҆рмⷭо. ї҆нь. оуслы(ша) млⷭрде. слоухь пришествиꙗ ти.
и оубоахь [сѧ] ꙗко хощеши на земи ꙗвити сѧ
(. . . . . . .) оживе. слава млⷭрдию твоемоу
(. . . . . . .): —

Ч.VI,4/1

I тропар

Т рѫбы велгⷭланыѫ. из гроба вьзываѫще ны грѣховнаго.
апⷭлы гн҃ѧ похвалимь. тѣми бо ицѣление приѧхомь. и
просвѣщение. ихьже хⷭа славимь бг҃а нашего присно.
слава силѣ тво: —

Ч.VI,4/2

II тропар

Ѣ ко вь гробѣ лежѫще. вь глѫбинѣ грѣховнѣї. млⷭрде
вьпиемь. камень ѿвалꙗ. вьскрѣси ꙗко млⷭтивенъ. на
хⷭе щедре. ꙗкоже древле дроуга своего. славити
вьпиѫще: —

Ч.VI,4/3

III тропар

М асличныѫ вѣтви. дѣлы добры приносѧще. мꙑ вѣрни
хⷭа сп҃са срѧщимь вьпиѫще. сп҃оби ны гн҃и. видѣти
вьскрⷭсение ст҃ое твое сп҃ное. слава силѣ: —

Ч.VI,4/6

богородичен

Б

Ж езлъ ты прозѧбла еси. ис корене прⷭта иесеова.
из негоже процьфте бг҃ь нашь. смⷬра вс҆ѣкь.
ѿганѣѫ прѣгрѣшениꙗ нашего. тѣмь вси поѥ.
слава силѣ твоеи гн҃и: —

VIII песен

ирмос

ї҆рмⷭо. глⷭ. г҃. прохлажен горѧщѫ пещь бг҃е.
и ѿтрокы же неврѣдимы сьхрани. тебе
вьспѣваѫщѫ. сщ҃ни прѣвз: —

ЧЕТВЪРТЪК, VI СЕДМИЦА

Ч.VI,8/1

I тропар

Е̓гда на прѣстолѣ сѧдете вси. а҆пли прѣславнии.
сь цр҃емъ всѣхь. помѧните сѧ е҆моу. ѿпоусть
грѣхов ми поати:—

Ч.VI,8/2

II тропар

Хвала тебѣ и слава бе҃ всѣхь. ꙗко вьскрѣси ты
лазара из мрьтвыхь. грѧдеши хе҃. вьспоѧща и
славѧща. и блⷭ҇вѧща тѧ ги҃:—

Ч.VI,8/3

III тропар

Вь гробѣ лежѫща мене млрⷭ҇де. нечювьствьнѣ
вьскрѣси. вкрⷭ҇сение всѣ сѫи. да прославлѧ
хвалами. тебе е҆диного млрⷭ҇да:—

Ч.VI,8/б

богородичен

ѳ҃

А҆гнъца и пастырѣ. бы стаа бце҃. мти҃ чстаа҃.
понесьшаго. заблѫжшее. на рамѣ си овчѧ.
тѣмь хвалим тѧ прстаа҃:—

IX песен

ирмос

Ірмо. ін'. тебе видѣнѫѫ дверь
вьсточнѫѫ. прѣславныи пррк҃ь езекилъ.
дво чтаа тѣм тѧ величим":—

Ч.VI,9/1

I тропар

Лазара ты Ї҆ссе҃ бе҃ мои вкрѣси. грѧдеши ꙗко бь҃
ѡбластнѫ си. тѣм тѧ величимь:—

Ч.VI,9/2

II тропар

И мыи дшѫ҃ сьгнившѫѫ вь гробѣ. грѣ мои"хь.
вьпиѫ ти влко. вьзвигни мене. да тѧ вьзвечѣ:—

Ч.VI,9/б

богородичен

Мти҃ чстаа҃. е҆диного ба҃ сѫщи прстаа҃. мрие
славнаа моли сѧ емоу за величѣѭщѫѫ тѧ:—

ПЕТЪК, VI СЕДМИЦА

ТРИПЕСНЕЦ — IV (?) ГЛАС

Жер. (НБКМ фр. 9)

V песен

ирмос

(ирмо҃) гл҃ (. . . .)
(. . . . .)ь мои ѹтръноѹєть Хе҃ Бе҃
(. . . . .) по зем[и] (. . . .
. . . .) и прославѣѫ тѧ: —

Пет.VI,5/1

I тропар

Х е҃ къ июдеѡмь грѧдеши Бе҃ мои (. . . . .
. . . .) власт[ь] м̌(. .) ли (. . . . .)
ѹ Га҃ (. . . . .) его из гроба. ꙗко (вьскр҃сение) сын: —

Пет.VI,5/2

II тропар

Р е҃ Хе҃ сп҃е къ ѹчн҃ком си (. . . . .) вь виѳаниѫ
до (. . . . .) приде на жрѣбѧти
(. . . .)

Пет.VI,5/3

III тропар

С инд(е) . . . .
. . . .
. . . .) лазара (. . . . .
. . . . (твое ма҃тиве): —

Пет.VI,5/б

богородичен

Т ы мт҃и пре[славнаꙗ] на кр҃тѣ пригво̂жена
зрѣвши сн҃а си. кричѧщи вьпиꙗше. сн҃е и
Бе҃ мои (. . . . .) стра̂жещи. нѫ хотѧ миръ
сп҃сти. тѣмь слава те(бѣ): —

VIII песен

ирмос

ирм҃.
прохла̂жшаго древле. еврениськыѫ дѣти.

вь пещи ѡгньнѣи. вь ѡбразь тр҃ца сѫщѫ.
— — — люѥ Хвалите: —

Пет.VI,8/1

I тропар

А пл҃а ст҃а бывша послана. привела ѥсте жрѣбѧ ѡсле.
вьсѣдаѫщюмоу на ѡблакы. ѥдиномоу ѥгоже пое
Х҃а в вк: —

Пет.VI,8/2

II тропар

Д обры дѣтѣли вси. ꙗко Хви вси приносѧще.
вѣтви масличны вѣрни срѧщемь сп҃са. и б҃а
в'сѣхь прославѣѫще Х҃а в вкы вс҃ѧ: —

Пет.VI,8/3

III тропар

А зь ѥсмь животь. и вьскрсение ты Х҃е изре.
и вѣроуѫи вь мѧ живь бѫдеть. мрь бо ѥсмь и
жизнодавець* б҃ь в в҃к вс: —

Пет.VI,8/6

богородичен

Б҃

В ь мт҃рехь дв҃а. и вь двахь мт҃и. ѥдина ꙗви сѧ
ꙗко доиши чс҃та. ѕиждителѣ си. прстаа мр҃ие
мт҃и и раба же Х҃оу б҃оу ѥдиномоу: —

IX песен

— — — — — — — — — — — — — —

---

* жи е добавено над реда.

THE OLD BULGARIAN TRIODION WORKS OF CONSTANTINE OF PRESLAV

(Summary)

This book is about one of the outstadning works of Old Bulgarian religious poetry, a newly discovered cycle of Triodion hymns by Constantine of Preslav. The main body of these hymns (Lenten hymns in three- and four-parts) were written in acrostics. The Old Bulgarian text is in verse and is of considerable length. It is formed by the initial letters of the troparia which compose it, and the first of these letters spell out the author's name — Constantine.

The question of the Triodion and its Old Bulgarian translation is thoroughly studied. Brief historical data are given about the individual hymns included in the Triodion and their authors. Special attention is paid to the Triodion hymns of the Byzantine authors Theodore Studites, Joseph the Hymnologist and Clement Studites. The historical review of the Byzantine hymns and their authors is based on the research work of the Russian liturgist, I. Karabinov.

The results of studies of the Old Bulgarian translation of the Triodion are followed by a review of the different interpretations of the information given in Theophilactus's *Life of Clement of Ochrid,* concerning the latter's part in the translation of the Triodion. All attempts made so far to review the work of characterizing and classifying manuscript Slavonic Triodia are considered.

Questions concerning the Old Bulgarian translation of the Triodion are studied in the light of the most recent discoveries, and, above all, in the light of the newly discovered original Old Bulgarian part. In resolving the question of authorship, the first thing to be taken into consideration is the content of a troparion in the cycle in which mention is made of the 'driving out' by the trilinguists of the Lord's servants 'who wander over the land.' The contents of the troparion lead directly to the events which set in after the death of Methodius, enlightener of the Slavs (885), when the enemies of church services in Slavonic, the Latin-speaking clergy, drove the disciples of Cyril and Methodius out of Moravia. The same events in almost the same words are spoken of in Methodius's service. At two places in its canon mention is made of 'a flock driven out by heretics', and 'a flock wandering in strange lands'. It is known that Constantine of Preslav, the Old Bulgarian scholar, who left his name in the acrostic of the canon, was the author of the canon in Methodius's service. A comparison of this acrostic with the one in the Triodion cycle in which Constantine's name is also to be found and the similarities noted between Methodius's service and the troparion in the Triodion, leads to the conclusion that the author of the original Old Bulgarian part of the text of the Triodion was Constantine of Preslav, the Old Bulgarian scholar.

The recently discovered Old Bulgarian Triodion cycle has led to important methodological conclusions concerning the composition and content of the first Bulgarian hymnals. It was thought so far that they were almost entirely translations. The Triodion hymns of Constantine of Preslav show that, while translating, the Old Bulgarian scholars created works of their own which found a place in the newly translated liturgical books together with the works of the Byzantine religious poets. Works of this kind, also written in acrostics, have been found in the manuscript menaia which have come down to us. A cycle of hymns on The Nativity and The Epiphany are of special interest in this respect, since Clement of Ochrid and Constantine of Preslav both took part in creating them. This cycle appeared at the same time as the original Old Bulgarian part of the text of the Triodion in the period immediately after the death of Methodius, when the disciples of Cyril and Methodius were staying together in the Bulgarian capital of Pliska (886). Brief data are given about the recently discovered cycle of hymns on The Nativity and The Epiphany, and a study is made of the most important conclusions to be drawn about the appearance of the Old Bulgarian translation of the Triodion.

The newly discovered acrostic canons of Constantine of Preslav are textologically studied on the basis of the preserved parts of the old Slavonic Triodia which have come down to us. The acrostic canons are described, together with the remaining translations of Lenten three- and four-part hymns. A sup- plement, consisting of lists and comparative tables has been added to the description.

Conclusions on the development of Lenten three- and four-part hymns, forming part of the Triodion, are studied. The Greek manuscripts, which have come down to us, show that four cycles of three-part hymns were initially included in the Triodion for the week-days of Lent. They were written by Theodore Studites, Joseph the Hymnologist, author of two cycles, one of which is an acrostic, and Clement Studites. The condition of the text of the Greek Triodia allows the conclusion to be drawn that initially (in the 9th century) the use of Lenten three-part hymns had not been officially established and regulated. This was very probably done in the first half of the 10th century, when, for liturgical use, the three-part hymns of Theodore Studites and the non-acrostic three-part hymns of Joseph the Hymnologist were established. The old Slavonic Triodia, which have come down to us, also show that initially, on Old Bulgarian soil, there were four cycles of three-part hymns for the week-days of Lent: the three-part hymns of Theodore Studites, the non-acrostic hymns of Joseph the Hymnologist, the three-part hymns of Clement Studites and the acrostic three-part hymns of Constantine of Preslav which were written to replace the acrostic three-part hymns of Joseph the Hymnologist. After the three-part hymns of the initial four cycles began to be cut, only Theodore Studites's three-part hymns continued to be used together with the non-acrostic hymns of Joseph the Hymnologist. However, the hymns were not cut simultaneously and in the same way everywhere. That is why in the Triodia, which have come down to us, parts of the other two cycles have also been found, those of Constantine of Preslav and Clement Studites.

The acrostic is studied as an independent poetic work. The versified acrostic is examined in comparison with the already known Old Bulgarian poems, *Prologue to the Gospels, The Alphabetical Prayer* and *Eulogy of Simeon.* Stress is laid on the great skill shown in composing the acrostic. The importance of the work is pointed out not only for Old Bulgarian, but also for the whole mediaeval Christian poetry. The text of the acrostic is also examined as a direct Old Bulgarian linguistic monument of the 9th century in which are to be found important peculiarities of the Old Bulgarian language and of the Old Bulgarian Glagolitic script evolved by Constantine-Cyril the Philosopher.

Almost all certified copies of Constantine of Preslav's acrostic canons in the old Slavonic Triodia which have come down to us have been published.

СЪКРАЩЕНИЯ НА ПЕРИОДИЧНИ ИЗДАНИЯ И КНИГОХРАНИЛИЩА

БАН — Българска академия на науките
БАН СССР — Библиотека академии наук СССР — Ленинград
БЕ — Български език
ГБЛ — Государственная библиотека имени В. И. Ленина — Москва
ГИМ — Государственный исторический музей — Москва
ГПБ — Государственная публичная библиотека им. М. Е. Салтыкова-Щедрина — Ленинград
ИИБЕ — Известия на Института за български език
ИРЛИ — Институт русской литературы (Пушкинский дом) — Ленинград
НББ — Народна библиотека — Белград
НБКМ — Народна библиотека „Кирил и Методий“ — София
ПНБ — Пловдивска народна библиотека
РФВ — Русский филологический вестник
САНУ — Српска академиjа наука и уметности
СбНУ — Сборник за народни умотворения, наука и книжнина
Сб ОРЯС — Сборник отделения русского языка и словесности
ТОДРЛ — Труды отдела древнерусской литературы
ЦГАДА — Центральный государственный архив древних актов — Москва

ПСп - Периодическо списание

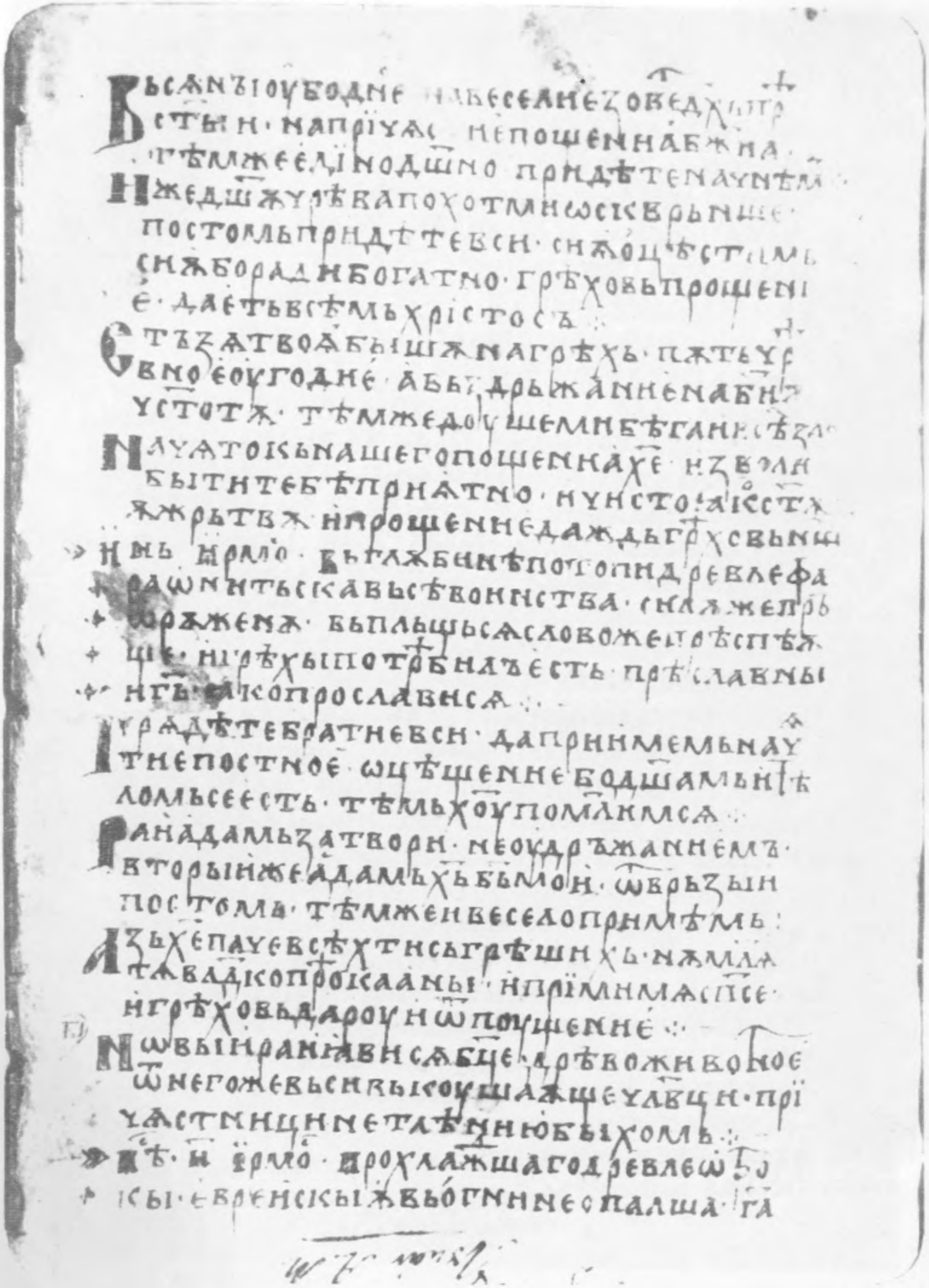

1. Жеравненски триод (БАН СССР 32.5.22), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в понеделник от първата седмица на поста

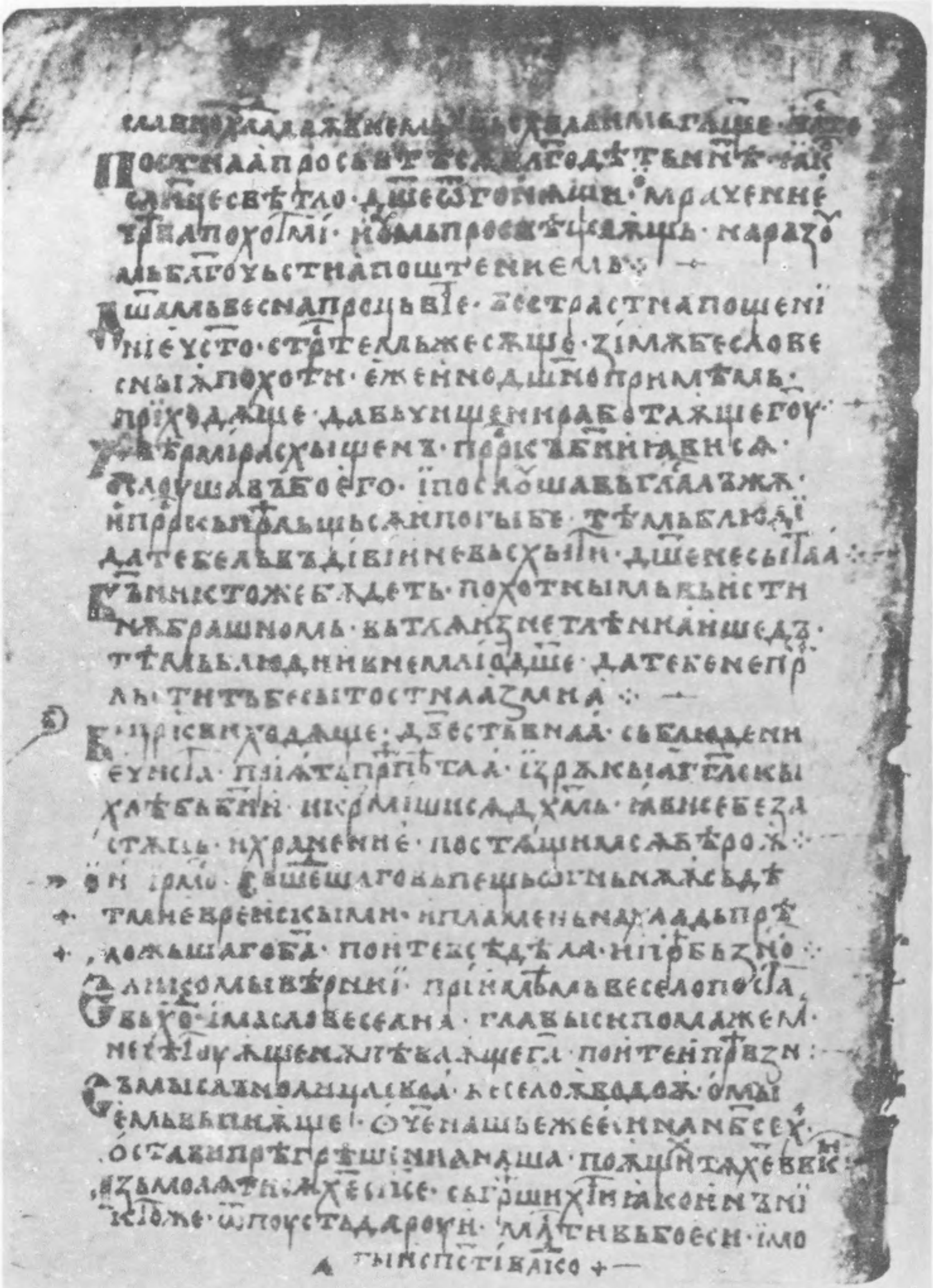

2. Жеравненски триод (БАН СССР 32.5.22), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в понеделник от първата седмица на поста (продължение)

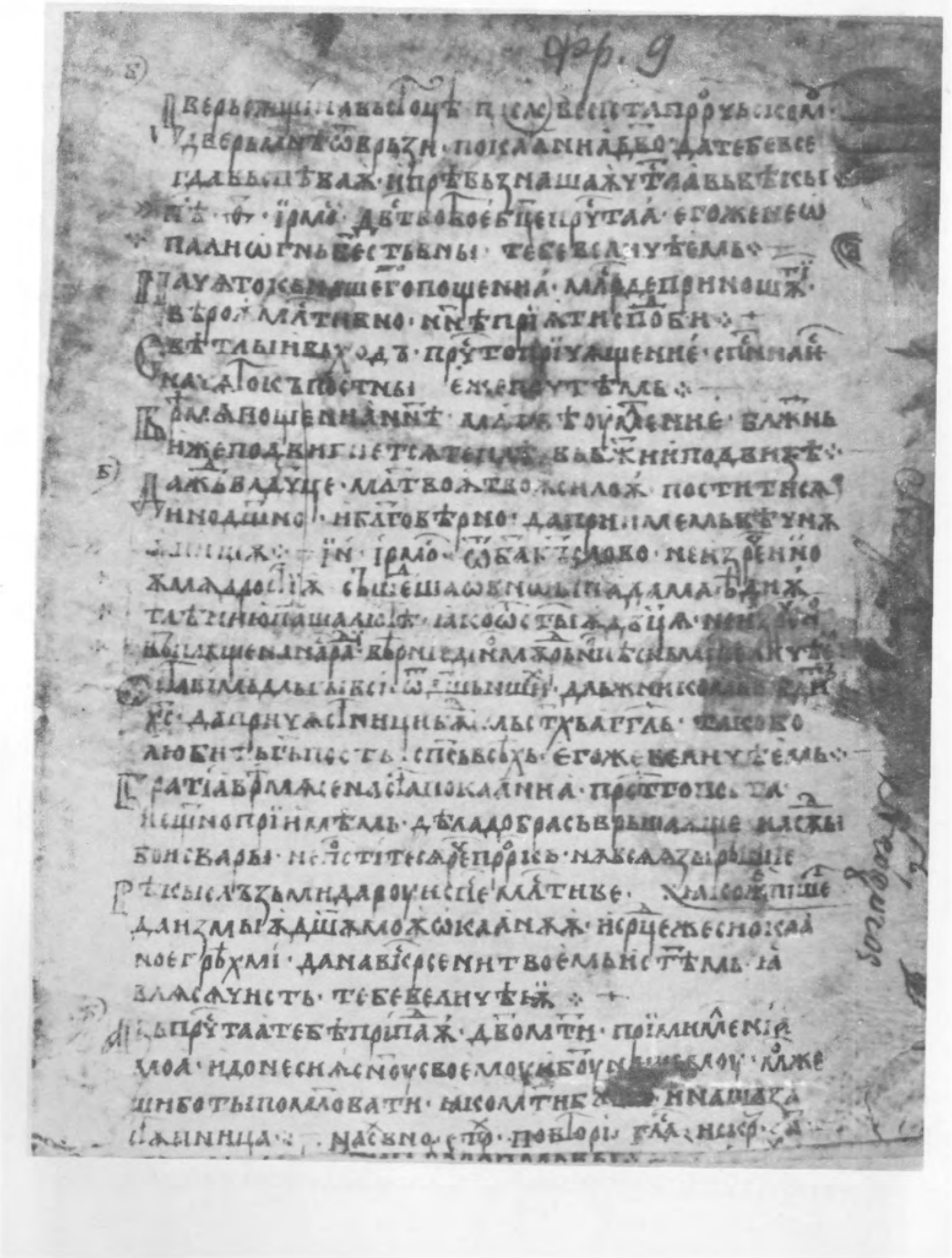

3. Жеравненски триод (НБКМ фр. 9), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в понеделник от първата седмица на поста (продължение)

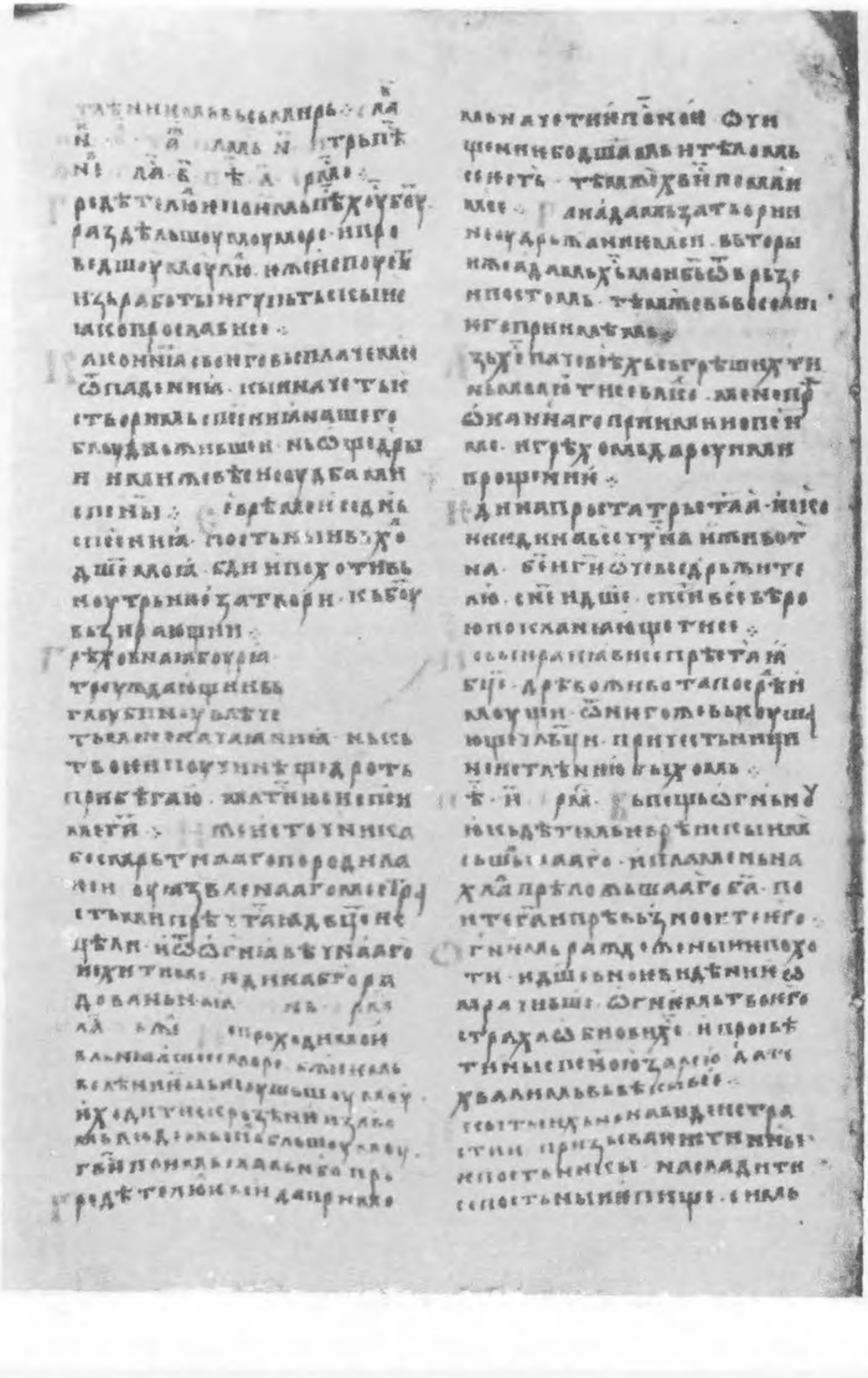

4. Постен триод (НБКМ 573), сръбски ръкопис от XIII в. — част от службата в понеделник от първата седмица *на поста*

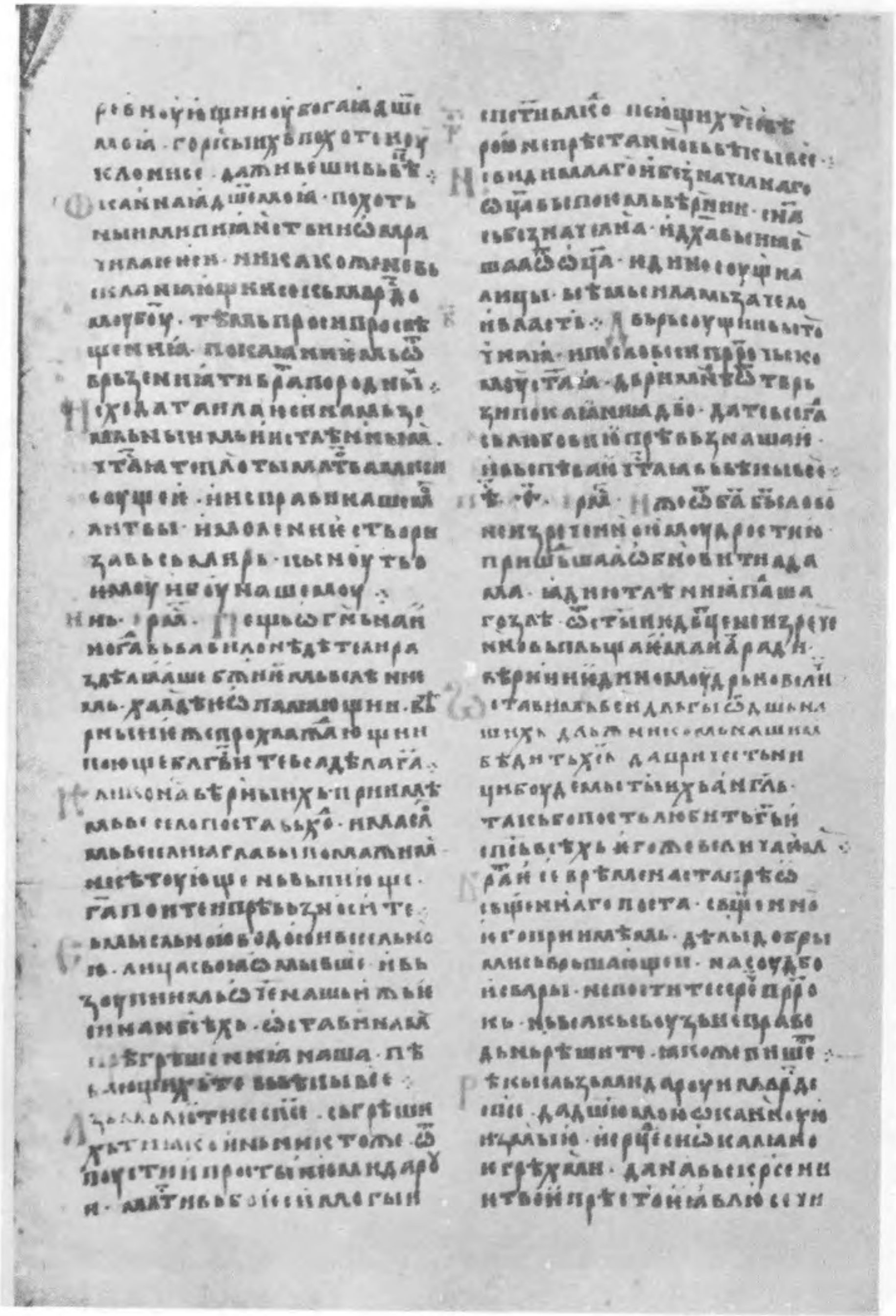

5. Постен триод (НБКМ 573), сръбски ръкопис от XIII в. — част от службата в понеделник от първата седмица на поста (продължение)

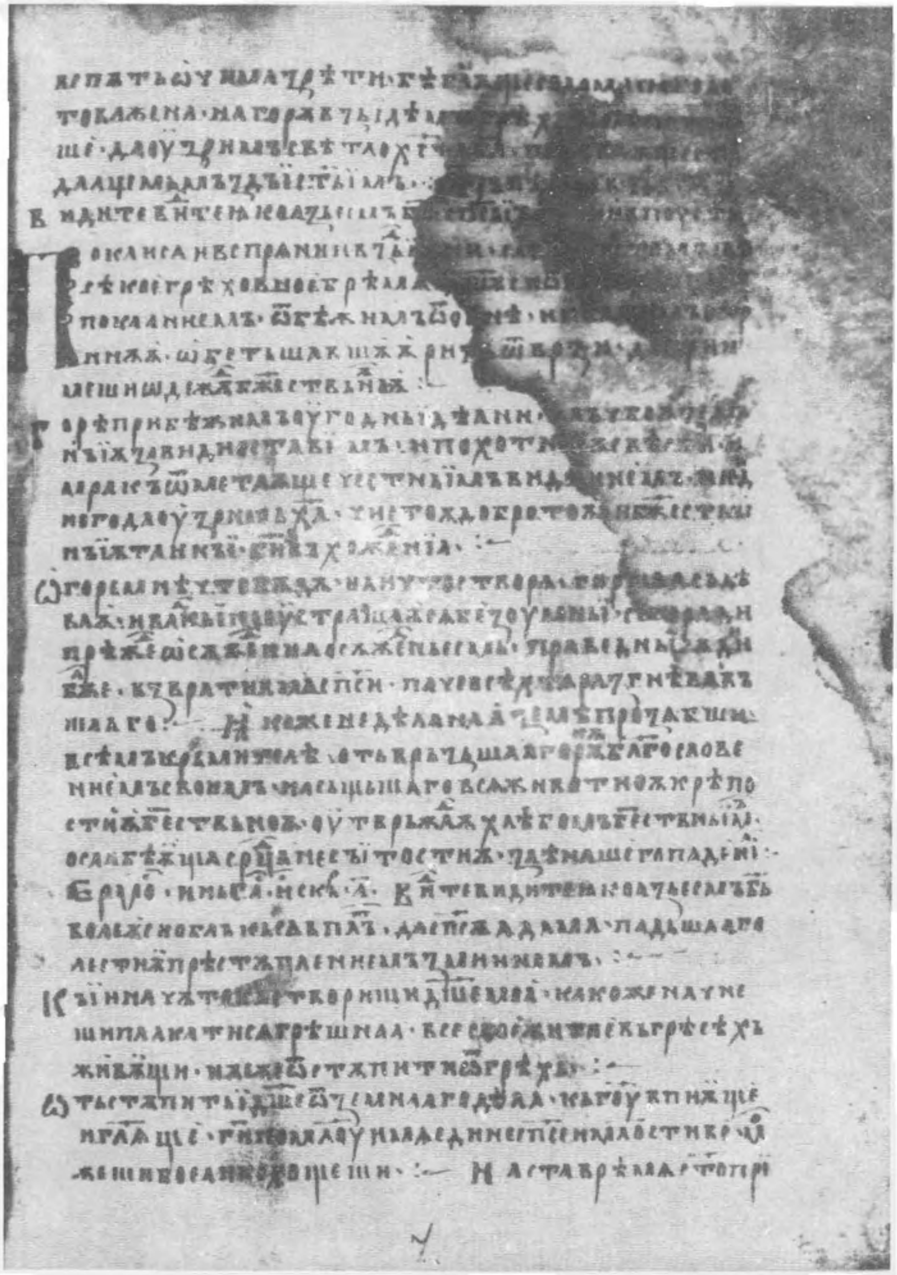

6. Шафариков триод, среднобългарски ръкопис от XII—XIII в. — част от службата във вторник от първата седмица на поста

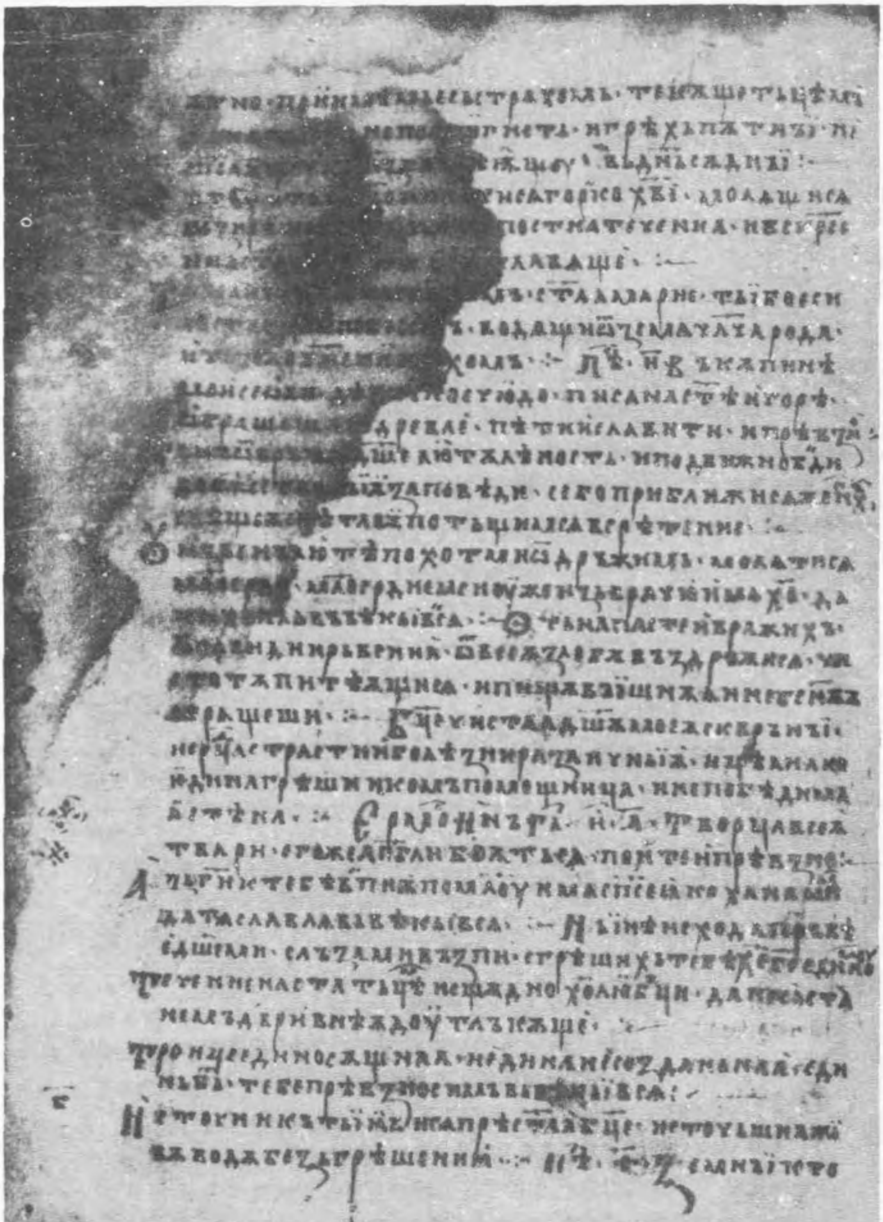

7. Шафариков триод, среднобългарски ръкопис от XII—XIII в. — част от службата във вторник от първата седмица на поста (продължение)

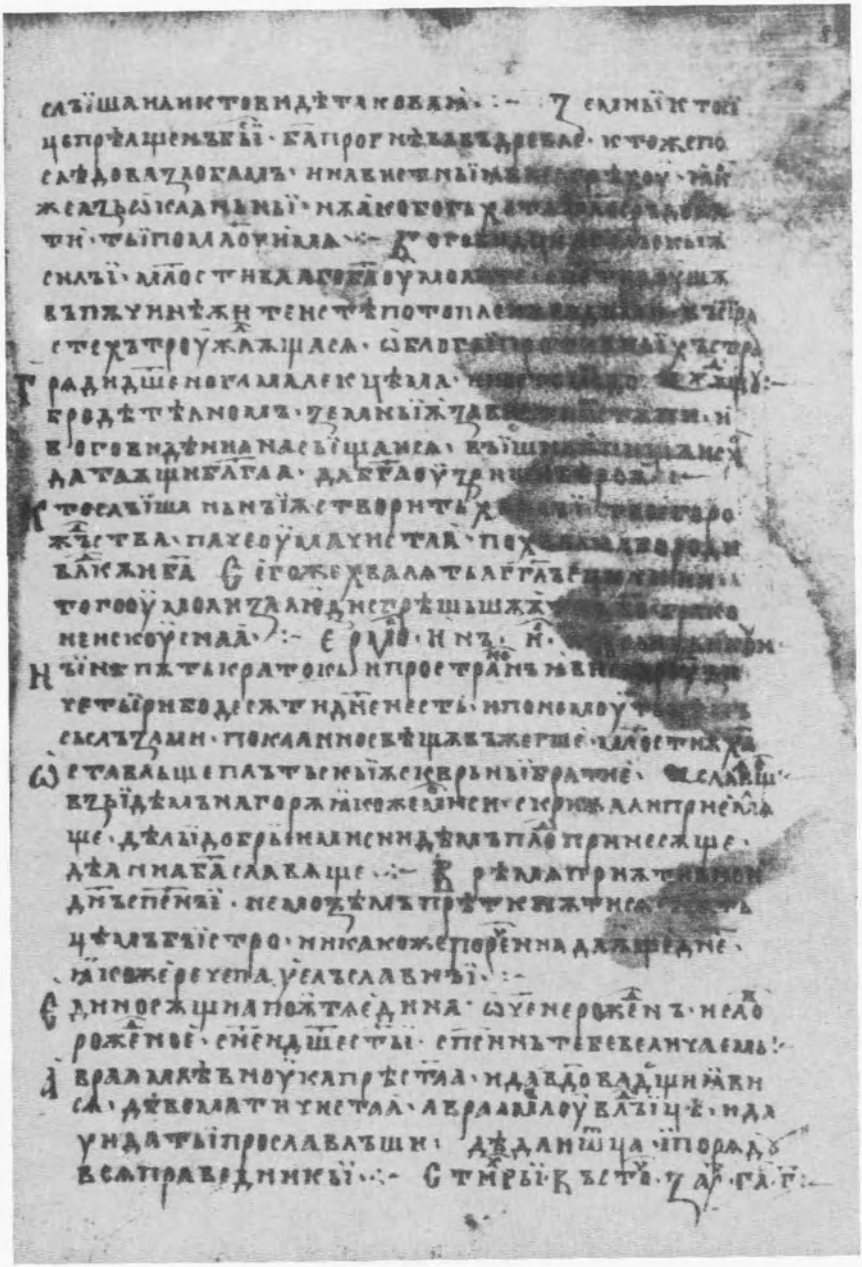

8. Шафариков триод, среднобългарски ръкопис от XII—XIII в. — част от службата във вторник от първата седмица на поста (продължение)

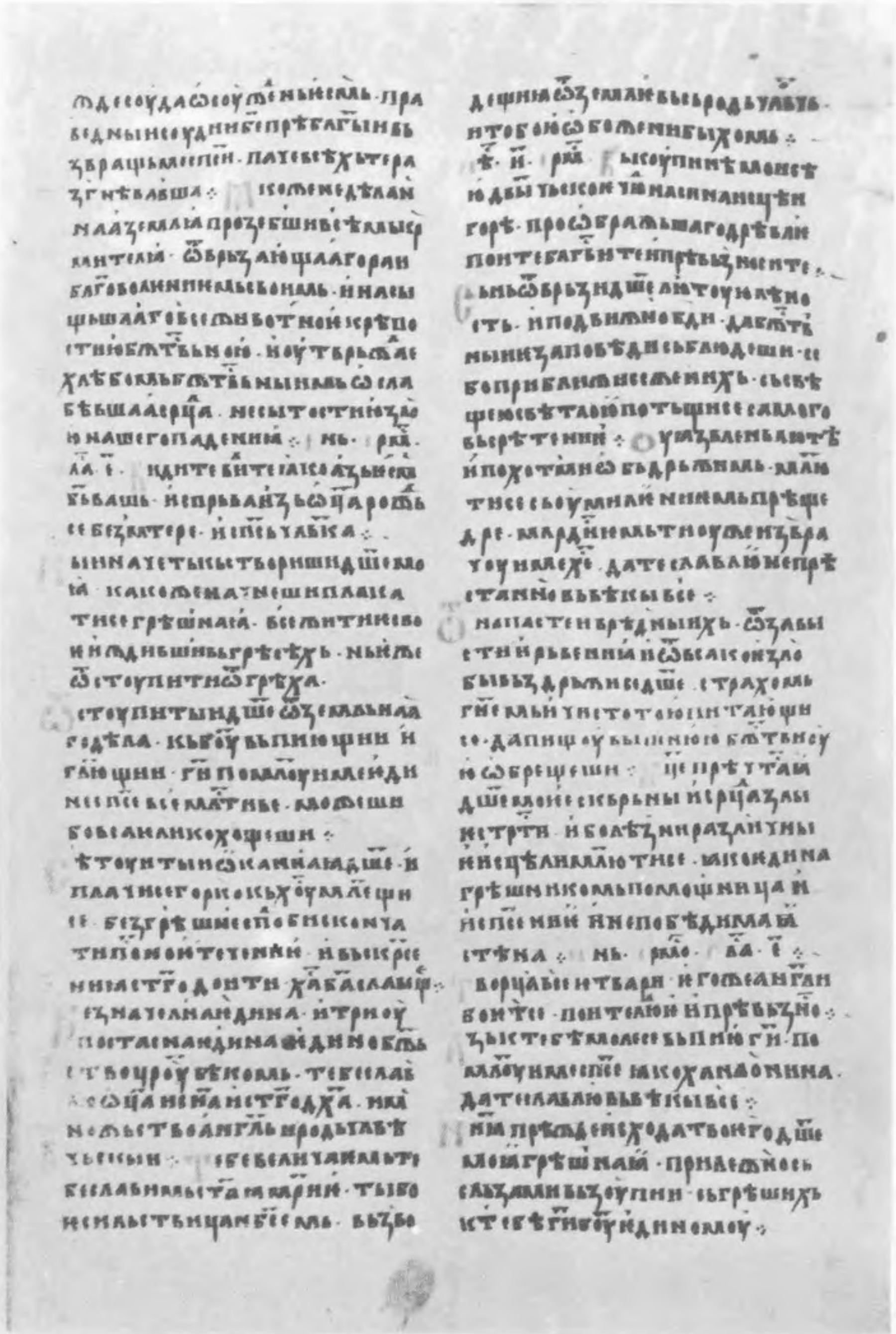

9. Постен триод (НБКМ 573), сръбски ръкопис от XIII в. — част от службата във вторник от първата седмица на поста

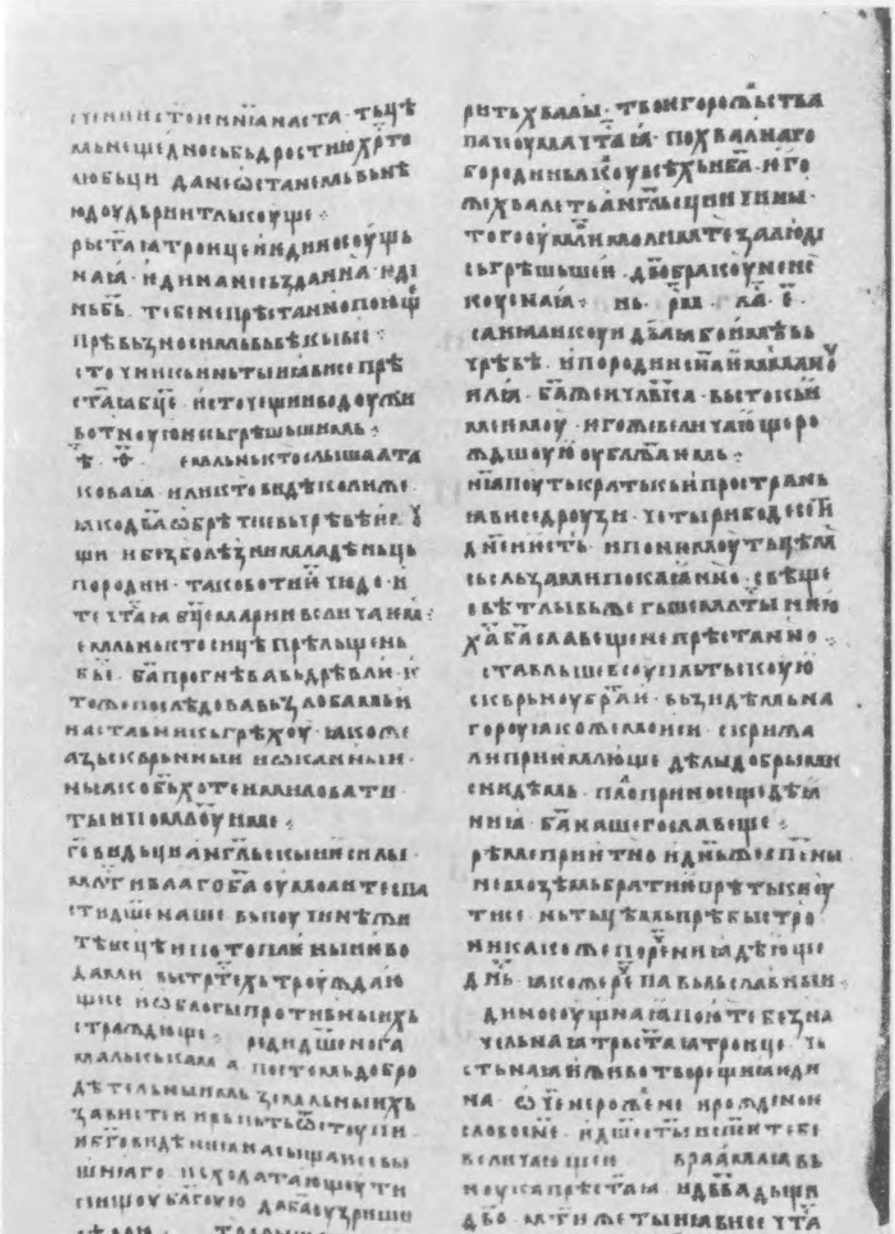

10. Постен триод (НБКМ 573), сръбски ръкопис от XIII в. — част от службата във вторник от първата седмица на поста (продължение)

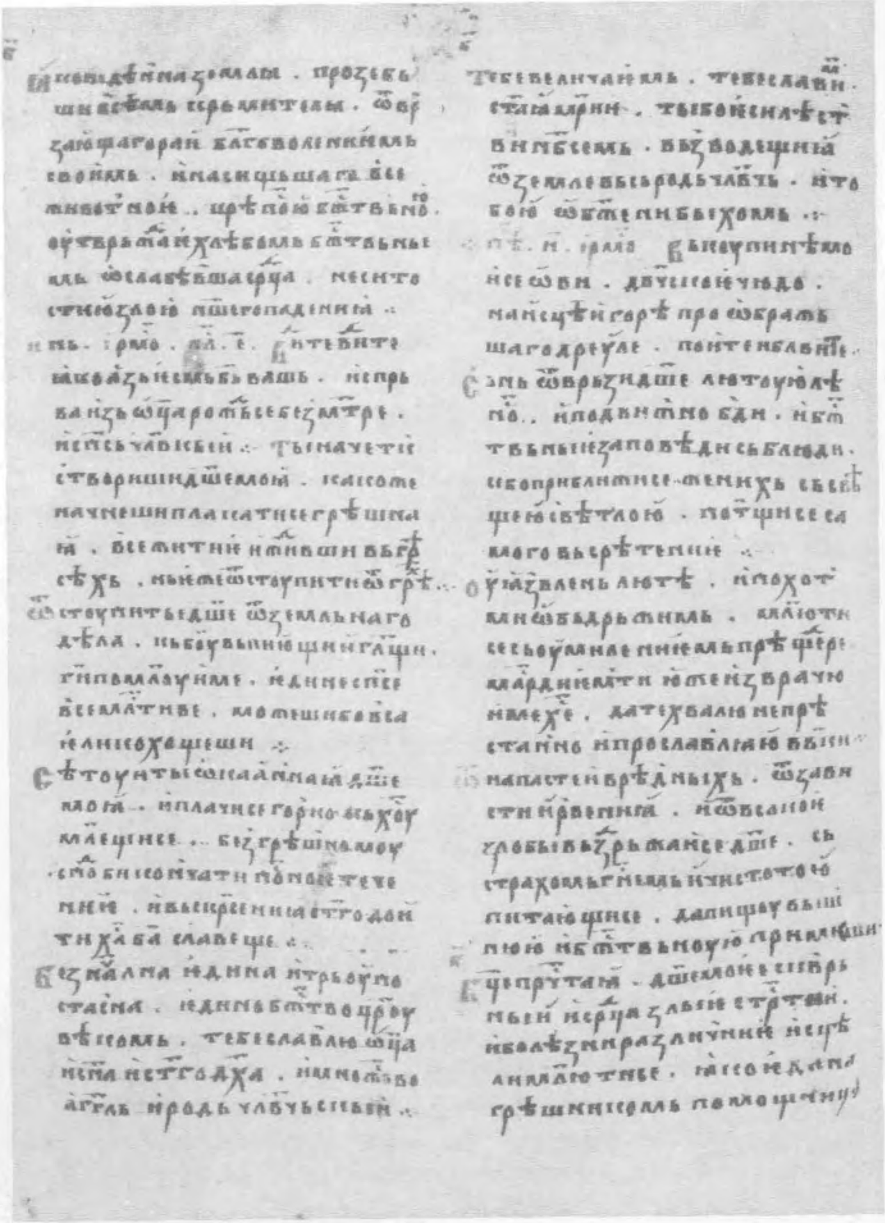

11. Триод от 1328 г. (НББ 645), сръбски ръкопис — част от службата във вторник от първата седмица на поста

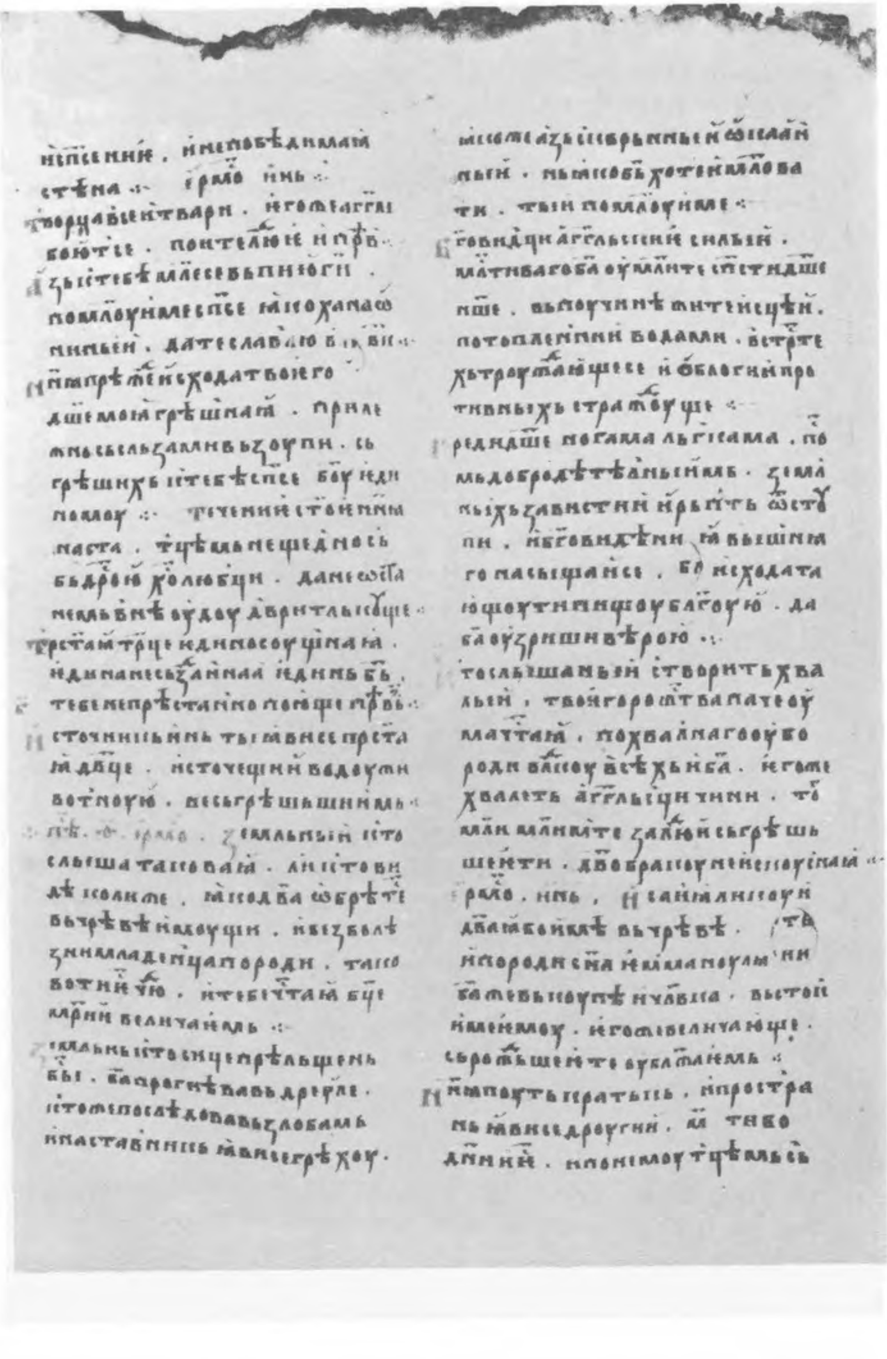

12. Триод от 1328 г. (НББ 645), сръбски ръкопис — част от службата във вторник от първата седмица на поста (продължение)

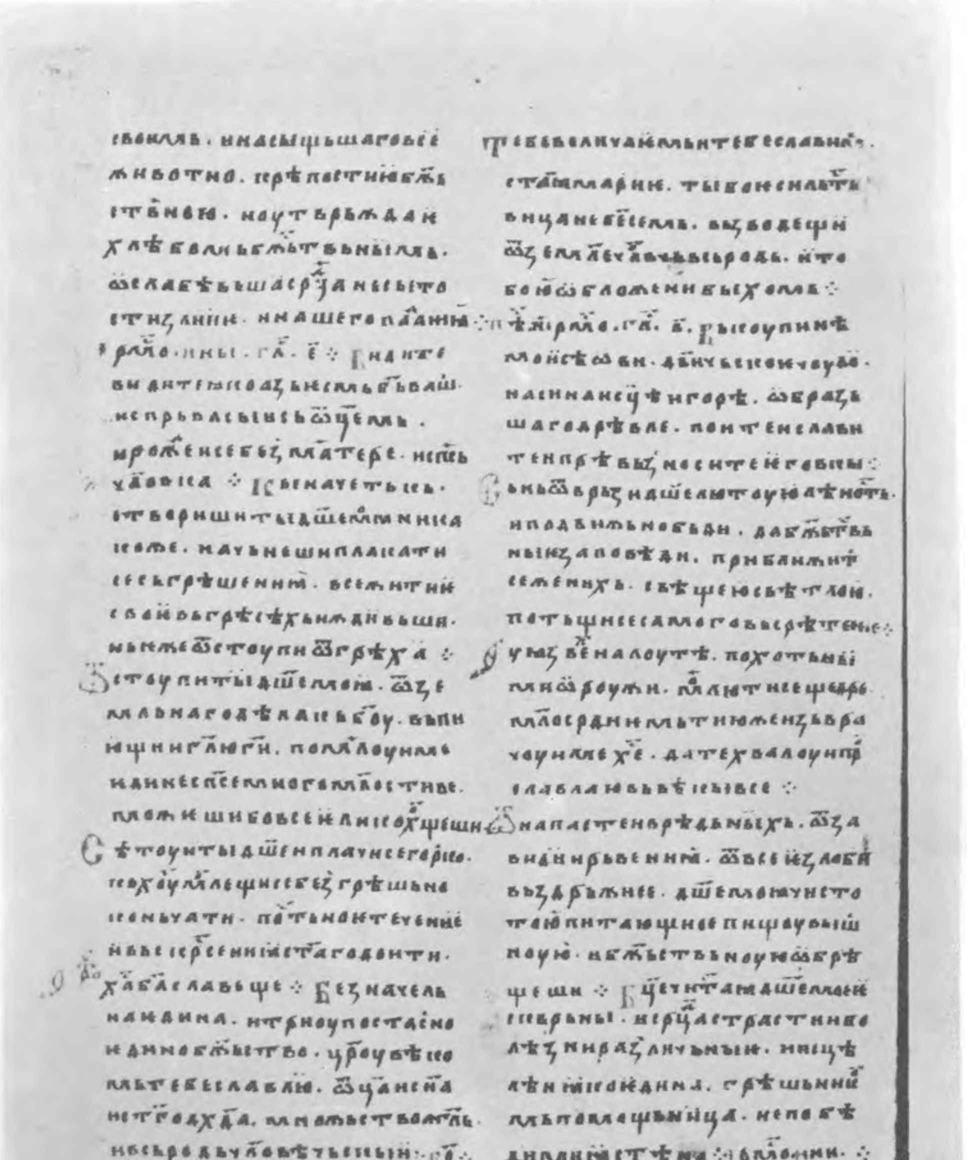

13. Постен триод от началото на XIV в. (3. III b 18), сръбски ръкопис — част от службата във вторник от първата седмица на поста

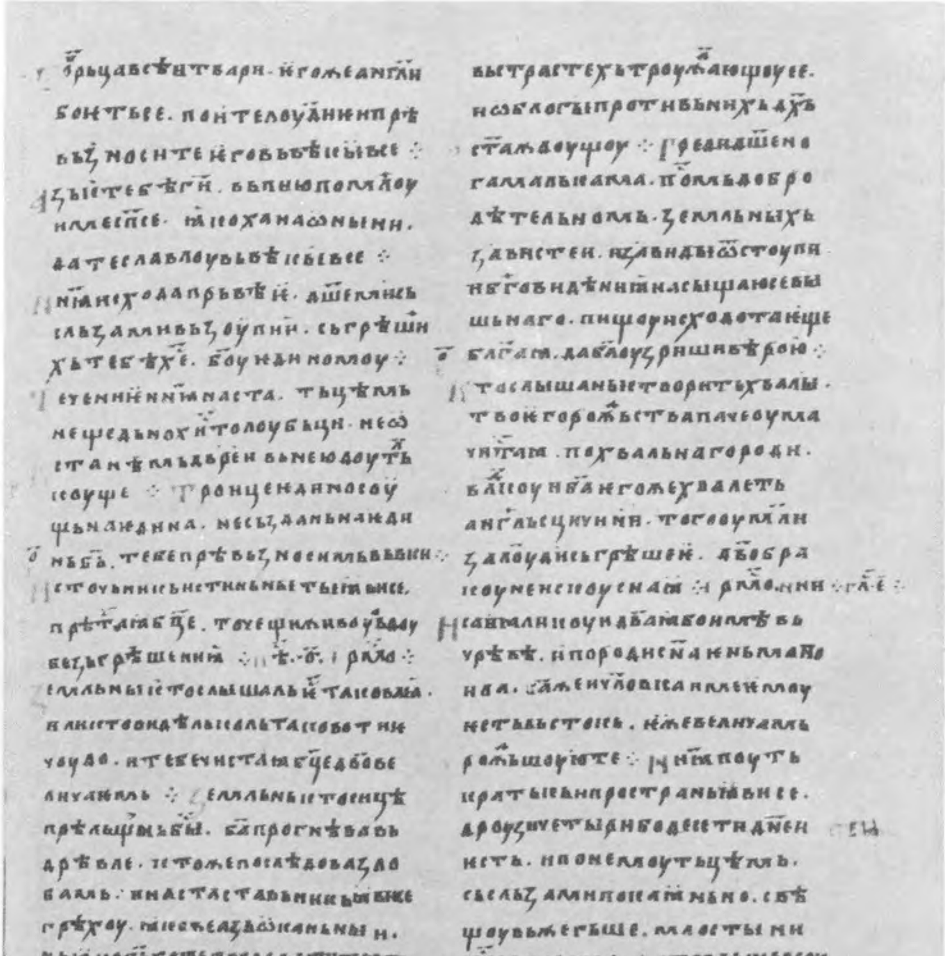

14. Постен триод от началото на XIV в. (3. III b 18), сръбски ръкопис — част от службата във вторник от първата седмица на поста (продължение)

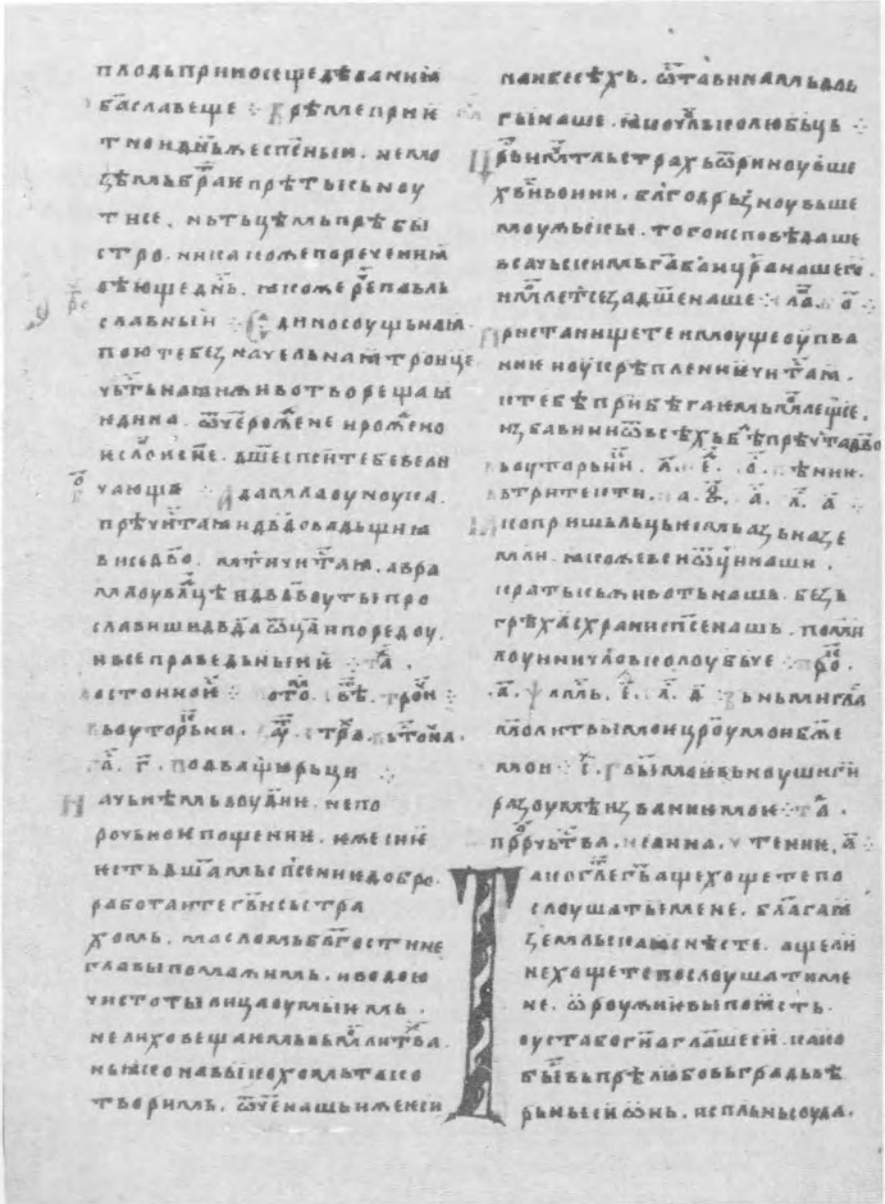

15. Постен триод от началото на XIV в. (3. III b 18), сръбски ръкопис — част от службата във вторник от първата седмица на поста (продължение)

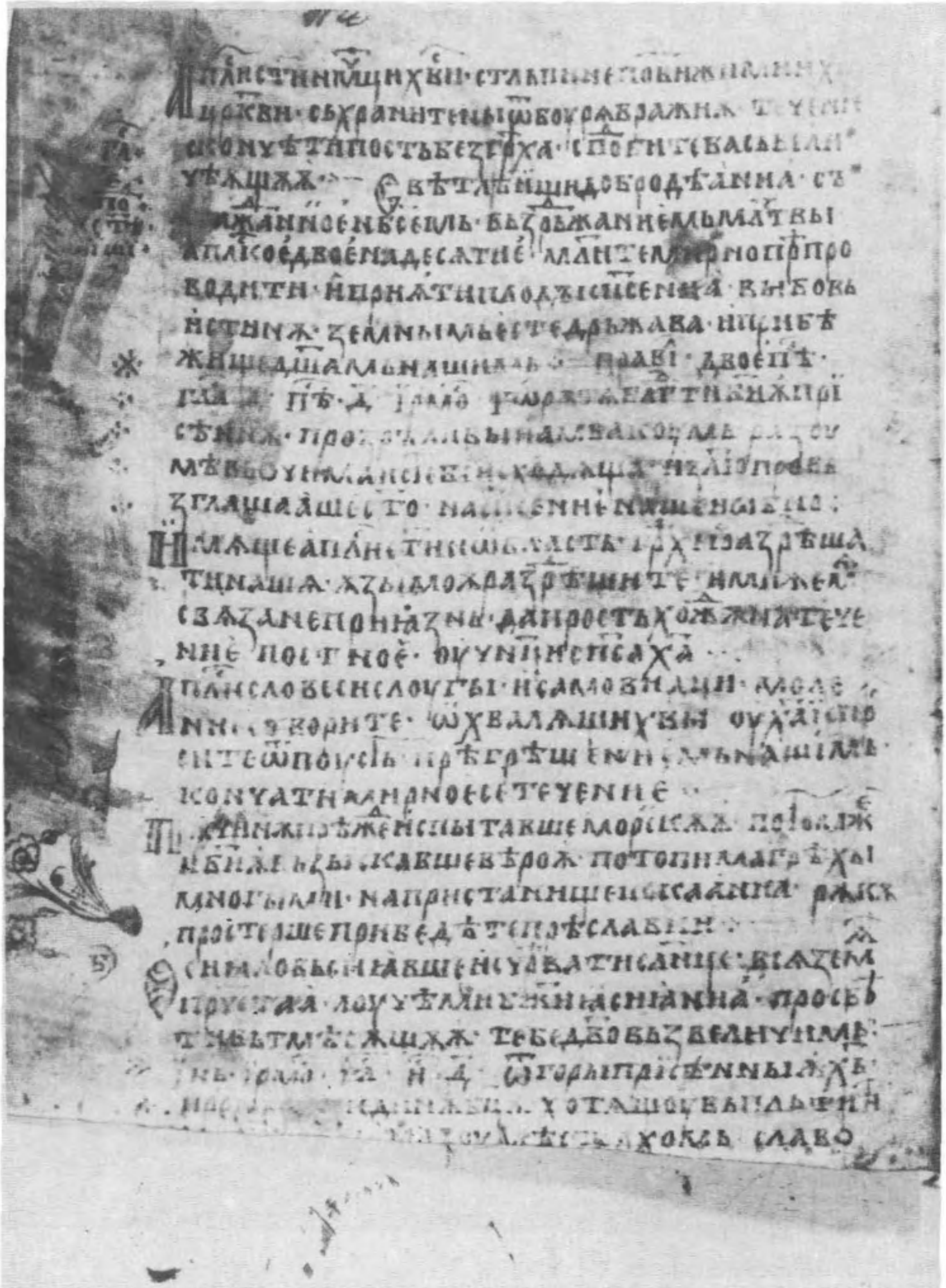

16. Жеравненски триод (НБКМ фр. 9), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в четвъртък от първата седмица на поста

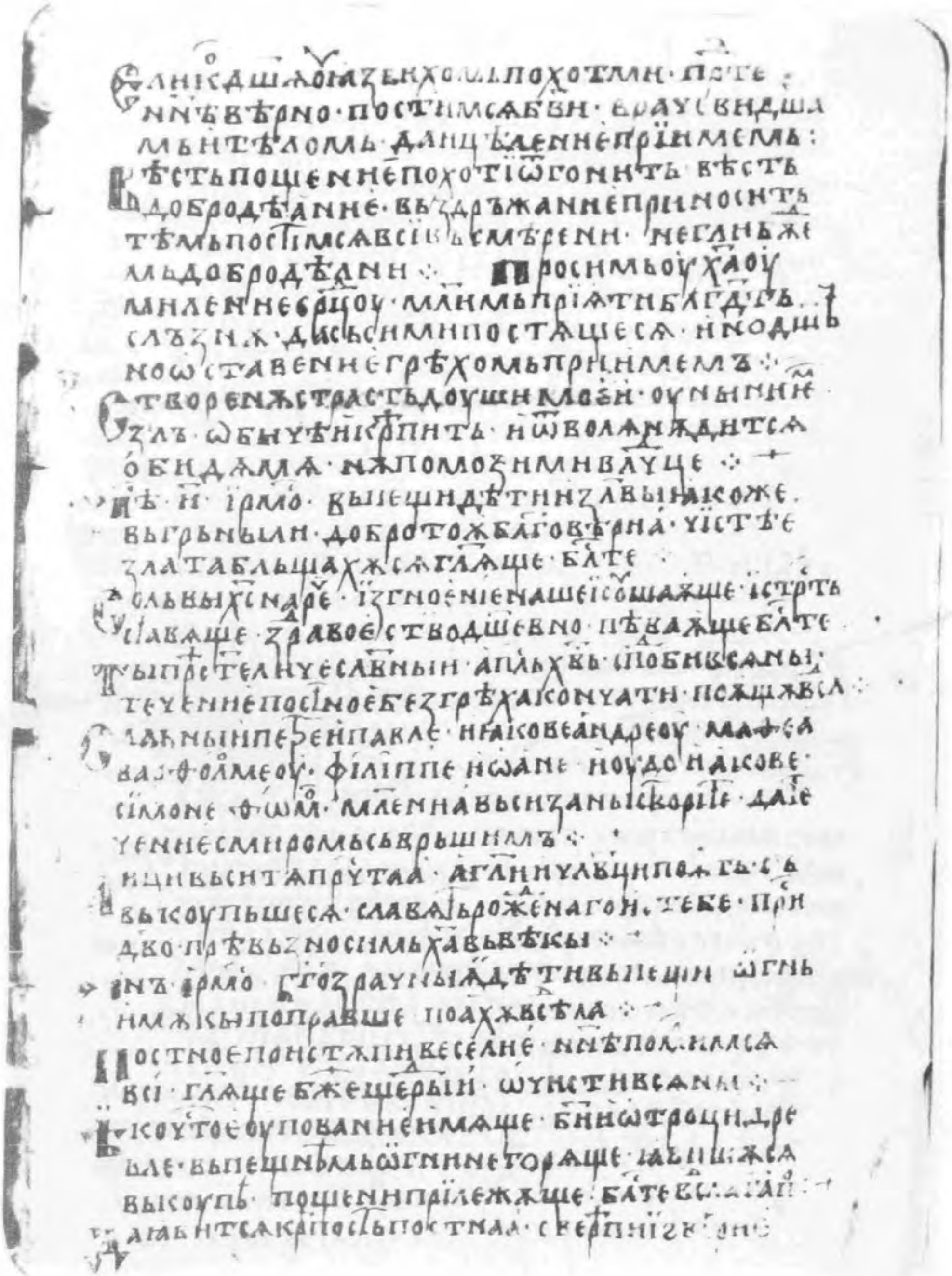

17. Жеравненски триод (БАН СССР 32.5.22), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в четвъртък от първата седмица на поста (продължение)

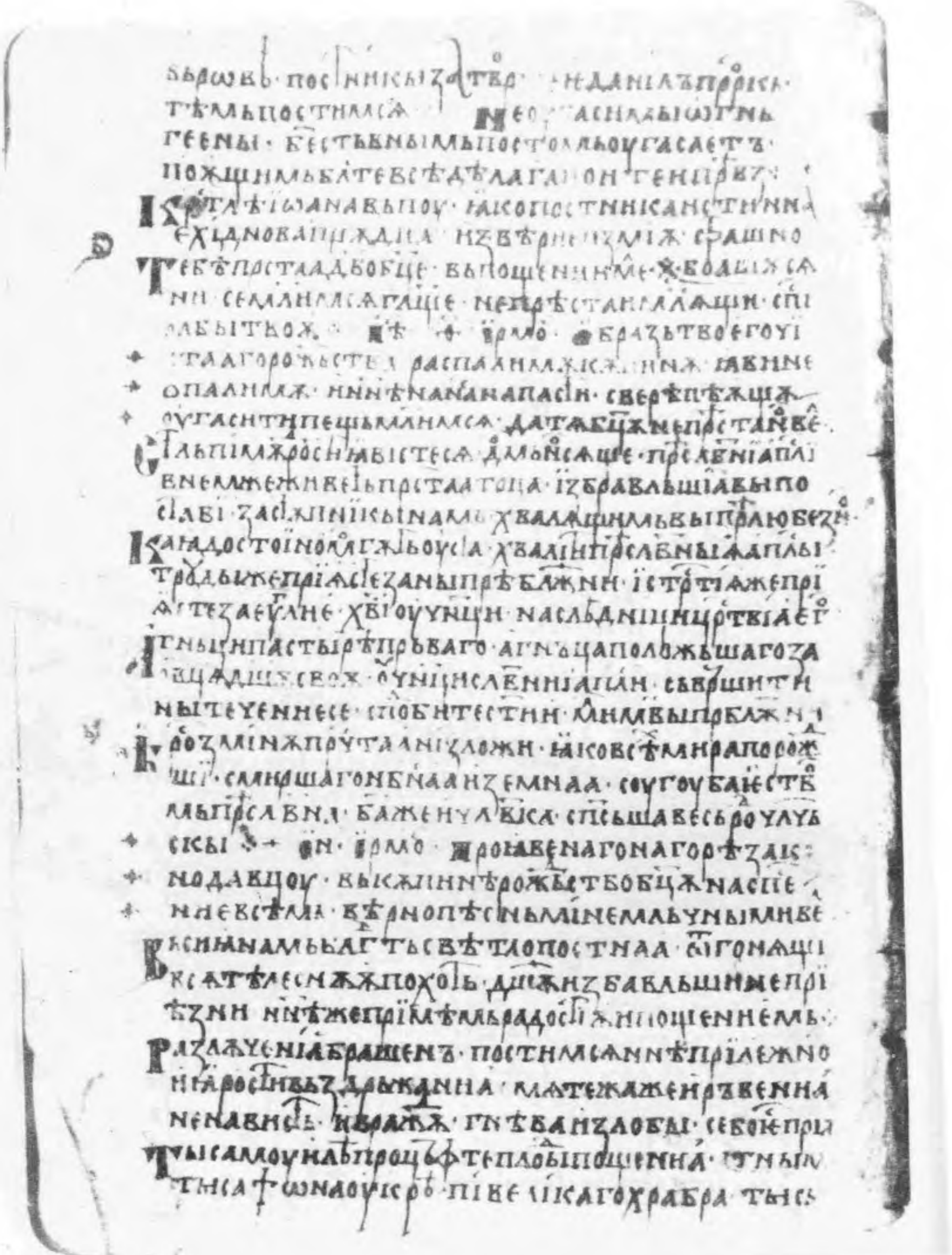

18. Жеравненски триод (БАН СССР 32.5.22), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в четвъртък от първата седмица на поста (продължение)

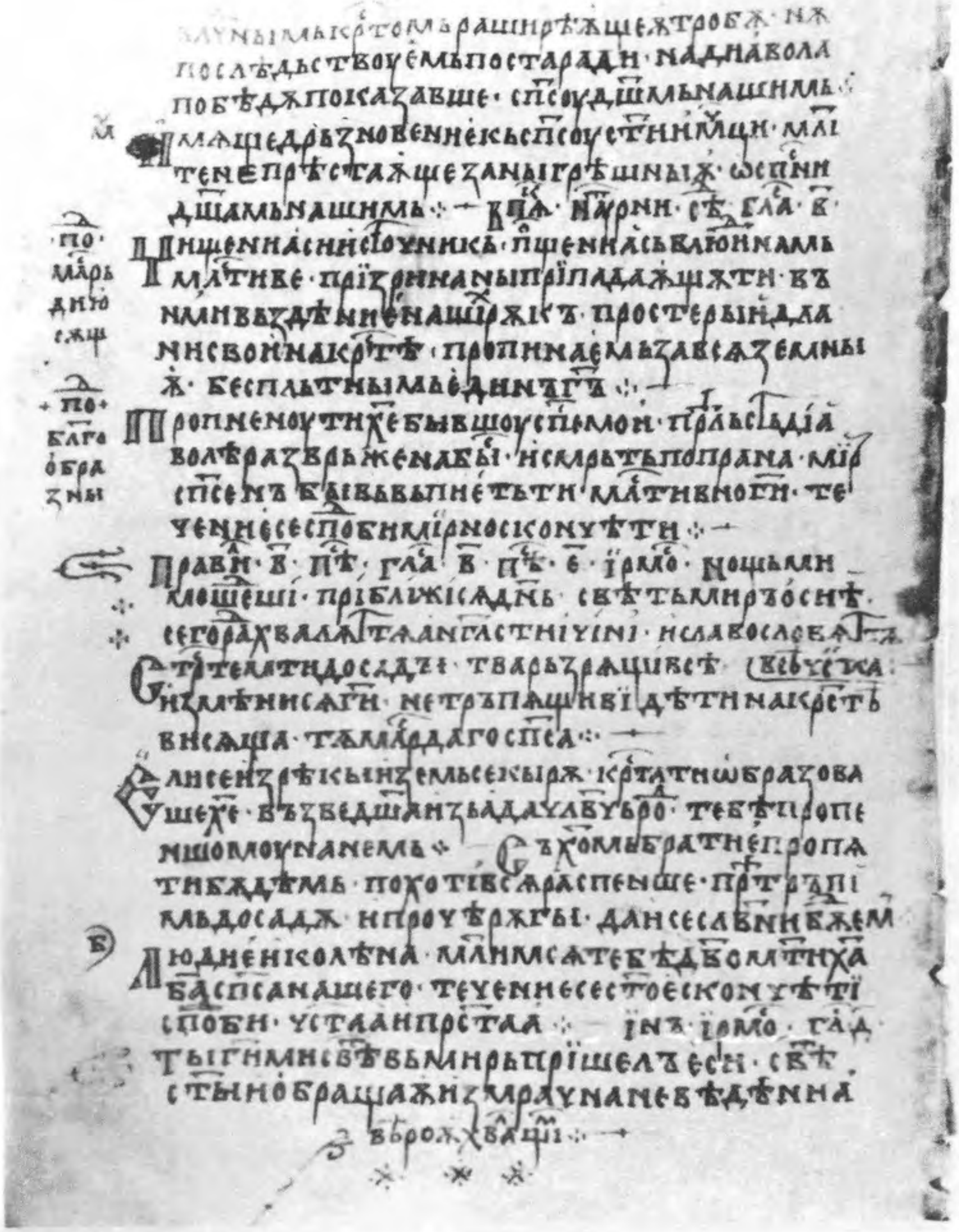

19. Жеравненски триод (НБКМ фр. 9), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в петък от първата седмица на поста

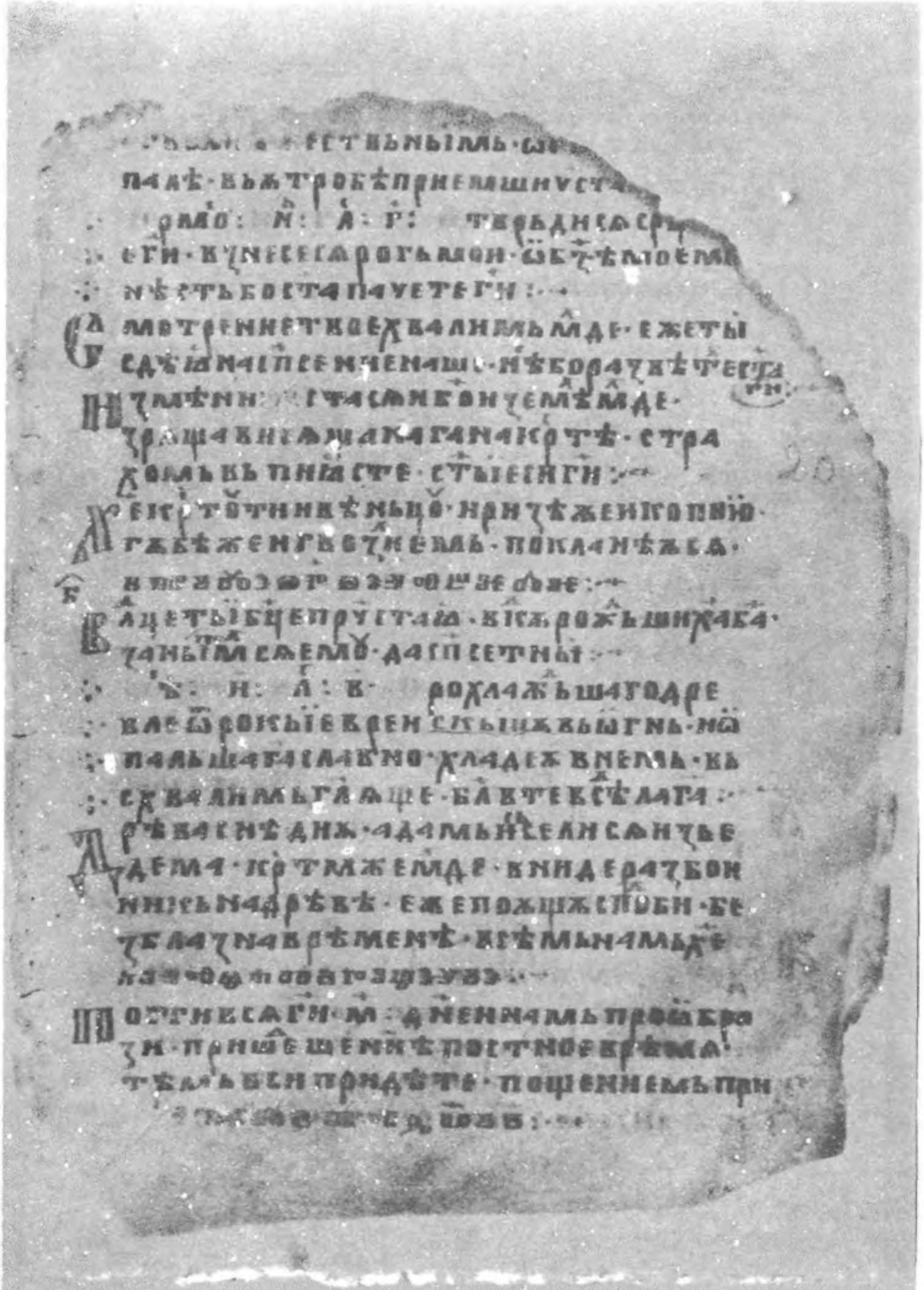

20. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от втората седмица на поста

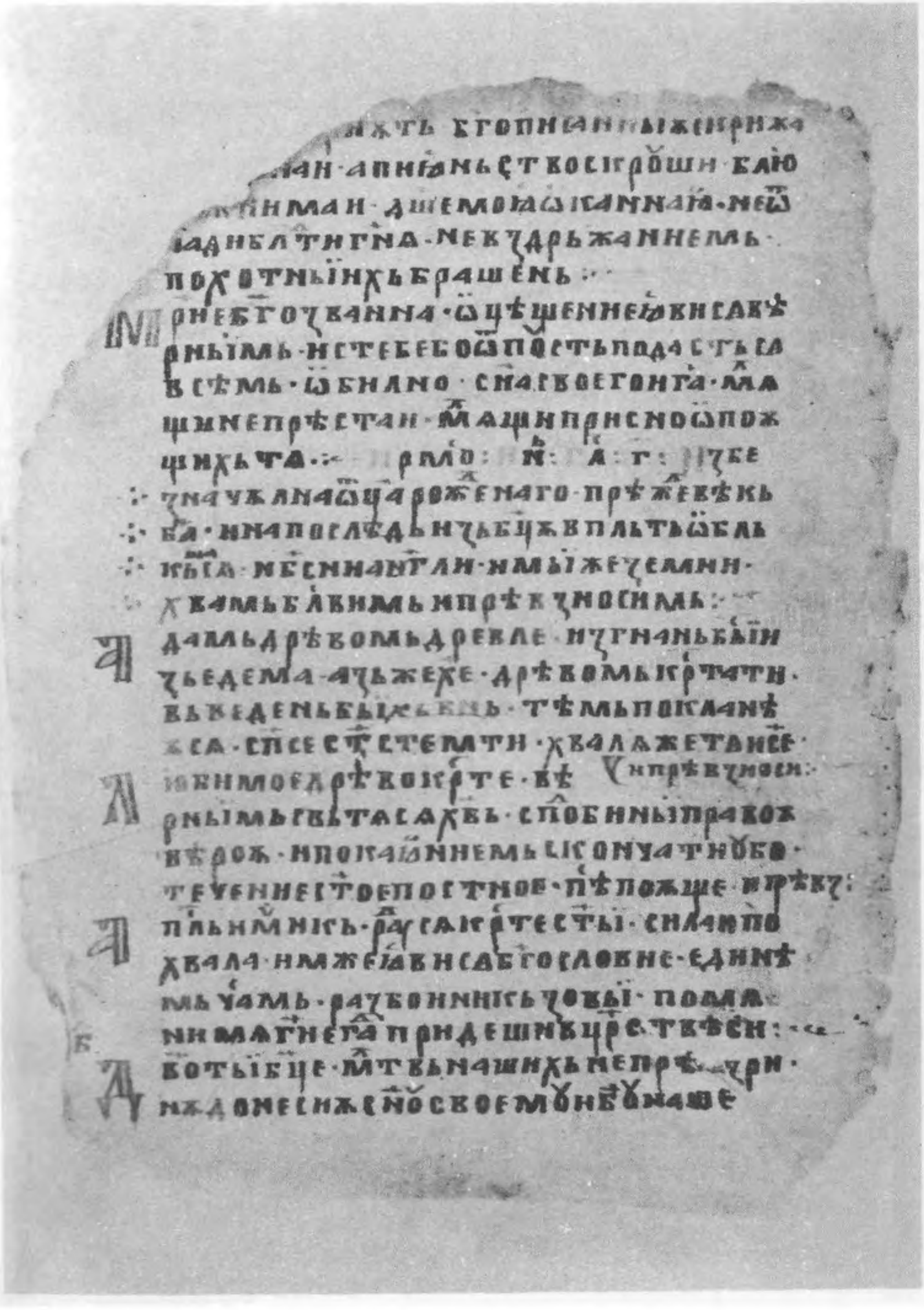

21. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от втората седмица на поста (продължение)

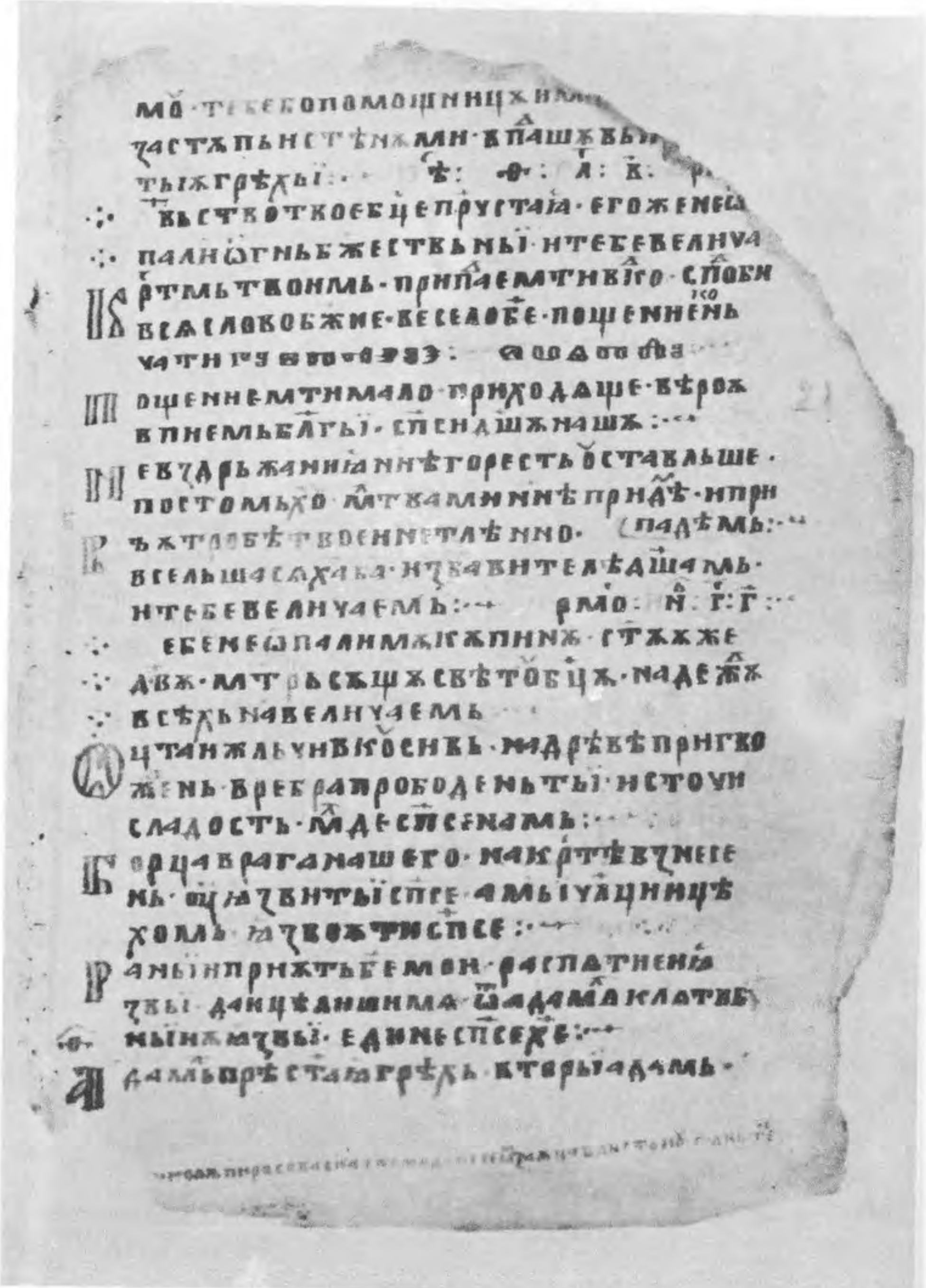

мо · тебебопомощницѫим
ꙁастѫпьнистѣнѫми · въпашѫвь
тꙑѫгрѣхꙑ :· сѣ : ѳ : а : к : р
·:· вьстѣвотвоебцепрѹстаꙗ · егоженеѡ
·:· палиѡгньбжествьнꙑ · итебевелича
Ѧ ртмьтвоимь · припаемтивѣро · спаби
весѧсловобжие · веселобѣ · пощениемь
чатиг҃ѹ [illegible]
П ощениемтимало · приходаше · вѣрож
впнемьбл҃гꙑ · сп҃енашѫнашѫ :·
Н евцарьжаниꙗнѣторесть оставльше ·
постомьхо · алтвамениѣ прнал҃ѣ · ипри
В ьжтвобѣтвоенитлѣнно · (падѣмь :·
всельшасахава · иꙁвавитеꙗ ѣдашамь ·
итебевеличаемь :· рмо : н : г : г :
·:· ебемеѡпаанмѫкѫпинѫ · стѫжже
·:· двѫ · мтрьсѫщѫсвѣтобцѫ · надеждѫ
·:· всѣхьнавеличаемь
О цтаижальчивкоснѣ · иадрѣвѣпригво
жень · вребрапрободеньтꙑ · источи
сладость · мл҃десп҃сенамь :·
Б орцаврагаашего · накрт҃ѣвꙁнесе
нь · оуиꙁбитꙑ спсе · амьiуацинице
холмь · иꙁвожтиспсе :·
Р анꙑипрнѫтьбемои · распатнениꙗ
ꙁвꙑ · даицѣлиниима · ѡадама клатве
ꙑнижиꙁвꙑ · единьспсехе :·
А дамьпрѣстаꙗгрѣхь · втрꙑадамь ·

22. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от втората седмица на поста (продължение)

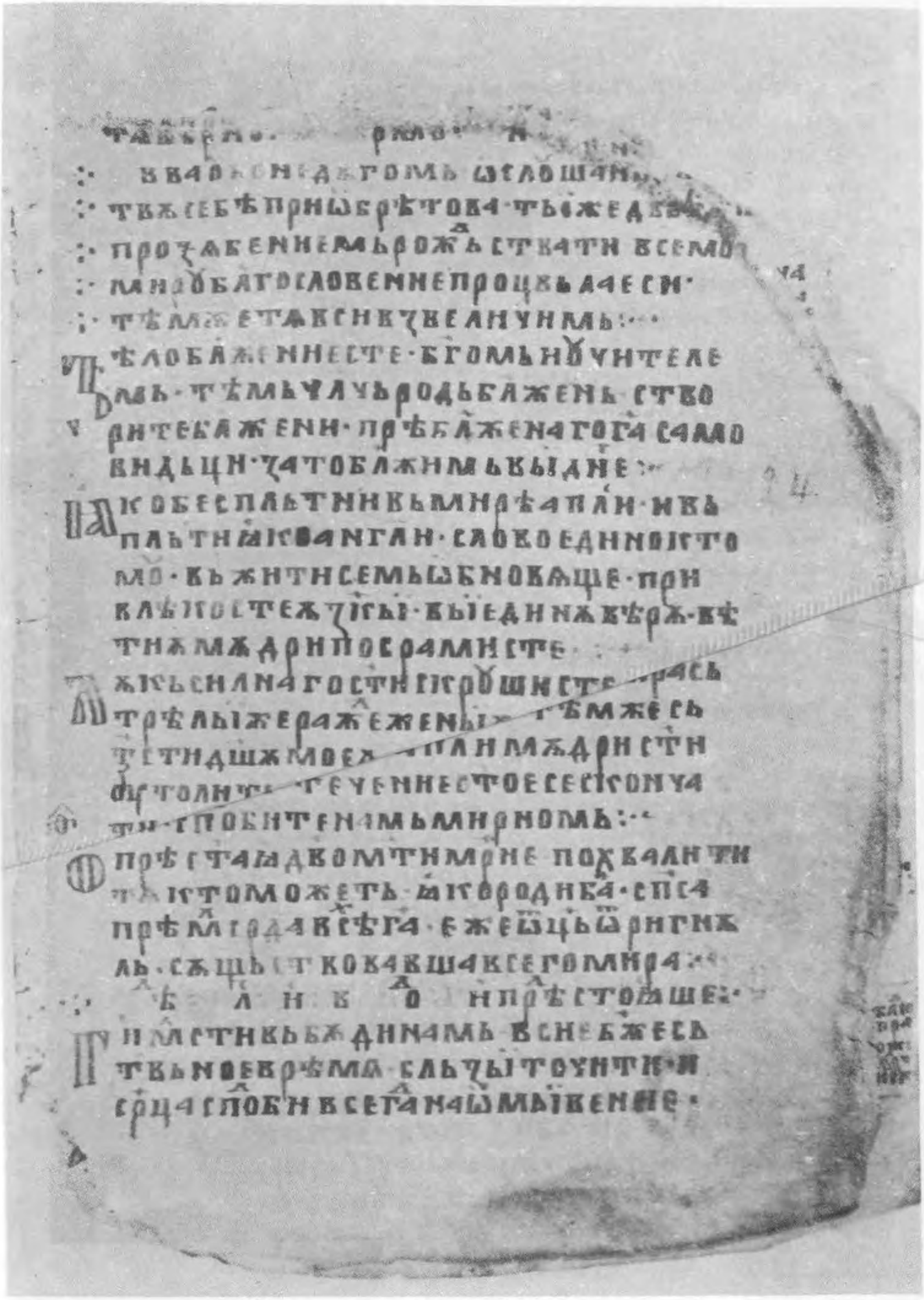

23. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в четвъртък от втората седмица на поста

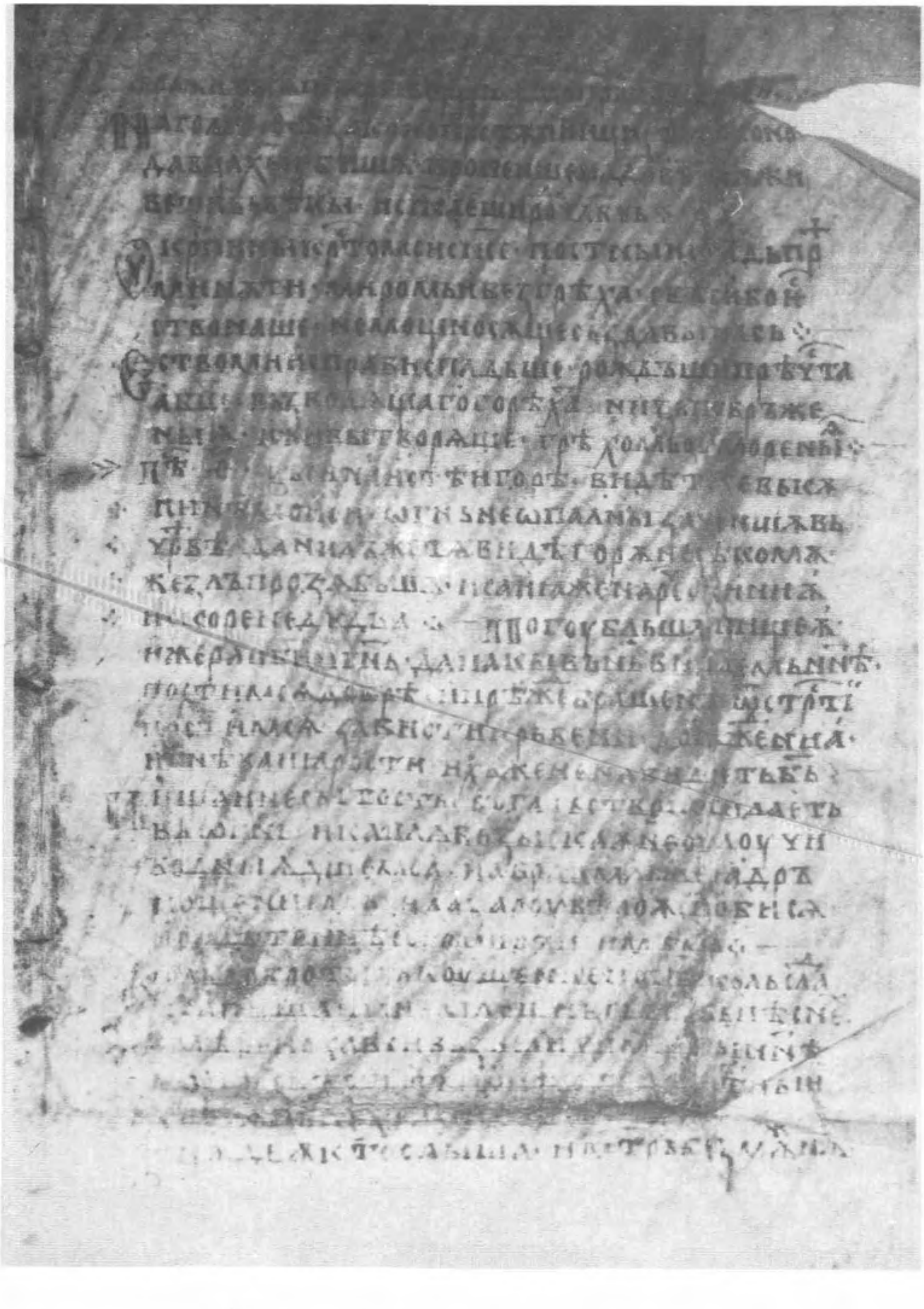

24. Жеравненски триод (НБКМ 574), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в петък от втората седмица на поста

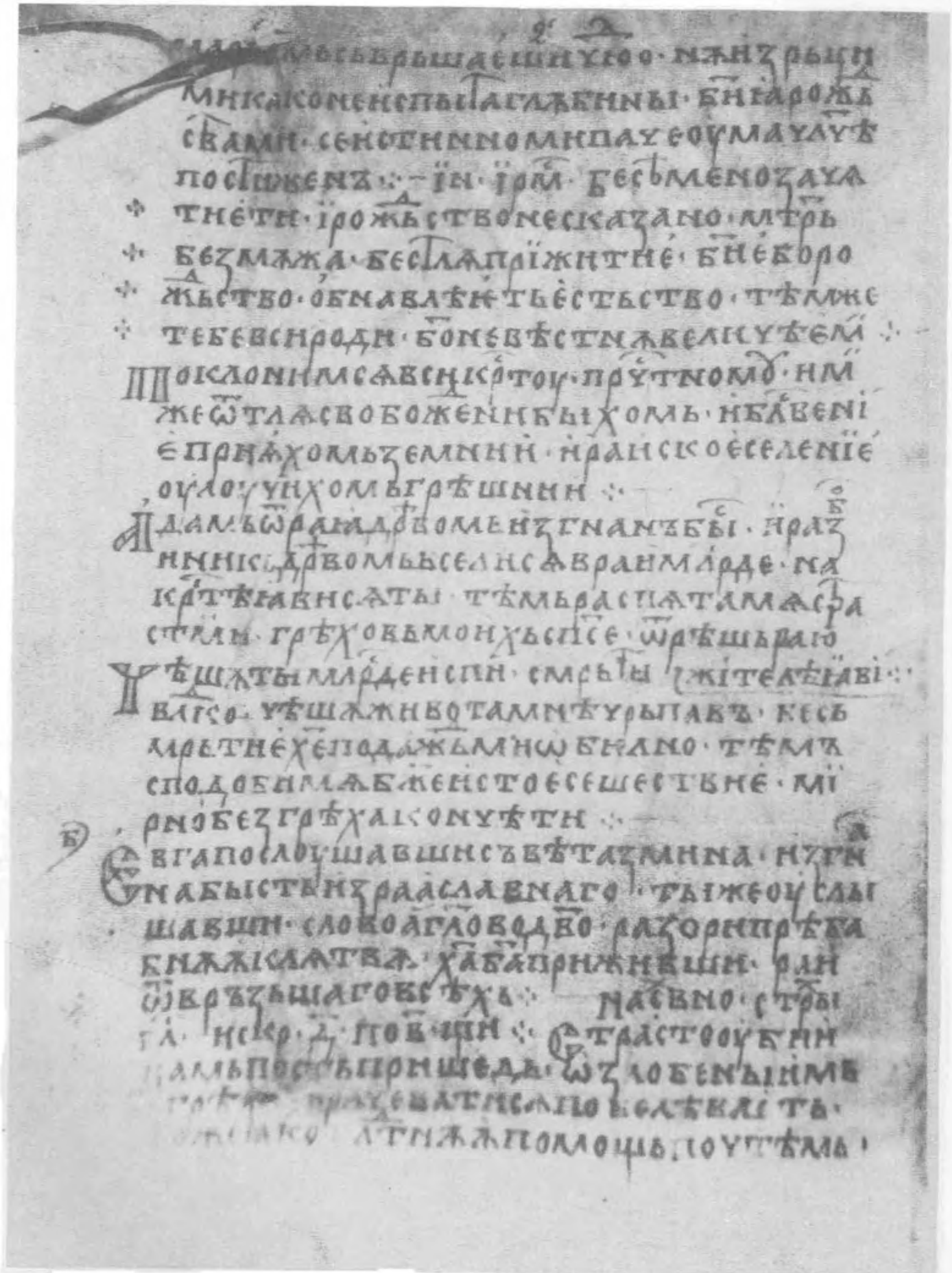

25. Жеравненски триод (НБКМ 574), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в петък от втората седмица на поста (продължение)

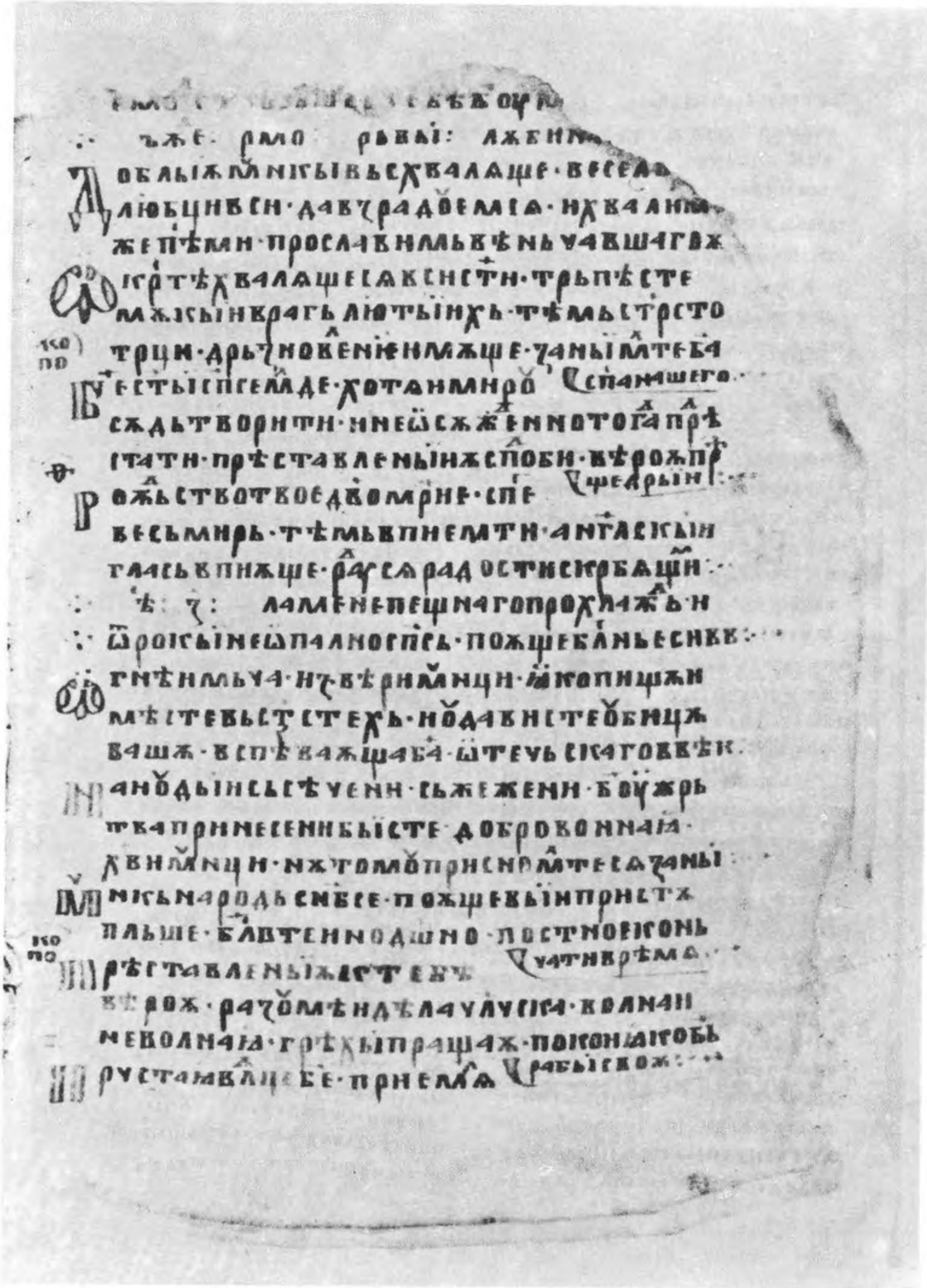

26. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от втората седмица на поста

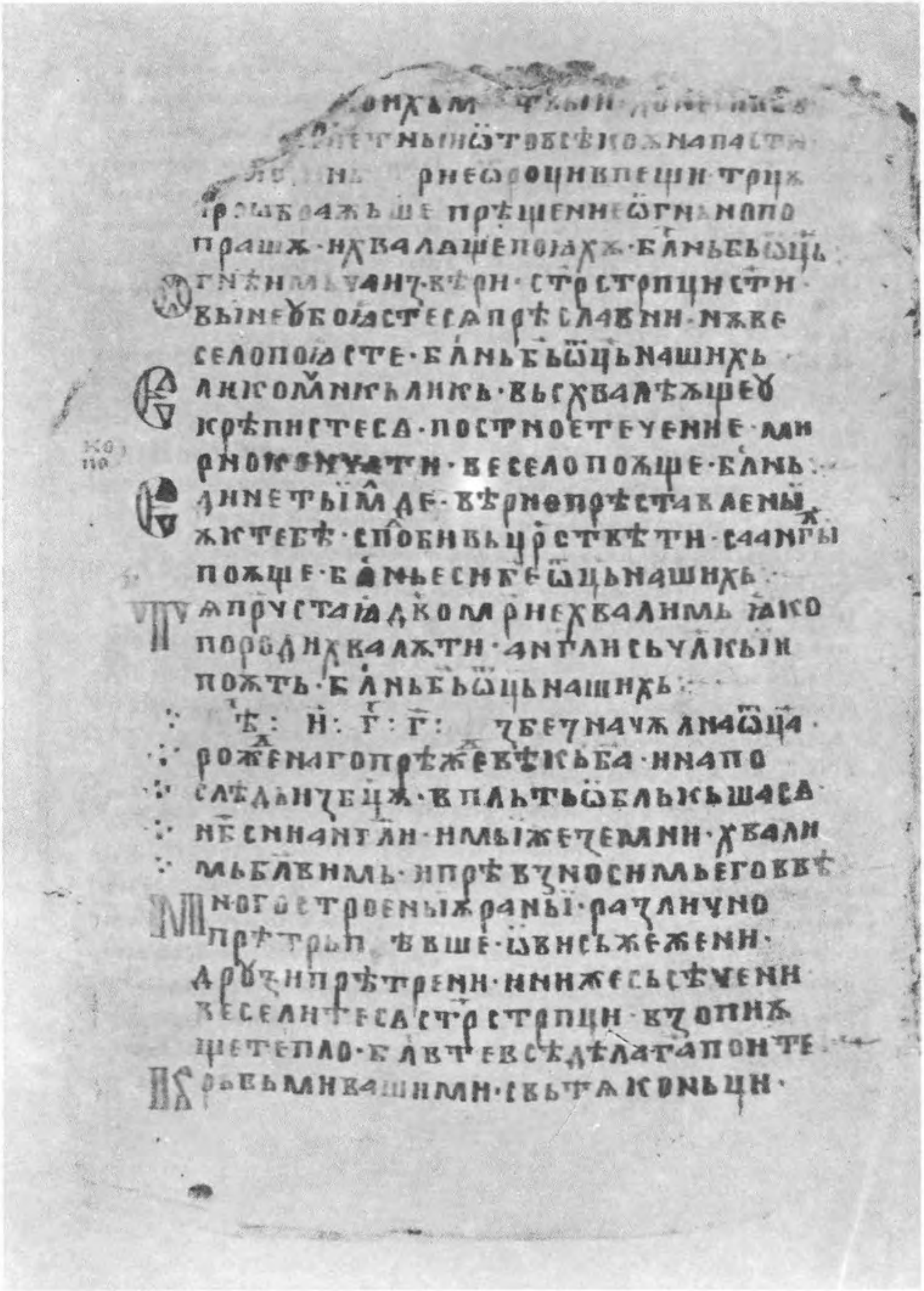

[illegible] онхьм [illegible] чьыи [illegible]
[illegible] нтныи ѿтовсѣкоѫ напасти
[illegible] нѣ [illegible] рнеѡ оцн вь пещи триѫ
[illegible] рѣбражѣше прѣщении ѿгнѧ нопо
прашѫ · и хвалѧще поѭхѫ · бл҃нь б҃ь ѿць
Ѡгнѣнимь ѹанѫ вѣри · стрстрпци сти ·
выне ѹбоѩсте сѧ прѣславнии · нѫ ве
селопоѩсте · бл҃нь б҃ь ѿць нашихь
С лнкомникь ликь · вьсхвалѣжще ѹ
крѣпите сѧ · постное терпение · ми
рно истѹчати · веселопоѫще · бл҃нь
С днне тыѧ де · вѣрно прѣставаемы
жите бѣ · спобивь цр҃ствѣти · сааггы
поѫще · бл҃нь еси б҃е ѿць нашихь
Т апрѹстаѩ дкомрне хвалимь ѩко
порѹдни хвалѫти · англьскыи
поѫть · бл҃нь б҃ь ѿць нашихь
∴ Ѣ҃: Н҃: Г҃: Г҃: ѕвеѕ наѹжа на ѿца ·
рожена гопрѣжде вѣкь ба · и напо
слѣдь нѕ еци · вплъть ѿ бльцьшаса
нбсни англи · и мы же земни · хвали
мь бл҃гнимь · и прѣвьзносимь его вь вѣ
М ного строены ѫ раны · развличьно
прѣтрьп ѣвше · ѡвн есь жежени ·
дрѹзи прѣтрении · иниже сьсѣчени
веселите сѧ стрстрпци · вьзопиѫ
щете пло · бл҃ вь все дѣла гаподнте
П рьвьмиваши мни · свѣтаконьци ·

27. Биголски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от втората седмица на поста (продължение)

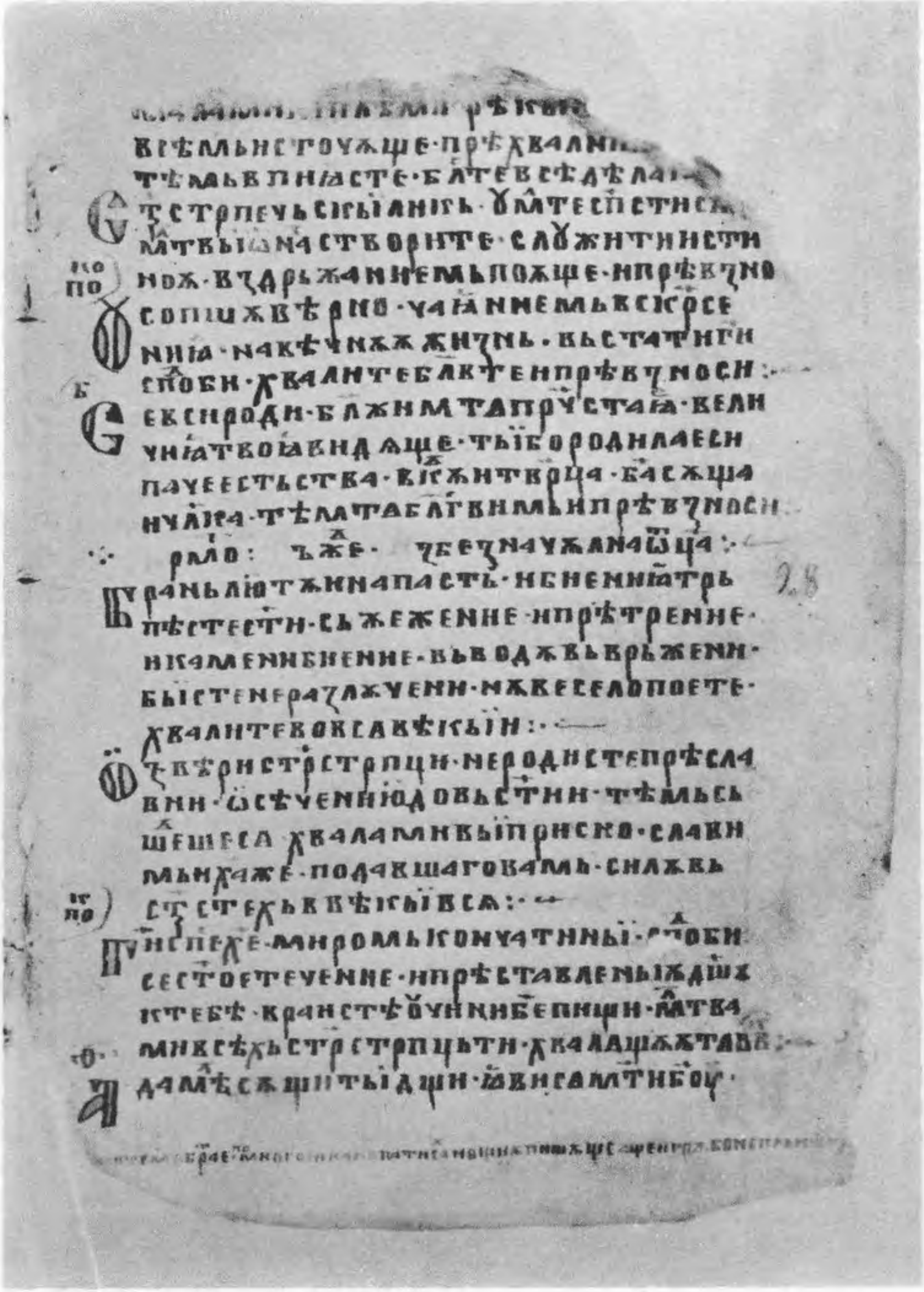

28. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от втората седмица на поста (продължение)

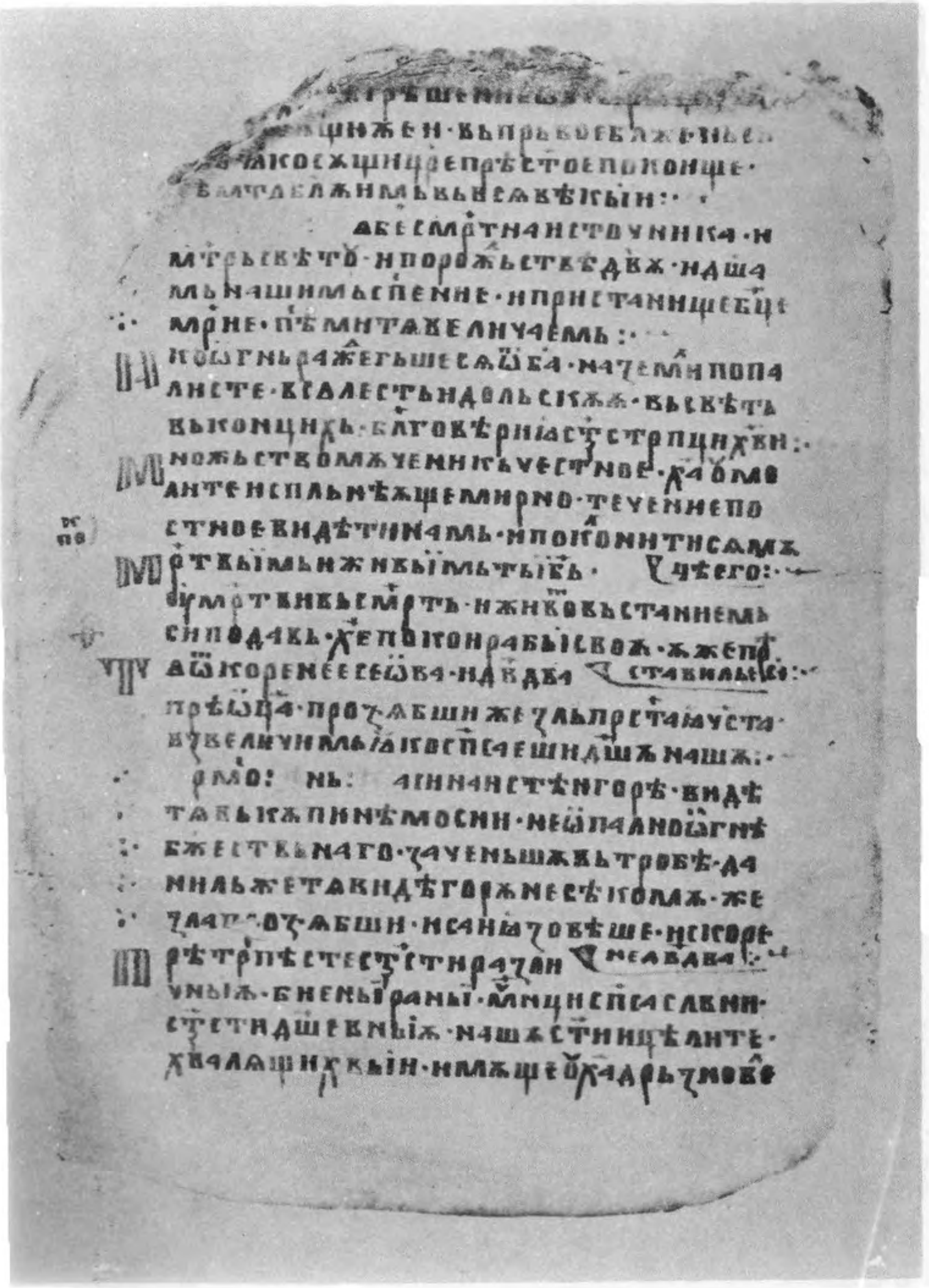

[illegible] грѣшениѥ [illegible]
[illegible] щижен·вьпрькоѥблѫжениѥ[illegible]
[illegible] ꙗкосѫщицрепрѣстоѥпоконище·
[illegible] деблѫнимьвьвесѧвѣкыи:·
абесмртнаистоуника·и
мтрьскѣто·ипорожьствѣдвѫ·наша
мьнашимьспениѥ·ипристанищебце
:· мрие·пѣмитавеличаѥмь:·
Ꙗкоѡгньражегьшесаѡба·наꙁемнипопа
листе·кралестьнадольскѫѭ·вьсвѣта
вьконцихь·благовѣрниꙗстстрпцихви:·
Множьствомѫченикьчестное·кадомо
антеисплъньѣѫщемирно·течениепо
пв стноѥвидѣтинамь·ипоконитисамѫ
Мртвыимьиживыимьтыкь· чѣго:·
оумртвивьсмрть·ижиковьстаниемь
сиподакь·хепоконрабысвоѫ·ѫжепр
Таѡкорененесеѡва·накдва ставильсе:·
прѣѡба·проꙁѧбшижеꙁьлпрѣтамуста·
вꙁвеличимьꙗкоспсаешидшѫнашѫ:·
:· ѳмо: нь: аинаистѣигорѣ·видѣ
тавькѫпинѣмосии·неѡпаланиѡгнѣ
:· бжествьнаго·ꙁачеиьшѫвьтробѣ·да
:· ниальжетакидѣгорѫнесѣкопаѫ·же
:· ꙁлатр·оꙁабши·исаниꙁовѣше·цѣсорѣ
Шрѣтрпѣстестстиразаи неавдаа:·
чныѫ·бненырани·алмциеспсаславни·
стстидашевныѫ·нашѫстницѣанте·
хвалащихкыи·имѫщеѡкадрьꙁмово

29. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от втората седмица на поста (продължение)

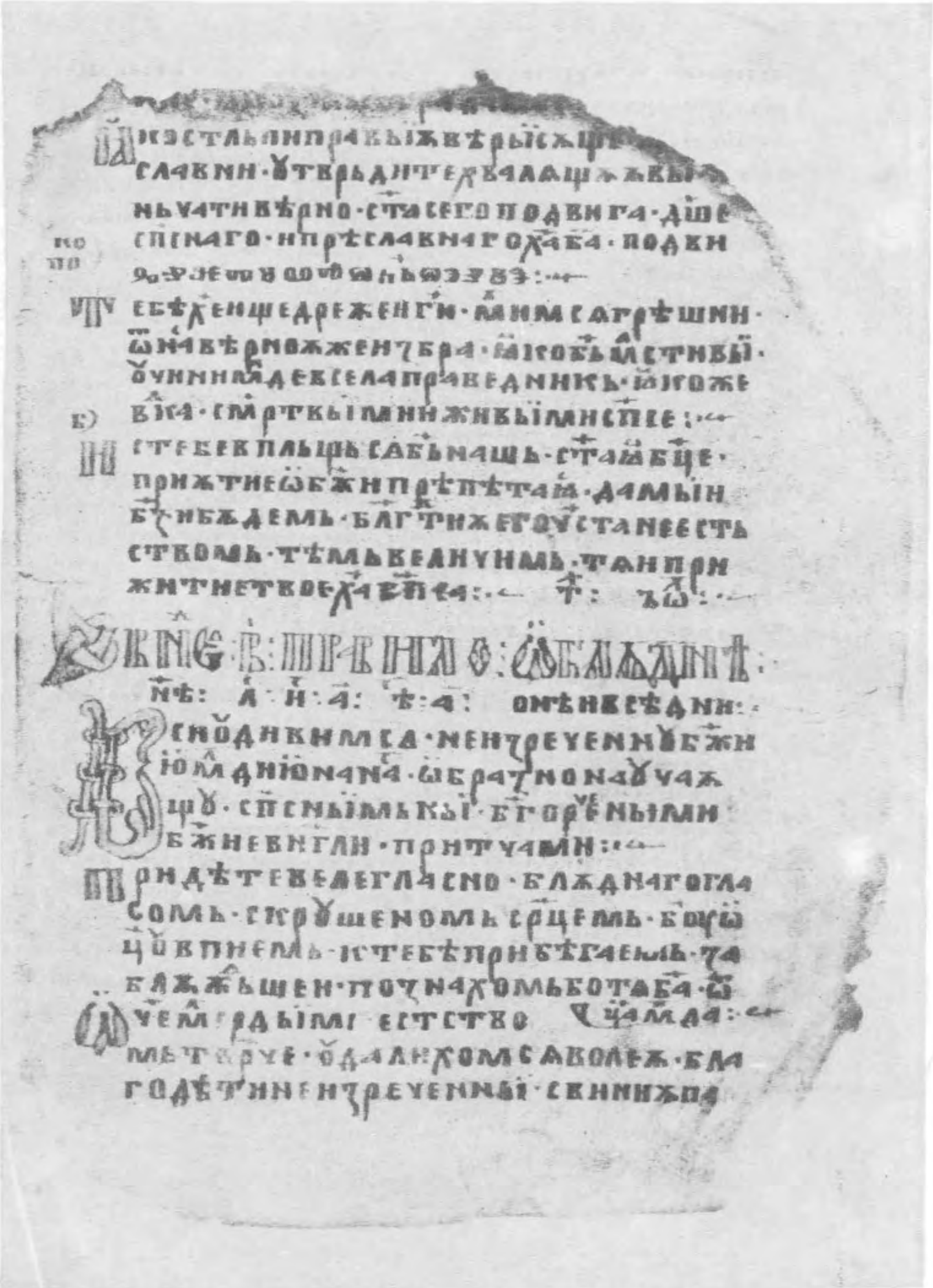

30. Биголски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от втората седмица на поста (продължение)

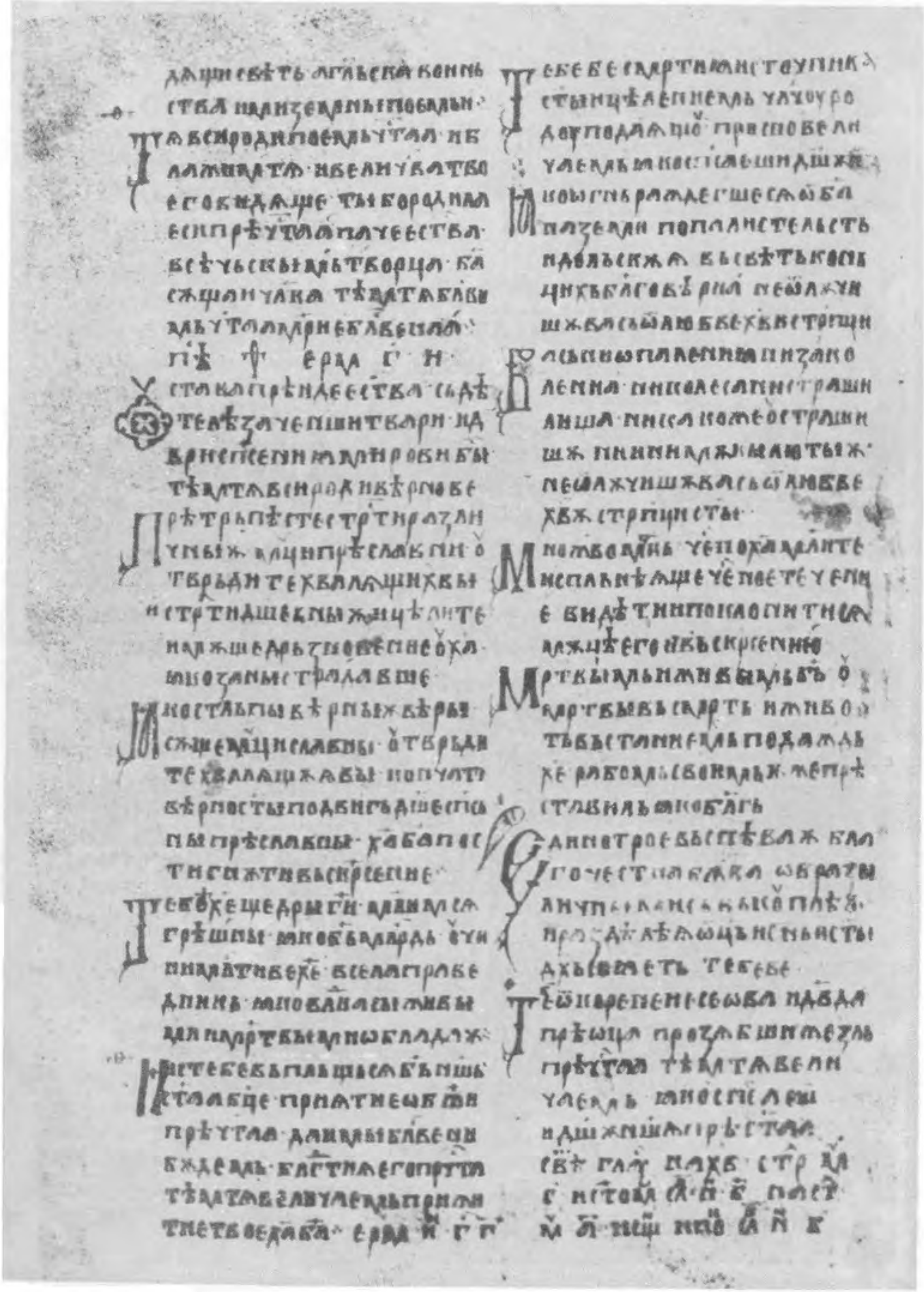

31. Орбелски триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от втората седмица на поста

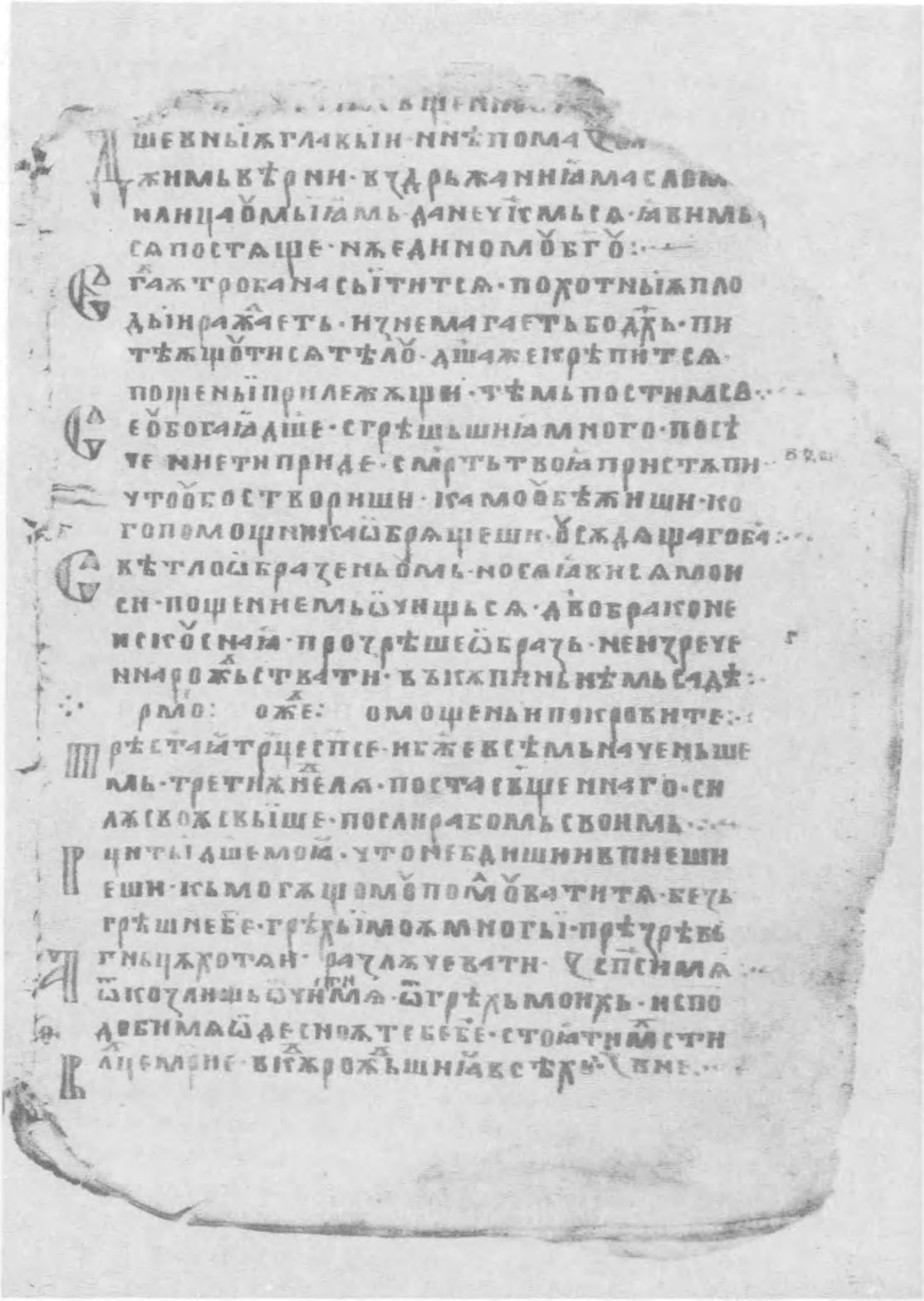

32. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от третата седмица на поста

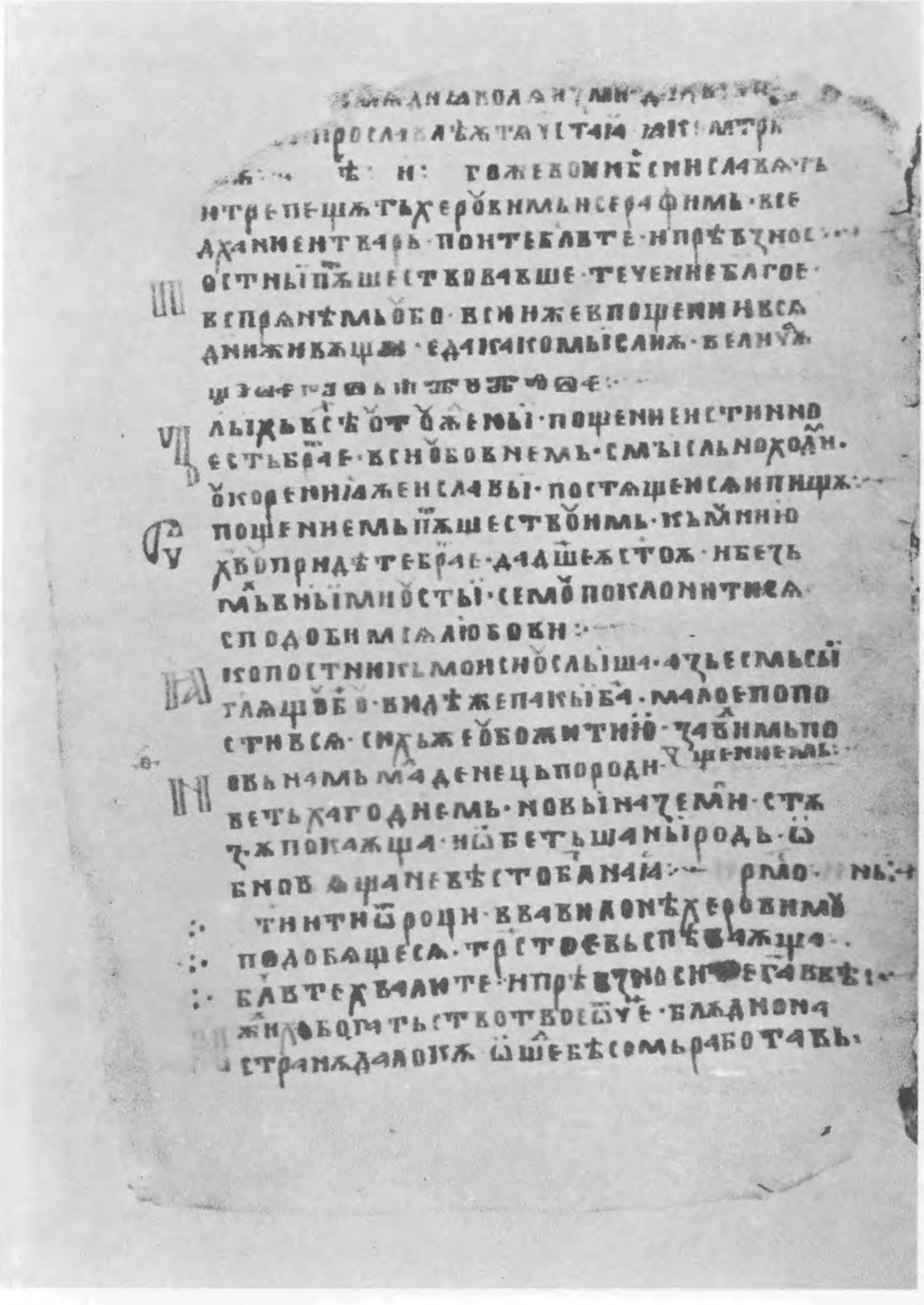

33. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от третата седмица на поста (продължение)

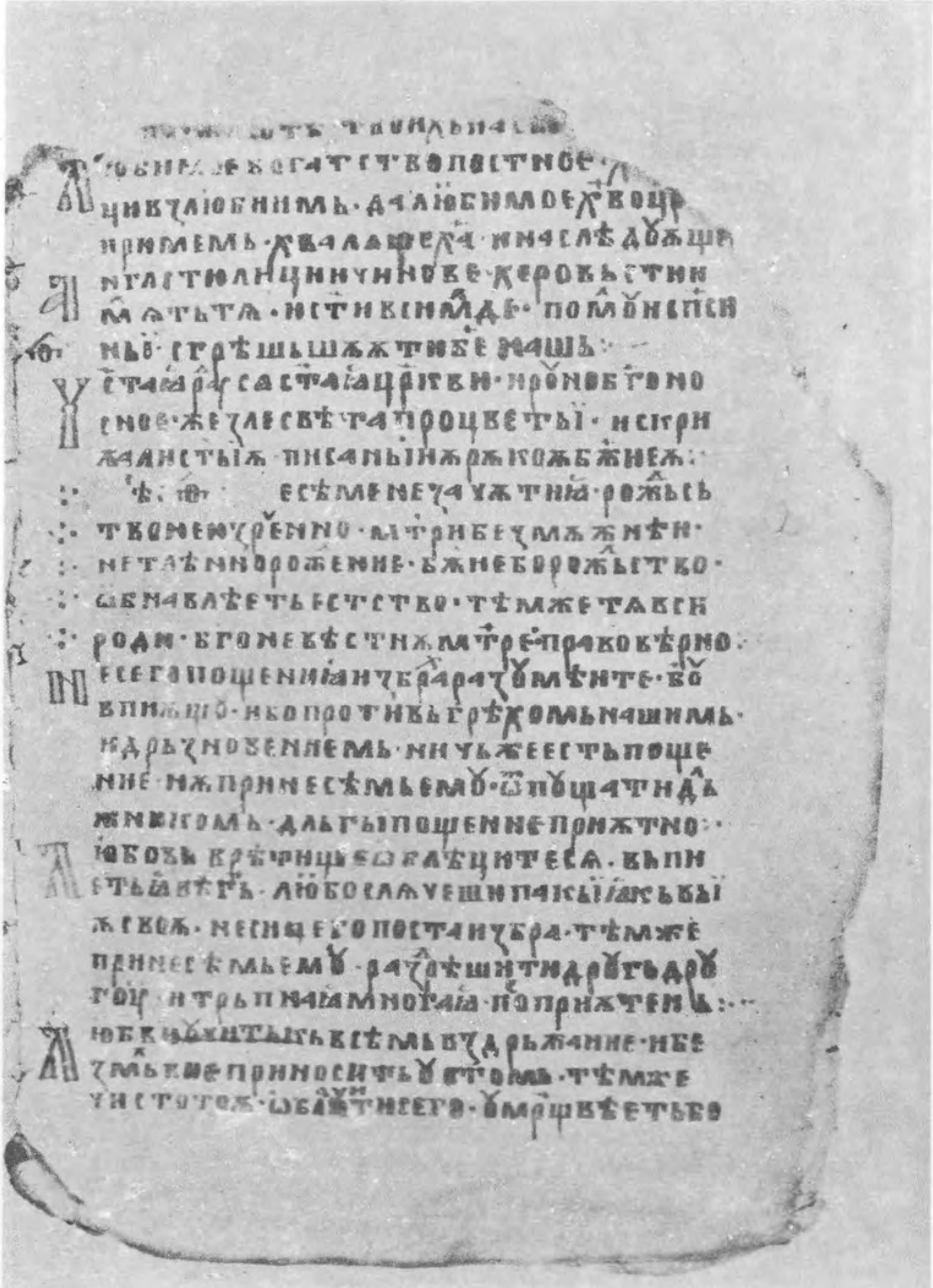

34. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от третата седмица на поста (продължение)

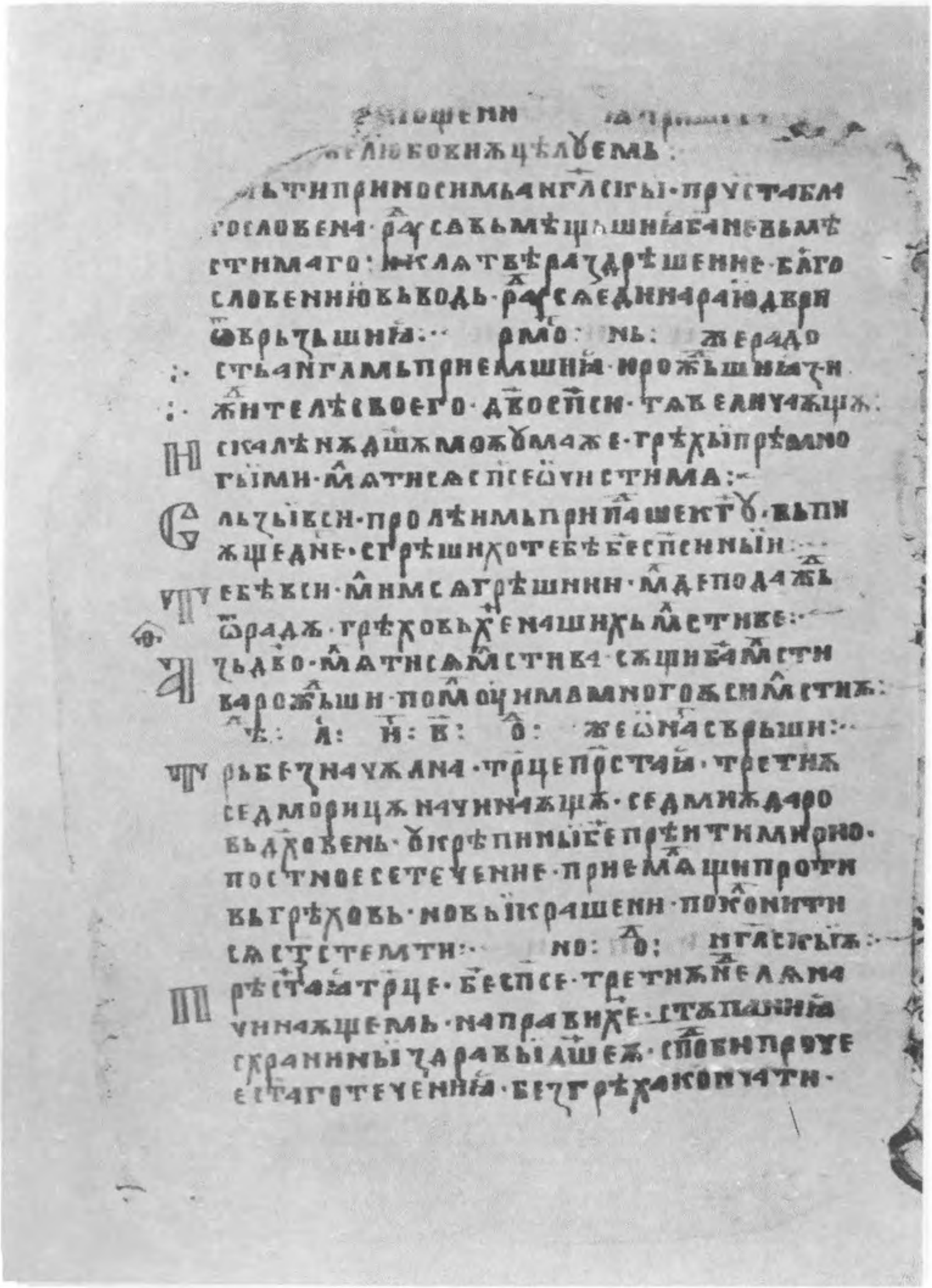

35. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от третата седмица на поста (продължение)

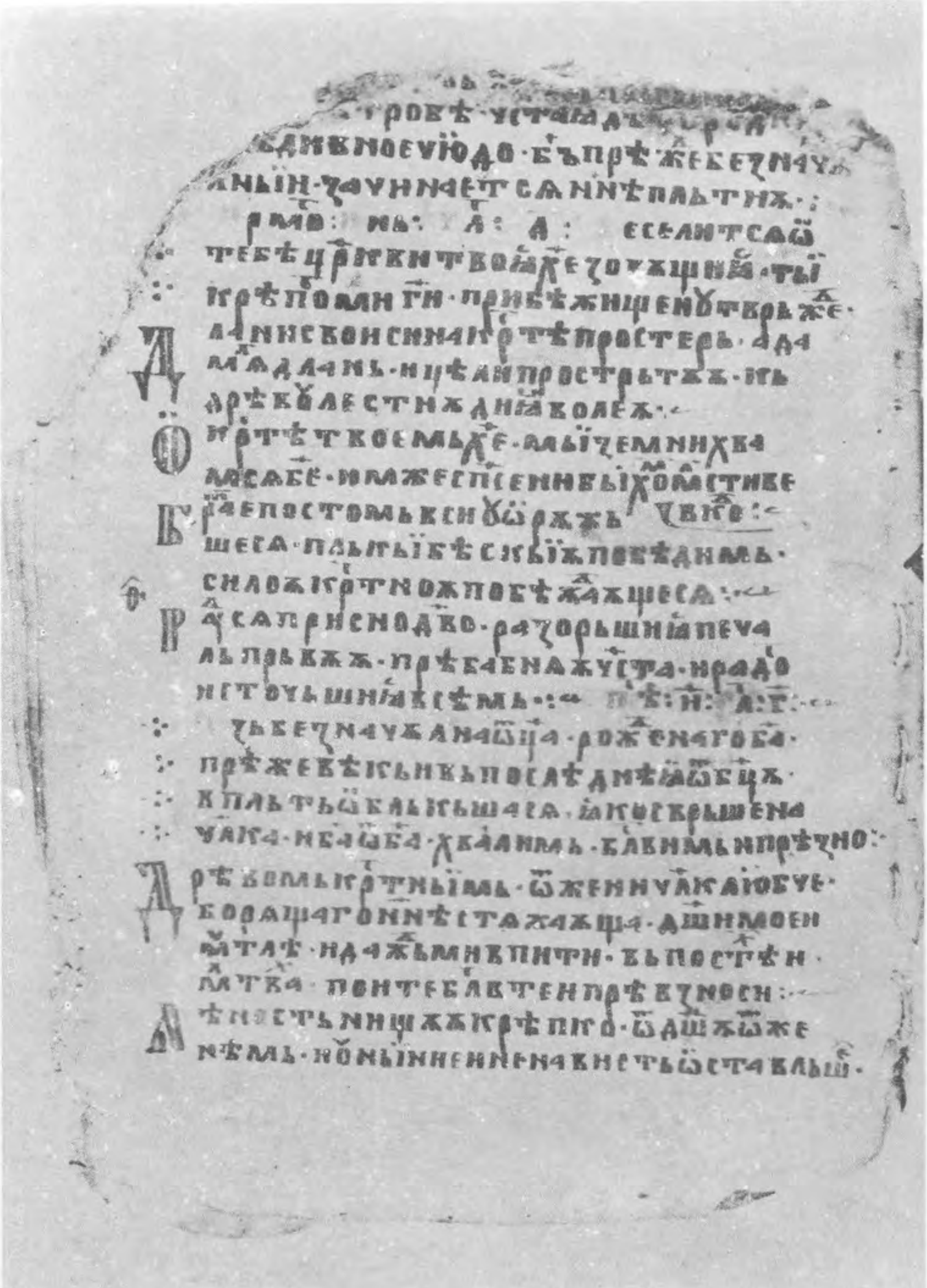

36. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в сряда от третата седмица на поста

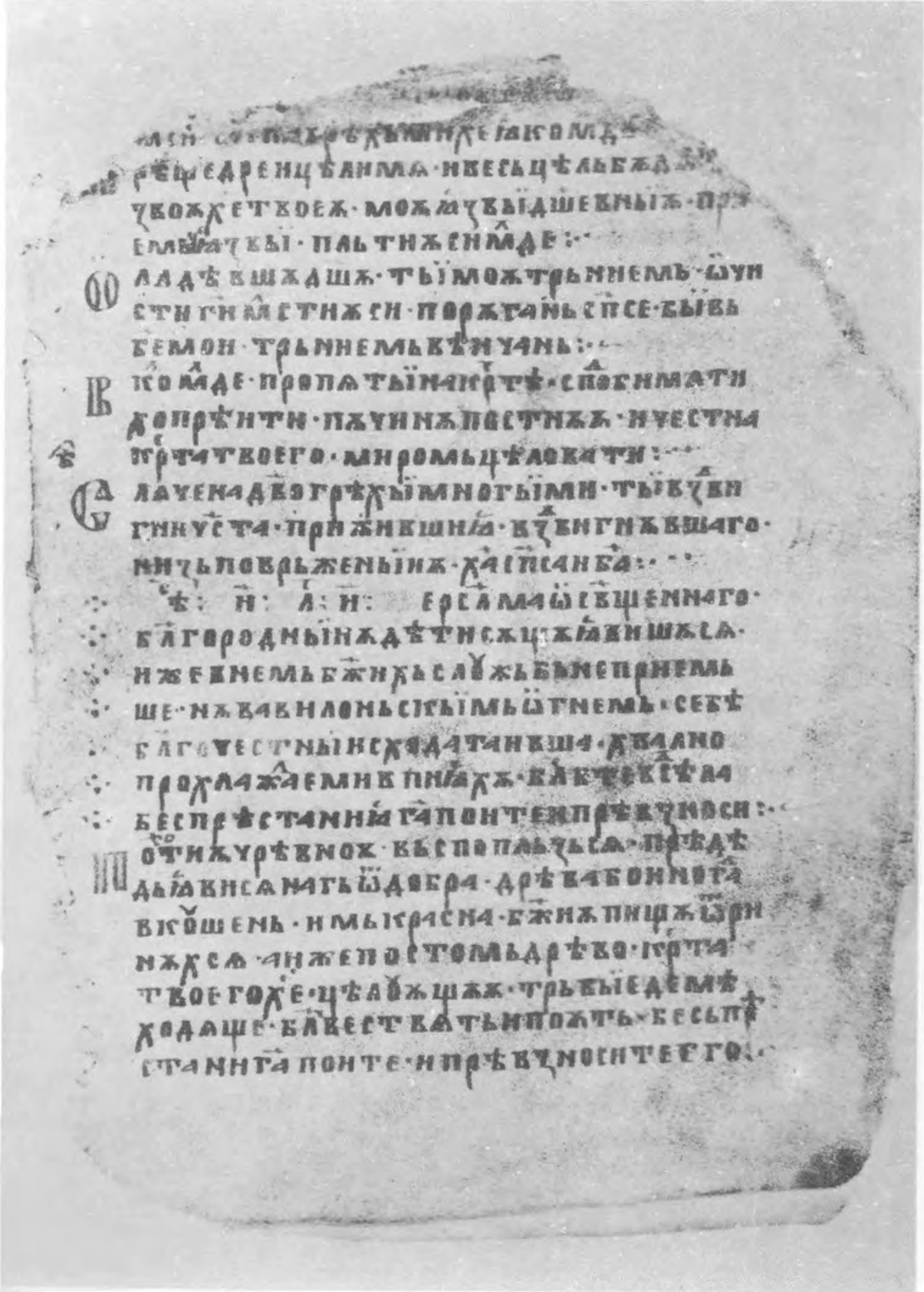

37. Биголски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в петък от третата седмица на поста

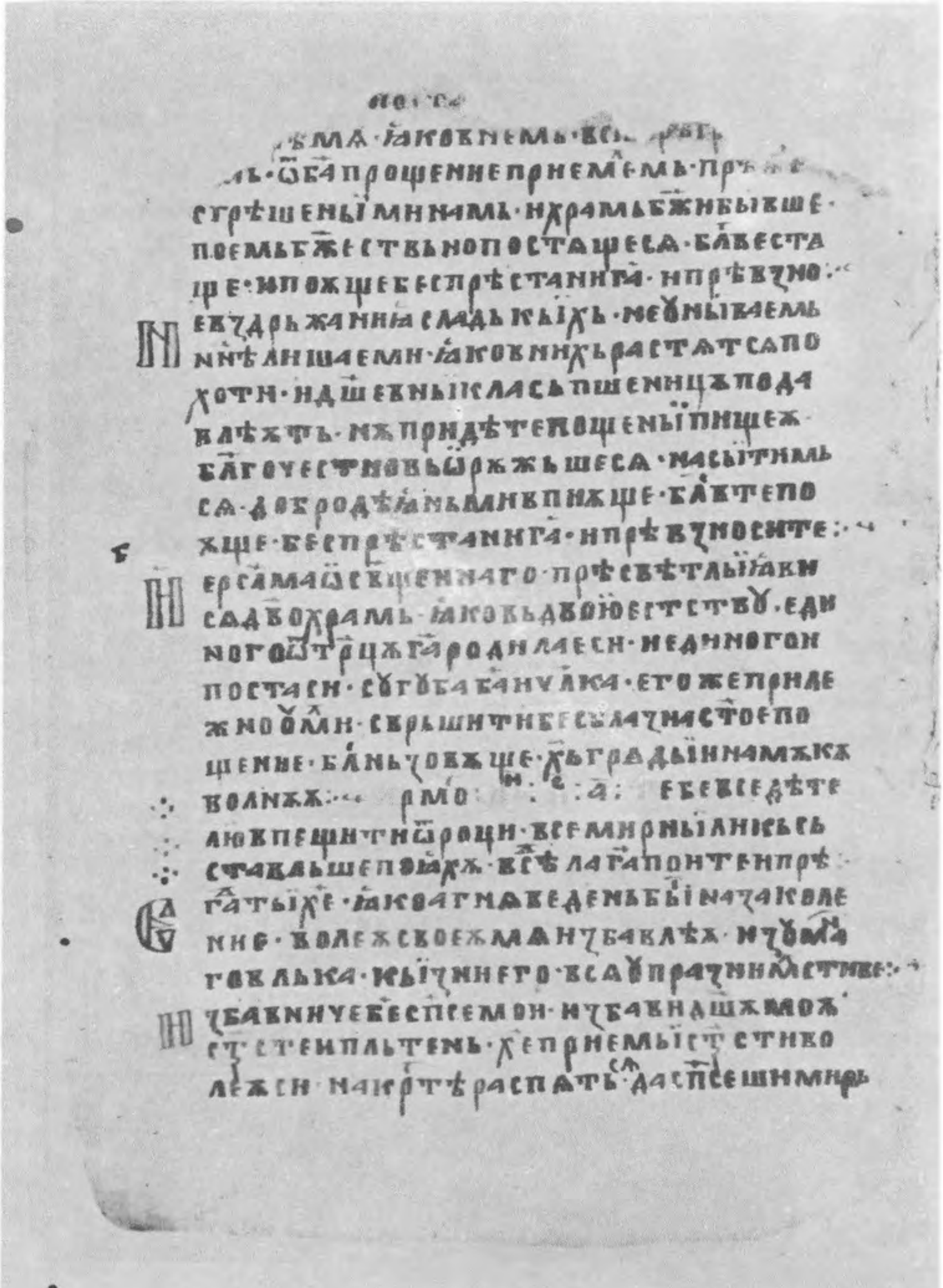

38. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в петък от третата седмица на поста (продължение)

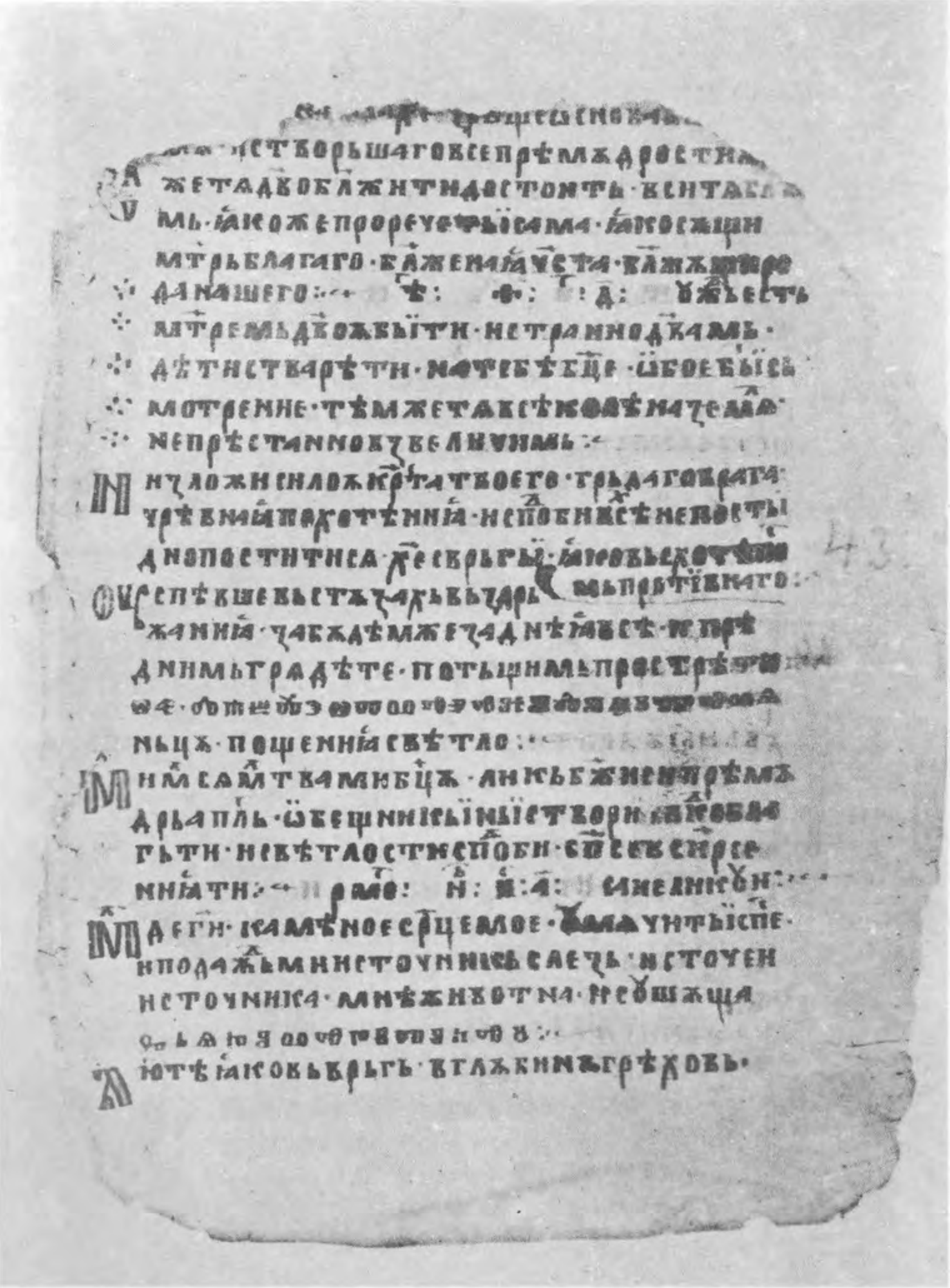

39. Биголски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в петък от третата седмица на поста (продължение)

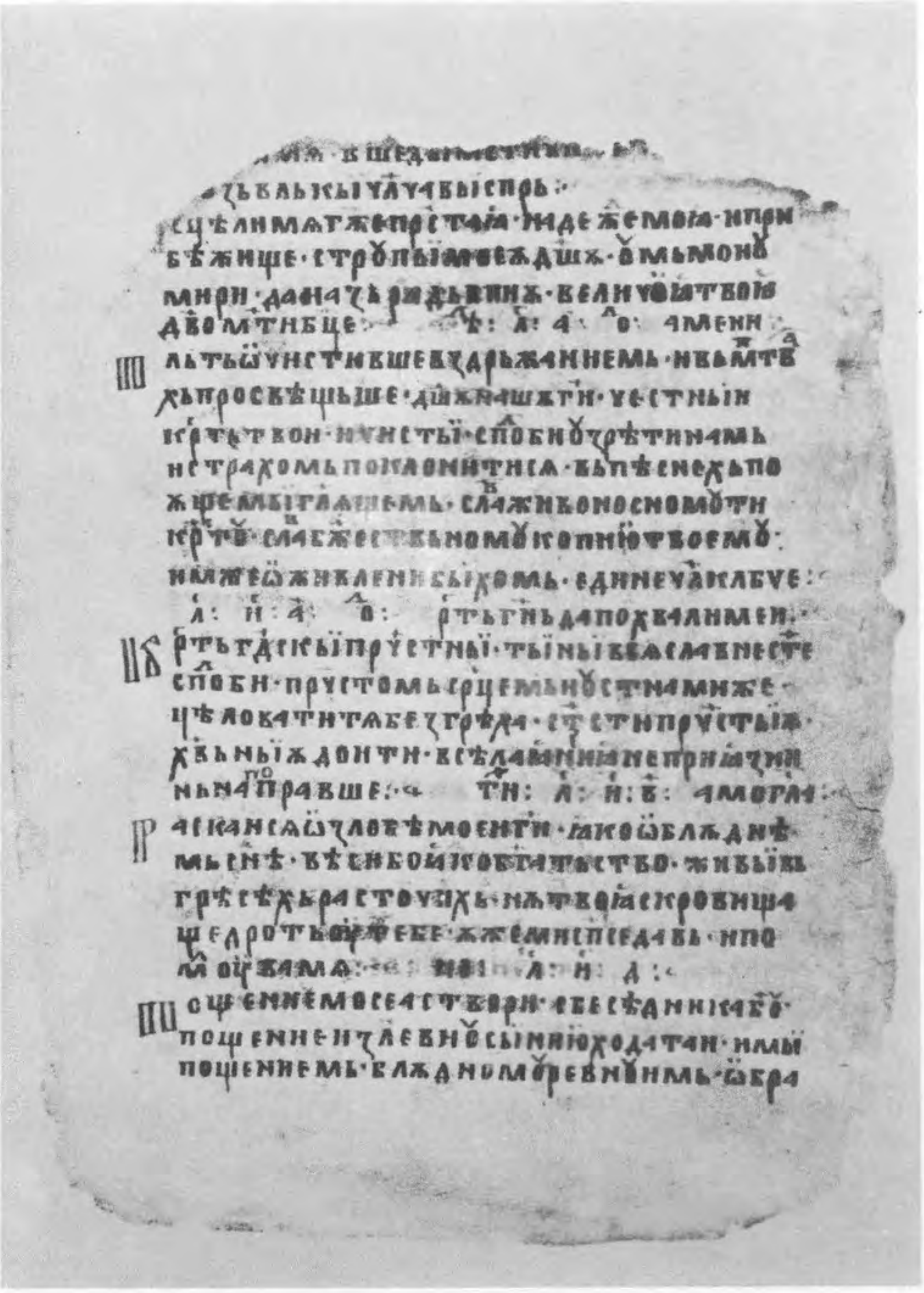

40. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в петък от третата седмица на поста (продължение)

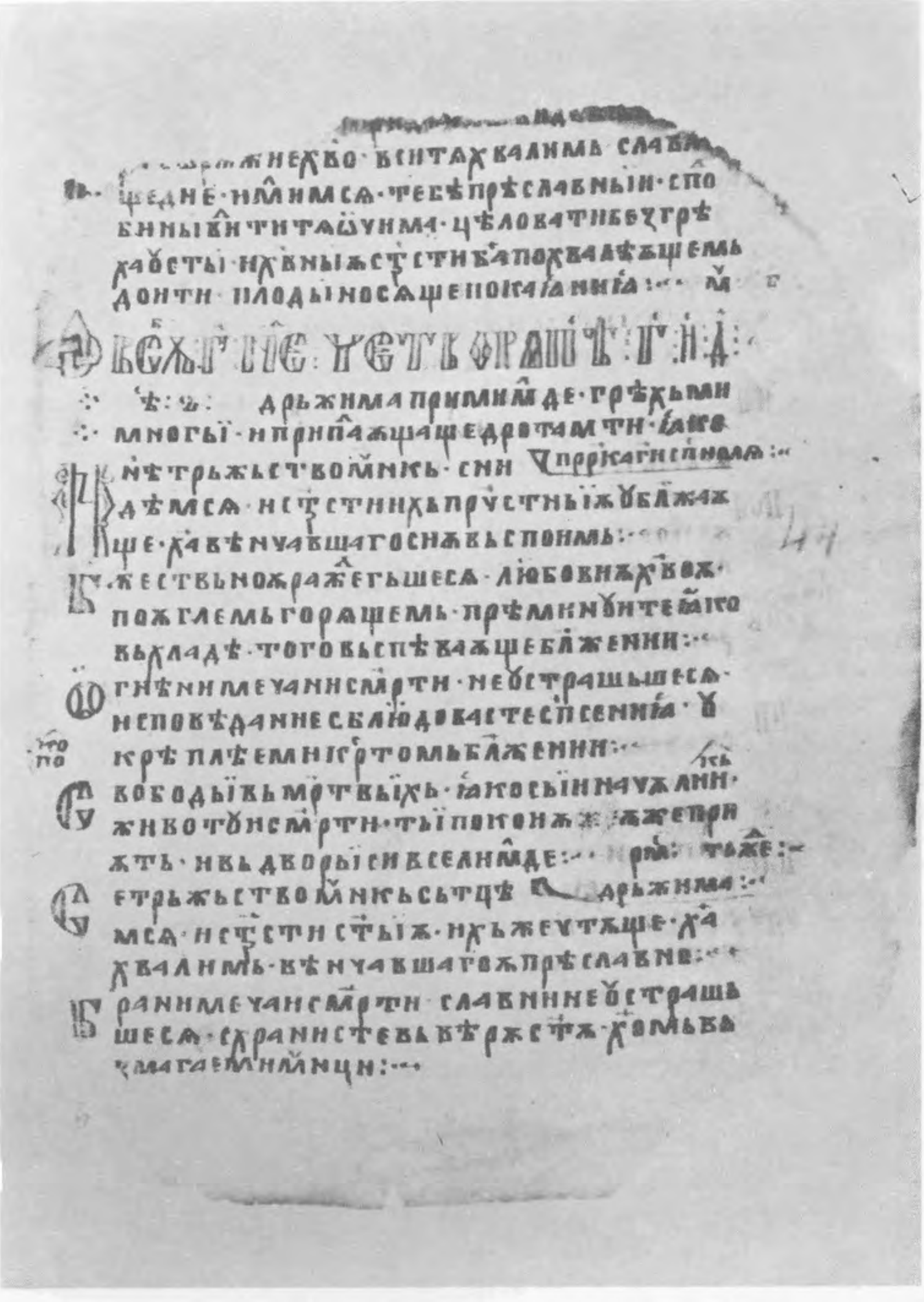

41. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от третата седмица на поста

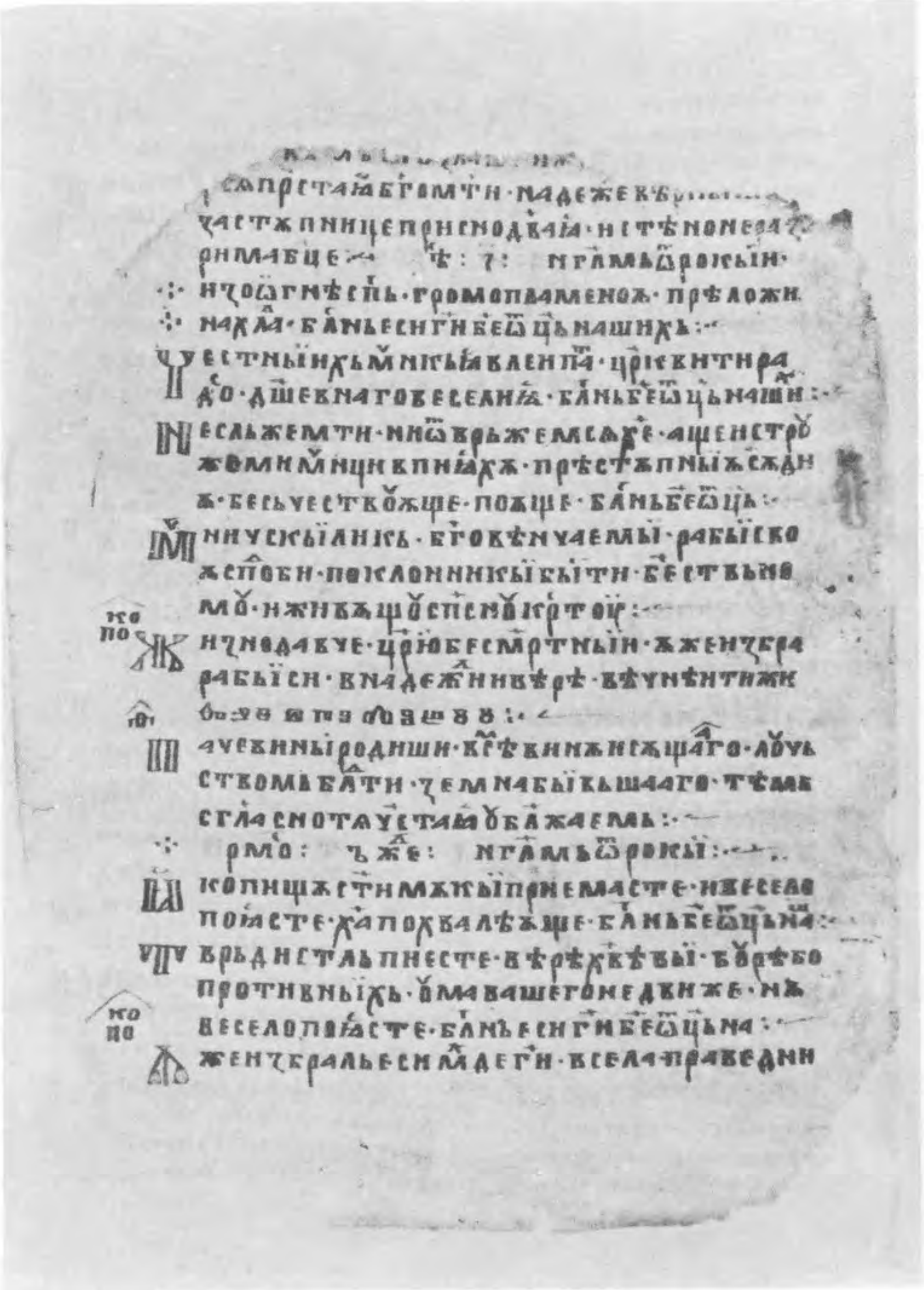

42. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от третата седмица на поста (продължение)

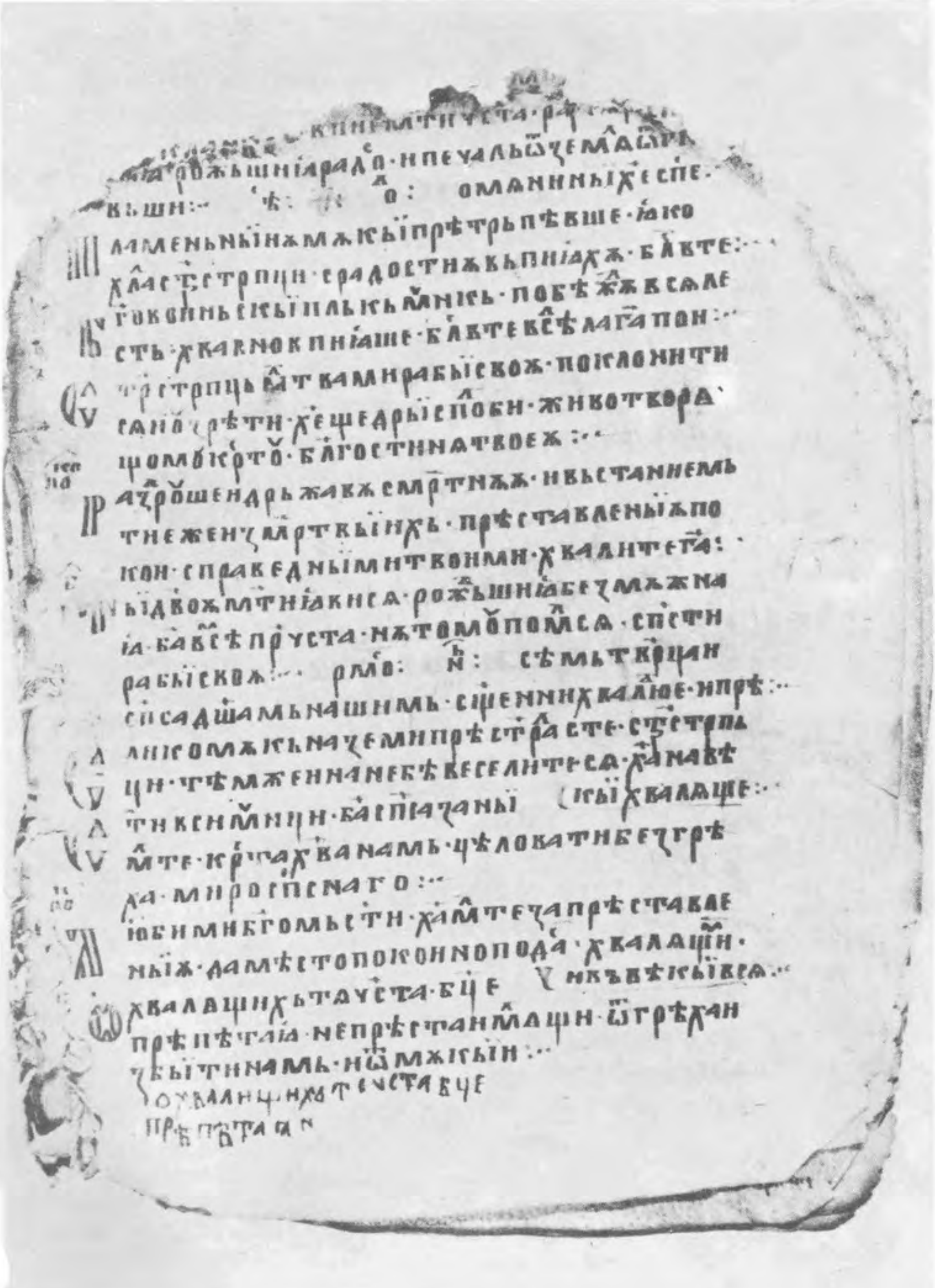

43. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от третата седмица на поста (продължение)

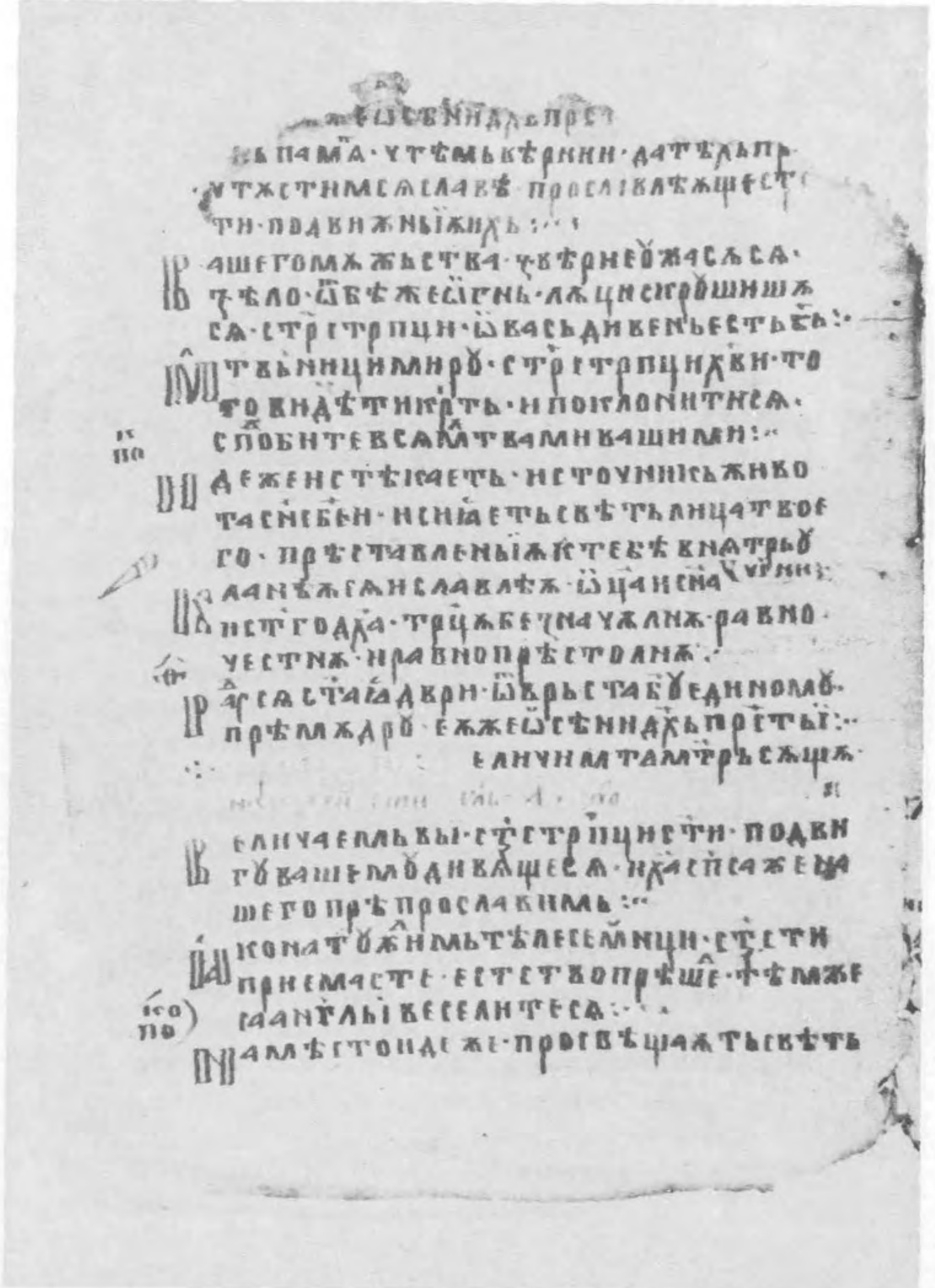

44. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от третата седмица на поста (продължение)

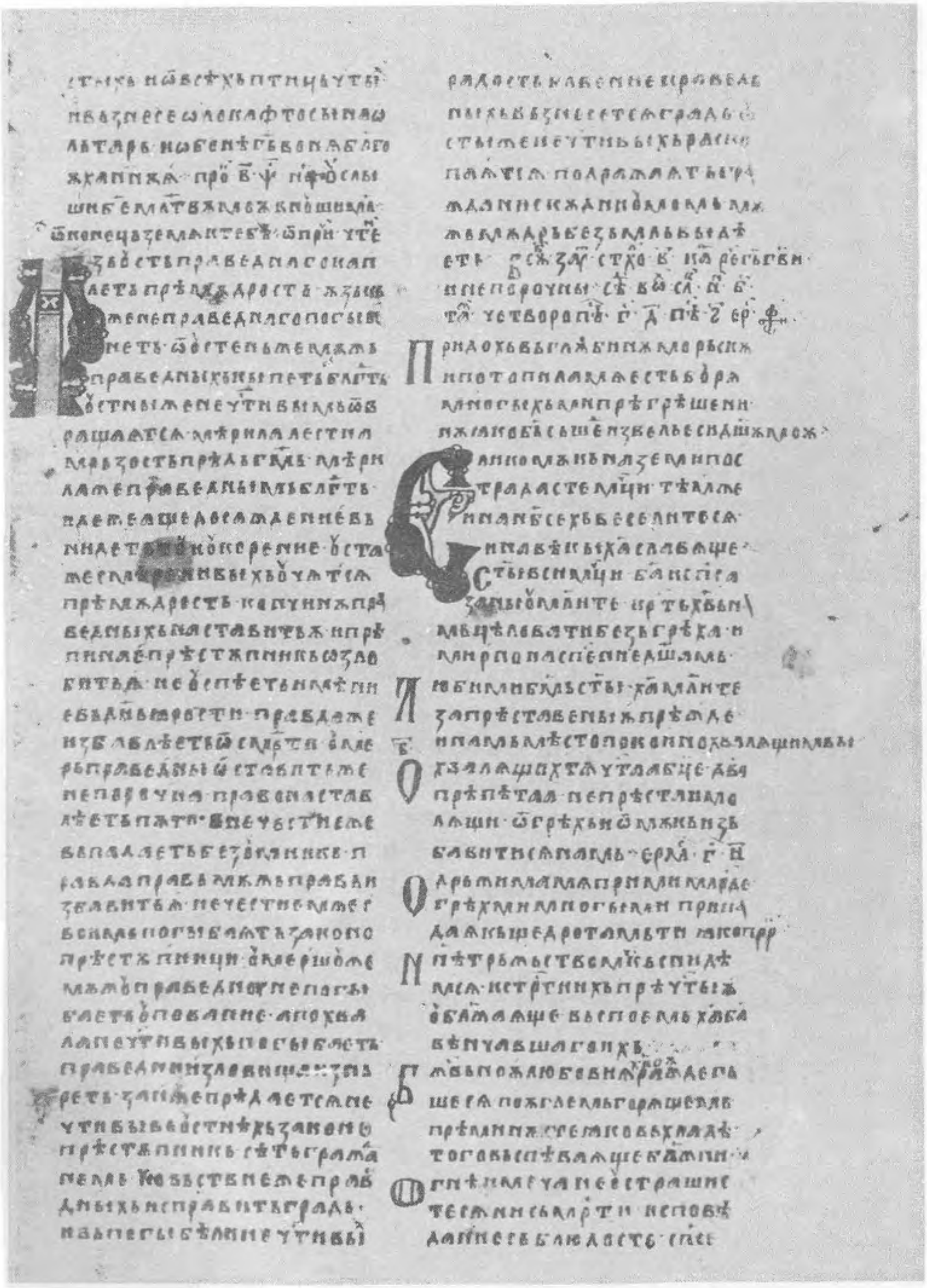

45. Орбелски триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от третата седмица на поста

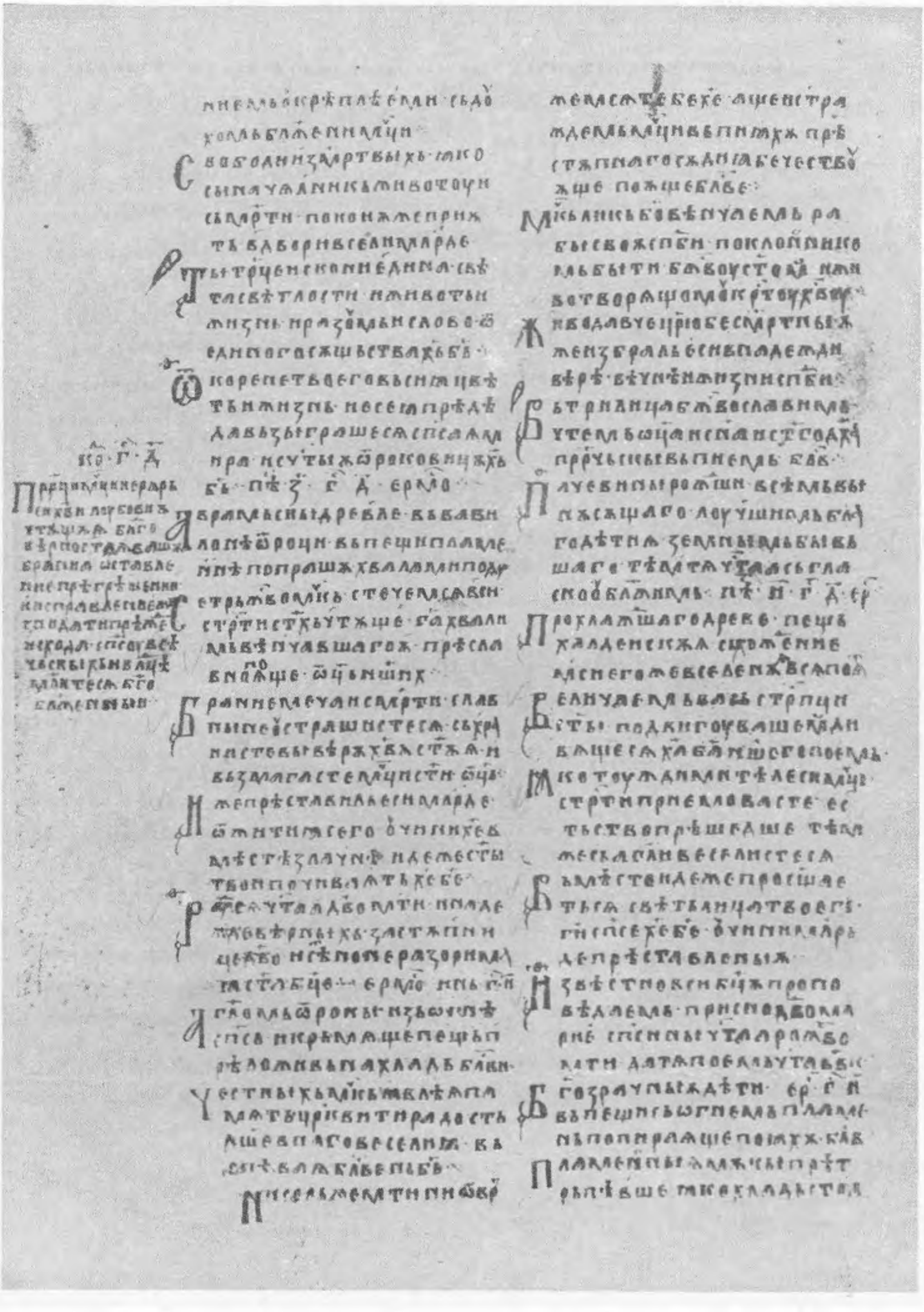

46. Орбелски триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от третата седмица на поста (продължение)

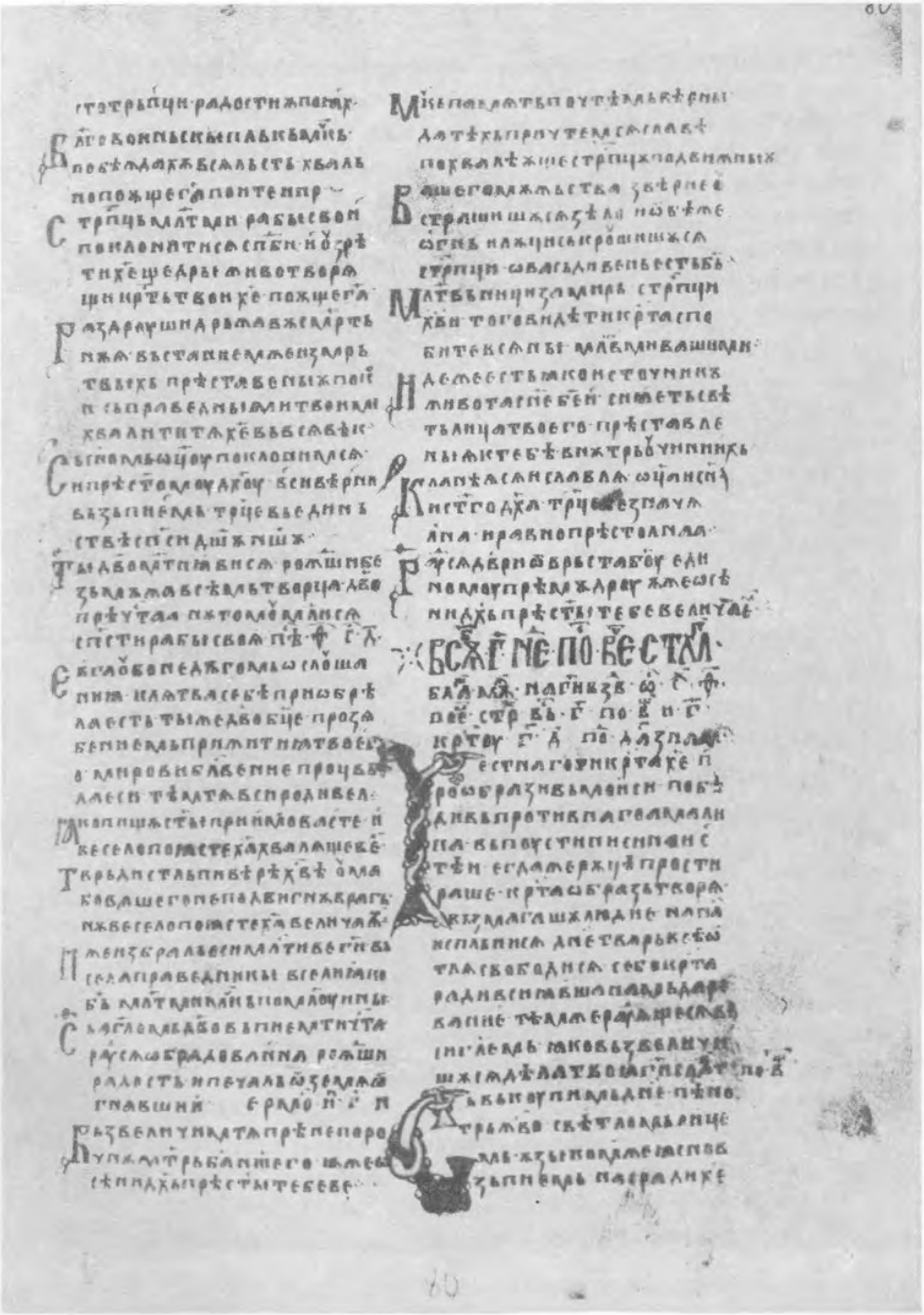

47. Орбелски триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от третата седмица на поста (продължение)

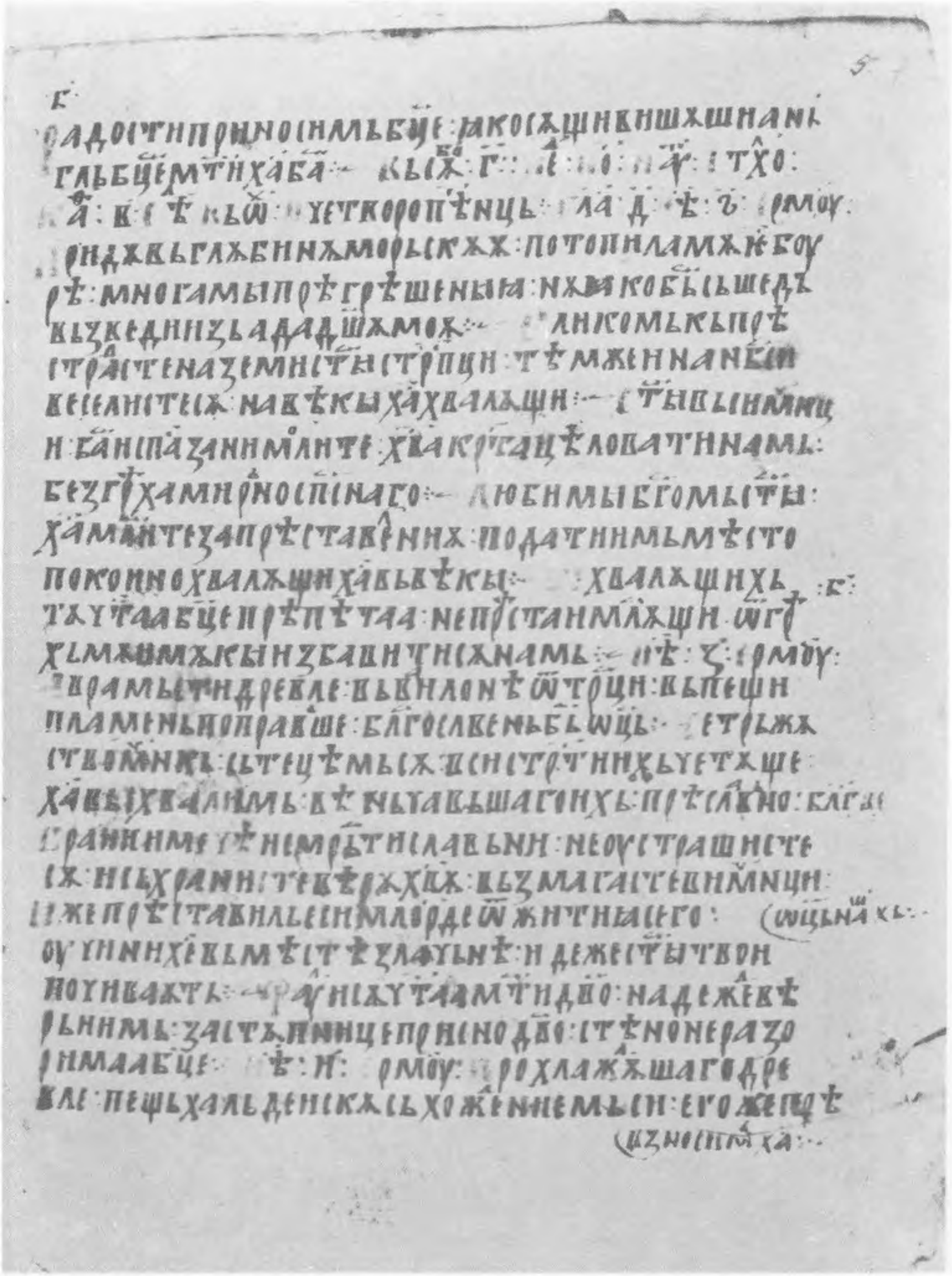

48. Копитарев триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от третата седмица на поста

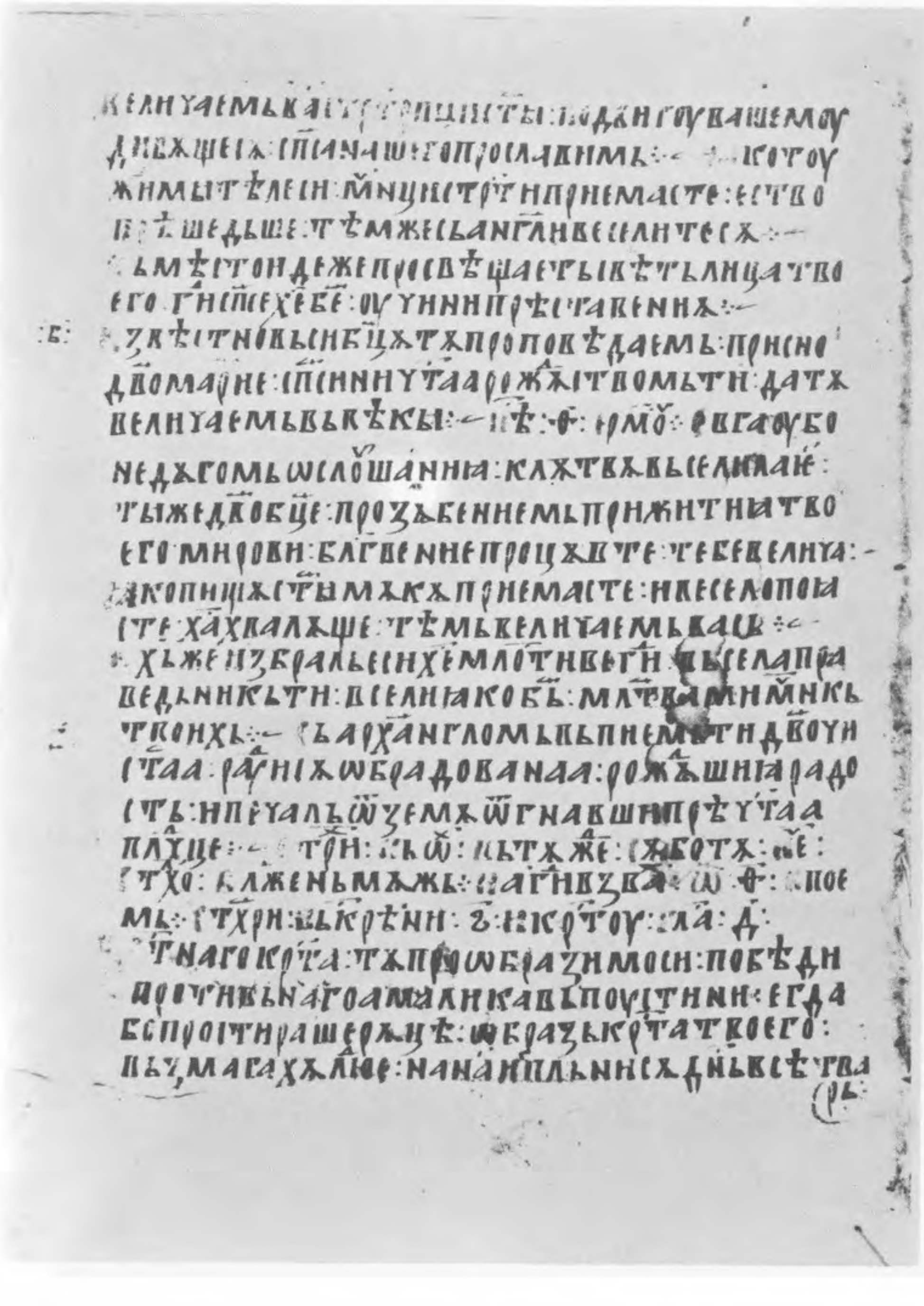

49. Копитарев триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от третата седмица на поста (продължение)

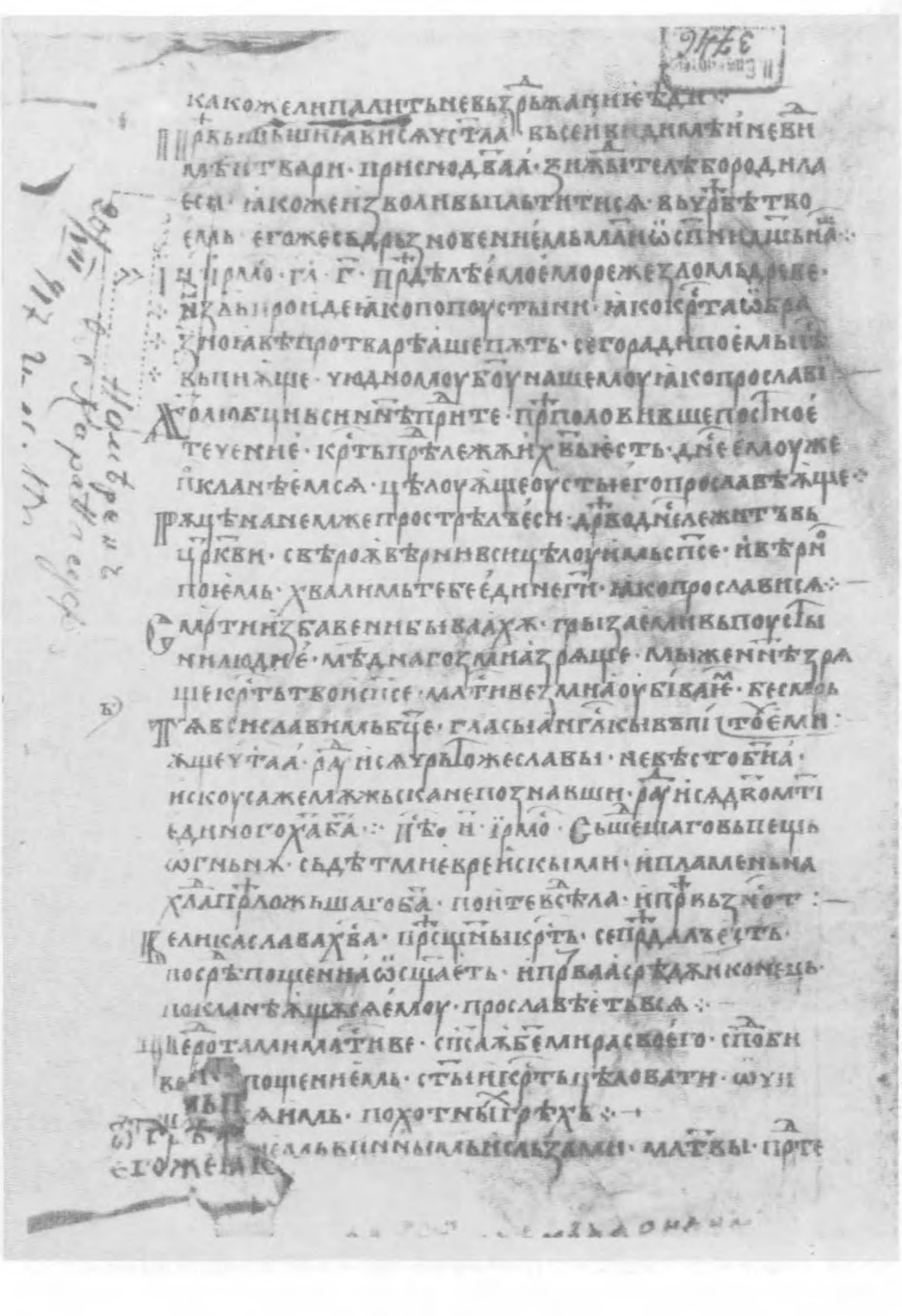

50. Жеравненски триод (НБКМ 574), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в понеделник от четвъртата седмица на поста

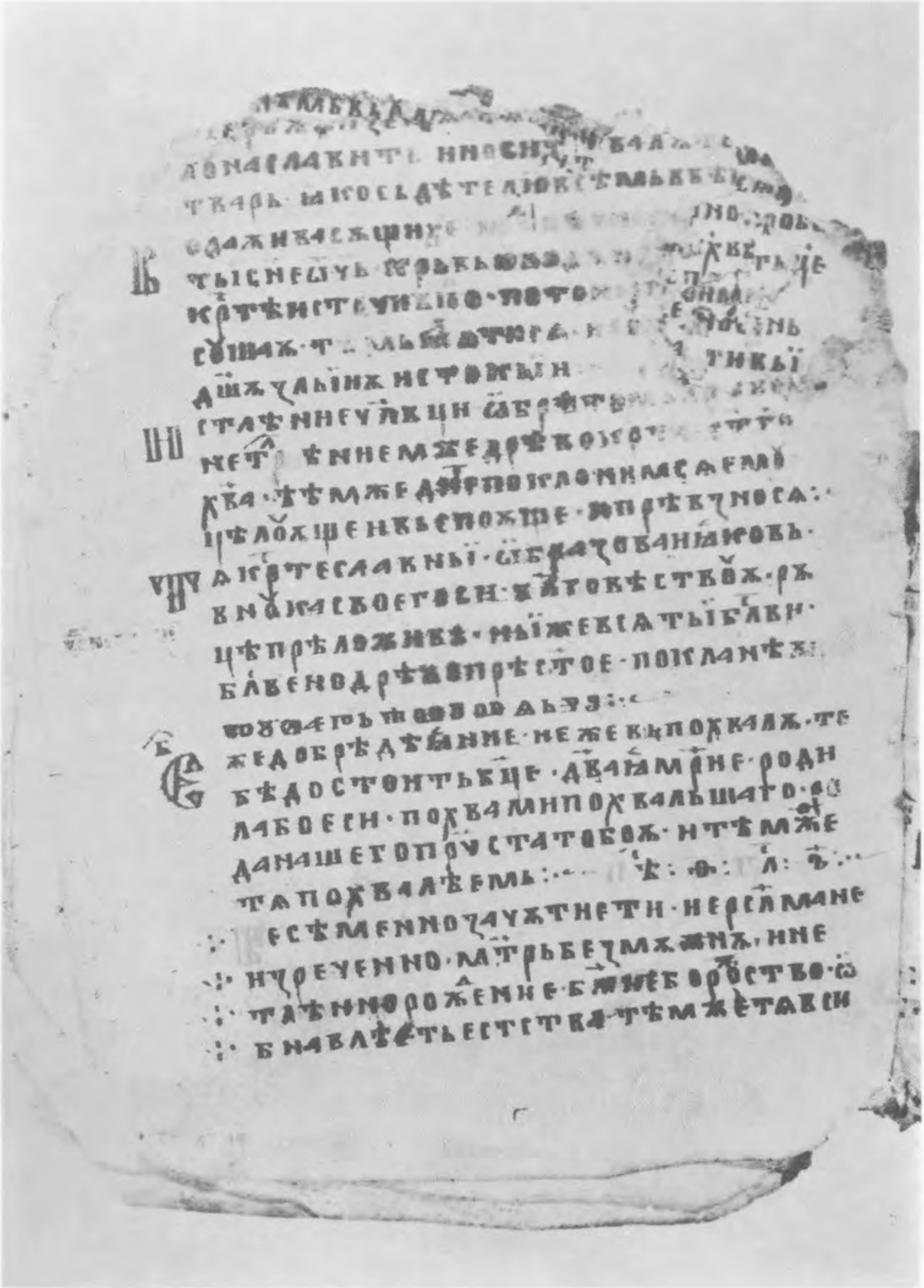

51. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от четвъртата седмица на поста

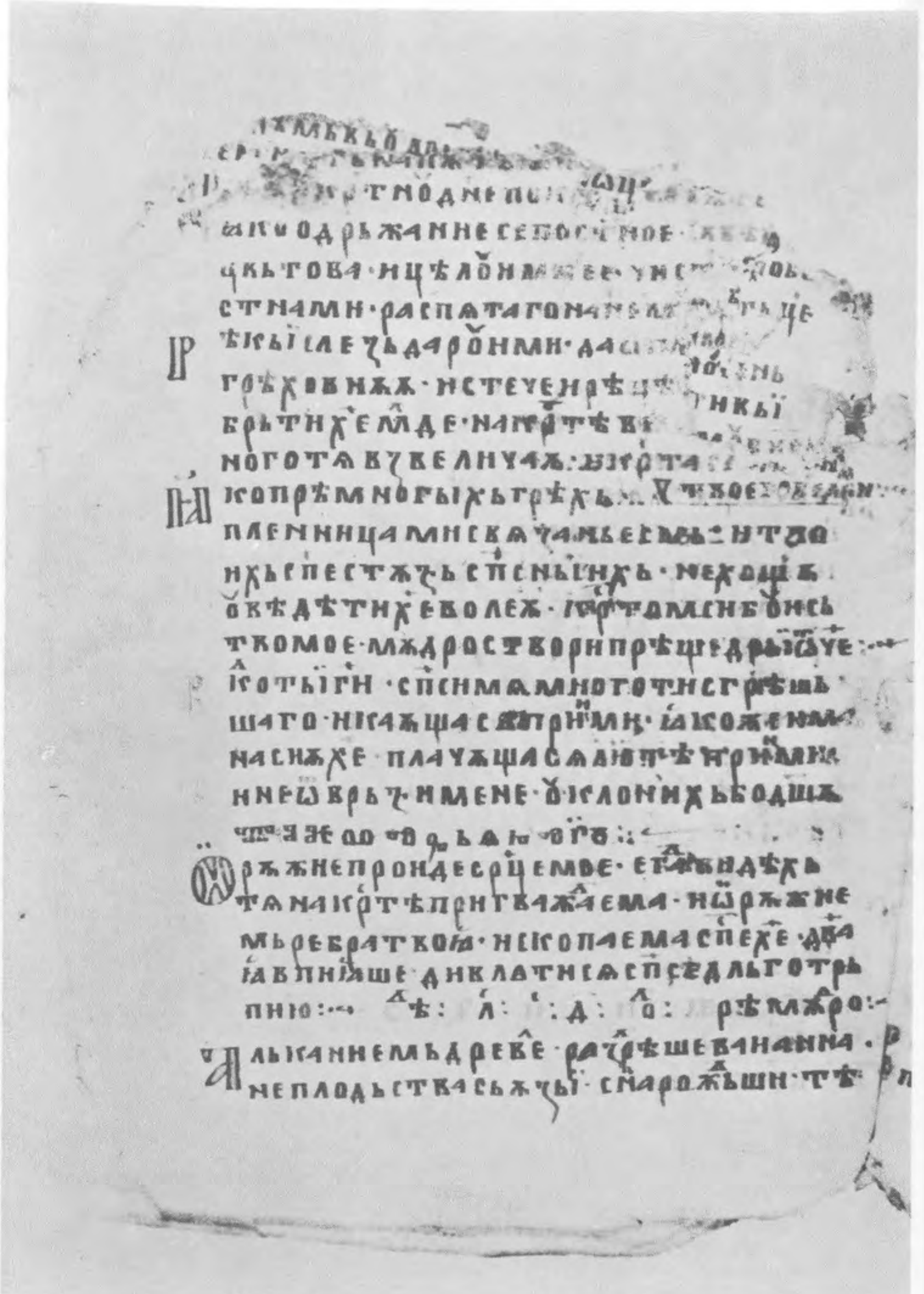

52. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от четвъртата седмица на поста

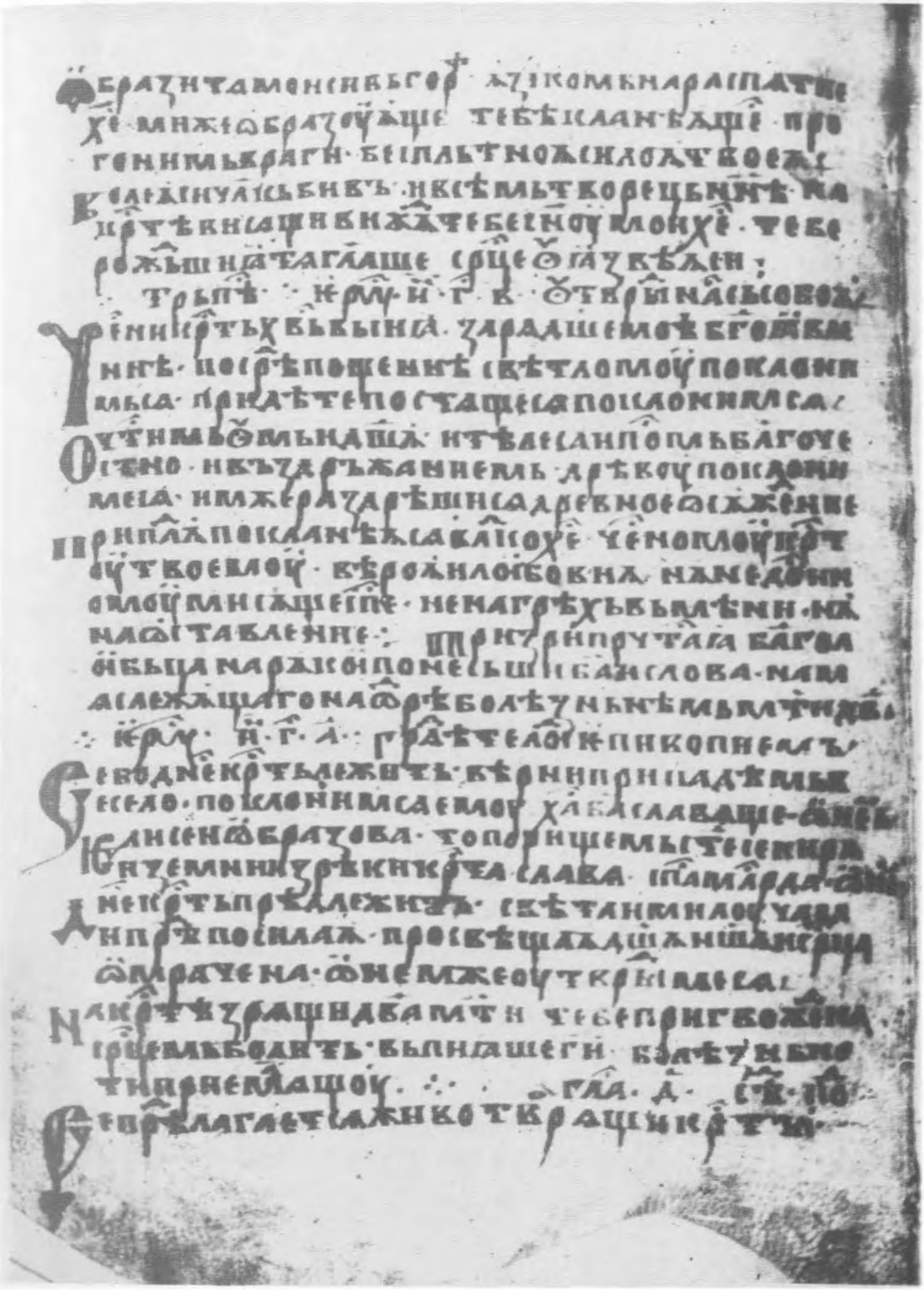

53. Загребски триод (З. IV d 107), среднобългарски ръкопис от първата четвърт на XIII в. — част от службата в сряда от четвъртата седмица на поста

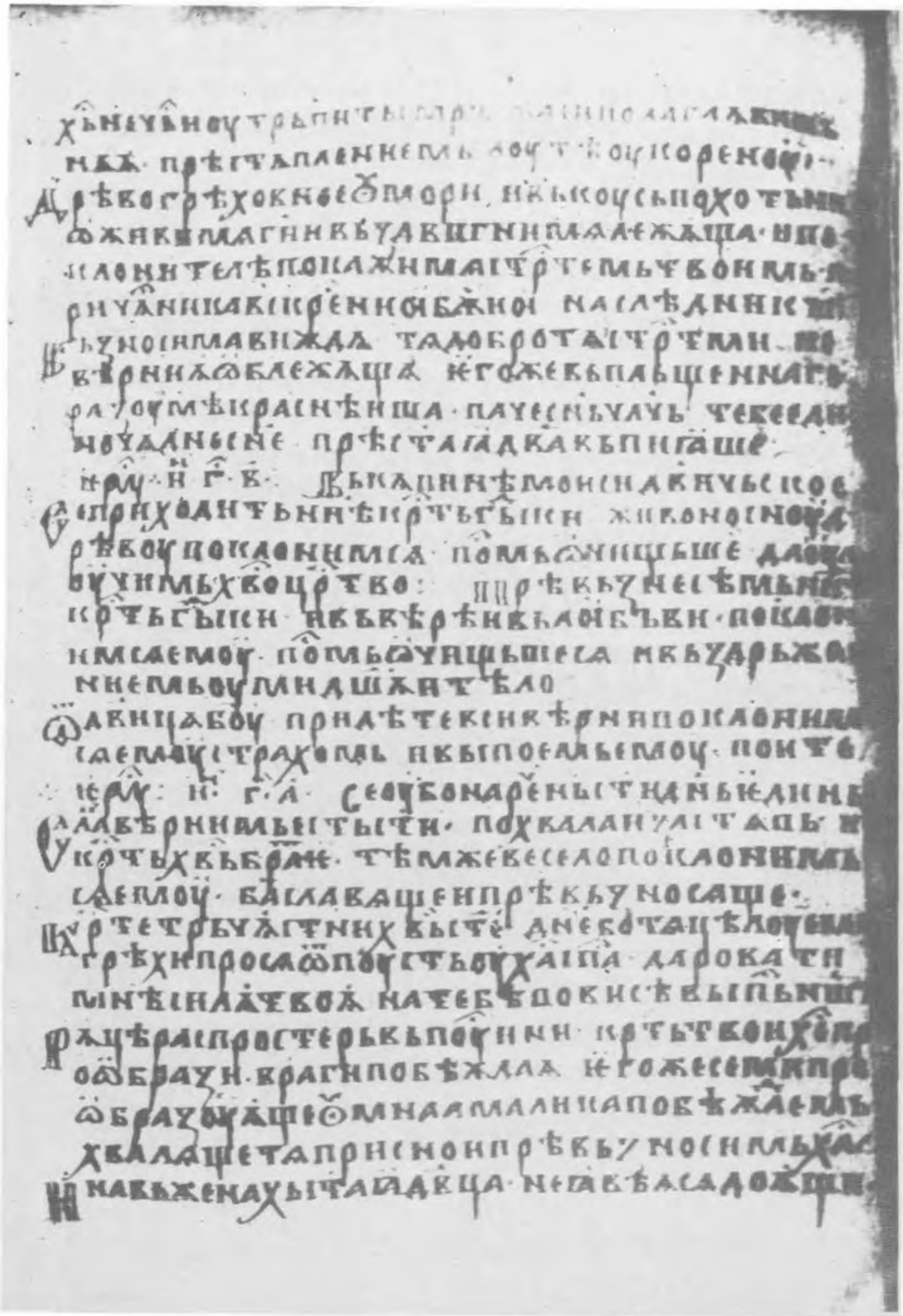

54. Загребски триод (З. IV d 107), среднобългарски ръкопис от първата четвърт на XIII в. — част от службата в сряда от четвъртата седмица на поста

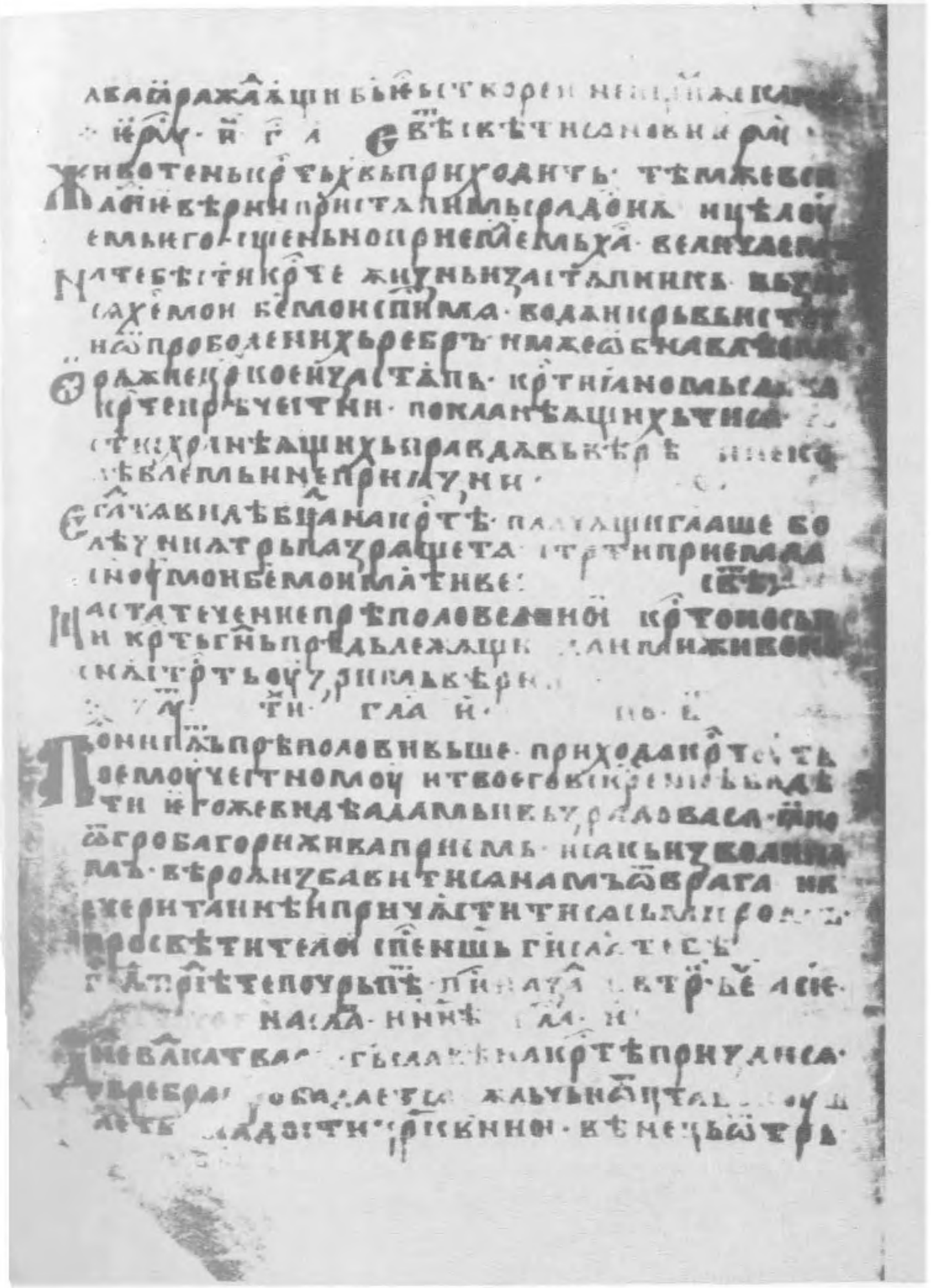

55. Загребски триод (З. IV d 107), среднобългарски ръкопис от първата четвърт на XIII в. — част от службата в сряда от четвъртата седмица на поста

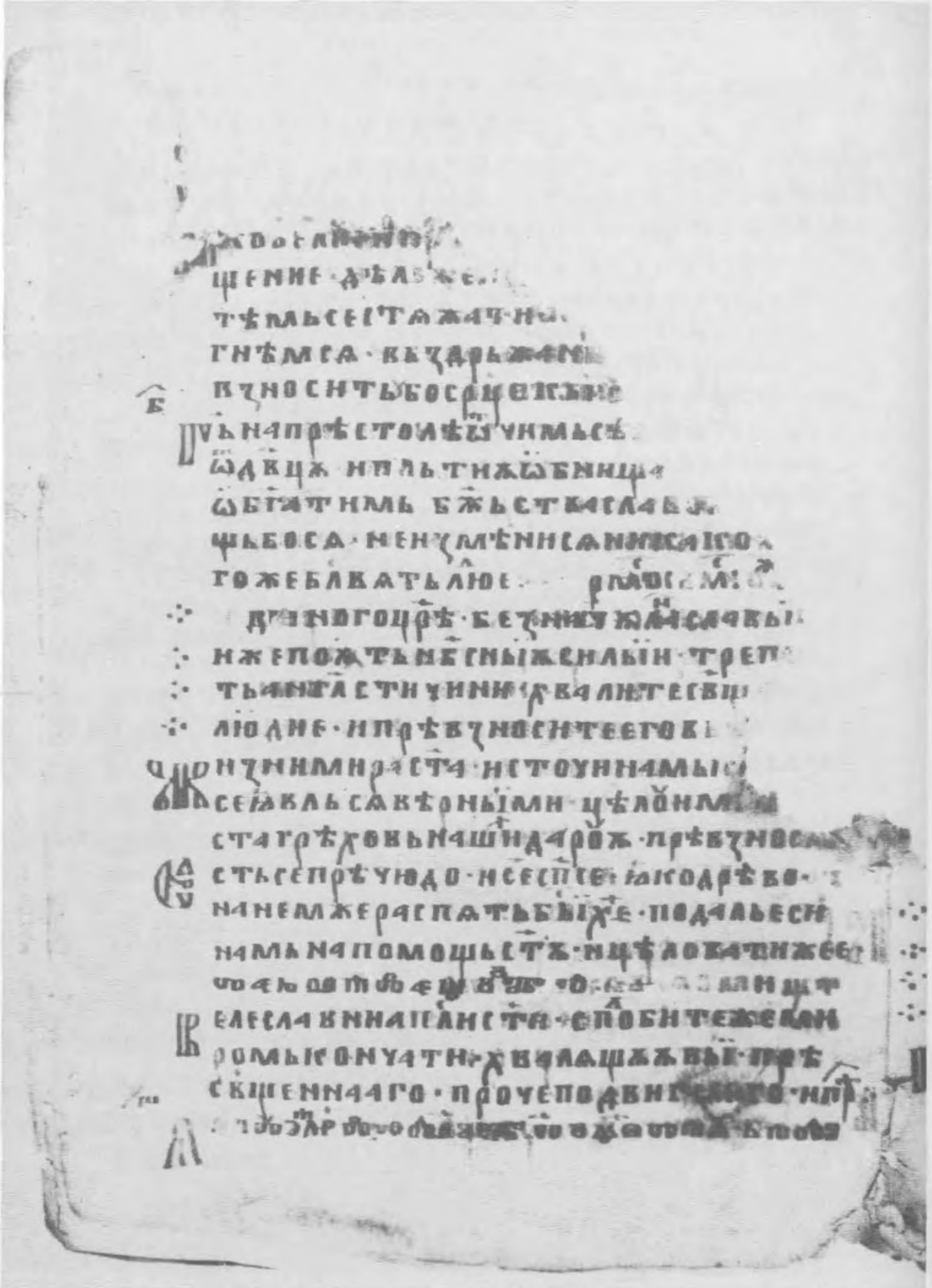

56. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в четвъртък от четвъртата седмица на поста

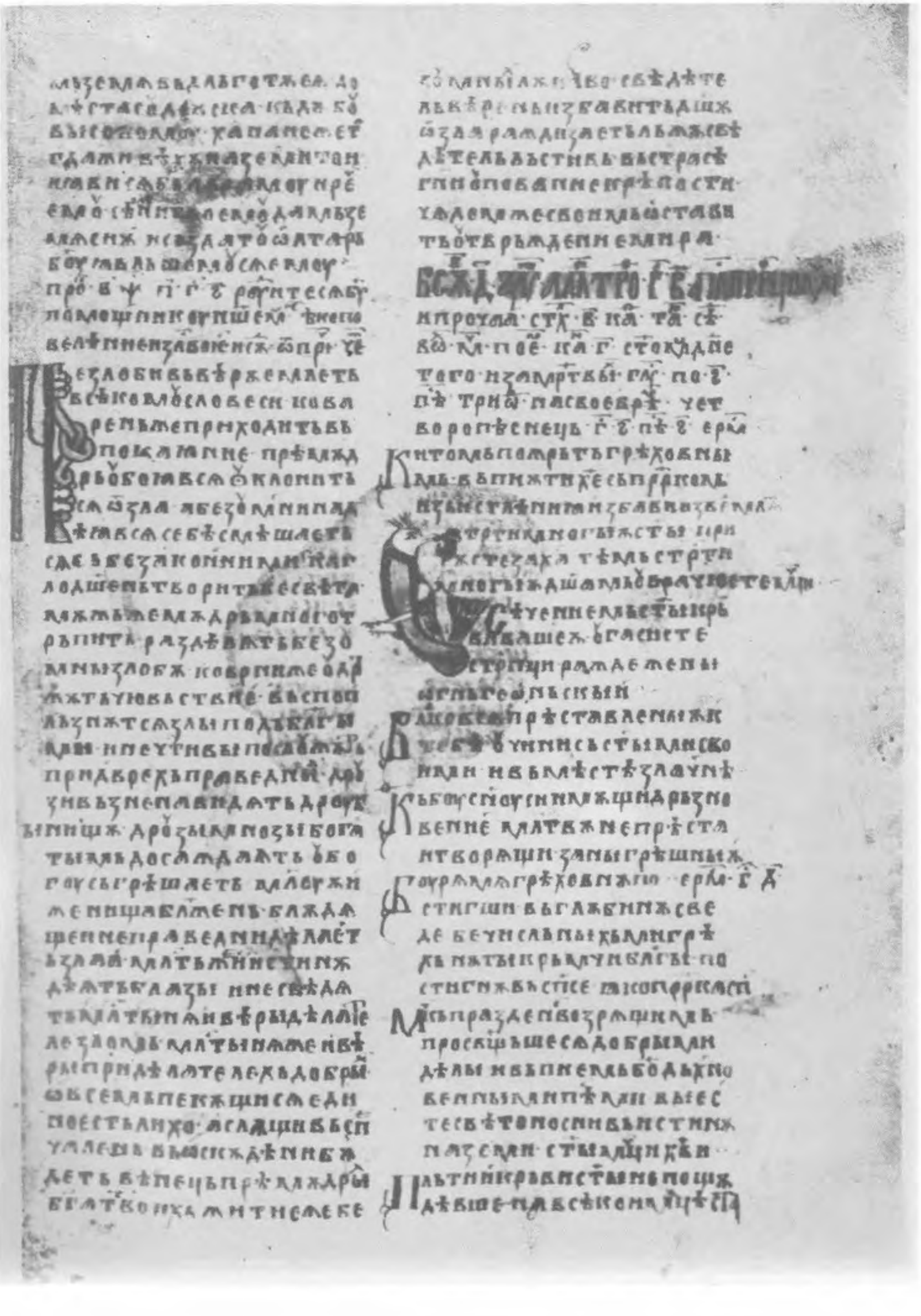

57. Орбелски триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от четвъртата седмица на поста

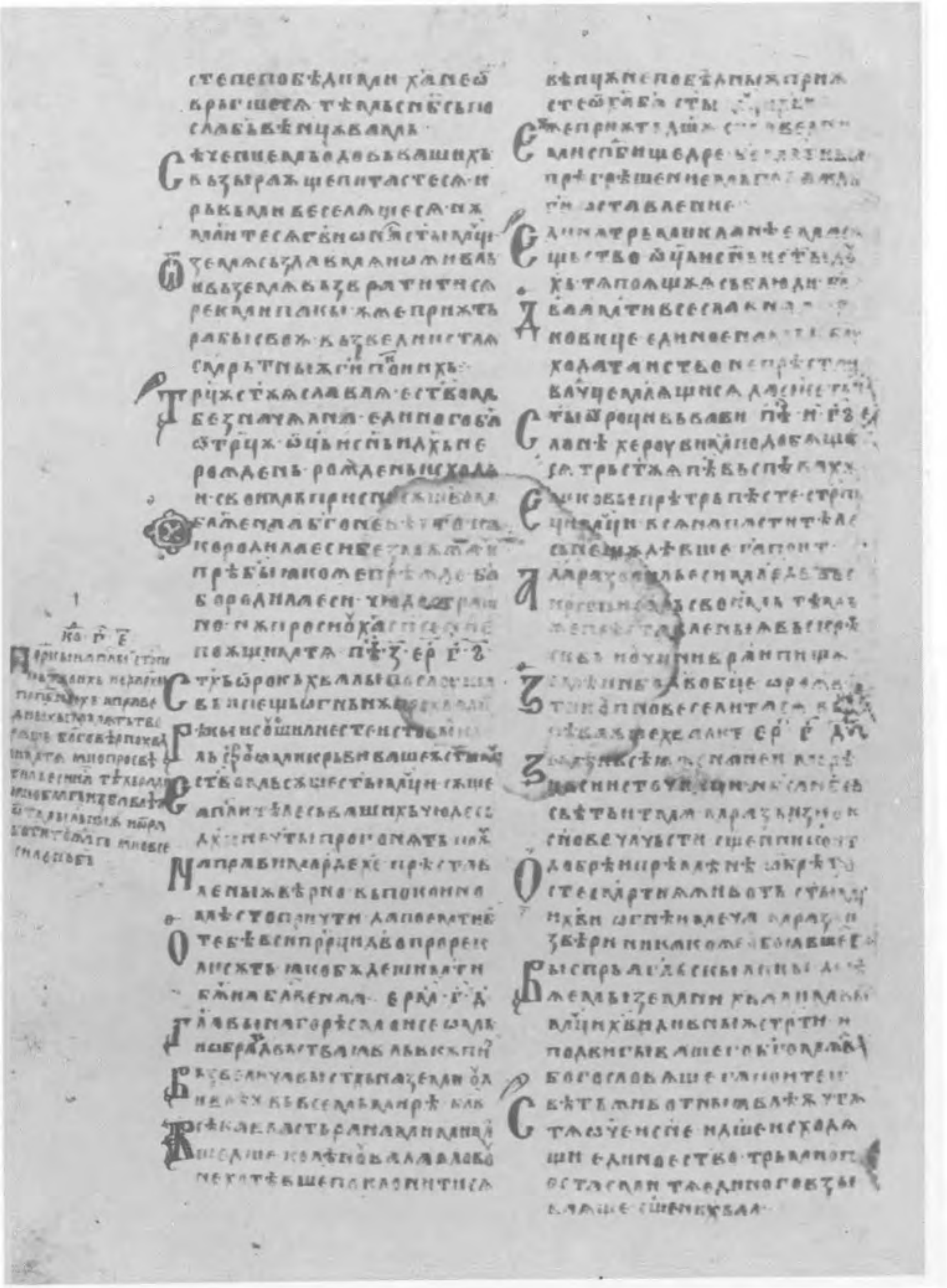

58. Орбелски триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от четвъртата седмица на поста (продължение)

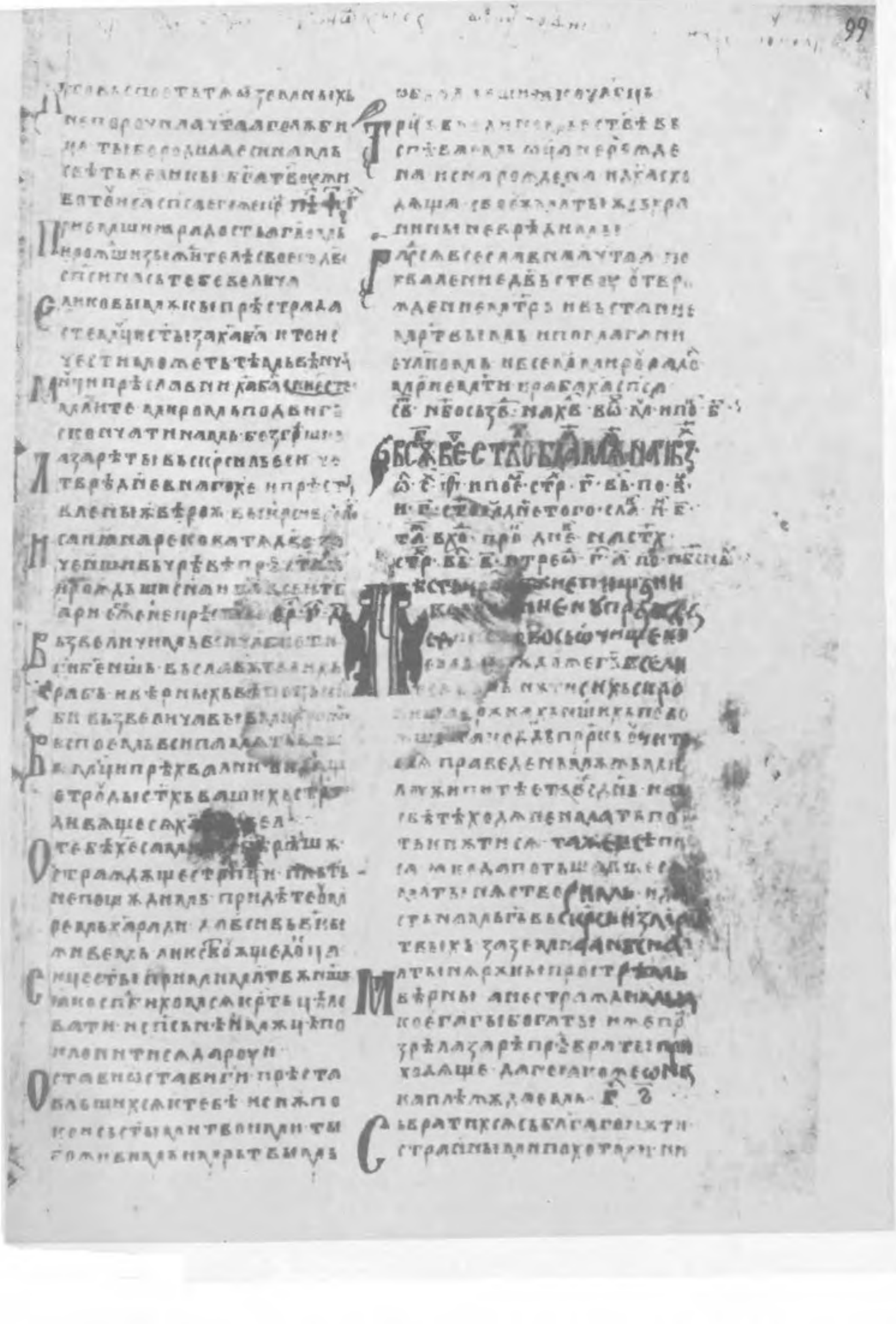

59. Орбелски триод, среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от четвъртата седмица на поста (продължение)

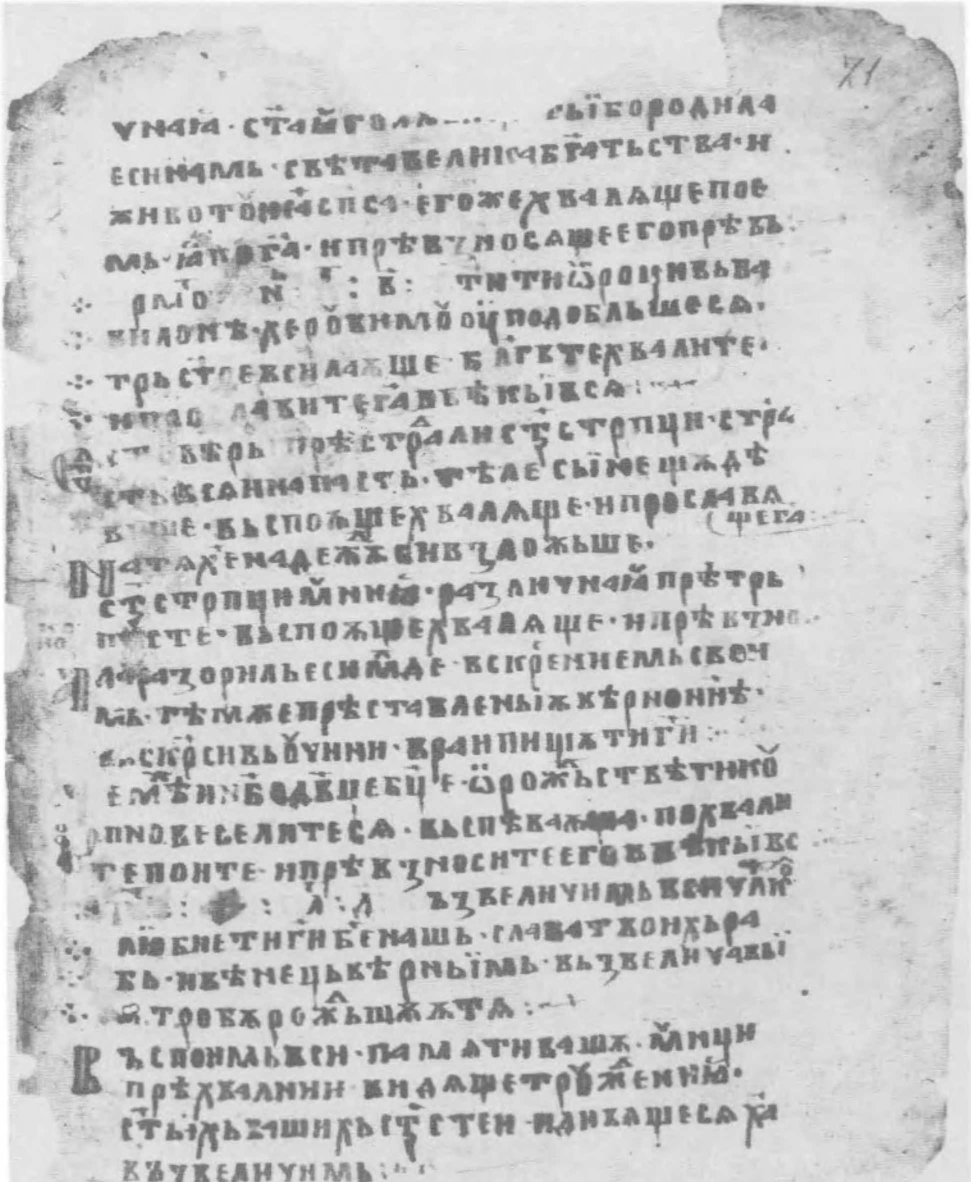

60. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от четвъртата седмица на поста

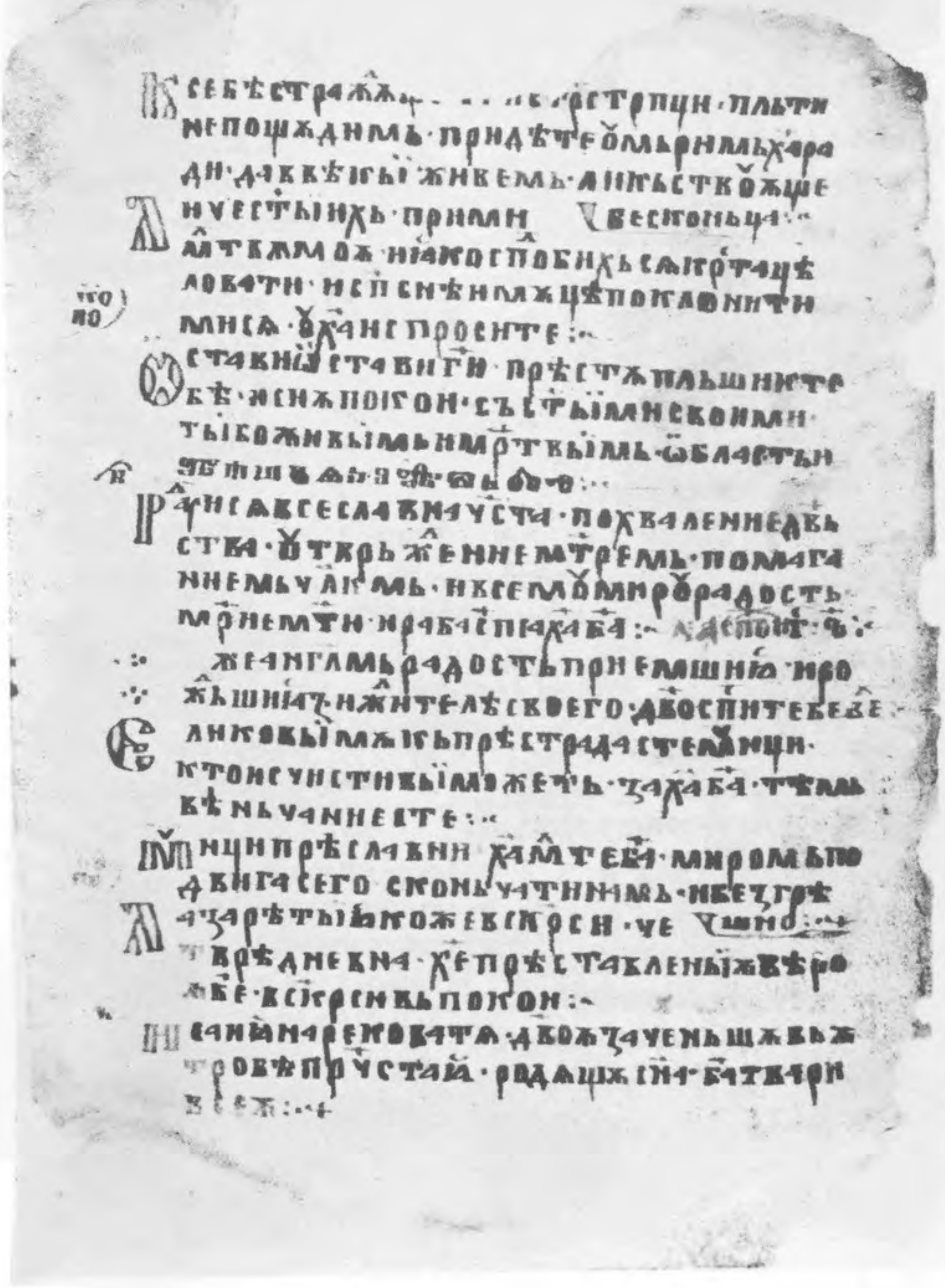

61. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от четвъртата седмица на поста (продължение)

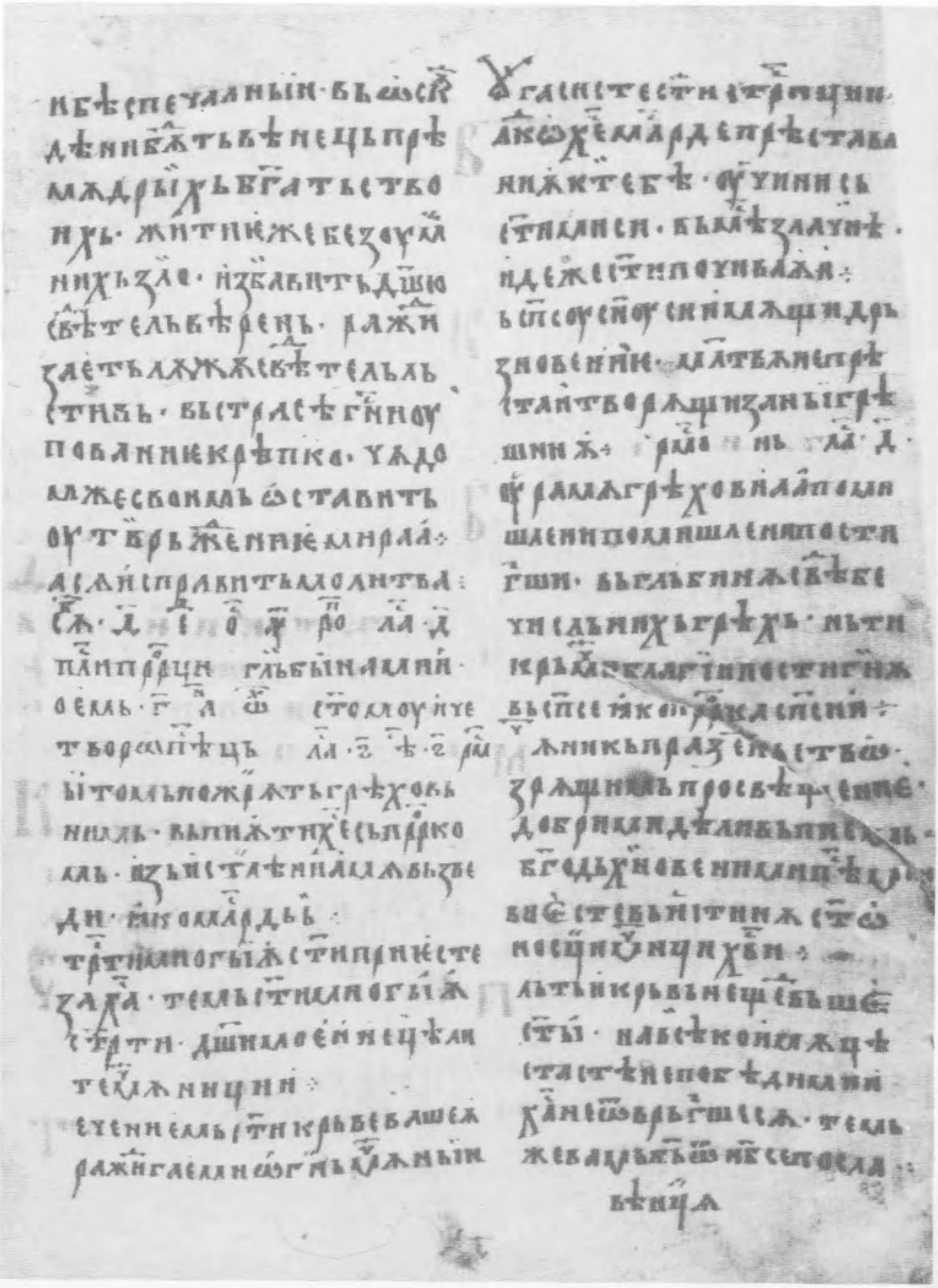

62. Боянски триод (НБКМ 579), среднобългарски ръкопис от XIII—XIV в. — част от службата в събота от четвъртата седмица на поста

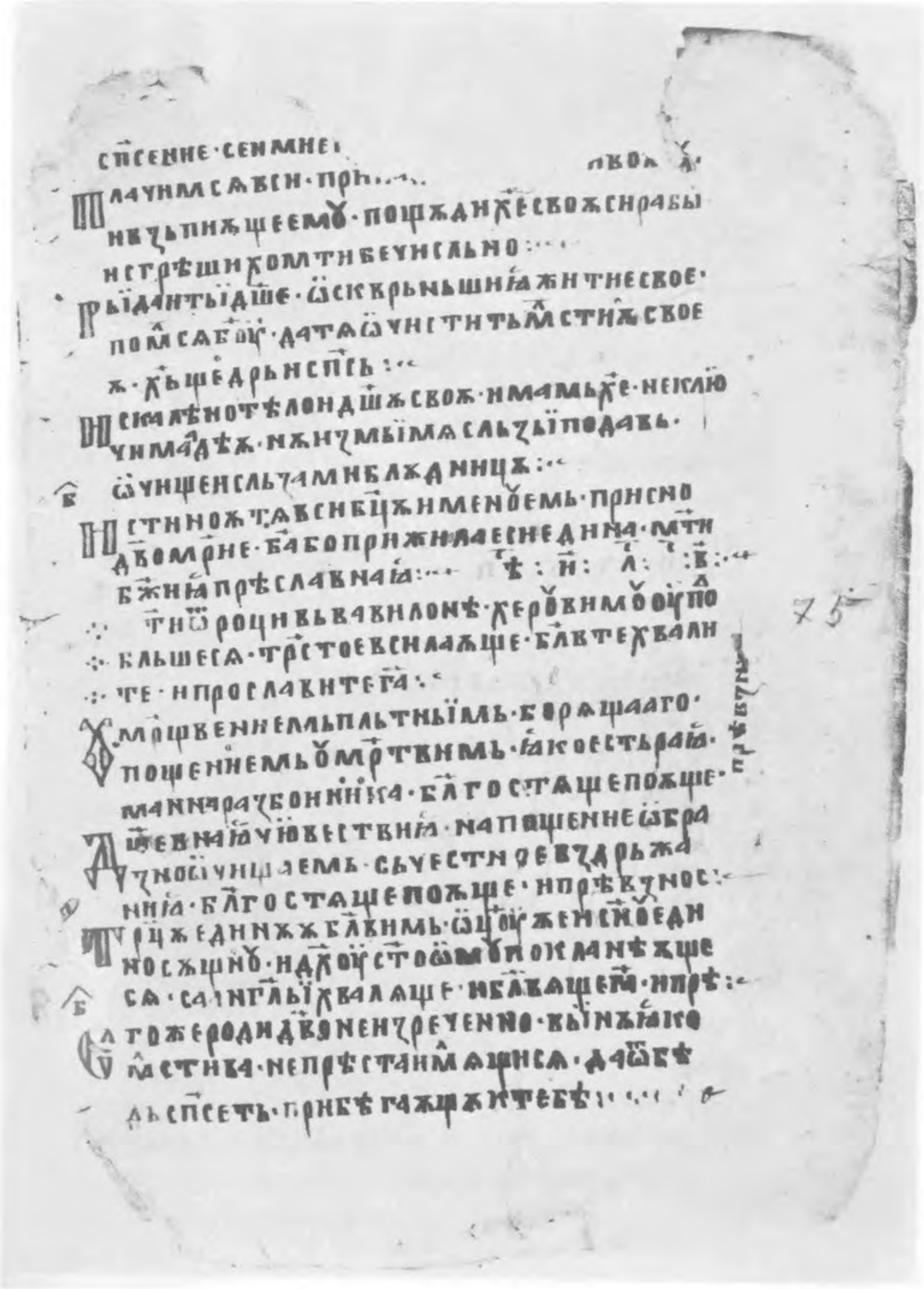

63. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от петата седмица на поста

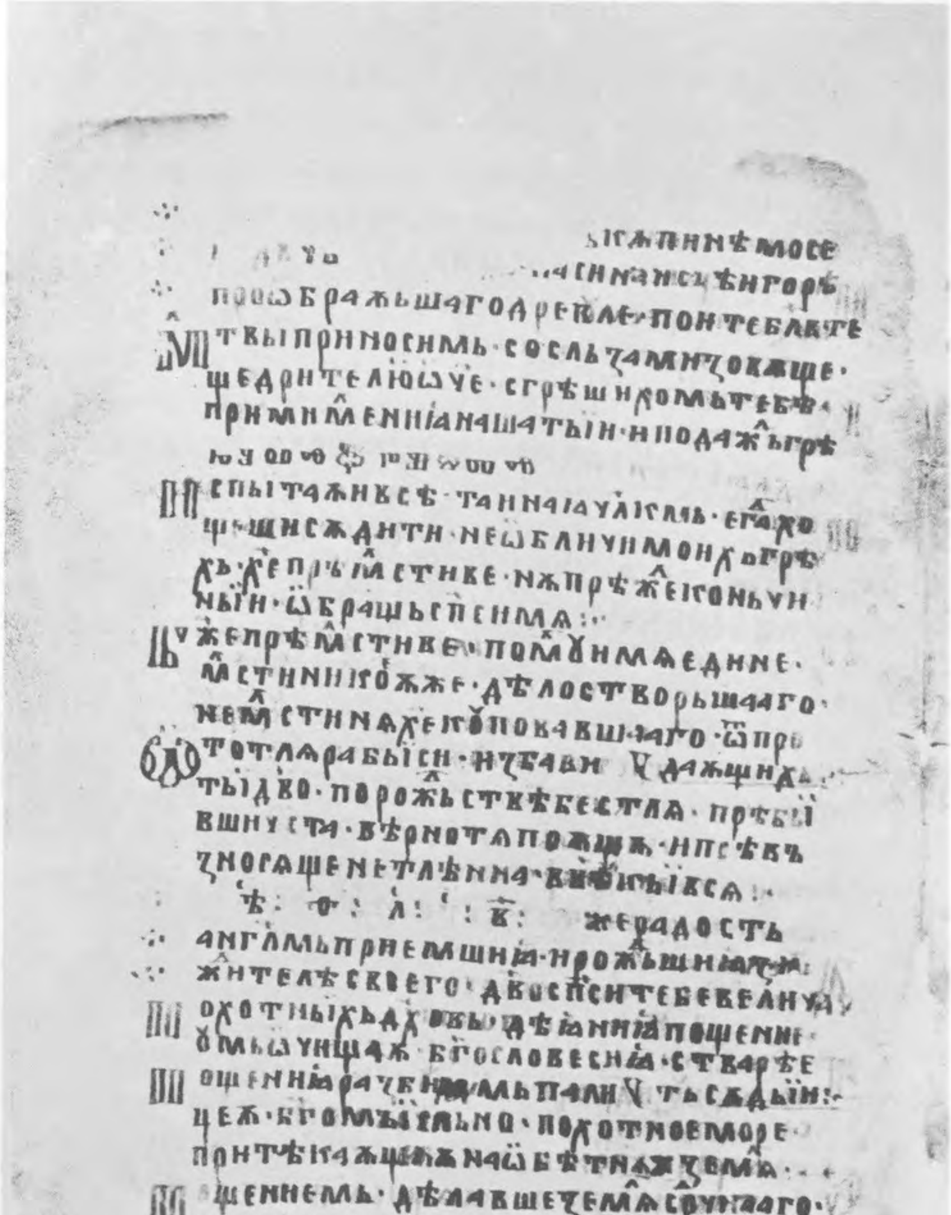

64. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от петата седмица на поста (продължение)

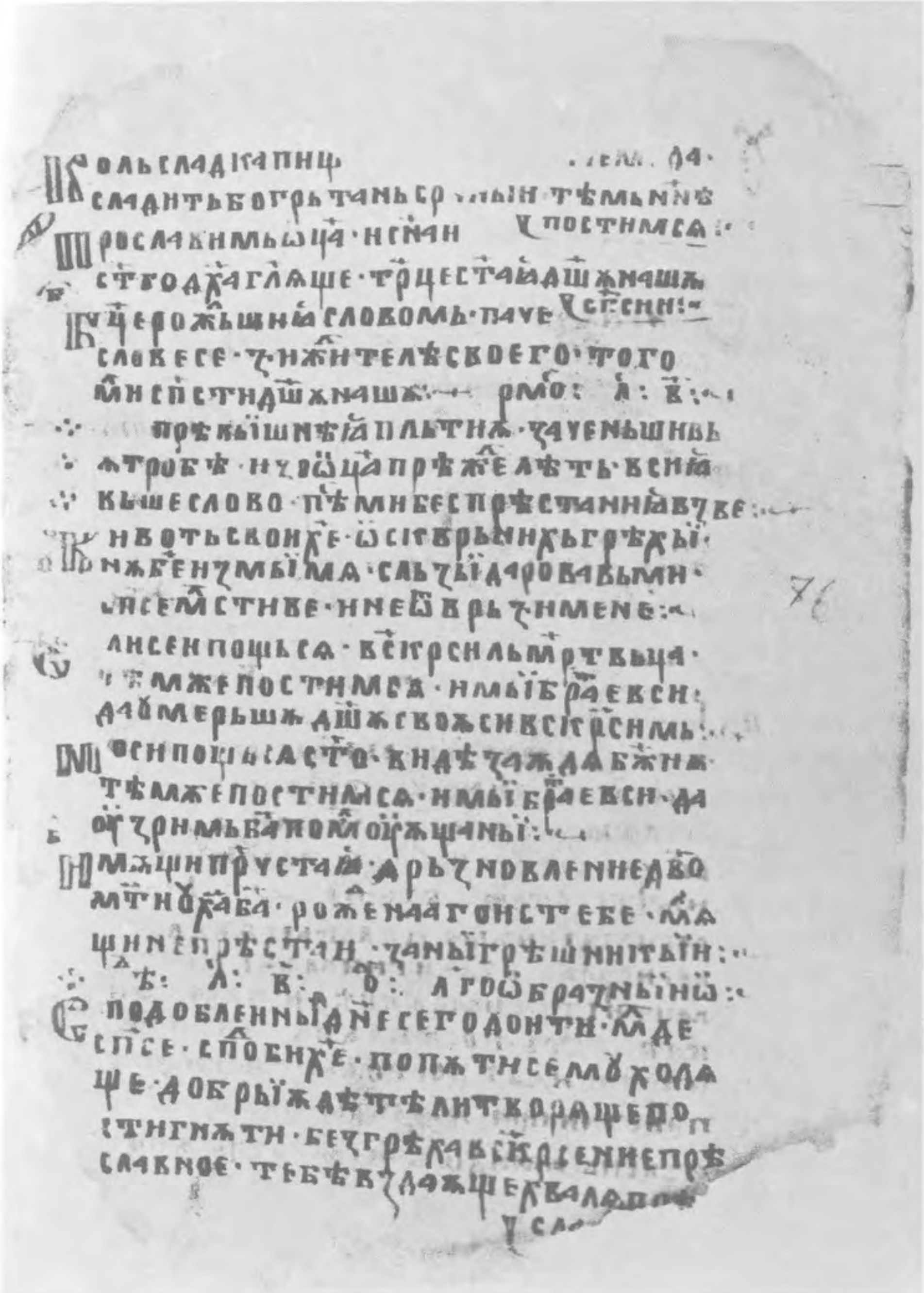

65. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от петата седмица на поста (продължение)

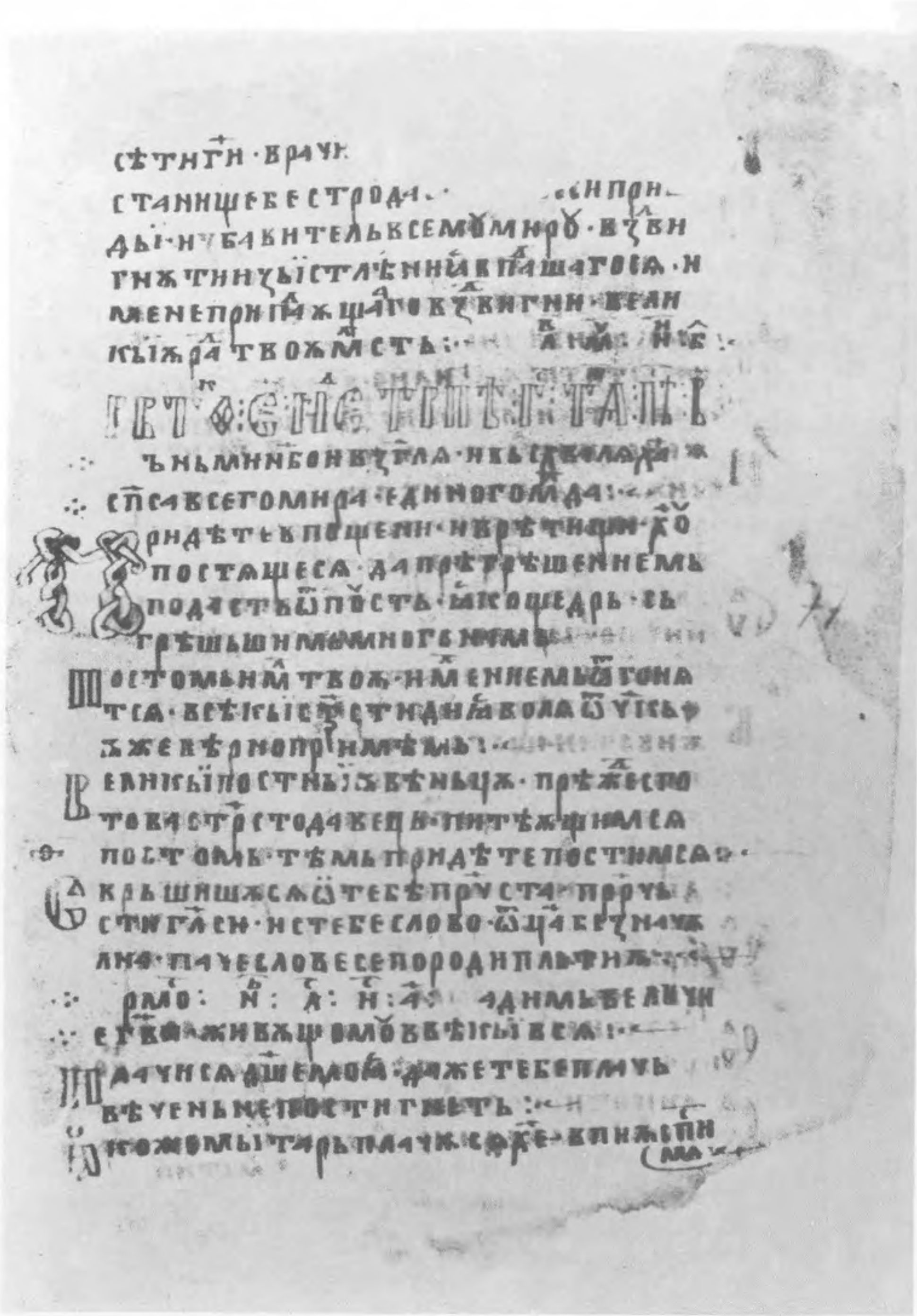

66. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от петата седмица на поста

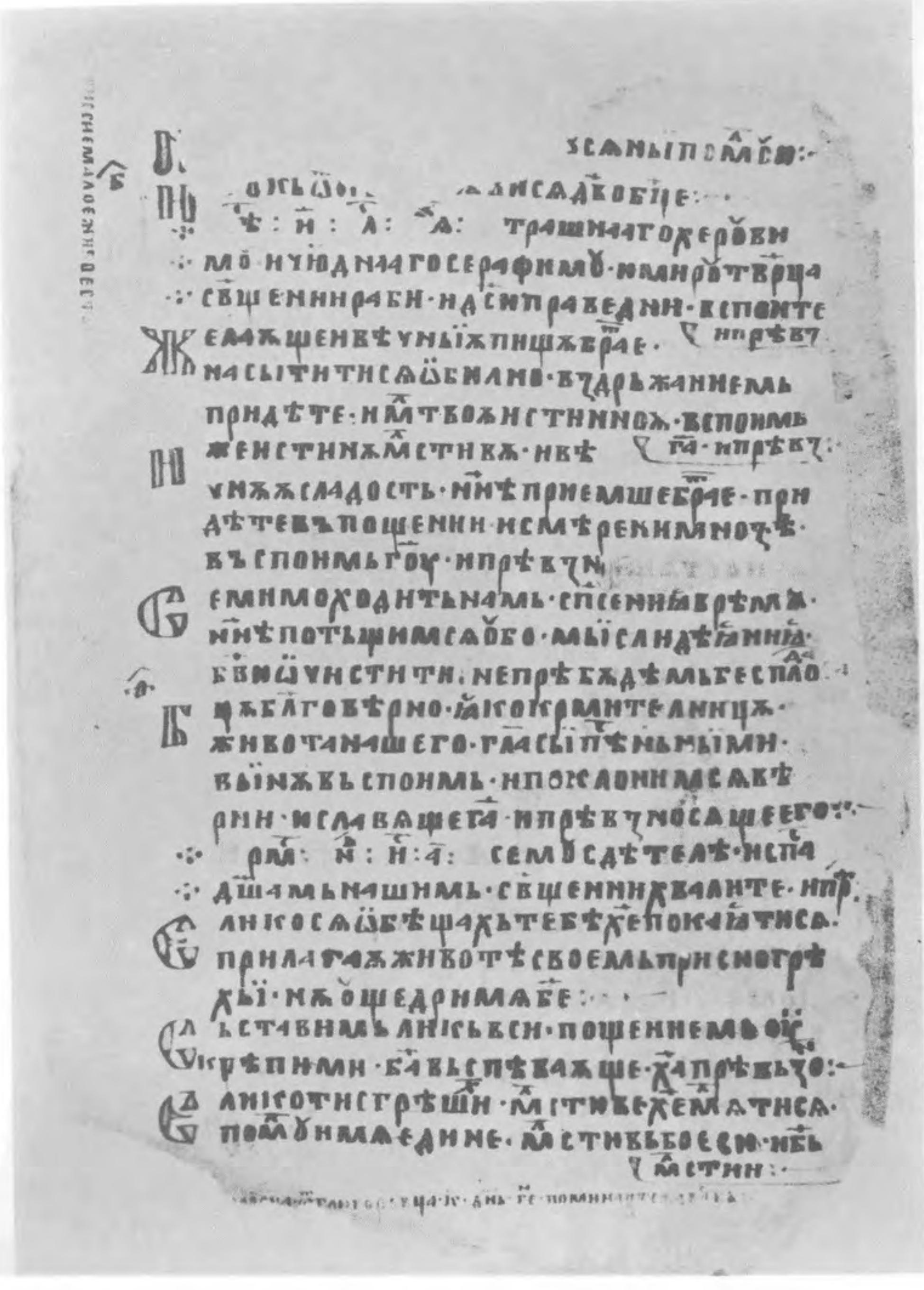

67. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от петата седмица на поста (продължение)

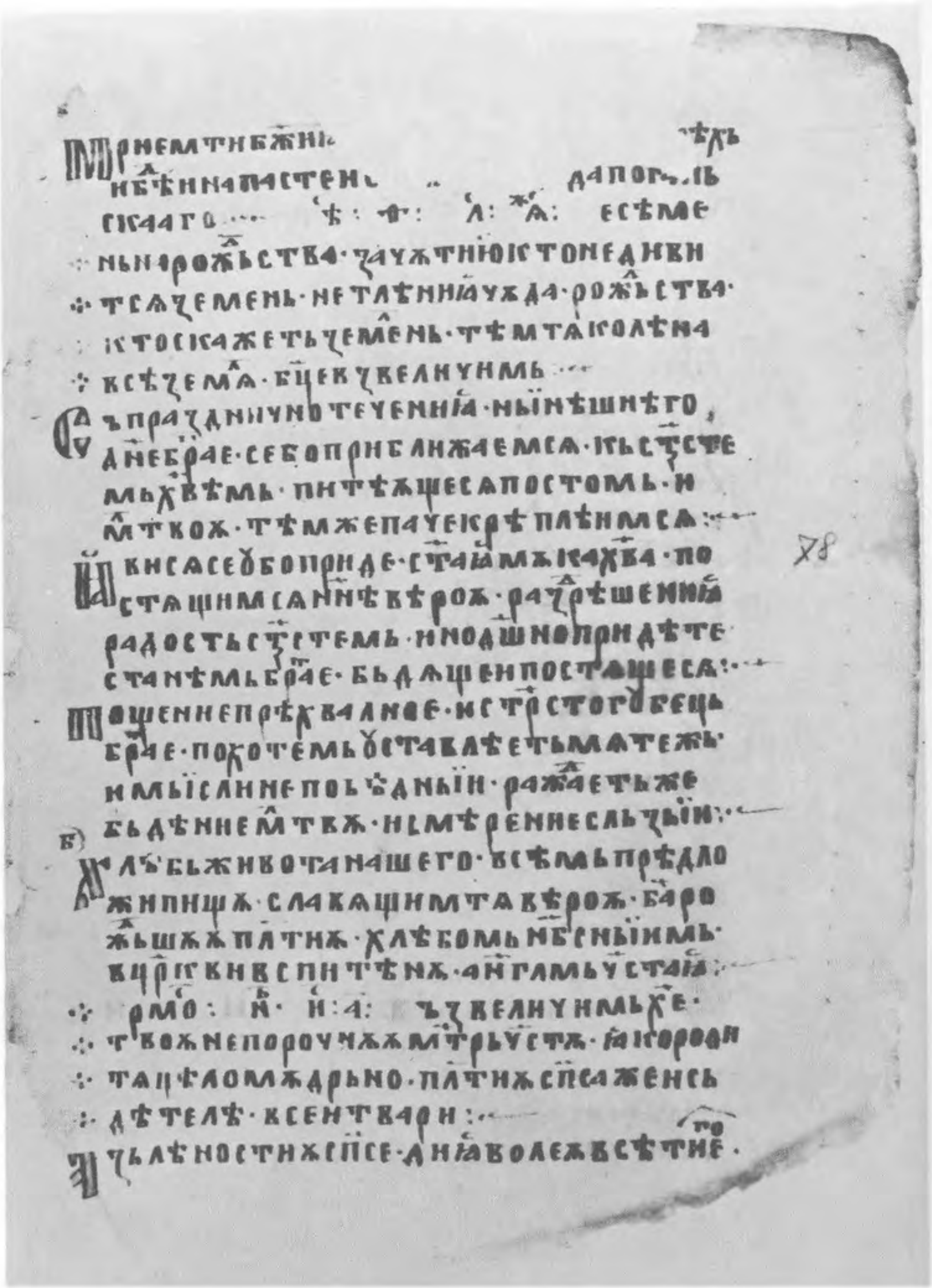

Приемтибжии вѣхъ
нбѣинапастени дапогль
скаго ѣ: ѳ: л: жа: есѣме
ньнарожьства·зачѧтиюстонедиви
тсѧчемень·нетлѣниꙗчюдарожьства·
ктоскажетьчемень·тѣмтаколѣна
всѣчемѧ·бцекчеличимь
Съпразднꙑчинотечениꙗ·нꙑнѣшнѣго
днебратие·себоприближаемсѧ·кьстстѣ
мьхвѣмь·питѣѫщесапостомь·и
мткоѫ·тѣмжепачекрѣплѣнмсѧ
Икнсасебоприде·стаꙗмѫкаꙗхва·по
стѧщимсаннѣвѣрою·разрѣшениꙗ
радостьстѣтемь·инодшнопридѣте
станѣмьбрате·бьдѧщеипостѧщесѧ
Тощениепрѣхвалное·истростогобесць
брате·покотемьѡставлѣетьматежь
имыслинепобѣдныи·раждаетьже
бьдѣниемтвѫ·исмѣрениесльзыи
б)
Хлѣбьживотанашего·всѣмьпрѣдло
жипищѫ·слакащимтавѣрою·баро
жьшѫѫпѧтиѫ·хлѣбомьнбсныимь
кирискнивспитѣнѫ·аггламьустаꙗ
ирмо: н: и:а: ъзвеличимьхе·
твоѫнепорочнѫѫмтрьчистѫ·ꙗкороди
тацѣломѫдрьно·пѧтиѫспсаженсь
дѣтелѣ·всенитвари
Чьлѣностиижеспсе·диꙗволеѫвсѣтиего·

78

68. Биголски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от петата седмица на поста (продължение)

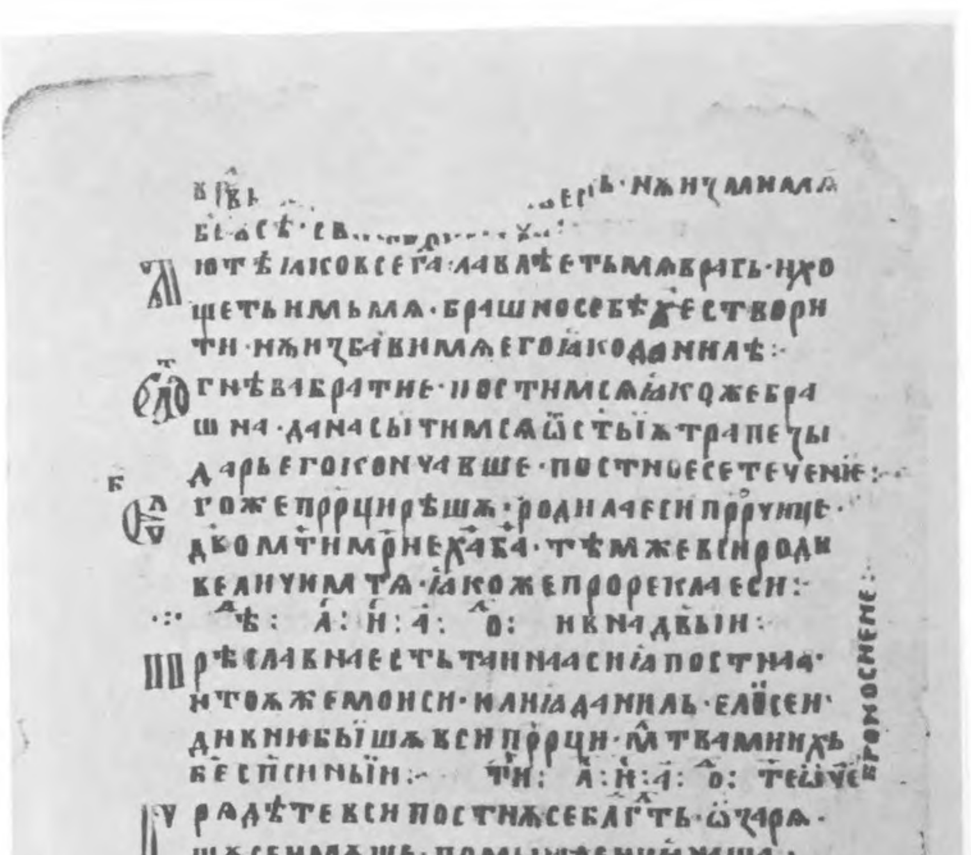

в [illegible] ерь·нѫниꙁмнала
бе·ѡсѣ·св [illegible]
Лютѣ ꙗко всега·лавлѣетьмѧ брать·нꙁхо
щеть нмьма·брашносебѣ хестворн
тн·нѫниꙁбаѵнмѧ его ꙗко даннлѣ:·
Єдо гнѣва братие·постнмсѧ ꙗко же бра
шна·данасытнмсѧ ѿ стыѫ трапеꙁы
дарь его исконча вше·постное сетечение:·
б Єгоже пррцн рѣшѧ·роднлаесн пррунще·
дѣо мтнмонехаба·тѣмже всн роди
ве ли ѵчимта·ꙗкоже пророкла есн:·
·:· ѣ: а: н: а: о: нкнадвын:
Шрѣслакнлеесть таннлсиꙗ постилѧ·
нтож жемонсн·илиꙗданиль·елисен
днкнюбыишѧ всн прорцн·м твамнихъ
беспсинын:· тн: а:н:а: о: теiѡче
Курадѣте всн постнѫсеблгть·ѡꙁара·
щѫсе нмлѫше·помышлени ꙗлиша·
свѣтлѣесанца провкѣщающѫ·дшѫ
срцаженитѣлеса·ꙗкоже ѿблакы
стстнпрогланѣѫщѫ·ипохотитѣле
сныѫ·тѣмжетекѫщедрьжимса·
веселорадипоавигасего·стасврьша
шлѫ·хомнмсавеселиемьвѫ·бжесѫ
ви·ꙁовѫщехолюбцн·сѣстнтвоѫпрѣ
честныѫ·видѣтниц ѣловатн·бе
ꙁгрѣхлвсаны:· н:н:а: себѣ
ѣвлѣцнсадшевлн·етоднаѡдѣниꙗ·

вромосмене:

69. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от петата седмица на поста (продължение)

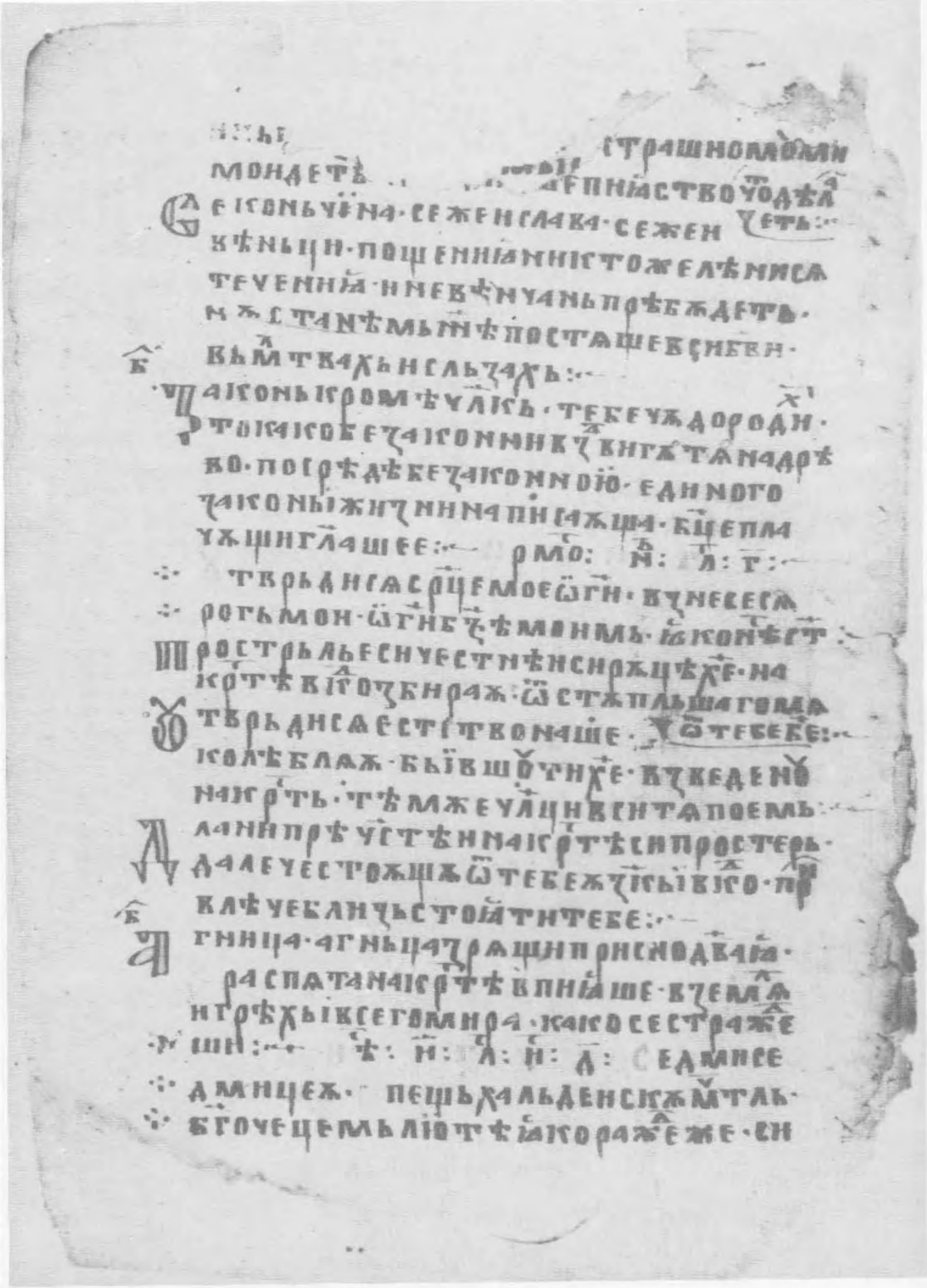

70. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в сряда от пегата седмица на поста

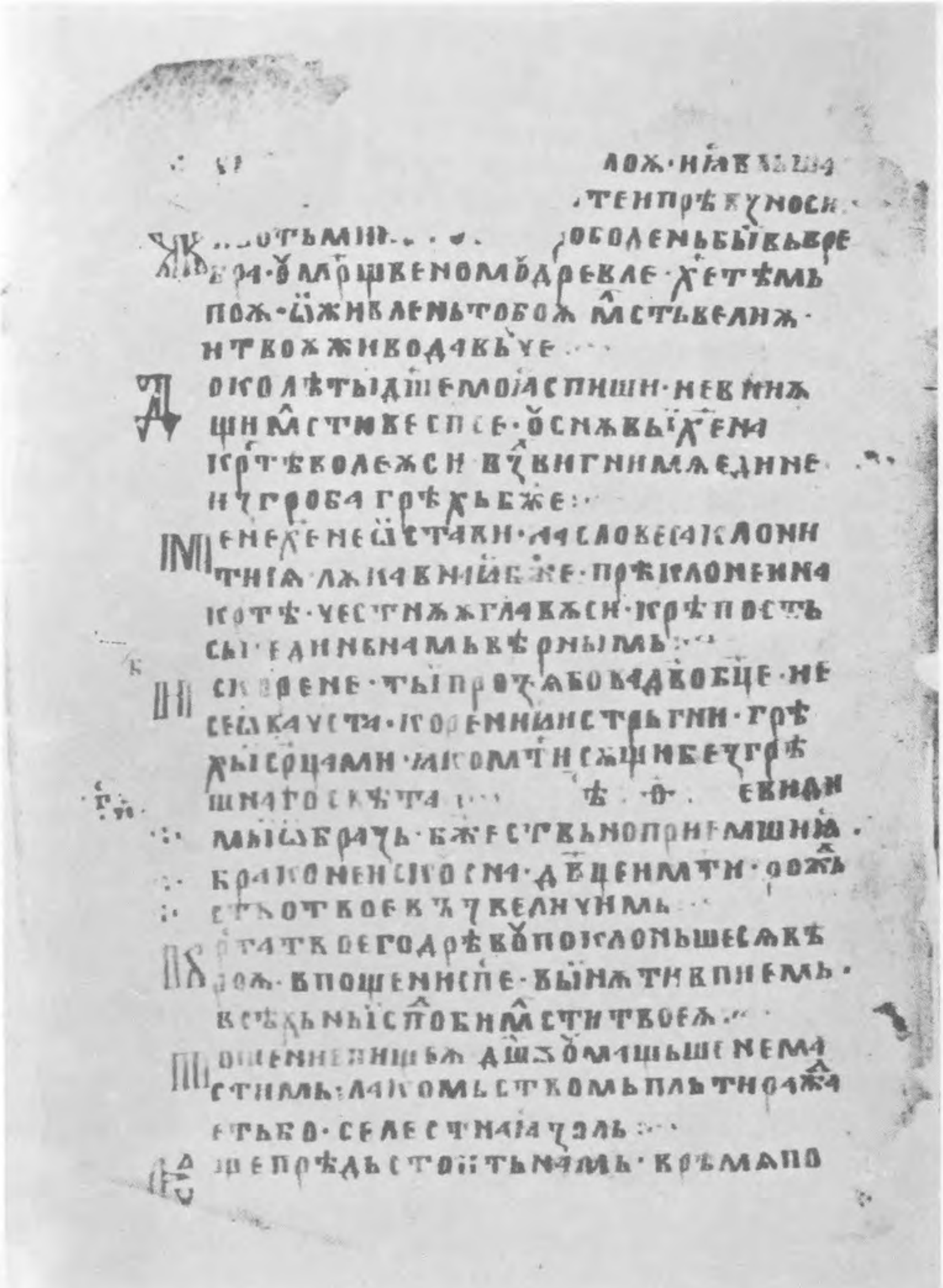

71. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в сряда от петата седмица на поста (продължение)

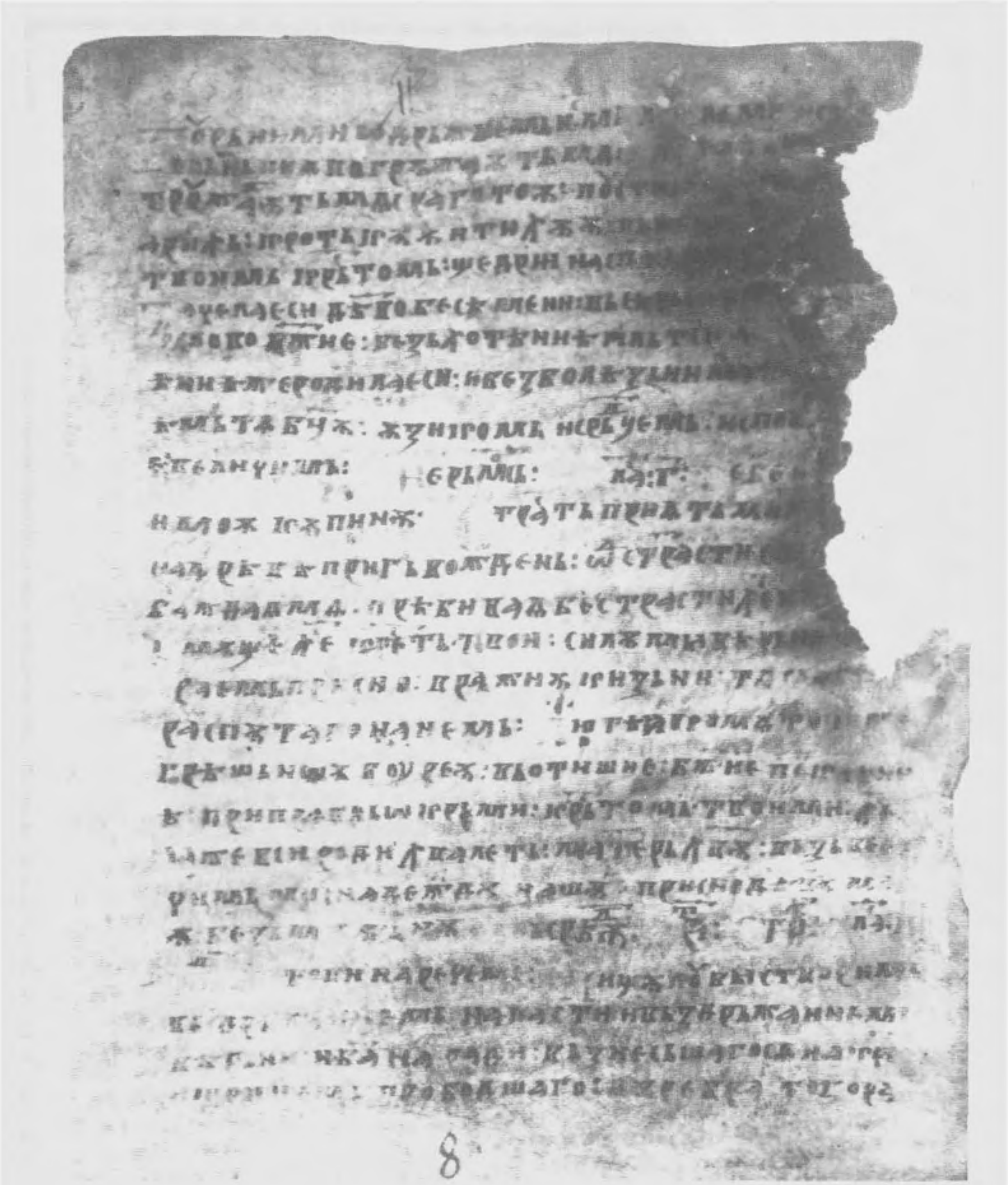

72. Триоден фрагмент (НБКМ 203), старобългарски ръкопис от края на XI в. — част от службата в сряда от петата седмица на поста

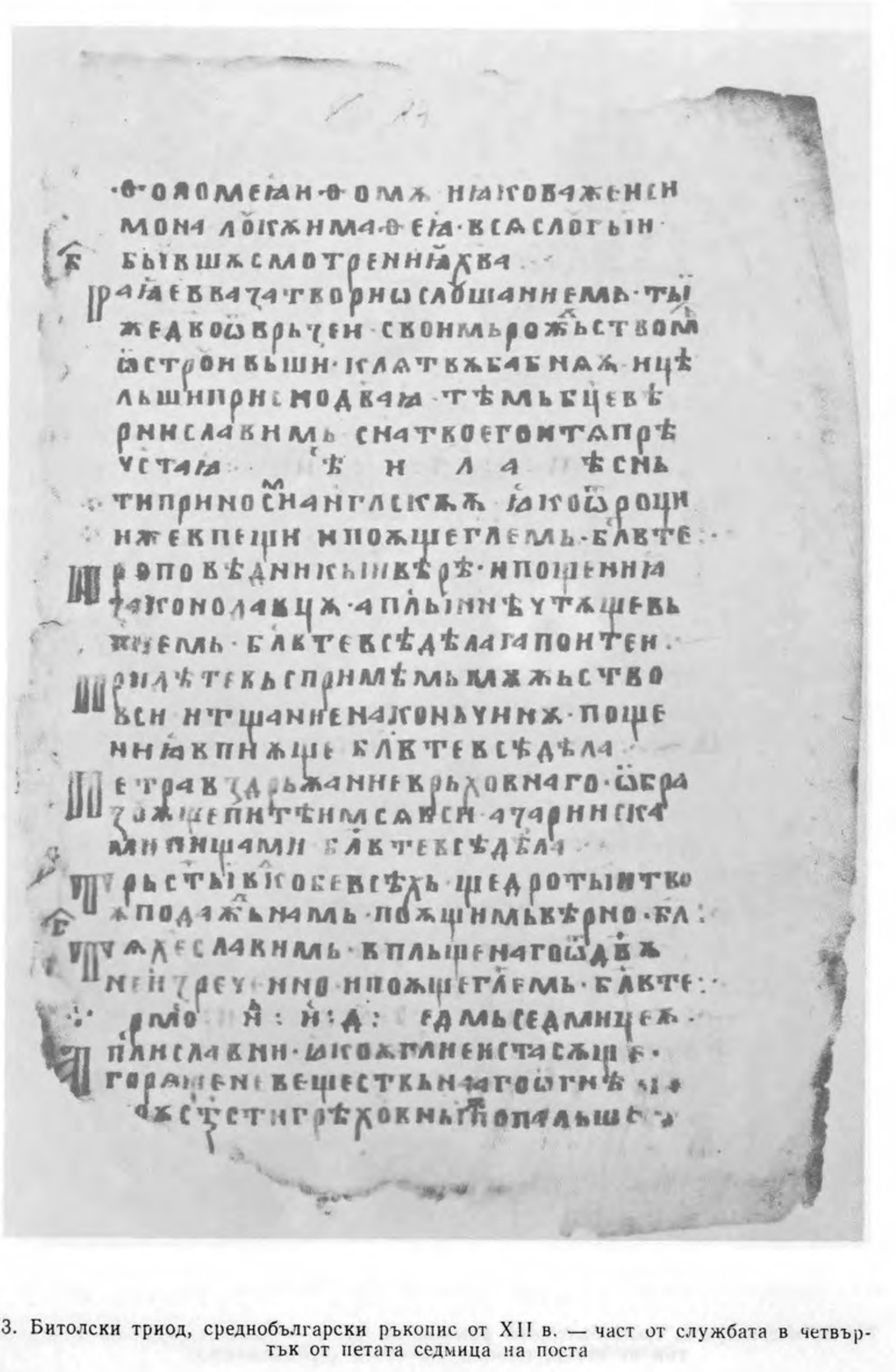

73. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в четвъртък от петата седмица на поста

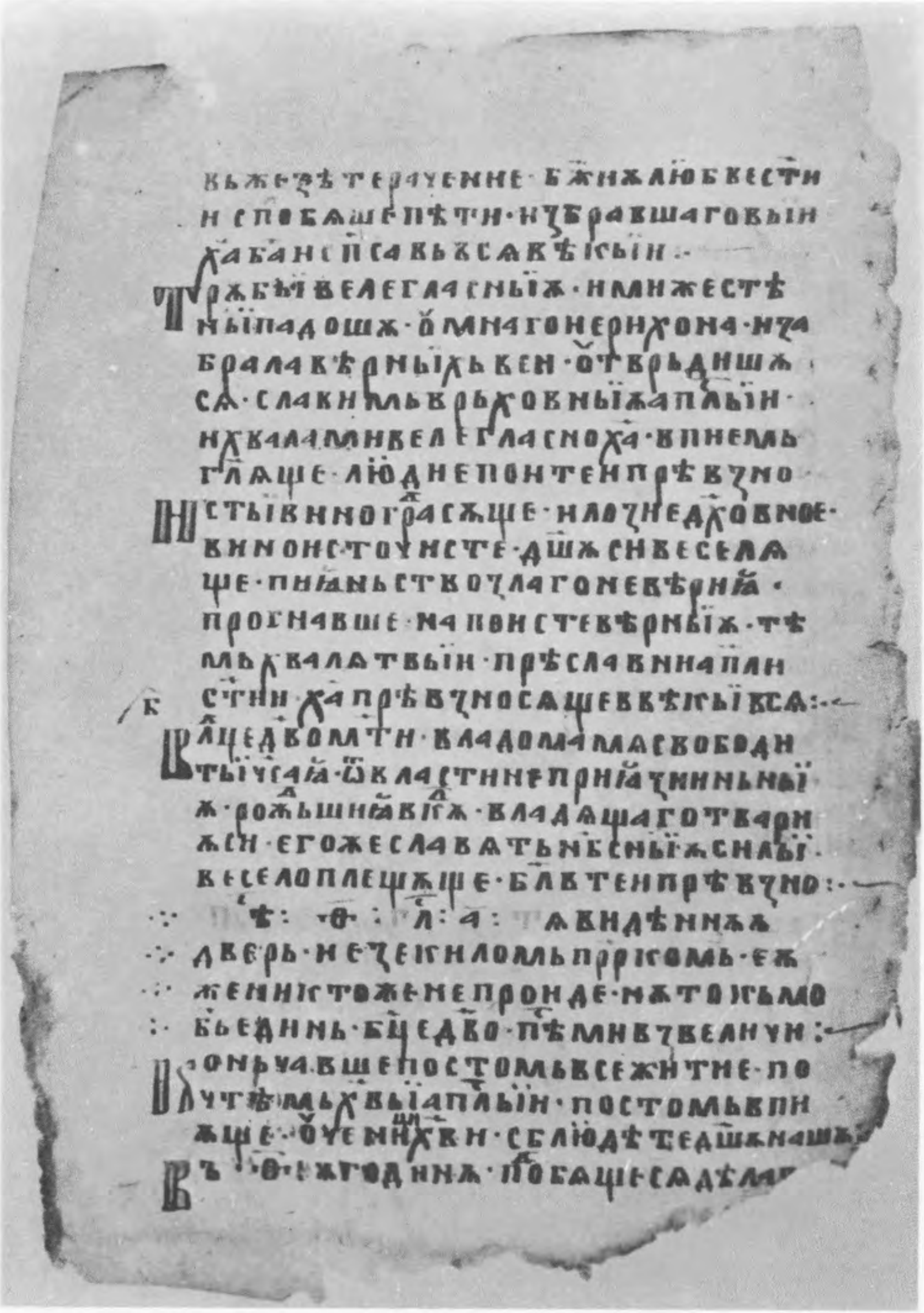

74. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в четвъртък от петата седмица на поста (продължение)

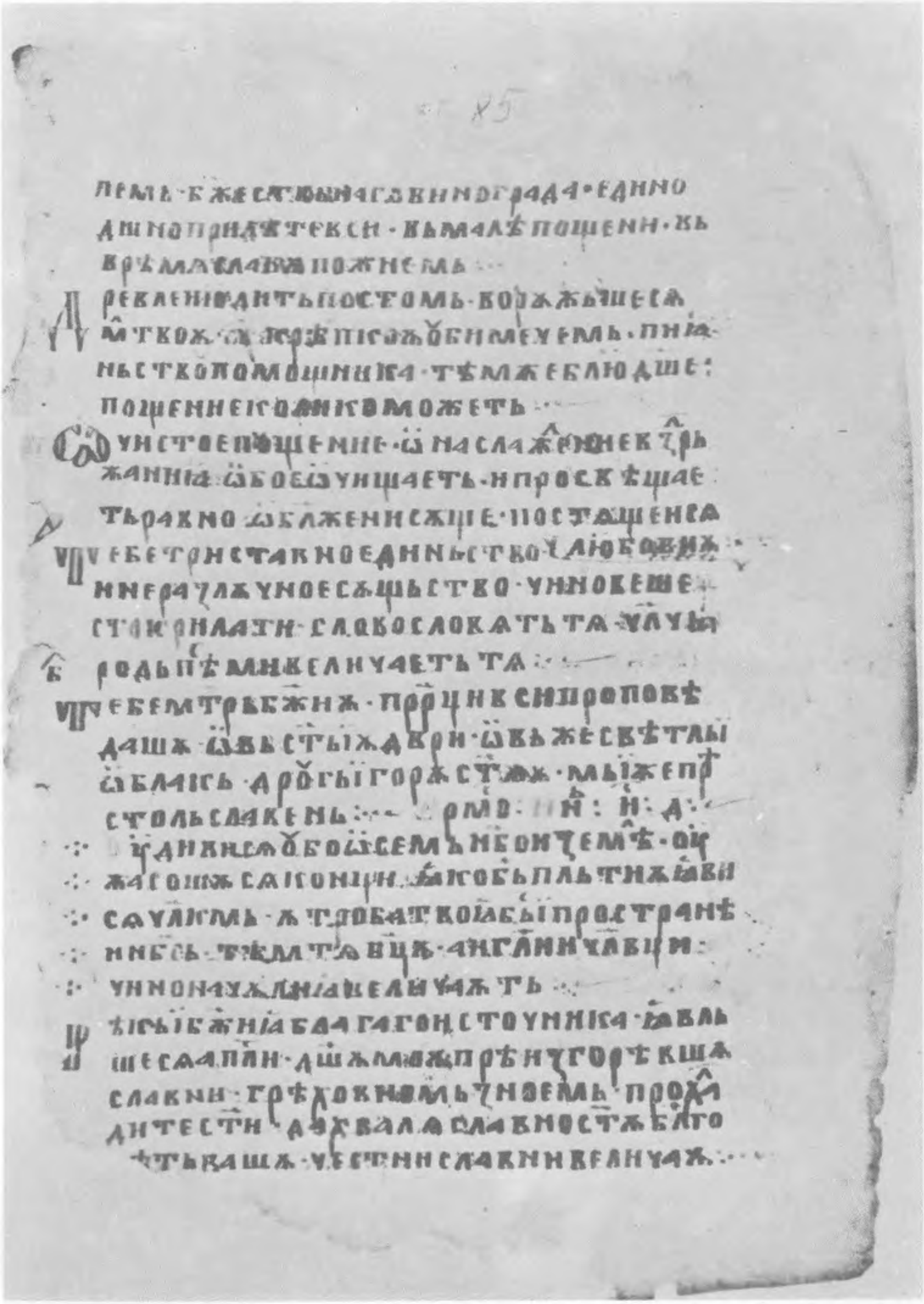

75. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в четвъртък от петата седмица на поста (продължение)

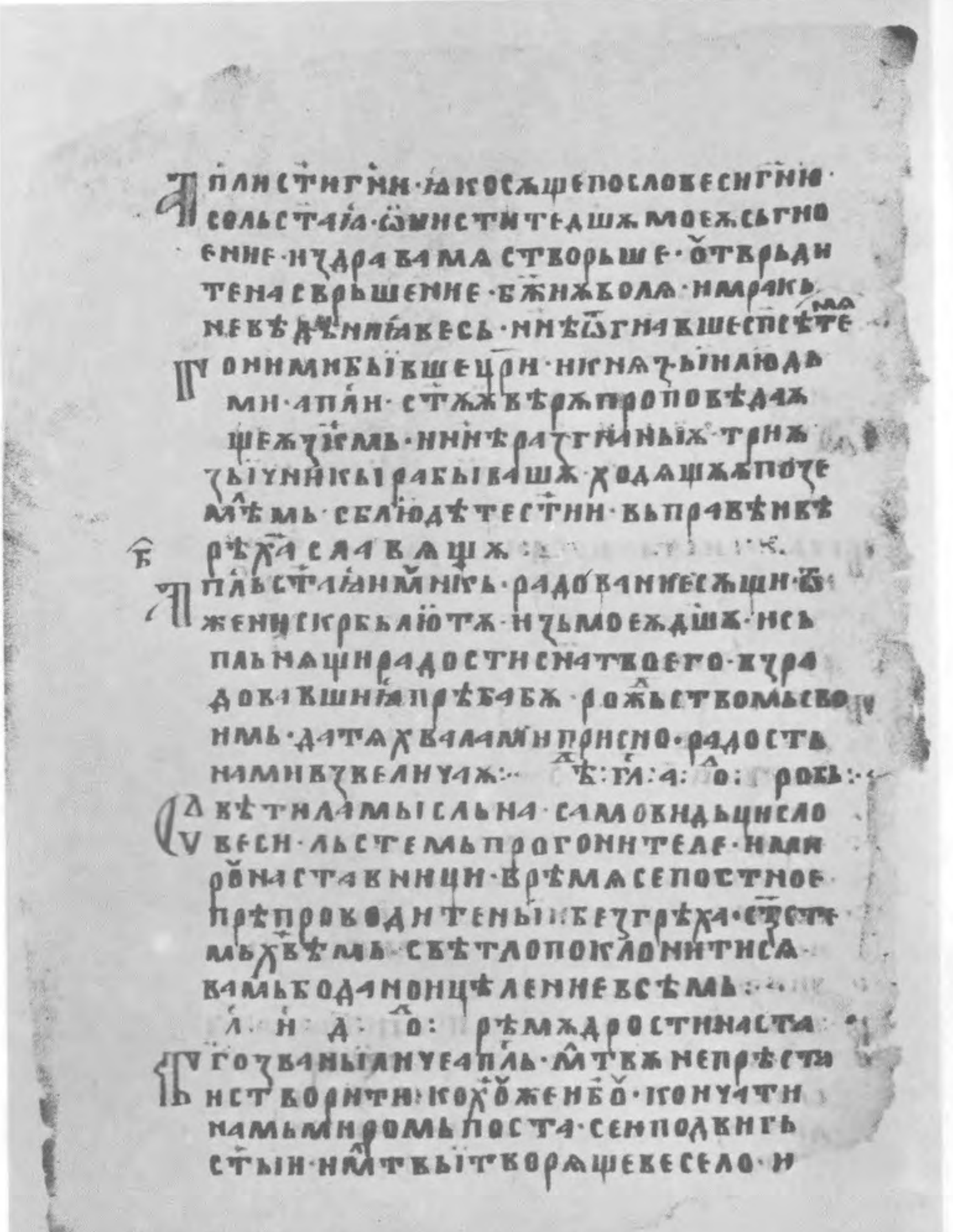

Аплистиигнии · ꙗкосѫщепословесигнию ·
исольстаꙗ · ѿнистите дшѫ моеѫ сьгно
ение · иꙁдрава ма створьше · ѿтвьрди
те на свръшение · бжнѫ волѫ · нмракь
невѣдѣнии ꙗкесь · нмѣ ѿгнавше спеѣте ма
Гонимни бывше цри · икнѧꙁыина людь
ми · апли · стѫж вѣрѫ проповѣдаѫ
щеѫ ꙁиемь · нинѣ братьганыих трнѫ
ꙁыіуникы рабы вашѫ · ходащѫ поꙁе
млѣмь · сблюдѣте стии · вьправѣнкѣ
Б рѣха славащѫ :
Апль стлиани мнікь · радованиѥ сѫщи · ѿ
жении скрбьлаютѫ · иꙁьмоеждѫшѫ · нсь
пальнаши радостиснатвоего · кꙁра
довавшина прѣбабѫ · рожьствомь сво у
нмь · датахвалами н присно · радость
намивꙁвелнуаѫ :- ѣ : гл : а : по : робь :-
Сдвѣтиламысльна · самовидьцисло
уеси · льстемьпрогонителе · нами
ронаставници · врѣмасепостное
прѣпроводитены и беꙁгрѣха · свѣт
мьхвѣмь · свѣтлопоклонитиса ·
вамьбодамоницѣлениевсѣмь :-
л · и · д · по : рѣмѫдростинаста
Бгоꙁваныи ауеапль · мтвѫнепрѣста
нстворити · кохожеибо · конуати
намьмнромь поста · сенподкигь
стыи · нмтвыітворащевесело · и

76. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в четвъртък от петата седмица на поста (продължение)

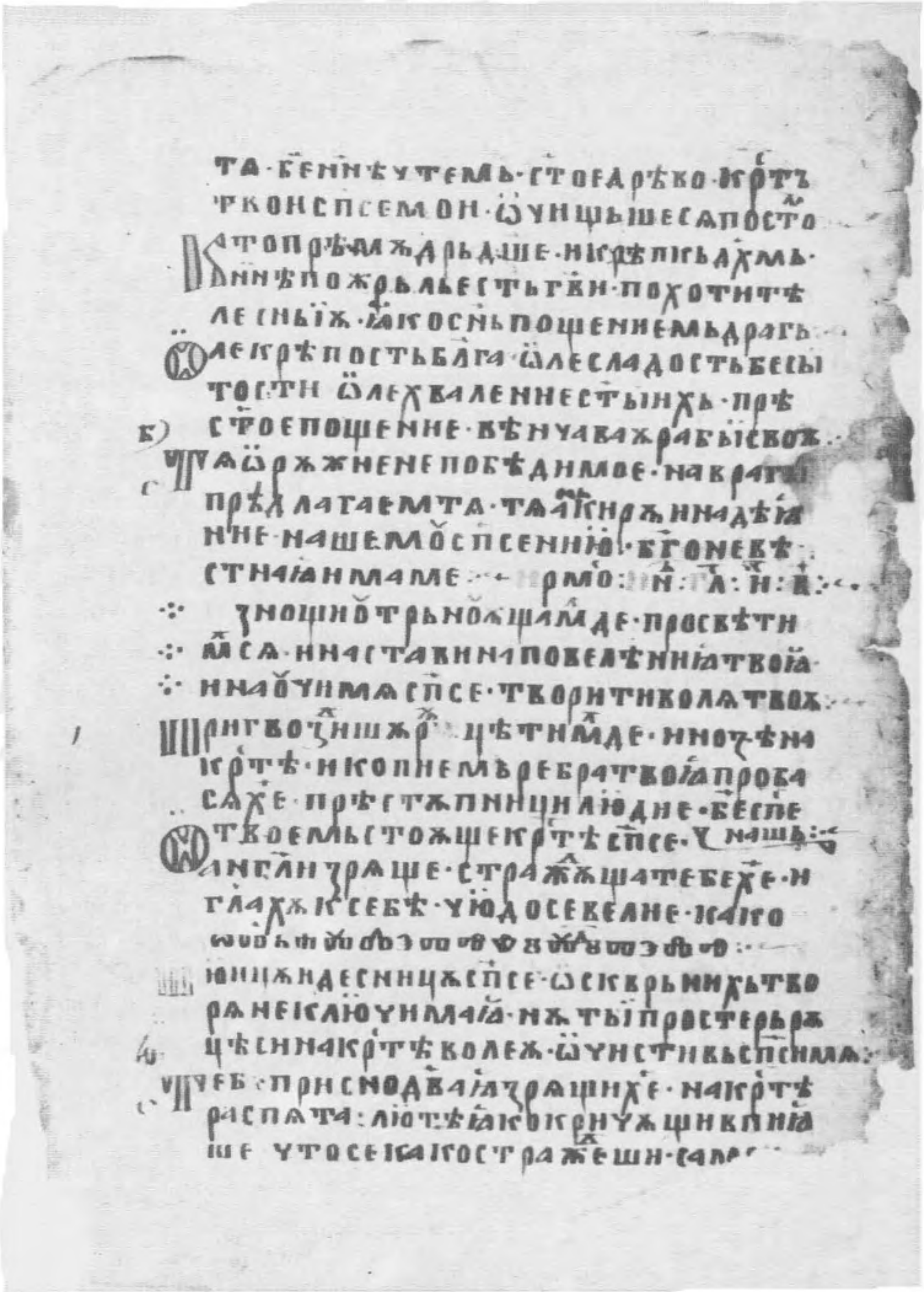

77. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в петък от петага седмица на поста

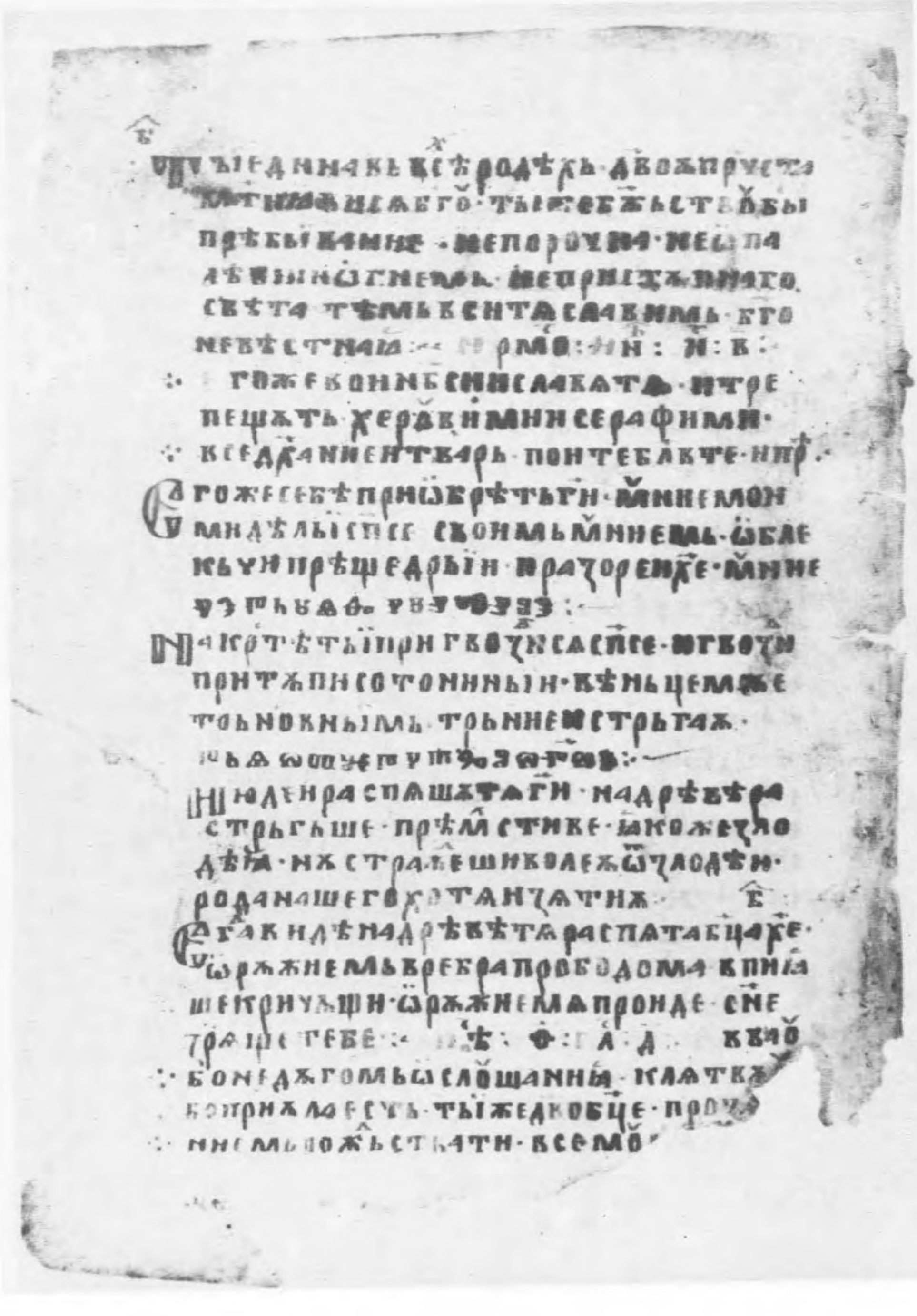

78. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в петък от петата седмица на поста (продължение)

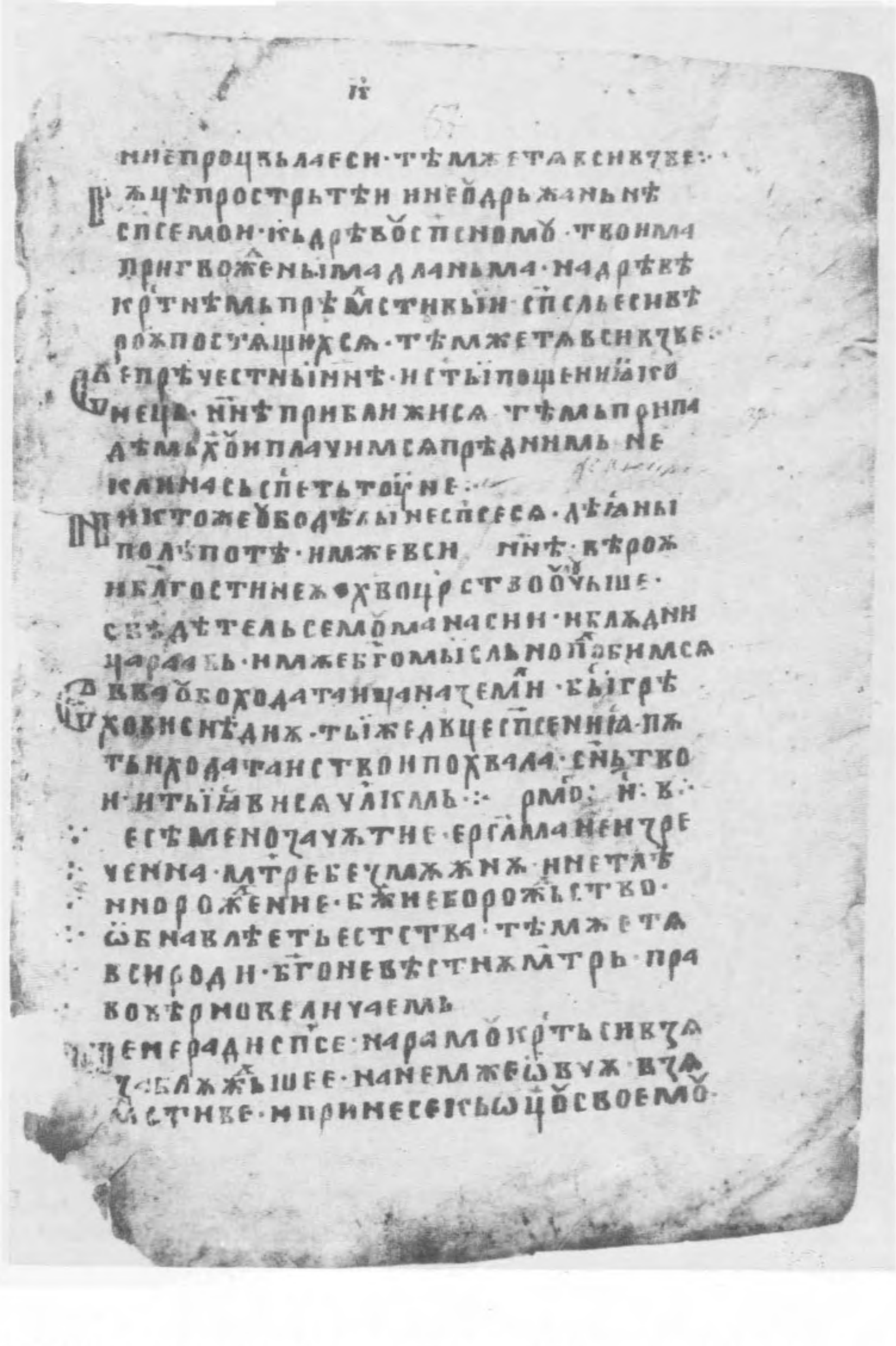

79. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в петък от петата седмица на поста (продължение)

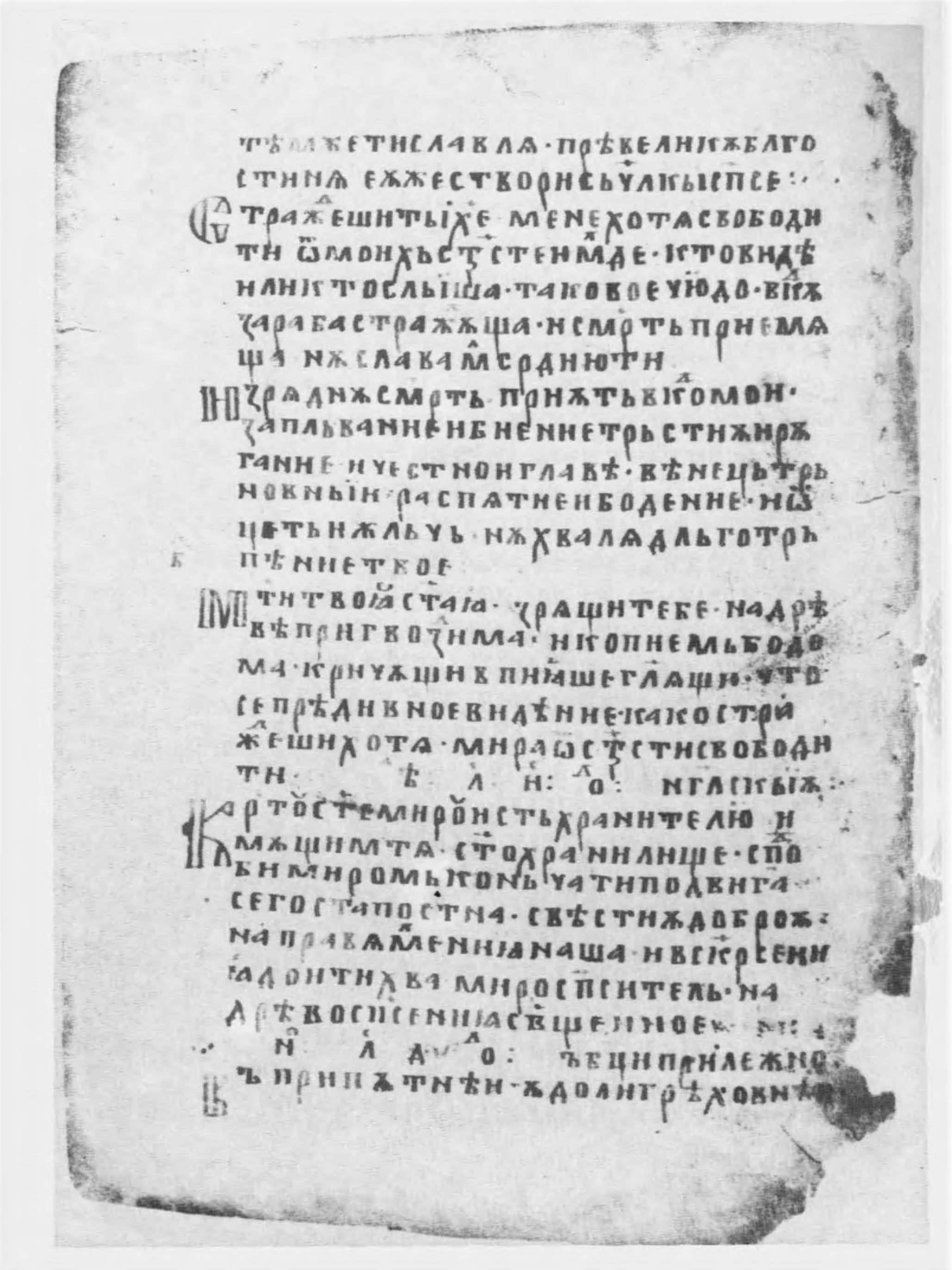

80. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в петък от петата седмица на поста (продължение)

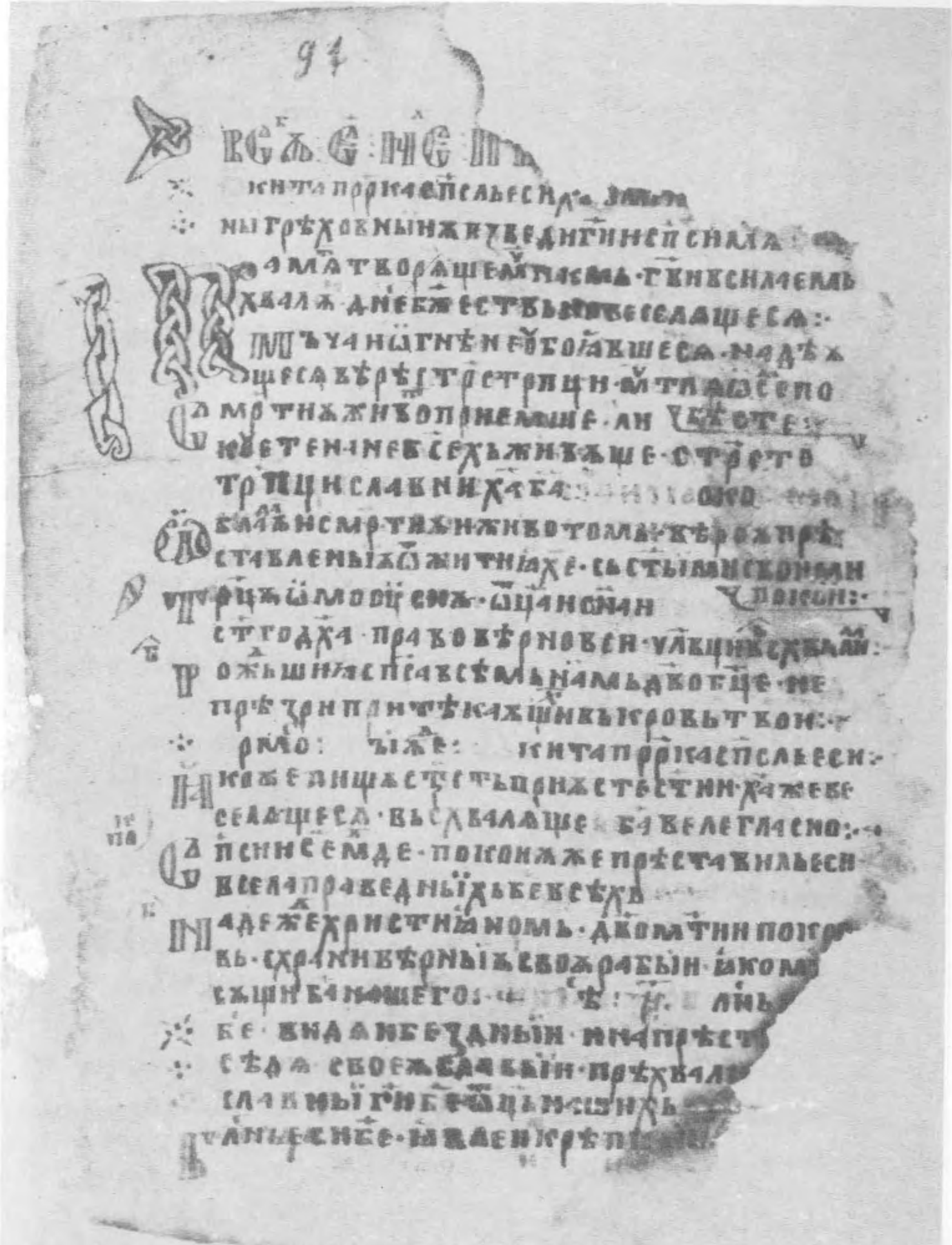

81. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от петата седмица на поста

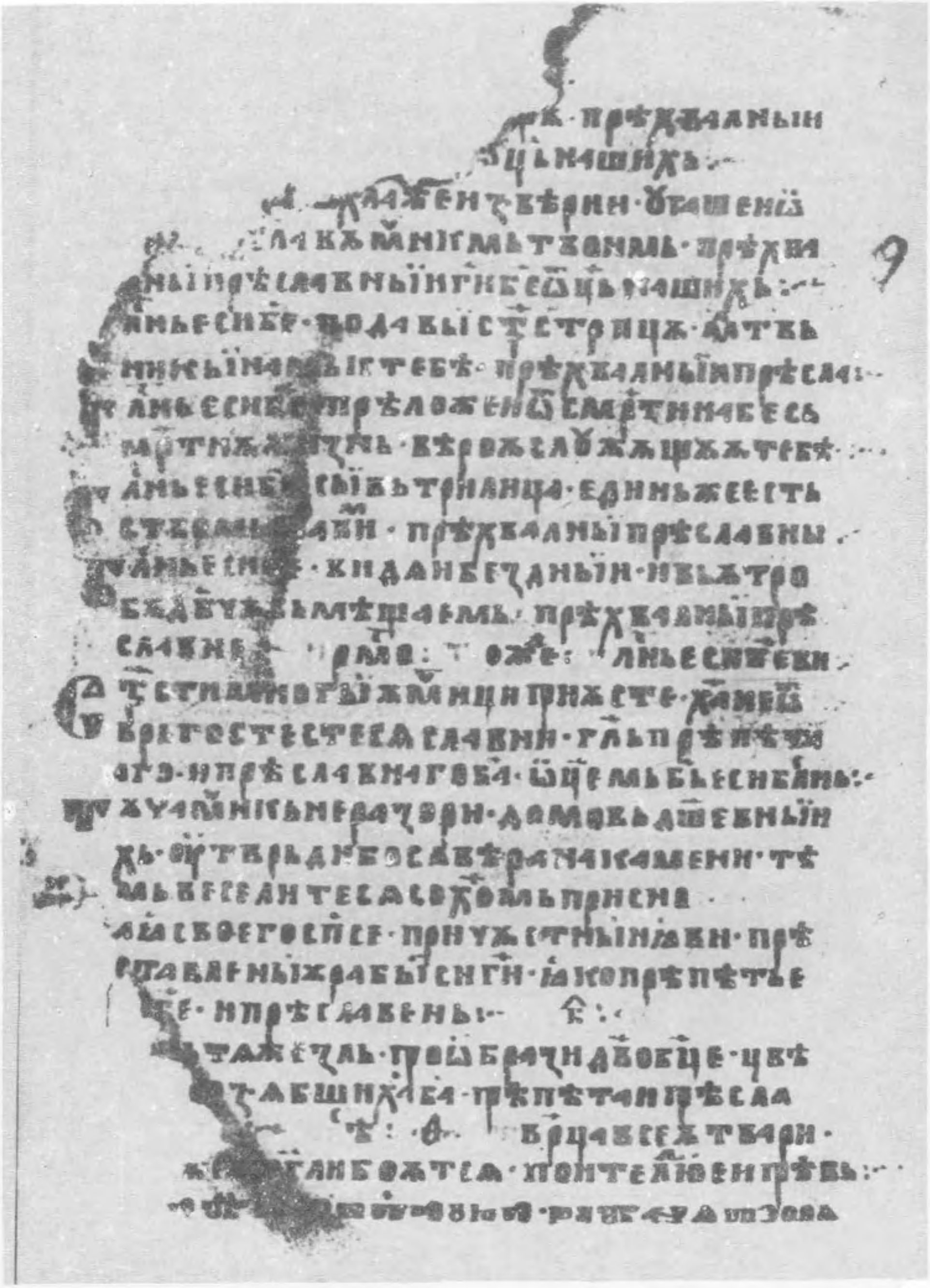

82. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от петата седмица на поста (продължение)

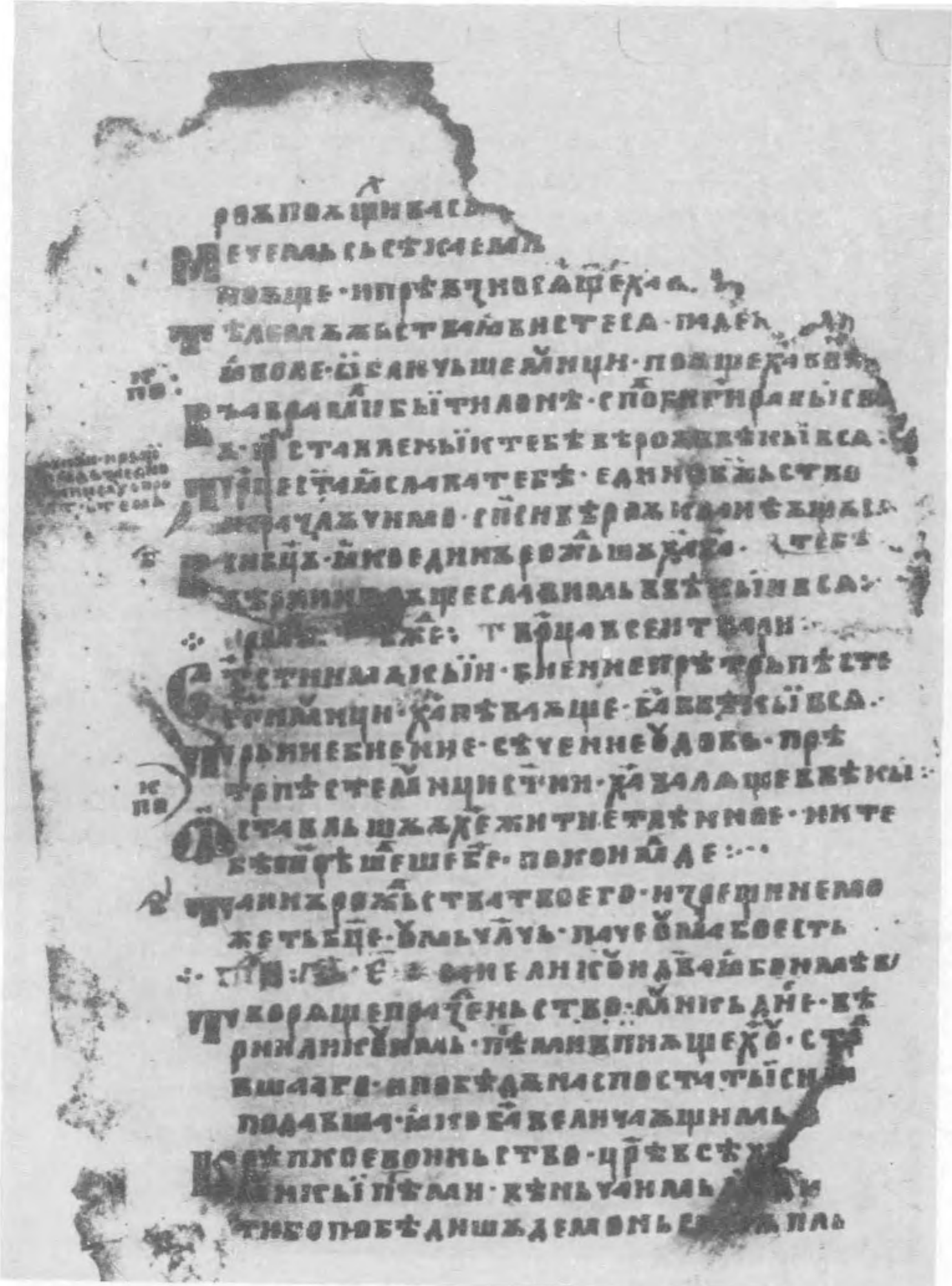

83. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в събота от петата седмица на поста (продължение)

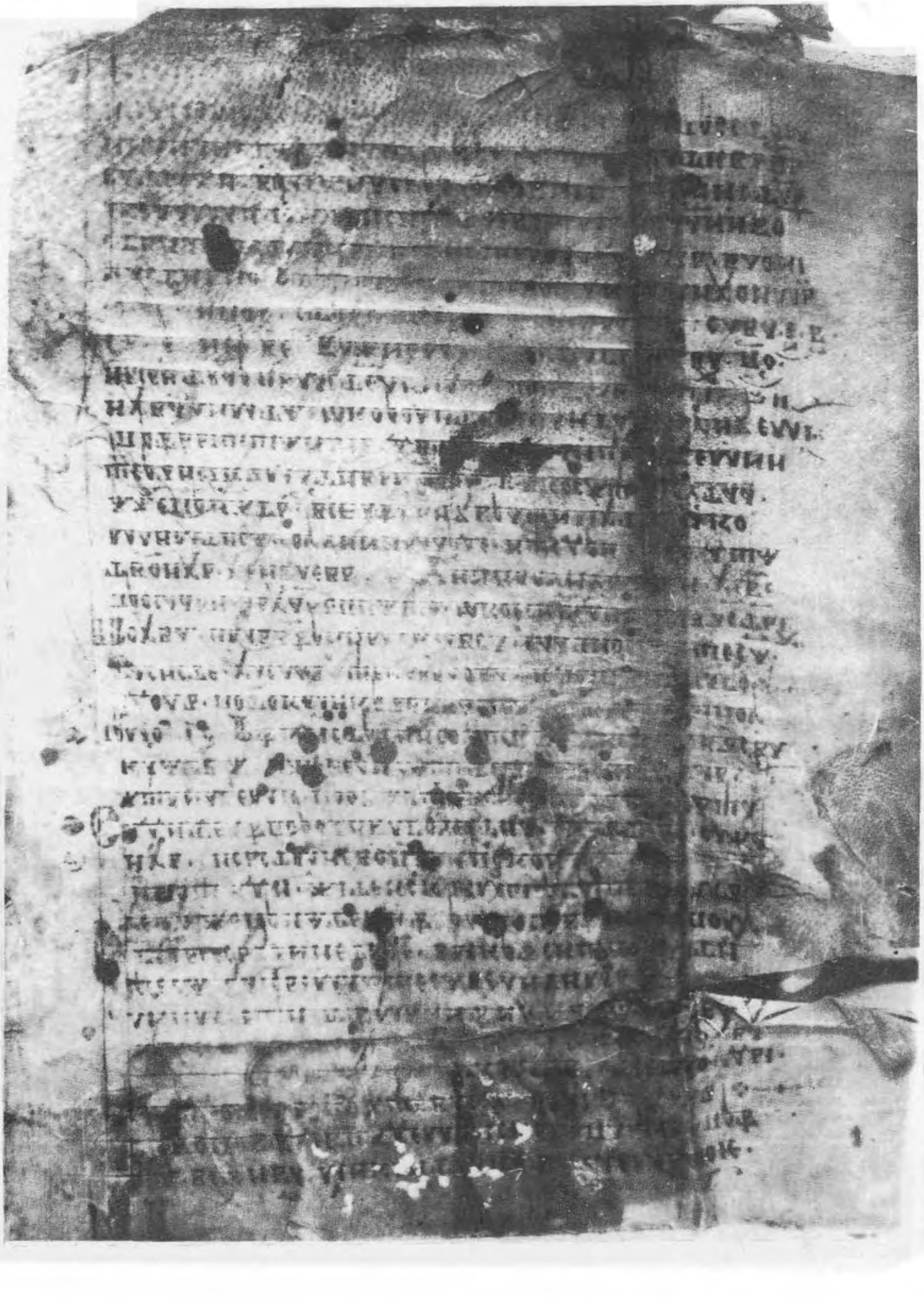

84. Жеравненски гриод (НБКМ фр. 9), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в събота от петата седмица на поста

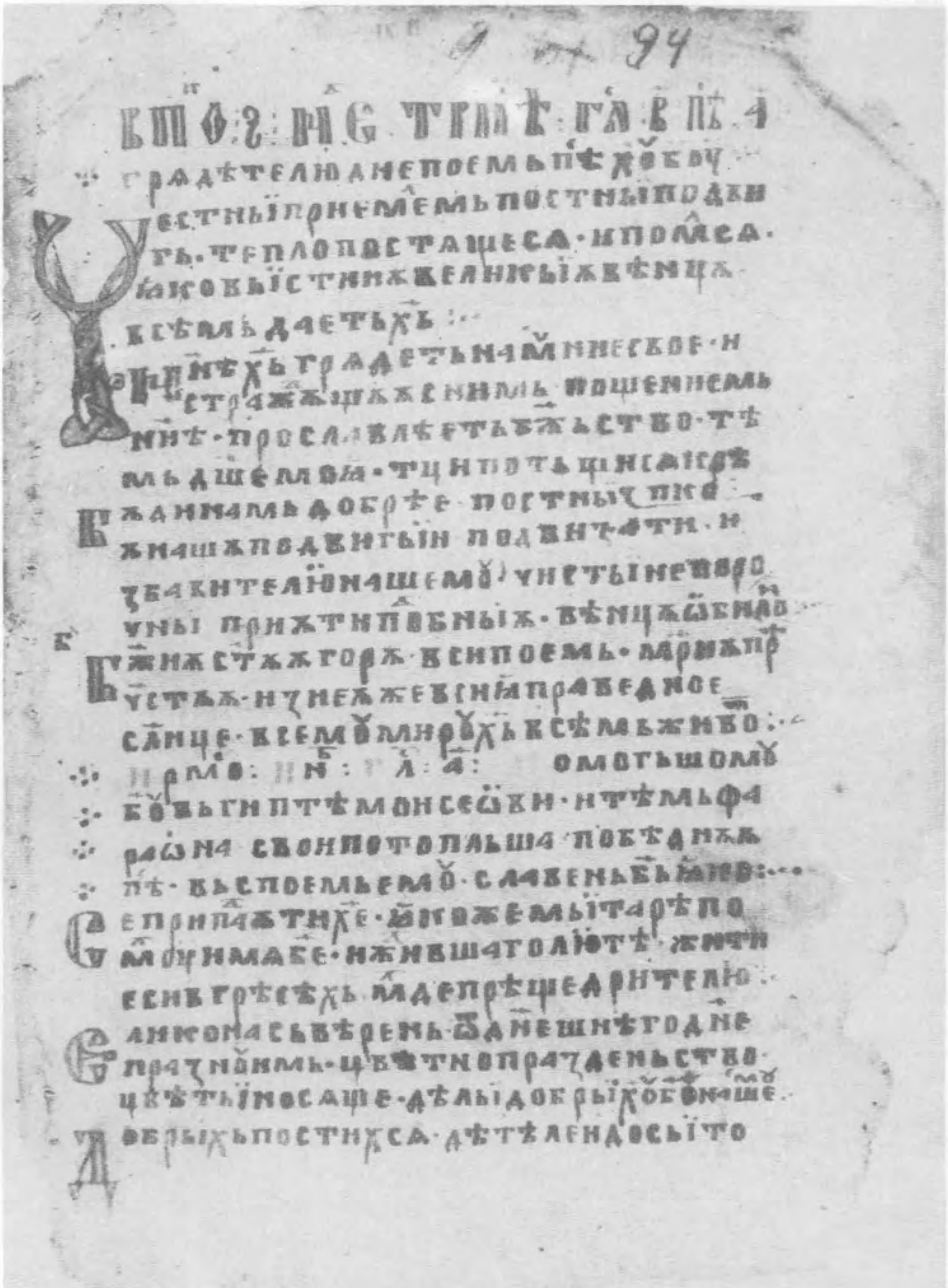

85. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от шестата седмица на поста

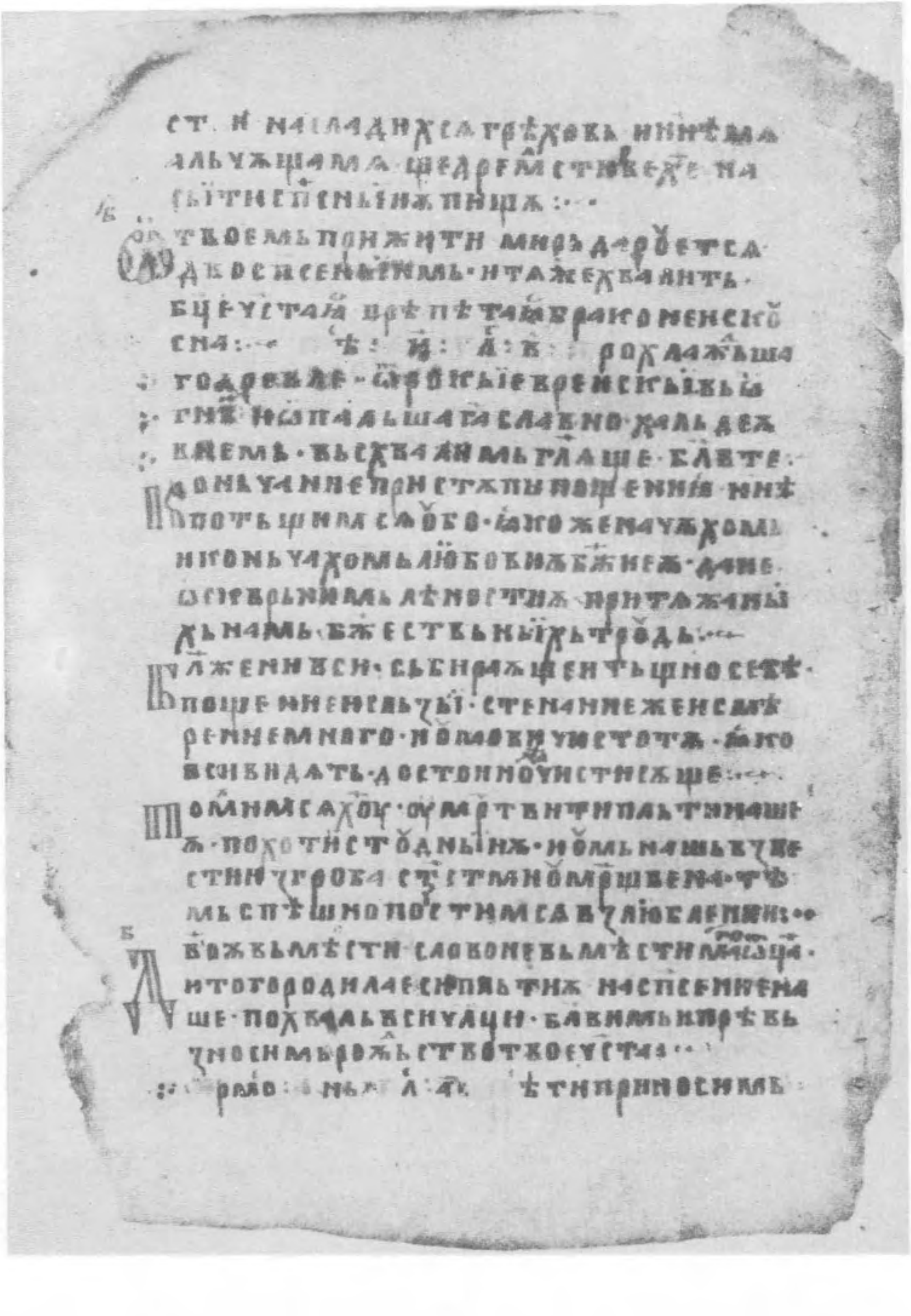

86. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от шестата седмица на поста (продължение)

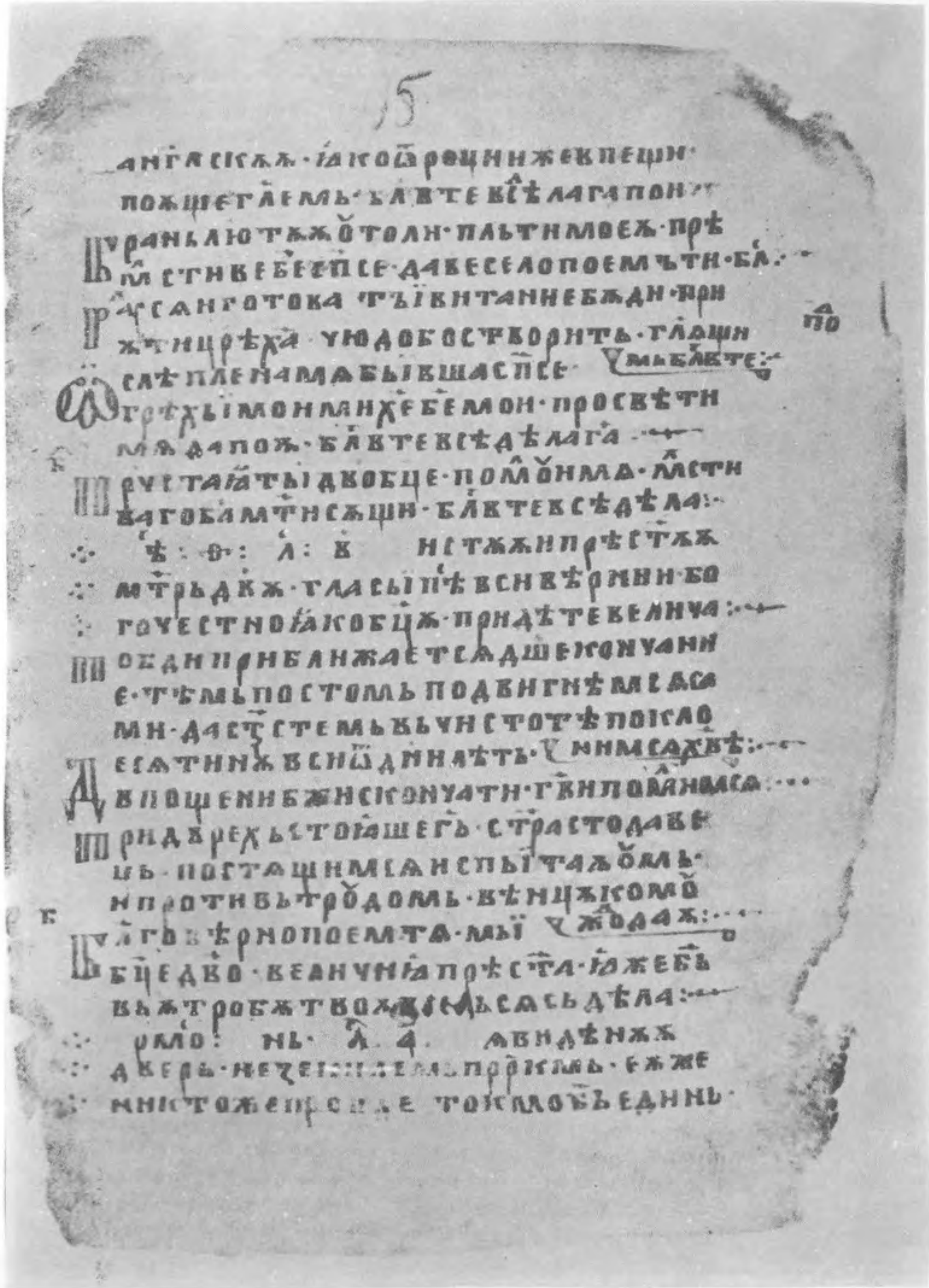

87. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от шестата седмица на поста (продължение)

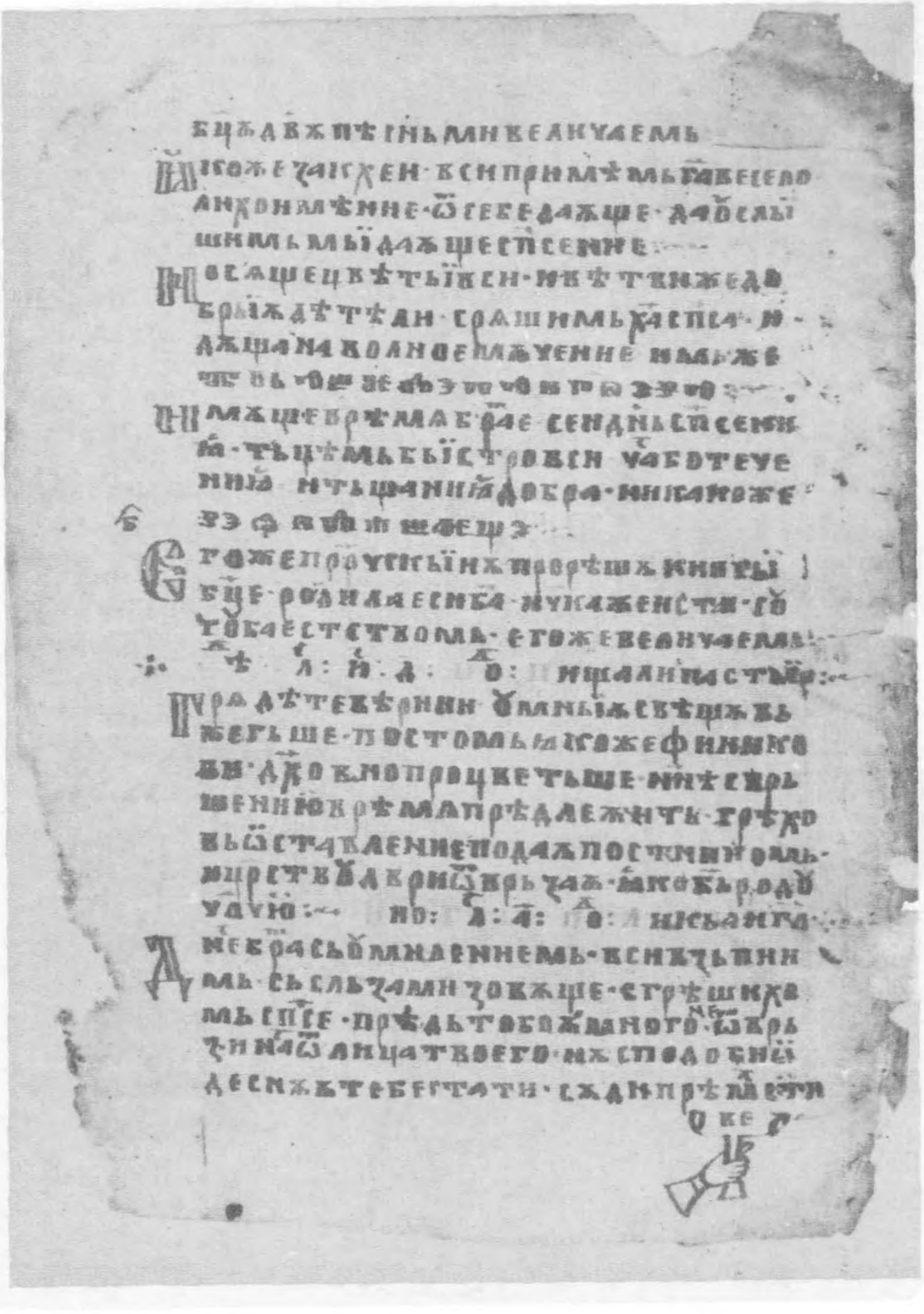

88. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в понеделник от шестата седмица на поста (продължение)

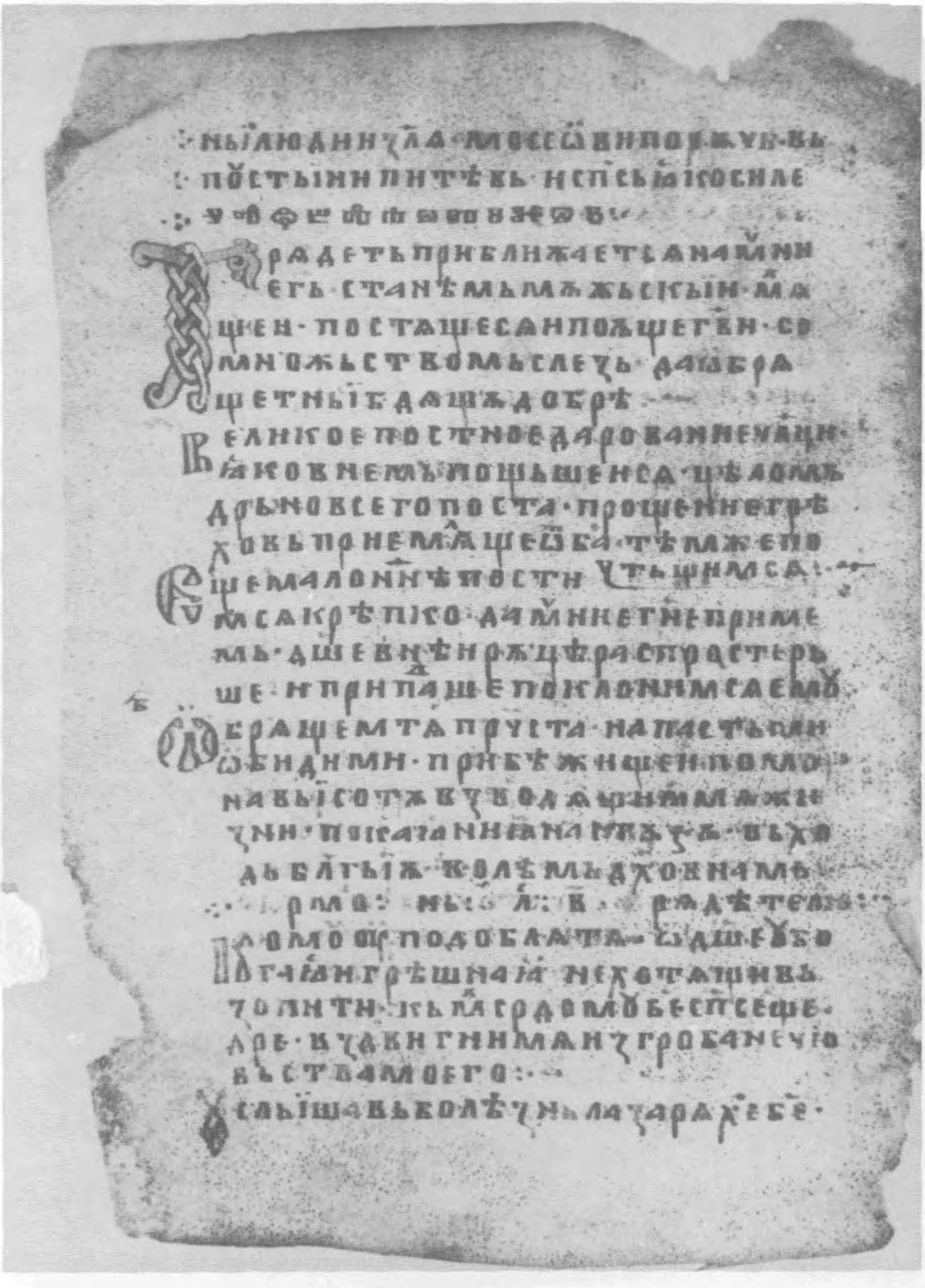

89. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от шестата седмица на поста

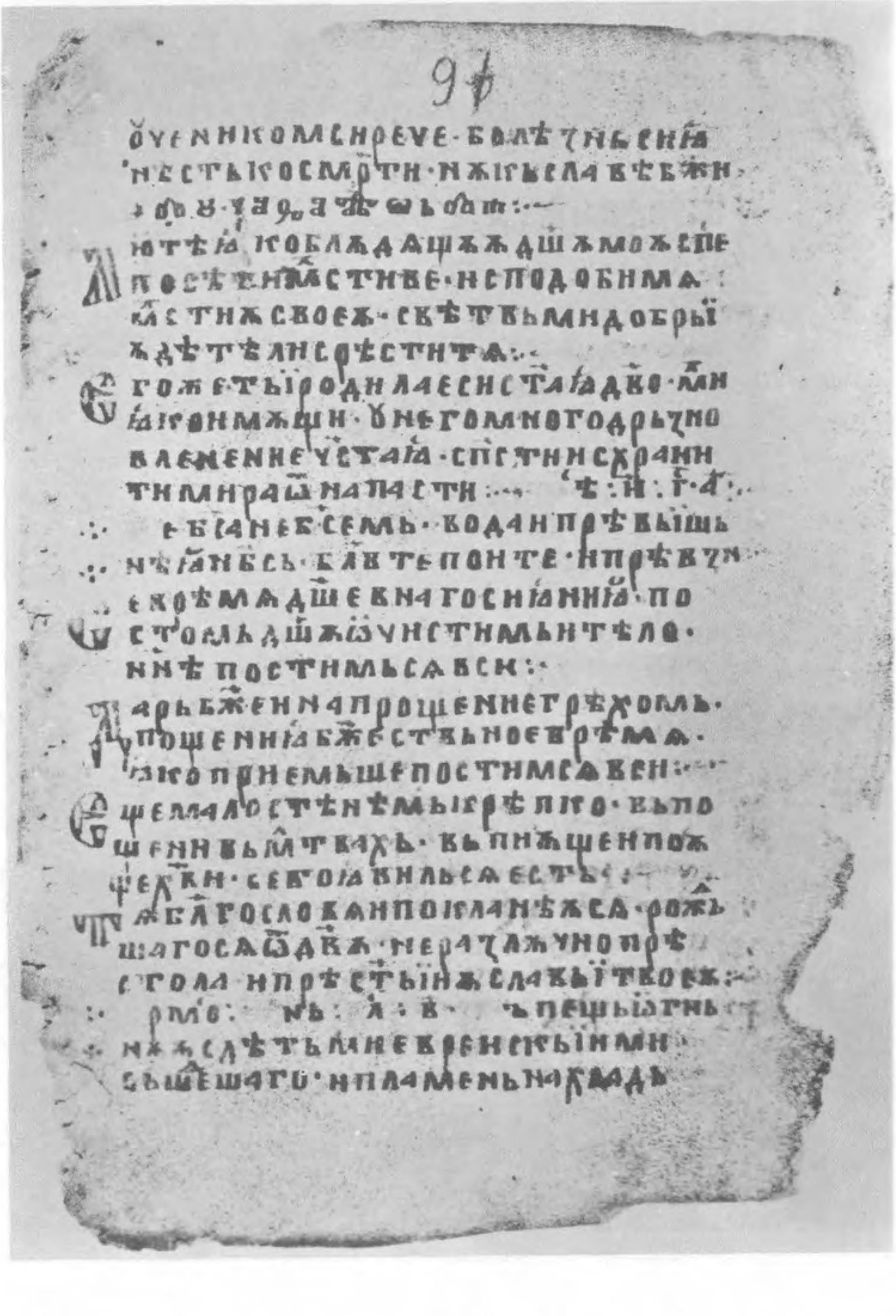

90. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от шестата седмица на поста (продължение)

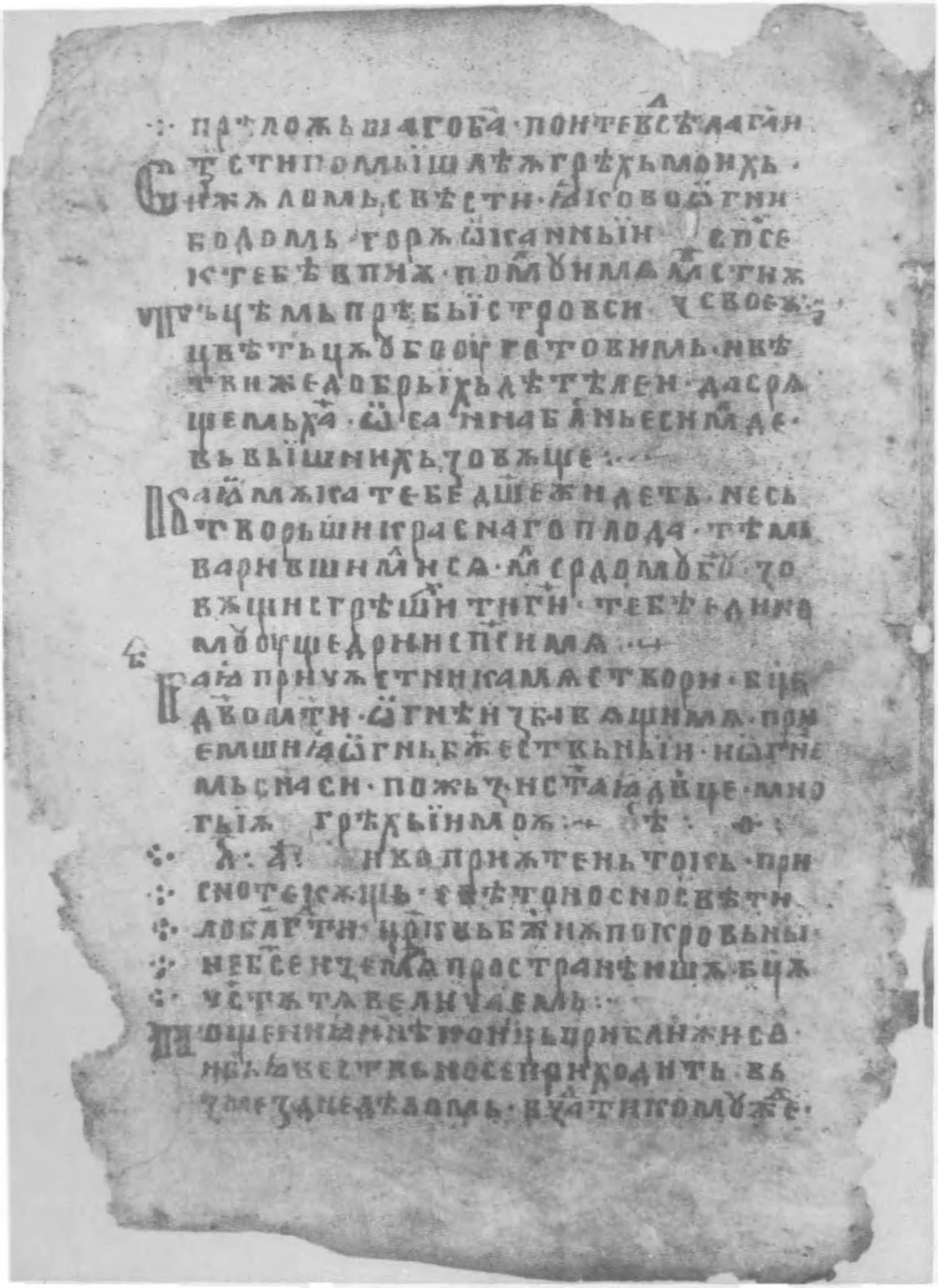

91 Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от шестата седмица на поста (продължение)

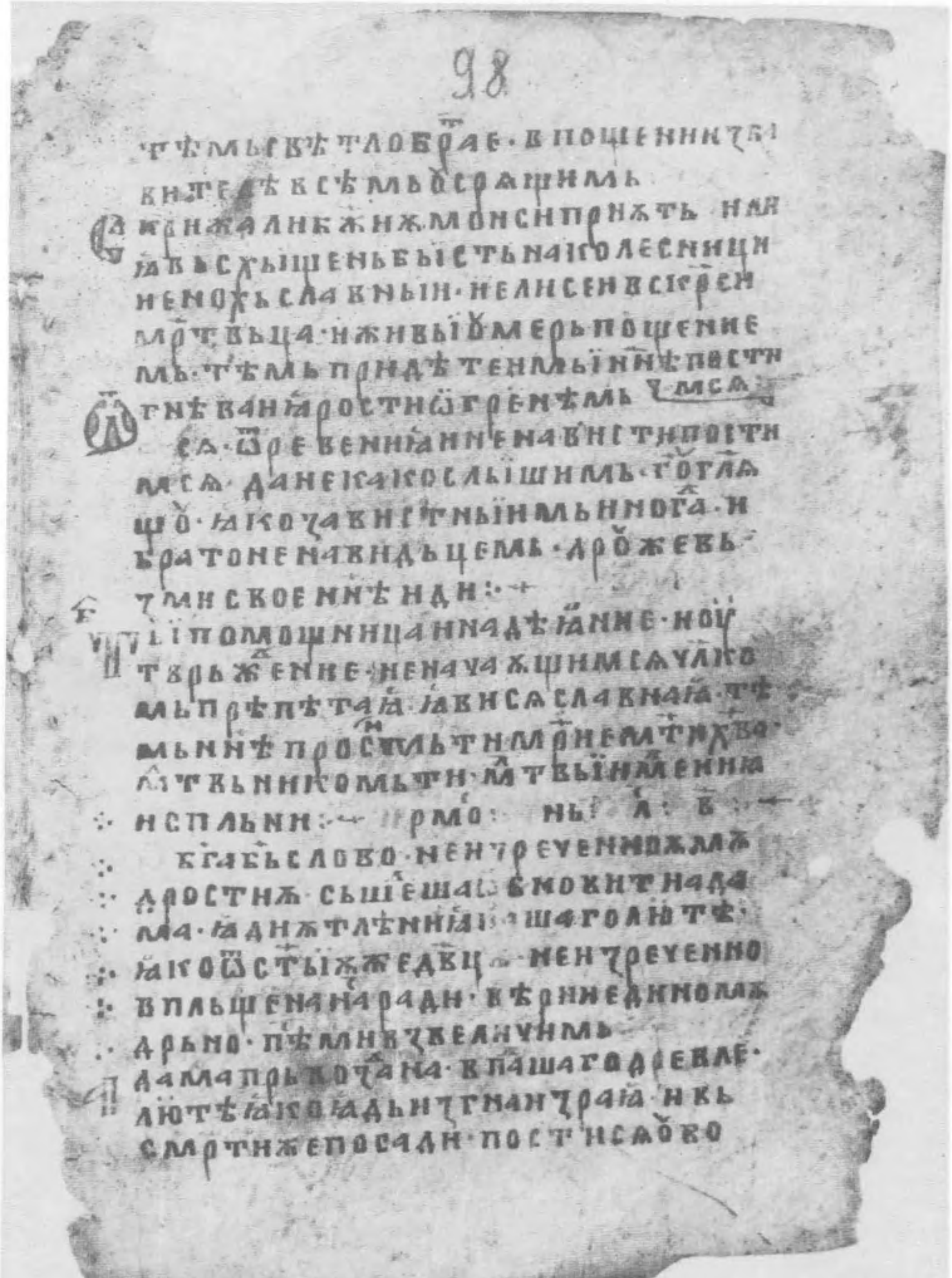

92. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от шестата седмица на поста (продължение)

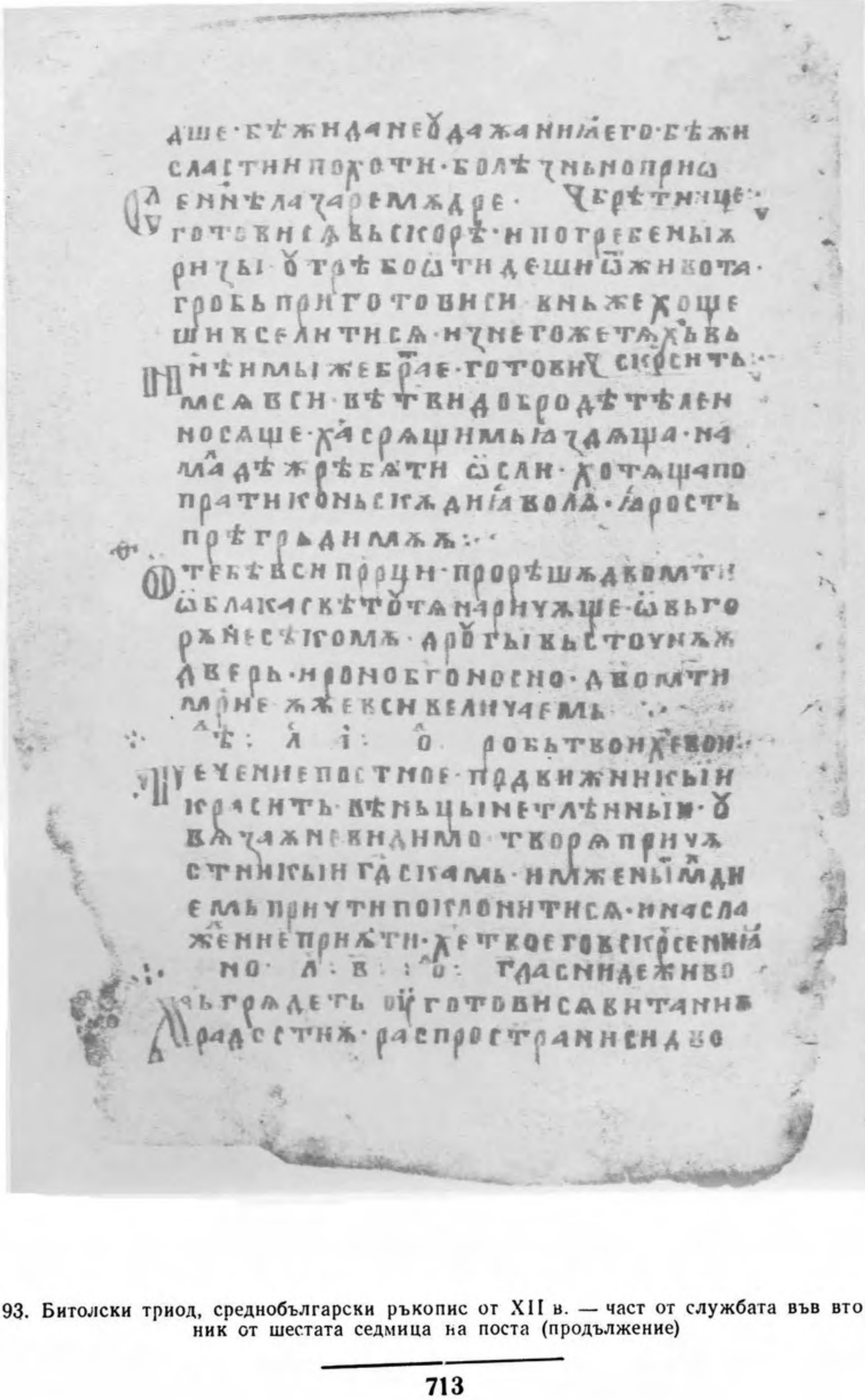

93. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата във вторник от шестата седмица на поста (продължение)

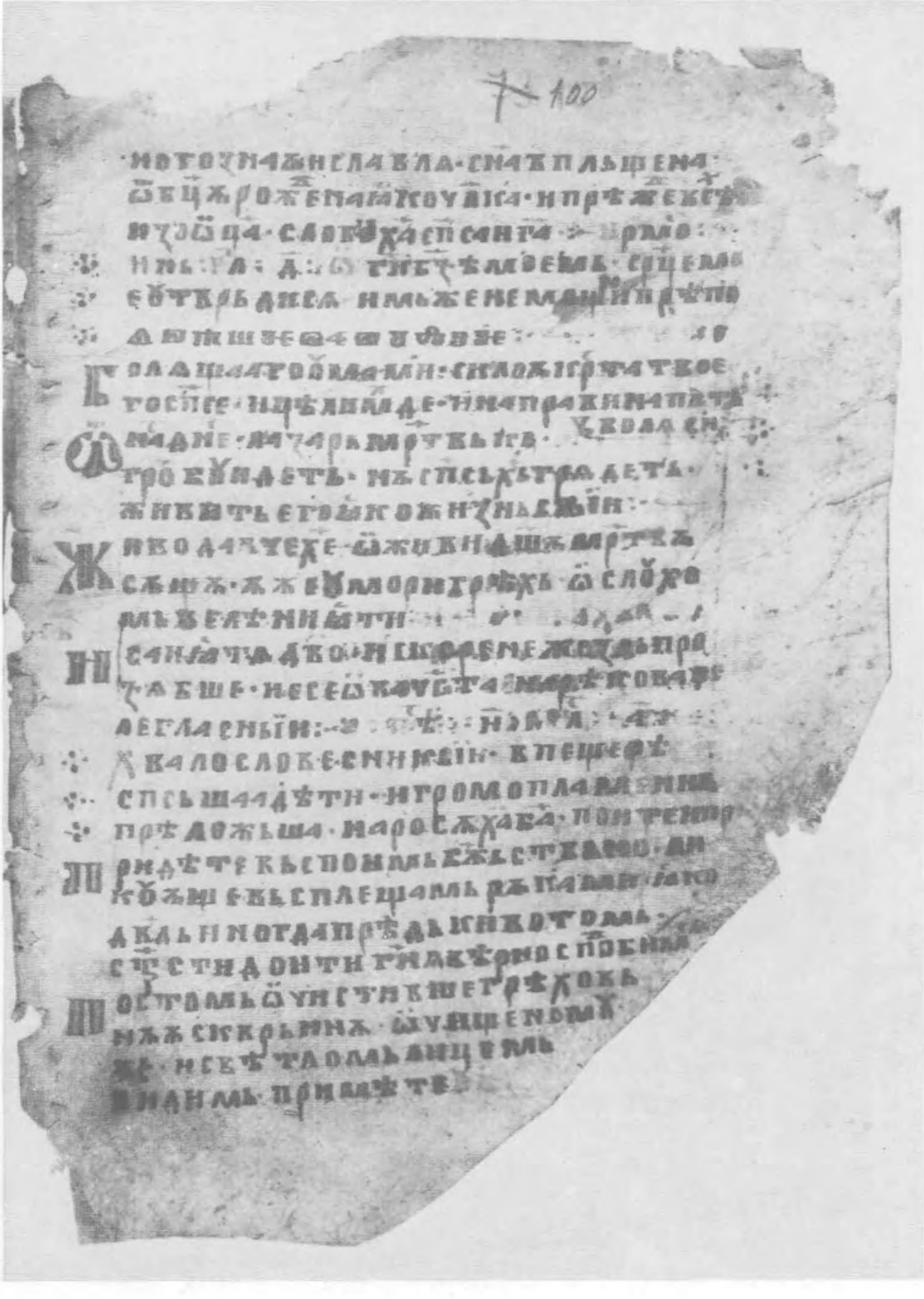

94. Биголски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в сряда от шестата седмица на поста

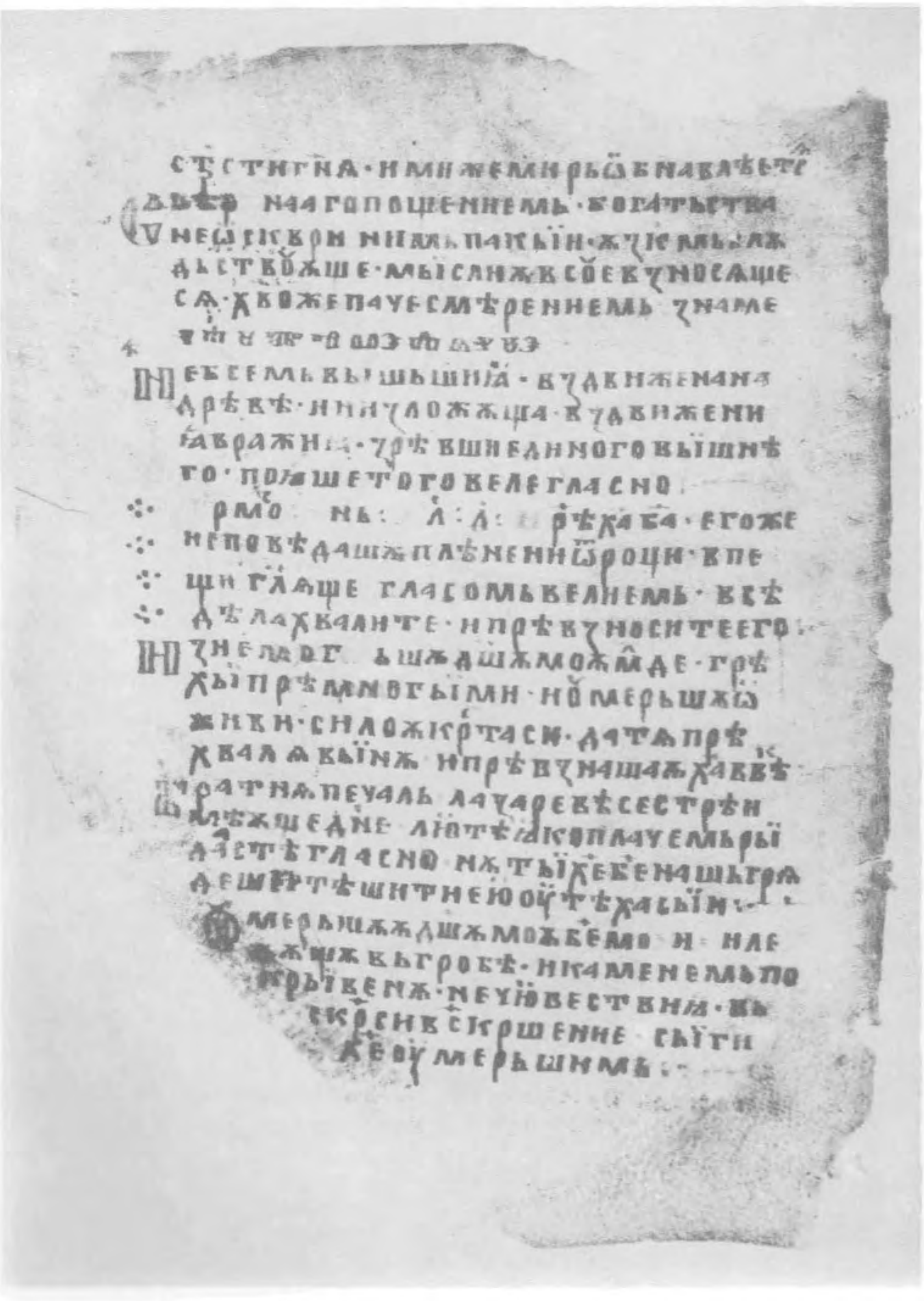

95. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в сряда от шестата седмица на поста (продължение)

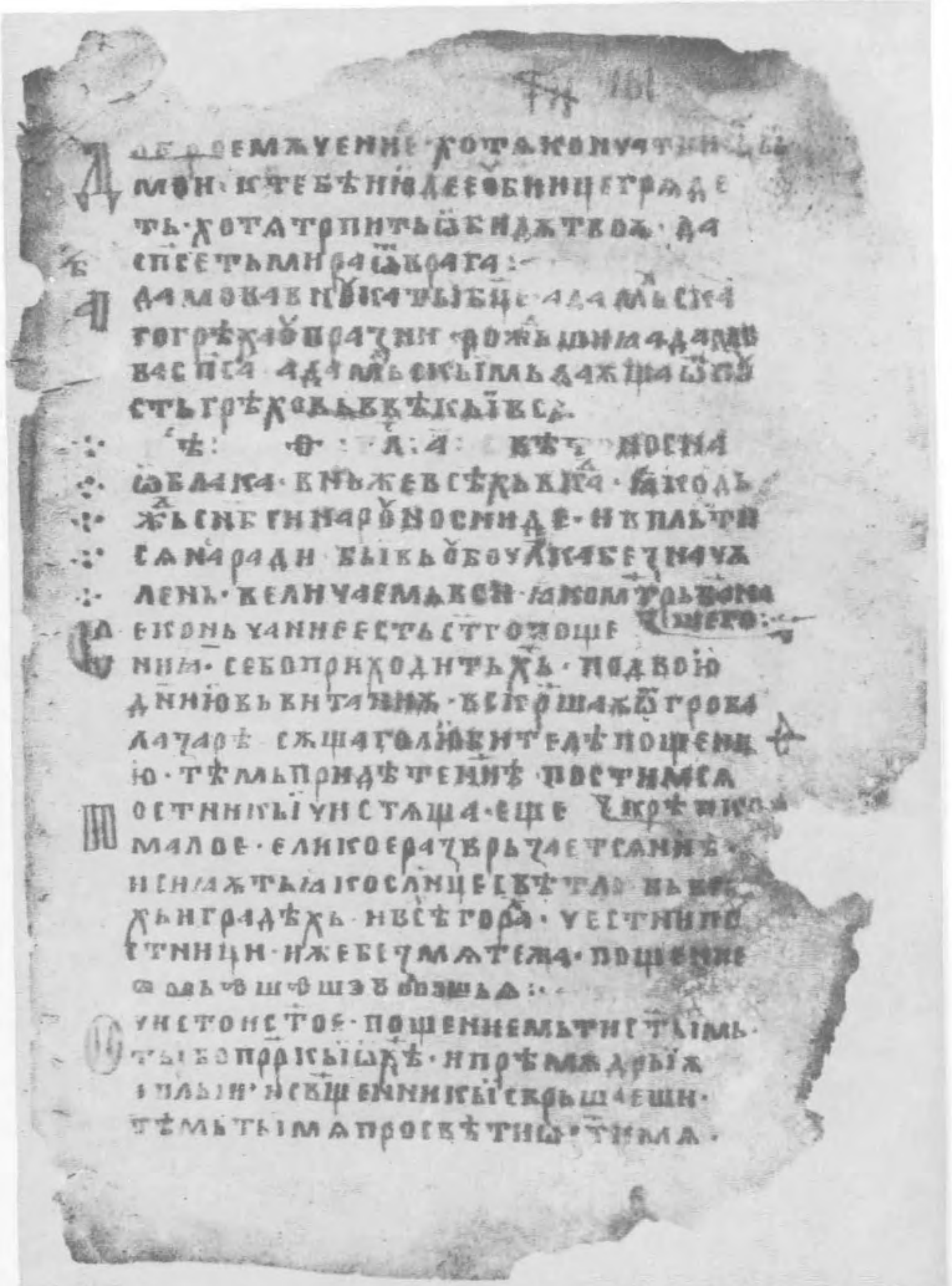

96. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в сряда от шестата седмица на поста (продължение)

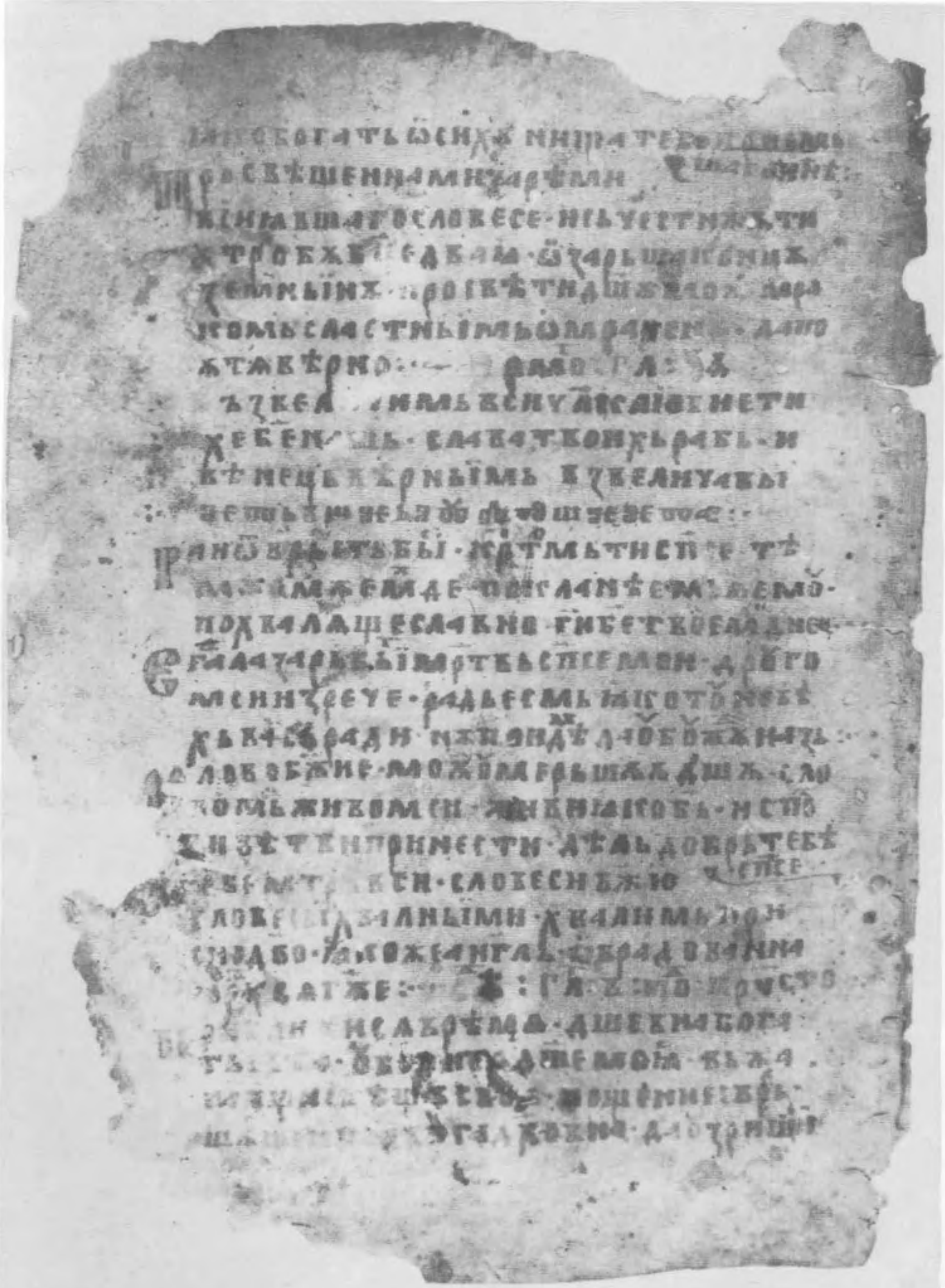

97. Битолски триод, среднобългарски ръкопис от XII в. — част от службата в сряда от шестата седмица на поста (продължение)

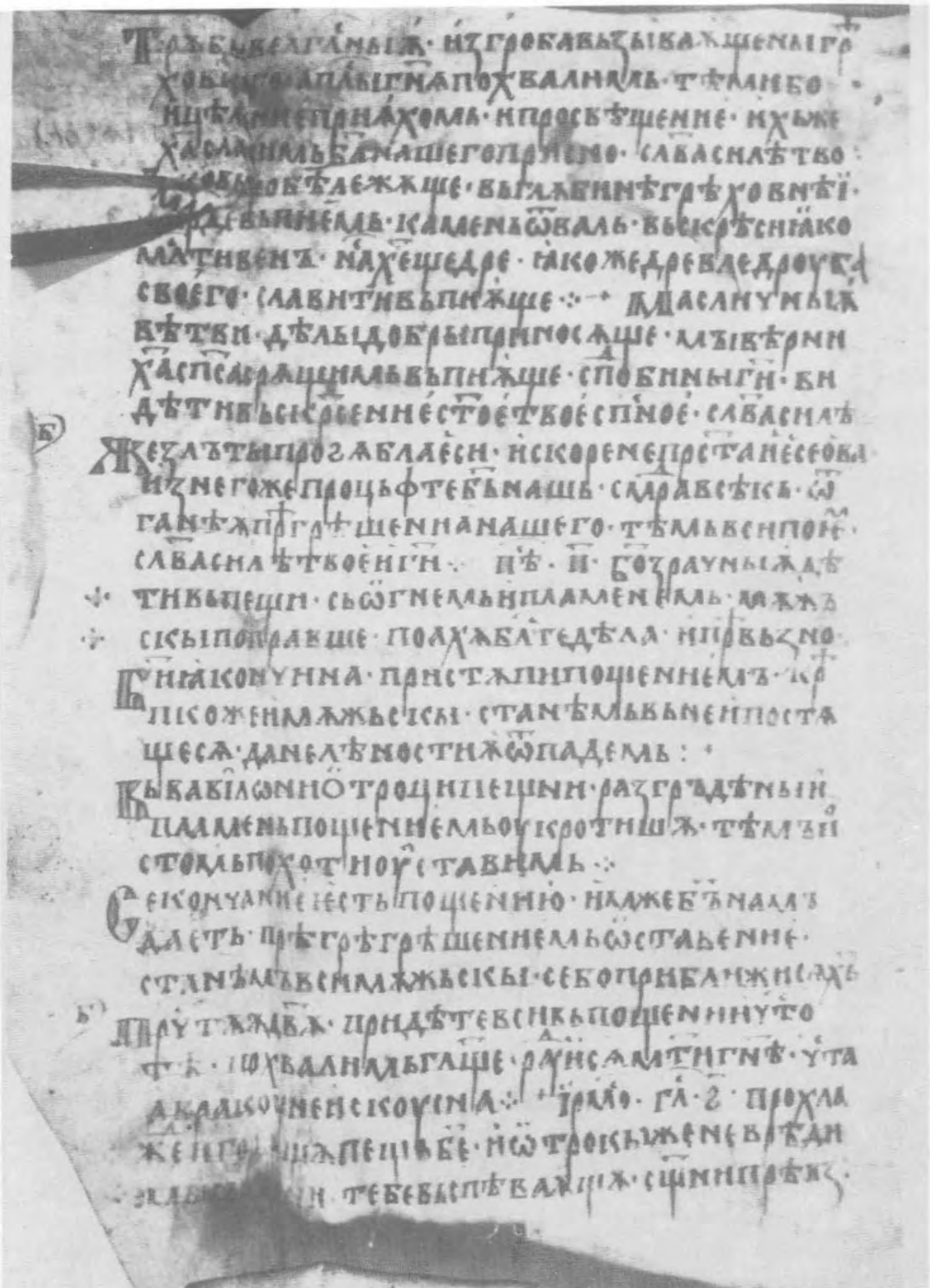

98. Жеравненски триод (НБКМ фр. 9), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в четвъртък от шестата седмица на поста

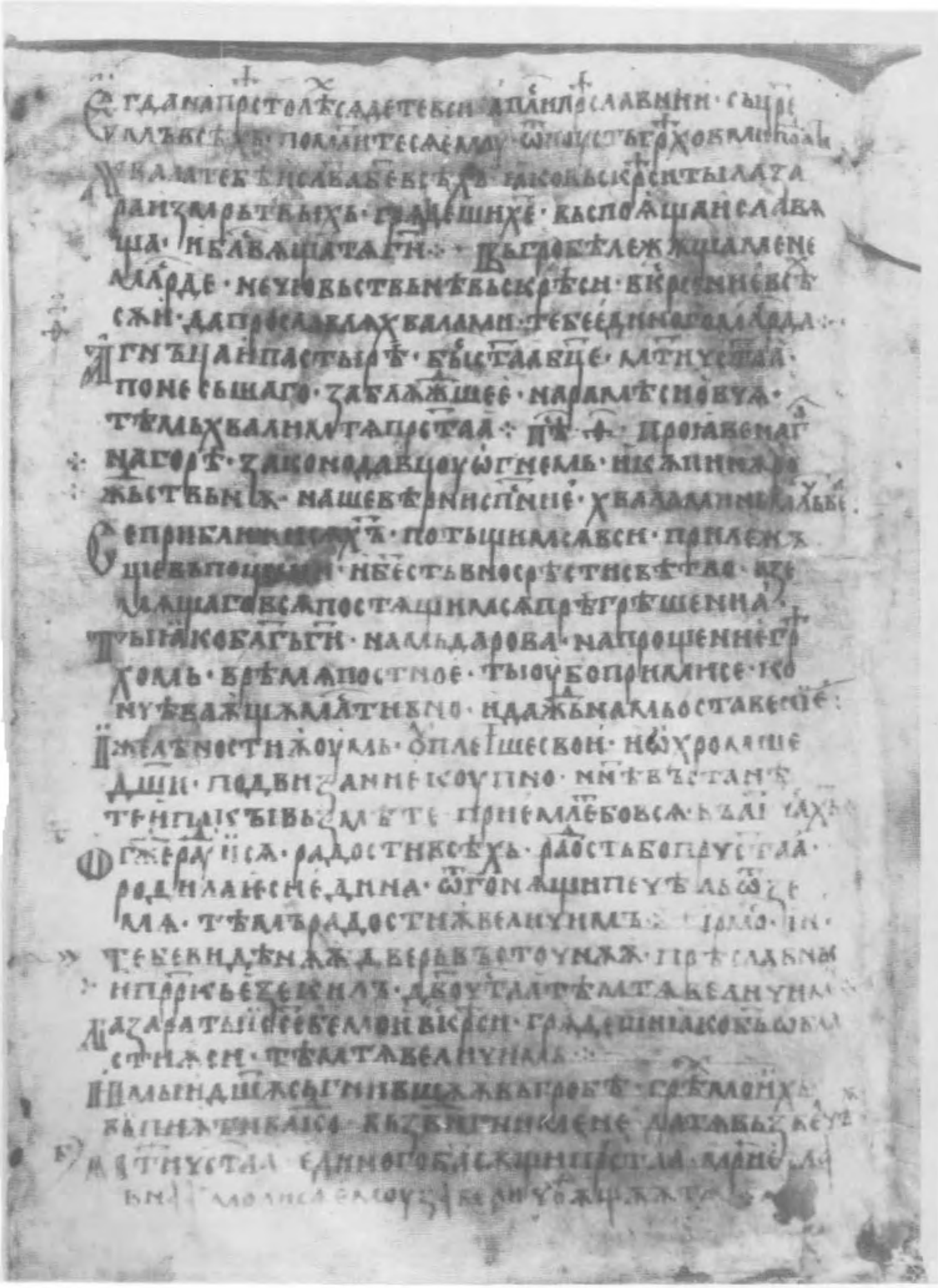

99. Жеравненски триод (НБКМ фр. 9), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в четвъртък от шестата седмица на поста (продължение)

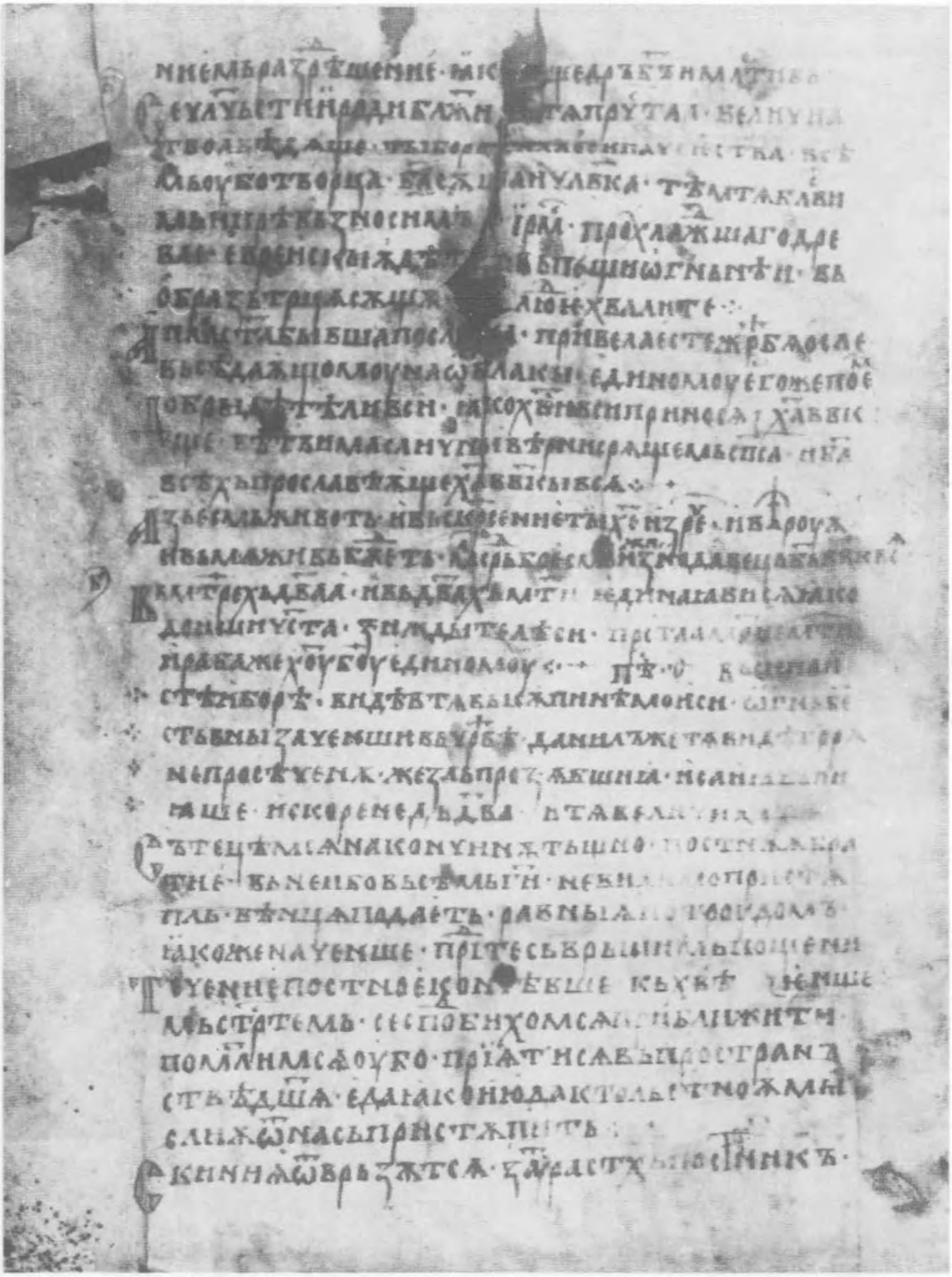

100. Жеравненски триод (НБКМ фр. 9), среднобългарски ръкопис от XIII в. — част от службата в петък от шестата седмица на поста

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор 5

Първа част

ТРИОДЪТ И НЕГОВИЯТ СТАРОБЪЛГАРСКИ ПРЕВОД

Кратки исторически сведения за гръцкия триод 9
  Песнопения и песнописци 9
  Типове гръцки триоди 17
Резултати от досегашните изследвания върху старобългарския превод на Триода 20
  Кирило-Методиевските извори и въпросът за появата на първоначалния старобългарски триоден превод 20
  Опити за характеристика и класификация на славянските ръкописни триоди 23
Старобългарският триод в светлината на най-новите открития 33
  Оригиналната старобългарска част в текста на Триода и нейният автор . 33
  Новооткритият старобългарски химнографски цикъл за Рождество Христово и Богоявление — свидетелство за съвместната книжовна дейност на Кирило-Методиевите ученици в българската столица Плиска (886). Изводите за старобългарския превод на Триода 43

Втора част

АКРОСТИХОВИТЕ КАНОНИ НА КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ

Източници 63
Типове староизводни славянски триоди според състава и разположението на великопостните трипеснеци и четирипеснеци. Състояние на достигналите до нас преписи от акростиховите канони на Константин Преславски . . 71
Изводи за развоя на великопостните трипеснеци и четирипеснеци в състава на Триода 106
Текстът на акростиха. Съдържание и предназначение 121
Литературните особености на акростиха и поетическото майсторство на Константин Преславски 128
Акростиховата похвала **ГРАНЄСА ДОБРА КОНСТАНТИНОВА** — старобългарски езиков паметник от IX век 131
  Индекс на словоформите, от началните букви на които е образуван акростихът 145
  Речник-индекс към разчетения текст на акростиха 156
  Използувани съкращения в двата индекса 159

ПРИЛОЖЕНИЯ

Списък на великопостните трипеснеци и четирипеснеци според различни типове староизводни славянски триоди 163
Таблици за състава и разположението на великопостните трипеснеци и четирипеснеци в староизводните славянски триоди 321
Списък на посочените от И. Карабинов „анонимни“ седални и стихири за Четиридесетница в славянските ръкописни триоди 372
Издание на засвидетелстуваните преписи от акростиховите канони на Константин Преславски 378

Резюме на английски език 618
Съкращения на периодични издания и книгохранилища 620
Фототипни приложения 621

CONTENTS

Introduction 5

Part One

THE TRIODION AND ITS OLD BULGARIAN TRANSLATION

Brief Historical Data on the Greek Triodion 9
    Hymns and Hymnologists 9
    Types of Greek Triodia 17
Results of Studies of the Old Bulgarian Translations of the Triodion Made Hitherto 20
    Sources on Cyril and Methodius and the Question of the Appearance of the Old Bulgarian Translation of the Triodion 20
    Attempts to Characterize and Classify the Manuscript Slavonic Triodia . . 23
The Old Bulgarian Triodion in the Light of the Most Recent Discoveries 33
    The Original Old Bulgarian Part of the Text of the Triodion and Its Bulgarian Author 33
    The Recently Discovered Old Bulgarian Hymnographic Cycle on The Nativity and The Epiphany — Evidence of the Joint Scholarly Activity of Cyril and Methodius's Disciples in the Bulgarian Capital of Pliska (885-886). Conclusions about the Old Bulgarian Translation of the Triodion 43

Part Two

THE ACROSTIC CANONS OF CONSTANTINE OF PRESLAV

Sources 63
Types of the Old Slavonic Triodia according to the Composition and Disposition of the Lenten Three- and Four-part Hymns. Condition of the Copies of Constantine of Preslav's Acrostic Canons Which Have Come Down to Us 71
Conclusions on the Development of the Lenten Three- and Four-part Hymns of the Triodion. 106
Text of the Acrostic. Content and Meaning 121
Literary Features of the Acrostic and Constantine of Preslav's Poetical Skill . . 128
The Acrostic Eulogy ГРАНЄСА ДОБРА КОNСТАНТНNОВА (Constantine's Fine Verse) — A 9th Century Linguistic Monument 131
    Index of the Word Forms the Beginning Letters of Which Constitute the Acrostic . 145
    Vocabulary-index of the Deciphered Text of the Acrostic 156
    Abbreviations Used in the Two Indices 159

SUPPLEMENT

List of the Lenten Three- and Four-part Hymns according to the Various Types of the Old Slavonic Triodia 163
Tables of the Composition and Disposition of the Lenten Three- and Four-part Hymns in the Old Slavonic Triodia 321
List of the "Anonymous" Cathisma and Stichera for the Days of Lent in Manuscript Slavonic Triodia Indicated by I. Karabinov 372
Publications of Certified Copies of Constantine of Preslav's Acrostic Canons . . . 378
Summary 618
Abbreviations of Periodicals and Libraries 620
Phototype Supplements 621